

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Kutzlerové a přísedících Ing. Pavla Hermana a Mgr. Jindřicha Hrušky v hlavním líčení konaném dne 17. prosince 2020

takto: A.

Obžalovaní

- 1) **Ing. Petr L.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, bývalý místopředseda představenstva a obchodní ředitel společnosti xxx, nyní projektový manažer společnosti XXX,
- 2) **Ing. Helena M.**, narozená xxx v xxx xxx, trvale bytem xxx, odborná referentka nabídek společnosti xxx.,
- 3) **Ing. Antonín B., Ph.D.**, narozený xxx ve xxx, trvale bytem xxx, bývalý předseda představenstva a generální ředitel společnosti xxx, nyní technický konzultant xxx. a OSVČ,
- 4) **Ing. Petr K., Ph.D.**, narozený xxx v xxx, trvale xxx, přechodně bytem xxx, bývalý člen představenstva, pověřený výkonem funkce ředitel pro techniku a rozvoj, xxx, nyní ředitel společnosti xxx,
- 5) **Ing. Lukáš H.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, jednatel a obchodní ředitel společnosti xxx

6) **Ing. Pavel S.**, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, přechodně bytem xxx, bývalý hlavní inženýr xxx, nyní starobní důchodce

jsou vinni, že

I. obžalovaní Petr L., Helena M., Antonín B. a Petr K.

v Praze a na jiných místech obžalovaný Petr L. z pozice místopředsedy představenstva a obchodního ředitele společnosti SUDOP PRAHA a.s., IČ: 25793349, se sídlem Olšanská 2643, 130 00 Praha (dále jen „SUDOP“), obžalovaná Helena M. jako zaměstnankyně společnosti SUDOP na pozici odborné referentky nabídek v podřízeném postavení vůči obžalovanému Petru L., obžalovaný Antonín B., z pozice předsedy představenstva a generálního ředitele společnosti Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČ: 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, Praha 4 (dále jen „VÚŽ“) a obžalovaný Petr K. z pozice člena představenstva a ředitele pro techniku a rozvoj společnosti VÚŽ,

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, evidenční číslo zakázky 492320, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 15.07.2014 a uveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 18.07.2014, s předpokládanou hodnotou 20.000.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČ: 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále jen „SŽDC“), se lhůtou pro doručení nabídek do dne 25.02.2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, Praha 9 (dále jen „SŽDC SSZ“), se zdrojem financování z prostředků České republiky –Státního fondu dopravní infrastruktury (dále rovněž jen „SFDI“), kdy taková zakázka je součástí prestižního projektu do té doby v České republice nerealizovaného, který významným způsobem modernizuje železniční infrastrukturu a poskytuje tedy mimo jiné možnost rozvoje podniku, jenž se na realizaci podílí, ale také pozitivně ovlivňuje jeho pověst a obraz ve společnosti,

od počátku v úmyslu opatřit neoprávněnou výhodu společníkům uchazeče o veřejnou zakázku uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ složené ze společníka společnosti SUDOP, společníka zájmové sdružení právnických osob ACRI – Asociace podniků českého železničního průmyslu, IČ: 638 32 721, se sídlem Politických vězňů 1419/11, Praha 1 (dále jen „ACRI“) a společníka společnosti METROPROJEKT Praha a.s., IČ: 452 71 895, se sídlem I. P. Pavlova 1786/2, Praha 2 (dále jen „METROPROJEKT“), v rozporu ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon o OHS“), které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné, uzavřeli, v úmyslu narušit hospodářskou soutěž, nezákonnou dohodou mezi společnostmi SUDOP a VÚŽ, o podání nabídek do uvedené veřejné zakázky, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče VÚŽ, přičemž jednali takovým způsobem, že nejprve se přinejmenším dne 16.02.2015 v prostorách salónku hotelu Olšanka, na adrese Táboritská 23/1000, Praha 3, obžalovaní Petr L., Antonín B. a Petr K. za přítomnosti obžalované Heleny M. dohodli na toliko formální účasti společnosti VÚŽ v zadávacím řízení spočívající v podání tzv. „krycí nabídky“, to znamená nabídky s předem určenou nabídkovou cenou mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka VÚŽ jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude,

kdy následně na základě této dohody byla nabídka uchazeče VÚŽ v období od 20.02.2015 do 23.02.2015 zpracována na základě předchozí dohody obžalovaných přímo pracovníci společnosti SUDOP obžalovanou Helenou M., a to včetně ceny uchazeče společnosti VÚŽ ve výši 19.450.000 Kč bez DPH, určené přímým ústním pokynem obžalovaného Petra L. obžalované Heleně M. dne 23.02.2015, kdy tato rovněž společně s obžalovaným Petrem L. domlouvala způsob doručení obou nabídek na SŽDC společností SUDOP, tak aby nebylo podezřelé současné podání nabídek,

kdy po doručení všech nabídek zadavateli SŽDC došlo dne 25.02.2015 v 9:15 hodin k otevírání obálek v sídle SŽDC SSZ, kdy byly doručeny nabídky uchazeče „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, s nabídkovou cenou 18.829.200 Kč bez DPH a předem domluvená krycí nabídka společnosti VÚŽ s nabídkovou cenou 19.450.000 Kč bez DPH,

přičemž po jednání komise zadavatele o posouzení kvalifikace dne 03.03.2015, která shledala nedostatky při posuzování prokázání splnění kvalifikace uchazeče společnosti VÚŽ, obžalovaný Petr L. dne 10.03.2015 přinejmenším u společnosti Subterra a.s., IČ: 453 09 612, se sídlem Koželužská 2246/5, Praha 8, a společnosti OHL ŽS, a.s., IČ: 463 42 796, se sídlem Burešova 938/17, Brno, zajistil podklady k doplnění prokázání kvalifikačních kritérií pro formálního konkurenta společnost VÚŽ pro další jednání hodnotící komise o posouzení kvalifikace, kdy tyto podklady byly následně zadavateli ze strany společnosti VÚŽ předloženy,

dále dne 09.03.2015 a dne 10.03.2015 obžalovaný Petr L. společně s obžalovanými Antonínem B. a Petrem K. telefonicky řešili postup ohledně žádosti zadavatele o doložení dodatečného prokázání kvalifikačních kritérií, přičemž si na den 12.3.2015 sjednali osobní schůzku v sídle společnosti VÚŽ, jíž se společně s obžalovaným Petrem L. účastnila i obžalovaná Helena M.,

následně dne 17.3.2015 hodnotící komise zadavatele znovu posoudila kvalifikace a nabídky uchazečů a na základě základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny určila, že jako první v pořadí se umístila nabídka uchazeče „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s nabídkovou cenou 18.829.200 Kč bez DPH a jako druhá v pořadí se umístila nabídka uchazeče VÚŽ s nabídkovou cenou 19.450.000,- Kč bez DPH, přičemž zadavatel dne 16.04.2015 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a dne 21.5.2015 došlo k zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s celkovou konečnou hodnotou veřejné zakázky ve výši 18.829.200 Kč bez DPH a byla uzavřena Smlouva o dílo s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, s cenou za dílo ve výši 18.829.200 Kč bez DPH, mezi zadavatelem SŽDC zastoupenou náměstkem generálního ředitele pro modernizaci dráhy Ing. Mojmírem N. a společností „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, zastoupenou obžalovaným Petrem L. a Ivanem P., místopředsdou představenstva společnosti SUDOP,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

čímž společnost „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ neoprávněně získala výhody plynoucí z realizace veřejné zakázky s tržbou ve výši 18.829.200 Kč a s prestižním předmětem plnění,

tedy

obžalovaní Petr L., Antonín B. a Petr K.

v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavřel dohodu o určení ceny a opatřil tím jinému ve větším rozsahu neoprávněně výhody,

obžalovaná Helena M.

úmyslně usnadnila jinému spáchání trestného činu spočívajícího v tom, že jiný v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavřel dohodu o určení ceny a opatřil tím jinému ve větším rozsahu neoprávněně výhody,

II. obžalovaní Petr L., Lukáš H. a Pavel S.

v Praze a na jiných místech obžalovaný Petr L. z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP PRAHA a.s., IČ: 25793349, se sídlem Olšanská 2643, 130 00 Praha (dále jen „SUDOP“) a obchodního ředitele společnosti SUDOP, obžalovaný Lukáš H., jednatel společnosti Valbek spol. s r.o., IČ: 48266230, se sídlem Vaňurova 505/17, Liberec (dále jen „Valbek“) a obžalovaný Pavel S., pracovníčně zařazený na SŽDC SSV na pozici vedoucího oddělení pro techniku ŽDC, pozici hlavního inženýra staveb a jako předseda hodnotící komise k veřejné zakázce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, v souvislosti se zadávacím řízením a v rámci zadávacího řízení zahájeného dne 13.4.2015 na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby k zakázce s názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, evidenční číslo veřejné zakázky 511560, předmět zakázky zpracování projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 14.04.2015, s předpokládanou hodnotou 35.672.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele SŽDC, dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 588596 s lhůtou pro doručení nabídek do dne 22.06.2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa východ, se sídlem Nerudova 1, Olomouc (dále jen „SŽDC SSV“) a s informací, že zakázka se vztahuje k projektu a/nebo programu financovaného z prostředků Evropské unie a předpokládá se spolufinancování této veřejné zakázky z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014-2020 (dále jen „OPD II“), avšak se zdrojem financování z prostředků České republiky – Státního fondu dopravní infrastruktury (dále jen „SFDI“)

nejprve obžalovaní Petr L. a Lukáš H. v úmyslu narušit hospodářskou soutěž a opatřit neoprávněnou výhodu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, složené ze společníka č. 1: společnosti SUDOP a společníka č. 2: společnosti METROPROJEKT Praha a.s., IČ: 452 71 895, se sídlem I. P. Pavlova 1786/2, Praha 2 (dále jen „METROPROJEKT“) uzavřeli v přesně nezjištěný den na nezjištěném místě nezákonnou dohodu o ovlivnění nabídek do předmětného zadávacího řízení, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a dosáhnout zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ s

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

vedoucím společníkem společností PRODEX spol. s r.o., organizační složka, IČ: 017 61 200, se sídlem Perucká 2481/5, Praha 2 (dále jen „PRODEX“) a účastníkem společností Valbek,

když se v období před podáním nabídek spolu dohodli na tom, že uchazeč „Sdružení PRODEXVALBEK“ podá nabídku s takovou cenou, aby byla vyšší než nabídková cena, kterou bude nabízet uchazeč „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, aby byla zvýšena šance, že nabídka posledně jmenovaného uchazeče bude vyhodnocena jako první v pořadí, tedy jako vítězná, přičemž si byli vědomi, že takové jednání je v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále jen „zákon o OHS“), které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné,

obžalovaný Pavel S. pak jako zaměstnanec zadavatele podléhajícího zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o VZ“) a s vědomím, že bude členem hodnotící komise v předmětném zadávacím řízení v úmyslu opatřit uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ prospěch v podobě zisku z předmětné veřejné zakázky, v úmyslu zjednat uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ neoprávněný časový předstih a tohoto uchazeče poskytováním informací o průběhu zadávacího řízení i jinak upřednostňoval proti jiným uchazečům a později i s vědomím o uzavření nezákonné dohody o ovlivnění nabídek a jejího obsahu, úmyslně nesplnil svoje povinnosti zaměstnance SŽDC, vyplývající i z Etického kodexu SŽDC a především ze zákona o VZ, zejména povinnosti dle ustanovení § 78 citovaného zákona, dle kterého je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž neporušovat zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, a povinnosti dle ustanovení § 148 zákona, které stanoví, že při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem nesmí být narušena důvěrnost nabídek a žádostí o účast a úplnost údajů v nich obsažených, kdy zadavateli nesmí být umožněn přístup k obsahu nabídek a žádostí o účast před uplynutím lhůty stanovené pro jejich podání, zadavatel je povinen v souvislosti se zadávacím řízením vést písemnou evidenci všech úkonů učiněných dodavatelem vůči zadavateli a zadavatelem vůči dodavatelům, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže či Evropské komisi, a písemná evidence musí obsahovat pořadové číslo úkonu, jeho označení, datum a identifikační údaje dodavatele, a následně porušil také povinnosti člena hodnotící komise, když existenci této zakázané dohody zamlčel před zadavatelem, nepřijal žádné opatření směřující k vyřazení nabídky uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, a naopak se aktivně podílel na přijetí rozhodnutí, aby tento uchazeč v zadávacím řízení zvítězil a získal soutěženou veřejnou zakázku, a rovněž zadavateli zamlčel svůj přátelský vztah k zástupci uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec –Trutnov“ obžalovanému Petru L., a z něj vyplývající svoji podjatost, v důsledku čehož měl být vyloučen z hodnotící komise, což se nestalo,

kdy nejprve dne 18.03.2015 telefonicky informoval obžalovaného Petra L. o skutečnosti, že bude v brzké době uveřejněno oznámení o veřejné zakázce ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž ostatní potencionální uchazeči touto informací nedisponovali, následně dne 14.05.2015 se obžalovaný Petr L. s obžalovaným Pavlem S. telefonicky domluvili na zásadách další společné spolupráce spočívající v informování obžalovaného Petra L. obžalovaným Pavlem S. o tom, jací další uchazeči si vyzvednou zadávací dokumentaci do předmětné veřejné zakázky, s cílem poskytnout informace o účasti potencionálních konkurentů v tomto zadávacím řízení a umožnit realizaci nezákonné dohody uchazečů o krycí nabídce a získání veřejné zakázky ze strany předem domluveného uchazeče, dne 15.05.2015 byl obžalovaný Pavel S. jmenován do funkce předsedy hodnotící komise zadavatele, kdy hodnotící komise měla rovněž plnit funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami a byla pověřena posouzením kvalifikace, kdy z titulu této funkce obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Pavel S. dne 22.6.2015 podepsal prohlášení člena hodnotící komise o mlčenlivosti a nepodjatosti, ačkoliv byl ve vztahu ke společnosti SUDOP podjatý, a poté dne 10.06.2015 obžalovaný Pavel S. telefonicky sdělil obžalovanému Petru L., že se neobjevil žádný další zájemce o předmětnou veřejnou zakázku a sdělil mu dosud známé zájemce, kdy následně dne 22.06.2015 v 8:27 hodin obžalovaný Pavel S. telefonicky informoval obžalovaného Petra L., že byly podány pouze dvě nabídky, přičemž obžalovaný Petr L. jej ujistil, že se nemá obávat, že pokud jsou jen dvě nabídky, dohoda bude realizována

a téhož dne 22.06.2015 v 9:00 hodin došlo v sídle SŽDC SSV k zasedání komise pro otevírání obálek s nabídkami uchazečů, přičemž komisi předsedal obžalovaný Pavel S., kdy byly doručeny nabídky 1) uchazeče společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o., IČ: 449 60 417, se sídlem Kounicova 688/26, Brno (dále rovněž jen „SUDOP BRNO“) s nabídkovou cenou ve výši 35.448.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 9:00 hodin, 2) uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“, s nabídkovou cenou ve výši 33.700.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 13:15 hodin a 3) uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, s nabídkovou cenou ve výši 34.407.100 Kč, podaná dne 22.06.2015 v 8:30 hodin,

přičemž obžalovaný Petr L. podepsal jako součást nabídky uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015, že společnost SUDOP splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž tímto zákonem je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a obžalovaný Lukáš H. rovněž podepsal jako součást nabídky uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015, že společnost Valbek splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou,

přičemž po otevření obálek s nabídkami bylo nejprve obžalovaným Petrem L. a později obžalovaným Lukášem H. zjištěno, že ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ došlo v rozporu s původní dohodou spočívající v podání nabídky s vyšší cenou omylem k podání nabídky s cenou ve výši 33.700.000 Kč, to znamená s cenou nižší, než byla cena uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, což znemožňovalo umístění uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s vyšší cenovou nabídkou jako prvního v pořadí, kdy od 10:00 hodin následovalo zasedání komise pro posouzení kvalifikace s předsedou komise obžalovaným Pavlem S., přičemž okolnosti odchýlení od původní dohody obžalovaný Petr L. dne 22.06.2015 telefonicky řešil jak s obžalovaným Lukášem H., tak s Vladimírem S., členem představenstva společnosti METROPROJEKT, a rovněž dne 22.06.2015 a dne 25.06.2015 s obžalovaným Pavlem S., kterého telefonicky výslovně informoval o dalším plánovaném postupu, který měl dodatečně zajistit realizaci původní dohody a umístění jako prvního v pořadí uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, kdy tento postup spočíval v zaslání dodatečných dotazů vůči uchazeči „Sdružení PRODEX – VALBEK“ ze strany zadavatele, které nebudou úmyslně zodpovězeny, což povede k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tento postup zároveň umožnil zadavateli vyloučenému uchazeči vrátit složenou jistotu ve výši 700.000 Kč a bez rizika plnění ze záruky uchazečem ve prospěch zadavatele při případném zpětvzetí nabídky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

následně byla dne 26.06.2015 na základě rozhodnutí hodnotící komise zadavatelem SŽDC uchazeči „Sdružení PRODEX-VALBEK“ zaslána písemná žádost o písemné objasnění informací a o předložení dalších podkladů prokazujících splnění požadované kvalifikace nadlimitní veřejné zakázky, podepsaná obžalovaným Pavlem S. jako předsedou hodnotící komise, a to se lhůtou do 3 pracovních dnů od doručení, na kterou nebylo v souladu s dohodou obžalovaných ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ úmyslně reagováno,

dne 09.07.2015 v 9:00 hodin pak znovu zasedala hodnotící komise pro další posouzení kvalifikace s předsedou obžalovaným Pavlem S., která deklarovala, že vyzvaný uchazeč nedoložil ve stanovené lhůtě požadované objasnění informací a doklady prokazující splnění kvalifikace, v důsledku čehož hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče „Sdružení PRODEX–VALBEK“ ze zadávacího řízení a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení, a téhož dne v 9:45 hodin hodnotící komise s předsedou obžalovaným Pavlem S. následně vyhodnotila jako cenově nejvýhodnější nabídku uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ a tento uchazeč se tak umístil v souladu a v souvislosti s předchozí nezákonnou dohodou jako první v pořadí, přičemž obžalovaný Pavel S. dne 15.07.2015 telefonicky informoval obžalovaného Petra L. o plánovaném vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ a dne 20.07.2015 došlo skutečně rozhodnutím zadavatele jednajícího Mojmírem N., náměstkem generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tomuto uchazeči byla dne 23.07.2015 vrácena bankovní záruka za nabídku ve výši 700.000 Kč,

a dne 26.08.2015 pak byla podepsána Smlouva o dílo na zhotovení projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby mezi SŽDC a uchazečem „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s cenou díla 34.407.100 Kč bez DPH, kdy za zadavatele smlouvu podepsal dne 18.08.2015 Mojmír N., náměstek generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, a za „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ smlouvu podepsali dne 26.08.2015 obžalovaný Petr L. a Ivan P., místopředseda představenstva společnosti SUDOP,

čímž „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ neoprávněně získala výhody plynoucí z realizace veřejné zakázky s tržbou ve výši 34.407.100 Kč,

tedy

obžalovaní Petr L. a Lukáš H.

v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavřel dohodu o určení ceny a opatřil tím jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody,

obžalovaný Pavel S.

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost na úkor jiných dodavatelů a spáchal takový čin jako člen hodnotící komise,

čímž spáchali

obžalovaný Petr L.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

pod bodem I.-přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

pod bodem II.-přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

obžalovaná Helena M.

pod bodem I.- pomoc k přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.1 písm.c) k § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

obžalovaný Antonín B.

pod bodem I.-přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

obžalovaný Petr K.

pod bodem I.-přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

obžalovaný Lukáš H.

pod bodem II.-přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první tr.zákoníku

obžalovaný Pavel S.

pod bodem II.-zločin zjednaní výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě podle § 256 odst.1,2 písm.a) tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný Petr L.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 73 odst. 1,3 tr.zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 3 (tří) let.**

obžalovaná Helena M.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku.**

obžalovaný Antonín B.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

obžalovaný Petr K.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

obžalovaný Lukáš H.

podle § 248 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

obžalovaný Pavel S.

podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst.1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.**

B.

Naproti tomu se obžalovaná

společnost SUDOP PRAHA a.s., IČ: 25793349, se sídlem Olšanská 2643, 130 00 Praha

podle § 226 písm.b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 18.3.2019 č.j. VZV 7/2016-1631 **v části**, kde jí bylo pod bodem II. společně s obviněnými Petrem L., Lukášem H. a Pavlem S. kladeno za vinu, že :

v Praze a na jiných místech obvinění Petr L. z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a obchodního ředitele společnosti SUDOP, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, přičemž společnost SUDOP byla projektová, konzultační a inženýrská společnost, specializovaná na komplexní řešení problematiky dopravní infrastruktury, zejména železničních staveb, a Lukáš H., jednatel společnosti Valbek spol. s r.o., IČ: 48266230, se sídlem Vaňurova 505/17, Liberec (dále rovněž jen „Valbek“), a obviněný Pavel S., pracovník zařazený na SŽDC SSV na pozici vedoucího oddělení pro techniku ŽDC a pozici hlavního inženýra staveb, a předseda hodnotící komise k veřejné zakázce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, v souvislosti se zadávacím řízením a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, evidenční číslo veřejné zakázky 511560, předmět zakázky zpracování projektu stavby a

výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 14.04.2015, s předpokládanou hodnotou 35.672.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele SŽDC, dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 588596 s lhůtou pro doručení nabídek do dne 22.06.2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa východ, se sídlem Nerudova 1, Olomouc (dále rovněž jen „SŽDC SSV“), se zveřejněným předpokladem spolufinancování z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014-2020 (dále rovněž „OPD II“) a dále z prostředků České republiky – SFDI,

nejprve obvinění Petr L. a Lukáš H. od počátku v úmyslu opatřit ve větším rozsahu neoprávněnou výhodu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, složené ze společníka č. 1: společnosti SUDOP a společníka č. 2: společnosti METROPROJEKT, s vědomím o plánovaném financování uvedené veřejné zakázky z prostředků Evropské unie –Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014-2020, uzavřeli v úmyslu narušit hospodářskou soutěž v přesně nezjištěný den na nezjištěném místě nezákonnou dohodu o ovlivnění nabídek do

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

předmětného zadávacího řízení, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a dosáhnout zadání veřejné zakázky za co nejvyšší možnou cenu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“, kdy se dohodli na budoucím podání krycí nabídky uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“, tedy nabídky s předem určenou dohodou o ceně mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude, kdy krycí nabídka byla podána do zadávacího řízení ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX –VALBEK“, s vedoucím společníkem společností PRODEX spol. s r.o., organizační složka, IČ: 017 61 200, se sídlem Perucká 2481/5, Praha 2 (dále rovněž jen „PRODEX“) a účastníkem společností Valbek, přičemž si byli vědomi, že takové jednání bylo v rozporu ustanovením § 3 odst. 1 zákona o OHS, které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné a dále je v rozporu se zásadami zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále rovněž jen „zákon o VZ“), konkrétně zásadou transparentnosti, rovnosti a hospodárnosti,

poté obviněný Pavel S. jako člen hodnotící komise v úmyslu opatřit uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ prospěch v podobě zisku z předmětné veřejné zakázky a v úmyslu způsobit škodu zadavateli SŽDC v podobě zadání předmětné veřejné zakázky za vyšší nabídkovou cenu než za jakou bylo možné zakázku zadat a v úmyslu zjednat uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ neoprávněný časový předstih a další výhody a tohoto uchazeče tak neoprávněně zvýhodnit proti jiným uchazečům s vědomím o uzavření nezákonné dohody o ovlivnění nabídek a jejího obsahu, úmyslně nesplnil svoje povinnosti zaměstnance SŽDC, vyplývající i z Etického kodexu a Protikorupčního programu SŽDC a ze zákona o VZ, zejména povinnosti dle ustanovení § 78 zákona, dle kterého je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž neporušovat zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, a povinnosti dle ustanovení § 148 zákona, které stanoví, že při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem nesmí být narušena důvěrnost nabídek a žádostí o účast a úplnost údajů v nich obsažených, kdy zadavateli nesmí být umožněn přístup k obsahu nabídek a žádostí o účast před uplynutím lhůty stanovené pro jejich podání, zadavatel je povinen v souvislosti se zadávacím řízením vést písemnou evidenci všech úkonů učiněných dodavatelem vůči zadavateli a zadavatelem vůči dodavatelům, ÚOHS či Evropské komisi, a písemná evidence musí obsahovat pořadové číslo úkonu, jeho označení, datum a identifikační údaje dodavatele, a následně porušil také povinnosti člena hodnotící komise, když existenci této zakázané dohody zamlčel před zadavatelem, nepřijal žádné opatření směřující k vyřazení nabídky uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, a naopak se aktivně podílel na přijetí rozhodnutí, aby tento uchazeč v zadávacím řízení zvítězil a získal soutěženou veřejnou zakázku, a rovněž zadavateli zamlčet svůj přátelský vztah k zástupci uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ obviněnému Petru L., a z něj vyplývající svoji podjatost, v důsledku čehož měl být vyloučen z hodnotící komise, což se nestalo,

kdy nejprve dne 18.03.2015 telefonicky informoval obviněného Petra L. o skutečnosti, že bude v brzké době uveřejněno oznámení o veřejné zakázce ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž ostatní potenciální uchazeči touto informací nedisponovali, následně dne 14.05.2015 se obviněný Petr L. s obviněným Pavlem S. telefonicky domluvili na zásadách další společné spolupráce spočívající v informování obviněného Petra L. obviněným Pavlem S. o tom, jací další uchazeči si vyzvednou zadávací dokumentaci do předmětné veřejné zakázky, s cílem poskytnout společnosti SUDOP informace o účasti potenciálních konkurentů v tomto zadávacím řízení a umožnit realizaci

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

nezákonné dohody uchazečů o krycí nabídce a získání veřejné zakázky ze strany předem domluveného uchazeče, kdy navíc obviněný Pavel S. obviněného Petra L. telefonicky informoval, jaké kroky by bylo nutné podniknout za účelem získání většího množství času v zadávacím řízení, dne 15.05.2015 byl obviněný Pavel S. jmenován do funkce předsedy hodnotící komise zadavatele, kdy hodnotící komise měla rovněž plnit funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami a byla pověřena posouzením kvalifikace, kdy z titulu této funkce obviněný Pavel S. podepsal prohlášení člena hodnotící komise o mlčenlivosti a nepodjatosti, ačkoliv byl ve vztahu ke společnosti SUDOP podjatý, a poté dne 10.06.2015 obviněný Pavel S. telefonicky sdělil obviněnému Petru L., že se neobjevil žádný další zájemce o veřejnou zakázku a sdělil obviněnému Petru L. dosud známé zájemce o veřejnou zakázku, kdy následně dne 22.06.2015 v 8:27 hodin obviněný Pavel S. telefonicky informoval obviněného Petra L., že byly podány pouze dvě nabídky, přičemž obviněný Petr L. obviněného Pavla S. ujistil, že se nemá obávat, že pokud jsou jen dvě nabídky, dohoda bude realizována a téhož dne 22.06.2015 v 9:00 hodin došlo v sídle SŽDC SSV k zasedání komise pro otevírání obálek s nabídkami uchazečů, přičemž komisi předsedal obviněný Pavel S., kdy byly doručeny nabídky 1) uchazeče společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o., IČ: 449 60 417, se sídlem Kounicova 688/26, Brno (dále rovněž jen „SUDOP BRNO“) s nabídkovou cenou ve výši 35.448.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 9:00 hodin, 2) uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“, s nabídkovou cenou ve výši 33.700.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 13:15 hodin a 3) uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, s nabídkovou cenou ve výši 34.407.100 Kč, podaná dne 22.06.2015 v 8:30 hodin,

přičemž obviněný Petr L. podepsal jako součást nabídky uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015, že společnost SUDOP splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž tímto zákonem je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, přičemž obviněný Lukáš H. podepsal jako součást nabídky uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015, že společnost Valbek splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou,

přičemž po otevření obálek s nabídkami bylo obviněnými zjištěno, že ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ došlo v rozporu s původní dohodou spočívající v podání nabídky s vyšší cenou omylem k podání krycí nabídky s cenou ve výši 33.700.000 Kč, to znamená s cenou nižší, než byla cena uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, což znemožňovalo umístění uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s vyšší cenovou nabídkou jako prvního v pořadí, kdy od 10:00 hodin následovalo zasedání komise pro posouzení kvalifikace s předsedou komise obviněným Pavlem S., a okolnosti odchýlení od původní dohody obviněný Petr L. dne 22.06.2015 telefonicky řešil jak s obviněným Lukášem H., tak s Vladimírem S., členem představenstva společnosti METROPROJEKT, a rovněž dne 22.06.2015 a dne 25.06.2015 se zaměstnancem zadavatele a předsedou hodnotící komise obviněným Pavlem S., kterého telefonicky výslovně informoval o dalším plánovaném postupu, který měl dodatečně zajistit realizaci původní dohody a umístění jako prvního v pořadí uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, kdy tento postup spočíval v zaslání dodatečných dotazů vůči uchazeči „Sdružení PRODEX – VALBEK“ ze strany zadavatele, které nebudou úmyslně zodpovězeny, což povede k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tento postup zároveň umožnil zadavateli vyloučenému uchazeči vrátit složenou jistotu ve výši 700.000 Kč, bez rizika plnění ze záruky uchazečem ve prospěch zadavatele při případném zpětvzetí nabídky, a následně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

byla dne 26.06.2015 v rámci plnění nezákonné dohody obviněných na základě rozhodnutí hodnotící komise zadavatelem SŽDC uchazeči „Sdružení PRODEX-VALBEK“ zaslána písemná žádost o písemné objasnění informací a o předložení dalších podkladů prokazujících splnění požadované kvalifikace nadlimitní veřejné zakázky, podepsaná obviněným Pavlem S. jako předsedou hodnotící komise, a to se lhůtou do 3 pracovních dnů od doručení, na kterou nebylo ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ úmyslně reagováno, kdy dne 09.07.2015 v 9:00 hodin zasedala hodnotící komise pro další posouzení kvalifikace s předsedou obviněným Pavlem

S., která deklarovala, že vyzvaný uchazeč nedoložil ve stanovené lhůtě požadované objasnění informací a doklady prokazující splnění kvalifikace, v důsledku čehož hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ ze zadávacího řízení a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení, a dne 09.07.2015 v 9:45 hodin hodnotící komise s předsedou obviněným Pavlem S. následně vyhodnotila jako cenově nejvýhodnější nabídku uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ a tento uchazeč se tak umístil v souladu s předchozí nezákonnou dohodou jako první v pořadí, přičemž obviněný Pavel S. dne 15.07.2015 telefonicky informoval obviněného Petra L. o plánovaném vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ a dne 20.07.2015 došlo skutečně rozhodnutím zadavatele jednajícího Mojmiřem N., náměstkem generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tomuto uchazeči byla dne 23.07.2015 vrácena bankovní záruka za nabídku ve výši 700.000 Kč,

a dne 26.08.2015 byla podepsána Smlouva o dílo na zhotovení projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby mezi SŽDC a uchazečem „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s cenou díla 34.407.100 Kč bez DPH, kdy za zadavatele smlouvu podepsal dne 18.08.2015 Mojmiř N., náměstek generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, a za „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ smlouvu podepsali dne 26.08.2015 obviněný Petr L. a Ivan P., místopředseda představenstva společnosti SUDOP, čímž byla uchazečem „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ získána v podobě tržeb z veřejné zakázky ve větším rozsahu neoprávněná výhoda ve výši 34.407.100 Kč,

přičemž v průběhu zadávacího řízení byly obviněným Pavlem S. či s vědomím obviněného Pavla S. a s vědomím obviněných Petra L. a Lukáše H. vyhotoveny, užity a oprávněným pracovníkům zadavatele, tedy generálního ředitelství SŽDC, předloženy doklady obsahující nepravdivé skutečnosti, zejména čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015 podepsané obviněným Petrem L., čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015 podepsané obviněným Lukášem H., protokoly o zasedání hodnotící komise ze dne 22.06.2015 a dne 09.07.2015 podepsané obviněným Pavlem S. a zpráva hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 09.07.2015, kterou obviněný Pavel S. podepsal a k jejímuž vypracování nepravdivé doklady užil, kdy tyto doklady vycházely z nezákonné dohody soutěžitelů o výsledku a průběhu zadávacího řízení a účelového vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy okolnosti o této dohodě soutěžitelů a zmanipulovaném průběhu zadávacího řízení obviněný Pavel S. pracovníkům generálního ředitelství SŽDC zatajil, a to včetně své komunikace s obviněným Petrem L. a svých kroků směřujících k pomoci při naplňování nezákonné dohody soutěžitelů, kdy uvedeného jednání se obvinění dopustili, ačkoliv věděli, že v případě plánovaného předložení podkladů zadavatelem příslušným orgánům společně s žádostí o dotaci, tedy řídicímu orgánu OPD II - Ministerstvu dopravy ČR a zprostředkujícímu subjektu řídicího orgánu OPD II - SFDI, a čerpání dotace z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci OPD II, by byly ke škodě Evropské unie neoprávněně zkráceny výdaje souhrnného rozpočtu Evropské unie, neboť výdaj na spolufinancování veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Cidlinou - Trutnov“ by měl být shledán jako nezpůsobilý, neboť zadávací řízení bylo provedeno v rozporu s právními předpisy České republiky, konkrétně se zákonem o ZVZ a zákonem o OHS, kdy vzhledem k míře spolufinancování z Operačního programu Doprava na léta 2014-2020 v předpokládané výši 84,999999840 % by v případě poskytnutí dotace škoda způsobená Evropské unii činila nejméně 29.246.035 Kč, přičemž k podání žádosti o dotaci a poskytnutí dotace následně na základě skutečností nezávislých na vůli obviněných nedošlo,

A) přičemž obviněný Petr L., z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a obchodního ředitele společnosti SUDOP, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, v souvislosti s podnikáním společnosti SUDOP, v úmyslu pro společnost SUDOP získat veřejnou zakázku „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“ a prospěch spočívající v možnosti realizace předmětné veřejné zakázky a dosáhnout nezákonného ovlivnění zadávacího řízení obviněným Pavlem S. v rámci plnění jeho úkolů v zadávacím řízení, kdy obviněný Petr L. znal aktivity obviněného Pavla S. v oblasti fotbalu, tedy jeho předchozí účast ve výboru fotbalového klubu Tělovýchovná jednota Fotbalový klub Ruda nad Moravou z.s., IČ: 22757201, se sídlem Sportovní 301, Ruda nad Moravou (dále rovněž jen „TJ FK Ruda nad Moravou“) a navázání jeho spolupráce s TJ FK Bohdík, IČ: 14617498, se sídlem Bohdík 102 (dále rovněž jen „TJ FK Bohdík“), zajistil poskytnutí částky 50.000 Kč pro TJ FK Bohdík od společnosti SUDOP, kdy tato částka byla poskytnuta za poskytování výše popsanych zvýhodnění v zadávacím řízení od obviněného Pavla S., kdy tato platba byla poskytnuta tak, že po dohodě obviněných Petra L. a Pavla S. byla dne 16.03.2015 uzavřena mezi TJ FK Bohdík, jednající předsedou Petrem J. a sekretářem Jirím J., a společností SUDOP jednající předsedou představenstva Tomášem S. a místopředsedou představenstva obviněným Petrem L. „Smlouva o propagaci a reklamě uzavřená ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění“, to za částku ve výši 50.000 Kč, která byla poukázána z účtu společnosti SUDOP na účet TJ FK Bohdík dne 27.05.2015, po předchozí dohodě obviněných Petra L. a Pavla S. na plnění nezákonné dohody soutěžitelů, budoucích uchazečů v zadávacím řízení na uvedenou veřejnou zakázku,

B) přičemž následně dne 14.10.2015 obviněný Pavel S. v úmyslu umožnit svým aktivním protiprávním jednáním realizaci této dohody v zadávacím řízení a zvýhodnit uchazeče společnosti „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, za své protiprávní jednání související s realizací nezákonné dohody uchazečů telefonicky požádal obviněného Petra L. o další finanční prostředky v podobě dalšího finančního plnění ve prospěch TJ FK Bohdík ve výši 50.000 Kč, kdy zároveň vyjádřil nespokojenost nad skutečností, že by se mohlo jednat o finanční prostředky poskytnuté v menší výši, než na základě předchozí dohody, přičemž obviněnému Petru L. sdělil, aby si uvědomili, jak bojovali o ten Chlumec, přičemž v návaznosti na to zajistil obviněný Petr L. poskytnutí dalších prostředků pro TJ FK Bohdík ve výši 50.000 Kč, kdy tato platba byla poskytnuta tak, že dne 16.10.2015 došlo mezi TJ FK Bohdík zastoupenou předsedou Petrem J. a sekretářem Jirím J. a společností SUDOP, jednající předsedou představenstva Tomášem S. a místopředsedou představenstva obviněným Petrem L., k podpisu další „Smlouvy o propagaci a reklamě uzavřené ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník v platném znění“, a to za částku ve výši 50.000 Kč, kdy částka 50.000 Kč byla zaslána z účtu společnosti SUDOP na účet TJ FK Bohdík dne 20.11.2015,

kdy na základě těchto dvou uvedených smluv byla společností SUDOP pro TJ FK Bohdík, po zprostředkování, s vědomím a souhlasem obviněného Pavla S., za jeho protiprávní jednání spočívající v pomoci při naplňování nezákonné dohody uchazečů, zaslána celková částka ve výši 100.000 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

v čemž byl státním zástupcem spatřován zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst.1, odst.5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst.1 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a přečin podplacení podle § 332 odst.1 alinea první a alinea druhá tr.zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst.3 tr. řádu se poškozená Správa železnic, státní organizace, IČ: 709 94 234, se sídlem Praha 1-Nové Město, Dlážděná 1003/7, PSČ 110 00 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze u zdejšího soudu podal dne 1.4.2019 obžalobu na fyzické osoby Ing. Petra L., Ing. Helenu M., Ing. Antonína B., Ing. Petra K., Ing. Lukáše H. a Ing. Pavla S. a dále na právnickou osobu společnost SUDOP PRAHA a.s., a to pro skutky spočívající v tom, že :

I. obvinění Petr L., Helena M., Antonín B. a Petr K.

v Praze a na jiných místech obviněný Petr L. z pozice místopředsedy představenstva a obchodního ředitele společnosti SUDOP, obviněná Helena M. jako zaměstnankyně společnosti SUDOP a asistentka obviněného Petra L. na základě pokynů obviněného Petra L., obviněný Antonín B., z pozice předsedy představenstva a generálního ředitele společnosti Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČ: 27257258, se sídlem Novodvorská 1698, Praha 4 (dále rovněž jen „VÚŽ“) a obviněný Petr K. z pozice člena představenstva a ředitele pro techniku a rozvoj společnosti VÚŽ, v souvislosti se zadáním veřejné zakázky a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, evidenční číslo zakázky 492320, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 15.07.2014 a uveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 18.07.2014, s předpokládanou hodnotou 20.000.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČ: 709 94 234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále rovněž jen „SŽDC“), s lhůtou pro doručení nabídek do dne 25.02.2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, Praha 9 (dále rovněž jen „SŽDC SSZ“), se zdrojem financování z prostředků České republiky – Státního fondu dopravní infrastruktury (dále rovněž jen „SFDI“), od počátku v úmyslu opatřit neoprávněnou výhodu společníkům uchazeče o veřejnou zakázku uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ složené ze společníka společnosti SUDOP, společníka zájmové sdružení právnických osob ACRI – Asociace podniků českého železničního průmyslu, IČ: 638 32 721, se sídlem Politických vězňů 1419/11, Praha 1 (dále rovněž jen „ACRI“) a společníka společnosti METROPROJEKT Praha a.s., IČ: 452 71 895, se sídlem I. P. Pavlova 1786/2, Praha 2 (dále rovněž jen „METROPROJEKT“), v rozporu ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. o ochraně hospodářské soutěže (dále rovněž jen „zákon o OHS“), které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázané a neplatné, uzavřeli, v úmyslu narušit hospodářskou soutěž, nezákonnou dohodu mezi společnostmi SUDOP a VÚŽ, o podání nabídek do uvedené veřejné zakázky, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a zadání veřejné zakázky za co nejvyšší možnou cenu uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče VÚŽ, přičemž jednali takovým způsobem, že nejprve se přinejmenším dne 16.02.2015 v prostorách salónku hotelu Olšanka, na adrese Táborská 23/1000, Praha 3, dohodli všichni obvinění na formální účasti společnosti VÚŽ v zadávacím řízení spočívající v podání tzv. „krycí nabídky“, to znamená nabídky s předem určenou nabídkovou cenou mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude, kdy následně na základě této dohody byla nabídka uchazeče VÚŽ v období od 20.02.2015 do 22.02.2015 zpracována na základě předchozí dohody obviněných Petra L., Heleny

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

M. a Antonína B. přímo pracovníci společnosti SUDOP obviněnou Helenou M. na přenosném počítači zapůjčeném pro tento účel obviněným Petrem L., a to včetně ceny uchazeče společnosti VÚŽ ve výši 19.450.000 Kč bez DPH, určené přímým ústním pokynem obviněného Petra L. obviněné Heleně M. dne 23.02.2015, kdy tato rovněž zajišťovala podepsání nabídky zástupci společnosti VÚŽ a společně s obviněným Petrem L. domlouvala způsob doručení obou nabídek na SŽDC zaměstnanci společnosti SUDOP, tak aby nebylo podezřelé současné podání nabídek, kdy po doručení všech nabídek zadavateli SŽDC došlo dne 25.02.2015 v 9:15 hodin k otevírání obálek v sídle SŽDC SSV, kdy byly doručeny nabídky uchazeče „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, s nabídkovou cenou 18.829.200 Kč bez DPH a předem domluvená krycí nabídka společnosti VÚŽ s nabídkovou cenou 19.450.000 Kč bez DPH, následně dne 02.03.2015 došlo k podání námitek proti zadávacím podmínkám ze strany spolku Centrum pro efektivní dopravu, o.s., IČ: 228 31 860, se sídlem náměstí Winstona Churchilla 1800/2, Praha 3 (dále rovněž jen „CEDOP“), přičemž po jednání komise

zadavatele o posouzení kvalifikace dne 03.03.2015, která shledala nedostatky při posuzování prokázání splnění kvalifikace uchazeče společnosti VÚŽ, obviněný Petr L. dne 10.03.2015 přinejmenším u společnosti Subterra a.s., IČ: 453 09 612, se sídlem Koželužská 2246/5, Praha 8, a společností OHL ŽS, a.s., IČ: 463 42 796, se sídlem Burešova 938/17, Brno, zajistil podklady k doplnění prokázání kvalifikačních kritérií pro formálního konkurenta společnosti VÚŽ pro další jednání hodnotící komise o posouzení kvalifikace, kdy tyto podklady byly následně zadavateli ze strany společnosti VÚŽ předloženy, následně dne 09.03.2015 a dne 10.03.2015 obviněný Petr L. společně s obviněnými Antonínem B. a Petrem K. telefonicky řešili možné varianty odpovědi zadavateli na podané námítky proti zadávacím podmínkám ze strany spolku CEDOP a dále při schůzce dne 12.03.2015 v sídle společnosti VÚŽ domlouvali obvinění Petr L., Helena M. a Antonín B. další společný postup ohledně tvorby odpovědi na žádost zadavatele o doložení dodatečného prokázání kvalifikačních kritérií, přičemž po nevyhovění námítkám spolku CEDOP ze strany zadavatele a po jednání hodnotící komise o posouzení kvalifikace dne 17.03.2015 od 9:00 hodin došlo dne 17.03.2015 od 10:00 hodin k jednání hodnotící komise, která na základě základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny posoudila nabídky uchazečů, kdy jako první v pořadí se umístila nabídka uchazeče „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s nabídkovou cenou 18.829.200 Kč bez DPH a jako druhá v pořadí se umístila nabídka uchazeče VÚŽ s obviněnými předem domluvenou nabídkovou cenou 19.450.000,- Kč bez DPH, a následně zadavatel dne 16.04.2015 rozhodl o výběru nejhodnější nabídky a dne 21.5.2015 došlo k zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ s celkovou konečnou hodnotou veřejné zakázky ve výši 18.829.200 Kč bez DPH a dne

21.05.2015 byla uzavřena Smlouva o dílo s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, s cenou za dílo ve výši 18.829.200 Kč bez DPH, mezi zadavatelem SŽDC zastoupenou náměstkem generálního ředitele pro modernizaci dráhy Ing. Mojmírem N. a společnostmi „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, zastoupenou obviněným Petrem L. a Ivanem P., místopředsedou představenstva společnosti SUDOP, čímž byla společnostmi „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ získána v podobě tržeb z veřejné zakázky ve větším rozsahu neoprávněná výhoda ve výši 18.829.200 Kč,

II. obvinění Petr L., Lukáš H., Pavel S. a společnost SUDOP Praha a.s.

v Praze a na jiných místech obvinění Petr L. z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a obchodního ředitele společnosti SUDOP, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, přičemž společnost SUDOP byla projektová, konzultační a inženýrská společnost, specializovaná na komplexní řešení problematiky dopravní infrastruktury, zejména železničních staveb, a Lukáš H., jednatel společnosti Valbek spol. s r.o., IČ: 48266230, se sídlem Vaňurova 505/17, Liberec (dále rovněž jen „Valbek“), a obviněný Pavel S., pracovník zařazený na SŽDC SSV na pozici vedoucího oddělení pro techniku ŽDC a pozici hlavního inženýra staveb, a předseda hodnotící komise k veřejné zakázce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, v souvislosti se zadávacím řízením a v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v otevřeném řízení na služby s názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“, evidenční číslo veřejné zakázky 511560, předmět zakázky zpracování projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, uveřejněné ve Věstníku veřejných zakázek dne 14.04.2015, s předpokládanou hodnotou 35.672.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny, sektorového zadavatele SŽDC, dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 588596 s lhůtou pro doručení nabídek do dne 22.06.2015 na kontaktní místo SŽDC, Stavební správa východ, se sídlem Nerudova 1, Olomouc (dále rovněž jen „SŽDC SSV“), se zveřejněným předpokladem spolufinancování z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014–2020 (dále rovněž „OPD II“) a dále z prostředků České republiky – SFDI, nejprve obvinění Petr L. a Lukáš H. od počátku v úmyslu opatřit ve větším rozsahu neoprávněnou výhodu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, složené ze společníka č. 1: společnosti SUDOP a společníka č. 2: společnosti METROPROJEKT, s vědomím o plánovaném financování uvedené veřejné zakázky z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014–2020, uzavřeli v úmyslu narušit hospodářskou soutěž v přesně nezjištěný den na nezjištěném místě nezákonnou dohodu o ovlivnění nabídek do předmětného zadávacího řízení, kdy jednali ve vzájemné shodě s cílem vzbudit dojem řádně probíhajícího zadávacího řízení a dosáhnout zadání veřejné zakázky za co nejvyšší možnou cenu uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ a nezískání veřejné zakázky ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“, kdy se dohodli na budoucím podání krycí nabídky uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“, tedy nabídky s předem

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

určenou dohodou o ceně mezi uchazeči, s cílem umístění jako prvního v pořadí a rovněž zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ za cenu nabídnutou tímto uchazečem a vědomím, že krycí nabídka jako první v pořadí vyhodnocena být nemůže a nebude, kdy krycí nabídka byla podána do zadávacího řízení ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX –

VALBEK“, s vedoucím společníkem společností PRODEX spol. s r.o., organizační složka, IČ: 017 61 200, se sídlem Perucká 2481/5, Praha 2 (dále rovněž jen „PRODEX“) a účastníkem společností Valbek, přičemž si byli vědomi, že takové jednání bylo v rozporu ustanovením § 3 odst. 1 zákona o OHS, které stanoví, že dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázány a neplatné a dále je v rozporu se zásadami zadávacího řízení dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále rovněž jen „zákon o VZ“), konkrétně zásadou transparentnosti, rovnosti a hospodárnosti, poté obviněný Pavel S. jako člen hodnotící komise v úmyslu opatřit uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ prospěch v podobě zisku z předmětné veřejné zakázky a v úmyslu způsobit škodu zadavateli SŽDC v podobě zadání předmětné veřejné zakázky za vyšší nabídkovou cenu než za jakou bylo možné zakázku zadat a v úmyslu zjednat uchazeči „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“ neoprávněný časový předstih a další výhody a tohoto uchazeče tak neoprávněně zvýhodnit proti jiným uchazečům s vědomím o uzavření nezákonné dohody o ovlivnění nabídek a jejího obsahu, úmyslně nesplnil svoje povinnosti zaměstnance SŽDC, vyplývající i z Etického kodexu a Protikorupčního programu SŽDC a ze zákona o VZ, zejména povinnosti dle ustanovení § 78 zákona, dle kterého je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž neporušovat zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, a povinnosti dle ustanovení § 148 zákona, které stanoví, že při komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem nesmí být narušena důvěrnost nabídek a žádostí o účast a úplnost údajů v nich obsažených, kdy zadavateli nesmí být umožněn přístup k obsahu nabídek a žádostí o účast před uplynutím lhůty stanovené pro jejich podání, zadavatel je povinen v souvislosti se zadávacím řízením vést písemnou evidenci všech úkonů učiněných dodavatelem vůči zadavateli a zadavatelem vůči dodavateli, ÚOHS či Evropské komisi, a písemná evidence musí obsahovat pořadové číslo úkonu, jeho označení, datum a identifikační údaje dodavatele, a následně porušil také povinnosti člena hodnotící komise, když existenci této zakázané dohody zamlčel před zadavatelem, nepřijal žádné opatření směřující k vyřazení nabídky uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, a naopak se aktivně podílel na přijetí rozhodnutí, aby tento uchazeč v zadávacím řízení zvítězil a získal soutěženou veřejnou zakázku, a rovněž zadavateli zamlčet svůj přátelský vztah k zástupci uchazeče „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ obviněnému Petru L., a z něj vyplývající svoji podjatost, v důsledku čehož měl být vyloučen z hodnotící komise, což se nestalo, kdy nejprve dne 18.03.2015 telefonicky informoval obviněného Petra L. o skutečnosti, že bude v brzké době uveřejněno oznámení o veřejné zakázce ve Věstníku veřejných zakázek, přičemž ostatní potenciální uchazeči touto informací nedisponovali, následně dne 14.05.2015 se obviněný Petr L. s obviněným Pavlem S. telefonicky domluvili na zásadách další společné spolupráce spočívající v informování obviněného Petra L. obviněným Pavlem S. o tom, jací další uchazeči si vyzvednou zadávací dokumentaci do předmětné veřejné zakázky, s cílem poskytnout společnosti SUDOP informace o účasti potenciálních konkurentů v tomto zadávacím řízení a umožnit realizaci nezákonné dohody uchazečů o krycí nabídce a získání veřejné zakázky ze strany předem domluveného uchazeče, kdy navíc obviněný Pavel S. obviněného Petra L. telefonicky informoval, jaké kroky by bylo nutné podniknout za účelem získání většího množství času v zadávacím řízení, dne 15.05.2015 byl obviněný Pavel S. jmenován do funkce předsedy hodnotící komise zadavatele, kdy hodnotící komise měla rovněž plnit funkci komise pro otevírání obálek s nabídkami a byla pověřena posouzením kvalifikace, kdy z titulu této funkce obviněný Pavel S. podepsal prohlášení člena hodnotící komise o mlčenlivosti a nepodjatosti, ačkoliv byl ve vztahu ke společnosti SUDOP podjatý, a poté dne 10.06.2015 obviněný Pavel S. telefonicky sdělil obviněnému Petru L., že se neobjevil žádný další zájemce o veřejnou zakázku a sdělil obviněnému Petru L. dosud známé zájemce o veřejnou zakázku, kdy následně dne 22.06.2015 v 8:27 hodin obviněný Pavel S. telefonicky informoval obviněného Petra L., že byly podány pouze dvě nabídky, přičemž obviněný Petr L. obviněného Pavla S. ujistil, že se nemá obávat, že pokud jsou jen dvě nabídky, dohoda bude realizována a téhož dne 22.06.2015 v 9:00 hodin došlo v sídle SŽDC SSV k zasedání komise pro otevírání obálek s nabídkami uchazečů, přičemž komisi předsedal obviněný Pavel S., kdy byly doručeny nabídky 1) uchazeče společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o., IČ: 449 60 417, se sídlem Kounicova 688/26, Brno (dále rovněž jen „SUDOP BRNO“) s nabídkovou cenou ve výši 35.448.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 9:00 hodin, 2) uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“, s nabídkovou cenou ve výši 33.700.000 Kč, podaná dne 19.06.2015 v 13:15 hodin a 3) uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, s nabídkovou cenou ve výši 34.407.100 Kč, podaná dne 22.06.2015 v 8:30 hodin, přičemž obviněný Petr L. podepsal jako součást nabídky uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015, že společnost SUDOP splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž tímto zákonem je zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, přičemž obviněný Lukáš H. podepsal jako součást nabídky uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ nepravdivé čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015, že společnost Valbek splnila podmínky dle § 68 odst.3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou, přičemž po otevření obálek s nabídkami bylo obviněnými zjištěno, že ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ došlo v rozporu s původní dohodou spočívající v podání nabídky s vyšší cenou omylem k podání krycí nabídky s cenou ve výši 33.700.000 Kč, to znamená s cenou nižší, než byla cena uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, což znemožňovalo umístění uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s vyšší cenovou nabídkou jako prvního v pořadí, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

od 10:00 hodin následovalo zasedání komise pro posouzení kvalifikace s předsedou komise obviněným Pavlem S., a okolnosti odchýlení od původní dohody obviněný Petr L. dne 22.06.2015 telefonicky řešil jak s obviněným Lukášem H., tak s Vladimírem S., členem představenstva společnosti METROPROJEKT, a rovněž dne 22.06.2015 a dne 25.06.2015 se zaměstnancem zadavatele a předsedou hodnotící komise obviněným Pavlem S., kterého telefonicky výslovně informoval o dalším plánovaném postupu, který měl dodatečně zajistit realizaci původní dohody a umístění jako prvního v pořadí uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“, kdy tento postup spočíval v zaslání dodatečných dotazů vůči uchazeči „Sdružení PRODEX – VALBEK“ ze strany zadavatele, které nebudou úmyslně zodpovězeny, což povede k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tento postup zároveň umožnil zadavateli vyloučenému uchazeči vrátit složenou jistotu ve výši 700.000 Kč, bez rizika plnění ze záruky uchazečem ve prospěch zadavatele při případném zpětvzetí nabídky, a následně byla dne 26.06.2015 v rámci plnění nezákonné dohody obviněných na základě rozhodnutí hodnotící komise zadavatelem SŽDC uchazeči „Sdružení PRODEX-VALBEK“ zaslána písemná žádost o písemné objasnění informací a o předložení dalších podkladů prokazujících splnění požadované kvalifikace nadlimitní veřejné zakázky, podepsaná obviněným Pavlem S. jako předsedou hodnotící komise, a to se lhůtou do 3 pracovních dnů od doručení, na kterou nebylo ze strany uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ úmyslně reagováno, kdy dne 09.07.2015 v 9:00 hodin zasedala hodnotící komise pro další posouzení kvalifikace s předsedou obviněným Pavlem S., která deklarovala, že vyzvaný uchazeč nedoložil ve stanovené lhůtě požadované objasnění informací a doklady prokazující splnění kvalifikace, v důsledku čehož hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ ze zadávacího řízení a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení, a dne 09.07.2015 v 9:45 hodin hodnotící komise s předsedou obviněným Pavlem S. následně vyhodnotila jako cenově nejvýhodnější nabídku uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ a tento uchazeč se tak umístil v souladu s předchozí nezákonnou dohodou jako první v pořadí, přičemž obviněný Pavel S. dne 15.07.2015 telefonicky informoval obviněného Petra L. o plánovaném vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ a dne 20.07.2015 došlo skutečně rozhodnutím zadavatele jednajícího Mojžírem N., náměstkem generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, k vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy tomuto uchazeči byla dne 23.07.2015 vrácena bankovní záruka za nabídku ve výši 700.000 Kč, a dne 26.08.2015 byla podepsána Smlouva o dílo na zhotovení projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby mezi SŽDC a uchazečem „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ s cenou díla 34.407.100 Kč bez DPH, kdy za zadavatele smlouvu podepsal dne 18.08.2015 Mojžíř N., náměstek generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, a za „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ smlouvu podepsali dne 26.08.2015 obviněný Petr L. a Ivan P., místopředseda představenstva společnosti SUDOP, čímž byla uchazečem „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ získána v podobě tržeb z veřejné zakázky ve větším rozsahu neoprávněná výhoda ve výši 34.407.100 Kč, přičemž v průběhu zadávacího řízení byly obviněným Pavlem S. či s vědomím obviněného Pavla S. a s vědomím obviněných Petra L. a Lukáše H. vyhotoveny, užity a oprávněným pracovníkům zadavatele, tedy generálního ředitelství SŽDC, předloženy doklady obsahující nepravdivé skutečnosti, zejména čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015 podepsané obviněným Petrem L., čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015 podepsané obviněným Lukášem H., protokoly o zasedání hodnotící komise ze dne 22.06.2015 a dne 09.07.2015 podepsané obviněným Pavlem S. a zpráva hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 09.07.2015, kterou obviněný Pavel S. podepsal a k jejímž vypracování nepravdivé doklady užil, kdy tyto doklady vycházely z nezákonné dohody soutěžitelů o výsledku a průběhu zadávacího řízení a účelového vyloučení uchazeče „Sdružení PRODEX-VALBEK“ z účasti na zadávacím řízení, kdy okolnosti o této dohodě soutěžitelů a zmanipulovaném průběhu zadávacího řízení obviněný Pavel S. pracovníkům generálního ředitelství SŽDC zatajil, a to včetně své komunikace s obviněným Petrem L. a svých kroků směřujících k pomoci při naplňování nezákonné dohody soutěžitelů, kdy uvedeného jednání se obvinění dopustili, ačkoliv věděli, že v případě plánovaného předložení podkladů zadavatelem příslušným orgánům společně s žádostí o dotaci, tedy řídicímu orgánu OPD II - Ministerstvu dopravy ČR a zprostředkujícímu subjektu řídicího orgánu OPD II - SFDI, a čerpání dotace z prostředků Evropské unie – Fondu soudržnosti v rámci OPD II, by byly ke škodě Evropské unie neoprávněně zkráceny výdaje souhrnného rozpočtu Evropské unie, neboť výdaj na spolufinancování veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“ by měl být shledán jako nezpůsobilý, neboť zadávací řízení bylo provedeno v rozporu s právními předpisy České republiky, konkrétně se zákonem o ZVZ a zákonem o OHS, kdy vzhledem k míře spolufinancování z Operačního programu Doprava na léta 2014-2020 v předpokládané výši 84,999999840 % by v případě poskytnutí dotace škoda způsobená Evropské unii činila nejméně 29.246.035 Kč, přičemž k podání žádosti o dotaci a poskytnutí dotace následně na základě skutečností nezávislých na vůli obviněných nedošlo,

A) přičemž obviněný Petr L., z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a obchodního ředitele společnosti SUDOP, jednající v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, v souvislosti s podnikáním společnosti SUDOP, v úmyslu pro společnost SUDOP získat veřejnou zakázku „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov“ a prospěch spočívající v možnosti realizace předmětné veřejné zakázky a dosáhnout nezákonného ovlivnění zadávacího řízení obviněným Pavlem S. v rámci plnění jeho úkolů v zadávacím řízení, kdy obviněný Petr L. znal aktivity obviněného Pavla S. v oblasti fotbalu, tedy jeho předchozí účast ve výboru fotbalového klubu Tělovýchovná jednota Fotbalový klub Ruda nad Moravou z.s., IČ: 22757201, se sídlem Sportovní 301, Ruda nad Moravou (dále rovněž jen „TJ FK Ruda nad Moravou“) a navázání jeho spolupráce s TJ FK Bohdík, IČ: 14617498,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

se sídlem Bohdíkovo 102 (dále rovněž jen „TJ FK Bohdíkovo“), zajistil poskytnutí částky 50.000 Kč pro TJ FK Bohdíkovo od společnosti SUDOP, kdy tato částka byla poskytnuta za poskytování výše popsaných zvýhodnění v zadávacím řízení od obviněného Pavla S., kdy tato platba byla poskytnuta tak, že po dohodě obviněných Petra L. a Pavla S. byla dne 16.03.2015 uzavřena mezi TJ FK Bohdíkovo, jednající předsedou Petrem J. a sekretářem Jiřím J., a společností SUDOP jednající předsedou představenstva Tomášem S. a místopředsedou představenstva obviněným Petrem L. „Smlouva o propagaci a reklamě uzavřená ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění“, to za částku ve výši 50.000 Kč, která byla poukázána z účtu společnosti SUDOP na účet TJ FK Bohdíkovo dne 27.05.2015, po předchozí dohodě obviněných Petra L. a Pavla S. na plnění nezákonné dohody soutěžitelů, budoucích uchazečů v zadávacím řízení na uvedenou veřejnou zakázku,

B) přičemž následně dne 14.10.2015 obviněný Pavel S. v úmyslu umožnit svým aktivním protiprávním jednáním realizaci této dohody v zadávacím řízení a zvýhodnit uchazeče společnosti „Společnost SP+MTP_Chlumec - Trutnov“, za své protiprávní jednání související s realizací nezákonné dohody uchazečů telefonicky požádal obviněného Petra L. o další finanční prostředky v podobě dalšího finančního plnění ve prospěch TJ FK Bohdíkovo ve výši 50.000 Kč, kdy zároveň vyjádřil nespokojenost nad skutečností, že by se mohlo jednat o finanční prostředky poskytnuté v menší výši, než na základě předchozí dohody, přičemž obviněnému Petru L. sdělil, aby si uvědomili, jak bojovali o ten Chlumec, přičemž v návaznosti na to zajistil obviněný Petr L. poskytnutí dalších prostředků pro TJ FK Bohdíkovo ve výši 50.000 Kč, kdy tato platba byla poskytnuta tak, že dne 16.10.2015 došlo mezi TJ FK Bohdíkovo zastoupenou předsedou Petrem J. a sekretářem Jiřím J. a společností SUDOP, jednající předsedou představenstva Tomášem S. a místopředsedou představenstva obviněným Petrem L., k podpisu další „Smlouvy o propagaci a reklamě uzavřené ve smyslu § 1724 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník v platném znění“, a to za částku ve výši 50.000 Kč, kdy částka 50.000 Kč byla zaslána z účtu společnosti SUDOP na účet TJ FK Bohdíkovo dne 20.11.2015, kdy na základě těchto dvou uvedených smluv byla společností SUDOP pro TJ FK Bohdíkovo, po zprostředkování, s vědomím a souhlasem obviněného Pavla S., za jeho protiprávní jednání spočívající v pomoci při naplňování nezákonné dohody uchazečů, zaslána celková částka ve výši 100.000 Kč.

Jednání pod bodem I. státní zástupce u obžalovaného Ing. Petra L., Ing. Heleny M., Ing. Antonína B. a Ing. Petra K. právně kvalifikoval jako přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku. Jednání pod bodem II. pak státní zástupce kvalifikoval u obžalovaného Ing. Petra L. jako přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první a alinea druhá tr. zákoníku, u obžalovaného Lukáše H. jako přečin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže dle § 248 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, u obžalovaného Ing. Pavla S. jako přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, přečin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 alinea první a alinea druhá tr. zákoníku a zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 2 tr. zákoníku, u obžalované společnosti SUDOP Praha a.s. jako zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první a alinea druhá tr. zákoníku.

2. Dokazováním provedeným u hlavního líčení soud zjistil, že k žalovaným skutkům skutečně došlo, a to jednáním velmi podrobně popsaným ve skutkových větách odsuzující části rozsudku (na které soud pro stručnost toliko odkazuje), kdy skutkový děj byl soudem modifikován tak, aby odpovídal zjištěným učiněným na základě provedeného dokazování. V případě skutku pod bodem II. pak soud vypustil část skutkového děje, v němž nespatořoval protiprávní jednání a naplnění zákonných znaků skutkových podstat trestného činu, což mimo jiné vyústilo i ve zprošťující výrok rozsudku ve vztahu k obžalované společnosti SUDOP.
3. **Obžalovaný Ing. Petr L.** ve své výpovědi u hlavního líčení nejprve popsal svou profesní kariéru s tím, že v roce 1976 absolvoval Vysokou školu dopravní, fakultu strojní a elektrotechnickou a nastoupil tehdy ještě do státního podniku SUDOP, kde pracoval převážně na projektech pro bývalé československé státní dráhy. V roce 1993, tedy po privatizaci SUDOPu, pracoval na studiích proveditelnosti pro modernizace prvního a druhého tranzitního železničního koridoru a dále jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

hlavní inženýr projektu působil na stavbách modernizace těchto koridorů. V rámci této práce navázal úzké pracovní vztahy s pracovníky zákazníka, což byla nejdříve ČD s.o., později SŽDC, s různými dodavateli a projektovými firmami. V roce 2000 se stal vedoucím střediska 208 na SUDOPu, kde měl pod sebou cca 65 lidí a také z této pozice, kdy pracovali na spoustě projektů, museli jednat se zástupci ČD a později SŽDC, i se zástupci různých dodavatelů a zpracovatelů projektových firem. V roce 2007-2010 působil jako obchodní ředitel společnosti AŽD Praha s.r.o., kde zase navázal další pracovní vztahy s pracovníky různých dodavatelských, projekčních firem a rovněž z této pozice musel jednat se zástupci společnosti VÚŽ Praha. V roce 2011 se vrátil na společnost SUDOP Praha a.s. a stal se členem představenstva. Rovněž komunikoval se zástupci zadavatele, některé znal osobně ze svého dřívějšího působení v těch různých funkcích, jak projekčních, tak obchodních. Stýkal se i se zástupci ostatních projekčních firem, a to zejména z důvodu výměny technických informací, projekčních podkladů a jednali i o vzájemných kooperacích na některých zakázkách na různé úrovni, kdy u některých projektů je potřeba i 8-10 profesí, což každá firma sama k dispozici nemá. Za svého dlouholetého působení v oboru má hluboké pracovní vztahy s celou řadou těchto odborníků, kteří pracují v soukromých firmách nebo i ve státní organizaci a díky tomuto poměrně úzkému okruhu osob, který se věnuje problematice projektování na železnici a potom realizaci, případně schvalování projektové dokumentace, se všichni znají a stýkají se v pravidelných profesních komunikacích. Pokud takovouto komunikaci sleduje nebo poslouchá někdo bez znalosti kontextů a dlouhodobých vazeb mezi nimi, může na něj působit taková komunikace na první pohled nestandardně. Několik úspěšných pracovníků společnosti SUDOP Praha začalo pracovat na SŽDC. Rovněž bývalí pracovníci a kolegové jsou na Ministerstvu dopravy a opačně. Ale osobně nikdy nejednal s žádnými jinými osobami o rozdělení trhu, neuzavíral cenové dohody a nedomlouval krycí nabídky. Po odchodu do starobního důchodu v roce 2016, pracuje u společnosti XXX s.r.o., a to i na projektech pro SŽDC, ale většinou na smlouvy s jinými projekčními organizacemi, anebo i pro zahraniční zákazníky. Řídil i dvě zakázky v zahraničí. Když byl obchodním ředitelem SUDOP Praha, společnost měla spoustu svých interních předpisů, byl to celý systém. Předpisy se týkaly řady činností, chodu společnosti i výkonu odborné činnosti pro řízení projektového procesu. Měli pracovní řád, směrnici BOZP, technické směrnice, požární ochranu. Prováděli interní audity a byl i předpis na podepsání smluv. Jako obchodní ředitel se účastnil pravidelných školení, kde se tyto nové předpisy nebo jejich změny probíraly a měli elektronický portál, kde předpisy byly zveřejněny, a každý pracovník, včetně vedení, si je tam mohl nastudovat a přečíst. Další školení pořádala společnost pravidelně v oblastech právních hlavně z důvodu osvěty a rovněž z důvodu legislativních změn. V té době se změnil jak občanský zákoník, byl několikrát měněn i zákon o veřejných zakázkách a byla upravena trestní odpovědnost právnických osob ve vztahu k fyzickým osobám. Školení k problematice zákona o veřejných zakázkách či uzavírání smluv jim dělala podniková právnička. Vzpomíná si i na školení k zákonu o veřejných zakázkách, které se týkalo změny, která proběhla na jaře 2015, kdy už nemohla být zrušena zakázka, pokud byla zadána pouze jedna nabídka. A to považuje za důležité hlavně ve vztahu k zakázce Chlumec - Trutnov, kde je tvrzeno dohodnutí krycí nabídky, což postrádá jakýkoliv smysl, protože právě po této legislativní změně, o které věděl a byl v ní proškolen, už vlastně žádná krycí nabídka neměla logický důvod. Na zákon o veřejných zakázkách chodil také externí školitel. Např. si vzpomíná na p. Jírku, který má na to firmu a školil je. Také se jako člen představenstva a obchodní ředitel zúčastňoval pravidelných obchodních porad, porad vedení společnosti, porad představenstva a rovněž gremiálních porad s jednotlivými středisky, které byly řízeny prostřednictvím ředitele SUDOPu a výrobního ředitele SUDOPu. Tam se probíraly záležitosti různé, jak obchodní či firemní agenda, tak vlastní běh společnosti. Taková zakázka běží cca minimálně sedm měsíců až rok. Po celou dobu bylo odpovědností vedení společnosti, aby se této zakázce věnovala a sledovala, v jakém duchu je plněna a jak jsou plněny všechny požadavky a dotazy zákazníka. Paní Ing. K. je seznamovala s aktuálními změnami v systému řízení. Pokud bylo nějaké školení, kterého se nemohli zúčastnit ostatní členové, tak jim ho přetlumočila. SUDOP jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

otevřená firma řešil i podněty ze stran zaměstnanců. Měli elektronický portál, kde se mohl kterýkoliv zaměstnanec na cokoli zeptat a případně se konala setkání se zaměstnanci, kde jakýkoliv zaměstnanec mohl vznést dotaz na jakoukoliv oblast a bylo mu odpovězeno ze strany vedení profesně od toho, koho se to nejvíc týkalo.

4. K věci samé obžalovaný Ing. Petr L. uvedl, že s tím, co je mu kladeno za vinu, s popisem skutku, jak je uveden v obžalobě, nesouhlasí. Žádný úmysl dopouštět se trestných činů nikdy neměl a rád by to uvedl na pravou míru. Předně by chtěl vysvětlit, proč se jeho výpověď liší od výpovědi na policii ze dne 20.3.2016. Od rána mu byla omezena pohyblivost, vše se protahovalo. K domovní prohlídce došlo až po poledních hodinách. Nepodařilo se mu spojit s právním zástupcem a Policií ČR mu byl přidělen zástupce ex offo. V podstatě všechny ty úkony, které se týkaly domovních prohlídek, byly ukončeny až pozdě po 19té hodině. Když byl převezen do cely předběžného zadržení, požádal o vydání prášků na vysoký tlak, čemuž nebylo vyhověno. Následně byl převezen na Bulovku, kde proběhlo velice formální vyšetření, ale prášky mu přesto nebyly vydány a dostal je až ve vazební věznici v sobotu. Čili od úterý do soboty byl bez prášků na vysoký tlak a na lůžko ulehl až pozdě po půlnoci a hned ráno začal výslech. Obhájce ex offo mu poradil, aby popřel pravdivé i nepravdivé věci. Pokud se jedná o technické studie vysokorychlostních tratí, šlo o mimořádnou zakázku. Po modernizaci železničních koridorů se připravoval další kvalitativní skok v dopravě. Pokud by se tento projekt uskutečnil, tak se změnil úplně cestování vlakem a bylo otázkou prestiže všech firem a lidí z oboru se na tomto projektu účastnit. Všichni, kdo o tom diskutovali, upřednostňovali spíš tu technickou účast před případným výdělkem. Tato zakázka měla stanovit výjimečné technické postupy a pravidla pro další přípravu rychlých spojení. Důležité bylo, že se jedná o novostavbu, čili musela zajistit průchodnost terénem. Bylo nutné řešit i napojení na stávající železniční síť, protože tento systém není oddělený, musí se zajistit najíždění do měst, připojování. Jednalo se o základní materiál a byl to podklad pro SŽDC, aby mohla zajistit další projektovou přípravu. Takto dokončený materiál slouží rovněž pro další projektové firmy, pokud v současné době pracují na dalších studiích proveditelnosti, případně dokumentaci pro územní řízení pro přípravu rychlých spojení. Pro SUDOP nebyla cena jediným kritériem. Mnohem více sledovali celospolečenský přínos a získání podkladů a zkušeností i ze zahraničí. Podmínkou studie bylo prostudovat všechny zahraniční systémy, které jsou v současné době v Evropě k dispozici. Diskuze o zakázkách k VRT probíhala napříč spektrem, a to jak s lidmi ze SŽDC, z Ministerstva dopravy a dalších organizací. Stýkali se na různých konferencích. Každý rok pravidelně probíhá konference železnice, kterou pořádá SŽDC společně se SUDOPem. Probíhají konference na Univerzitě Pardubice, kterou pořádá poslanec p. Kolovratník a je spousta dalších konferencí, kde se tito lidé setkávají a o takových zakázkách a technických problémech hovoří. Když s kolegy prostudoval zadávací podmínky, bylo jasné, že žádná firma nemůže v České republice takovouto zakázku dělat samostatně. SUDOP Praha byla vhodná pro projekční činnost a bylo vhodné, aby firma s projektovými zkušenostmi se ujala vedení zakázky. Co se týče normotvorné činnosti, tam už od roku 1990 nemají takové zkušenosti a do úvahy přicházely dvě firmy. Byla to jednak společnost VÚŽ Praha, notifikovaná osoba v oblasti interoperability, nebo společnost ACRI. Ovšem zadávací dokumentace byla napsána velice obecně, tak si musel vytvořit tabulku, aby mohl ohodnotit veškeré požadované činnosti. Tabulka sloužila pro interní potřebu pro jednání, skládala se ze specifikace činností. Byl tam vedoucí týmový expert, který to vedl, specialista na normotvornou činnost, dopravní technolog, specialista železniční svršek a spodek, specialista na mosty a tunely. Dále bylo potřeba řešit zabezpečovací techniku, sdělovací techniku, napájení trakčního vedení, vliv na životní prostředí. Dále bylo v zadávací dokumentaci, byť obecně, požadováno zpracování typových projektů pro jednotlivé technické řešení v terénu a napojení na síť SŽDC. Bylo nutné zpracovat i návrhy v jednotlivých profesích, případně se dotknout, kterých norem se to týká a bylo nutné zahrnout i náklady na požadované zahraniční cesty, náklady na překlady materiálů, které se vítězi podařilo získat, náklady na propagaci a tisk. Tato tabulka byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

výchozím podkladem pro stanovení ceny a sloužila hlavně k tomu, aby se dal projednat a uzavřít podíl jednotlivých členů sdružení. Korekci v tabulce prováděl, tam se dá měnit hodinová sazba, případně počet hodin na jednotlivou činnost. Ta nebyla nikde v zadávací dokumentaci dána, byla to věc toho, kdo tu zakázku připravuje. Ve firmě se domluvili, že zapojí široký okruh firem. Vedlo je k tomu především to, že pokud je širší okruh firem a probíhá diskuse při zpracování, tak výsledkem je kvalitnější výsledek. Nemohl připustit u takové prestižní zakázky, aby výsledek byl takový, že to technicky navržené řešení bude neproveditelné. Stejně myšlenky podle něho měli i zástupci organizací, které byli u vypisování, čili společnost SŽDC a Ministerstvo dopravy ČR. Často o takovéto technické studii diskutovali na různých konferencích a po všech diskuzích začali připravovat nabídku, přičemž původní představa byla ve složení: SUDOP, ACRI a VÚŽ. Bylo nutné prověřit všechny personální kapacity a obory, jaké mají firmy k dispozici, kvalifikační předpoklady a reference jednotlivých členů sdružení. Dále bylo nutné projednat náklady nebo případně nároky jednotlivých členů sdružení, které si nárokovali pro zpracování těch odpovídajících částí. Se společností ACRI jednali odděleně a pravidelně, ale převážně odděleně od VÚŽ. Důvody mimo jiné byly ty, že tyto společnosti měly společný překryv nabízených činností, tak aby si jako SUDOP vytvořili prostor pro oddělené jednání a mohli to v klidu posoudit. Schůzka v hotelu Olšanka sloužila především pro to, aby věděli, za jakých podmínek se společnost VÚŽ zapojí do zakázky. Probírali jejich možnosti a kontrolovali potřebné dokumenty. Současně konzultovali jím připravenou tabulku a s ohledem na to, že tam byly firmy poměrně vyspělé a s vysokým kreditem, tak dospěli k ceně 19.450.000,-Kč. Tuto cenu si kolegové odnesli, ale byla kalkulovaná na hranici nákladů a předpokládaný zisk byl minimální, nebo vlastně žádný. Na této společné nabídce pracovali až do 20.2.2015. Pokud se v obžalobě uvádí, že jejich cílem mělo být získání zakázky za nejvyšší cenu, pak to tedy není pravda nebo je to nesmysl. Z výsledku zakázky vyplývá, že tomu tak nebylo. Dne 16.2. v hotelu Olšanka nedošlo k formální dohodě účasti společnosti VÚŽ Praha na zakázce. Jak už řekl, jednali o společné nabídce a o kompletaci dokladů. Byl stále přesvědčen, že půjdou spolu a obž. M. připravila nabídku a dávala dohromady podklady pro sdružení, které uvedl. Žádnou samostatnou nabídku pro společnost VÚŽ nepřipravovala. Pokud se jedná o to, že paní M. zapůjčil k tomu notebook, není to pravda. V podstatě to prokázalo i policejní vyšetřování. Od dcery zapůjčil starý notebook ACER, který byl více jak deset let starý a ten si odvezl na svůj rekreační domek do Benátek a používal ho při přípravě své knihy, která vyšla v roce 2016. Tento notebook byl vydán při domovní prohlídce v Benátkách a stal se předmětem policejního zkoumání. Druhý notebook VAIO, který byl předmětem policejního zkoumání, vydala dobrovolně jeho dcera, a to při prohlídce jejího bytu, protože dcera s ním nebydlí ve společné domácnosti. Byl celou dobu, co běžela příprava nabídky, u jeho dcery a rovněž byl předmětem policejního zkoumání. Co se týče dalšího postupu na zakázce, tak ve dnech mezi 15.-20.2. byl na něho ze strany společnosti SUDOP Group, což je majitel SUDOPu Praha a.s., činěn nátlak, aby zapojil další firmu ze skupiny, a tou firmou byla firma METROPROJEKT, která nabízela zkušenosti ve dvou zakázkách, což byly železniční tunely, jak vyplývá z povahy jejich činností a rovněž mají určité zkušenosti na úseku životního prostředí, převážně hluk. Už tehdy mu bylo jasné, že takové široké spektrum firem by zvyšovalo jenom cenu a nebylo by nakonec funkční. Rozhodl se tedy vyřadit z nabídky společnost VÚŽ. Bylo to hlavně i z důvodu, že část jejich činností se kryla se společností ACRI. Osobně měl velice dobré zkušenosti s p. Ing. M. ze společnosti ACRI, která pak na zakázce pracovala a která opravdu v té normotvorné činnosti měla velké a dlouhodobé zkušenosti. Činnost VÚŽ byla trošku na jiné bázi, byla těžkopádná a rozhodně nesouhlasili se zapojením další firmy z jejich skupiny (METROPROJEKT Praha) a také nesouhlasili se snížením svého podílu na zakázce. Tak si prověřil společně s kolegy, že pokud bude sdružení ve složení SUDOP Praha, ACRI a METROPROJEKT, splní požadovaná kritéria. Ověřil i kalkulovanou cenu jednotlivých členů sdružení. Dne 20.2. proběhla schůzka se zástupci VÚŽ Praha, kdy se dohodli, že půjdou každý svojí cestou a nebudou spolupracovat na původně připravené společné nabídce. Toto rozhodnutí padlo až v pátek odpoledne, dne 20.2.2015, a veškeré podklady předával obž. M.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

až v pondělí 23.2.2015. Bylo potřeba se do té nabídky znovu ponořit, prověřit životopisy a reference všech z nově sestaveného sdružení a současně ten den probíhala živá komunikace mezi ním, obž. M. a paní V. ze společnosti ACRI, aby po změně byla nabídka v pořádku. Pokud jde o tvrzení, že obž. M. připravovala nabídku pro VÚŽ Praha, a má to prokazovat cena, kterou jí sdělil, chtěl by uvést, že to neodpovídá skutečnosti. V pondělí, když se zeptala na cenu, tak jí automaticky odpověděl tu nabídku původního sdružení. Později si našel čas vzít si znovu tabulku k ruce a provést novou kalkulaci a cenu snížit. Vedla ho k tomu i úvaha, že zřejmě VÚŽ bude s touto cenou kalkulovat. Musí říct, že v té době se podávala celá řada nabídek, takže zcela mechanicky odpověděl původní cenou. Co se týče nějaké další komunikace s obž. M. před podáním nabídek, nevzpomíná si, čeho se týkala. Určitě ale nepodávali nabídku za společnost VÚŽ Praha. Komunikace se mohla v té době týkat čehokoliv jiného, protože podávali nabídky na SŽDC, dodavatelským firmám, které v té době šli do soutěže na zhotovení zakázek a potřebovali reference a cenu na dopracování projektové dokumentace. Společnost SUDOP Praha má k dispozici seznam podaných nabídek. Co se týče komunikace, postupu vůči VÚŽ, po rozhodnutí jít samostatně se zajímal, jestli dojde k podání druhé nabídky, ale především ho k tomu vedl důvod, aby příprava opravdu běžela, protože nedávno předtím jedna studie nebyla vysoutěžena a zase se oddálilo rozhodnutí. Vzhledem k dlouhodobým vztahům v oboru není neobvyklé, že si sdělují, kdo kterou nabídku podá, protože je to úzký okruh firem a víceméně se znají. Nevidí na tom nic nezákonného. Protože původně jednali společně, zajímalo ho, zda VÚŽ nabídku podá. Ale nejednalo se o krycí nabídku. Jednalo se mu čistě o přínos té studie, aby studie byla vysoutěžena a doběhla. I když chtěli vyhrát, tak mnohem důležitější pro něho i pro celou společnost SUDOP Praha bylo, aby se projekt pohnul dopředu. Co se týče vlastního podání nabídek, tak ten den měl na SŽDC další jednání. Toto jednání probíhalo z důvodu, že dlužili většinou smlouvy k již vysoutěženým zakázkám, takže musel dohodnout, za jakých podmínek to doplní, podepíše smlouvu, případně, kde ještě probíhají nějaká vysvětlování. Proto přišel dříve, aby se po projednání všech problémů mohl věnovat v klidu otevírání obálek. Jestli je tam někde zmíněna komunikace s p. V., což byl jejich smluvní zaměstnanec, tak žádné podání jiné nabídky s ním neřešil. Jinou nabídku nepodal. Nevzpomíná si, jestli nabídku podal on osobně nebo p. V.. Po otevírání obálek odeslal všem účastníkům sdružení smsku s cenovou nabídkou jednotlivých subjektů, které byly dva, což je uvedeno i v protokole a zároveň mu volala p. V. ze společnosti ACRI, která nemá takové zkušenosti s podáváním veřejných zakázek, jestli tedy firma CEDOP může napadnout zadávací dokumentaci. Nebyl si jistý, jestli si vyzvedla CEDOP zadávací dokumentaci, tak se zeptal na SŽDC, zda pokud si subjekt vyzvedne zadávací dokumentaci, může napadnout zadávací řízení, ač nabídku nepodal. Na této komunikaci, jak s p. V., tak se zástupci SŽDC, nevidí nic protiprávního. Pak probíhala jeho následná komunikace s p. Ing. V. a s obž. Ing. K.. Ptal se, jestli na SŽDC bude podepsána smlouva na plnění zakázky, když měl výsledky z otevírání obálek a bylo mu sděleno kolegou, že došlo k napadení zadávací dokumentace ze strany společnosti CEDOP a také mu bylo sděleno, že nabídka VÚŽ má nedostatky, které mohou vést k jejich vyloučení. Měli nejnižší cenu, jejich nabídka byla v pořádku, ale SŽDC z výše uvedených důvodů nemohlo uzavřít smlouvu o dílo a bránila tomu námitka CEDOPu a nedokonalá nabídka společnosti VÚŽ. Nyní by se asi choval trochu zdrženlivěji, ale neviděl nic protiprávního na tom, že tlačil kolegy k tomu, aby rychle vyřídili námitky CEDOPu, protože stejně věděl, že byly jenom zdržovací, protože nabídku nepodali a také komunikoval s VÚŽ, aby se podařilo odpovědět na dotazy od SŽDC, aby nedošlo k jejich vyloučení. Co se týče doplnění k referencím a komunikace, případná pomoc mu připadala logická a z jeho pohledu nemohla nijak narušit hospodářskou soutěž. Nikde v zákoně o veřejných zakázkách není zakázáno jinému subjektu pomoci s obstaráním referencí veřejných zakázek, a to navíc v případě, že tyto reference jsou pravdivé. Dalším motivem bylo, aby ta příprava běžela a nedošlo zase ke zrušení této zadané soutěže. V té době opravdu příprava vysokorychlostních tratí u nabírala zpoždění. Tyto důvody ho vedly k tomu, aby pomohl VÚŽ obstarat reference. Nebylo to samoučelné jen pro tuto zakázku, tyto reference potřebovali i oni. V té době se připravovala velká zahraniční zakázka v Pobaltí a už

z předchozího projektu měli velice dobré reference na projektovou činnost v oblasti elektrizace, které jejich partner požadoval, tedy reference v oblasti posouzení shody v oblasti interoperability, což neměli, takže se obrátili na VÚŽ s využitím referencí, které měli v České republice a od jara 2015 s nimi vedli komunikaci, a s VÚŽ uzavřeli i smlouvu o smlouvě budoucí. Čili, když bylo zmíněno, že dne 12.3. jednal na VÚŽ, netýkalo se rychlých spojení nebo technické studie VRT, ale jednalo se o zakázky na posouzení shody obecně, protože skoro na všech projektech, které dělají pro SŽDC a zahraniční zakázky takovéto posouzení potřebují, čili pravidelně s VÚŽ jednali, za jakých podmínek a v jakých termínech jsou schopni tyto služby poskytnout. Pokud se jedná o obžalobou tvrzený prospěch z trestné činnosti, za který se považuje celá hodnota zakázky, považuje to rovněž za logický nesmysl. Prospěchem může být maximálně zisk, který byl minimální, resp. pro jejich společnost skoro žádný. Jak už uváděl, neexistoval na jeho straně, ani straně společnosti SUDOP žádný materiální motiv, který by ho mohl vést k jednání, které popisuje státní zástupce v obžalobě.

5. Pokud se jedná o zakázku Chlumecko – Trutnov, obžalovaný Petr L. brojil proti tomu, že obžalobě je uvedeno, že společnost SUDOP měla získat předstih v podobě informací o zakázce na tuto akci. Veškerá jeho komunikace s obž. S. vycházela z dlouhodobých profesních vztahů, znají se od 90tých let. Řešili různé zakázky, které pro ně dělali, na kterých dříve spolupracovali. Informace, že bude zakázka vyhlášena, mu neříkala nic nového, protože společnost SUDOP Praha dělala přípravnou dokumentaci, resp. dokumentaci pro územní řízení. V této dokumentaci byly všechny závazné termíny pro přípravu a v podstatě i to, kdy si SŽDC představuje, že bude zpracován projekt, získáno stavební povolení, dojde k realizaci stavby. Takže věděl, o co se jedná. Pak došlo ke změně, jedna stanice dostala památkovou ochranu, čili celá zakázka proběhla v úplně jiném režimu, ale projektová příprava se rozeběhla na základě toho, co bylo uvedeno v té přípravné dokumentaci. Obžalovaný S. mu tedy tím, že bude zakázka vypsána, nesděloval nic nového. Rovněž může doložit pokyn investora, kde společnost SUDOP vyzývají ke spolupráci na doplnění podkladů pro schválení této přípravné dokumentace, protože všechny dokumentace takového charakteru jdou do centrální komise Ministerstva dopravy ČR a bez spolupráce toho, kdo zpracovával přípravnou dokumentaci nebo záměr projektu, je těžko možné takovouto dokumentaci schválit. Takže dostali přímo pokyn, které podklady mají doplnit přímo na centrální komisi Ministerstva dopravy, čímž jen dokazuje, že byli po celou dobu v úzkém vztahu s investorem, co se týče zadávacího řízení této zakázky. Měl k dispozici celý harmonogram přípravy. Také se z profesní zvědavosti zajímal, kdo se o zakázku zajímá, ale žádná dohoda o společném postupu neexistovala. Zakázka byla otevřená, kritéria byla jednoznačná, zadávací řízení a vše bylo objektivní. S obž. S. se profesně potkávali, bavili se o této zakázce i o jiných zakázkách. Obžalovaný S. ocenil jejich přístup ke zpracování přípravné dokumentace na tom předchozím stupni, ale SUDOP obž. S. žádným způsobem neodměňovala, ani nechtěla, aby vytvářel pro jejich společnost nějakou činnost. Věci o té zakázce, jak se bavili, nemohly přinést SUDOPu žádnou výhodu. Samozřejmě se osobně o tu zakázku zajímali z profesního hlediska, protože vždy rádi pracují na zakázce, kterou rozpracovali v předchozím stupni a chtěli i v projektu dokázat, že to zpracují kvalitně. Protože vedli ten předchozí stupeň, tak se až nekriticky vedení společnosti a představenstvu zavázal, že tuto zakázku na základě znalostí, které mají k dispozici, získají. Tvrdil to na základě předchozího stupně, i když žádný vliv na to fakticky neměl. Nikdy neviděl nabídku jiného uchazeče, ani žádný dokument týkající se jiných možných uchazečů. Tím, že dělal SUDOP pravidelně pro SŽDC, je to vlastně hlavní byznys, komunikoval s různými osobami pravidelně, a to včetně obž. S. a se všemi na přátelské bázi. Neshledával na tom nic divného či nezákonného. Nyní ale musí uznat, že zákonná pravidla se formálně v této souvislosti zpřísnují. Tato komunikace však neměla za cíl jakoukoliv domluvu nebo ovlivňování v průběhu zadávacího řízení. Co se týče vlastní přípravy nabídek, probíhala standardně, SUDOP na ní dělal samostatně. Pouze si tedy vyžádal podklady od dalšího člena sdružení, což byl METROPROJEKT Praha. Nikdy se před podáním této nabídky neviděl a nesešel s obž. H..

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Žádnou dohodu neuzavírali. Tvrzení, že uzavřel zakázanou dohodu, není pravdivé a tudíž ani čestné prohlášení, které podepsal, nebylo nepravdivé a v rozporu se skutečností, jak je uvedeno v obžalobě. Ještě před podáním nabídky si byl až sebevědomě jistý, že vyhraje, protože dělali předchozí stupeň projektové dokumentace. Když mu volal obž. S. před podáním nabídek, chtěl nadále vytvářet dojem, že není problém zakázku získat. Co se týče SMSky od p. V., který dodával nabídku do Olomouce, není pravdou, že odpovídá tomu, že to bylo domluvené, když v ní uvedl, že výsledek zakázky je špatně. Po otvírání obálek byl opravdu rozladěn, že nevyhráli, a proto logicky napsal, že takovýto výsledek otvírání obálek je z jeho pohledu špatně. Samozřejmě byl rozladěn z tohoto výsledku, když představenstvu- nadřízeným řekl, že by SUDOP měl bez problémů tuto zakázku získat. Co se týče hovoru s obž. H. po podání nabídek, tento nenavazoval na žádnou předchozí komunikaci. Nebyla uzavřena žádná předchozí dohoda mezi VALBEKem a SUDOPem. Chtěl jen vytvořit na kolegu tlak, aby tuto zakázku vzdali, protože SUDOP měl vážný zájem a měl tam některé činnosti rozpracované z předchozího stupně. Nakonec k žádné schůzce, jak je doloženo, mezi nimi následně nedošlo. Před p. S. vytvářel dojem, že o zakázku bojuje, když se ho ptal na výsledek. Ani neměl, jak by tu zakázku mohl ovlivnit, ale pokud tlačil na obž. S., aby se našla nějaká chyba v nabídce, tak to byl takový vymyšlený dotaz, protože většinou chyba v nabídce vede k vyloučení uchazeče. Zkoušel to naslepo, protože chtěl zdůraznit, aby všechny podané nabídky byly pečlivě zkontrolovány. V průběhu toho vyhodnocování neovlivňoval žádného člena hodnotící komise. Dále by chtěl zdůraznit, že věděl, že vlastní projekt Chlumec- Trutnov nebude financován ze zdrojů EU. Byla navržena projektová dokumentace k financování ze zdrojů SFDI, což vyplývá z interních dokumentů SŽDC, kde je uvedeno, z jakých zdrojů bude zakázka placena. Je třeba totiž oddělit projektovou dokumentaci a realizaci. Projektová dokumentace může být financována z jiných zdrojů a vlastní realizace stavby zase z jiných zdrojů, ke které nedošlo z důvodů, že se tam zdržela projektová příprava. Co se týče sponzoringu fotbalu, jak již uvedl, s obž. S. se zná z 90tých let. Vždy se po práci nebo i při práci, když řešil nějaké problémy, bavili a on mu řekl, že ve volném čase dělá u fotbalové mládeže a že je v současné době velice těžké sehnat sponzoring na financování fotbalové mládeže. Nakonec diskuze vyústila k tomu, že by mohla jejich společnost mládež nějak podpořit. Měl možnost jako obchodní ředitel a člen představenstva tuto podporu projednat a pomoci s ní. Navíc v tomto regionu žádný sport nepodporovali a tak začala SUDOP formou vzájemného protiplnění, čili byla to reklama řádně dokladovaná, poskytovala sponzoring a bylo to v těch fotbalových klubech, kde působil obž. S.. Obž. S. byl garantem toho, že ty prostředky nebudou zneužity. Nikdy nepadlo ani slovo o tom, že za podporu dětem by měl obž. S. dělat něco ve prospěch jejich společnosti. Ostatně z výše prostředků je patrné, že stěží by mohla někoho vést k protiprávní činnosti, zvláště když byla poskytnuta přímo třetí osobě a ne obž. S.. Je to doloženo jak smlouvami, tak výpisem z konta a daňových dokladů. Pokud obž. S. uvedl: „jak jsme bojovali o ten Chlumec“, neví, čeho se tato poznámka mohla týkat. Během realizace zakázek je běžná komunikace mezi zhotovitelem a investorem, zvláště při výrobních poradách, kde se probírají technické aspekty, investor vznáší své požadavky, projektační firma říká, za jakých podmínek je možné splnit, většinou se to týká technického řešení a hlavně z hlediska povolování staveb, územního řízení apod. Takže se může jen domnívat, že takováto poznámka se týkala jejich společné komunikace při realizaci této zakázky.

6. K dotazům předsedkyně senátu obžalovaný L. uvedl, že v předmětné době byl obchodním ředitelem SUDOPu, obž. M. dělala na obchodním úseku. Mezi nimi v té době byl ještě vedoucí obchodního úseku, tedy nebyla to jeho bezprostřední podřízená, ale komunikovali v některých otázkách napřímo, protože v té době měli role rozdělené tak, že on se staral o problematiku železnic a pan kolega Ch.- vedoucí obchodního úseku měl víceméně na starosti silnice. Žádnou asistentku neměl. Společnost SUDOP Praha měla jeden sekretariát, kde byly dvě asistentky společné pro generálního, výrobního a obchodního ředitele. Obžalovaná M. byla referentka obchodního úseku a zpracovávala podle jeho pokynů nebo podle pokynů vedoucího obchodního úseku nabídky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

kterými se zabývalo obchodní oddělení. Referentky byly v té době 3-4 a v podstatě každá z nich mohla dělat jak železniční, tak silniční nabídku. Je to otázka prostudování si zadávacích podmínek, sednout si s někým, a to buď vedoucím obchodního úseku, obchodním ředitelem nebo případně výrobním ředitelem, posoudit, jaké mají k dispozici osoby a reference. Zakázka se dala do systému, byla pravidelná porada obchodního úseku, kde se dohodlo s vedením společnosti, kdy se zúčastňoval pravidelně generální ředitel a výrobní ředitel, zda do té zakázky půjdou a za jakých podmínek a na základě toho většinou po poradě, tenkrát s vedoucím obchodního úseku, se rozhodl o přidělení, kdo tuto zakázku konkrétně zpracuje. Už neví, kdo připravoval nabídku ohledně Chlumce. Taková nabídka se skládá ze třech částí. Jsou to reference firem, čili se musí projít portfolio, tady šli s METROPROJEKTEM. Pak se musí sehnat reference osob, které většinou mají na elektronickém portále. V každém projektu je 5-8 specialistů a na ty lidi musí sehnat reference, musí mít jejich CV, všichni musí mít autorizaci a mít příslušnou praxi. Vztah mezi SUDOP Praha a SUDOP Brno v podstatě není žádný. Až do privatizace všechny společnosti byly součástí Státního ústavu dopravního projektování. Pak různými formami proběhla privatizace pracovišť čili v podstatě nyní nemají žádné majetkové propojení. SUDOP Group nemá nic společného se SUDOP Brno. To, že tato zakázka nebude financována s fondu soudržnosti, vydedukoval z toho, že viděl tabulku SŽDC, z jakých fondů bude příprava staveb financována. Nevzpomíná si, jak se k této tabulce dostal. Tyto tabulky jsou veřejné. V rámci zadávacího řízení se to tam nepíše. Neřešil, jestli má tato zakázka souvislost s operačním programem OPD. Soustředil se na ty tři činnosti, splnit kritéria firmy, lidí a vykalkulovat cenu rozumnou a rozdělit ji. O financování, z jakých zdrojů budou zakázky na SŽDC financovány, se nikdy nezajímal. Tu tabulku k dispozici nemá, ale možná by se dala dohledat u SUDOP Praha (pozn. soudu: později dodala zástupkyně obž. SUDOP). Projektů bylo ročně několik a taky se to měnilo v průběhu doby. Příprava je vždy oddělena od realizace. V letech 2014-2015 měl na starosti všechny veřejné zakázky. Pan Ch. si připravoval nabídky, ale z hlediska odpovědnosti vůči firmě neměl žádné statutární postavení. Když to přežene, pokud byla chyba v nabídce na ŘSD, tak to byla i jeho odpovědnost. Byly to desítky zakázek. SUDOP Praha se stavební činností nezabývá, nezabývá se realizací, působí pouze projekčně, dělá projektovou dokumentaci, zaměření, inženýring a geotechnický průzkum. Ve společnosti SUDOP generují zisk zejména veřejné zakázky a některé i pro soukromé investory, i když v železniční dopravě moc soukromých investorů není. Byly to i zahraniční zakázky, které byly většinou státní. V rámci sdružení byl zodpovědný za zakázku a tím, kdo komunikoval se zadavatelem, byl vždy ten, kdo měl největší podíl a největší reference. Kdo udělá největší část a v podstatě ten, kdo staví lídra. Už když se poprvé sejdou, tak si řeknou, v jakém zhruba složení půjdou. Pokud jsou např. tři firmy ve sdružení, tak musí mít min. 40%, aby si takový úkol vzal na sebe. Těžko bude lídrovat za nějakých 15-20%. Už v tom prvotním jednání si řeknou, kdo bude vedoucí, kdo bude lídr sdružení, kdo dodá jakou část atd. Nabídky mohl doručovat kdokoliv z obchodního úseku ze společnosti SUDOP. Pokud se jedná o doručování nabídek, on sám doručoval velice málo. V Praze nebyl problém, protože dojezdová vzdálenost byla krátká, tak to dávali i ten den. Pokud šlo o nabídku jinému subjektu, tak tam jeli den předem. Žádnou taktiku neměli. Časově to přizpůsobovali svým možnostem, případně to spojovali s nějakým jednáním u toho subjektu. To, že byly ve sdružení s METROPROJEKTEM a společností ACRI poprvé nebylo, ale nebylo to pravidlem. Někdy pro ně dělali subdodávky, někdy šli do sdružení. Zadavatel se obrací na lídra, protože ten podepisuje nabídku a v nabídce je i plná moc, že tato společnost jedná jménem sdružení a může i podepsat potom smlouvu o plnění. Z METROPROJEKTU převážně jednal s p. S., což byl obchodní ředitel. Z ACRI jednal s p. V., což je předsedkyně představenstva. Pokud se jedná o cenovou nabídku, tak to je interaktivní materiál. Když se dělá sdružení, lídr udělá nějakou představu o ceně, rozdělení ceny a pak se to v několika kolech precizuje. Menší člen sdružení bojuje o větší podíl. Vůči zákazníkovi je ale stejně nejvíc zodpovědný ten, kdo podepsal smlouvu a lídr sdružení. O podání nabídky VÚŽ se dozvěděl při otevírání obálek, jehož se zúčastnil. Nabídku VÚŽ neviděl. Možná v

jediném případě, když ležela na stole při otevírání obálek. Listovat tím nemůže. V případě Chlumce na otevírání obálek nebyl. O uchazečích byl informován, jak již uvedl.

7. Když byl obžalovaný dle § 207 odst.2 tr. řádu konfrontován se svým vyjádřením v rámci výpovědi z přípravného řízení, v níž na dotaz, zda se ohledně zakázky „Technicko-provozní studie VRT“ účastnil nějaké schůzky s ostatními dodavateli, uváděl, že si na to nevzpomíná, možná se na začátku sešel asi s panem K. a zeptal se ho, zda mají nějaké experty, obžalovaný před soudem rozpor ve výpovědích vysvětlil jen tím, že vypovídal ve stresu a měl pouze obhájce ex offio. Odkázal na svou verzi učiněnou před soudem. K dalším dotazům předsedkyně senátu vypověděl, že se se zástupcem zadavatele SŽDC ohledně VRTky nescházel. Nebylo to nikdy v souvislosti s touto veřejnou zakázkou, pouze diskutovali obecně na různých konferencích, co by taková zakázka měla představovat a k čemu slouží. Na otázku, zda se SUDOP Praha nebo nějaká osoba z této společnosti podílela na tvorbě nabídky uchazeče VÚŽ, uvedl, že nikoli. Pouze v té době, když připravovali nabídku společně. Nemá poznatek o tom, jakým způsobem byla doručena nabídka společnosti VÚŽ zadavateli. Přípravu knihy, kterou měl v notebooku, chtěl údajně před rodinou utajit. Ten druhý notebook kdysi od něho dostala dcera, původně byl jeho, pak jí ho nechal a pak si ho zase vzal a odvezl na chalupu. Tento notebook, na kterém psal knihu, nikdy v kanceláři neměl. V přípravném řízení však obžalovaný uváděl, že notebook od dcery (údajně starší ACER) nepoužíval, měl ho cca 14 dní až měsíc v kanceláři, nevzpomíná si, že by ho nějaké osobě předal a potom ho odvezl, protože jeho výkonnost byla nevyhovující, tedy ho k pracovní činnosti nevyužíval, když tam zkoušel nějaké jejich excelové tabulky, tak ta činnost nebyla efektivní. K dalším dotazům pak obžalovaný uvedl, že v souvislosti s veřejnou zakázkou Chlumec nebyl v kontaktu s žádným jiným uchazečem. Pouze byl v kontaktu se členem sdružení METROPROJEKT Praha. Nevzpomíná si, že by znal nějakého zástupce společnosti PRODEX. Možná nějaké projektanty, ale hodně se to tam mění. Nevzpomíná si, kdo v té době PRODEX zastupoval. Myslí si, že VALBEK zastupoval obž. H.. Nikdy však spolu o zakázkách nejednali. Pan Miroslav B. byl v té době technickým náměstkem. V současné době je ředitelem Stavební správy východ.
8. K dotazům senátu pak obžalovaný uvedl, že nebylo běžné, aby se při řešení nejkřičivějších věcí jako byla kvalifikace, reference, cena, setkávali mimo pracovní prostředí členů sdružení, ale bylo to obvyklé. V Olšance se probíralo rozdělení cen a reference jednotlivých členů sdružení. Nebyl podle něho problém mít podepsanou smlouvu o sdružení teprve pět dní před podáním nabídky, obzvlášť pokud byla nabídka v Praze, to se to uzavíralo i dva dny před podáním nabídky. Nevzpomíná si, jak reagovalo VÚŽ na informaci ze dne 20.2., že nechtějí s ním ve sdružení pokračovat. Asi byli rozladěni. V jejich branži je běžné, že se strany nedohodnou. Úpravu nabídkové ceny mohl schválit jako obchodní ředitel a krátkou cestou o tom informoval generálního ředitele. Neví, zda cenu podepsal generální nebo p. P., ale tam cenu viděl. VÚŽ podalo svou nabídku za stejnou cenu, o které hovořili před rozpadem sdružení, to je věc každého soutěžícího. Cenu do výběrového řízení snížil proto, že se mu podařilo dohodnout nižší podíl, jak s ACRI, tak s METROPROJEKTEM. Ohledně interpretace, že s obž. S. „bojovali o Chlumec“ obžalovaný vysvětlil, že v podstatě společně tu zakázku vedli k tomu, aby projekt byl schválen a pokračovalo se v přípravě. Museli se stýkat, kdy řešili problémy územní i technické na té zakázce. Nešlo o jejich slávu, ale o to, aby zakázka mohla být realizována, aby SUDOP Praha pro SŽDC připravila takovou zakázku, která je projednatelná v centrální komisi Ministerstva dopravy a je projednatelná i územně, aby dostala územní rozhodnutí. Domnívá se, že dostávali fotodokumentaci reklamního plnění, že bylo vyvěšeno na fotbalovém stadionu jejich logo. Nevidí v tom žádný komerční přínos. Je to sponzoring jako každý jiný. Nebylo to protiplnění. To bylo myšleno, že oni měli podmínky, co musejí pro propagaci SUDOPu v tom regionu udělat a to splnili. Dělalí to jako čistě dobročinnou záležitost. Domnívá se, že pokud někdo chce někomu potřebnému poskytnout sponzorský dar, tak to nemůže být jen tak, čili musí jít cestou propagace. Tyhle finanční záležitosti ale neřešil on.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

9. K dotazům státního zástupce obžalovaný Ing. L. uvedl, že důvodem odstoupení od společné nabídky s VÚŽ, byl jejich trochu nepružný přístup plnění a rovněž to, že specialisté, které mu nabídla společnost ACRI, plně pokryli ty, které nabízelo VUŽ. Spolupráce měla spočívat hlavně v normotvorné činnosti, případně využití specialistů v oborech, které bez normotvorné činnosti mělo k dispozici SUDOP Praha. Pak došli k závěru, že bude výhodnější využít od ACRI pouze normotvornou činnost a doplnit to svými specialisty a specialisty METROPROJEKTu Praha. Pokud se jedná o životopisy, které byly zajištěny v jeho poště ohledně nabídky VÚŽ, byly z doby, kdy spolupracovali na společné nabídce. Obecně věděl, že jeden z důvodů, proč nemůže být podepsána smlouva, je, že nebyla vyhodnocena druhá nabídka. Jaké reference jim tam chyběly, se dozvěděl, až když se jich ptal, jaké reference potřebují doplnit. Měl zájem na tom, aby se to doplnilo, aby příprava VRT se neskončila, aby následně mohly být přijaty další kroky ze strany SŽDC a Ministerstva dopravy. O možnosti odstoupení od té nabídky nemluvili. Jejich reference byly vhodné i pro jiné zakázky. Pokud se jedná o komunikaci s Ing. S., zhruba věděl, kdo se může přihlásit a dál této komunikaci nevěnoval pozornost. Po otevření obálek, měl jeden telefonát s p. H., který utnul, a dále se nesetkali.
10. **Obžalovaná Ing. Helena M.** v přípravném řízení využila svého práva nevypovídat, u hlavního líčení pak poskytla toliko vlastní monologickou část výpovědi a kromě odpovědí na dotazy svého obhájce, svou další výpověď k dotazům soudu a stran odmítla. K věci uvedla jen to, že ve společnosti SUDOP Praha pracuje jako referent nabídek, zabývá se především kompletováním nabídek. Když je potřeba, pomůže něco nascanovat, okopírovat apod. Jejím přímým nadřízeným je obchodní ředitel p. Martin Ch., který jí přiděluje úkoly. Podřízené pod sebou nemá. Obžaloba je rozsáhlá a pro ni hůře srozumitelná, nicméně ohledně toho, co se týká její osoby, tomu rozumí a cítí se nevinná. Na předmětnou nabídku si nepamatuje, protože jich zpracovávají velké množství a jen se snaží dělat svoji práci dobře, aby ji nepropustili a aby měla na zaplacení nájmu. K dotazům svého obhájce pak poukázala na to, že tato nabídka mezi ostatními nevyčnívala, ani se ničím nelišila. Byl to standardní obchodní případ. Neměla žádný osobní zájem na tom, jak ta nabídka dopadne, stejně jako na žádné jiné nabídce.
11. **Obžalovaný Ing. Antonín B.** u hlavního líčení v rámci své výpovědi rovněž svou verzi skutkového děje poskytl, odmítl však odpovídat na dotazy soudu a účastníků trestního řízení. Obžalovaný úvodem považoval za nutné vysvětlit, že předmětná zakázka sestávala ze dvou sekcí, jednu část činnosti museli zastat tzv. normativci, resp. normotvůrci a druhá část byla projektová. Mezi normativce patří právě VÚŽ a ACRI, která sdružuje dopravní podniky a výrobce dopravního zařízení, tedy taktéž disponují nějakými odborníky podle technických specifikací interoperability. Někdo se věnuje více vozidlům, někdo trati. Na všechno jsou odborníci. Hodně z nich sdružuje právě ACRI, ale i VÚŽ má stále mnoho odborníků právě rozdělených po jednotlivých subsystémech. Jsou to experti, kteří jezdí do jednotlivých Evropských subkomisí, čerpají informace, pracují s materiály, tzn. jsou schopni dotvořit jakousi „kuchařku“ pro tvorbu norem. Docházelo tedy k užším debatám, které postupně gradovaly tím, jak se blížil termín odevzdání nabídek. Takovým jednáním pak bylo i setkání dne 16.2. v salonku hotelu Olšanka. Bylo to jednání, kde se sešli zástupci VÚŽ a SUDOP a bavili se o vzájemné spolupráci, domlouvali se o tom, jakým způsobem, kdo, co bude dělat a bylo zcela jasné, že VÚŽ se mělo věnovat spíše těm normám a SUDOP více těm projektům. ACRI měla také odborníky, možná levnější. Potom ta debata nakonec vede k nějaké cenové kalkulaci, kdy každý z toho potenciálního sdružení se snaží na svoji stranu přetáhnout co nejvíce činností a získat co nejvíce financí. Jeho, jako generálního ředitele VÚŽ, v tu dobu zajímaly dvě věci a to, jestli ten termín stihnou, jestli jsou schopni tu nabídku udělat včas a jestli kalkulované náklady nepřekročí náklady skutečné, aby nevyrobili ztrátový produkt, protože

byl zodpovědný za to, aby firma byla v zisku. Rozešli se tehdy, podle jeho pohledu, s tím, že pracují na společné nabídce, že si musí velice rychle říct přesně role: VÚŽ, SUDOP a ACRI. V jejich kanceláři autorizované osoby pracovali s experty, počítali tzv. normohodiny, snažili se odhadnout, kolik hodin, který expert bude potřebovat. Museli také vzít v úvahu, že bude potřeba i nějaké zahraniční cesty, možná nějaké rychlé stáže. Takže kalkulovali i s touto položkou. V průběhu navazujícího týdne, což bylo opravdu málo času, zjišťovali své možnosti. Nakonec se dozvěděli tu informaci, která už před soudem zazněla, že SUDOP si pro spolupráci vybral sdružení ACRI. V podstatě byli osočeni z laxního přístupu, resp. ne příliš operativního. Přičítal by to tomu, že u nich byli ti experti víc teoretici a nebyli tak připraveni do nějakého ostrého souboje, aby byli schopni během pěti dnů vyprodukovat nějakou rychlou rešerši toho, co jsou schopni udělat a hlavně za kolik a kolik na to potřebují hodin. Ze strany SUDOPu byli asi hodnoceni jako ne příliš pružní a z toho důvodu se rozhodli z hlediska té normotvorby pro ACRI. Byli s obž. K. postaveni před rozhodnutí, jestli celou věc vzdají týden před podáním nabídek nebo ne. Na toto si odpověděli velice rychle, protože kdyby to vzdali v tu chvíli, tak by pošlapali celou tu genezi, kdy pracovali na přípravě vysokorychlostní železnice, snažili se angažovat, připravovali semináře, přednášky a nakonec, když konečně se má pracovat na studii, brali by to on i jeho kolegové jako velkou potupu, kdyby se do té soutěže nehlásili. Ambice byla veliká a hlavně čekal je úkol zpracovat něco, na co nebyli úplně zvyklí a neměli na to úplně kapacity. Uklidňovalo je to, že měli podepsanou smlouvu o smlouvě budoucí s firmou SUDOP Brno a s firmou NDCON. I VÚŽ je brán jako expedient určitých materiálů a pouček, takže úplná novinka to pro ně zase nebyla. Osobně se spolupodílel na vydání knihy o vysokorychlostní železnici, což je soubor jednotlivých vysokorychlostních systémů z celého světa. Dělal to s kolektivem autorů a vydalo to VÚŽ. V knize jsou zmíněna i různá technická řešení na vysokorychlostních tratích. To byl důvod, proč se rozhodli pokračovat a jít do té studie sami, resp. se dvěma firmami, se kterými měli podepsanou smlouvu o smlouvě budoucí, což byl SUDOP Brno a NDCON. Co se týče samotné přípravy, administrativy, k tomu nemá moc co říct, protože z pozice generálního ředitele to nedělal. Patřilo to do úseku ředitele pro techniku a rozvoj, takže obž. K. to měl na starosti. Ten měl pod sebou lidi a byla to tzv. kancelář autorizované osoby, jejíž vedoucí byl p. Ing. A.. Každý subsystém technické specifikace měl svého vedoucího, který měl za povinnost připravit svoji pasáž a nominovat tam příslušné experty. Dohlížel na to, aby to probíhalo. Nakonec se to stihlo, nabídka byla podána řádně a včas. Tím to pro ně v tu chvíli končilo a čekali, jak celá akce dopadne. Později došlo ze strany zadavatele SŽDC k žádosti o úpravu určitých pasáží, zejména k doplnění kvalifikačních kritérií. Vždy je velké riziko, že někoho vyloučí a tak se může stát, že soutěž bude zrušena. Už jen to, když věc byla odložena k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, to znamenalo minimálně půl roku zdržení a toho se v podstatě všichni báli. Ač se velmi snažili o doplnění všech záležitostí, došlo k tomu, že se v tom angažoval obž. Ing. L.. Podle obžalovaného to byla v podstatě zbytečná snaha, protože nebylo potřeba jim shánět žádné reference. VÚŽ má mnoho referencí, možná nejvíc ze všech zúčastněných firem v tomto státě, protože spolupracují se všemi firmami, které se nějakým způsobem dotýkají vysokorychlostního železničního systému, a to ve všech subsystémech. Z každého subsystému mají mnoho klientů, kteří jsou schopni dát jim referenci o tom, že s nimi spolupracují na přípravě vysokorychlostního systému. Ing. A., který to měl tehdy na starost, byl schopen všechny ty reference velice jednoduše zvládnout sám. Pokud se jedná o obžalobu, v první řadě odmítá, že by měl jakýkoliv úmysl působit proti hospodářské soutěži. Nikdy se nesnažil jakýmkoliv způsobem porušit pravidla hospodářské soutěže. Nikdy neměl žádný takový cíl, ani se nezabýval tím uzavřít jinou dohodu než standardní dohody o spolupráci v rámci sdružení. Nemyslí si, že mohlo dojít k nějakému negativnímu výjevu, že by některé firmy byly uměle vyloučeny a nemohly se zúčastnit tohoto zadávacího řízení, protože soutěž byla otevřená. V Evropě existuje celá řada firem, které se mohly přihlásit, ale myslí, že ta specifikace byla opravdu složitá a málokterá zahraniční firma má zájem pracovat v českém jazyce a pracovat s národní legislativou. Aplikace těch evropských norem je vždy o kompatibilitě s národní legislativou, aby ten systém byl schopen funkce v našem státě. Za další by chtěl důrazně vyvrátit

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

pojem „krycí“ nabídka. Rozhodně nikdy neměli žádný zájem vytvořit nějakou nabídku jen „na oko“ pro to, aby se zúčastnili a vlastně nezúčastnili. Ty ambice VÚŽ jsou stabilní, reálné, není to nějaký výkřik do tmy, ale je to dlouhodobá, mnohaletá práce, nejen jeho, ale mnoha a mnoha kolegů. Zároveň tu práci vnímali jako společensky prospěšnou, protože věděli, že začátek a první rozjezd je těžký. Kdyby nebylo této přípravné studie, tak dodnes nebylo možno zadat projekty. Přitom dnes SŽDC zadává už jednotlivé úseky, pracují v režimu zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí. Už připravují jednotlivé pilotní projekty, jednají s municipalitama, vytváří reálné koridory pro stavby, tzn. musí předjednat územní rozhodnutí, což není věc jednoduchá. Je to i ohromný celospolečenský rozměr a každé zdržení bylo velmi na škodu. Myslí si, že jednání, o kterých mluvila obžaloba, nebyla jednání zakázaná. To, že se potenciální soutěžitelé, i když spolupracovníci jednají o sdružení, nakonec rozhodnou, že půjdou vlastní cestou, tak to je jednání, které může nastat v jakémkoliv obchodním vztahu, natož v takto specifickém vztahu. Z tohoto principu a z této logiky podle něho ta jednání nebyla protiprávní. Nakonec považuje za nutné připomenout, že celý ten výstup už reálně existuje, studie byla zpracovaná, a to za daleko nižší cenu, než bylo původně plánováno, i než jsou běžné ceny v zahraničí. SŽDC s tou studií pracuje, rozpracovalo to do těch jednotlivých dokumentací pro územní rozhodnutí, zadává už jednotlivé kroky a stavba normálně dál pokračuje. Proto jej mrzí, že místo toho, aby se tomu zatleskalo, musí se takto velice složitě obhajovat. Zadavatel určitě ztrátu neutrpěl a získal hodnotné know-how za velice rozumnou cenu. Z titulu pozice, kterou zastával, by si nikdy nedovolil jakýmkoliv způsobem pracovat tak, aby porušil zákon. Vždycky se snažil pracovat ve prospěch Státní železnice neboli státu, vždy ze svého osobního přesvědčení měl touhu tomu systému pomoci. Ti, co ho znají, to vědí a soudu by to chtěl prokázat i svými referencemi. Přestože si myslel, že tato kauza nebude mít vliv na jeho soukromý život, když si poprvé přečetl obvinění, domníval se, že to je nějaká banalítka, která se velice rychle vysvětlí, ale následoval určitý sled událostí, který ho postupně zbavil veškerých funkcí, ať už manažerských, řídicích, ale i těch reprezentativních. Končilo to jeho odchodem z celé skupiny české dráhy a dnes je v privatě. V soukromém životě to velice těžce nese jeho žena, rodiče, děti, kdy všichni museli odolávat důsledkům mediálního tlaku. Doufá tedy v očištění svého jména.

12. Ve vztahu k tomuto obžalovanému je třeba dodat, že v rámci procesu předkládání listinných důkazů státní zástupce u hlavního líčení (ale i v podané obžalobě) navrhoval a trval na tom, aby soud provedl dokazování také „Písemným doznáním obviněného“ vlastnoručně sepsaným obžalovaným Ing. B. dne 19.7.2017 (na č.l. 9407-9408), který tvoří přílohu jeho návrhu na rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání ze dne 25.7.2017 (přípravné řízení), kdy zároveň došlo ze strany obviněného ke složení penežitě částky ve výši 100.000 Kč určené státu na penežitou pomoc obětem trestné činnosti. Nutno také konstatovat, že státní zástupce tomuto návrhu k postupu ve smyslu § 307 odst.1, 2 písm.b) tr. řádu nevyhověl s tím, že k takovému postupu prozatím neseznal podmínky (považuje jej za předčasný z hlediska fáze vyšetřování), že neshledal u obviněného známky sebereflexe a že za doznání nepovažuje prohlášení obviněného, že se doznává s dovětkem, že konkrétně se ničeho nedopustil. Soud předmětné písemné podání obžalovaného Ing. B. nepovažuje za důkaz, který může jakkoli přispět k objasnění věci, ovlivnit posuzování povahy a závažnosti činu či úvahy o trestu. Toto zcela nekonkrétní doznání bez jakéhokoliv popisu (či stvrzení) skutkových a subjektivních okolností nemůže vinu obžalovaného podpořit či vyvrátit, bylo zjevně činěno toliko z procesních důvodů ve snaze zajistit si umožnění citovaného odklonu v trestním řízení, o čemž svědčí i další a následný postoj obžalovaného k trestnímu stíhání a trestné činnosti. Bylo by pak dle názoru soudu v rozporu s pravidly spravedlivého procesu tento procesní krok obžalovaného charakteru sebeobvinění v jeho neprospěch dále využívat na podporu úvah o jeho vině a důkazní břemeno tím zlehčovat. Pokud mají orgány činné v trestním řízení získat stanovisko obžalovaného k projednávané věci, pak se tak má dít především v rámci jeho výpovědi, po nutném poučení o právech a povinnostech, aby mohl být srozuměn i s důsledky své výpovědi.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Soud tedy návrh státního zástupce na předložení písemného doznání obviněného dle § 213 odst.1 tr. řádu zamítl a procesně ani věcně k němu nijak nepřihlížel.

13. **Obžalovaný Ing. Petr K.** u hlavního líčení rovněž využil svého práva poskytnout svou výpověď jen ve formě svého vlastního vyjádření k obvinění a odmítl odpovídat na doplňující dotazy soudu a účastníků. Úvodem uvedl, že se železnici věnuje celý život, studoval Vysokou školu dopravy a spojů v Žilině, přičemž vysokoškolské studium dokončil na univerzitě v Pardubicích, kde absolvoval doktorandské studium. Následně nastoupil do Výzkumného ústavu železničního (dále jen VÚŽ), kde působil nakonec jako technický ředitel, a to až do roku 2015, kdy v důsledku této trestní kauzy byl nucen tuto práci opustit. První studie, které se týkaly přípravy vysokorychlostních železnic v ČR, se s přestávkami začaly zpracovávat už na konci 80 let, kdy VÚŽ byl jedním z hlavních leadrů v této oblasti a zastřešoval tyto studie. Do roku 2012-2014 žádný pokrok ze strany státu nenastal, pouze odborná veřejnost vnímala tuto problematiku jako aktuální téma, se kterým je potřeba něco dělat, ale politická podpora tady nebyla. To se změnilo až v letech 2012-2014, kdy se najednou z výstavy vysokorychlostních železnic stalo politické téma. VÚŽ nebo lidé, kteří ve VÚŽ působili, se této problematice věnovali dlouhodobě. Když viděli, že ta stavba vysokorychlostních tratí je v nedohlednu, založili právě s Ing. B. pracovní skupinu, která se jmenovala „Tempo 200“. Chtěli, aby se na některých úsecích v ČR jezdilo rychlostí 200 km/h, kdy doposud se jezdí maximálně 160 km/h a od řady jiných zemí se moc daleko neposunuli, což je trápilo. Své záměry a pohledy prezentovali na konferencích po světě, ale když došlo na konkrétní diskuze o tom, jak je vlastně ČR daleko, museli odpovídat, že náš stát ještě nerozhodl budovat vysokorychlostní železnici, což bylo poněkud frustrující. Někdy kolem toho roku 2013-2014 se však situace změnila a nejvyšší vedení státu se začalo dívat na vysokorychlostní železnici jako na věc, které je potřeba. Začalo uvažovat o vypsání prvních věcí, což měla být právě studie příležitostí a předmětná technicko-provozní studie. O této záležitosti začali diskutovat v odborných kruzích, i s případnými spoluřešiteli, se kterými na té studii mohli pracovat. Předmětná technicko-provozní studie byla vypsána a obrátil se na ně Ing. L. ze SUDOPu, zdali by chtěli se SUDOPem spolupracovat. Sdílel jim své představy, že by na spolupráci potřeboval odborníky na tu železniční interoperabilitu a legislativní věci, spojené s evropskými železničními předpisy. S tím souhlasili, ač VÚŽ v rámci svých obchodních aktivit prováděl zcela jiné věci, prováděli to klasické posuzování shody s těmi požadavky evropskými, a to jako notifikovaná osoba, potom prováděli zkoušky, především železničních vozidel, a potom pronajímali zkušební centrum v Hranicích u Kolína. Na klasických veřejných zakázkách se fakticky vůbec nepodíleli, neměli s tím ani žádné zkušenosti. Proto, když probíhaly ty první diskuze o té možnosti zapojení se do této studie, preferovali tu variantu koncorcia s někým, kdo ty formální věci ve výběrovém řízení by pomohl nějak vyřešit. To ta nabídka ze strany SUDOPu splňovala a tuto společnost také považovali za jednu z nejkompetentnějších společností v naší republice pro projektování. VÚŽ se rozhodně nemohlo přihlásit bez spolupráce s někým, kdo projektuje, protože dělali jen to posuzování projektů, příp. posuzování realizace staveb, jejich firma se z principu nemohla zabývat projektacemi, bylo by to v rozporu s tou autorizací, kterou měli. Proto potřebovali spolupráci s někým takovým. SUDOP je oslovil, střetli se, diskutovali, jestli mají ty potřebné odborníky, zda mají nějakou časovou kapacitu, na čemž se shodli. Vnímali to jako věc, která je potřebná pro rozvoj železnice, tak do toho společně šli. V rámci té spolupráce od SUDOPu obdrželi řadu dokumentů, které byly zčásti předvyplněné, pomáhali jim některé dokumenty vyplňovat, takže ta spolupráce se zdála, že se rozbíhá relativně dobře. Ale pak se objevovali i nějaké „třetí momenty“, kdy neměli stejný názor na řešení otázky zahraniční spolupráce, musely se tam plánovat nějaké cestovní náklady, ale hlavně náklady na předávání těch zahraničních informací. Další věc, která byla trochu problematická, byly náklady VÚŽ, protože se jedná o firmu, která měla vysoce kvalifikované lidi, a tedy i poměrně vysoké náklady na cena-hodiny pracovníků. Částky, ke kterým se dostávali, byly ze strany SUDOPu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

kritizovány. Další věc byla příprava podkladů ke zpracování té nabídky. Jelikož ta věc byla pro ně nestandardní, tak takové podklady běžně nezpracovávalo ani obchodní oddělení, které dělalo standardní nabídky a smluvní dokumenty s firmami na komerční bázi, ta příprava tedy probíhala víceméně v rámci jeho oddělení, kde měl pod sebou tu notifikovanou osobu, takže ty odborníky na evropskou legislativu. Každopádně chtěli stále spolupracovat. Potom přišla ta zmíněná schůzka v tom hotelu Olšanka dne 16. 2. 2015, kde samozřejmě ty věci probírali a říkali si, co mají připraveno a co je potřeba ještě dodělat. Tehdy již viděl ze strany SUDOPu jistý odpor k té spolupráci, že možná už mají v úmyslu něco jiného, ale v tu chvíli se o tom nebavili a rozcházel se s tím, že chtějí dále spolupracovat, ale že si během nějaké krátké doby sdělí, jestli to mají a jestli tou společnou cestou půjdou. Nakonec po několika dnech byli postaveni před hotovou věc, že SUDOP s nimi spolupracovat nechce. Věděli, že během několika pracovních dnů musí dát ty věci dohromady. Měli výhodu, že ty věci připravovali již předtím pro tu společnou nabídku s tím SUDOPem, takže se jim to nějakým způsobem podařilo a tu nabídku tedy dne 25. 2. podali. Pokud se jedná o další aktivitu p. Ing. L., co se týče doplnění těch referencí, ke kterému byli vyzváni ze strany SŽDC jako zadavatele té zakázky, tu vnímá jako zbytečnou, ale zároveň pochopitelnou, protože to byla situace, kdy už vlastně všichni věděli, jak to výběrové řízení dopadlo, tzn. že tam jsou dva uchazeči, kdo dal jakou cenu, kdo vyhrál, takže on samozřejmě chtěl tu zakázku realizovat. Mohli se k tomu postavit tak, že nedoplní ta kritéria a zakázka padne a realizovat se nebude, mohli si říkat: „Počkáme další rok, než se ta zakázka vypíše znova, a třeba to zkusíme společně.“, ale vnímali to jako zdržení toho procesu v ČR, rozhodně to nechtěli zase na další rok odsunovat. Již byla zkušenost s tou studií příležitostí, která byla vypisována snad pětkrát ze strany SŽDC a nakonec to dopadlo tak, že SŽDC ji vůbec nevypsalo po šesté a nějakým způsobem si ji vyřešilo samo vlastními silami. A vnímali to tak, že tyto dvě studie, jak ta studie příležitostí, tak ta studie provozně-technická jsou takové základní stavební kameny pro to fungování či pro přípravné práce na výstavbě vysokorychlostních železnic. Nakonec se tedy rozhodli jít tou cestou, že to doplní, a to i za tu cenu, že nebyli vítězi toho výběrového řízení. Rozhodli se tím to konsorcium SUDOPu podpořit a dát VRT zelenou. Kromě toho záměrem té účasti VÚŽ v té soutěži rozhodně nebyl případný zisk z té zakázky. Ten VÚŽ vytvářel úplně jiným způsobem, ale chtěli se na tom podílet, protože v té věci celou dobu pomáhali. Takže ty reference, které SŽDC požadovala, doplnili a tím vlastně umožnili tu realizaci té studie, která se podařila a dopadla dobře. Pokud se jedná o telefonický hovor mezi p. L. a pí. V., kdy ji informoval o výsledku toho výběrového řízení a o cenách, domnívá se, že to je věc, která nesvědčí proti nim, spíše naopak, protože kdyby byli dopředu dohodnuti a všichni věděli, za kolik to podává jeden, za kolik to podává druhý, tak by nerozuměl tomu, proč Ing. L. volal pí. V. a informoval jí o tom, kdo se účastnil toho výběrového řízení a jaké byly nabídkové ceny. Doplnění těch referencí zajišťoval kolega Ing. A., vedoucí té kanceláře autorizované osoby. Nelze hovořit o tom, že nabídka VÚŽ byla krycí nabídkou, protože tomu tak nebylo a kdyby chtěli tu nabídku podat jako krycí, tak by určitě chtěli maximalizovat tu cenu tak, aby zisk pro toho případného vítěze byl co nejvyšší, čemuž tak nebylo. Další jeho výhrady vůči obžalobě se týkají skutečnosti, že to jejich údajné jednání, kterého se měli dopustit, mělo mít výrazně negativní dopad na ekonomiku v ČR. Bylo tomu právě naopak, protože samotná realizace té studie vlastně pomohla vzrůstu ekonomiky a je podpůrným faktorem v ohledu konečného spotřebitele a zlepšuje podmínky pro zaměstnanost. Samotná realizace té studie byla rozhodně pozitivním krokem. Dochází tím ke zkvalitňování dopravy a bude to přínosem pro všechny, bude z toho mít užitek jak ČR, a to i z pohledu sousedských vztahů, tak všichni obyvatelé této země. Dále není pravdou, že se do té soutěže nikdo jiný nemohl přihlásit. Ty možnosti tam určitě byly, ač splnění kritérií nebylo jednoduché. Nelze však očekávat, že soutěž na tak zásadní studii, může realizovat úplně každý, musela být nastavena alespoň nějaká záruka, že ten, kdo tu studii zpracuje, bude mít pro to potřebné znalosti a kvalifikační kritéria. Nakonec i to, že společnost CEDOP se v konsorciu se španělským správcem infrastruktury- se společností ADIF do té soutěže přihlásil jen dokresluje, že ta soutěž byla otevřená i dalším. Shrne-li to, on i všichni ostatní chtěli udělat co nejvíc

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

pro ten rozvoj a pro to urychlení té přípravy staveb vysokorychlostních železnic v ČR, což se podařilo, a to i přes to nešťastné zahájení trestního řízení a ten samotný dopad na jeho osobu. Z důvodu nějakého svého osobního přesvědčení a dosavadního působení by nedělal nikdy nic, co by bylo proti zájmům ČR a především proti zájmu rozvoje železnice a zkvalitnění železniční dopravy. Tato kauza měla výrazný dopad i na jeho osobní život a byl nemile překvapen tím, jak v době, kdy je společnost skoro posedlá ochranou osobnosti, byla kauza medializována tím způsobem, že byli spojováni s nějakou korupcí, což není pravda. Nakonec z toho nikdy nebyl ani obviněn, takže to vše výrazně zatěžuje jeho psychiku a negativně se to projevilo na běžném chodu jeho života.

14. **Obžalovaný Ing. Lukáš H.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení obvinění vůči své osobě odmítl. Uvedl, že jednání, které je mu kladeno za vinu, se nedopustil, celé obvinění je naprosto nesmyslné, nepodložené a absurdní. Žádnou nezákonnou dohodu s p. Ing. L., ani s nikým jiným neuzavřel. Od roku 2014 je jednatelem společnosti VALBEK spol. s r.o., která je dceřinou společností VALBEK EU, kde vykonává pozici obchodního ředitele do dnešního dne. Společnost VALBEK EU je mateřskou společností společnosti PRODEX, která podniká na Slovensku a v Č.ách podniká prostřednictvím své organizační složky PRODEX

PRAHA. Uvedené společnosti podnikají v oblasti projektování dopravních staveb zejména. Společnost VALBEK se zabývá zejména projektováním silničních staveb a společnost PRODEX projektováním železničních staveb. Tyto dva obory jsou natolik odlišné, že jedna firma nemůže dělat to, co druhá a naopak. Společnost PRODEX PRAHA řídí Ing. Peter L., který se projektováním železničních staveb zabývá dlouhodobě, a to již ještě předtím, než přišel do PRODEXu. Do předmětné zakázky na revitalizaci trati „Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ nabídku podávala společnost VALBEK s.r.o. prostřednictvím společnosti PRODEX – organizační složka. Tato složka byla vedoucím sdružením a VALBEK byl členem sdružení. Vedoucím sdružení PRODEX měl 90 % podílu v tom sdružení a VALBEK 10 %. Celou nabídku připravovala a zpracovávala společnost PRODEX. Ta také připravovala veškeré doklady, a kdyby zvítězili, tak by také danou zakázku z převážné části zpracovala. Jeho role v přípravě této zakázky spočívala pouze ve dvou věcech. Zaprvé podepsal za člena sdružení VALBEK tři dokumenty, jednak smlouvu o sdružení, resp. smlouvu o společnosti, kde stojí za zmínku, že v ní bylo jasně ujednáno, že za sdružení jedná a koná výlučně PRODEX PRAHA, dále podepsal ve stejný den plnou moc, kterou společnost VALBEK zplnomocnila společnost PRODEX k jednání, zastupování, ke všem právním úkonům za sdružení a třetí dokument, který podepsal, je prohlášení, že nejsou akciová společnost, že neznají nikoho ze zadavatelů a že neuzavřeli nezákonnou dohodu. Další věc, kterou v rámci té přípravy této zakázky učinil, je, že již dne 1. 6. 2015, tedy v době, kdy společnost PRODEX připravovala nabídku dodané zakázky, zaslal e-mailem pí V., což je osoba připravující nabídky PRODEXu, že si myslí, že jako jejich cena by byla dobrá částka ve výši 33 700 000 Kč, bez DPH. Jednalo se o doporučení v rámci cenového jednání. Tato skutečnost narušuje konstrukci, na níž stojí obžaloba, neboť se jedná o částku, kterou jejich sdružení nakonec nabídlo a jak se později ukázalo, byla ta nabídka nejnižší. O takové cenové nabídce, která byla nejnižší, státní zástupce tvrdí, že je nabídkou krycí a že ji podávali v úmyslu nezměřit. Navíc zakázka byla zadávána formou otevřeného řízení, takže se mohl přihlásit opravdu kdokoliv. Státní zástupce v obžalobě opět opomíjí zmínit, protože by to narušilo jím prosazovanou konstrukci, že do daného řízení byly doručeny tři nabídky. Nabídka sdružení PRODEX-VALBEK, poté SUDOP Praha-Metroprojekt, a třetí nabídkou byla nabídka SODOPu Brno, přitom tato nabídka SUDOPu Brno, která byla nejdražší, za krycí nabídku považována není. Dle tenkrát platné úpravy zákona o zadávání veřejných zakázek, kdyby přišla jen jedna jediná nabídka, tak by se zadávací řízení nerušilo. Krycí nabídka tedy byla zbytečná. Jejich nabídka měla celkem 193 stran. Nechápe, proč by se připravovali s takovouto nabídkou, kdyby nechtěli zvítězit. Proč by on, obchodní ředitel VALBEK, který je oceňován za to, aby plnil plány společnosti, se měl domlouvat s p. Ing. L. nebo s kýmkoliv jiným, že jejich sdružení nebude úspěšné a dokonce, aby vyhrála firma SUDOP PRAHA. Nechápe, co by

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

z toho měl on nebo VALBEK. Tu nabídku podávali zcela vážně a nakonec nabídka byla cenově nejvýhodnější a následně byli vyloučeni pro nedoložení kvalifikace. Dále obžalovaný poukázal na to, že ačkoliv policejní orgán dlouhodobě odposlouchával telefonická zařízení p. L. a dalších osob, zajistil e-mailové schránky p. L., i jeho, nenašel se o jejich jednání žádný důkaz a vlastně ani nemohl, když k takovému jednání vůbec nedošlo. Dále obžalovaný upozornil na to, že v roce 2015 si VALBEK stáhl (nebo byl obeslán) více než 1 000 veřejných zakázek. Tedy v 1 000 případech se alespoň orientačně zabýval předmětem zakázky, kapacity, a mysluplností zadání. Ne u všech nakonec nabídku podali a ne u všech, které podali, zvítězili. VALBEK má průměrně ročně zesmluvněno 600 zakázek. A veřejné zakázky nejsou jedinou její činností. Tedy v každodenním pracovní činnosti probíhá příprava nabídek a všeho, co s tím souvisí, i rozhodování, zdali do dané nabídky půjdou, vše je strašně rychlé. S ohledem na takové množství nabídek opravdu není důvod, aby se snažili některé nabídky ovlivnit, nebo aby nějak dramaticky prožívali to, že je někdo z nějaké nabídky vyloučí. Při tomto počtu zadávacích řízení hraje hlavní roli statistika, efektivita, zkušenost. Každou zakázkou se zabývají omezeně dlouho a p. majitel ho učí se rozhodovat. Dle této čtrnáctileté zkušenosti se mu poměrně dobře daří nebo má dobrý odhad, v jaké cenové relaci mohou být úspěšní v dané zakázce. Není vůbec důvod, třeba na začátku fiskálního roku, být nervózní z toho, že nějakou zakázku nevyhráli nebo je z ní vyloučili. Pokud se jedná o telefonátu ze dne 22. 6., kdy mu p. L. volal, z toho telefonátu je zřejmé, že ho p. L. prostě někde přepadl a on vůbec nevěděl, o čem konkrétně hovoří. Nechce se p. L. dotknout, ale dle jeho názoru je to osoba, která ráda přehání a zveličuje význam sama sebe. Skoro by řekl, že to, co si poslechl na těch odposleších, je to osoba, která říká spoustu věcí, které nejsou pravda. Následně z toho p. státní zástupce vytváří teorii o spiknutí, nezákonných dohodách apod. Svě konstrukce vlastně opírá o to, co řekl p. L., nikoli on. Netuší, co si p. L. nebo někdo jiný, někde domlouval. On v tom vůbec nefiguruje a taky k tomu nemůže být žádný důkaz. Vedoucímu sdružení PRODEXu byla dne 29. 6. 2015 doručena žádost zadavatele o písemné objasnění informací a předložení dalších dokladů, prokazující splnění požadované kvalifikace dle požadované zakázky. Tuto žádost, ani jejich schopnost jí vyhovět, vůbec nevyhodnocoval, protože to byla práce PRODEXu. Měli doplnit především osvědčení vydaná veřejnými zadavateli, konkrétně ze Slovenska, na GR ŽSR, což je obdoba českého SŽDC. Jedná se o to, že v každém státě je jiná terminologie jednotlivých stupňů přípravy projektu. U nás je to třeba technická studie, přípravná dokumentace nebo projekt stavby. Na Slovensku se to prostě jmenuje jinak a o to v tom dotazu šlo. V rámci té předmětné zakázky zadavatel požadoval, aby vysvětlili dané reference, které k té zakázce měli a to ve lhůtě do 3 pracovních dnů. PRODEXu připadalo jako naprosto nereálné to stihnout. Zřejmě ho o tom informoval. V té době, kdy PRODEXu přišla ta žádost o doložení dokladů, netušili pořadí nabídek. Nebyli na otevírání obálek a z jiného dokumentu to nejde zjistit. Nevěděli, že v tu chvíli byli první. Podle tehdejšího názoru PRODEXu nemělo ani smysl tu výzvu nějakým způsobem rozporovat, protože ta výzva měla racionální jádro. PRODEX tam prostě dal reference, které měl. V obžalobě si přečetl, že si orgány činné v trestním řízení vyžádaly od zadavatelů SŽDC doklady z jiných zadávacích řízeních v letech 2015-2016, ve kterých byl PRODEX uchazečem. Zjistily, že u předmětné zakázky „Chlumec-Trutnov“ byly dány PRODEXem do nabídky stejné reference jako do zakázky trat' „Ústí nad Orlicí-Letohrad“, kde vyloučení nebyli a vyhráli. Pokud se však porovnájí ty dvě zadávací dokumentace, tak už z předpokládané hodnoty zakázky je jasné, že ty reference budou mít jiné hodnoty požadované hodnoty referencí. Takže opravdu dali stejný papír se stejnými referencemi u obou nabídek, ale na akci „Ústí nad Orlicí-Letohrad“ zadavatel požadoval, aby součet projektových prací za poslední 3 roky byl celkem 15 mil. Kč a z toho aspoň 1 služba za nejméně 7 mil. Kč. U akce „Chlumec-Trutnov“ zadavatel požadoval, aby součet daných referencí byl minimálně 35 mil. Kč a z toho aspoň 1 služba za nejméně 17 mil. Kč. U akce „Ústí nad Orlicí-Letohrad“ tedy již první dvě reference, které byly z Č., jasně splňovaly kvalifikační předpoklady a navíc překročili ten požadovaný počet nebo hodnotu těch zakázek. Takže zadavatel se nemusel zabývat dalšími referencemi, protože kvalifikace byla splněna prvními dvěma. Proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

nikdo ty sporné slovenské reference vůbec zřejmě neřešil, protože měli splněno. Nemůže se vyjádřit k tomu, že „někdo někde něco“ povídal nebo vymýšlel. Za sebe ale může říct, že nic takového nedomlouval. Pokud se hovoří o červnu 2015, paralelně připravovali nabídku do jiné zakázky u stejné stavební správy v Olomouci a ta zakázka je zajímavá poměrně více než zakázka „Chlumeč-Trutnov“, jednalo se o zakázku „Havlíčkův Brod-Okrouhlice“ a zajímavá je již z toho důvodu, že PRODEX na tuto zakázku připravoval předchozí stupeň projektové dokumentace. Každá projektová dokumentace se vždy skládá z více stupňů, přičemž jednotlivé stupně vznikají postupně a navazují jeden na druhý vždy tak, že nejdřív vznikne základní úvodní stupeň obecný, málo podrobný a pak se v navazujících stupních rozvíjí, upřesňuje a detailizuje. Každý stupeň vždycky vychází 100% z toho stupně předchozího. Takže vlastně ten, kdo dělal předchozí stupeň, má jednoznačně zvýhodněnou pozici proti ostatním uchazečům nebo projektantům té dané zakázky. V praxi to je tak, že tu výhodu má ten projektant, protože vlastně ten projekt má v počítači, má ho nastudovaný, má ho předjednaný různými dotčenými organizacemi. Kolikrát zadavatel vlastně ten daný projekt poskytne soutěžícím třeba jen v tištěné podobě nebo v needitovatelné podobě, třeba v PDF. Takže se to musí celé překreslit, což stojí více času a peněz. Ta nabídka na „Havlíčkův Brod-Okrouhlice“ byla zveřejněna 4. 6. a PRODEX se jím tedy zabýval celou tu dobu. Nabídka měla být podána do 10. 8. 2015 a proto celou tu dobu sledovali a hlídali dodatečné informace, jestli náhodou zadavatel neposílá dodatečné informace, zda se někdo na něco neptá a nemění zadání či zda nevyjasňuje nejasnosti v zadávací dokumentaci. Takže, když p. L. toho 22. 6. volal, opravdu netušil, o čem mluví. Říkal něco o Olomouci a jedna z firem z jejich skupiny se ucházela o více zakázek v Olomouci. Toho 22. 6., kdy proběhl ten telefonát, ani nevěděl, že nějaké otevírání obálek proběhlo. Jeho role či zapojení do přípravy té zakázky skončila tím, že napsal kolegyni V. názor na nabídkovou cenu. Dál už se o tu zakázku staral PRODEX. A pokud státní zástupce zmiňuje v obžalobě e-mail pí V. ze dne 25.6., kde jí psal, „ať mu dá vědět, kdyby přišlo něco z východu“, tak určitě neměl na mysli zakázku „Chlumeč-Trutnov“, která byla již po podání nabídek, ale zakázku „Havlíčkův Brod-Okrouhlice“. Dělal to i proto, že následně odjížděl na dovolenou. Ničeho nezákonného se nedopustil, žádný trestný čin nespáchal a obžalobu odmítá.

15. K dotazům soudu obžalovaný upřesnil, že největším klientem VALBEKU bylo Ředitelství silnic a dálnic, potom jednotlivá města a stavební firmy. Pokud se jedná o Správu železniční dopravy, tak do výběrových řízení chodili jediné prostřednictvím sdružení s PRODEXem, protože železnice nedělají. Hospodářská situace VALBEKU ve zmíněných letech byla obratem cca 300 mil. Kč a zisk kolem 25% z čistých výkonů, tedy 40-50 mil. Kč. Poměr u VALBEKU mezi soukromými a veřejnými zakázkami byl cca 80:20 ve prospěch veřejných zakázek. O zadávacích řízeních se dozvídají tak, že buď jsou přímo vyzváni zadavatelem, nebo je hledají prostřednictvím vyhledávače na internetu. Na každém středisku a firmě to má na starosti vždycky někdo jiný z obchodního oddělení, všechny zakázky jdou pak do centrálního CRM systému. Z převážné většiny rozhoduje o tom, jestli do zakázky půjdou. Většinou se radí s p. Š., což je ředitel a jednatel VALBEK spol. s.r.o., ale pokud se baví o selekci, to dělá spíš jen on sám. Konečné slovo řekne p. Š., on a p. L., což je pan majitel, nebo někdo z potencionálních hlavních inženýrů projektu. V obchodním oddělení, kde se připravovaly ty nabídky, měli referenty. Na VALBEKU v Liberci byla a dodnes je pí D. a dřív tam byla slečna M., která už tam nedělá. Jejich náplní práce bylo vyhledávat ty zakázky a administrativu nabídek- předpříprava smluv, starat se o to, aby v tom CRM bylo vše aktuální a kompletace těch nabídek. Cenu získaly od těch, kdo rozhodují, buď tedy od něho, p. Š. či p. L. nebo od těch hlavních inženýrů projektu. Reference, doklady a životopisy ke splnění kvalifikace buď našly v tom systému, co mají, a když je nenašly, tak přišly za ním nebo za tím člověkem, který ty zakázky zpracovává. Nabídky ve VALBEKU podepisují statutární orgány, buď on nebo p. Š., dneska už i p. L.. Když nejsou lídrem ve sdružení, tak podepisují jen tu společenskou smlouvu a plnou moc lídrovi sdružení. Kolegyně si zajišťuje podklady od těch lidí, pak to dá dohromady, a když je to velká nabídka nebo pro ně prioritní, tak se na to ještě podívá ve VALBEKU. Lhůta

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

podání nabídky mu bliká v systému a chce po něm cenu. Nabídky se doručují buď osobně nebo prostřednictvím nějakého kurýra nebo pošty. Pokud je leaderem někdo jiný, do doručování nezasahuje. Jeden z důvodů, proč VALBEK figuruje v těch nabídkách PRODEXu, je ten, že dříve PRODEX v Č.ách neexistoval a lidé, co dělali železnice, byli dřív ve VALBEKU v pobočce v Ústí. V roce 2013 se rozhodli, že otevřou PRODEXu organizační složku v Praze, ti lidé přešli do PRODEXu a ty zakázky, které dělal dřív, tak byly referencí dřív VALBEKu. Proto to přechodné období překrývají sdružením, jiný důvod to sdružení nemá. V tu dobu byl VALBEK schopen zajistit reference i k železniční dopravě. V případě zakázky „Chlumec-Trutnov“ si nevzpomíná, jak se dostali k výběrovému řízení, nepamatuje si, kdo byl iniciátorem, zda VALBEK nebo PRODEX, není to pravidlem, že ten, kdo se přihlásí, nakonec nabídku podá. V PRODEXu tuto nabídku projednával s p. L., vedoucím organizační složky, a někdy pomáhal kolegyni V., která tu nabídku zpracovávala za PRODEX. Té také pomáhala kolegyně D., ony spolu komunikují, když připravují tu nabídku. Paní V. je referentka, pracovala tam od ledna 2015 a nikdy nabídky nedělala, tak měl tendenci se o ní starat. P. L. dělal kalkulaci zakázky. Většinou je to tak, že nejdříve si řeknou konečnou cenu, dělá to obráceně, aby věděli, jestli to má smysl. Nebylo to nic výjimečného, že nabídkovou cenu určoval on, o ceně se vždycky baví bez ohledu na podíl, protože za zakázku ručí společně a nerozdílně. P. L. se do jeho návrhu ceny vešel přesně. Nevěděl, kdo je dalším uchazečem v té soutěži. Mohl se to dozvědět z nějakého dopisu nebo z internetu, ale myslí, že se to dozvěděl až od policie. Jeho ta zakázka nezajímá, když v ní neuspěje. Ale myslí, že v tom jejich systému to je. Když prohrají, tak chce vědět, kdo to vyhrál. Pak se jde zeptat třeba i toho vítěze, jestli jim něco nedá (pozn. soudu: podle kontextu výpovědi zjevně míněno subdodavatelsky). Spol. METROPROJEKT Praha zná, je to jejich konkurent i obchodní partner, pochází z rodiny SUDOP Group, specializuje se na tunely, na dráhu a na metro. S METROPROJEKTEM mají nejvíc zakázek ze sdružení celého SUDOP Groupu, protože mají reference na tunely. Z METROPROJEKTu jedná s p. S., což je obchodní ředitel METROPROJEKTu. V případě této zakázky nebyl v kontaktu s p. S., je přesvědčen, že se s ním nebavil konkrétně o této zakázce. Nevěděl, že METROPROJEKT je rovněž uchazečem v této zakázce, ani o tom s p. S. nehovořili. Jsou v kontaktu v průměru jednou za měsíc. Řeší spolu obchodní záležitosti, mají spolu spoustu zakázek. Spol. SUDOP Praha zná, i s tou měli obchodní vztahy, smlouvy, sdružení. Ale SUDOP Praha vždycky vstupovala z pozice síly a málokdy se dohodli, ale určitě spolu někdy nějaké sdružení měli. Ze SUDOP Praha jednal s p. generálním ředitelem S., s p. L. a p. Ch.. Nejvíce jednal s p. Ch. a s p. L., asi cca jednou za měsíc. Nejednal s nimi v souvislosti s veřejnou zakázkou, která je předmětem obžaloby. Nebyl v průběhu výběrového řízení v kontaktu se žádným zástupcem zadavatele, ani tam nikoho nezná. Asi jednou byl u p. B.. Jak on, tak šéf PRODEXu, Petr L., zajisté musel komunikovat se Stavební správou východ, když pro ně pracují. Ing. Pavla S. nezná, u soudu ho viděl poprvé. Do výběrového řízení vstoupili, aby získali zakázku, aby měli, co dělat. Všichni podnikají za účelem zisku. Výzva zadavatele se týkala i nějakého nedoloženého oprávnění člověka z VALBEKu, ale nebyla to chyba VALBEKu, ale chyba zpracovatele od PRODEXu. Nijak nereagoval na to, že nezvítězili. Ta pracovnice tu chybu dokonce udělala i u té další zakázky, že k tomu jednomu oprávnění to tam nebylo dodáno. Případy takového administrativního pochybení neřeší žádnými sankcemi, nechce strašit, chce, aby další zakázky byly v pořádku. Kauci ve výběrovém řízení skládá většinou VALBEK, protože má víc peněz. PRODEX nemá takové záruky a podmínky u bank jako VALBEK, bylo to tak i v tomto případě, protože to zpravidla takto dělají. Dělají záruky i na Slovensko, protože mají lepší podmínky. Z obžalovaných zná také kolegyni M., tu poznal až poté, co se tohle celé odehrálo. Myslí, že se poznali na silniční konferenci. Nabídku v konečné fázi neviděl. VALBEK by přispíval do této zakázky při případné realizaci tak, že mohli nabídnout pouze nějaké profese na životní prostředí nebo mosty, něco takového. Neví, co bylo myšleno v té kalkulaci, těmi 10 %, dali to tam proto, aby tam byli. Neví, co na tom projektu měli dělat. Jím navržená cena se odvíjela od předpokládané hodnoty, tabulku s touto cenou mu poslala kolegyně V.. Z hlediska hodnoty to to pro ně byla významná zakázka. Neměl možnost zjistit, z čeho investor

zaplatí studii, ani ho to nezajímalo. Zadávací dokumentaci neviděl, jen získával informace od PRODEXu, když nějakou potřeboval. Zadavatel může veřejnou zakázku financovat tak, že dává peníze SFDI (Státní fond dopravní infrastruktury), které má část z národních zdrojů a některé z evropských zdrojů. Ví, že některé zakázky jsou financovány ze zdrojů z EU. Ví to z různých konferencí, když si hledá, kolik bude SFDI investovat do jejich oboru, aby mohli trochu plánovat, ale je jim opravdu jedno, odkud to je, on pošle fakturu a někdo to zaplatí. Určitě pro nějakého soukromníka nějaký dotační program dělali. Zkušenosti s dotacemi jako zástupce VALBEKu má. Neptal se p. L. ani p. S., jakou podali cenovou nabídku na Chlumec, ani poté, co se dozvěděl, že ji prohráli. To jsou veřejné věci, ale nezjišťoval si to. Dnes už ví, že se zakázka „Chlumec-Trutnov“ realizovala za větší hodnotu, než byla vysoutěžena, asi o 4,5 mil. Kč navíc. Neví, kolik měla SUDOP cenu, jen si hledal data, kdy, co bylo vyhlášené a vyjely mu i dodatky s cenami. Kalkulovaný zisk z toho není poznat. Mají vlastní kalkulaci nákladů a vědí, jaká je minimální hodinová sazba, aby to pokrylo jejich náklady. Neví, jaký by byl zisk pro ně z těch 10 %. Neřešil to předem. Mají průměrně ze všech zakázek asi 25% zisku z čistého výkonu jejich prací, když odečte subdodávky. Kdyby p. L. řekl, že za 33,7 mil. Kč to neumí udělat, tak by to nepodali. Z pohledu VALBEKu tam nebyl podkladový materiál, na základě kterého byl ten vstup z jejich strany realizován. Ale potřebuje, aby byly v zisku všechny jejich firmy.

16. K dotazům státního zástupce obžalovaný H. uvedl, že si nevzpomínal, co mu řekl p. L. v tom rozhovoru, ale seznámil se se spisem. Říkal mu, že se něco v té Olomouci nepovedlo a onu mu odpověděl, že neví, co, že se na to podívá. Neví o tom, že by kromě toho 22. 6. spolu mluvili jindy. Nenavrhl, jak dál postupovat (v případě té výzvy). Pokud mu řeknou, že p. L. ze Slovenska zná zadavatele tamního a jestli mu řeknou, že se to nedá stihnout získat nové potvrzené reference, musí mu věřit. Nemluvili spolu o složené jistotě. Myslí si, že to byly peníze VALBEKu, protože to tak dělají. Již se stalo, že byl uplatněn dodatečný požadavek na to doplnění podkladů. Nyní už neví, u jaké zakázky to bylo.
17. K dotazům obhajoby obžalovaný sdělil, že zpravidla se vytváří dodatek ke společenské smlouvě, kde se rozdělí práce dle aktuálního stavu kapacit a často se stává, že je třeba žádat investora o dodatečné přidání nějakého subdodavatele, protože v tu chvíli nebyly dané kapacity. Je to dané časovým odstupem od podané nabídky. Jsou profese, které mají třeba jen dvě firmy v ČR. Hodně to usnadňuje situaci, pokud jdou do zakázky spolu s nějakou společností, která je ze stejné skupiny, mají stejného majitele.
18. **Obžalovaný Ing. Pavel S.** u hlavního líčení na svou obhajobu uvedl, v období předcházejícím činu se v souvislosti s politikou ministerstva dopravy na železnici pozastavily rozpracované projekty a téměř dva roky se nic nedělo. Následně se vše muselo naopak rychle dohánět a jen na SSV v Olomouci se paralelně dělalo 14 projektů v maximální hodnotě do 1 miliardy Kč. Dostali ještě Pardubický a Hradecký kraj, proto ten Chlumec nad Cidlinou, Jaroměř a další projekty spadly pod ně. Vypisovala se „DUR“ (dokumentace pro územní rozhodnutí), tehdy se tomu říkalo „přípravná dokumentace“ (PD). Projekční kanceláře na 28 akcí byly zahlceny, takže ty velké projekční organizace jako pražský SUDOP, brněnský SUDOP, METROPROJEKT atd., si z toho vzaly ten největší kousek. Každý měl 5-7 projektů, víc už ani nechtěly slyšet. Když je menší organizace žádaly, jestli by jim nemohly pomoci, tak maximálně jedním nebo dvěma odborníky, které v těch svých menších organizacích neměly. U Chlumce se to zadržovalo. Už během zpracování DURky se vyskytl problém, kdy se nějaká parta „dobrodruhů“ rozhodla, že si ze železniční stanice udělají skanzen a požádali ministerstvo kultury, aby se železniční stanici Martinice udělil statut „kulturní památky“. Když měli vypisovat projekt stavby, tak stále nevěděli, jestli tedy bude ve stavbě, jestli to budou řešit s Martinicemi či bez nich. Po dlouhém uvažování, kdy už všechny projekty jely, se ptal p. Ing. L. a další lidé, jestli bude projekt na Chlumec vypisován nebo to odpískali. Tak se

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

rozhodli, že se to udělá včetně těch Martinic s tím, že pokud by jednou ministerstvo kultury uznalo, že z toho bude kulturní památka, pak by se to muselo z projektu vyřadit. To se nakonec stalo. Zpracovatel DURky, tzn. předchozího stupně, kterým byl SUDOP Praha, měl tu výhodu, že zpracovával tu DUR, která stanovuje tzv. CIN, tedy „celkové investiční náklady“ stavby, které se potom nemohou překročit. Pokud se tak stane, musí se to přeschvalovat. Rovněž stanovuje dobu. Ta je důležitá nejen na projekt, ale i pro vlastní výstavbu. Takže SUDOP Praha nemohl být jeho osobou zvýhodněný, když ten toto vlastně dal jemu, aby to potom zveřejnil, tedy to, jaké jsou podmínky pro danou soutěž. Při vlastním výběrovém řízení, zasedání komise, jsou tam čtyři technici, obchodní ekonom a právnička, kdy technici kontrolují technickou stránku, tzn. zda ti jednotliví uchazeči těch firem mají předepsané vzdělání, praxi apod.. Kontroluje, zda splnili i podmínku předepsaných akcí zpracovávaných v minulosti. Nabídku s nejnižší cenou si většinou bere právník a podrobně kontroluje, aby tam něco neušlo, protože se prvně oslovovuje firma s nejnižší nabídkou. Vzhledem k tomu, že tam byly nějaké nedostatky, tak právnička zažádala, aby koncipovali žádost, aby jim firma vysvětlila některé věci, kterým nebylo rozumět a aby doplnila chybějící údaje. Většinou se stanovuje termín tři pracovní dny, protože mají za to, že to firma má u sebe a je tedy jenom otázka, aby to nějak naskenovala a poslala zpět. V tomto případě k tomu nedošlo, vítězná firma jim na daný dopis neodpověděla, a proto se přistoupilo k další firmě, kterou byl SUDOP Praha, a hodnotilo se, zda tato firma splňuje předpoklady, které požadovali. Co se týče ovlivňování během soutěže, tak to není možné, protože všechny zakázky přicházejí řádně zabaleny a orazítkovány, takže se k nim nikdo z účastníků nedostane a teprve úderem patřičné hodiny je obchodní ekonom otvírá a čte se z nich, kdo je účastníkem soutěže, zda se jedná o jednotlivou firmu nebo jdou ve sdružení a potom, jakou má nabídkovou cenu. Ani v tomto případě nemohl ovlivnit, aby ten druhý mohl jít jinak. Co se týče p. Ing. L., tak se seznámili již ke konci minulého století při nějaké železniční konferenci, do té doby s pražským SUDOPem žádnou akci neměl, měl to většinou s brněnským SUDOPem, či s TECHNOPROJEKTEM nebo Dopravním projektováním Ostrava. Samozřejmě se setkával s pracovníky pražského SUDOPu, jelikož byli ve sdružení s brněnským SUDOPem na zpracování záměru projektu a následné přípravné dokumentace stavby „Brno-Přerov“ úsek na 200 km/h, to se řeší dodnes. SUDOP Brno byl jako lídr a projekt se realizuje již od roku 2007. V letech 2012/2013 začal tedy jezdit i na pražský SUDOP, protože byl hl. inženýrem této stavby. Když jezdil na chalupu do Rudy nad Moravou, kamarádi a známí ho ukecali, ať jim pomůže s fotbalem, že dokáže sehnat sponzory pro ty kluky, tak se spojil s p. L., jestli by pro ten chudý šumpersko-jesenický kraj, pro ty kluky, kteří tam někteří velice šikovní, nenašel někoho, kdo by je podržel a finančně jim pomohl. Takže s Petrem udělal domluvu, že zkusí zjistit, jestli by se to dalo řešit, charitativně to sponzorovat. Jediné, co jim byli mi schopni dodat, tak akorát, že jim tam dali panel na zábradlí nebo na tribunu. To byla taková protislužba. Když v Rudě skončil, protože tam si to chtěli dělat ti mladší a nechtěli, aby jim do toho mluvil, tak se domluvil se sousední dědinou – Bohdíkovem, kde se zná velice dobře s J. J.. Tam je to ještě viditelnější, protože to hřiště je přímo vedle trati, takže cedule SUDOP Praha je vidět z každého projíždějícího vlaku. V Bohdíkově nebyl v žádné funkci. SUDOP se tedy stal sponzorem Bohdíkov, tam zajistil reklamu a hlasatel při sportovních akcích hlásil, že sponzorem místní mládeže je právě SUDOP Praha. Dělal to pro Bohdíkov asi 3-4x a jedná se o částky asi 40-50 000 Kč. P. J. to prezentoval tak, že má tu možnost, předpokládal, že nebude problém, aby p. L. a spol. poslali peníze jim. Sepsala se dohoda darovací, na základě toho se podepsala smlouva oboustranně a po uplynutí cca 30 dnů byla částka uhrazena. U SUDOPu to vyřizoval s p. L. a za Bohdíkov s J. J.. Neví, jestli smlouva přišla poštou, to už si nepamatuje. Tu první možná od p. L. donesl nebo neví, jestli to měl od nich podepsané a posílal to na SUDOP. Sám nebyl nijak zavázán Bohdíkovu, ani p. J., nikdo si nečinil nárok, že by ty peníze měli dostat. Sám si žádný nárok za to, že to zprostředkoval, nečinil. V Rudě navíc děti trénoval, v Bohdíkově nikoli, dělal ale s nimi velké turnaje, takže ty peníze se z velké části použily na to. Ze SUDOPu kromě p. L. jednal s projektanty. Jednal s ním, protože mu dělal protějšek, on byl hlavním inženýrem za správu a projektant

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

SUDOPu byl hlavním inženýrem projektu, konkrétně u té stavby „Chlumec-Trutnov“. Protože jezdil na porady i s garantem sdělovací techniky, jednal i s panem Ing. R., s mostaři, prostě s každým tím garantem té profese. Z vedení jednal i s p. Ing. P., měl 2-3x nějaké řešení ohledně této zakázky. Mluvil s ním zejména o termínech. To bylo až po té veřejné zakázce, předtím s p. P. nejednal, až při realizaci. Neuvědomuje, že by se SUDOPem předem něco řešil či na něčem kooperoval. Projektant stanovil předpokládanou cenu té zakázky v uvedené zadávací dokumentaci, ten také zpracoval DURku. Tam za to hlavně odpovídal p. Ing. Š., čili on a jeho kolektiv stanovil cenu z té DURky výpočtem, kolik může maximálně stát projekt stavby. SUDOP Praha udělala DURku a tím i předpokládanou cenu do zadávacího řízení. Na přípravnou dokumentaci revitalizace „Chlumec nad Cidlinou-Trutnov“ byla rovněž vypsána veřejná soutěž. Tehdy zvítězil SUDOP. Tehdy to bylo asi za 5-7 mil. Kč, možná víc. Projekt stavby je zhruba čtyřikrát dražší, než je DUR. Konečný počet uchazečů, tedy to, že přišly tři obálky, se dozvěděl až při zahájení otevírání obálek. Neadministrativně to přebírá, to chodí přes sekretariát nebo podatelnu. Je možné, že prošel přes sekretariát a zeptal se, kolik mají nabídek a jak dlouho jim to bude trvat, než to vyhodnotí. U otevírání obálek byli čtyři technici, obchodní ekonom, právnička Mgr. D., od uchazečů tuší, že tam byl p. Ing. M. za SUDOP Brno a neví, jestli tam byl někdo za další uchazeče. Neznal společnost VALBEK s.r.o., spíš znal všechny ty projekční organizace z Moravy. Z Č. znal ty větší, tzn. METROPROJEKT, PRODIN a SUDOP. Mezi řeči se p. Ing. L. ptal, kolik tam je lidí a odpověděl mu, že to, co bylo předtím, že se to nemění. Že ti samí, co se ucházeli o DURku, co si de facto vzali podklady, a ti samí si vzali zadávací dokumentaci. O DURku se ucházely tři subjekty, protože tenkrát bylo naráz 28 akcí a oni byli rádi, že na některou se přihlásil aspoň jeden. Kromě SUDOPu Praha se přihlásila SUDOP Brno a třetí už neví. Nepamatuje si, jestli to byl VALBEK nebo

PRODEX. Co bylo vadné na nabídce VALBEKu a PRODEXu, to si vzala na starosti Mgr. D. jako právnička. Ta si vždy bere tu nabídku s nejnižší cenou, aby ji řádně zkontrolovala, a pak pokud by tato nabídka nevyhovovala, tak by ji podrobněji podrobili ke kontrole i další. Právnička to kontrolovala před nimi a ostatní to pak po ní ještě projeli jednou. Ona přišla na to, že jim tam něco chybí a že je něco nesrozumitelného. Jako technici to vyhodnotili stejně jako ona. Mohou stanovit lhůtu pro doplnění, ale záleží na tom, zda to je papír nebo doklad, který by ta projekční kancelář měla mít u sebe. Buď ho opomněli dát, nebo měli nějakou akci, kterou provedli a neudělali si z toho duplikát. Pokud jde jen o dodání dokladu, tak je to lhůta třeba 3-5 pracovních dnů. Pokud tam jsou chyby i v rozpočtu a je nutno to znovu přepočítat, tak se tam dává lhůta 5-6 dní. Neuvědomuje si, že by s někým komunikoval o tom, kdo dal nejnižší nabídku po otevření obálek. Po otevření obálek, protože se znal s p. M., s tímto prohodil pár slov, ten byl u otevírání obálek, on tu informaci znal.

P. L. nebyl na otevírání obálek. Myslí si, že se v zadávacích podmínkách neuvádí, z čeho jim budou platit peníze. Myslí, že se mohou inkasovat prostředky z fondu sdružení nebo EU, protože tam jsou peníze z fondu EU i na projekty. Ale tady v tomto případě, protože byli 28. stavba, tak už bohužel od začátku věděli, že tato stavba z evropských peněz nepojede. SŽDC určitě vědělo již před vyhlášením veřejné zakázky, že na projektovou činnost peníze z EU nezbydou. Má za to, že i když teď řeší „Brno-Prerov“, tak ví, že na „Blažovice-Vyškov-Nezamyslice“ peníze z EU nedostane, ale na „Nezamyslice-Prerov“ ještě ano. Ví to proto, že se vyplňuje dotační požadavek a neví, že by ho v tomto případě vyplňoval. Dělal by to on s ekonomem. SŽDC vydává takové tabulky, které akce budou hrazeny, ale přizná se, že ho to nezajímalo. Určitě nemohl p. L. předat tu tabulku, ale je možné, že k ní přišel jinak, vždyť visí na internetu. To všechno jde do centrální komise a ta to schvaluje a až, když jsou tyto náklady schváleny, tak pak mohou vypsát soutěž na zpracovatele dalšího projektového stupně. Podílel se na zpracování zadávací dokumentace, dával tam určitý technický titul. Technické předpoklady tam dával se svým kolektivem. Neví, na kolik předmětný projekt vyšel, protože projektová dokumentace ještě není hotová (pozn. soudu: ke dni výslechu) a může se to ještě měnit. Zhruba 70 % mají vyplaceno. Ví, že dělali dodatky v hodnotě 4,5 mil. Kč, a to nejen z důvodu těch Martinic, ale i proto, že oblastní ředitelství Hradec Králové

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

ten projekt rozšířil bez veřejné zakázky. V souvislosti s jeho trestním stíháním zaměstnavatel nepřijal žádná opatření.

19. K dotazům státního zástupce obžalovaný upřesnil, že od doby otevírání obálek do doby, kdy byl uplatněn požadavek na doplnění podkladů od sdružení VALBEK a PRODEX, se nesetkal s Ing. L.. Mgr. D. zodpovídala za formulaci té poptávky, co jim má ten zhotovitel poslat. Ona zpracovávala tu výzvu a on to pak jen podepsal. K dotazům obhajoby pak obžalovaný uvedl, společnost PRODEX-VALBEK nebyla povinna jim to doplnit. Ty smlouvy o dodatcích nebyly iniciativou zhotovitele, tomu to svým způsobem dali jako hotovou věc. Zadal to zadavatel. Pokyn k provedení víceprací přišlo jednak z ministerstva, že se tam nebude dělat ta stanice, tak to museli přehodnotit a vyřadit, jednak to chodí z generálního ředitelství SŽDC.
20. Ve vyjádřeních k této výpovědi spoluobžalovaný Ing. L. upozornil na některé nepřesnosti s tím, že cenu zakázky SŽDC nestanovuje za přípravnou dokumentaci projektant. Projektant stanovuje pouze investiční náklady a u SŽDC je tzv. „směrnice 20“ pro oceňování projektových a ostatních služeb, kde je % podle povahy stavby stanoveno, v jakém rozmezí se pohybuje cena za přílušný stupeň projektové dokumentace. Na základě této směrnice tu cenu tedy zakotví investiční odbor nebo odbor přípravy staveb. Tuto cenu pak potvrdí centrální komise a teprve na základě takovéto ceny vypisuje zadavatel veřejnou zakázku na obstarání jednotlivých složek projektové dokumentace, čili buď přípravné dokumentace nebo dokumentace pro stavební povolení nebo realizaci stavby. Projektant už pak jenom v rámci své práce k tomu provede vlastní kalkulaci, co se týče hodin a nákladovosti. Ale všechny tyto ceny, které jsou na portále, stanovuje zadavatel. Co se týče navýšení ceny zakázky, tak pokud se získají další prostředky, je možné projekt dofinancovat o další předpokládané částky třeba o 20 % nebo 30 % realizačně, děje se tak na základě rozhodnutí, které musí schválit jednak investiční nebo příprav v SŽDC a centrální komise ministerstva dopravy, a když tato souhlasí s takovým to navýšením, dělá se teprve cenový dodatek. Pokud se to navýšení vejde do 10 %, je to rovnou dáno v té smlouvě na dodání té zakázky.
21. **Mgr. Ing. Eva K. K. jako zástupkyně obžalované SUDOP PRAHA** ve své výpovědi úvodem podrobně popsala historii společnosti a proces privatizace původně státního podniku s tím, že se jedná čistě o projektovou organizaci, která dělá projektování a inženýrskou činnost, nikoliv realizaci stavby. Má specifické postavení na trhu, neboť je multifunkční organizací, která zabezpečuje projektovou činnost od začátku do konce stavebního řízení a dokáže na klíč pro stavebníka provádět veškerou činnost, včetně posuzování životního prostředí, stavebního řízení, včetně autorských dozorů, inženýringu apod. Má celkem 13 středisek, které se specializují na konkrétní činnost. Má pomocné odborné útvary, jako je právní úsek, obchodní oddělení, příp. účetnictví, personalistiku, mzdy, jejímž vedoucím je ona. SUDOP Praha má a mělo tři statutáry, z nichž jeden je předseda. V době 2014/2015 byl předsedou p. Ing. Tomáš S., místopředsedové byli p. Ing. Petr L. a p. Ing. Ivan P.. Od 1. 4. 2016 je místo p. Petra L. místopředsedou představenstva ona. Hospodářský výsledek po zdanění se pohybuje v řádech desítek milionů korun. SUDOP má kmenových 310 zaměstnanců a několik desítek dohodářů, kteří pracují nad konkrétním technickém zadáním. Pokud se jedná o obvinění právnické osoby spočívající v tom, že nezamezil údajnému protiprávnímu konání přítomných obžalovaných, má za to, že okolnosti činu jsou státním zástupcem v obžalobě vytrženy z kontextu a nevykreslují komplexní stav dané situace, skutky jsou tak vymezeny manipulativním způsobem. Pokud se jedná o tvrzení státního zástupce, že ze strany statutárního zástupce SUDOPu došlo k trestnému činu dle § 248 tr. zákoníku, tedy k porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, k manipulaci s veřejnou zakázkou „Chlumec nad Cidlinou-Trutnov“ prostřednictvím zajištění krycí nabídky, pak upozorňuje na to, že vkládali do spisu doklad o školení z novely č.40/2015 Sb., kterou došlo ke změně zákona o zadávání veřejných zakázek, kdy je přípustná do veřejné soutěže, byť jen jediná zakázka. Tudíž absolutně nevidí důvod

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

pro vytvoření krycí nabídky. Kromě toho, té soutěže se neúčastnily jenom dvě firmy, ale účastnil se i SUDOP Brno, takže krycí nabídka by jim k ničemu nebyla. Soutěž byla otevřená, mohl se přihlásit kdokoli s jakoukoliv cenou. Dále se zástupkyně zabývala oprávněností aplikace § 256 tr. zákoníku - zjednáni výhody (ač ani pro tento trestný čin, společnost před soudem nestanula). Upozornila, že z výsledků v žádném případě nevyplývají jakékoliv indicie k tomu, že by vůbec k nějaké dohodě došlo a rozporovala to, že zda byla SUDOPu zjednána nějaká přednost a časové zvýhodnění. Poukázala na to, že bylo obecně známo, že bude zakázka revitalizace tratě „Chlumec nad Cidlinou-Trutnov“ vyhlášena, když 400 přímých účastníků se účastnilo železniční konference v roce 2014 a nejmenované množství se mohlo na webových stránkách této konference s jejím obsahem seznámit. Dále ve svém almanachu sama SŽDC zveřejňuje, v jaké fázi přípravy nebo realizace se jednotlivé stavby nacházejí, v jakých dobách se budou ve své podstatě vyhlašovat. Takže výhoda pár dnů ve složité situaci nabídkového řízení nehraje vůbec žádnou roli. SUDOP Praha i ostatní věděli a dokázali si spočítat odborným odhadem, kdy bude ta dotyčná zakázka vyhlašována. Zástupkyně obžalované pak v rámci svého výsledku přešla, obrazové záznamy a výstupy uvedené konference, včetně tabulek s aktuálními stavy projektů a předpoklady financování z evropských programů. Dále popsala jednotlivé stupně projektové dokumentace a završení projektu samotnou realizací stavby, přičemž poukázala na to, že v daném případě se řeší jen ta prostřední část, tedy projektová dokumentace pro realizaci stavby, nikoliv ta přípravná projektová dokumentace či realizace stavby. Dále zástupkyně obžalované upozornila ve vztahu k trestnému činu poškození finančních zájmů EU na tabulku-unifikovaný vzor. č. 81 (s bilancí investičních nákladů), která byla součástí přípravné dokumentace zpracované SUDOPem v rámci akce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov“ a která byla výstupem cenotvorby ze začátku roku 2014. V tabulce upozornila na to, že je tam vyčíslena částka 10 601 000 Kč právě na přípravnou dokumentaci, 35 280 000 Kč na projektovou dokumentaci a obě tyto položky jsou zařazeny do části: „dotace poskytnuté ze státních fondů“, což znamená národní zdroje, u „dotací z EU“ je pak uvedena 0. Celkově souhrn investičních zdrojů plánovaných pro rok 2014 - 43 919 000 Kč. Takto tedy byla odsouhlasena cenotvorba ze strany SŽDC. Takto přesně to bylo dopisem, který došel na podatelnu ministerstva dopravy 4. 4. 2014, předloženo do centrální komise ministerstva dopravy ke schválení celého projektu, který cituje přesně částku souhrnnou ve výši 999,973 tis. korun, ale i určení zdrojů financování a mapování těch jednotlivých částí té tabulky, kde potvrzuje, že z rozpočtu se předpokládá čerpání finančních částek ve výši 234. 951 000 Kč, což je v té tabulce u národních zdrojů. Takže v této částce jsou ty projektové dokumentace z národních zdrojů a z prostředků EU je pak 765 022 000 Kč, kde nejsou ani přípravná dokumentace, ani projekt stavby. Pokud se jedná o kvalifikaci trestného činu podplácení dle § 332 tr. zákoníku, ten společnost podle ní považuje za absolutní absurditu. Upozornila, že společnost státnímu zástupci předložila asi devět šanonů compliance systému, jednotlivých listinných důkazů týkající se školení, porad, průběhu školení, prezenčních listin, vnitropodnikových interních směrnic a integrovaného systému řízení. Následně podrobně popsala integrovaný systém řízení, který zahrnuje jednotlivé normy, resp. směrnice: ISO 9001 zabývající se kvalitou, ISO 27 001 zabývající se bezpečností informací, ISO 14 001 – životní prostředí a ISO 18 001 zabezpečení BOZP. Pokud státní zástupce vyčítá, že v těchto normách nejsou obsaženy žádná ustanovení o chování zaměstnanců ve vztahu k jednotlivým trestným činům a potencionálnímu závadnému jednání zaměstnanců, chování společnosti, pak i metodika Nejvyššího státního zastupitelství, která byla platná až od 5.12.2014 a týká se trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, sama odkazuje na ISO normy a tyto akceptuje. Do té doby žádné normy obsahující slovo „compliance“, „etický kodex“ apod. neexistovaly. Dále upozornila, že ISO norma není pro právnickou osobu ani povinná, a přesto ve firmě existovaly. Vzhledem k tomu, že SUDOP je projekční organizací a zabývá se veřejnými zakázkami, zabývá se činností projektantů, zabývá se stavbami apod., byly již před jejím nástupem vybrány normy ISO kvalita, což je nejzákladnější obecná norma, která osvědčuje, že ten daný právnický subjekt je v souladu s legislativou. Směrnice k bezpečnosti informací nebo životního

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

prostředí kontroluje i přestupky proti životnímu prostředí a trestné činy proti životnímu prostředí. Norma BOZP cílí na prevenci, např. vzniku trestných činů v rámci trestných skutků proti životu a zdraví. Dále zástupkyně SUDOPu podrobně popsala a vizuálně představila systém školení informovanosti a kontroly SUDOPu Praha či zavedení tzv. whistleblowingu a schránky důvěry a prezentovala interní elektronický systém, kde společnost seznamovala zaměstnance se směrnicemi a zákonnými úpravami. Pokud je jim vyčítáno, že Etický kodex vznikl až v roce 2016 po šetření Policie ČR, pak poukázala na to, že v předmětné době tento institut nebyl běžný a oni měli jakousi příručka zaměstnance, aby to pro ty řadové pracovníky bylo pochopitelnější a srozumitelnější. Ve vztahu ke korupčnímu jednání byla podle zástupkyně SUDOP důležitá např. směrnice S12 – směrnice o plánování a vyhodnocování zdrojů, která hodnotí celý výrobní proces, týkající se přípravy, zadávání, kontroly zakázky, komunikace se zadavatelem a zároveň účtováním jednotlivých nákladů. I tato směrnice byla probírána v rámci společnosti. Směrnice pak řeší i účtování darů. Dále byl připomenut pracovní a organizační řád, kde je zakotven právní odbor jako další hlídač legislativy a dodržování zákonnosti. Právnička Mgr. S. pak pravidelně s každou novelou zákona o zadávání veřejných zakázek proškolovala vedoucí středisek, zástupce obchodního oddělení, obchodní ředitele, představenstvo společnosti, což bylo doloženo, za alfu omegu pak považuje školení v rámci gremiální porady ze 16. 3. 2015, kde Mgr. S. školila právě novelu zákona o veřejných zakázkách č. 40/2015 v tom duchu, že pro vyhodnocení a podání nabídek již stačí pouhé podání jedné nabídky a soutěž nebude zrušena. Zároveň od roku 2008 byly veškeré změny v legislativě veřejných zakázek školeny externím školitelem p. Ing. J.. V rámci whistleblowingu pak každý zaměstnanec mohl od roku 2013 podat anonymně jakýkoliv podnět. Zaměstnanci se nebáli sdělovat skutečnosti, byť velmi nepříjemné, velmi citlivé vůči jakémukoliv členu představenstva, vůči vedení společnosti, měli na to nástroj. Stejně tak poskytování daru společnosti je řízený proces a nebyl nijak utajován. V jimi vydávaném časopise se totiž každoročně prezentoval seznam se sponzoringem. Nicméně sponzoring pro ně znamená to, že dávají někomu nějaký finanční obnos a nic za to nechtějí, je to chatrita, nikoli PR. Bohdíkov a Ruda do této kategorie v žádném případě nespádají z toho titulu, že tam měli to protiplnění. I dary jako takové, ať státním nebo soukromým firmám, jsou řízeny procesem SUDOPu Praha. Pokud se na ně prostřednictvím Ing. L. obrátil ten fotbalový klub, který se spjatý s p. S., nepřipadalo jim to nijak zvláštní, nýbrž smysluplné. Díky tomu, že byl spojen s nějakou osobou, věděli, že ty konkrétní finanční částky se dostanou k těm konkrétním účelům a že to bude splněno. Když věděli, že to půjde dětem, neměli problém ty peníze dát. Byla tam prospěšnost, měli tam ten billboard SUDOPu, děti a rodiče věděli, že jsou sponzorem. Sponzorují také volejbalový klub Chocern, úplně stejným způsobem. Bohdíkov i ta Ruda byly dlouholeté kontrakty, nic netajili, bylo to transparentní v rámci firmy. Co se týče dáreků společnosti, společnost SUDOP Praha má tak od roku 2010 tabulku, která hlídá jejich poskytování, jedná se o dárky v rámci celoroční spolupráci s jednotlivými firmami. Týká se jak státních, tak soukromých organizací, měst, obcí, subdodavatelů, SŽDC, VÚŽ. Jsou odstupňovány do kategorie „malý/střední/velký“, což znamená, že malý dárek je pozornost do max. hodnoty 300 Kč, střední do hodnoty 500 Kč a velký dárek je do hodnoty 1 000 Kč, nicméně se skládá z jednotlivých předmětů, které se nikdy nepřeklání přes hranici 500 Kč. Označuje se i ten, kdo dárek předává. Jsou to pozornosti ve smyslu reklamních předmětů, které mají na sobě logo, dávají se v rámci nějakého balíčku. Jedná se o např. láhev vína za 100 Kč, kalendář, který vydává SUDOP Praha pro železničáře, nějaká tužka. Poskytují se např. k Vánocům.

22. K dotazům předsedkyně senátu zástupkyně SUDOPu uvedla, že schůzky se zadavateli se zpravidla konají v rámci tzv. „kontrolních dnů stavby“ a z těch kontrolních dnů stavby jsou dané zápisy s účastníkem, s prezenční listinou, s tím, co se projednávalo, co bylo namítáno. Pokud se jedná o schůzku typu, kdy je potřeba zřídit nějaké sdružení, kvůli nějaké veřejné zakázce, to se projednává na obchodní poradě na SUDOPu Praha. Řeší se kapacity, řeší se technické zadání. Schází-li se obchodní ředitel s druhou stranou, zápis z toho vznikat nemusí. Nejsou určena pravidla jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

nesmí být nezákonná. Pokud je používán pojem „nezisková“ zakázka, pak se jedná o zakázku, která bude kryt náklady, ale nemusí to být čistá nula nebo mínus. Sponzorským darem či reklamou si budují dobré jméno, že podporují sportovní klub. Že by to mělo funkci reklamy, že by se někdo z Bohdíkov o ně zajímal, nemůže vyloučit. SUDOP si byla vědoma, že je zprostředkována člověkem, o němž je přesvědčena, že je charakterní, a měla tak záruku, že ty peníze skončí tam, kde skončit mají. SUDOP Praha věděla, že Ing. S. je zástupce SŽDC. Neví, zda SUDOP Praha věděla, kdo bude členem hodnotící komise u předmětné zakázky a nedokáže říct, kdo byl iniciátorem uzavření smlouvy mezi SUDOPem a TJ Bohdíkov. Jí z titulu funkce přijde smlouva, tu zkontroluje, jestli souhlasí ta náplň smlouvy, včetně legislativy, která k tomu přísluší, zaúčtuje, zaplatí. Ačkoli od začátku deklarovali, že si nejsou vědomi jakéhokoliv pochybení, ať ze strany společnosti nebo ze strany p. Ing. L., že ctí presumpci nevinu, dokonce to dávali do novinových článků, představenstvo společnosti hned následující den, co ukončily orgány činné v trestním řízení šetření na SUDOPu, tak v rámci mimořádného zasedání představenstva p. Ing. L. odvolala z funkce místopředsedy představenstva.

23. Nutno znovu připomenout, že v rámci výsledku zástupkyně společnosti SUDOP nejen prezentovala prostřednictvím videotechniky dokumentaci v elektronické podobě (výstupy z konference, tzv. intranet, tabulky, příписy apod.), které podrobně komentovala, rovněž předložila tři šanony obsahující smernice, aktuální podobu etického kodexu, zápisy z porad (představenstva, gremiálních porady, porady užšího vedení) a školení, včetně prezenčních listin, personální dokumentaci vztahující se k Ing. L. a protokoly o interních auditech.
24. Ve věci byla v přípravném řízení či rovněž před soudem vyslechnuta spousta svědků, a to z řad funkcionářů či pracovníků zadavatele, tedy SŽDC (nyní SŽ), ať již na úrovni Generálního ředitelství či na úrovni stavebních správ (SSZ či SSV), z řad pracovníků Ministerstva dopravy ČR, ale i SFDI, a zejména z řad zástupců a pracovníků uchazečů o předmětné zakázky, eventuálně další osoby, které měly nějakou spojitost s projednávanou věcí (míněno např. Petr Š., A.L.á, J. P., apod.). Úvodem soud zmíní výpovědi svědků, kteří se vyjadřovali či měli možnost hovořit k oběma zakázkám, odděleně pak soud v rámci rozboru důkazní situace k jednotlivým skutkům uvede výpovědi svědků, kteří se nějakým způsobem podíleli na průběhu toho kterého zadávacího řízení či vyjadřovali k některým jeho skutkovým okolnostem.
25. **Svědék Pavel S.** u hlavního líčení vypověděl, že od 1.6.2014 a po celý rok 2015 byl generálním ředitelem SŽDC, přičemž do 31.5. 2014 byl v pozici ředitele Oblastního ředitelství Brno SŽDC. Když byl generálním ředitelem, byl rovněž v pozici nejvyššího statutárního orgánu, který může odvolávat a jmenovat správní rada SŽDC. Jeho nejbližšími podřízenými byli náměstkové generálního ředitele, v té době náměstek pro provozuschopnost dráhy byl pan Ing. N., náměstek pro modernizaci byl pan Ing. N., náměstek pro řízení provozu byl pan Ing. H., náměstek pro ekonomiku byl pan Ing. K., a od 1.11.2014 byla ustavena pozice náměstka pro správu majetku, jehož náměstkem byl pan Tomáš D.. Měl však některé odbory v přímém řízení, a to odbor bezpečnosti a krizového řízení, odbor personální, odbor strategie, odbor komunikace. Veřejné zakázky byly v gesci náměstka pro modernizaci, Přestože kolem těchto zakázek byly určité informace a mediální výstupy a kontakty s PČR, tak úplné podrobnosti nezná. Ta druhá zakázka byla nějaká běžná menší zakázka, kterých byly desítky, možná stovky v r. 2015, protože to byl finální rok, kdy se daly ještě využívat finanční prostředky z operačního programu Doprava I, takže veřejných zakázek, ať už plánovaných či realizovaných byla v r. 2014 a především v r. 2015 velká spousta. Pokud se jedná o zakázku technicko-provozní studie vysokorychlostních železnic, tak nejvíce se o ní hovořilo (v médiích či na poradách) v souvislosti s tím, že má zájem ji realizovat

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

společnost CEDOP. Měli hlavně zájem, aby ta zakázka byla vysoutěžená zkušenou a seriózní firmou. V té době firma CEDOP měla malé zkušenosti, řekl by, že téměř nulové, v oblasti projektování, byť o vysokorychlostní tratě v zahraničí se tato firma určitě zajímala a nějaké kontakty se zahraničními železnicemi měla. O zadávacích podmínkách se na poradách nemluvalo, ty se realizovaly čistě na úseku náměstka pro modernizaci Ing. N.. Někdy byly firmou CEDOP, například podle zákona 106, položeny nějaké dotazy, ale to řešil odbor komunikace. Ale někdy se k těmto informacím či dotazům dostal. Co se týče původní předpokládané ceny toho projektu, nevzpomíná si, že by se nějak měnila. Žádné podklady pro zadávací dokumentaci se u něho neshromažďovaly. Na vyloučení nějakého z uchazečů v rámci některé z předmětných zakázek si nevzpomíná. Myslí si, že tu zakázku VRT vyhrál SUDOP Praha, ale není si jistý. Pokud se jedná o Chlumec-Trutnov, tam si nevzpomíná. Na nějaké právní úkony, které v souvislosti s těmito zakázkami činil, si nevzpomíná. Ani na to, zda byly předmětem řízení u ÚOHS. Pokud ví, tak SŽDC u těchto zakázek žádná škoda nevznikla. Zakázka Chlumec byla zakázka, která se určitě mohla financovat z části nebo z velké části z operačního programu Doprava, pravděpodobně už II, a technicko- ekonomická studie podle něho také měla šanci, aby část byla financovaná z evropských dotačních programů. O tom by rozhodoval úsek náměstka pro modernizaci, kde je oddělení evropských fondů. Určité zakázky se posílaly do Evropské komise do Bruselu, a tam se nějakým způsobem vyhodnocovaly, zda bude dotace poskytnuta či nikoliv. A na další operační období, které začínalo reálně rokem 2016, a vlastně existuje dodnes, je ještě fond, který má zkratku CEF, a tam se posílaly napřed jednotlivé akce, a buďto je komise schválila nebo neschválila. Dokonce byli velmi úspěšní a měli velmi vysoké procento schválených zakázek z evropských fondů. Potom tedy došlo k financování, takže zase ta příslušná komise v Bruselu rozhodla o výši toho příspěvku, a ten býval maximálně 85 %, ale byl i nižší. Na dotaz, zda se v rámci takových akcí koefinancovala i projektová dokumentace, svědek uvedl, že by řekl, že reálných staveb bylo více. Na dotaci na projektovou dokumentaci si nevzpomíná. Zase by se o tom rozhodovalo na úseku náměstka pro modernizaci. Ke tvorbě předpokládané hodnoty zakázky či projektu, svědek uvedl, že SŽDC má pro provozuschopnost neboli pro opravy a údržbu základní dokument, který se jmenuje Směrnice 53, a pro investice jsou to obchodně smluvní podmínky. A potom existuje obrovský katalog úkonů a služeb. Z těchto materiálů se vycházelo především. Všechny velké zakázky se posuzovaly v centrální komisi ministerstva dopravy. Čili někdy tam byla diskuze i na tohle na téma. Pracovníci SŽDC, kteří měli na starost vytvořit tu předpokládanou hodnotu, vycházeli také z nějaké přípravné dokumentace od externí firmy. Z obžalovaných svědek zná pana L., pana B., pana K.. O Ing. S., kterého osobně nezná, ví, že je zaměstnancem SŽDC. Pana L. zná jako pracovníka spol. SUDOP Praha, SŽDC a SUDOP dělají společné odborné konference, které bývají koncem listopadu v hotelu Olšanka, a kromě odborné části ta konference má také společenskou část, kde se vyznamenávají a odměňují určití zasloužilí pracovníci obecně železniční dopravy. Myslí si, že pan L. byl předsedou výběrové komise, která vybírala tyto zaměstnance či uchazeče o tu nějakou cenu. Pak se znají i z jiných společenských akcí. Jinak odborně spolu nikdy nejednali a soukromě se nestýkají, znají se asi 14 let a tykají si. Ze SUDOPu jednal také s panem S., s panem P., a pak s některými vedoucími či řadovými zaměstnanci, ale na jména už si moc nevzpomíná. Z METROPROJEKTU zná asi pana generálního ředitele, ale na jméno si nevzpomíná. S ním se zná pracovní, určitě se jednou, asi to bylo v r. 2015, společně sešli na jednání na Úřadu městské části Praha 6 k modernizaci tratě Praha – Kladno s výstavbou nové trati na letiště Václava Havla. ACRI -Asociaci společností podnikajících v železničním průmyslu zná, byl pozván několikrát na jejich výroční zasedání. Zná paní ředitelku, která se jmenuje Marie Alžběta V.. Pana Ing. B. i pana Ing. K. zná z Českých drah zhruba od r. 2005, oba dva se kdysi podíleli na rychlostních zkouškách vlaku kategorie Pendolino, takže se u toho odborně potkávali. A když působil v pozici na ČD nebo i potom na pozici generálního ředitele SŽDC, tak pan Ing. B. byl generální ředitel Výzkumného ústavu železničního a pan Ing. K. byl členem představenstva. Soukromě se neznají, nevidají ani neschází, pouze na společenských akcích. VÚŽ mohl pro SŽDC

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

dělat nanejvýš nějaké zkoušky železničních vozidel, diagnostických vozů, měřících vozů, motorových univerzálních vozíků, motorových vozů pro trakční vedení, jinak si nevzpomíná na žádné jiné společné projekty. Název společnosti VALBEK zná, zřejmě se také zúčastňovali u nich některých soutěží, ale nikoho tam nezná osobně. Společnost PRODEX vůbec nezná. S nikým z obžalovaných nebyl v kontaktu v souvislosti s předmětnými zakázkami. Petr Š. byl náměstkem pro modernizaci na SZDC za vedení jeho předchůdce ředitele pana Ing. Jiřího K., asi v r. 2013 byl odvolán z této pozice. Když jeho pracovní poměr skončil, založil spol. CEDOP a působil tam v nějaké vedoucí pozici. Případnou dotační žádost zpracovávalo oddělení evropských fondů, v gesci pana náměstka pro modernizaci. Nevzpomíná si, že by příprava podkladů pro takovou žádost byla předmětem zakázky.

26. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že si vzpomíná, že vždy na přelomu roku bývalo výroční zasedání, kdy na některých z nich byla možná i paní V., eventuálně na nějakých odborných seminářích. Je možné, že v letech 2014-2015 byl v Turecku, na dopravním veletrhu v Istanbulu, ale nevzpomíná si, zda se zde setkal s paní V.. K financování veřejných zakázek a rozpočtovému krytí svědek uvedl, že investice neboli modernizace byly v kompetenci náměstka, takže k němu se dostávaly většinou na podpis jen nějaké vícenáklady a jejich rozbor, zatímco na úseku provozuschopnosti podepisoval i smlouvy o dílo. Když bylo něco, co by se lišilo hodně nebo málo, tak určitě i pan náměstek pro modernizaci by za ním přišel a řekl mu, že nějaká zakázka nebo vyhlášení zakázky je „nenormální“. Museli dělat podrobný rozpočtový rozbor. Dostali plán prostředků ze Státního fondu dopravní infrastruktury, rozdělený na investice a neinvestice, a v tom plánu byly uvedeny jednotlivé akce, které z toho plánu mohly být čerpány. A pokud měly šanci na evropskou dotaci, tak ještě tam byl i kvalifikovaný odhad té evropské dotace. Zda v takovém plánu s předpokládaným spolufinancováním byla zařazena i Revitalizace trati Chlumeč nad Cidlinou Trutnov, svědek uvedl, že si nezpomíná, ale předpokládá, že ano. V operačním programu Doprava mělo podle něho SFDI postavení nejvyšší, bylo účastníkem centrální komise ministerstva dopravy, ministerských porad. Výbor Státního fondu dopravní infrastruktury, který řídí pan ministr, tak tam se ty zakázky dávaly a schvalovaly. Některé schváleny třeba nebyly, anebo ty prostředky byly sníženy, nebo byly prostředky přeskupeny ze silnic na železnici a naopak. Tam se schvalovaly i prostředky z národních zdrojů. Podle svědka existovala nějaká norma ze strany ministerstva dopravy, jakým způsobem se mají administrovat veřejné zakázky, pokud jsou spolufinancovány z evropských zdrojů, ale neví, co to bylo. K pravidlům publicity se nebyl schopen vyjádřit. Pokud se jedná o přijatá opatření v souvislosti s předmětnými dvěma zakázkami a trestním řízením, došlo ke změně obchodních podmínek a směrnice, ale to bylo v souvislosti i s jinými zakázkami. K žádným personálním změnám či kontrolám v této souvislosti nedošlo.
27. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že si nevzpomíná na výsledek zadávacího řízení u zakázky týkající se VRT. Jednalo se o zakázku projektovou, přípravnou. Plán investic SFDI obsahoval i informace o zdrojích, v té době některé neinvestice se také financovaly z operačního programu Doprava I, takže určitě to tam bylo. Každý oblastní ředitel správy mohl podle něho poznat, odkud jdou peníze na jednotlivé fáze zakázky, ale již si na to členění nevzpomíná.
28. Pokud soud hodnotil výpověď tohoto svědka, naznal, že jeho pozice mu za běžných podmínek neumožňovala patřičné znalosti o konkrétním průběhu zadávacích řízení (pokud by sám zájem neprojevil), byl vrcholným orgánem, který maximálně podepisoval či schvaloval úkony, které mu připravili jeho náměstci příslušných sekcí. Navíc okolnosti, že již na SZDC nepůsobí a běh času mohly způsobit, že si na řadu procesů již nevzpomínal. Proto je také jeho výpověď v mnoha ohledech nepřesná a neodpovídající zcela listinné dokumentaci a výpovědím některých kompetentnějších (ve smyslu zabývání se konkrétní agendou) svědků. Na druhou stranu soud

nemůže přehlédnout, že M.V. v telefonickém hovoru ze dne 5.3.2015 hovořila o tom, že je v Turecku s Pavlem S. a bude s ním napadení zadávacích podmínek spolkem CEDOP projednávat. Čili je otázkou, zda si na to Ing. S. skutečně již nepamatuje či to zapomněl záměrně, eventuálně to s ním M.V. nakonec nijak neřešila.

29. **Svědék Ing. Mojmír N.**, který v přípravném řízení opakovaně využil práva odepřít výpověď s odůvodněním, že by si mohl svou výpovědí přivodit nebezpečí trestního stíhání, před soudem výpověď učinil. Svůj původní postoj vyjádřený před policejním orgánem odůvodňoval tím, že se jeho výpovědi měly týkat jiných zakázek. K této věci pak u hlavního líčení vypověděl, že v letech 2014 – 2015 byl na pozici náměstka generálního ředitele SŽDC pro modernizaci dráhy, přičemž na této pozici působí od pololetí roku 2013 dosud. Úkolem úseku modernizace SŽDC je příprava a realizace investiční výstavby, která souvisí s modernizacemi, rekonstrukcemi železničních tratí sítě ČR, s tím, že vždy takové akce skládají z určitých fází. V některých případech se začíná studiem proveditelnosti, případně jinými formami studijního prověřování. Pak se dělají dokumentace vyšších stupňů, především dokumentace pro územní řízení, dokumentace pro stavební řízení, a potom po získání stavebního povolení následuje výběr zhotovitele a vlastní realizace připravovaných akcí. Zakázky studie provozně technická na vysokorychlostní tratě a přípravná dokumentace na stavbu revitalizace nebo rekonstrukce trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov se v té době na SŽDC realizovaly. Ty stavby byly zařazeny do plánu přípravy staveb, které doladují a schvalují společně s ministerstvem dopravy. Co se týká vlastní administrace těch staveb, tak SŽDC má dvě organizační jednotky v regionu. Jedna z nich je Stavební správa západ, která sídlí v Praze, a pak je Stavební správa východ se sídlem v Olomouci. To jsou jednotky, které bezprostředně zajišťují přípravu staveb a následnou realizaci buď vlastními pracovníky, nebo ve většině případů zadáváním externím zhotovitelům. Pokud se týká té akce VRT čili té provozně technické studie vysokorychlostních tratí, ta se připravovala věcně mimo úsek modernizace u specialistů SŽDC na odboru strategie, s tím, že Stavební správa západ, jako místně příslušná organizační jednotka, administrovala výběrové řízení, které souviselo se zadáním této studie. Pokud se jedná o Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov, to byla akce, která byla připravovaná někdy od roku 2013 v úseku modernizace, tam se chystaly zadávací dokumentace na zakázku a vypisoval se první stupeň dokumentace. Pokud si dobře pamatuje, tak to byl asi záměr projektu společně s dokumentací pro územní rozhodnutí. Ta akce měla být připravena a příprava pořád ještě pokračuje, doposud nebyla realizována. V této chvíli je to ve fázi dokumentace pro stavební povolení čili toho vyššího stupně. V r. 2014 až 2015 byl jeho nadřízeným pan Ing. S. jakožto generální ředitel. Pokud se jedná o jeho úlohu ve vztahu k tomuto výběrovému řízení, spočívala ve shromáždění podkladů od výběrových komisí, které jsou stanoveny pro administraci a výběr zhotovitele na ty zakázky podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Na základě podkladů z hodnotící komise a pracovníků odboru investičního, který bezprostředně pod něho spadá na generálním ředitelství, podepisoval některé úkony, které souvisely se zadáváním veřejných zakázek. Zadávací řízení mají na starosti obchodní útvary stavebních správ, kde se připravují podklady pro tendry ve smyslu toho, že SŽDC je sektorový zadavatel v rámci zákona o zadávání veřejných zakázek. Když se zakázka objeví v plánu přípravy staveb, začne se na ní pracovat, ale nedokáže říct, kdo k tomu přímo dává ten pokyn. Obvykle v tom zadávání zakázek techničtí náměstci stavební správy sledují od začátku tu zakázku, zpracovávají zadávací podmínky a pak to dají obchodníkům. Pracují automaticky, jakmile se to dostane do plánu přípravy, tak automaticky se připraváři na stavebních správách chopí toho, že vlastně udělají věcnou náplň té zakázky. Jakmile je hotová, předají to obchodním útvarům. V případě zakázky na ty VRTky je to případ trochu jiný, protože věcné zadání nevznikalo na stavební správě, ale na odboru strategie SŽDC. K přípravné dokumentaci k územnímu rozhodnutí v případě zakázky Chlumeck – Trutnov byl připravovatelem Pavel S., tedy připravoval věcné zadání pro tendr s cílem vysoutěžit zhotovitele té dokumentace. Ten projekt k územnímu rozhodnutí-tzv. DURKu vyhrál na základě výběrového řízení SUDOP Praha a v případě té studie VRT soutěž vyhrála spol.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

SUDOP Praha a možná s ním byl ještě někdo ve sdružení, asi ACRI. Na oddělení strategie SŽDC, když se připravovala zadávací dokumentace pro technicko provozní studii VRT, byl ředitelem ještě kolega Marek B., kterého potom vystřídal Radek Č.. A to vlastní zadání k těm VRTům, tam měl asi nejbliž tehdy kolega Martin Š.. Pana Petra Š. zná z pracovní pozice, protože ho střídal ve funkci náměstka pro modernizaci v polovině r. 2013. Asi měl tedy něco společného s přípravnou fází na zadávací dokumentaci vysokorychlostní studie, protože mu to věcně patřilo, když byl náměstek pro modernizaci. Pokud se jedná o určení předpokládané ceny zakázek, existuje na to, co se týká těch jednotlivých stupňů dokumentací, jakási interní Směrnice SŽDC, kde je tam ten odhad předpokládané hodnoty daný procentuálně z předpokládané ceny stavby, když je to stavba, která končí realizací. U těch studií proveditelnosti je to víceméně jakýsi odborný odhad náročnosti práce, která s tím souvisí. Dá se asi zjednodušeně říct, že jsou tam nějaké úvahy o člověko- hodinách nebo člověko- dnech, a z toho pak se i ve srovnání třeba s obdobnými studiemi, které se zpracovávají, určí předpokládaná hodnota zakázky. Tu hodnotu určují ti, kteří zakázku připravují, čili dávají věcnou náplň pro obchodníky, kteří pak chystají podklady, ti techničtí specialisté SŽDC, kteří rozumí věcné náplni té zakázky. Takže, když se vypisuje DURKA, na nějakou stavbu, u které se odhaduje, že realizace stavby bude stát miliardu, tak vnitřní směrnici- procentem je dán nějaký rozptyl, kolik u takto veliké zakázky by měla stát DURKA. Ano, vždycky zadavatele. Ale pak už součástí toho prvního stupně dokumentace, čili té DURKY je i nějaký rozpočet, který potom už blíže určí cenu, čili přiblíží se v té DURCE už k nějaké podrobnosti, k výsledné ceně zakázky. A totéž se pak děje v dokumentaci pro stavební povolení, jejíž neoceněný rozpočet je zároveň podkladem pro tendr na firmu, která bude stavbu realizovat. A ten rozpočet už dělá ta externí firma. Předpokládanou hodnotu tedy vždy stanoví, resp. odhaduje zadavatel. Pokud se jedná o studii na VRT, tak se to víceméně odhadlo nebo byla ta cena stanovena na základě jakési odborné expertizy, podle času, počtu lidí a té věcné náplně. Nevzpomíná si, že by se předpokládaná hodnota technicko- provozní studie nějak v průběhu času měnila, tyto případy konzultují i s ministerstvem dopravy, protože oni jsou metodickým orgánem pro to vedení, a nepochybuje o tom, že i předpokládaná cena na zpracování technicko provozní studie byla konzultována mezi jejich odborem strategie a ministerstvem. Ale nevylučuje, že v rámci tohoto procesu k nějakému snížení předpokládané hodnoty došlo. Pokud se jedná o financování studií, toho, kdo a jakým způsobem určuje, zda budou zakázky zařazeny do dotačního programu, svědek uvedl, že co se týká studií a dokumentací pro územní rozhodnutí i pro stavební povolení, řekl by, že téměř ve 100% míře se ty dokumentace hradí z národních zdrojů ČR, které zajišťuje Státní fond dopravní infrastruktury, protože administrace žádostí o evropské dotační zdroje u projektových dokumentací je složitější než při realizaci z národních zdrojů. Nejsou to totiž z jejich pohledu tak významné objemy, oproti realizacím, které se pohybují v řádech stovek miliónů u těch velkých akcí. Avšak pokud se jedná o realizace akcí, tam je to jinak, tam využívají evropské dotační zdroje, především z operačního programu Doprava. Ted' už probíhá druhé programovací období, předpokládá se třetí a ještě u nějakých vybraných tratí - evropské sítě těch hlavních a nejzatíženějších, které jsou specifikovány v nějakém nařízení Evropské komise, tak tam hojně užívají i nástroj, který se jmenuje Connecting Europe Facility (CEF). Z dotací takto obvykle získávají 2/3 peněz na realizaci staveb. Už když se ta stavba zařadí do plánu, se dopředu rozhodne po jakési úvaze o tom, zda ta stavba se hodí z hlediska věcné náplně, že z těch dotačních prostředků bude realizována. A to, jestli to bude operační program Doprava nebo ten CEF, je dáno charakterem stavby a jejím umístěním na síti. Na projektovou dokumentaci dotaci nežádají. Jedině, pokud se jakoby dobře nečerpají evropské zdroje, tak je snaha ministerstva dopravy tlačit k jejich maximálnímu využití do všech segmentů, kde je to možné. Čili nejenom na realizaci, ale i například na výkupy pozemků, ale protože jako zdatný investor mají zkušenosti s relativně složitou administrativní činností kolem čerpání dotačních zdrojů, tak u těch dokumentací volí cestu národních zdrojů. Uchazeč ve výběrovém řízení podle svědka nepozná, zda zakázka bude hrazena z dotací či národních zdrojů, toho to ani nezajímá, protože on potřebuje jen, aby dostal za své dílo zapláceno a nerozlišuje, jestli je tam např.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

60 % nebo 40 % z fondů EU a zbytek národní zdroje. U dokumentace pro územní rozhodnutí to vědět nemůže. Může to vědět v případě dokumentace pro stavební povolení u realizační zakázky, protože tam se vyžaduje zpravidla, aby součástí dokumentace pro stavební povolení bylo i zpracování tzv. benefitové žádosti, to znamená žádosti o evropskou dotaci. V takovém případě může uchazeč zjistit, že SŽDC má zájem financovat realizaci **stavby** z dotačních zdrojů, protože součástí dokumentace pro stavební povolení ve většině případů je zpracování žádosti o dotaci. Pokud by nebylo předmětem toho zadání zpracování žádosti o dotaci, tak patrně ta stavba by nebyla financovaná z evropských zdrojů, to by z toho mohl uchazeč usoudit. Pokud je předmětem plnění i žádost o dotaci, tak může vědět, že ta stavba může být financovaná s evropskou dotací, **ale její realizace, nikoliv projektová příprava** realizace té stavby. S tím, že samozřejmě ani to není jisté, protože žádost o dotaci probíhá nějakým kolečkem posuzovacího řízení, a ne ve všech případech musí být schválena. Projektová dokumentace se do dotačního programu nezahrnuje, ta se financuje z národních zdrojů. Dále svědek uvedl, že si myslí, že v zadávací dokumentaci na projektovou dokumentaci není informace o operačním programu, maximálně možná logo EU, ale že by se tam někde psalo, že ta stavba se bude financovat z fondů EU, to ne, ale znovu říká, že toho uchazeče o zpracování dokumentace to víceméně ani nezajímá. Ani když žádost o dotaci je součástí dokumentace pro stavební povolení, neznamená, že dotace je určena na zpracování té dokumentace, nýbrž až na realizaci stavby. Vztahuje se to až na realizační fázi, když už se fyzicky něco staví. Dále svědek popsal, z jakého důvodu vážně příprava stavby Revitalizace trati Chlumec – Trutnov, tedy, že je to v souvislosti s historicky chráněnou stanicí Martinice v Krkonoších a nutnosti redukce věcné náplně stavby. Pokud se jedná o obžalované, většinu z nich zná z pracovního styku, neboť pracuje na dráze od roku 1986 a pohybují se ve stejné infrastrukturní branži. Pana Ing. L. zná z pracovního vztahu, působil dříve u firmy AŽD, potom u SUDOPU, je to víceméně jejich obchodní partner; v osobní rovině se neznají. Nikdy se s ním nesešel v souvislosti se zakázkou VRT nebo se zakázkou Chlumec – Trutnov, ani spolu nehovořili telefonicky o těchto zakázkách. Pokud se jedná o Helenu M., tu zná jen podle jména, možná od vidění, ale minimálně. Zná její jméno, protože ví, že na SUDOPU připravuje zakázky. Ing. Antonína B. zná, je to bývalý ředitel Výzkumného ústavu železničního, předtím dlouhá léta pracoval na Českých drahách v různých pozicích, takže ho zná zase z pracovního styku, z hlediska nějakého jeho odborného působení v rámci železniční problematiky. Osobně se neznají, ale tykají si. Pana Ing. K. zná kratší dobu právě z Výzkumného ústavu železničního, v rámci obchodního a pracovního styku, netykají si. S žádným z nich o technicko provozní studii VRT nikdy nehovořil. Pana Ing. H. zná rovněž z pracovního styku, ale velmi málo. Ví, že působí zřejmě u spol. Valbek jako obchodní ředitel. Zná ho z jen nějaké písemné korespondence, někde figuruje v rámci zakázek SŽDC, které Valbek pro ně projektově zpracovává. Pana Ing. S. zná jako jednoho z členů týmu připravářů na Stavební správě východ. Nikdy s ním zakázku na revitalizaci trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov neprojednával. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že v rámci předmětných dvou zakázek působil de facto jako odpovědný zaměstnanec zadavatele a činil některé úkony, které souvisely se zadáváním těch veřejných zakázek na podkladě dokumentů, které se k němu dostaly cestou administrujících jednotek, čili těch stavebních správ. Do jeho kompetence patří podpis smluv o dílo, podpis rozhodnutí zadavatele o výběru vítězného uchazeče, případně nějaké jiné úkony. Pokud je tam nějaká záležitost nějaké komunikace během tendru, co se týká třeba nějaké korespondence s těmi uchazeči, to je spíše v kompetenci jeho podřízených na odboru investičním a těch stavebních správ. Myslí si, že zadávací dokumentaci k veřejné zakázce technicko provozní studie VRT neschvaloval a asi ji neviděl. Případná výzva o doplnění nabídky zůstává v kompetenci administrátorů na stavebních správách. Námitky proti zadávací dokumentaci asi řešil, podpis je v jeho kompetenci. Patrně tam byl stěžovatel CEDOP v té době, ale věcný obsah námitek si neuvědomuje. Myslí, že se to ve finále řešilo na ÚOHS, ale na tom zpracování těch podkladů pro ÚOHS se nepodílel, to dělali podřízení zaměstnanci, právníci z odboru investičního a ze stavebních správ. A pokud tam byl nějaký dopis nebo nějaká korespondence s ÚOHSem, tak mohl něco

podepsat. Neuvědomuje si, že by průběh zadávacího řízení řešil se svým nadřízeným Pavlem S., zakázek tohoto charakteru se u nich odehrávají ročně desítky, i s realizací jsou to vlastně stovky výběrových řízení, které mu za ten rok projdou rukama. A této zakázce na ty VRTky nevěnoval extra pozornost, protože v té době řešil úplně jiné záležitosti zakázek, především na realizaci staveb. A tím, že ani ta problematika těch VRTů nebyla v jeho úseku, pouze ji administrovali, tak do toho téměř nevstupoval. Tu věcnou náplň té zakázky dávali dohromady pracovníci z odboru strategie SŽDC, a ve fázi, když to věcné zadání připravovali, tak, aby to mělo relevanci, konzultovali to zadání s ministerstvem dopravy, s odborem strategie, protože to nebyla zakázka úplně obvyklá, byla to vlastně jedna z prvních zakázek, které se týkaly problematiky VRT, a předpokládá, že v této fázi a na té úrovni mezi odborem strategie SŽDC a ministerstva dopravy vznikla i ta předpokládaná hodnota té zakázky. Ředitelem odboru strategie je pan Ing. Luděk S.. Pan V. je vedoucím oddělení zakázek na Stavební správě západ, zná ho jako svého podřízeného a člena svého týmu, obdobně jako třeba pana S.. S panem V. v době zadávacího řízení ohledně zakázky na studii VRT nic neřešil. Stejně jako při té zakázce na VRT, v případě zakázky Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou Trutnov, která byla administrována na Stavební správě východ v Olomouci, podepisoval dokumenty, které souvisely se zadáním té zakázky. Případné námitky neřešil, a výzvy k doplnění jsou mimo jeho kompetenci, to si organizují stavební správy samy, hodnotící komise. Rozhodovací pravomoc, co se týká vyloučení, měl, ale neuvědomuje si, že by se u této zakázky něco takového dělo. Pokud by bylo rozhodnutí o vyloučení uchazeče, tak by ho podepisoval na základě podkladů, které by se k němu dostaly od hodnotící komise, cestou stavební správy. Je to ale vždy otázka nějakého oběhového spisu, na to je spisová košilka, kde jsou podepsaní všichni ti, kteří s tím spisem mají co do činění, čili ti jeho tvůrci, pak jejich nadřízení. A v té spisové košilce je vložen ten vlastní dokument, který potom podepisuje, ale de facto jen podepisuje to doporučení-ten dopis, který v tom spise vytvoří stavební správa a hodnotící komise. V kontaktu s panem S. ohledně této zakázky nebyl, ani s žádným ze zástupců uchazečů. Zadávací dokumentace v případě malých zakázek, což je do 30 miliónů, vůbec přes něho nejde, jen v případě studií proveditelnosti sleduje tu věcnou náplň. Čili jsou tam nějaké požadavky na ten věcný obsah té dokumentace, ale není tam kompletně to, co potom se vyvěšuje a vydává ven. Čili spíš je to věcná náplň, kontroluje tam, když podepisuje zadávací dokumentaci, část, která se jmenuje pokyny pro dodavatele, takže se dívá, jestli je tam nějaká věc typu třeba subdodavatelského omezení, jestli jsou tam nějaké záležitosti kolem speciálních kvalifikací. Takže dokumentaci zadávací u zakázek nad 30 miliónů podepisuje tu část s pokyny pro subdodavatele. Na dotaz, zda schvaluje materiál, který je vyvěšen ve Věstníku, svědek uvedl, že všeobecnou část zadání neschvaluje, jen schvaluje ty pokyny pro dodavatele, protože ty jsou u každé té zakázky specifické. To dělá u všech zakázek s hodnotou nad 30 miliónů. Kolonka s informací o způsobu financování tam podle něho není. Dále svědek na žádost státního zástupce popsal proces v případě, že je plánováno podání žádosti o dotaci. Svědek uvedl, že když se stavba dostane do plánu přípravy už většinou projektové, tak se zvažuje, jestli věcně a svojí polohou na síti a významností a dalšími kritérii odpovídá tomu, že by na ni bylo možno využít dotační titul. Pakliže se usoudí, že tomu tak je, tak ve fázi zpracování dokumentace pro stavební povolení se zpracovává žádost o dotaci, tzv. benefitová žádost, která se potom předloží na ministerstvo dopravy, na odbor evropských fondů, kde to probíhá schvalovacím procesem. A výsledkem toho, pokud jsou úspěšní, je vydání tzv. schvalovacího protokolu, kterým se jim potvrzuje, že ta akce bude spolufinancovaná z evropských dotačních zdrojů. Toto je případ operačního programu Doprava 2 nebo 1. Když mají plán přípravy těch staveb, který je nějak propojený s příslušným orgánem (odbor evropských fondů) na ministerstvu dopravy, pozná se z něho, co bude spolufinancováno a co ne. Je to dlouhodobější plán, protože ty stavby většinou trvají déle než jeden rok a většinou z hlediska těch dotací je to o celém programovacím období, pak se to v průběhu toho období jenom dopilovává, a buď je to tak, že mají převis projektu nad možnostmi dotačními, anebo je to tak, že ještě nějaké peníze tam zbývají, tak se tam potom další akce do toho přidávají. Řeší to jejich a ministerské oddělení evropských fondů, on víceméně ty akce, které budou z těch

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

evropských dotačních zdrojů, bere rutinně, jsou dopředu známé a všichni vědí, na které akce se to vztahuje. Týká se to realizace vlastního provedení staveb, je to velký počet akcí nad 30 miliónů. Ty akce, které jsou do 30 miliónů, na ty se dotační zdroje nevyužívají, protože administrativa je natolik složitá, že by to nemělo cenu. Všechny stupně projektové dokumentace zpravidla financují z národních zdrojů. Byly nějaké výjimky, kdy se v roce 2013 ukazovalo, že ty dotační zdroje z programu Doprava se úplně dobře nečerpají, tak je ministerstvo dopravy směřovalo k tomu, aby, pokud možno, cokoliv aspoň trošku možné financovali z evropských dotačních zdrojů, ale u té přípravy staveb, u těch projektových stupňů je to složité, z důvodu, že těch výběrových řízení a té dokumentace je, bylo by hodně žádostí a efekt relativně malý, protože u té projektové přípravy není tak velké procento spolufinancování jako u realizace. Existuje smlouva se Státním fondem dopravní infrastruktury, která se prolouhuje vždy na jeden rok, její obsah je víceméně formalizovaný, a součástí té smlouvy je celková výše prostředků, které jsou SŽDC přiděleny. Součástí té smlouvy je také několik dokumentů v tabulkové podobě, které jsou v podstatě tím plánem investiční činnosti na SŽDC. A myslí si, že tam v některém tom sloupci té velké tabulky, kterou má SFDI k dispozici, je označen dotační zdroj, pakliže existuje. Pokud je to jenom z národních zdrojů, je tam „N“ v tom sloupci, pokud je to CEF, tak je tam napsané CEF, a pokud je to OPD, tak je tam napsané OPD, to příslušené I či II. Na dotaz, zda projektová dokumentace na revitalizaci trati Chlumec – Trutnov byla zařazena v tomto dokumentu jako spolufinancovaná z evropských fondů, svědek nebyl schopen s jistotou říct, ale domníval, že nikoli s tím, že znovu zopakoval, že projekty z dotačních zdrojů téměř nefinancovali. Žádná speciální pravidla pro administraci zadávacího řízení pro případ, že je zakázka spolufinancována, podle svědka nastavena nebyla, musí respektovat i směrnici k dotacím ve vztahu k výběrovým řízením, u nich jsou však obecně výběrová řízení hodně transparentní, téměř ve všech případech se jedná o otevřená výběrová řízení s neomezeným přístupem uchazečů. Je to tedy stejné jako v případě financování z národních zdrojů. Publicita se projevuje tak, v rámci realizace té stavby jsou tam nějaké postupy předepsané, objevuje se na stavbě billboard, u některých staveb podle směrnice musí být provedeno slavnostní zahájení a ukončení, kde se konstatuje, že ta stavba je financována z evropských zdrojů. Pokud se týká samotného zadávacího řízení, tam podmínka publicity je, ale je to zase až při zadávacím řízení na realizaci té stavby, kde se chce po zhotoviteli, aby udělal billboard, aby udělal slavnostní zahájení. Plán spolufinancování u zadávací dokumentace speciálně zveřejněn být nemusí, dává se tam možná nějaké logo EU na titulní stranu. Žádost o dotaci zpracovávají buď sami vlastními silami, nebo je předmětem zpracování vysoutěženého externího subjektu, a zpravidla je to zpracovatel dokumentace pro stavební povolení, kdo zpracovává i benefitovou žádost. SŽDC určitě má nějakou směrnici o zadávání veřejných zakázek, kterou se pracovníci řídí, určitě postupují ve všech případech podle zákona o zadávání veřejných zakázek a také u nich existuje etický kodex, který je platný. Pokud se jedná o možnost komunikace zadavatele s uchazeči, s uchazeči v průběhu tendru komunikují administrátoři, jedná se o nějaké odpovědi na dotazy, případně nějaké požadavky na doplnění, což je záležitostí činnosti hodnotící komise, případně pracovníků obchodních útvarů na stavebních správách. V etickém kodexu SŽDC je upravena i problematika poskytování a přijímání darů, tedy ve smyslu vyloučení či omezení. Pokud se jedná o jistinu nebo-li vadium, to zajišťuje zadavatel, aby uchazeč, který podá nabídku prokázal, že se skutečně chce zakázku účastnit. Po ukončení výběrového řízení je mu vrácena. Ale u realizace je tam bankovní záruka, která běží do konce stavby, ze které potom by se daly zhojit nějaké problémy při té stavbě. V souvislosti s předmětnými zakázkami a trestním řízením na SŽDC k žádným personálním či jiným opatřením nedošlo. Do jeho kompetence by to ani nespadlo, ale dozvěděl by se o tom z porady vedení. K dotazům obhájby svědek uvedl, že o zpracování studie na VRT se rozhodovalo již před jeho příchodem na SŽDC, tedy před 1.7.2013. Zda již předtím probíhalo nějaké jiné zadávací řízení v souvislosti s VRT, neví. Ze SŽDC Petr Š. podle něho odešel do soukromé sféry, má svoji firmu, která se jmenuje CEDOP. Ten se u SŽDC zúčastňuje soutěží na zpracování studií, případně nějakých projektových dokumentací. V současné době s CEDOPem běží tři kontrakty, na jednu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

VRTkovou akci úsek Praha – Drážďany, dále dělá studii proveditelnosti na trat' Jaroměř – Trutnov - Náchod a pak ještě nějakou technicko ekonomickou studii na trat' mezi Veselím nad Lužnicí a Jihlavou. Zakázka na zpracování projektu stavby Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov a výkon autorského dozoru projektanta měl být podle svědka financován z národních zdrojů. Byla to obvyklá praxe, že projektové dokumentace nefinancují z evropských zdrojů, to by se spíš rozhodovalo o tom, kdyby se řeklo, že tato stavba výjimečně bude z evropských zdrojů financována. Takové rozhodnutí by pocházelo z odboru investičního, který je metodicky nadřízeným odborem obou stavebních správ. O tom, jaký materiál v rámci SŽDC bude opatřen logem EU, rozhoduje směrnice ministerstva dopravy o financování staveb z fondů EU a v této směrnici je napsáno, jak má dokumentace vypadat. Vychází se z toho, jak je ta stavba zařazena v plánu přípravy, jak by měla být financována. Takové logo EU teoreticky dává na vědomí, že by ta stavba nebo ta akce mohla být financovaná z fondu EU, ale nemusí to být pravda, protože to, jestli bude, nebo ne, tak se v konečném důsledku zjistí až při vydání schvalovacího protokolu ze strany ministerstva dopravy.

30. I v případě tohoto svědka byl soud obezřetný, pokud hodnotil věrohodnost a pravdivost jeho výpovědi, neboť se s obžalovanými zná a pracovně stýká, společnost SUDOP Praha je jedním z častých dodavatelů projektové dokumentace SŽDC, dá se předpokládat, že zaběhnutá praxe spolupráce zadavatele s vyzkoušenými firmami je přínosnější a komfortnější než s novými a méně zkušenými a nelze vyloučit, že takové spolupráci a společnosti SUDOP Praha má svědek důvod stranit. Kromě toho poměrně výmluvné může být svým způsobem i odepření výpovědi v přípravném řízení. Na druhou stranu soud žádná jednoznačně lživá tvrzení ve výpovědi svědka nezaznamenal a jeho výpověď byla souladná i s výpověďmi dalších svědků a s listinnou dokumentací. Shora uvedené obecné důvody zakládající toliko možnou motivaci pro výpověď obžalovaným prospěšnou tedy nejsou dostatečně způsobitelné k tomu, aby soud k výpovědi tohoto svědka jako k výpovědi pro objasnění věci využitelné nepřihlížel.
31. Dále byla k věci u hlavního líčení jako svědkyně vyslechnuta **Ing. Jarmila O.**, tehdejší ředitelka **odboru investičního SŽDC**, která vypověděla, že měla ve svém odboru tři různé agendy, oddělení 1 mělo na starosti plán a financování, oddělení 2 zadávání veřejných zakázek a oddělení 3 realizaci staveb. V podstatě měli na starosti celý investiční proces od zadání akce do plánů až po její realizaci. Poté, co se schválily akce, které mají jít do plánu, byl zpracován plán, event. jeho změny, resp. podklady pro rozpočtová opatření. Vycházeli ze schváleného rozpočtu SFDI, i rozpočtová opatření schvaloval výbor fondu, a poté to první oddělení promítlo do plánu. Druhé oddělení mělo na starosti metodicky vést zadávání zakázek, zpracovávaly se tam vzorové zadávací dokumentace, řešily se tam problémy, když vyvstalo něco ve vztahu k zákonu, aby se dodržovaly zákonné postupy, samotnou administraci zakázek měla na starosti stavební správa. U akcí nad 30 milionů zpracovávali nebo podepisovali rozhodnutí související se zadáním zakázky, včetně tzv. „zadávaček“, smluv, rozhodnutí atd. To podepisoval její pan náměstek, oddělení zkontrolovalo dokumenty, které obdrželo od stavební správy, případně hlídalo, když tam něco bylo formálně špatně, hlídalo některé termíny, a podepisoval následně pan náměstek. Oddělení 3 – oddělení realizace staveb mělo pod přímou kontrolou už realizaci staveb samotných, tzn., když vysoutěžili zhotovitele na realizaci, pak se zúčastňovali různých ředitelských kontrolních dnů, vedli si záznamy o těch stavbách. K dotazům pak svědkyně uvedla, že první kroky ohledně zakázky na technicko provozní studii VRT se začaly dělat už za pana náměstka Š., který byl jejím náměstkem od roku 2012 a v podstatě nějakým způsobem si to řídil sám, protože ty vysokorychlostní tratě, to bylo „jeho dítě“, nicméně celé ty VRTky měl na starosti odbor strategie, takže věcnou náplň a postupy, ale administrovala to stavební správa Praha. Ví, že bylo několik těch studií, nějaká technicko provozní, pak studie příležitostí, moc se ani o to nechtěla starat, protože to nebyla jejich záležitost. Pamatuje si, že tam bylo ze strany

uchazečů, zejména CEDOPu, hodně námitek. Co se týká zakázky Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov, tu administrovala Stavební správa východ, ví o tom, že tam byly velké problémy v přípravě, byla tam jakási památková ochrana železniční stanice Martinice, takže tato zakázka do dnešního dne ještě není v realizaci, myslí si, že v současné době teprve končí proces přípravy a budou moci pokračovat dál, budou-li mít vůbec zdroje. Myslí si, že obě zakázky projektovala SUDOP Praha, určitě byl podle ní uchazečem u té první zakázky CEDOP, u té druhé zakázky, vzhledem k tomu, že snad byl předmětem vyšetřování, buď Valbek nebo PRODEX. Rozhodování o tom, že ta veřejná zakázka bude zadávána, to je proces běžné administrace chodu investic, realizace přípravy a realizace investic, když se akce dostane do plánů, když to schválí výbor fondu, pak následuje automaticky proces přípravy, protože je to v plánu. Co se týká té druhé akce (Chlumec-Trutnov), v roce 2010 byla za jednoho z minulých panů ministrů daná STOPka přípravě, současně na druhé straně bylo nutné čerpat evropské zdroje v této republice. Pak v roce 2012-2013, byl požadavek na to, aby zdroje vyčerpaly **na realizaci akcí**, které měli, nebyly ale připravené, tak bylo řečeno Státním fondem dopravní infrastruktury, že jim ty peníze na tu přípravu dají, že musí akce připravovat a udělat si jakousi databázi. Mezi takovými akce se řadily ty, o kterých si mysleli, že jsou rychle připravené a že kolem té miliardy by se mohly z evropských zdrojů vyčerpat. Tato akce byla jedna z těchto akcí, začala se připravovat, ale nebyla to jedna jediná akce, u které se zbrzdila příprava. Hledali se zakázky k realizaci staveb, **na stavební práce**, a to prioritně, skoro by řekla, že ze sta procent, až na malé výjimky, např. BOZP, výkupy pozemků apod., se chtěly vyčerpat z Evropy peníze na realizaci, zejména proto, že těch peněz bývalo dost, ale ta žádost o ty evropské zdroje byla administrativně náročná, aby prošla, aby se sehnaly všechny podpisy, všechny doklady, aby to prošlo a aby se stihlo rozpočtové období. Vždy uvažovali o tom, že peníze půjdou ze SFDI, tak to vlastně bylo, pokud se jedná o přípravu v jednotlivých letech, je vidět enormní nárůst peněz z národních zdrojů, ale jediné **ze SFDI, které se vložily do té přípravy**, protože stát to chtěl podpořit, stát řekl: „dáme vám na tu přípravu, pak nám vyčerpáte v té realizaci ty evropské prostředky“, ale neuvažovali o tom, že se zahrnou do žádostí o poskytnutí dotace i projektovou nebo přípravnou dokumentaci. **Plány byly takové, že příprava dokumentace, tedy přípravné dokumentace a projektové dokumentace, by šly z národních zdrojů, naopak realizace stavby se měla co nejvíce proplatit prostřednictvím evropských fondů.** Když plánovali ty zdroje, které bylo třeba zakotvit do rozpočtu SFDI, předpokládané náklady akce počítaly zhruba s 10% na přípravu a ten zbytek se rozpočítal na evropské zdroje a národní zdroje, protože to by se spolufinancovalo. Spolufinancování se počítalo pro ty účely plánovací asi v poměru 70:30 %, ale mohlo se stát, že ta Evropa nakonec přiznala i 85 %, 60 %, 50 % v některých případech. Není pravidlem, že při čerpání dotací z evropských fondů na realizaci stavby, je vždy jistota, že to bude 80 %. Neví, kdo přesně o poměru financování rozhoduje, měli oddělení evropských zdrojů, které by to umělo přesně popsat, oddělení evropských zdrojů zpracovalo žádost o dotaci, postoupilo ji na Ministerstvo dopravy, které se k tomu ještě vyjadřovalo, neví, jestli to byl audit nebo, jak se to nazývalo, ale po určitých posudcích se přišlo na ten procentuální poměr. Myslí, že ty velké žádosti šly až do Evropy, ty menší se schvalovaly na úrovni národní. Domnívá se, že nebylo pravidlem, že se žádalo to maximum, těch 85 %, není si jistá, do jaké míry to jejich oddělení navrhovalo. Předpokládaná hodnota zakázky do zadávací dokumentace se odvíjela od předpisů a pravidel, což určovalo oddělení přípravy, nikoliv investiční odbor. Zakázka na VRT byla předmětem řízení u Úřadu pro hospodářskou soutěž, u té druhé si není jistá. S VRTkou to dopadlo tak, že tam bylo několik těch studií, ale po té době neví, jak dopadla. Neví, jestli se uzavřela smlouva, jestli byla zakázka realizována. Pokud by se zakázka technicko-provozní studie VRT realizovala, byla by financována z národních zdrojů, byla by překvapena, kdyby to bylo jinak. Je přesvědčena, že celá zakázka na Revitalizaci trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov ve stupni projektové dokumentace stavby byla financována z národních zdrojů, byla dokončena nebo se dokončuje, je to otázka přípravy, tudíž jiného odboru. Ona ani její odbor neřešil námítky k zadávací dokumentaci, určitě je řeší stavební správa, která to procesuje, jen jestliže je tam něco, co se potřebuje stavební správa

metodicky poradit, tak teoreticky se mohla poradit s oddělením zadávání veřejných zakázek. Obecně existují jakási pravidla pro zažádání ze strany SFDI či SŽDC o poskytnutí dotace a financování z OPD a musí se jim dostát. Nevyplácí se do financování z Evropy zapojovat akce o nižších finančních hodnotách, to bylo i takové měřítko, zelenou určitě měly, mají a budou mít akce na tratích TEN-T, pak byly určité akce, které museli realizovat z titulu závazku vůči Evropské unii, takže tam se ty zdroje chtěly využívat, vylučovali akce, u kterých věděli předem, že tam budou nějaké majetkoprávní problémy, památkové, EIA apod., to ani do databází takových akcí nedávali. Na dotaz, co znamená, když v inzerci zadávacích řízení několika konkrétních zakázek je poznamenáno, že je akce koofinancována z evropských zdrojů, svědkyně vysvětlila, že když se začínalo s evropskými zdroji, nikdo v Evropě pořádně nevěděl, jak na to, pak jim přišly kontroly z Evropy, protože zakázka má kdekoliv několik smluv na různé věci, které vnímali jako realizaci, dali to k proplacení, ale kontrola měla problém, že někde chybí logo, publikace, **tak se pak rozhodli, že na všechno budou dávat logo, tím nikomu neuškodí, a to i v případech, že předem věděli, že nebudou zakázku zařazovat do žádosti o dotaci, byly to vzorové dokumentace.** Možná někde si výslovně řekli, tato akce je za 20 milionů, tak nebudeme vzor používat. Ale nemůže vyloučit, jestli se někdo na stavební správě nespletl, nevzal „vzorovku“ a nezadal to s logem. Byla to prevence pro případ, že se rozhodne o spolufinancování. Pokud se jedná o obžalované, jelikož je to branže železničářská, zná pana L., pana B., paní K., paní M. nezná, pana S. zná jediné jako příjmení, ví, že takový pracuje na stavební správě, ale osobně se s ním nesetkala. Z vrcholných představitelů SUDOPu Praha zná pana S., určitě potkala nebo se zdraví s panem P.. Minimálně jednou do roka se setkávají při příležitosti tzv. Velké železniční konference, kde se celá železničářská branže setkává. Víceméně všechna setkání s obžalovanými byla služební. Pokud se jedná o paní K., s tou se zná lépe, protože obě léta dělaly u Českých drah. Při setkáních s paní K. řeší rodinné a soukromé záležitosti. O práci nemluví s nikým, ani s rodinou či kamarádkami. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že smlouva mezi SŽDC a SFDI předcházela plánu investic, je závazná pro SŽDC do dalšího rozpočtového opatření, protože jedna věc je, co si naplánují i finančně, druhá věc je, jak jde život, takže cestou rozpočtového opatření se měnily limity cen atd. V podstatě smlouva může zahrnovat více veřejných zakázek, rozpočet SFDI v různých obdobích byl různým způsobem sestavován, obvykle jmenovité akce, když jdou do realizace, tak jdou jmenovitě a určitou dobu příprava jde pod jakousi položkou „globál přípravy“, takto je nazvaná příprava akcí. Může to být jen jediná zakázka nebo to může být cokoliv týkající se modernizace, revitalizace. Když je to akce, tam jsou důležité celkové investiční náklady, ty zahrnují fázi přípravy i fázi realizace. Do fáze přípravy patří i fáze projektové dokumentace. Když se mluví o smlouvě s fondem (SFDI), býval tam rádeček „příprava staveb“, pod kterým se skrývalo mnoho staveb, ale to byla jenom příprava. Pravidla pro financování programu staveb a akcí z rozpočtu SFDI zná, byl to předpis, kterým se měli řídit. Určitě byl závazný pro SŽDC jako příjemce. Akce v té době byly navazané na číslo isprofinu, isprofundu, v průběhu se to měnilo, ale byly to jen realizace, a pak tam byla jakási globální položka, která také měla svou isprofinu. Akce dostala číslo isprofinu nebo isprofund, pokud v tom roce nebo v příštím roce měla jít do realizace, tudíž dostala svůj rádeček a své číslo. Realizace znamená počátek té stavby. Ten rozpočet fondu (SFDI) pro daný rok, v tom chlívěčku „potřeba peněz“ byly peníze na celý rok celkově a nerozlišovalo se, jestli se 10% zaplatí příprava a zbytek půjde na začátek té realizace, protože tak to vyšlo v tom roce. Mohla to být částečně realizace stavby, mohla v tom být projektová dokumentace, doplatky předchozích let atd. Mohlo se stát, že stát prostřednictvím SFDI vymezil, na jaké akce se předpokládá financování z EU. Myslí si, že tam byl sloupec -zdroje OPD. Předpoklad, že to bude spolufinancováno, byl pro ně závazný, připravovali tu **akci** jako evropskou, ale jenom do momentu, kdy zjistili, že to možná vůbec nebude, někdy již prvním rozpočtovým opatřením zjistili, že ta akce neprojde EIA, že nemají šanci v tom časovém rozpětí pro OPD peníze do té realizace dát. Na těch veřejných zakázkách se to podle ní nijak neprojevovalo, protože si obecně řekli, že dají do všech akcí zadání to logo i tu klausuli, že akce „bude financována z evropských zdrojů“, tím

měli splněno. Zpětně, kdyby tam zdroje nebyly, tak to logo se nemazalo, to tam prostě bylo celou dobu. Jestli byla jakými orgány ve státě daná pravidla pro publicitu, např. ze strany OPD nebo orgánu upravujících nakládání s evropskými fondy, to neví, ale ví, že měli interní směrnici na publicitu mimo její odbor. Ví, že taková směrnice byla. V některých případech bylo součástí plnění na projektovou dokumentaci, autorský dozor i zpracování žádosti o dotace z evropských fondů. Tuto žádost pak zpracovávalo oddělení FEU – Fondu evropské unie. K těm žádostem se investiční odbor nevyjadřoval, možná kolegové zkontrolovali, jestli je akce zařazena správně. Podepisovalo oddělení FEU pod jejich panem náměstkem. Dále svědkyně na dotazy státního zástupce ke konkrétně vyjmenovaným akcím, nebyla schopná určit, která z nich a v jakém rozsahu byly spolufinancována z fondů EU a zda byly na projekt takové stavby podány žádosti o proplacení dotace z evropských fondů. Upozornila však, že je přesvědčená, že na tento typ veřejných zakázek nebyly žádány evropské dotace, připustila, že existovaly jakési „ex postky“, ale nevěděla, zda byly využity. Zopakovala, že prioritně se přípravná a projektová dokumentace platila ze zdrojů národních, úkolem jejího odboru bylo, aby se ty faktury zaplatily a předpokládá, že z národních zdrojů. „Ex post“ byly akce hrazené z národních zdrojů, došlo k realizaci akce, tedy stavebně se postavila a protože se hledalo, jak co nejvíce vyčerpat zdroje z Evropy, podala se žádost, kde to dodatečně zaplatila Evropa, ale dodatečně, původně to bylo zapláceno z národních zdrojů, až po předložení benefitové žádosti, po jejím schválení, když se doznalo na všech úrovních, že žádný problém se tam nenajde, tak se tato žádost dala k proplacení z evropských zdrojů, ale neví, kde všude se ty „expostky“ dávaly. Schvalovací protokol k OPD vydávalo ministerstvo dopravy-oddělení Fondu Evropské unie a následně kolegové z oddělení plánů a financování ho odeslali na SFDI, protože na jeho základě byla vystavena na SFDI tzv. rámcová smlouva, kde byly popsány podmínky z toho schvalovacího protokolu OPD.

32. **Svědkyně Mgr. Karolína P.**, systémová specialistka GŘ SŽDC a pracovnice zařazená na investičním odboru, před soudem uvedla, že náplní její náplní práce je právní činnost vztahující se k zakázkám nad 30 milionů korun, které zadávají stavební správy. Tyto zakázky se podepisují jak při vyhlášení, tak při rozhodnutí o výběru, takže její práce spočívala v kontrole zakázek k podpisu, potom při rozhodnutí o výběru na tyto právní zakázky, rozhodnutí o vyloučení, dále se zabývala vyřizováním se námitek. Kromě toho ještě dělá vzorové zadávací podmínky na zakázky nad 30 milionů, na stavební práce a na projektové služby v různých stupních, jako je dokumentace pro územní řízení a dokumentace pro stavební povolení, pak ještě právní agendu, jako je připomínkování vnitřních předpisů apod. Ona pouze parafrázuje obal spisu, nemá podpisovou pravomoc ani pověření. Není si vědoma, že by někoho z obžalovaných osobně znala, ale nemůže vyloučit, že se s někým viděli na nějakém jednání. Jméno p. L. zná ze smluv, ale ne osobně. Ing. Helenu M. nezná vůbec. Pan S. je zaměstnanec v Olomouci, takže ho také nezná. Nezná Ing. B., Ing. K., ani Ing. H.. Spol. SUDOP se pravidelně objevuje jako dodavatel v jejich zakázkách, ale představitele nezná osobně. Když šla k podpisu zadávací dokumentace VRT, určitě ji četla a kontrolovala, aby spis parafovala, aby mohl nadřízený podepsat zadávací dokumentaci. Tohle nebyla klasická projektová služba, vzory mají na stavební práce a na projektové práce typu stupňů dokumentace, ale tohle byla studie atypická, na tu vzorová zadávací dokumentace neexistuje. Přípravovali ji na stavební správě, je možné, že spolupracovali s odborem strategie SŽDC, protože to byla věcně odborně atypická zakázka s vysokorychlostními tratěmi. I tuto dokumentaci určitě kontrolovala, nepamatuje si, zdali ji připomínkovala. Podepisoval ji v r. 2015 náměstek pro modernizaci Ing. N.. Dále dle podkladů hodnotící komise připravovala rozhodnutí o výběru. Komise je složena z lidí napříč organizace, u zakázek nad 200 milionů jsou tam ještě další členové, ale to není případ téhle zakázky, ta byla určitě menší. Na stavební správě se konají jednání hodnotící komise, výsledkem jsou protokoly, zpráva o posouzení a hodnocení, to pak jde k nim na odbor, ona to prostuduje, jestli je to právně v pořádku a připraví přímo obsah rozhodnutí o výběru. Nabídku nevidí, ale vychází z písemných podkladů hodnotící komise - protokoly o otevírání obálek,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

posouzení kvalifikace, hodnocení, pak zpráva. Na vytykácích dopisech uchazečům se nepodílí, to je činnost hodnocení komise, agenda stavební správy organizační jednotky. Odpovídání na dotazy uchazečům v období před ukončením lhůty pro podání nabídky k zadávací dokumentaci se jí týká tehdy, když se posouvá lhůta pro podání nabídek, podepisuje se to u nich na generálním ředitelství, podpisové pravomoce má náměstek pro modernizaci, i ředitel odboru investičního a vedoucí oddělení investic. Žádost o posunutí termínu z důvodu dotazu chodí ze stavební správy z obchodního oddělení, které administruje ty zakázky, je to oddělení veřejných zakázek. V tomto případě si nevzpomíná, zdali to nastalo, ale je to dohledatelné na profilu. Námítky proti zadávací dokumentaci také řešila. To se konzultovalo s odborem strategie. Ti musí napsat návrh, pokud je to odborně věcně technické, ona to pak zpracuje do formy právní logickou úvahou. Návrhy na zahájení správního řízení u Úřadu pro hospodářskou soutěž jí také prochází rukama, vyjádření na ÚOHS vyhotovuje ona zase ve spolupráci. Na tu technicko-provozní studii to šlo na ÚOHS, byly tam námítky na způsob vymezení kvalifikace, na tu druhou zakázku ne. Úřad pro hospodářskou soutěž návrh zamítl pro bezpředmětnost, protože nebylo nařízeno předběžné opatření, lhůta uplynula a došlo k uzavření smlouvy. Lhůta, kdy smlouvu nemohou uzavřít je dnes 60 dní, ale tehdy neví, ale je to v řádu desítek dnů. Takže pokud není vydáno předběžné opatření a Úřad pro hospodářskou soutěž nějak nerozhodne, tak se může podepsat smlouvu s vítězným uchazečem. Na nestandardnosti u VRTky si nevzpomíná. Zakázka Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov je stejný případ, pokud je to zakázka nad 30 milionů, tak viděla zadávací dokumentaci, parafovala obal spisu, že je v pořádku, když to jde k podpisu nadřízené osoby, která to podepisuje, opět dělala rozhodnutí o výběru, pokud se vyhotovovalo rozhodnutí o vyloučení. V tomto případě se vylučoval uchazeč, protože nedoložil kvalifikaci. Myslí, že to bylo nějaké sdružení, možná PRODEX. V případě VRTky se nikdo nevylučoval. V případě bankovní záruky výběrového řízení je s bankovní zárukou nakládáno poté, co výběrové řízení skončí, jistota za nabídku, pokud je složena na účet, se vrátí. V zákoně jsou přesně daná pravidla, kdy se má vracet jistota za nabídku, podle toho se řídí, dnes to platí trochu jinak, prodlužovala se zadávací lhůta pro ty, kteří se umístili na prvních třech místech, tím se držela ta záruka trochu déle, než těm ostatním. Když je uchazeč vyloučen, má se mu vrátit ta jistota. Pokud vítězný uchazeč odmítne uzavřít smlouvu a kvalifikaci doložil, jistota propadne. Pokud by kvalifikaci nedoložil, tak je vyloučen a jistota se mu vrací. Zakázce VRT se věnovala, i když nebyla nad 30 milionů, asi si to vyhradil jejich odbor. Výzkumný ústav železniční zná podle názvu. Nebyl frekventovaným uchazečem o veřejné zakázky. Neví o obchodní spolupráci mezi VÚŽ a SŽDC. Kdo rozhodoval o spolufinancování veřejné zakázky z EU fondů, netuší, je to podle ní zařazeno v plánu, je to ve spolupráci s ministerstvem dopravy. Když dělá vzory, jsou ve třech podobách. Národní zdroje bez loga, CEF s logem CEFu, když je to OPD s logem OPD a v té podobě jí to přijde ze stavební správy jako návrh zadávací dokumentace ke kontrole a následně k podpisu. Netuší, jak správa zjistí, který vzorový formulář má použít, to je věc tamní přípravy. Neměla a nemá přehled o spolufinancování. Ani při parafování se nezabývala formou, zda je použit správný vzor vztahující se ke správnému fondu. Spolufinancování se předpokládá, tj. když se vyčerpají finance přiřazené z ministerstva dopravy nebo z ministerstva financí nebo z jiného rozpočtu na OPD, tak přestože se to předpokládalo, tak to spolufinancované z OPD nebude. Dopředu se to úplně stoprocentně neví, z čeho se to bude platit. Třeba se vyhlášovalo bez předpokladu a nakonec se to zařazovalo třeba do OPD, když to bylo potřeba tam zařadit, i to se stalo, přestože původně předpoklad spolufinancování nebyl, tak se zakázka zařadila do dotačního programu. Ty vzory sloužily jak k realizaci stavby, tak i k projektové dokumentaci stavby, tedy ke stavbám i ke službám. I u projektových služeb se stanovoval předpoklad spolufinancování. Minimálně ze dvou zdrojů – národní zdroje a OPD. Mají i CEF, ale jestli se ten CEF používá a jak moc to bylo v roce 2015, to neví. Spolufinancování se pak vztahuje na tu danou zakázku, na projektovou dokumentaci i na realizaci stavby. Když někdo dává zakázku na službu a označí, že se to vztahuje k programu nějakého financování zdrojů EU, tak se to vztahuje k zakázce, kterou zadává. Neznamená to, že ta stavba, která se bude stavět na základě zpracované projektové

dokumentace, musí být také financována třeba ze zdrojů EU. Akce se jmenuje stejně, ale formulář ve věstníku je jedinečný v dané zakázce, má své číslo, tam se zaškrťává, jestli je to stavební práce nebo služba. Markétu S. zná z doby, kdy pracovala na Stavební správě západ, vídají se na konferencích, osobně se bez pracovního podkladu nestýkají. Nepamatuje si, že by s ní komunikovala něco ohledně zakázky Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov. Pan Ch. byl administrátor Stavební správy západ, ale je už po smrti. Myslí si, že mohl dělat technickoprovozní studii VRT. Zákonem stanovená lhůta po podání nabídky pro odpověď na výzvu zadavatele na vyřešení nedostatků má být přiměřená, záleží, co konkrétně stanovila hodnotící komise, bývá v řádech jednotek dnů. Nejde to stanovit, záleží, v čem spočívá vyjasnění a obstarání dokladů, ale dá se prodloužit, požádat o prominutí, není to úplně směrodatné. Zakázka VRT měla být financována z národních zdrojů tj. ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Z jakých zdrojů měla být financována zakázka Chlumec nad Cidlinou-Trutnov, říci nedokáže. Pokud před policejním orgánem uváděla, že asi z operačního programu Doprava, nemůže to potvrdit.

33. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že pravidla pro publicitu z operačního programu Doprava ve vztahu k žadatelům dotace vyžadovala loga na vzory, dále pamětní desku na stavbě, nějaké informační panely. Ohledně publicity při zadávání a realizaci myslí, že se tam zařazovali i některé zakázky, když bylo potřeba dočerpat zdroje OPD, tedy i ty, u kterých se nepředpokládalo, že budou spolufinancovány. Takže usuzuje, že publicita neměla být podmínkou, otázka je, jestli pak nebude udělaná nějaké korekce za nedodržení prvků publicity.
34. K dotazům obhajoby svědkyně uvedla, že předpoklad financování z programů EU byl uváděn tvůrci zadávací dokumentace, o žádném interním pokynu neví. Požadavkový list je list, který si připravuje obchodní úsek, který administruje zakázky, jsou tam kolonky k vyplnění, které jim vyplňuje technický úsek a to předpokládanou hodnotu, požadavky na kvalifikaci, zda i ohledně financování, neví. Konkrétní zakázku, kdy v zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že se předpokládá spolufinancování a nakonec to nebylo financováno z EU zdrojů, si nevybaví.
35. U svědkyň O. a P. soud neshledal žádný důvod pro pochyby o pravdivosti jejich výpovědi.
36. Dále soud v procesním postavení svědka vyslechl **Ing. Tomáše S.**, generálního ředitele a předsedu představenstva SUDOP, který v přípravném řízení využil svého práva odmítnout výpověď, aby si nemohl způsobit nebezpečí trestního stíhání. Před soudem žádné takové obavy pak neměl a vypovídat chtěl. Uvedl, že obě předmětné zakázky, které vypisovala SŽDC, byly pro SUDOP zajímavé, a proto se rozhodli se jich účastnit. Výběrové řízení na Chlumec nad Cidlinou-Trutnov proběhlo podle něho standardně, podali nabídku, ta byla ve výsledku vyhodnocena jako nejvýhodnější, podepsali smlouvu a zakázku zpracovali a odevzdali ke spokojenosti zadavatele. Pokud se jedná o technicko-provozní studii, tam po odevzdání nabídek došlo k námitkám, soutěž byla prověřována na ÚHOSu, nicméně výsledek byl takový, že smlouva s nimi byla podepsána, opět zakázku zpracovali, odevzdali, opět ke spokojenosti zadavatele. Tato zakázka byla zpracována řádně a v termínech. Příčinou námitek a zdržování podpisů smlouvy podle něho byla určitá forma konkurenčního boje, kdy pan Š., který měl zájem tuto zakázku dělat, nebyl schopen tu nabídku podat, a poté dělal všechny kroky, aby ta zakázka byla zrušena. Nejen z pohledu jejich firmy, ale z pohledu společenského se jedná o opravdu důležité zakázky. Neví o tom, jak by se SUDOP mohla dopustit zločinu poškození finančních zájmů EU, nerozumí tomu, protože ta jejich zakázka ve formě projektové dokumentace Chlumec nad Cidlinou-Trutnov byla placena z národních zdrojů, takže nerozumí souvislosti s evropskými prostředky. To, že byla zakázka zaplácena z národních zdrojů, je pravidlo, které běží dlouhodobě, pro ně jedinou indicií pro hrazení

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

z evropských prostředků je to, že žádost pro EU je schválena nebo není schválena. V tomto případě však ta žádost nebyla ani součástí jejich práce, a žádost pro EU prakticky navazuje na dokončenou projektovou dokumentaci, z tohoto důvodu jsou přesvědčeni, že i ta zakázka a projektová dokumentace byla hrazena z národních zdrojů. Neví o tom, že by byly nějaké indicie v rámci vyhlášení veřejné zakázky, že ta veřejná zakázka může být spolufinancována z prostředků EU. Nepamatuje si, jestli viděl zadávací dokumentaci či inzerci ve věstníku apod. Z jeho pozice to nespadá do jeho činnosti, dostane jen posouzení, nějaký návrh, s nějakou ústní zprávou, o čem ta zakázka je, a pak se rozhodnou, jestli se o ni budou ucházet či nikoli. Inzerci ani zadávací dokumentaci tedy nesleduje. O podplácení neví nic, dostal informaci, že za podplácení je považován sponzoring fotbalového klubu. Rozhodnutí sponzorovat fotbalové kluby v regionu Šumperska a Olomoucka se udělala na úrovni vedení společnosti. Jejich sponzorská činnost je velmi bohatá, jsou to desítky subjektů ročně, má to tři účely, charita, kde opravdu sponzorují hendikepované osoby, staré osoby, hospice, LDN atd., kde vlastně ten přínos není žádný, je to pouze pomoc, dále sponzoring odborný, tzn. odborné konference, příspěvky do nějakých časopisů, na nějakých seminářích, tedy možnosti tam vystoupit a prezentovat problémy, které jsou a pak je to sponzoring jako reklama, cílená většinou na nějaký rozvoj společnosti, ať již to na personální nábor, na podporu nějakého regionu, snaha se uchytit, založit nějaké středisko nebo nějaké sídlo. Právě Olomoucko a Šumpersko jim přišlo zajímavé v té době, protože mají vlastně pokrytou ČR, ale na Moravě vlastně nemají žádné zázemí, ač právě Stavební správa východ Olomouc je zadavatelem projektů na Moravě, a na Moravě je velké množství železničních projektů velmi zajímavých, mj. vysokorychlostní tratě. Takže tam začali mít určité aktivity, aby našli nějaké zaměstnance nebo vstoupili do nějaké společnosti, v té době vyjednávali o vstupu do olomoucké společnosti ARANO. V té době sponzorovali v Olomouci aktivity jako volejbal, byli partnery odborných konferencí v Olomouci, např. v roce 2016 to byla Konference SŽDC. Takže když pan L. přišel s možností, na doporučení pana S., sponzorovat místní fotbalové kluby, tak jim to přišlo rozumné, zase se spojily dva cíle, jednak cílená reklama a za druhé podpora nějakého subjektu, který se jmenuje mládeži, je to trochu taková ta charita. Tato oblast je ještě zajímavá tím, že Šumpersko je dlouho významným dodavatelem nových studentů, je tam Střední odborná škola železniční a stavební, i to je důvod, aby tam nějaká ta reklama byla, aby tam mohli být vidět. Podpora sportovních aktivit není vždycky jednoduchá, ty peníze se rozutečou, takže pokud se věnují sponzoringu těch akcí, tak vždy na základě nějakého doporučení a osobní znalosti toho člověka, který je záštitou a zárukou toho, že se ty peníze nerozkutálejí a opravdu skončí tam, kde mají skončit, tzn. u té mládeže a těch fotbalů. S panem Ing. S. se osobně nezná, ví jen, o koho jde. Napřímo ho neoslovil, bylo to přes pana Ing. L.. Smlouvy o propagaci s fotbalovými kluby na Šumpersku a Olomoucku sjednávali tři roky po sobě, není si jistý, zda 2012, 2013, 2014 nebo 2013, 2014, 2015. Tam byly kluby dva, TJ FK Bohdíkova a TJ Ruda nad Moravou. Kromě toho sponzorovali také volejbal. Ohledně toho, kdo určoval částku, kterou za propagaci zaplatí, předpokládá, že bylo nějaké jednání, kdy někdo přišel s návrhem. U těch jednání nebyl, dostal jen výsledek toho jednání. Za něho jednal pan Ing. L. a on to jen potvrdil. Kdo jednal za stranu Bohdíkova nebo Rudy, neví. Smlouvu asi připravoval SUDOP a částka se tam objevila po dohodě obou stran. Byla v řádech desetitisíců. Mají i nafoceno a prezentováno, že proběhlo plnění. Nebyl tam nikdy na zápase, takže neví, jestli byla reklama i v jiném duchu kromě reklamního panelu, podklady pro toto plnění má na starosti paní finanční ředitelka, která schraňuje všechno z toho sponzoringu tak, aby to obstálo před finančním úřadem. SUDOP je výhradně závislý na těch zakázkách, takže protikorupční opatření mají dlouhodobě ošetřená, tak aby všichni zaměstnanci věděli, jak se mají chovat. V letech 2014-2016 měli všechny pokyny ošetřeny v několika předpisech a v několika směrnících integrovaného systému řízení. Nebyl to jednotný materiál, ale všechny důležité informace byly v předpisech. Každý zaměstnanec, když nastupuje, byl s předpisy a zásadami seznámen, průběžně každý rok docházelo k prověřování těch znalostí a školení zaměstnanců buď formou účasti na školícím dni, nebo u vedoucích zaměstnanců na gremiálních

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

poradách, při kontrolách a auditech integrovaného systému řízení byli postupně proškolení všichni zaměstnanci, takže tato znalost být musela. Ve směrnících najde, za jakých okolností lze a nelze poskytovat dary a sjednávat výhody pro někoho. Všechny měli na tzv. intranetu, takže tam je to komukoliv k dispozici. V současné době už to mají všechno v jednom materiálu, v etickém kodexu. Když zaměstnanec SUDOPu poruší tato pravidla, řeší to vedení společnosti. Pokud by to bylo trestní porušení, tak by to nahlásili Policii ČR. Když by to porušil někdo z vedení společnosti, tak by jednali stejně. Vrcholným orgánem je dozorčí rada, tak by to byl úkol pro dozorčí radu, pokud by se provinil někdo z členů představenstva. Zákon o veřejných zakázkách zná, na podrobnosti, vysvětlení a doporučení mají právní odbor. O zákon o hospodářské soutěži slyšel, ale nezná ho. Procesy společnosti jsou však kontrolovány i evropskými audity, právník společnosti hlídá, aby byli v souladu se zákony. I on sám někdy jedná s konkurentem na trhu o tom, aby s nimi do nějakých zakázek šel, protože někdy se jedná na úrovni generálních ředitelů o tom, že jim z kapacitních důvodů chybí ta a ta profese, nebo naopak je ta zakázka tak specifická, že nějakou část nejsou schopni vlastními kapacitami udělat z pohledu odbornostního, takže hledají partnera k sobě. Smyslem takových jednání je postavit nabídku, která splní kvalifikaci a aby v případě vítězství byli schopni tu zakázku splnit s tím týmem, který mají v nabídce uvedený. Co se týká těch kapacitních doplnění, jedná se o společnosti, které na tomto trhu působí už dlouho, a u kterých vědí, že tu zakázku umí splnit. Na to mají i systém budování partnerů, který každoročně výrobní ředitel aktualizuje. Normotvorba je spíš výjimečná záležitost, není to jejich obor, pamatuje si jediný případ, kdy v oblasti normotvorby spolupracovali se spol. ACRI, právě na té zakázce technicko-provozní studie. Tuto činnost museli zajistit externě, tenkrát zvažovali dva subjekty, ACRI a VÚŽ. Po nějakých jednáních jim přišlo výhodnější spolupracovat s firmou ACRI. Z ekonomických důvodů, to bylo rozhodující. Druhá věc byla rozsah toho týmu, který byl větší. Kromě toho to bylo i o tom, že VÚŽ jakožto státní organizace se státními zaměstnanci a úředníky nemají ten „drive“, byl vyvíjen velký tlak na termíny, na čas, tak nakonec dali přednost privátní firmě. S VÚŽ jednal pan L., s ACRI oba dva. Párkrát sám jednal s paní V., ten základ, ale potom podmínky smlouvy sjednával obchodní ředitel. S VÚŽ nejednal, protože je to i o těch osobních kontaktech, kdo koho zná lépe, a jak ty zakázky rozdělit. Ve vztahu k technicko-provozní studii VRT, tam byl i Metroprojekt, takže museli i s Metroprojektem jednat. Ten tam byl z důvodu, že je specializován na tunely, což je profese, která u nich není tak silná, byl schopen pomoci s technickými parametry dlouhých tunelů pro vysoké rychlosti železničních tratí. S CEDOPem a panem Š. také jednali, ale nedohodli se. U toho byl osobně, tam měli zájem o to, aby s nimi šel do té nabídky společně, protože pan Š. a CEDOP je spolek, který funguje na základě nějakých grantů a věnoval se hodně propagaci vysokorychlostních tratí. Jejich zájem o vysokorychlostní tratě byl společný, CEDOP měl poměrně dobré kontakty na zahraniční správy, které již vysokorychlostní tratě dlouhodobě provozují, toho chtěli využít do této jejich společné nabídky. Ale nedohodli se, protože jeho požadavky jednak na cenu, ale i na objem té práce, i na vedení celého projektu byly takové, že nebyli schopni se dohodnout. Jednou se s panem Š. sešel, ale neví, kde a v jakém složení, podruhé pak za účasti paní V.. Bylo to po vyhlášení zakázky, protože to už řešili podmínky té zakázky a rozvrh práce, tedy před podáním nabídky. Jednání s VÚŽ běžela paralelně, což je běžné, že se jedná na více místech, času je málo, musí se ty varianty prozkoumat, čím více variant, tím vyjde lepší řešení, jednak ekonomicky, jednak technicky, a o tom ta nabídka je, že kdo má lepší ekonomiku a technické řešení, tak vyhrává. Nedá se zjistit, zda CEDOP a VÚŽ se chystaly zúčastnit i samostatně. Obchodník neříká vždycky konkurenci pravdu, hrají se určité hry. Ale když jedná s konkurenty, aby se stali společníky, je to pro ně výhoda. Ačkoli se snaží z těch materiálů jim dávat co možná nejméně, získají přehled o rozdělení práce a o ceně, potom toho konkurent může využít. Kdo se přihlásil do výběrového řízení, kdo je konkurentem, kdo je dalším uchazečem, se nedozví, dokud zadavatel nemá rozhodnutí, kdo vyhrál. Bylo možné se to dozvědět také již na otvírání nabídek. Leda, že to někdo řekne sám o sobě, že se chce pochlubit, tak je to možné zjistit ještě před otevíráním obálek. Nezkouší to zjišťovat, ať už u zadavatele nebo konkurenta. Nepamatuje si, že by ho někdo

informoval o průběhu výběrového řízení na realizaci trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov v období od podání nabídky do otevírání obálek nebo do vyrozumění o tom, že vyhráli, obchodní ředitel na poradě podává informaci, že nabídka je podaná, že probíhá hodnocení, pokud jsou další oficiální informace, tak o nich informuje, ale nepamatuje si, že by nějakou informaci řešili u této zakázky, čekali na vyhodnocení. Nepamatuje si, co se dozvěděl po otevírání obálek u Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou-Trutnov o uchazečích a o výši cenových nabídek, jestli to bylo pro SUDOP příznivé nebo negativní. Za situace, kdy zjistí, že jejich nabídka nebyla nejnižší, je ještě šance, že nejnižší nabídka není vždycky vítězná, to se občas stává, v nabídce můžou být chyby, můžou tam být také nějaké jiné problémy, může dojít k doplňování i vylučování. Nezbyvalo nic jiného než vyčkat na rozhodnutí hodnotící komise. A předpokládá, že kolega L. se choval stejně, když se dozvěděl, že jejich cenová nabídka nebyla nejnižší. Pokud se jedná o dopad trestního řízení na spolupráci s panem Ing. L., pak následující den po zásahu u nich ve firmě byl tento dozorčí radou odvolán z funkce místopředsedy představenstva a představenstvo ho odvolalo z pozice obchodního ředitele. V současné době je pan L. zaměstnán jako odborný specialista v oblasti zabezpečovacího zařízení u jejich dceřiné společnosti XXX. Je tam zaměstnancem na hlavním pracovním poměru. Xxx byla založena, protože chtěli proniknout na nové lokality, takže založili novou firmu, která má dvě sídla, v Praze a v Mostě.

37. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že se pan L. nijak nezavázal, že zakázku Chlumeck-Trutnov určitě získají. Dále svědek popsal personální a majetkovou strukturu společnosti SUDOP GROUP. Pokud nějakou zakázku nezískali, hrozila by panu L. sankce jediné v případě, kdyby udělal hrubou chybu v nabídce, např. chyběla jim tam nějaká dokumentace, to se potom řeší formou finančních postihů, jinak to, že zakázku nezískají, to je zkrátka život. Nepamatuje si, že by jako SUDOP sháněli reference na nějakou veřejnou zakázku pro konkurenty, občas byli oslovováni, aby poskytli reference jejich. Prostory hotelu Olšanka SUDOP využívá, např. ke konferencím. Neví o tom, že by hradili nějaké prostory mimo SUDOP, např. pro oslavy narozeniny apod. Pana Ing. V. zná, je to dlouholetý pracovník Stavební zprávy západ, znají se z odborných konferencí a seminářů. Neví o tom, že by se mu hradila nebo měla hradit oslava narozenin. Zná restauraci ČVTSS na ul. Novotného lávky 5. Je to spíš zasedací síň než restaurace. Byl tam několikrát na nějakých seminářích nebo pracovních snídaních. Není si jist, jestli tomuto subjektu SUDOP něco hradil. Myslí, že tam něco organizovali. Pana Josefa P. nezná, ani nikoho, kdo by jednal za tu restauraci. Předpokládá, že byl pozván na oslavu 60.narozenin pana V. dne 22. 3. 2016. To bylo asi v den toho zásahu. Pokud by nějaký zaměstnanec SUDOPu externě zařizoval pro někoho platbu jeho oslavy, tak záleží na tom, jaká by to byla výše, protože podle podpisového práva mají možnost podepisovat faktury do nějaké výše jenom jedním statutárem. Dále svědek uvedl, že nepamatuje, jestli se na jednání s CEDOPem řešilo to, aby nebyla zakázka napadnuta ze strany spol. CEDOP, ani to, jestli někdo chtěl, aby se na jejich nabídce podílela spol. Metroprojekt. Mohlo se stát, že přišel Metroprojekt sám a nabídl se, že s nimi do toho půjde. Nepamatuje si, že by to po něm chtěli akcionáři, potažmo dozorčí rada. Tyto věci se řeší na obchodní poradě, takže tam to určitě bylo diskutováno a došlo k nějaké shodě. V Olomouci sponzorovali ženský volejbal, byla to určitě vyšší soutěž, částku, kterou je podporovali, si nepamatuje. Co se týče TJ Bohdíkova a TJ Ruda na Moravě, ve smlouvě asi nestálo, že ta podpora je určena na mládež. Bylo jim to tak slíbeno. Pan S. to takto projednával. Pan S. pracoval na Stavební správě východ. Neví, jakou činnost tam vykonával, byl nějakým referentem. Byl tam na úseku veřejných zakázek. Paní M. zůstala ve své funkci referenta obchodního úseku, ale má speciální režim, nový obchodní ředitel nad ní má ochrannou činnost, která spočívá zejména v tom, že nepřichází do kontaktu se zadavatelem, aby bylo zabezpečeno, aby nevzniklo už ani podezření. V základní smlouvě v případě Chlumeck nad Cidlinou-Trutnov benefitovou žádost o dotaci jako součást plnění neměli, ale dodatkem č. 2 v roce 2017 se zadavatel rozhodl jim tu zakázku rozšířit o zpracování žádosti. Nechce spekulovat o tom, jestli z toho něco vyplývá, je to otázka na zadavatele. I když tam ta žádost o spolufinancování je,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

tak z toho nikdy nedovozuje, že projektová dokumentace je financovaná z evropských zdrojů. Vždy, i když tam tu žádost mají, předpokládají a jsou přesvědčeni, že projektová dokumentace je placena z národních zdrojů. Za tu dlouhou historii byl jeden jediný případ, kdy projektovou dokumentaci zpracovávali z evropských peněz. Byla to stavba Rokycany-Ejpvovice a už v té smlouvě a v tom zadání na soutěž na projektovou činnost ty podmínky byly nastaveny úplně jinak, bylo tam jednoznačně vypíchnuto, že to je z evropských peněz, bylo tam jiné financování té zakázky, byly tam jiné povinnosti: dávat nějaké reporty a dělat nějaké tiskové konference. To byl jediný případ, kdy opravdu bylo zřejmé, že zpracovávají projektovou dokumentaci za evropské peníze. V dalších případech to bylo vždycky stejné a z národních zdrojů. Revitalizaci trati Karlovy Vary-dolní nádraží-Johangeorgenstadt projektovali. Neví, jestli v zadání, ve vyhlášení ve věstníku, v zadávací dokumentaci bylo uvedeno, že bude spolufinancována z evropských zdrojů. Ta stavba je realizována z evropských peněz, tak předpokládá, že žádost musela být schválena. Neví, jestli ji zpracovávali. Ty benefitové žádosti zpracovává speciální středisko, které má na to vyškolené osoby, ale potřebuje k tomu i ty projektanty, kteří se podíleli na projektové dokumentaci, protože oni jim dávají podklady pro zpracování žádostí. Nekooperuje na tom obchodní ředitel. Neví, jestli v případě, kdy je taková žádost zpracovávána SUDOPem Praha, co se do té žádosti o poskytnutí dotace zahrnuje, jestli je to i přípravná dokumentace, projektová dokumentace ke stavbě, realizace stavby apod. Neví, na základě čeho se společnost dozvídá, co tam má zahrnout, kolika procentní dotaci má požadovat atd., na to existuje nějaká metodika vydaná buď ministerstvem dopravy nebo SŽ, ale nikdy nedělal. Ani tu žádost nepodepisuje, podepisuje to a podává SŽDC, ale zpracovatel tam asi bude uveden. Obchodní ředitel nedostává odměny za to, že vyhraje výběrové řízení SUDOP. Všichni jsou hodnoceni za hospodářské výkony, ale za jednotlivé dílčí úkony. Až v rámci toho, že celá společnost má dobré výsledky, tak jsou lépe hodnoceni. Má na mysli globální ekonomickou situaci spol. SUDOP.

38. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že Ing. H. z Valbeku zná strašně dlouho, také se znají ze společenských akcí, z konferencí apod. Když dělal obchodního ředitele, tak s Ing. H. řešili obchodní případy, jako jsou subdodávky v nějaké oblasti, možná i nějaké sdružení. Kompetence statutárů a ředitelů jsou řešeny ve stanovách společnosti a v organizačním řádu, příp. podpisovém řádu a dalších dokumentech. Dále se svědek stejně jako obž. L. a zástupkyně SUDOPu vyjádřil ke školením, poradám a vyvěšování informací na intranetu.
39. **Svědek Ing. Ivan P.**, člen představenstva SUDOPu, soudu nejprve vysvětlil, z jakého důvodu v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat, kdy odkazoval na atak policejního orgánu, kdy jim nikdo nic nevysvětlil a jelikož i jeho jméno se v materiálu od policie objevilo a sebrali i jeho emaily, chtěl se nejprve dopátrat, o co se vůbec jedná. Když se to zúžilo na tyto dvě kauzy, nevidí důvod, který by jej měl ohrozit. Ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že pracuje na pozici výrobního ředitele SUDOP Praha, kde působí již více než 35 let. Měl na starosti zpracování základních věcí až po opravdu velké projekty, které byly řádově v miliardových hodnotách, a dnes má za úkol koordinovat činnost asi 250 kolegů, kteří se zabývají projektováním. SUDOP Praha zpracovává převážnou část pro Správu železnic, dříve SŽDC, ročně dělá zhruba 400 projektů, hlavně, co se týká dopravní infrastruktury. Mají hlavní inženýry projektů, specialisty pro jednotlivé obory, počínaje zabezpečovacím zařízením a konče třeba tunely. Jeho činnost je zejména výrobní, nikoliv obchodní, byť kolegové z obchodního se ho ptají, jestli cena je přiměřená, jestli budou mít kapacity na to, aby termínům dostály, aby nehrozila nějaká penalizace nebo další nepříjemnosti spojené s neplněním závazků. Technicko – provozní studie byla odevzdána úspěšně a na jejím základě se zpracovávají další materiály, které jsou podkladem pro zpracování vysokorychlostních tratí. Co se týká té druhé zakázky, tam byl zpracován záměr projektu, přípravná dokumentace a dokumentace pro územní rozhodnutí, to bylo schváleno centrální komisí a následně byla vypsána soutěž na zpracování projektu stavby. Byla to zakázka na trati, kde je obec Martinice, jejíž starostovi

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

se podařilo prosadit, že Martinice se staly národní technickou památkou a muselo zůstat zabezpečovací zařízení funkční tak, jak bylo po léta předtím. Ty věci byly procesovány, a když na té zakázce měli začít dělat, tak zhruba na dva roky byla přerušena, protože investor čekal na vyjádření ministerstva kultury, což bylo v roce 2015 až 2017. V roce 2017 dostali písemnou výzvu, aby předložili návrh dodatku, protože termíny byly prošlé, ale i finančně se to lišilo, protože ten rozsah zakázky se musel nějak upravit, minimálně to technické řešení, takže došlo k jednání o dodatku, který předložili koncem roku 2017, a teprve tehdy se začala dokumentace opravdu zpracovávat na úrovni projektu. Obchodní činností, zadávacím řízením, rozhodnutím o podání nabídky se jako výrobní ředitel zabývá velmi okrajově. Vlastní výběrové řízení neovlivní, nemá to v popisu své činnosti, to měl v popisu činnosti obchodní ředitel, v té době Ing. L.. Na nabídce musí být minimálně dva podpisy členů představenstva, většinou se podepisoval v té době kolega S. a kolega L., a pokud jeden z nich byl nepřítomen nebo z nějakých jiných důvodů, tak to místo jednoho nebo druhého z nich podepisoval on. Z jakého důvodu se chtěl SUDOP Praha zúčastnit právě těchto dvou zakázek, svědek uvedl, že provozně-technické studie VRT byla něčím, co je prestižní pro všechny firmy a je to něco nového na tomto trhu, ale řeší se i otázka, aby to bylo ekonomicky rentabilní. Zakázka Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov byla zajímavá tím, že měli určitou výhodu v tom, že zpracovávali předchozího stupně, když mají data, dá se předpokládat, že ta zakázka bude mnohem rentabilnější, než když se to dělá po někom. Neví, jestli byla také ekonomicky rentabilní, ale určitě nebyla prodělečná. Prestižní rozhodně nebyla, něco se dohánělo, byly to spíš náhradní programy pro správu železnic než, aby to byly prestižní věci. V době, kdy podávali nabídku na veřejnou zakázku Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, měli informace, že by mohl být spolufinancován z OPD 1 nebo jiného dotačního programu, ty informace byly veřejné, to se dalo najít na stránkách. Jestli to tam bylo někde uvedeno, tak to asi tak bylo. Jestli přímo projekt stavby, projektová dokumentace ke stavbě, měla být spolufinancována z dotačního programu, to neví, nezná ty seznamy, nikdy je nehledal ani nestudoval. Na druhou stranu, pokud jde o financování nebo koofinancování z evropských peněz, tak je to vždycky až poté, co je veškerá dokumentace hotová, je schválena centrální komisí, což je orgán ministerstva dopravy, pak se teprve dá pokyn ke zpracování žádosti, potom se pravděpodobně rozhoduje, jestli to bude nebo nebude koofinancované, pro tuto zakázku zatím nebyla zpracována ani ta žádost. Žádost o poskytnutí dotace se tam objevila až v roce 2017 - 2018 v dodatku č. 2 ke smlouvě o dílo na projekt stavby Revitalizace Chlumec nad Cidlinou-Trutnov. V době původního výběrového řízení to ve smlouvě neměli. Že to bude hrazeno z OPD 1 usuzoval z toho, že v té době byla spousta takovýchto projektů, které SŽ vypisovalo, tak to vzal do jednoho balíku. Neumí odpovědět, jestli bylo běžné, že SŽDC koofinancovala na základě žádosti i tu část realizace veřejné zakázky počínaje již projektovou dokumentací stavby. Oni nejprve udělají projekt, ten je schválen na centrální komisí, pak se teprve připravuje žádost, to už vlastní projekt mají zaplacený, nedokáže si představit, jestli se to někde umí přesouvat. Na DURku to běžné není. U projektu, teprve když ho zpracují, tzn. že mají investiční náklady jako celek, včetně výkupu pozemků a geodetického zaměření, průzkumů atd., tak teprve potom se stanoví celkové náklady stavby a tohle se potom vezme jako vstupní údaj pro tu žádost. Neumí říct, jestli se v žádosti žádá o spolufinancování jen na realizaci stavby nebo i projektové dokumentace. Zpracovával žádost o poskytnutí dotace, ale to bylo pro dopravu. Pro ostatní obory jako životní prostředí to v SUDOPu dělalo více lidí, každý má svou profesi. V případě stavby Rokycany-Plzeň, podávali návrh, projednávali to s odborem fondů EU na SŽ, kontrolovala to ještě firma GASPER, což jsou zahraničními experty pro celou zejména východní část Evropy, kam směřují ty dotace, a s nimi to musí projednat, schválit. SŽDC si pak podklady od různých lidí, kteří pro ty položky shání různé podklady, dává do kupy a podává si to samo. Mělo by si to vyhotovit, podepsat a oni shání jen podklady a doplňují různé tabulky. Obchodní ředitelství rozhoduje o skladbě sdružení, pokud se SUDOP veřejné zakázky nezúčastní osamoceně. Dělají si vyhodnocování těch partnerů, bodují si je na každém konci roku, takže může dát stanovisko k doporučení či naopak, protože s některými

lidmi je opravdu potížit pracovat. Není to osamocená agenda pro obchodního ředitele, ten to navrhne, nabídne, ale většinou se k tomu vyjadřují kolegové vedoucí středisek na základě přímých zkušeností, jak se jim s nimi dělá, ale rozhodnutí je na obchodním řediteli. Neví o tom, že by v případě provozně-technické studie VRT bylo uvažováno o tom, aby ve sdružení byl někdo jiný než SUDOP Praha a Metroprojekt. Sdružení CEDOP zná, kdysi dávno byli kolegové ze SUDOPu s nimi na exkurzi po Evropě, po trati VRT, aby se před tím, než se to u nich začalo zpracovávat, seznámili s tím, jak to řeší kolegové v zahraničí. Je pravděpodobné, že se i CEDOP se zajímalo o studii VRT. Neví, že by se uvažovalo o tom, že by se CEDOP stal členem sdružení v případě studie VRT. VÚŽ je obecně nositelem pokroku v této republice, co se týče železnice, ale nebyl přítomen žádné diskuse o VÚŽ, aspoň si na to nevzpomíná. Nevěděl, že dalším uchazečem bylo VÚŽ. Až v okamžiku, kdy dostali rozhodnutí, kde bývá i seznam, kdo se zúčastnil, se poprvé dozvěděl, že se VÚŽ účastnilo. On v případě vyhlášení zakázky, o kterou má SUDOP zájem, neví, zda probíhají nějaká jednání s konkurencí. Ohledně protikorupčních opatření před rokem 2016 v SUDOPu ví, že měli systém vnitropodnikových směrnic, kde se popisuje, jak se jednotlivé činnosti provádějí, jak se mají chovat k majetku firmu, jak se mají chovat na jednáních s klientem i s dalšími účastníky těch jednání, tzn. státní správou atd., mají tam skartační řád. Neví, co je v tom za protikorupčním opatření. Určitě probíhaly vždy informace na gremiálních poradách o novinkách např. v zákoně o veřejných zakázkách, kdy kolegyně právnička dávala zásadní informace, pokud bylo více dotazů, tak se pak uspořádala vnitropodniková školení. Školení k zákonu o hospodářské soutěži bylo nějakým způsobem vždycky školené podnikovou právničkou, která tyto věci sledovala. Dostávali s kolegy „výcuc“ na hlavní věci a zásady, ale nemůže to nazvat školením. Vedení nebo pracovníci SUDOPu Praha se dozvídali, jaké mají povinnosti v případě komunikace se zadavatelem veřejných zakázek, s konkurencí, na gremiálních poradách, kde to přednášejí vedoucí středisek pro své podřízené, a kromě toho mají jednou za rok školící den, kde má podnikový právník svůj blok a tam se tyto věci před celým plénem řeší, upozorňuje se na možná rizika, to bylo de facto školení pro široké plénium. Po tom roce 2016 se tomu věnuje větší pozornost a momentálně tomu říkají „compliance program“ a mají i compliance managera. Je však přesvědčen, že před compliance programem se s etickým kodexem seznámili všichni zaměstnanci včetně předních představitelů SUDOP Praha, a.s., věděli, co je jejich právy a povinnostmi při výběrových řízeních a hospodářských soutěžích. Neřešili nikdy nějaké pochybení některého z pracovníků právě v oblasti zákona o hospodářské soutěži či zákona o veřejných zakázkách. Občas se jim nepodařilo podat včas nabídku, ale věci tohoto typu ne. Reklamní činnost a propagaci v SUDOPu měla v kompetenci finanční ředitelka a pan generální ředitel, Ing. S., kdysi to dělal ještě pan Ing. K., který byl předchůdcem kolegyně. Psal se o tom i článek, který byl uveřejněn v jejich časopise. V rozhodování o tom, koho sponzorovat, rozhodně aktivně nevystupoval. Sám nedoporučil organizaci, které by SUDOP přispěl na její činnost. Jen jednou chtěl na jejich fotbalový výběr přispět od bývalého generálního ředitele, ale ten říkal, že na „blbosti“ peníze nemá.

40. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že se podílel v letech 2006-2007 na vyplňování žádosti o dotaci na revitalizaci trati Rokycany – Plzeň a že SUDOPem byla zpracovávána i žádost u revitalizace trati Karlovy Vary, dolní nádraží – Johangeorgenstad, tam to proběhlo, stavba už je zrealizována a bez dotace by to financovatelné být nemohlo. Neví však, jaké části veřejné zakázky byly z této dotace z evropských fondů financovány. Opatření přijatá po sdělení obvinění byla taková, že kolega L. byl zbaven funkce obchodního ředitele a přestal být členem představenstva, což byl podle něho dost radikální krok. XXX s.r.o. se zabývá funkčními stavbami, dělají převážně podporu investorovi, tzn. při těch technických dozorech, kontrola rozpočtů atd. Ohledně majetkového propojení je tam pan Ing. M., který kdysi pracoval u spol. SUDOP, neví, jestli je tam majetkový podíl i SUDOPu, asi tam něco bude. Spol. XXX s.r.o. má stejnou adresu sídla jako SUDOP PRAHA. V rámci dalších opatření zavedli compliance program a pravidelně je kolegové z advokátní kanceláře školí na těch školících dnech. V rámci interních předpisů měli upraveno také

poskytování darů, uzavírání sponzorských smluv, eventuálně uzavírání marketingových smluv, aby bylo zamezeno vynakládání prostředků za jiným než deklarovaným účelem. Věděl, že to probíhá, ten seznam sponzoringu má, takže věděl, že většinou to byly charitativní věci, byl tam dětský domov, kostel, nějaké sportovní věci. Osobně se nesetkal se smlouvami nebo nějakou formou podpory pro TJ Ruda na Moravě a TJ Bohdík. S Ing. S. se zná, ale určitě jen pracovní a viděli se v životě tak čtyřikrát nebo pětkrát. Ve dvou nebo ve třech případech byli spolu v telefonickém kontaktu, když kolegové neplnili termíny. Hovoří o té fázi, co zvítězili v roce 2018. Ing. B. zná, jednali spolu mockrát, ale ve věci této stavby si nevzpomíná, že by měli nějaký rozhovor. Nikdy to nedělal, tak neví, jestli je možné oslovit zadavatele před otevíráním obálek a zjistit, kolik subjektů si vyzvedlo zadávací dokumentaci, ale určitě je to nezákonné. Na školení jim řekli, že takové věci by se neměly dělat. Kdyby to dělal nějaký zaměstnanec pravidelně, tak se s ním jako zástupce statutárního orgánu společnosti asi rozloučí. Mají v budově schránku důvěry, kde se to dá anonymně sdělit, protože tyto věci se špatně říkají do očí, pokud musí jít za svým nadřízeným a jemu to oznámit. V inkriminovaném období byl takovým nejvyšším nadřízeným pan Ing. L. a ten by měl jít za panem generálním ředitelem. Mají etickou komisi, která se obsahem schránky důvěry zabývá, myslí, že už tenkrát byla ta komise, ale není si jistý, jestli tenkrát byla schránka důvěry. Pana Jana V. zná, ten v té době pomáhal právníkovi utříd'ovat archiv, který léta neměli, vykonával tuto činnost, skenoval a zakládal digitální archiv smluv. Neví, jakým způsobem probíhalo doručování nabídek. Pana Martina Ch. zná, v té době byl vedoucí obchodního oddělení, v současnosti nahradil pana Ing. L. v pozici obchodního ředitele. Martin R. je vedoucí střediska 208, což je středisko zabezpečovací techniky, sdělovací techniky, energetiky a trakčního vedení. Jeho středisko se podílelo na zpracování projektové dokumentace. Obž. Helenu M. zná, byla referentem obchodního oddělení, neví, jakou měla na starosti činnost, asi vypracování nabídek. Jako opatření paní M. dali pod zvýšený dohled, více ji kontroluje kolega Ch., ale stále zpracovává veřejné zakázky. Nesetkal se s tím, že by se sháněly reference pro firmu, která je konkurentem v zadávacím řízení. Považuje to nestandardní věc. Co se týká zakázky trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov, pan L. jim v představenstvu nebo jemu osobně nesděloval něco o tom, že počítá nebo nepočítá se získáním té zakázky. Nezavázal se, že právě tuto zakázku získá. Sdělil k tomu, že připravuje nabídku, jaká bude cena SUDOP, to je všechno. Maximálně, kdo je ve sdružení. Odměňování obchodního ředitele se váže zejména k zisku, ne k počtu získaných zakázek. Alespoň takhle má smlouvu on. Co se týče dalších zaměstnanců obchodního oddělení, neví, prémie dělá jejich nadřízený. V době 2014 - 2016 měla věci neetického chování na starosti paní Ing. K., zabývali by se tím, předvolali by si toho dotyčného, kdo byl označen jako osoba, která se dopustila neetického jednání, nejdřív by to řešila kolegyně Ing. K., a pak by jim to předložila k nějakému dořešení. Pana Ing. B. zná dlouhodobě z různých odborných konferencí, které pořádá SŽ, pana Ing. K. nezná. Není si vědom, že by ho někdy potkal. S Ing. B. mluvili obecně o železniční problematice, nepamatuje si na nějakou hlubší diskuzi k zakázce vysokorychlostní trati. Ví, že Ing. H. je představitelem firmy Valbek, několikrát se s ním setkal na společenských setkáních, neřešil s ním veřejnou zakázku Chlumec.

41. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že pana Š. zná z pozice náměstka pro modernizaci, spíše ze společenských setkání než na nějaké formální rovině, ale pověsti o něm nejsou zrovna chvályhodné, ví, že do jedné firmy, kde se nechal zaměstnat, ani nedocházel, ale to jsou spíš drby.
42. **Svědék Martin Ch.** u hlavního líčení vypověděl, že v roce 2016 pracoval jako vedoucí tuzemského obchodního odboru SUDOPu. Neví, jestli byl vedoucí obchodního odboru nebo obchodní manažer i v letech 2014-2015. Náplní jeho práce bylo vést obchodní odbor, odpovědi na vyhledávání obchodních příležitostí, rozdělování práce ve smyslu přidělování zpracování vybraných podaných nabídek, koordinace vlastní přípravy, od zadání termínů po podání dotazování se v rámci výběrového řízení, koordinaci různých subdodavatelů, členů sdružení u vybraných

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

zakázek, apod. Na zpracování nabídek k předmětným zakázkám se nijak nepodílel a zakázky ani nepřiděloval. Předpokládá, že je přiděloval Ing. L. a zpracovávala je Ing. M.. Ta zakázka na VRT byla zajímavá, je to zakázka strategická, významná, co do obsahové náplně. Zakázka Chlumec-Trutnov je standardní zakázkou, podobných nabídek zpracovávají desítky ročně. Jestli se SUDOP Praha podílela na realizaci zakázek v předchozí fázi, o tom neví. Jeho přímým nadřízeným byl Ing. L.. V současné době vykonává funkci, kterou vykonával předtím on. Referentů na odboru bylo kolem pěti standardně. Obecně SUDOP ročně eviduje, nebo zvažuje, kolem 1500 obchodním případů. Neví přesné číslo evidovaných případů a kolik jich podávají, úspěšní jsou obecně dlouhodobě ve 25 %. V ČR se zabývá železnici pět přímých konkurentů, ale firem je celá řada. Jsou to firmy, které působí, jako regionální firmy. Zúčastňovali se výběrových řízení i ve sdružení. Je to případ od případu, standardně podávají nabídky samostatně. Když nemají kapacity kvůli termínu či kvalifikačním kritériím, vystupují v konsorciu či přibírají firmy externí. Dá se to řešit i subdodavateli, i touto cestou se jde, pokud to zadávací podmínky umožňují. Stěžejní činností SUDOP jsou projektové práce, dopravní infrastruktury, dopravní stavby. Nad rámec projekčních činností se zabývají přípravou staveb, pořizování průzkumů, geologických průzkumů a geologického zaměření v celém segmentu a dělají činnosti i během realizace staveb, jako je dozor. SUDOP funguje na veřejných zakázkách. V roce 2015 se standardně zúčastnil porad, kde rozhodovali o tom, do jakých konkrétních soutěží půjdou či budou podávat obchodní nabídku. Předával podklady pro zpracování nabídky. V těchto případech se neangažoval vůbec. Pokud se jedná o VRT, tak SUDOP se zúčastnil konsorcia firem SUDOP Praha, Metroprojekt Praha a ACRI. Kdo to rozhodl, neví. Nevěděl o tom, že se něco takového chystá. O procesu výběru členů konsorcia v tomto případě neslyšel. Dále se svědek vyjádřil k určování nabídkové ceny dle sazebníku za součinnosti rozpočtářů. K osobě Jana V. uvedl, že měl na starosti archiv právního odboru, zároveň vykonával a vykonává funkci technického dozoru stavby. Občas ho využívali na doručování obchodních nabídek. Standardně doručování nabídek podle něho probíhá expresními poštovními službami, ale v mnoha obchodních případech, když jsou lhůty velmi krátké, využívají osobní doručení na podatelnu. Může to být kdokoli, kolega z autodopravy, referentka. Stanislav V. pracoval na SŽDC na odboru veřejných zakázek. Komunikoval s ním, ale ne ohledně zadání zakázky. Občas u něj vyzvedával zadávací dokumentaci v papírové formě. VÚŽ zná, přesný popis jeho činností nezná, nejednal s nimi nikdy. Z Metroprojektu Praha a.s. zná Ing. K. a Ing. S., generálního a obchodního ředitele. Metroprojekt Praha má se SUDOP společnou náplň práce a poskytování služeb, je to konkurent, ale mají i společné zakázky. O zakázce Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov žádné nestandardní informace neví. Kdo byli další uchazeči, neví. Jestli byl tehdy SUDOP Praha v konsorciu, neví. Nezajímal se o to. Společnost VALBEK s.r.o. zná. Spolupracují s nimi na nějaké zakázce. Běžně se setkávají na vypsáních výběrových řízeních, když SUDOP hledá partnera. I VALBEK je konkurent, obě varianty jsou možné, spolupracují na zakázce nebo je Valbek konkurent. Z VALBEKU jedná s Ing. H., obchodním ředitelem. Znájí se profesně, tykají si. S panem Š. také jednal, neví, jakou má funkci. S panem H. či panem Š. o zakázce Revitalizace trati Chlumec -Trutnov nehovořil. Společnost PRODEX je jedna z firem koncernu VALBEK, společnost se specializuje na poskytování projekčních služeb na poli železniční infrastruktury a také mají některé projekty společné. Na konsorciální spojení si nevzpomíná, ale konkrétně teď spolupracují na zakázce jako subdodavatelé. Petr L. je jejich bývalý zaměstnanec. SUDOP Brno zná, ten nemá nic společného se SUDOP Praha. Je to stejný případ, některé zakázky mají společné a někdy se dohodnou na spolupráci. V období do r. 2015 společnost SUDOP Praha měla pravidla chování zaměstnanců, obecně byl zaveden dlouhodobě integrovaný systém řízení, je to celá řada směrnic, rozhodnutí a certifikací, které jsou dlouhodobě zavedeny. Mají pravidelné školicí dny, mívají školení. Právní odbor pravidelně, pokud jsou novinky, informuje vedoucí středisek, kteří dál školí směrem do středisek SUDOP. Etický kodex mají od roku 2016. Nejobvyklejší formou marketingových aktivit jejich společnosti jsou dobročinné projekty. Poskytování darů je zakázáno. Konzultuje to s osobou, která je zodpovědná, s Mgr. K.. Mají

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

marketingové seznamy, kde se určují nějaké kategorie dárců, které všichni zaměstnanci dávají. Jednou se setkal s tím, že byl SUDOPem sponzorován rugbyový tým. Pokud se jedná o opatření přijatá v souvislosti s probíhajícím trestním řízením, pak svědek zmínil přijetí Etického kodexu, dále vznik směrnice, kterou on sám schvaloval, ohledně veřejných zakázek, personální reakcí bylo to, že po tom zásahu převzal pověření obchodního ředitele za Ing. L., který v SUDOPu již nepracuje. Ing. M. u nich pracuje na stejné pozici a dál vykonává činnost referentky obchodních nabídek. Neví o tom, že by v předpisech, které souhrnně tvořily integrovaný systém řízení, byla nějaká úprava postupů u veřejných zakázek, nějaká komunikace se zadavatelem, potencionálními konkurenty, členy konsorcia atd. Obecné chování zaměstnanců, nejenom ve vztahu ke korupčnímu jednání, bylo upraveno v pracovním řádu a v nějaké příručce, kterou každý zaměstnanec obdržel. Obecně byli školeni a k veškerým aktualizacím zákona byli proškoleni právním odborem, také na výjezdních zasedáních, na poradách a e-maily. Z velkých projekčních kanceláří svědek vyjmenoval: SUDOP Praha, METROPROJEKT Praha, VALBEK, PRODEX, PRAGOPROJEKT, SATRA a SUDOP Brno s tím, že Metroprojekt Praha a SUDOP Praha jsou sesterské společnosti. Se všemi těmito konkurenty tvoří konsorcia. Všichni jim zároveň i konkurují v některých případech a mají k nim důvěru, že nezneužijí informace. On sám se zástupci zadavatele nekomunikuje a nic nezjišťuje, ani to, kdy bude vypsána konkrétní zakázka či kolik subjektů si vyzvedlo zadávací dokumentaci na nějakou vypsanou zakázku či kolik bylo podáno nabídek před otevíráním nabídek. Mají protokol o otevírání nabídek a tam jsou orientační údaje uchazečů. Jako obchodní ředitel domlouvá poskytnutí nějakých sponzorských darů velmi výjimečně. Za ty 3 roky nějakou smlouvu na poskytnutí sponzorského daru dělal, jednalo se o sponzoring Veterán rallye v Karlových Varech. Reklamní smlouvy, jako obchodní ředitel, nedomlouvá, ani je nekontroluje, není to v jeho kompetenci. Obrat jejich společnosti byl v r. 2015 řádově kolem 700 mil. Kč. Drtivou většinu tvoří projekční veřejné zakázky. Smlouva o společenství se uzavírá co nejdříve, aby měl jistotu, že to včas podá, ale vzhledem k termínu a vzhledem k náročnostem zpracování nabídek je praxe taková, že se to často řeší i ze strategických důvodů na poslední chvíli, i těsně před podáním nabídky. Obchodní riziko ve smyslu identifikace partnera a sdělování informací, se snaží eliminovat. Dlouhodobě spolupracují s partnery, kde je to riziko minimální nebo žádné. Referent obecně, není kompetentní k tomu, aby určoval cenu nabídky či oslovoval a volil partnera. Dostane jen úkoly, které vedou k fyzickému zpracování té nabídky. Případů, kdy se SUDOP účastní zakázky ve sdružení, resp. konsorciu, jsou u větších zakázek řádově desítky ročně. V takových případech o obsahu jednání není pořizován záznam. Výstupem toho jednání může být nějaký způsob stanovení ceny, řeknou si svoje názory apod. Kdyby se dozvěděl, že některý z kolegů přijal nebo nabídl úplatek v současné době, oznámil by to na schránku důvěry, na etickou linku, případně by se obrátil na osobu, která je zodpovědná. V roce 2015 by o tom okamžitě informoval svého nadřízeného, tehdy Ing. L.. Kdyby přijímajícím nebo nabízejícím byl přímo Ing. L., obrátil by se na generálního ředitele. Na dotaz obhájce, zda byly v SUDOPu v minulosti nějaké interní předpisy upravující oblast veřejných zakázek, svědek uvedl, že byl zaveden integrovaný systém řízení, o úpravě nebo nějakém takovém pokynu, neví. Školení se určitě netýkala zakázaných jednání vůči dodavatelům. Na dotaz, zda z vyhlášení veřejné zakázky lze zjistit, jaké jsou zdroje financování, svědek uvedl, že pokud to tam zadavatel napíše, tak ano, ale o tyto informace se nezajímá. Je pro něho směrodatné pouze to, co mu dá zadavatel, ať už je to inzerát, předběžné oznámení zakázky, nebo vlastní inzerát v rámci evidence zakázek, nebo je to zadávací kvalifikační smluvní dokumentace, to ho zajímá. Zadávací dokumentaci nečte celou, ty technické záležitosti předává na vědomí potencionálnímu dodavateli, tomu středisku, které jí dostane na starosti.

43. **Svědek Jan V.** v rámci své výpovědi před soudem uvedl, že v roce 2015 u společnosti SUDOP pracoval jako řidič. Jinak také archivoval smlouvy v papírové podobě. Pokud bylo potřeba zavést nějakou nabídku, tak ji tam zavezl a podal na podatelně, potvrdili mu předávací protokol. Pokud bylo potřeba někam zajet, tak dostal pokyn, většinou z obchodního oddělení. Pokud se jedná o

předmětné zakázky, nedokáže říci, zda nabídky vezl. V té době se to elektronicky nepodávalo, tak toho bylo víc, třeba i 15 nabídek měsíčně. Neví nic o průběhu výběrového řízení u těch dvou zakázek. Byla to vždy zapečetěná obálka, na níž bylo uvedeno, kdo komu podává nabídku. Pokud nabídku vypracoval pan L., pak jej instruoval pan L. nebo paní M.. Zavolali mu telefonem, jestli bude mít ten den volno. Pracovnice na podatelně mu potvrdila čas a podepsala protokol a ten předal většinou na obchodní oddělení. Většinou to předal osobě, která ho tam poslala. Na předávacím protokolu nebylo napsáno jeho jméno. Po podání nabídky se účastnil také otevírání obálek, pokud někdo z firmy věděl, že to bude probíhat návazně na podání. Musel mít plnou moc od firmy a OP. V případě podávání nabídky, nezjišťoval, kolik je dalších nabídek. Při otevírání obálek předsedající komise řekl pořadí firem, přečetl ceny, podepsali prezenčku a odešli. Informace o tom, jak probíhalo otevírání obálek si všichni, co tam byli, psali. Zápis na papíře předal ve firmě tomu, kdo ho tam poslal. Jiné nabídky, než nabídky SUDOP Praha, nevozil. V případě Prahy západ se nabídka podávala v Sokolovské ulici, kde byla stavební správa, na vrátnici nahlásil, že veze nabídku na podatelnu, byl legitimován a šel do podatelny, která byla ve 4. patře. Pracovníci na podatelně viděl vícekrát, byla tam vždycky, když nabídku přivezl. Na Stavební správě-východ to bylo obdobně, někdy na podatelně bylo více osob. Řekl, že veze nabídku a někdo se ho ujal. Na otevírání obálek u těchto dvou veřejných zakázek nebyl. Osobní blízký poměr s osobami ze SUDOPu Praha má, 10 let žije s právníkem SUDOPu Praha, je to paní Mgr. Markéta S.. Otevírání nabídek se před 4 lety zúčastnil v desítkách případů. Na VÚŽ a.s. nikoho nezná, neví ani, kde mají sídlo. Neví o tom, jestli Markéta S. plnila úkol ve vztahu k veřejným zakázkám. Při otevírání obálek nevěděl, jestli SUDOP Praha vyhraje, neznal parametry. Když byl svědek konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, v níž uvedl, že si nevybavuje, že by jej Ing., L. něčím úkoloval, ale také to, že když byl na otevírání obálek, tak napsal někdy ženě, někdy panu L., že je vše o.k., uvedl, že si to dnes již nevybavuje, ale myslí si, že to tak nebylo. Tím, že je to o.k. myslel, že přijel, předal, splnil úkol, zúčastnil se otevírání obálek, otevírání obálek proběhlo bez problémů, že to skončilo, že odjíždí. Nikdo ho o takovou informaci nežádal, byla to jeho aktivita. Z obžalovaných nikoho nezná, jenom Ing. L. a Ing. M.. O společnosti VALBEK s.r.o. ví jen, že existuje, nic víc. ACRI nezná. Metroprojekt zná, i představitele pana S.. Ing. Pavla S. nezná. Kateřinu L. nezná. Než začal pracovat pro SUDOP Praha a v průběhu pracovní činnosti, byl určitě proškolen. Když měl jezdit autem, tak bylo školení řidičů, BOZP, jak dodržovat pravidla, to je vše. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že mu nebyl uložen přesný čas, kdy má nabídku doručit, bylo mu řečeno, aby to stihl do té doby, která byla napsána na protokolu o předání, doručit na adresu, třeba na 10. hodinu. Pana V. nezná a nedoručoval mu nic na stavební správu – západ. Když nastoupil do SUDOPu Praha, nedostal informaci, jak má postupovat při předávání a doručování nabídek. Na dotaz obhajoby, zda bylo běžné, aby nabídky byly doručovány osobně, svědek uvedl, že některé se doručovaly v den lhůty, některé dopředu. Kdo a jak to rozhodl, to šlo mimo něj. Na dotaz, jak by zachoval, kdyby se dozvěděl o protiprávním jednání Ing. L. v roce 2015, svědek uvedl, že by šel na policii, jako každý normální občan.

44. Dále byla u hlavního líčení vyslechnuta podniková právnička společnosti SUDOP, **Markéta S.**, která k věci vypověděla, že její hlavní činností jsou obchodní závazkové vztahy, podpora vedoucích středisek v rámci konzultační právní činnosti, podpora obchodního oddělení a podpora vedení společnosti. Vyhotovuje smlouvy obchodní a závazkové, smlouvy o dílo a smlouvy mandátní. Jsou to i smlouvy o smlouvách budoucích, o sdružení a jakákoliv další agenda, reklamace, smluvní pokuty. Co se týče smluv v oblasti sdružení do veřejných zakázek, tak v roce 2011-2013 se zpracovávaly vzorové smlouvy, standardní typy pro potřeby společnosti. Když byly anomálie, tak se konzultovaly s právníkem. Co se týče veřejných zakázek, poskytovala podporu obchodnímu oddělení se zadávací dokumentací. Koncipovali také vzorové dokumenty pro standardní dotazy. Případně se zpracovávaly nějaké námítky, návrhy na Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Co se týče veřejných zakázek, sledovala vývoj novely, proškolovali obchodní oddělení, vedoucí,

dispečerky i sekretářky jednotlivých středisek. V letech 2013-14 vznikla potřeba častějšího náhledu i ze strany zaměstnanců, tak rozšířili celou nabídku a škálu na webový portál, kdy všichni zaměstnanci mohli nahlédnout do znění zákona, jsou tam vzorové smlouvy i metodické pokyny. Její prací byla i účast na školení, nebo školit zaměstnance, zejména v roce 2012-2013, kdy vyšel nový Občanský zákoník o obchodních korporacích. Školili se všichni zaměstnanci, i představenstvo, i obchodní oddělení. Školilo se ve školících dnech, každý rok se školila aktuální materie, novela stavebního zákona, novela o posuzování životního prostředí, věnovali část sekce zákonu o veřejných zakázkách, protože zákon se měnil. Co se týče zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, to se na gremiální poradě zmiňovalo také, proškolovalo se to v roce 2012, došly k závěru, že i když to mají roztržštěné do několika materií, pravidla chování jsou dána. Ačkoliv si myslí, že neměli nic špatně ve vztahu k zaměstnancům, po březnu 2016 se to dalo do compliance programu. Zakázka Revitalizace Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, byla podle svědkyně standardní zakázka. Smlouva byla uzavřená, ale dodatková. Kontrolovaly se i zákonné lhůty, přes vedoucí střediska, dispečery, dávali si pozor, aby smlouva byla účinná. Co se týče druhé zakázky, tam byl problém, byla dotazována na kvalifikační věci, nebyla jim jasná textace zadávací dokumentace. I tato zakázka byla uzavřená. Pokud se jedná o smlouvy o sdružení, ty si řešilo obchodní oddělení. Zpětně se k ní dostaly smlouvy již uzavřené, mnohdy to řešili na poslední chvíli, pár hodin před uzavřením nabídky upravovali smlouvu o sdružení. Měli připravené vzorové smlouvy o sdružení. Nabídky se doručovaly v roce 2015 v listinné podobě. V rámci výběrového řízení se nescházela s žádnými uchazeči, za zadavatelem docházela, protože tam předtím pracovala. Správa železniční dopravní cesty byl její bývalý zaměstnavatel do července 2011. Chodila tam za kolegyněmi, nebo i v rámci pracovního zařazení, třeba vyřešit nějaký dodatek nebo smluvní pokutu. Kvůli výběrovému řízení si nepamatuje, že by tam někdy byla. Má na mysli Stavební správu západ, kde působila, navzájem se s kolegyněmi potkávaly. Kolegyně ze Stavební správy východ také zná, zná tam paní D.. Za paní D. chodila, když jeli do Olomouce, zašly třeba na oběd. S nikým jiným se tam nescházela. S paní D. se vídaly asi jednou za měsíc. Žádnou veřejnou zakázku neprobíraly, bavily se jako právničky, ale už si nevzpomíná, o čem. Že by někdo za ní přišel na konzultaci se smlouvou o sdružení mezi SUDOPem a VÚŽ, si nevzpomíná. Paní L. nezná. Ví, že pracuje na Stavební správě, asi by ji nepoznala. Pokud by jí byla představená, tak by si to třeba uvědomila. Možná ji vídá na chodbách. Stežejními dodavateli SUDOPu jsou Správa železniční dopravní cesty a Ředitelství silnic a dálnic. SUDOP Praha ale soutěží i u jiných zadavatelů. Z obžalovaných zná jen SUDOP Praha, Ing. M. a Ing. L.. Ing. S. nezná. Ing. H. zná od vidění, měl něco společného s VALBEK s.r.o.. Jméno Petr L. je ze společnosti PRODEX, s touto společností SUDOP spolupracovala. Marii V. poznala v roce 2015-16, řešily spolu nějaké dohody. Jednala za sdružení ACRI. Řešily textaci plné moci v souvislosti s nějakou veřejnou zakázkou. Pana V. zná, pracovala tam, ale za ním nechodí. Antonína B. a Petra K. nezná, Vladimír S. je kolega ze společnosti Metroprojekt. Standardně uzavírají spolu smlouvy, naposledy se s ním škorpila o smlouvě o dílo. B. je ředitel Stavební správy východ – jinak ho nezná. Ze SUDOPu Brno zná kolegu M.. Na dotaz, zda s ní někdo přišel konzultovat to, proč je v zadávací dokumentaci vlaječka či logo EU, zatímco jinde není, svědkyně uvedla, že nikoli, že je věcí zadavatele, kam si vlaječku dá a kam si ji nedá. Myslí si, že chyby dělal sám zadavatel, že se to kopírovalo. Právníci ze strany SŽDC vždycky psali, aby to vytiskli tak, jak to bylo v zadávací dokumentaci. Sama si to vysvětlovala tím, že zakázka byla zveřejňována i tzv. Tedu, čímž se rozšiřuje potencionální počet uchazečů. Smlouvy řešící marketingová plnění v její gesci nebyly, to je v gesci Mgr. K..

45. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že si nevybavuje, zda byl ve vyhlášení veřejných zakázek v roce 2015 uváděn zdroj financování. Na stavební správu do Olomouce jezdila, když potřebovala dodatek či smluvní pokutu. Na vrátnici se nijak neprokazovala, nevzpomíná si. Cestovní doklady si asi na tyto cesty nevystavovala. Jela vozidlem nebo vlakem. Nepamatuje si, zda s Ing. L. projednávala veřejnou zakázku: Revitalizace trati Chlumec- Trutnov, zda se na ni

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

obrátil s nějakou konkrétní právní otázkou, byli v dennodenním styku, řešili spolu věci 20x za den nebo se dva dny neviděli. Nepamatuje si, že by řešili s Ing. L. nebo s Ing. M. vyloučení někoho z uvedené veřejné zakázky. Nejednala o tom s paní D. a pana S. nezná. Restauraci Plán B v Olomouci navštívila, ale neví, jestli tam někdy byla s paní D.. Vzorová Smlouva o smlouvě budoucí ke smlouvě o sdružení, neexistovala. Byla až smlouva o sdružení a Smlouva o smlouvě budoucí na poddodavatelské plnění. Vadium je to jistota za nabídku. K dotazům obhajoby svědkyně uvedla, že zaměstnanci SUDOPu věděli, že nemohou přijímat, poskytovat či slibovat úplatek, jednak to měli v interních směrnících, proškolovali je to, na gremiální poradě to také zaznělo a každoročně to zopakovali. Na dotaz, zda zakázka na projektovou dokumentaci bývá financována z evropských fondů, svědkyně uvedla, že nemůže odpovědět, neboť to vyhodnocuje zadavatel až v určité fázi, zdali se mu to navrácí nebo ne. Standardně však projektová dokumentace nebývá financována, jediné snad velké koridorové stavby, mezi ně však zakázka Revitalizace trati

Chlumec nad Cidlinou- Trutnov nepatřila. V případě, že předmětem plnění zakázky bylo i zpracování žádosti o dotaci, určitě se podle ní ta žádost nevztahovala k projektové dokumentaci, nýbrž až k té realizaci. Když pracovala na právním oddělení SŽDC, museli chodit do soutěží. V r. 2006-2008 byl takový formální náhled na zadávací řízení ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, museli se neustále dotazovat všech, kteří podali nabídku, aby mohli přistoupit k hodnocení, takže jim to strašně prodlužovalo to řízení. Mnohdy jim účastníci ani neodpovídali, přesto bylo rozhodnutí ÚHOSu takové, že nestačí se jednou zeptat, ale je třeba se zeptat několikrát. Museli se ptát i opakovaně a až poté, když nebyly neposkytnuty doklady, které jim měli poskytnout, tak je vylučovali. Paní D. nežádala o to, aby ovlivnila nějakou veřejnou zakázku.

46. **Svědék Martin R.**, vedoucí střediska 208 společnosti SUDOP Praha a.s., u hlavního líčení uvedl, že se zabývají projektovou přípravou všech profesí. Na obou jmenovaných zakázkách se podíleli a zpracovávali jednotlivé stupně dokumentací v celém rozsahu technologického zařízení. Když se nabídka zpracovávala, jeho úkolem bylo zadávací dokumentaci řádně prostudovat, aby byli schopni splnit jednotlivé požadavky, tzn. obsadit jednotlivé zakázky lidmi s garanty, nadefinovat, jestli je pro ně zakázka zajímavá po finanční a technické stránce, případně, jestli tam vidí nějaké překážky. Ve finále se všichni projektanti rozhlíží po kapacitních možnostech, zdali jsou schopni to zvládnout, případně, kdyby tam měly nějaké problémy, jít po možnostech to zvládnout ve spolupráci s jinou osobou. Může to být právníká i fyzická osoba. Na zakázce Chlumec – Trutnov pracovali i ve fázi studií, co se týká VRT, je to zakázka prestižní pro jejich obor, protože je to něco nového v ČR. Pod ním jsou jen ty technologické části, takže obě zakázky byly ziskové. Jeho nadřízeným je Ivan P., jako výrobní ředitel. Ing. M. museli předat jednotlivé garanty (seznam potencionálních zpracovatelů splňujících kvalifikační podmínky, s tzv. autorizací), případně nastínit nějaké ceny, problémů, které tam mohou být. Pokud se jedná o nějakou předpokládanou cenu, tedy kolik práce kvalifikovaných pracovníků bude stát, to si počítá. Používají k tomu nástroje jako je program Unica pro stanovení cen u odhadovaných investičních nákladů, vychází se ze znalosti zakázky, na základě zadávací dokumentace. Směrnice zadavatele jsou dané a platné u všech zakázek. K těm směrnícím přihlíží, co se týká zakázky Chlumec – Trutnov, ta měla být zpracovaná v rozsahu směrnice 11, stejně jako ostatní zakázky. Směrnice koresponduje s Unicou. U zakázky VRT při určování ceny vycházeli z rozsahu požadavků, zvláštních technických podmínek a minulých studií v jiné zakázce. Existuje možnost kooperace na těchto zakázkách, případně jenom částečná kooperace na danou činnost, kterou nejsou schopni zajistit. V těchto případech se to netýkalo technologických profesí, ty byli schopni obsadit kapacitně a personálně. V jejich oddělení nemají přímo rozpočtáře, mají jen garanta rozpočtů, což je kolega Jirka D., který zpracovává jednotlivé položky a byl i u těchto dvou zakázek. Výběrové řízení dopadlo tak, že zpracovávali zakázky a byli vítězem. Podrobnosti o výběrovém řízení nezná. Výsledek výběrového řízení se mu objeví v rámci gremiálních porad. O námitkách, vyzývacích dopisech, o něčem takovém nebyl informován. VRT měla široké pole působnosti v rovině legislativní. Má dojem, že u této zakázky bylo nadefinování-

návrh úprav legislativního rámce na technickou část zakázky. I tuto část jejich oddělení bylo schopno zvládnout. Pokud by bylo třeba to nějakým způsobem notifikovat, tuto činnost mohou dělat jen příslušné společnosti, v té době byla jediná taková společnost VÚŽ. Celkovou nabídkovou cenu určuje obchodní oddělení na základě výzvy zadavatele. Většinou je to ředitel. Určuje ji na základě výzvy zadavatele nebo na základě výpočtu. Většinou je to na základě výzvy nějaká limitní cena zakázky. Myslí strop, který zadavatel určil jako předpokládanou hodnotu zakázky v zadávací dokumentaci. ACRI zná, nemá s ní nic společného. Že by se podílela na realizaci některé z těchto dvou zakázek, neví. Neví, kdo byl dalším uchazečem o tyto veřejné zakázky, kromě SUDOPu Praha. Technicko-provozní studie na VRT již byla odevzdána, zakázka Chlumec-Trutnov je stále živým projektem. Svoji část už vyfakturoval u obou zakázek. Poznatky o tom, z jakých finančních prostředků jsou zakázky hrazeny, nemá. V rámci záměru projektů, což jsou i investiční záměry, nadefinovávají způsob financování jednotlivých zakázek. U této zakázky na základě rozhodnutí investora věděli, jak to bude financováno. Co se týká projekční přípravy, mělo to být financováno z národních zdrojů. Co se týká následné realizace, tenkrát se předpokládalo, že to půjde z národních zdrojů také, měla to být zakázka, která řeší rentabilitu tratě na základě úspor a zvýšení bezpečnosti železničního provozu. Předpoklad, že by se to mělo financovat ze zdrojů EU, v té době nebyl. Běžely shodné zakázky, jako je Jaroměř – Stará Paka. V rámci této zakázky byl i požadavek na vyhotovení žádosti o dotace a podklady pro to řízení. V průběhu zakázky obecně byl požadavek na to, aby v průběhu realizací se mohlo žádat o dotace. Bývalo to předpokladem. V rámci zakázky zpracovávají nějaký technický rozsah té zakázky, tzn. že zasahují do toho daného řízení. Na základě zásahu do tohoto území, může docházet k úpravám majetku, které jsou ve správě třetích osob, to jsou náklady, které nemohou být financovány z projektu Doprava, takže ty budou vždycky rozčleněny do samostatných stavebních objektů, provozní souborů, aby se nekřížilo financování z národního fondu a spolufinancování, ale to až v té realizaci. Tzn. že to členění dokumentace muselo předpokládat, že třeba koleje budou řešeny z národních zdrojů. Je to stavební realizace. U spolufinancování z fondu EU se jedná o **fyzickou realizaci stavby**, úprav. Stanislava V. zná, když byl na jejich zakázkách, tak s ním jednal. V případě, když probíhalo otevřené výběrové řízení, tak s ním nejednal. Z VÚŽ zná pana Romana A. a jednotlivé pracovníky. Na nic VÚŽ nepotřeboval, když připravovali zakázku a s nikým z nich nekomunikoval. Vícenáklady v rámci projekční přípravy má jako správný vedoucí střediska všude. U zakázky Chlumec – Trutnov je to změnou v zadání, to znamená větší počet zabezpečení přejezdu, změna zastávek a klasické vícepráce. Tyto vícepráce byly také řešeny dodatkem. S Lukášem H. se zná, jedná se okruh lidí na železnicích, znají se minimálně jménem. Myslí, že zastupoval VALBEK. K SUDOPu měl vztah, protože na některých zakázkách může být jako subdodavatel. VALBEK může být v případě železnice i konkurence SUDOPu. Zabývá se podobnou činností jako SUDOP Praha. S panem H. nebyl v kontaktu v souvislosti s veřejnými zakázkami na Revitalizaci trati Chlumec – Trutnov. Za PRODEX jednal pan L., ale ani s ním nebyl v kontaktu ohledně předmětné veřejné zakázky. SUDOP Brno zná. Zná tam Jirku M. a Radka M.. Nebyl s nimi v komunikaci ohledně této trati. Mojmír N. je náměstek SŽDC. Bohuslav N., je bývalý náměstek, nejednal s nimi ohledně těchto zakázek. Ing. S. zná, je to investor, pracuje pro Stavební správu Olomouc. Čím se zabývá, neví. Byl s ním v kontaktu při realizaci veřejné zakázky Chlumec-Trutnov, a to v souvislosti se změnou zabezpečení přejezdu. Předtím nebyli v kontaktu. Pravidla pro výběrová řízení, veřejnou soutěž zná z pravidelných školení, které mají. Jsou v průběhu roku a při jakékoliv změně jednotlivých předpisů a úprav. O předpisech přednáší paní S., technické věci jednotliví garanti. O nastavení pravidel a komunikace mezi uchazečem a zadavatelem, nebo mezi několika uchazeči, na základě školení vědí. Vědí, že nemají tyto komunikace vést, jemu to ani nepřísluší, pokud nehledá nějaké subdodávky. Mají také jednotlivé směrnice ohledně těchto problematik. Informace o směrnících jsou z gremiálních porad přenášeny na jednotlivé úseky v rámci úsekových porad. O etickém kodexu se dozvěděl v rámci školení, jak se mají chovat vůči zákazníkům. Protikorupční opatření tam také je, mají zakázáno brát úplatky, poskytovat dary smějí v rámci vánočních svátků apod. Na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

seznamu darů jsou obdarovávané osoby. Na intranetu to je uveřejněno. Ing. M. o nabídkové ceně nemůže rozhodovat, ta to dává jen dohromady. K dotazům státního zástupce svědek R. uvedl, že není schopen sdělit, od kdy mají etický kodex, domnívá se, že minimálně 5 let. U zakázky VRT, žádného partnera neoslovoval. Neúčastnil se jednání ohledně této zakázky.

Nahlásil, že je schopen splnit součást zakázky. U Chlumce – Trutnov to bylo stejné. Metroprojekt Praha na zakázce Chlumec nad Cidlinou možná dělal koleje, ale přímo to neví. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že SUDOP Brno byl součástí původního SUDOPu, a to před rokem 1989, nyní je tato společnost jejich konkurentem. To, že nemá brát úplatky, se u společnosti SUDOP dozvěděl při svém nástupu. Směrnici přezkoumávání smlouvy používají, obsahuje možnost naplnění dané smlouvy. Myslí, že se neliší její znění od roku 2015 žádným zásadním způsobem.

47. Obžalovaný Ing. L. v rámci svého vyjádření k výpovědi doplnil, že pod pojem technologické profese se řadí zabezpečovací a sdělovací zařízení, elektrická trakce, silnoproudá technologie, rozvody a osvětlení. To jsou profese, které jsou nosné, ty svědek oceňuje. Další profese, jsou profese, které jsou mimo, tj. spodek, svršek, mosty, životní prostředí, protihluková opatření apod. Ty Ing. R. nevede. Profese rozpočtáře nemá nic společného s oceňováním ceny projektových prací. Tato profese slouží k tomu, aby sledoval vývoj na stavebním trhu a připomínky zadavatele a zpracovával aktuální ceník pro ocenění stavebních prací. Co se týče ceny za projektové práce, spolupracoval s panem R., tak se všemi odpovědnými vedoucími středisky.
48. Na návrh obžalované SUDOP byl u hlavního líčení vyslechnut rovněž **svědek RNDr. František D.**, který uvedl, že v SUDOPu Praha je zaměstnán od roku 2006, a to ve funkci geotechnika. Co se týká protikorupčních opatření v letech 2014-2015, už při nástupu v roce 2006 byli zaměstnanci v prvním týdnu proškoleni, ať se jednalo o bezpečný pohyb na síti, předávání dat v rámci intranetové vnitřní sítě, základní školení BOZP. Absolvovali všechna obecná, ze zákona povinná školení. Je mu známo, že byla na vnitřním internetovém portálu virtuální stránka důvěry, kam mohli zaměstnanci anonymně nebo i jmenovitě případně směřovat podněty, které se potom řešily v rámci vedení společnosti. Ta internetová schránka tam podle něho byla už, když nastupovali, a od roku 2013 došlo ke změně internetového portálu, vyvíjel se, ne každý však věřil, že je to úplně anonymní. V roce 2013 se zřídila v chodbě v přízemí plechová klasická anonymní schránka důvěry. To bylo jediné místo, kde kamera na těch chodbách není. Navíc je tam běžný provoz, chodba je veřejná. Smyslem schránky bylo shromažďovat podněty zaměstnanců, zjistit, co se jim nelíbí, neboť ne každý zaměstnanec měl odvalu si stěžovat napřímo. Mohlo by tam být i anonymní udání na korupční jednání vedoucího střediska, kdyby zaměstnanec nenašel odvalu to oznámit napřímo. Bylo prezentováno, že i k tomuto účelu lze schránku použít, ty informace se vždycky sdělovali na pravidelných školeních s vedením společnosti, a tam to bylo oznámeno. Některé podněty tam byly úsměvné, např. kvalita jídla v jídelně, ale za tu dobu, co si vybavuje, tam nebyly podněty, které by se týkaly korupčního jednání zaměstnanců. Vybírání schránky měla na starosti finanční ředitelka, schránka byla uzamykatelná, neprůhledná, nebylo vidět, co tam je za podněty. O tom, co je vhodné a nevhodné chování v rámci výběrových řízení, se dozvěděl na poradách a školeních o výběrových řízeních. Bylo zmiňováno, že kdyby za nimi někdo přišel s nějakou nabídkou ke zpracování cenové nabídky, nemají ani z podstaty věci právní statut cokoli uzavírat, protože na to mají obchodní oddělení, které vybavuje komplet soutěže. Bylo to vymezení kompetencí. Kdyby dostali kontakt, měli ho předat obchodnímu oddělení a zbytek řeší obchodní oddělení. Z jejich strany to není žádný právní závazek. Také byli vyškoleni ohledně vynášení informací z pracoviště, dokonce dostali před Vánoci každoročně jako poděkování drobné dárky, kdy jedním z nich byla USB flash speciálně zaheslovaná, aby nedošlo ke zneužití dat. Byla i písemná pravidla chování, směrnice, jak se má zaměstnanec ve vztahu k okolí chovat, že mají nějaký podpisový řád, organizační řád, komu si postupně mohou stěžovat, Ohledně etických pravidel chování, loajálnosti vůči zaměstnavateli, vztahu s lidmi mimo společnost SUDOP Praha, se zadavateli veřejných zakázek, byli zaměstnanci

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

poučení, že informace o zakázkách, které se aktuálně projektují, by se neměly vynášet. Je členem Etické komise od roku 2016, a jeden z závažnějších problémů, který řešili, byl tzv. bossing. Úlohu etické komise před tím, než byla ustanovena, zastával pan finanční ředitel. Etická komise postupuje podle pravidel, které jsou v manuálu, ale ke každému jednotlivci, k tomu problému, individuálně. Jestli zaměstnanec vybočil z pravidel, pozná podle etického kodexu. Pravidla dříve, když nebyl etický kodex a nebyla Etická komise, byla v jednotlivých vnitropodnikových směrnících, měli k nim přístup na vnitropodnikové síti, ty směrnice se doplňovaly podle toho, jak se vyvíjelo právní prostředí a podmínky, nabalovalo se to, a po tom zásahu policie, se to všechno sjednotilo a udělal se jeden manuál, protože takhle to bylo několik souborů a člověk musel proklikávat pět až sedm souborů. K těm směrnícím jednou ročně probíhalo školení, také když zaměstnanec nastoupil, tak byl seznámen se všemi směrnícemi. Každý rok se aktualizovaly dodatky, co tam přibýlo nebo naopak, co ubylo a pozbylo platnosti. Vybavování vlastních nabídek do soutěží je čistě jen záležitostí obchodního oddělení. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že společnost XXX patří do skupiny SUDOP GROUP, jejich středisko s nimi nepříjde do styku, mají úplně jiný obor činnosti, sídlo mají na severu Č.. Ví, že v křídle budovy SUDOP mají cedulky XXX, mají tam jednu kancelář. Několik dní po zásahu policie, aniž by se zjistilo, co je předmětem zásahu, vedení společnosti svolalo poradu všech zaměstnanců, kde veřejně informovalo, co se stalo, jaký bude přibližně následující vývoj a bylo striktně řečeno, že platí dál zákaz vynášení jakýchkoliv informací ohledně veřejných zakázek a projektů. Bylo potřeba zintenzivnit pozor na to, s kým se, o čem baví. Věděl, na koho se v roce 2016 obrátit v případě podezření na trestnou činnost v rámci společnosti, pokud to byla prokazatelná trestná činnost, tak na PČR, v rámci společnosti na finančního ředitele, finanční ředitelku nebo výrobního ředitele, ti mají k tomu nejbližší. Neví za těch čtrnáct let, co je na SUDOPu, že by vzniklo šetření podezření na nelegální činnost. Pravidla na interní šetření podle něho vyplývala ze základních pravidel, se kterými se seznamoval zaměstnanec při nástupu. Není mu známo, že od roku 2006 do roku 2016 byl nějaký orgán, který by byl nezávislý na exekutivě, na statutárních orgánech, řediteli či nějaký auditní orgán. Jako přijaté opatření bylo to, že pan Ing. L. byl zbaven funkce obchodního ředitele a byla přijata zpřísněná opatření při vstupu do budovy. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že od roku 2006 funguje stále stejný systém porad, začíná to úplně nejvyšším vedením, tzn. ředitelé SUDOP Praha se zodpovídají představitelům SUDOPu, vedoucí jednotlivých středisek mají pravidelné porady s vedením společnosti, co se pak týká projektantů, kteří zastřešují odborně realizaci projektů, ti se scházejí jednou za čtrnáct dní, to jsou porady výrobního ředitele, kde se řeší problematika projektování a realizace zakázek. Samozřejmě, pokud je něco naléhavého, tak zaměstnanci mají možnost jít za vedoucím jednotlivých středisek okamžitě. Vybavuje si jedno školení, to už bylo někdy v roce 2013, kdy řešili ceny věcných darů do 300 korun, zaměstnanci byli na toto téma proškoleni a poučeni. Ohledně braní úplatků a dávání úplatků, protislužeb, byli zaměstnanci na těch základních školeních, která se konají, informováni. Tyto informace se školili na Sudopském školícím dni, který bývá většinou na podzim, kdy se všichni zaměstnanci povinně dostaví do Kongresového sálu hotelu Olšanka, kde proběhne školení, kde se aktualizují nové zákony, které se jich týkají, nová opatření. Ještě, než tento školící den vznikl, tak ta školení probíhala separátně po jednotlivých střediscích, takže jednou za rok bylo čtyřhodinové školení, kdy přijeli lektoři, za účasti finančního ředitele byli proškoleni ze všech nových předpisů a zařízení. To, že nemá brát a přijímat úplatky věděl, je to základní pravidlo, že se člověk má chovat podle nějakého etického kodexu, nemusí to být nikde napsané, ale pokud není gauner, tak tohle nelze. Dále svědek připustil, že před svým výslechem byl spolu s dalšími dvěma svědky na „zběžné“ poradě u právníka JUDr. Bohuslava, protože u soudu nikdy nebyl a měl celkem obavy, co ho čeká. Takže byl rád za pokyn, aby se nebál a odpovídal stručně a jasně.

49. Pokud soud hodnotil výpovědi svědků působících ve společnosti SUDOP Praha a.s., přihlížel k okolnosti, že se jedná o osoby spřízněné s obžalovanou právnickou osobou, na své výpovědi mohli

být tito svědci předem důsledně připraveni a vedeni snahou nepoškodit uvedenou společnost, a pokud měli v předmětné době poznatky o trestné činnosti či se na ní sami nějakým způsobem podíleli, přirozeně vypovídali tak, aby si svou výpovědí trestní stíhání nepřivodili. Jejich příprava byla dle subjektivních dojmů soudu patrná zejména v případě výpovědi na téma protikorupčních opatření právnické osoby a jejich zabezpečení cestou tzv. integrovaného systému řízení, školení a porad či schránkou důvěry, kdy však konkrétní náplň a účinek nebyla většina z nich schopna prezentovat. I tak byly jejich výpovědi v určitém směru přínosné, neboť díky nim se soud mohl dozvědět běžnou praxi pracovníků na konkrétních pozicích a úsecích, rozdělení kompetencí a postupy předcházející realizaci zakázky, tedy i v průběhu zadávacího řízení, ale také objasnit vztahy mezi společnostmi zabývajícími se v ČR stejným oborem činnosti.

50. Dále se soud pokusil vyslechnout svědky **Ing. Davida K.**, generálního ředitele společnosti METROPROJEKT Praha a **Ing. Vladimíra S.**, obchodního ředitele a člena představenstva uvedené společnosti. Tito však shodně jako v přípravném řízení využili svého práva odmítnout výpověď, aby si nezpůsobili nebezpečí trestního stíhání.
51. Rovněž byl u hlavního líčení slyšen **svědek Ing. Luděk S.**, ředitel odboru strategie Ministerstva dopravy ČR, který vypověděl, že do funkce ředitele odboru strategie Ministerstva dopravy nastoupil 1. 2. 2010 a tuto funkci vykonává dodnes. Jeho hlavní náplní je řízení odboru, který má dvě oddělení, jedná se o oddělení dopravní politiky a oddělení dopravních analýz. Klíčovou náplní jeho odboru je příprava koncepčních strategických resortních dokumentací, obecně tvorba dopravní politiky resortu dopravy v České republice, přičemž úzce spolupracují s klíčovými investory, což je dnes Správa železnic (dříve SŽDC), Ředitelství silnic a dálnic, Ředitelství vodních cest a především Státní fond dopravní infrastruktury, který zabezpečuje financování jednotlivých staveb, ať už z hlediska přípravy, tak i z hlediska vlastní realizace. Co se týká uvedených zakázek, musí uvést, že příprava koncepčních studií týkajících se vysokorychlostních tratí byla dlouhodobě velmi složitá a nelehká, protože se jedná o zcela nový systém v ČR a dlouhodobě s ním nebyly žádné zkušenosti, a trvalo jim poměrně dlouho, než dokázali najít odbornou shodu jak v rámci Ministerstva dopravy, tak SŽDC nad tím, jak takovou zakázku zadat a jak ji nadefinovat, aby dostali co nejlepší plnění v poměru s předpokládanou cenou. Diskuse k té technicko - provozní studii VRT začala v zásadě už v roce 2013 na pravidelném kontrolním dni SŽDC, který se týká rozpisu projektů na majetkoprávní přípravy, což je událost, která se odehrává třikrát ročně se všemi investory, a jejím cílem je prodiskutovat si s jednotlivými investory, jaké položky si budou nárokovat do přípravy. Jako odbor strategie jsou věcně zodpovědní za obsah těchto rozpisů, a na základě těchto rozpisů jsou pak jednotlivé akce připravovány a ze strany Státního fondu dopravní infrastruktury financovány. Pokud taková akce není zanesena v tomto rozpisu, SFDI ji nemůže ze svých fondů financovat. Tento postup je dán vnitřními směrnici Ministerstva dopravy, co se týká projektové přípravy, je to směrnice V1 z roku 2012 včetně svých aktualizací, a co se týká obecně přípravy a tvorby studií proveditelnosti, je to směrnice V2 z roku 2012. Poprvé v roce 2013, v době, kdy na SŽDC působil pan náměstek Š., byla tato položka nárokována do přípravy a byla nárokována s poměrně vysokou částkou 40 milionů Kč. V součtu se studií příležitosti, která byla také připravována a byla již zachycena v rozpočtu z roku 2012, se jednalo o částku 50 milionů Kč, což se jim zdálo jako poměrně vysoká částka na rozměr studie a měli tedy zájem se dozvědět, co je obsahem té dokumentace. SŽDC byla vyzvána, aby jim ty dokumentace předložila, a na odboru strategie Ministerstva dopravy se seznamovali s jejich obsahem. U té technicko - provozní studie měli pochybnost o výši ceny, tak požádali o její rozbor, protože obvykle jsou tyto studie zhruba někde na úrovni 10 -20 milionů korun. Pokud jsou to částky vyšší, tak by se mělo jednat o navazující stupně dokumentace, o dokumentaci pro územní rozhodnutí nebo o dokumentaci pro stavební povolení. Tehdy se vedla poměrně složitá debata nad tím, jakou cenu nakonec stanovit, zájmem jeho odboru bylo tu cenu snížit, protože neviděli v rozsahu 40 milionů reálné plnění takového rozsahu, nakonec ta diskuse vyvrcholila až na jednání centrální komise někdy v únoru roku 2013, kdy ta částka byla snížena na 30 milionů korun a SŽDC měla mandát připravovat zadávací

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

dokumentaci, která by obsahovala adekvátní plnění. To plnění bylo několikrát připomínkováno, jak ze strany odboru Ministerstva dopravy tak i ze SŽDC, na MD na tom pracoval odbor drah a zejména odbor strategie, jeho kolegové se také účastnili těchto diskuzí, na straně zadavatele to byl odbor strategie, případně další složky, které si vyžádaly z hlediska procese, a ambicí bylo sestavit návrh nových norem, nových směrnic pro vysokorychlostní systém, což je železnice nad rychlost 200 km/h. Typicky železniční svršek, železniční spodek, mosty, tunely, zabezpečovací zařízení, energetická zařízení, toto všechno bylo potřeba vymyslet a nějakým způsobem připravit. Ta diskuse byla poměrně dlouhá, v letech 2013-2014 docházelo navíc k organizačním změnám, jak na ministerstvu, tak na SŽDC, měnili se ministři i regionální ředitelé, tak to vyvrcholilo až zahájením té veřejné zakázky někdy v roce 2014 ze strany SŽDC, která se touto problematikou dále zabývala. Soutěž byla dlouhá, byla tam řada dotazů, které se zodpovídaly, SŽDC potřebovala pomoc, tak se jejich odbor obracela, pomáhali SŽDC upřesňovat reakce, případně jim dávali odborný názor a ta akce vyvrcholila výběrem zhotovitele snad někdy v roce 2015. Práce byla rozběhnutá, dnes byla dokončena, s optikou roku 2020 je možné konstatovat, že je ta práce poměrně hodnotná, široká a potřebná pro navazující práce z hlediska smluvní proveditelnosti jednotlivých ramen v rámci ČR. V současné době běží tři studie proveditelnosti na relaci Praha – Brno - Břeclav, Brno – Přerov – Ostrava a Praha – Ústí nad Labem – Drážďany, kde se projektanti snaží vycházet z těch návrhů z technicko-provozní studie, která byla připravena. Předmětnou zakázku vysoutěžila společnost SUDOP PRAHA ve sdružení s ACRI a třetí partner byl METROPROJEKT Praha.

52. Co se týká zakázky na projekt stavby Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov, jedná se o akci menšího rozsahu, která se připravovala primárně s cílem pomoci vytvořit podporu projektů, které by mohly pomoci s čerpáním operačního programu doprava. V roce 2013 zjistili, že se zhoršuje problematika čerpání některých prioritních os v rámci operačního programu doprava, zejména os zaměřených na silniční stavby, na silnice první třídy a částečně i na železniční síť mimo transevropskou síť. Ten operační program je dělen na několik os a v součtu vytváří portfolio finančních prostředků, které má ČR pro dané období k dispozici. Zájmem státu bylo vysoutěžít, a hlavně využít co nejvíce prostředků ze strany Evropské komise tak, aby žádné nepřišly vniveč, a proto byla SŽDC požádána, aby se pokusila najít malé, jednoduché, tzv. náhradní projekty, kterými by mohli případně prostředky vyčerpat. Bylo definováno asi třicet malých akcí, u kterých byla rozběhnuta příprava s cílem získat rychle stavební povolení a tu akci zrealizovat. Nicméně jednotlivé akce se nedařilo připravovat tak, jak chtěli, a většina z nich měla různé defekty, např. že nebylo jednoduché odstranit železniční přejezd nebo že se ukázalo, že rozsah stavby by byl složitější než na pouhé stavební řízení. Podmínkou bylo najít takovou akci, aby byla za prvé malá z hlediska finančních prostředků pod jednu miliardu Kč a aby byla rychle připravená. Vzhledem k tomu, že akce Chlumec nad Cidlinou - Trutnov začínala mít problémy s tím, že nebude vůbec vhodná do tohoto formátu financování, a to kvůli historicky zajímavé stanici Martinice v Čechách, dál tuto akci nesledovali, vyřadili ji, nebyla zajímavá, aby splnila ten cíl, který měli, tedy aby mohla být koofinancována z evropských finančních prostředků. Realizovat tu stavbu dál samozřejmě chtěli, ale v režimu, ve kterém jim to ten proces přípravy z hlediska územního řízení a stavebního řízení dovoľoval, ale vůbec o ní neuvažovali z hlediska evropského financování, protože by jim nepřinesla žádnou přidanou hodnotu. V současné době je financování z hlediska evropských možností výrazně lépe pokryto, než to bylo na konci toho minulého finančního období. Blíží se k závěru období 2014 – 2020, a vzhledem k tomu, že rozběhli poměrně velké množství projektů a dařilo se jim na začátku let 2014 – 2016, kdy v resortu doprava měli kritické období v letech 2010 – 2012, kdy bylo to množství finančních prostředků sníženo na přípravu i realizaci staveb, což bylo po nástupu vlády v roce 2010, tak udělali řadu kroků proto, aby se to už neopakovalo. Tato konkrétní akce, pokud se bude realizovat v režimu, v jakém chtějí, bude financována pouze z národních zdrojů. Teď vypadá zakázka Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, pokud se jedná o projekt stavby a realizaci stavby, tak, že stavba pomalu spěje k soutěžení realizační firmy. Neví zcela přesně, jestli je projektová dokumentace již vyhotovena, ale myslí si, že ta rozsáhlá část dokumentace už by měla

být hotová a asi i fakturována. V tomto případě je už definitivně rozhodnuto, že projektová dokumentace bude financována toliko ze SFDI. Pokud se jedná o realizaci té stavby, bude hrazena také pouze z národních zdrojů. Všechna projektová příprava, všechny dokumentace, ať jsou to územní rozhodnutí nebo stavební povolení, jsou hrazeny pouze ze zdrojů SFDI až na určité výjimky, a to jsou situace, kde např. využívají možnosti Evropského fondu CEF spolufinancovat některé vybrané stavby na hlavní síti TEN-T, ale to není tento případ. Chlumec nad Cidlinou – Trutnov je trať regionální, která nemá v zásadě vazbu na evropský dopravní systém, takže tady nebyl ani důvod o tom uvažovat. U projektové dokumentace stavby se o spolufinancování z evropských zdrojů nikdy neuvažovalo, tam k tomu nikdy nebyl důvod. Jedině, kde připouštěli tu debatu, což bylo na začátku, a proto se rozběhly projekty OPD, že by se mohly některé části zvažovat z hlediska realizace stavby, což se procesně ukázalo jako nevhodný způsob, který dál nebude sledován. Z jakého důvodu je tedy v inzerci zadávacího řízení na projektovou dokumentaci stavby upozornění, že veřejná zakázka bude spolufinancována z evropských fondů-OPD, neví, není autorem zadání, ale asi to tam bylo z toho důvodu, že se potencionálně připouštěla ta možnost, že by **realizace té stavby** byla takto financována. Proč je to inzerováno u zakázky na projektovou dokumentaci, musí vysvětlit někdo, kdo to tam dal, ale **u projektové dokumentace nebylo podle svědka předpokládáno spolufinancování**, k tomu nebyl důvod. To, že stavba mohla být hrazena, ta vlastní realizace, z evropských zdrojů, to samozřejmě pravda je, ta šance hypoteticky byla, ale nikdy k tomu nedošlo, protože se ten projekt neukazoval z hlediska svých vlastností takový, aby byl způsobilý pro financování z EU. V určité době se o tom uvažovalo, bylo to součástí portfolia asi šedesáti projektů a čekalo se, kterému se bude dařit, co z toho vzejde, jestli to má šanci, jestli je to dobrý nápad. V rámci zpracování zadávací dokumentace k revitalizaci trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov odbor strategie nekooperoval se SŽDC, co má být obsahem té zadávací dokumentace. Určitě odbor strategie Ministerstva vnitra do toho nezasahoval, některé stavby, které mohly být v potencionálním „hledáčku“, byly diskutovány s odborem fondů MD, ale z pohledu odboru strategie se řeší komplexně koncepce celé sítě v ČR, ať dálniční, silniční nebo železniční, tahle trať byla malá, nevýznamná, neměli vůbec ambici se v tomto etablovat.

53. Svědek Ing. S. dále uvedl, že ve společnosti SUDOP Praha pracoval od října 1998 do konce ledna 2010, pak odešel na Ministerstvo dopravy. Na ministerstvu, na odboru strategie, byla dlouhodobě silná fluktuace ředitelů, zhruba od roku 2006 - 2009 se v té pozici pohybovalo snad pět až šest osob, dlouhodobě bylo ministerstvo nespokojeno s tím, že ten odbor není personálně stabilní, a že nedělá koncepční systematickou práci, a ministerstvo hledalo nějakého člověka, který by takovou funkci mohl zastávat. Nabídku dostal někdy v průběhu roku 2009 od kolegů pana ministra Slamečky. Ve vedení společnosti SUDOP nikdy nebyl, nebyl nikdy mezi statutárními osobami, které měly podpisové právo, které rozhodovaly. Byl pracovníkem střediska koncepce dopravy, pak působil na mezinárodním odboru a asi dva roky ho vedl. Když byl na ministerstvu dopravy, ty pracovníky SUDOPu znal i nadále, účastnil se porad, kde se projednávaly jednotlivé akce, ať to byly studie proveditelnosti, případně územně - technické studie, s těmi lidmi se vídal, s vedením ale nikdy žádné obchodní aktivity neřešil, naopak si dával spíše více pozor, protože bylo evidentní, že bude zájem sledovat jeho vztah ke společnosti SUDOP Praha, chtěl se vyvarovat jakéhokoliv chování, které by s tím mohlo být spojeno. Někdy byl pozván na nějaké narozeniny, ale nebylo to každý týden, spíše jednou za rok, navíc, společnost SUDOP Praha společně se SŽDC organizuje každý rok Velkou dopravní železniční konferenci v hotelu Olšanka, kde se celá odborná skupina lidí setkává, kde vystupoval, měl příspěvky, přednášky, tak měl také možnost se tam zastavit a zeptat se, jak se daří. I na téma vysokorychlostní tratě se hovořilo, bylo to téma, které bylo zajímavé i pro společnost SUDOP Praha, a historicky dávno předtím, než na ministerstvo dopravy přišel, tak SUDOP Praha zpracoval některé studie, a pracoval na pracích pro Ministerstvo dopravy také, bylo to téma, které také mohli někde zmínit, ale nikdy ne ve vztahu k informacím o veřejných zakázkách. Na konferencích nebo společných setkáních se předem zveřejňovalo to, že se bude připravovat

revitalizace té a té trati, že už se blíží období, kdy bude vyhlášeno výběrové řízení na studie příležitostí vysokorychlostních tratí, technicko-provozních studií nebo se to i v novinách prezentovalo. To se dělo z úst čelních představitelů Ministerstva dopravy a SŽDC. Nijak se to netajilo. Naopak bylo kolem toho velké množství konferencí, seminářů, byly speciální příspěvky, v hospodářském výboru byly různé semináře, schůzky k tomu. Jeho kolegové na ministerstvu se zabývali obsahem zadávací dokumentace u technicko-provozní studie VRT a konzultovali to i s ním. Na dotaz, jak je možné, že lidé kolem pana Š. navrhli předpokládanou hodnotu zakázky ve výši 40 milionů, svědek uvedl, že dostali vysvětlení, které spočívalo v tom, že vztahovali tu cenu ke studiím proveditelnosti na jednotlivé dílčí tratě a sčítali jejich délku, ale obecně typ takovéto práce nelze podle něho naplnit tímto způsobem, měl by být spíše naplněn tak, že se udělá nejprve obsah zadávací dokumentace, k tomu se odhadne personální vytížení, zvaží se využití z hlediska osoboměsíců, k tomu se dá jednotková sazba, která může oscilovat v té době mezi 150 000 až 200 000 korun. Tento způsob však nebyl využit, a proto to na ministerstvu mělo takovou negativní odezvu. Zásahy odboru strategie do zadávací dokumentace, změny ze strany odboru u technicko-provozní studie nijak výrazné nebyly, tam se spíše velmi precizovaly úpravy jejich vedlejším odborem, odborem drah a odborem strategie SŽDC, ti chtěli mít velmi precizně popsané procesy z hlediska přípravy normotvorby a jednotlivých směrnic, které se opíraly o evropské zkušenosti odborníků, kteří tam jezdí, kteří to znají dennodenně. Jejich odbor strategie hlídal, aby tam byly všechny subsystemy obsaženy, tzn. železniční svršek, spodek, zabezpečovací zařízení, mosty, tunely, a aby zhruba odpovídala ta práce té ceně, protože ta cena se zdála velmi vysoká, nebyla úplně obvyklá na poměry ČR, tzn., když už ta cena měla být tak vysoká, tak aby za ni měli jako stát co největší přidanou hodnotu. O zařazení do dotačního programu se neuvažovalo, nebyl ani důvod, většinou tyto studijní materiály průřezového charakteru, ať se jedná o železnice, silnice nebo i vodu, zařazují do národních zdrojů, např. vodní koridor Dunaj – Odra - Labe, na který se udělá studie proveditelnosti, bude také financován z národních zdrojů. U těch studií se to obvykle nedělá, pokud k tomu není nějaký důvod. Jak říkal, existuje program CEF, který za určitých okolností umožňuje zařadit některé typy dokumentací do evropského financování, ale ty jsou vázány právě na tu hlavní transevropskou síť. Nepřekvapuje ho s ohledem na zkušenosti, že se konsorcium SUDOP Praha, ACRI a Metroprojekt či na druhé straně VUŽ ucházejí o takový typ zakázky, protože mají k tomu, co říci. Nevzpomíná si, že by byla výrazně překročena nabídková cena za studii na vysokorychlostní trať, že by ve skutečnosti byla provedená studie za mnohem více peněz, než bylo nasmlouváno, neví, jestli tam byly nějaké dodatky. Neutkvělo mu v paměti, že by cenu snížili příliš a nedalo se to udělat za tu cenu. Takovou zpětnou vazbu nezaznamenal. Myslí si, že ta práce je poměrně hutná, velká, a je asi dobré si ji přečíst a zorientovat se v ní, protože přináší opravdu velmi pěkné výsledky. Dále se svědek vyjádřil k zakázce Rychlá spojení - studie příležitostí s tím, že tato zakázka byla řešena třikrát, byla předmětem i správného řízení na ÚOHS, ale nakonec zakázka byla zrušena, protože druhý uchazeč, který tam byl, nesplňoval nějaká kritéria a SŽDC musela ze zákona tu zakázku zrušit. Tím jediným uchazečem splňujícím kritéria byl SUDOP Praha v konsorciu s někým dalším.

54. K dotazům státního zástupce svědek znovu uvedl, že SŽDC může financovat zakázky a finanční prostředky získává buď z národních zdrojů anebo využívá operační programy nebo evropské zdroje obecně řečeno, ty jsou dvojího typu, buď je to operační program Doprava, který je na úrovni vlády, a který odpovídá obsahově tomu, co Evropská komise chce, aby se v členských státech zhruba odehrávalo anebo z tzv. CEFu, to je speciální nástroj Evropské komise, který byl zřízen pouze na transevropskou síť a hlavní síť. Pokud se jedná o OPD hlavním koordinačním orgánem je Ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo financí dává český národní zdroj do SFDI, a ty evropské zdroje se využívají cestou Ministerstva pro místní rozvoj a jsou alokovány v SFDI. Řídícím orgánem OPD je pak ministerstvo dopravy, ale obecně za všechny operační programy v ČR zodpovídá Ministerstvo pro místní rozvoj, tedy i za ten národní koordinační program OPD.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

SFDI má roli takovou, že koordinuje spolufinancování z národních zdrojů a celkově připravuje financování staveb jako takových. Když realizační firma realizuje nějakou stavbu a posílá faktury, ty faktury jdou na SFDI, který pro evropské peníze hraje tzv. roli zprostředkujícího subjektu. Realizační firma nerozlišuje, jestli jsou ty peníze české nebo evropské, prostě pošle jednu fakturu. A na SFDI se sleduje detailně, ve spolupráci s odborem fondů MD, jaký podíl je na dané stavbě finančních prostředků českých a jaký evropských, a koordinuje to s celkovou alokací, kterou odbor fondů na Ministerstvu dopravy zabezpečuje a spravuje. Faktura se zasílá zadavateli, protože samozřejmě smluvní vztahy mezi realizačními firmami jsou uzavírány s investory, tzn. se SŽDC, ŘSD apod., ty potom přepošílají faktury na Státní fond dopravní infrastruktury. Náklady na všechny služby spojené s akcí, ať se jedná o projekt stavby, stavbu samotnou, veřejnou zakázku na bezpečnost práce, to jsou všechno prostředky, které přicházejí ze SFDI. Pokud jsou to pouze služby, jsou financovány z národních zdrojů, tzn. pouze ze SFDI. Pokud jsou to peníze na realizaci, tak tam je podíl evropských prostředků. SFDI si nemůže financovat úplně cokoli, jednak je to vázáno smlouvami s příjemci, např. mezi SFDI a SŽDC, a co se týká přípravy staveb, tam jsou ty směrnice V1 a V2, to je takový sofistikovaný systém ze strany Ministerstva dopravy, který právě hlídá, aby ti investoři mohli čerpat na položky, které jsou odsouhlasené a SFDI o nich ví a může na ně uvolňovat prostředky. Příprava staveb jako taková je součástí tzv. globálních položek na SFDI, které jsou kryty směrnicí V1, samostatně jsou náklady na realizaci staveb, ale určité typy staveb, jejichž realizace se plánuje už v daném fiskálním roce, přejdou do tzv. jmenovité položky, ty už se pak nesledují v té přípravě separátně, ale třeba dokončení inženýringu nebo typ realizační dokumentace už se potom financují přímo z té jmenovité položky. Rozpočet SFDI a rozpočet SŽDC na základě smlouvy se používá i na projekty stavby- na stavební povolení, ze zdrojů SŽDC je možné toto financovat, ale jsou to peníze, o kterých SFDI ví. Jsou to peníze, které SFDI přepošle SŽDC a může je použít na ten typ dokumentace, který chce nebo na realizaci stavby. Pravděpodobně je v rámci smlouvy mezi SŽDC a SFDI definováno, jaké akce jsou financovány z evropských zdrojů a na základě čeho, ale neví, zda jsou součástí v těch smlouvách mezi SŽDC a SFDI i prostředky určené na projekty. Ale ví, že projektové dokumentace se nedefinují z jiných než národních zdrojů. Vychází z toho, co řeší v rozpisích přípravy pro národní akce, protože tam má většinu těch staveb zahrnutých, a výjimkou by mohly být projekty CEFu. U revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov to věděl, protože ty malé projekty OPD byly dlouho diskutovány, jestli jsou vhodné či nejsou vhodné pro spolufinancování z evropských projektů. Žádosti na tyto malé projekty konkrétně neviděl, ale předpokládá, protože je měl zařazené v takové malé jedné globální položce, že byly všechny hrazeny ze SFDI přímo z národních zdrojů. Také existovaly akce, kde se kombinovalo financování jak z OPD1, tak z OPD2, ale nemyslí si, že to bylo u těch malých. Pokud se státní zástupce dotazoval na některé jiné projekty-akce, svědek sice uvedl, že mohly být financovány z OPD, avšak nikoli, co se týče projektů stavby, u projektových nákladů nebyl podle něho důvod čerpat z evropských peněz. Potřebovali čerpat finanční prostředky na realizaci stavby. Teoreticky šance by byla, ale nebyl k tomu žádný důvod. Na stavbu potencionálně šance mohla být, na projekt ne, vždy má na mysli realizaci stavby. Cílem byla tehdy filosofie nakombinovat stavby tak, aby mohly pomoci dočerpat to OPD jako celek. Na řadu dalších dotazů státního zástupce svědek znovu odpovídal tak, že do podmínek OPD spadala samotná stavba, ale nespadal tam projekt stavby, protože projektové dokumentace byly řádově výrazně nižší částky, oni potřebovali stavební náklady, přičemž jde i o způsobilosti jednotlivých komponent dané akce, zda jsou způsobilé či nejsou. Snažily primárně se tam dávat náklady, které souvisí s realizací, ne s projektovou činností. On sám žádosti o dotace nekoncepoval, tato debata probíhá vždycky mezi odborem fondů, SFDI a speciálním útvarům na SŽDC, myslí, že odborem investičním. Nezapojoval se do toho, že by s nimi řešil konkrétní projekty, ale pro něho z hlediska přípravy to byl jeden řádek v rozpisu přípravy globálních položek, nazvaný malé akce OPD či náhradní akce OPD, kde měli kumulovanou položku a snažili se tam tyto položky držet. Postupem času takhle malá položka, ten jeden řádek, zmizel a rozepsalo se to na akce, které se potom sledovaly

samostatně, pod samostatným isprofilinem. Relevantní informace by podle něho poskytnout Ing. P.. Pokud byl svědek konfrontován s poznatkem o proplacení projektové dokumentace v případě akce: Revitalizace trati Rokycany – Nezvěstice, kde je uvedena částka v hodnotě 17 708 000 Kč z fondu soudržnosti z OPD 2007 – 2013, uvedl, že je možné, že to bylo proplaceno zpětně na základě souhlasu odboru fondů, ale pokud bylo fakturováno přímo investorům, tak šly prostředky určité ze SFDI, z národních zdrojů. Nebral tedy v potaz, že k podání žádosti o dotaci mohlo dojít zpětně, ale není mu zřejmé, proč by tomu tak bylo. K dalším dotazům státního zástupce svědek uvedl, že pokud má být něco proplaceno z evropských fondů, jsou daná pravidla publicity, která se vyžadují, což znamená, že je potřeba medializovat daný projekt od jeho počátku přes průběh realizace až nakonec, tzn., že je potřeba veřejnosti dát jednoznačně přijatelným způsobem najevo, že daná akce se realizuje, že jsou na ní použity finanční prostředky z Evropské unie, k čemu ta akce slouží, většinou jsou vidět velké tabule s hvězdičkami EU u té dané akce a to slouží i pro medializaci Evropské komise, že je aktivní v rámci ČR, dělají se tam slavnostní zahájení, dělá se uvedení do provozu, když je to složitější akce, tak tam můžou být besedy s veřejností, aby se veřejnosti akce představila, případně můžou být i nějaké videokompozice, to záleží na to, jak ta stavba probíhá, jak do toho území zapadá, jak to ovlivňuje veřejnost. Zakázku Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov sledovali, pak už nebyl předpoklad, že by to bylo zařazeno do OPD, viděl to z podkladů stavební správy, které četl, zřejmě to komunikovali i s odborem fondů, jakým způsobem pracovat.

55. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že ve veřejné zakázce Rychlá spojení- studie příležitostí, té třetí, která bohužel nedopadla, bylo jeho úlohou, resp. úlohou odboru strategie, opět koordinovat proces přípravy té zakázky, v přípravě potřeby hrát tu asistenční roli, když potřebovali znát nějakou reakci, znalost, dovednost, tak jim byli k dispozici. Návrh zadávacích podmínek připravovala SŽDC, odbor strategie. Měl pravomoc zasáhnout, kromě možnosti konzultovat, mohl dát doporučení, stejně tak jeho kolegové, když se jim něco nezdálo korektní, když se něco zdálo nejasné, to buď zpřesnit nebo nějakým způsobem upravit, ale bylo to finálně na nich, jestli to akceptují nebo nikoliv. Nesetkal se s panem L. v souvislosti s úpravou zadávacích podmínek, pan L. se objevoval na odborných konferencích, seminářích, ale nikdy s ním takovou povahu diskuze nevedl. Stejná situace je i s panem Ing. S., sám byl velice pečlivý a obezřetný v tom, aby nekomunikoval nijak s managementem společnosti SUDOP Praha, a nebyl v podezření z nějakého střetu zájmů. Policii navštívil dvakrát v pozici svědka a není mu známo, že tato trestní věc měla v názvu „Luděk S. a spol.“. Myslí si, že výstup předmětné studie VRT naplnila očekávání jejich odboru, že je možné teď pracovat s podklady, se kterými je pro projektanty lepší navrhnout ta jednotlivá technická řešení a i odhadovat vstupy do ekonomické části jednotlivých studií proveditelnosti. Z hlediska odborného si nemyslí, že by nějaký subjekt evropského trhu byl schopen postihnout tento předmět plnění sám, bylo to tak široké spektrum aktivit a činností, které se tam vyžadovaly, v kombinaci s jednotlivými zkušenostmi, že to, že to konsorcium, které předložilo nabídku a nakonec ho zpracovalo, mu přišlo jako logické, a naopak by byl překvapen, kdyby tam byl jediný subjekt, který to udělá, protože to je opravdu mimořádně rozsáhlá činnost z hlediska know-how, a málokdo má tak obrovskou kombinaci expertů v jednom domě. Důvod neúčasti zahraničních subjektů nezná. Dopad tohoto trestního řízení na rozvoj vysokorychlostních tratí v ČR svědek hodnotil jako velmi negativní, protože celé to téma rozvoje vysokorychlostních tratí s sebou nese skvrnu, která není úplně jednoduchá ke smytí, a řada věcí se zpozdila. K osobě Petra Š. svědek uvedl, že ho považuje za zvláštní osobu, působil na ministerstvu dopravy i SŽDC, pohyboval se i v soukromé sféře, a když v roce 2012 nastoupil na pozici náměstka pro modernizaci dráhy, velmi intenzivně se zabýval vysokorychlostními tratěmi, je to jeho celoživotním tématem a věnuje se primárně tomuto. Vždycky měl velký zájem, aby ty „VRTky“ tady byly na co nejvyšší parametry, na tu rychlost 350 km/h, jakoukoliv další debatu o těch menších parametrech nebo o nějaké smíšené formě dopravy moc neakceptoval, takže spolu měli odborné spory a někdy nebylo jednoduché najít nějaký

společný pohled na věc, pořád prosazoval své názory. Obecně by řekl, že jeho renomé je spíše negativní než pozitivní v odborné sféře.

56. Při hodnocení výpovědi tohoto svědka soud musel být rovněž obezřetný a nemohl se spoléhat na jeho naprostou objektivitu, neboť v minulosti byl pracovníkem SUDOP Praha, jistě si tak vytvořil blízké vztahy ke svým tehdejším kolegům (tedy i k obžalovanému L.) a především sám byl v „hledáčku“ policejního orgánu v souvislosti s prošetřováním zadávacího řízení k veřejné zakázce „Rychlá spojení - studie příležitostí“. Na druhou stranu se mu žádné trestné jednání prokázat nepodařilo a jeho výpověď na soud působila kvalifikovaně, kompetentně a souladně s dalšími zjištěními vycházejícími z jiných důkazů. Objektivně soud neshledal žádných důvodů pro zpochybnění jeho verze a pokud tato nebyla zcela precizní v části týkající se rozpočtů SFDI a možnosti spolufinancování projektové dokumentace v rámci dotačního programu OPD, je třeba mít na zřeteli, že se nejedná o agendu, kterou se v rámci své pozice zabýval a že v tomto směru čerpal především ze svých obecných zkušeností.
57. Pokud se o dokazování provedené **ke skutku pod bodem I. rozsudku**, soud provedl dokazování listinnými důkazy, které byly zajištěny především v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v sídle SŽDC SSZ, eventuálně vyžádány u zadavatele zakázky, popř. dalších dotčených organizací.
58. Ze zajištěných **oznámení o zakázce - veřejné služby s názvem „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“** vyplývá, že tato byla vyhlášena v otevřeném řízení na služby, s evidenčním číslem zakázky 492320, s uveřejněním ve Věstníku veřejných zakázek dne 15.7.2014, s opravami dne 19.09.2014, 30.09.2014 a dne 08.12.2014 a uveřejněním v Úředním věstníku Evropské unie dne 18.07.2014, 24.9.2014, 3.10.2014 a 10.12.2014 s předpokládanou hodnotou 20.000.000 Kč bez DPH a kritériem pro zadání zakázky v podobě nejnižší nabídkové ceny. Zadavatelem byla SŽDC. Dle opravného formuláře ve Věstníku veřejných zakázek č. 550512 byla lhůtou pro doručení nabídek prodloužena do dne 25.02.2015 na kontaktní místo SŽDC, SSZ, Sokolovská 278/1955, Praha 9. Zadavatel v tomto případě po uchazeči nepožadoval poskytnutí jistoty za nabídku. Jako zdroj financování byly označeny prostředky České republiky – ze Státního fondu dopravní infrastruktury.
59. Pokud se jedná o způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky „Technicko-provozní studie - Technická řešení VRT“, SŽDC sdělila, že se jednalo o unikátní zadání, tedy nemohly vycházet ze zakázek shodného nebo obdobného plnění, přičemž schvalování předpokládané hodnoty bylo součástí schvalování celého zadání, na kterém se podílely SŽDC, MD ČR a SFDI.
60. Z **Obsahu zadávací dokumentace** mimo jiné vyplývá, že zadávací řízení této veřejné zakázky a všechny navazující právní vztahy se řídí právem ČR, zejména pak zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a zadavatel postupuje při zadávání této veřejné zakázky v souladu s ustanovením § 2 odst.7 zákona o VZ vztahujících se na sektorového zadavatele. Jako kontaktní osoba (za SŽDC) pro dodatečné informace k zadávacím podmínkám byl určen Ing. Marek Ch.. V zadávací dokumentaci je popsán účel (řešení problematiky VRT v komplexní rovině, vývoj dálkové dopravy v ES, prověření návaznosti základní sítě VRT v ČR na síť v sousedních zemích, řešení dopadů nových technických požadavků a nároků na stávající legislativu se zohledněním platných a závazných dokumentů ES) a předmět plnění veřejné zakázky (průvodní zpráva, technická zpráva a výkresová část), dále požadavky zadavatele na kvalifikaci (profesní, ekonomické a technické, vyžadující mimo jiné 3 odborníky na oblast interoperability, 4 experty zapojené do činnosti Centra technické normalizace apod. a možnost splnění kvalifikace prostřednictvím subdodavatele či

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

podání nabídky několika dodavateli společně-společnost uchazečů, sdružení apod.), dále obsah podávaných nabídek, požadavky na zpracování nabídkové ceny, zpracování a podpis nabídek, posuzování nabídek a kritéria pro hodnocení (nejnižší nabídková cena) a možnost zrušení zadávacího řízení (s odkazem na § 84 zákona o VZ), kdy tuto zadávací dokumentaci dne 10.7.2014 podepsal Ing. Mojmír N., náměstek GR pro modernizaci dráhy, SŽDC, s.o. a tato obsahovala v rámci příloh vzorové formuláře a podrobně popsání Technické požadavky na provedení studie.

61. Z **Písemné zprávy zadavatele č.j. 8769/2015-SSZ-ÚE** ze dne 2.6.2015, kterou zpracoval Ing. Marek Ch. a podepsal Ing. Lubor H. (ředitel SSZ) pak vyplývá, že vybraným uchazečem se stala Společnost SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT složená ze společníka 1) (správce): společnost SUDOP, společníka 2) : ACRI - Asociace podniků českého železničního průmyslu a společníka 3): společnost METROPROJEKT. Zadávacího řízení se účastnili dva uchazeči: VÚŽ s nabídkovou cenou 19.450.000 Kč bez DPH a „Společnost SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“ s nabídkovou cenou 18.829.200 Kč bez DPH. Žádná nabídka nebyla vyloučena z účasti v zadávacím řízení.
62. V rámci prohlídky jiných prostor a pozemků byla v sídle SŽDC SSZ (v kanceláři Ing. Marka Ch.) zajištěna kompletní dokumentace k administraci veřejné zakázky. Mimo jiné tak byla zajištěna písemnost nazvaná „**Stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky Technickoprovozní studie - Technická řešení VRT**“ ze dne 1.7.2014, z níž vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky měla být zadavatelem stanovena na základě konzultací s projekčními a konzultačními firmami v ČR a v zahraničí. Uvedená cena měla být v souladu s plánem přípravy investic SŽDC a byla schválena MD ČR. Tuto písemnost podepsal Martin K., v zastoupení Marka B., ředitele odboru strategie (Generálního ředitelství SŽDC).
63. Jak bylo zjištěno z textace **Obalu spisu**, spisový materiál k zadávací dokumentaci předmětné zakázky zpracovával Ing. Marek Ch., správcem dokumentu byl Ing. Stanislav V. (za SSZ vedoucí oddělení veřejných zakázek). Z uvedené písemnosti rovněž vyplývá oběh spisu mezi osobami Ing. V., Ing. H., S., Ing. O. a Ing. N.. Součástí je i již zmíněná zadávací dokumentace veřejné zakázky - Technické požadavky na provedení studie, závazný vzor smlouvy, oznámení o zakázce a pokyny pro dodavatele, které podepsal Ing. Mojmír N..
64. Ze shromážděné listinné dokumentace je rovněž patrné, že zájem o zaslání zadávací dokumentace projevíli společnosti IKP Consulting Engineers, s.r.o., Sweco Hydroprojekt a.s., Pöyry Enviroment a.s., AF-CITYPLAN s.r.o., METROPROJEKT Praha a MORAVIA CONSULT Olomouc a.s.. **Žádost o dodatečné informace** dne 15.09.2014 podal obžalovaný Ing. Petr L., a to za společnost SUDOP PRAHA a.s., dále společnost MottMacDonald, AK Weinhold Legal, CEDOP (opakovaně), Michal S., Arthur D. Little GmbH, organizační složka. Zadavatel odpověděl přípisem ze dne 18.09.2014, ze dne 24.09.2014, ze dne 26.09.2014 (všechny podepsané Ing. Jarmilou O.-ředitelkou odboru investičního), ze dne 25.11.2014 (podepsáno Ing. Luborem H.), ze dne 05.12.2014 (podepsané Ing. Jarmilou O.), ze dne 06.02.2015 a ze dne 19.02.2015 (oba podepsané Ing. Luborem H.).
65. Dne 12.02.2015 byla jmenována hodnotící komise. **Jmenování hodnotící komise** podepsal náměstek Ing. Mojmír N., kdy byli jmenováni Martin Š., Pavel V., Stanislav V., Marek Ch. a Alexander S., přičemž každému z nich byl pak určen náhradník. Jak vyplývá z **Prohlášení** dne 25.2.2015 (v den otevírání obálek s nabídkami), členové hodnotící komise, popř. jejich náhradníci, podepsali prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti, přičemž se jednalo o prohlášení osob: Jiří A. (náhradník Martina Š.), Pavel V., Ing. Stanislav V., Marek Ch. a Alexander S..

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

66. Ve spisovém materiálu SSZ se dále nachází **Seznam přijatých nabídek**, z něhož vyplývá přijetí nabídek uchazečů: VÚŽ dne 25.02.2015 v 7:50 hodin a „Společnosti SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“ dne 25.02.2015 v 8:55 hodin.
67. Jak je zřejmé z **Prezenční listiny**, otevírání obálek dne 25.02.2015 se na základě udělené plné moci (založené na č.l. 234) účastnil za uchazeče SUDOP PRAHA a.s. (společníka č.1) Ing. Petr L..
68. Z **Protokolu č. 1 o otevírání obálek** vyplývá, že otevírání obálek bylo zahájeno v 9:15 hodin. Bylo deklarováno doručení nabídek uchazečů : č.1.společnosti VÚŽ dne 25.02.2015 v 7:50 hodin a č. 2. „Společnost SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“ dne 25.02.2015 v 8:55 hodin. Nabídková cena uchazeče č. 1 byla ve výši 19.450.000 Kč, nabídková cena uchazeče č. 2 ve výši 18.829.200 Kč. Podle závěrů hodnotící komise po kontrole nabídek dle § 71 odst.2 zákona o VZ (nabídka zpracována v požadovaném jazyce + návrh smlouvy podepsán oprávněnou osobou) byly obě nabídky shledány jako vyhovující a postoupeny k dalšímu posouzení kvalifikace s termínem konání 3.3.2015 v 09.00 hod.
69. V rámci prohlídky jiných prostor SSZ SŽDC byly zajištěny kompletní nabídky uvedených uchazečů, které jsou součástí **přílohového spisu č. 1**. Pokud se jedná o **nabídku „Společnosti SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“**, z této mimo jiné vyplývá, že smlouva o vzniku společnosti mezi SUDOP PRAHA a.s.(společník 1-vedoucí společník), ACRI (společník 2) a METROPROJEKT Praha a.s. (společník 3) byla uzavřena dne 17.2.2015, že v rámci zakázky byly podíly jednotlivých společníků vymezeny tak, že SUDOP měl mít 55%, ACRI 37% a METROPROJEKT 8%, za SUDOP smlouvu podepisoval Ing. Petr L. (místopředseda představenstva) a Ing. Ivan P. (místopředseda představenstva), za ACRI Ing. Marie V. (jakožto generální ředitelka na základě plné moci) a za METROPROJEKT Ing. David K. (místopředseda představenstva) a Ing. Vladimír S. (člen představenstva), dále to, že osobami oprávněnými jednat za uchazeče (i v rámci jednotlivých společností na základě plné moci) byli: Ing. Petr L. a Ing. Ivan P. či, že v nabídce není uvažováno se subdodavatelským plněním. Pokud se pak jedná o **nabídku VÚŽ**, z této je mimo jiné patrné, že za uchazeče jednali obžalovaní Ing. Antonín B., Ph.D. (jakožto předseda představenstva) a Ing. Petr K., Ph.D. (jakožto člen představenstva), přičemž čestné prohlášení dle § 53 odst.1 písm.a) a b) zákona o VZ podepsal kromě nich rovněž Miloš K. (jakožto člen představenstva). V části vztahující se k zadání části prací subdodavatelům (Příloha č.2) datované dnem **12.2.2015** jsou jako subdodavatelé VÚŽ uvedeny společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o. (činnosti spojené s výkonem Specialisty na projektování dopravních staveb) s podílem 14% z nabídkové ceny a NDCON s.r.o. (činnosti spojené s výkonem Vedoucího týmu) s podílem 25% z nabídkové ceny, přičemž doloženy byly rovněž Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o dílo s těmito dvěma společnostmi na zakázku: Technicko-provozní studie - Technická řešení VRT, se SUDOP BRNO, spol. s r.o. dne **10.2.2015** a s NDCON s.r.o. již dne **6.2.2015**. Součástí nabídky je pak i Výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů vztahující se ke společnosti SUDOP BRNO, spol. s r.o. ze dne **5.1.2015**.
70. Z **Protokolu č. 2.1. o posouzení kvalifikace** pak soud zjistil, že komise zasedala dne 03.03.2015 v 9:00 hodin, kdy shledala nedostatky v nabídce uchazeče VÚŽ, konkrétně nedostatek v prokázání kvalifikace člena realizačního týmu- Lukáše H. a v předložených osvědčeních o zakázkách (nesoulad v Seznamu služeb ohledně objednatele/investora zakázek). Lhůta pro doplnění byla stanovena do dne 16.03.2015 do 9:00 hodin. **Žádost o doplnění podkladů** byla odeslána Markem Ch. dne 04.03.2015 e-mailem společnosti VÚŽ, konkrétně Kateřině Š. (viz. e-mail č.l. 199-200) a

rovněž poštou s doručením 06.03.2015 (viz. přípis Ing. Pavla V., jakožto předsedy hodnotící komise, včetně doručení na č.l. 197-198).

71. Z listinné dokumentace zajištěné u SSZ je pak zřejmé, že dne 16.3.2015 v 08.10 hod. (obálka č.l. 208) došlo ze strany uchazeče VÚŽ **k doplnění dokladů** vyžádaných zadavatelem, tedy doplněným **životopisem Ing. Lukáše H.** (odborníka na interoperabilitu) a Přílohou č.4 –Seznam služeb, tedy i Osvědčením o zakázce Modernizace trati Veselý n. L. - Tábor - II. část, úsek Veselý n. L. - Doubí u Tábora, 1. etapa Veselý n. L. – Soběslav ze dne 09.03.2015 vystaveným pro VÚŽ společností **METROPROJEKT** (podepsání David K., Vladimír S.), dále Osvědčením o zakázce Optimalizace trati st. hr. SR - Mosty u Jablunkova - Bystřice n. Olší ze dne 11.03.2015 vystaveným pro VÚŽ společností **Subterra a.s.** (podepsán Jiří T.), dále Osvědčením o zakázce Rekonstrukce žst. Přerov, 1. Stavba ze dne 10.03.2015, které vystavila pro VÚŽ společnost **OHL ŽS, a.s.** (podepsán Josef R.).
72. Po tomto doplnění kvalifikace hodnotící komise zasedala dne 17.03.2015 od 9:00 hodin komise, jak vyplývá z **Protokolu č. 2.2 o posouzení kvalifikace**, kdy komise pokračovala v posouzení kvalifikace dle § 59 zákona o VZ a dospěla k závěru, že nejasnosti v nabídce VÚŽ byly odstraněny, kvalifikaci tak splnily oba uchazeči, přičemž na tentýž den od 10.00 hod. bylo naplánováno další jednání o posouzení nabídek uchazečů.
73. Jak je zřejmé z **Protokolu č. 3 o posouzení a hodnocení nabídek**, hodnotící komise ve složení: Martin Š., Pavel V., Stanislav V., Marek Ch. a Alexander S., po vyhodnocení nabídek uchazečů při základním hodnotícím kritériu nejnížší nabídkové ceny, jednomyslně doporučila jako vítěznou nabídku přijmout nabídku uchazeče č.2, tedy „Společnosti SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“, a to vzhledem k nejnížší nabídkové ceně. Uvedený výsledek byl rovněž obsažen ve **Zprávě hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek** ze dne 17.03.2015 s uvedením předání zadavateli dne 17.03.2015. Souhlas zadavatele se závěry v uvedené zprávě hodnotící komise pak ve **Stanovisku zadavatele** dne 16.4.2015 vyjádřil i náměstek generálního ředitele pro modernizaci dráhy- Ing. Mojmír N..
74. Proti zadávacím podmínkám však zadavateli dne 02.03.2015 podal **námítky** spolek CEDOP, kdy namítal porušení základních principů zadávacího řízení, zejména porušení zásady rovného a nediskriminačního zacházení ve prospěch ACRI. Stěžovatel se domáhal zrušení zadávacího řízení. Zadavatel zastoupený náměstkem Mojmírem N. (přičemž jako pracovníci věc vyřizující jsou uvedeni: Mgr. P., Ing. B.) nevyhověl námítkám **Rozhodnutím zadavatele o námítkách proti zadávacím podmínkám** ze dne 12.03.2015, kdy námítky shledal jako nedůvodné s tím že, kvalifikační předpoklady nejsou nepřiměřené, jsou stanoveny na spodní hranici nezbytné pro posouzení předpokladů, a nemohou být posouzeny jako skrytě diskriminační. K tomu spolek CEDOP podal na ÚOHS **Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a návrh na nařízení předběžného opatření**, a to z důvodu nezákonnosti požadavků na dodavatele v zadávací dokumentaci a porušení zásady rovného a nediskriminačního zacházení, kvalifikační kritéria neodpovídají předmětu veřejné zakázky. CEDOP navrhl zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. ÚOHS zahájil řízení dne 23.03.2015 pod č. j: ÚOHS-S184/2015/VZ7778/2015/512/MHr., jak je zřejmé z **Oznámení o zahájení správního řízení** ze dne 25.3.2015.
- Zadavatel SŽDC (podepsán Ing. Mojmír N., vyřizuje Mgr. P.) se k řízení vyjádřil **přípisem ze dne 01.04.2015**, kdy uvedl, že má za to, že žádným úkonem zákon neporušil a s návrhem se neztotožňuje. Zadavatel uvedl, že návrhovateli nepředložil žádné důkazy, které by dokazovaly bezprostřední újmu na právech. Jak vyplývá z Rozhodnutí ÚOHS č.j. ÚOHS-

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

S184/2015/VZ9131/512/MHr, dne 13.4.2015 bylo ÚOHS rozhodnuto tak, že návrh spolku CEDOP na zákaz uzavřít smlouvu se zamítá, a to s odůvodněním, že důvody uvedené v návrhu nesvědčí o nutnosti vydat takové předběžné opatření. V rámci správního řízení se navrhovatel CEDOP vyjádřil ve lhůtě dané ÚOHS přípisem ze dne 04.05.2015, zadavatel své vyjádření poskytl v přípisu ze dne 12.05.2015 s tím, že požadavky na kvalifikaci jsou odpovídající a nutné k plnění veřejné zakázky.

75. Následně dne 21.05.2015 byla mezi zadavatelem SŽDC zastoupeným náměstkem Mojmírem N. a vítězným uchazečem společností „Společnost SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“ zastoupeným obžalovaným Ing. Petrem L. a Ivanem P. podepsána **Smlouva o dílo Technickoprovozní studie-Technická řešení VRT.**
76. Dále byla uveřejněna již shora zmíněná Písemná zpráva zadavatele č.j. 8769/2015-SSZ-ÚE ze dne 2.6.2015, kterou zpracoval referent Ch. a podepsal Lubor H. s informací o zadání veřejné zakázky uchazeči „Společnost SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“ a dne 22.6.2015 bylo uveřejněno Oznámení o zadání zakázky bylo rovněž uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek.
77. Dne 15.06.2015 ÚOHS vydal **Usnesení č.j. ÚOHS-S184/2015/VZ-12970/2015/512/MHr** ve věci přezkoumání úkonů zadavatele předmětné zakázky, kterým zastavil správní řízení, neboť návrh se stal zjevně bezpředmětným, s odůvodněním, že zadavatel již uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky.
78. Při provedené prohlídce sídla Generálního ředitelství SŽDC byly rovněž zajištěny nabídky (kopie) obou uchazečů a dále koncept již vytvořené technickoprovozní studie č. 02/2016, včetně CD.
79. V rámci prohlídky jiných prostor v sídle společnosti METROPROJEKT byly zajištěny podklady obsahující zadávací dokumentaci SŽDC s poznámkami u jednotlivých kvalifikačních předpokladů a výpis ze seznamu kvalifikovaných dodavatelů s osvědčeními o poskytnutí služby, ale i diář V.S., o jehož obsahu bude pojednáno níže.
80. Prohlídka jiných prostor pak proběhla i v sídle společnosti VÚŽ, kdy kupodivu nebyla zajištěna nabídka VÚŽ do předmětného zadávacího řízení, ani žádné jiné dokumenty (dokonce ani v elektronické podobě) vztahující se k této veřejné zakázce. Zajištěny však byly **diáře obžalovaných Petra K. a Antonína B.** V diáři Petra K. s nápísem Alstom je dne 16.02.2015 (str.19) evidovaný rukopisný záznam: „16:00 Olšanka jednání SUDOP“. V diáři Antonína B. označeném Siemens 2015 je dne 16.02.2015 (str.31) odškrtnutý rukopisný záznam „P. L.“. V dalším diáři Petra K. modré barvy s nápísem Siemens je (na str. 30) u dne 16.02.2015 zápis: „jednání SUDOP - projekt SŽDC, Olšanka 16.00“.
81. Dále byl zajištěn v kanceláři Ing. Petra K. svazek listin označený: **„Díl 1 požadavky a podmínky pro zpracování nabídky- Část 2 pokyny pro dodavatele Technicko-provozní studie Technická řešení VRT“**, přičemž za Přílohou č.7 se nacházela písemnost s názvem **„Požadavky na doložení dokladů (Termín podání 18.12.2014)“**. Na listině jsou uvedeny požadavky na doložení písemností (např. výpis obchodního rejstříku, živnostenského rejstříku, výpisy z rejstříku trestů, potvrzení správy sociálního zabezpečení, životopisy) a loga. Seznam je ukončen vutučenou výzvou: „Všechny dokumenty pouze osobně, na CD, flash disku apod.!!!!“ s tím, že: „Podpis a kompletace bude domluvena osobně. Děkuji, M.“. Tato listina je pak rukopisně opoznámkována (např. „připravit do pátku 28.11.“, položky seznamu jsou odškrťovány či označeny „OE“, „OMO“, eventuálně s otazníkem. Dále složka obsahuje formuláře životopisů ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

10.11.2014, a to Jana L., Martina V., Danuše M., Přemysla Š., Zdeňka M. a Michala P., tedy pracovníků či zaměstnanců ACRI, kdy tyto životopisy měly kolonku na podpisy toliko Ing. Marie V. (za ACRI), Ing. Tomáše S. a Ing. Petra L. (oba za SUDOP).

82. Při prohlídce sídla společnosti ACRI byly v kanceláři Marie V. zajištěny listiny vztahující se k realizaci předmětné veřejné zakázky, tedy především ke vztahům v rámci sdružení, rozdělení úkolů mezi společníky (včetně již shora uvedené společenské smlouvy) a vyhodnocení realizovaných částí studie.
83. Při prohlídce sídla společnosti SUDOP PRAHA a.s. byly zajištěny dokumenty vztahující se k předmětné veřejné zakázce, jako je již zmíněná smlouva o dílo uzavřená dne 21.5.2015 mezi SŽDC, státní organizací a „Společností SP + ACRI + MTP_Technická řešení VRT“, ale i dokument označený „Technicko-provozní studie – technická řešení VRT, Technické požadavky na provedení studie (Příloha č.1), listina nazvaná : „**Technicko-provozní studie-Technická řešení VRT“ Požadavky na doložení dokladů do nabídky** opatřená ručně psanými poznámkami, kdy tento dokument obsahuje vyjmenování listin (výpisy z OR, RT, životopisy, čestná prohlášení, plné moci apod.), které je nutné doložit pro podání nabídky do veřejné zakázky, přičemž jsou zde i požadavky na společnost ACRI a na poskytnutí loga (přičemž tento dokument formou, formátováním i obsahem odpovídá obdobnému dokumentu nalezenému ve společnosti VÚŽ označený jménem obžalované M.).
84. Jak vyplývá z protokolů o provedení prohlídek jiných prostor a domovních prohlídek, byla v jejich rámci zajištěna také výpočetní technika a jiná elektronika (tedy i flashdisky a jiné nosiče dat), která byla podrobena znaleckému zkoumání z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky. Takto získaná zájmová data (v elektronické-DVD i listinné podobě) pak tvoří **Přílohový spis č.3.**
85. Z **pevných disků počítačů z kanceláří společnosti SUDOP a ze serveru společnosti SUDOP** byla zajištěna v odstraněné poště e-mailová komunikace mezi obžalovanými Petrem L. a Helenou M., kdy si zasílají životopis Ing. K., který byl následně součástí nabídky společnosti VÚŽ, s tím, že Helena M. sděluje, že CV je třeba zapracovat do „jejich“ formuláře. Životopis byl zaslán e-mailem ze dne 17.02.2015 (tedy v den, kdy byla uzavřena smlouva o sdružení s ACRI) obžalovanému L. od Ing. Roberta M., ředitele společnosti NDCon s.r.o. (což měl být budoucí subdodavatel VÚŽ). Dále pak obžalovaný L. poslal dne 19.02.2015 v 13:28 hodin Heleně M. kontakt na obžalovaného Petra K.. Zajištěna byla rovněž e-mailová komunikace k životopisu Ing. R., který byl rovněž následně součástí nabídky společnosti VÚŽ, kdy k e-mailové žádosti obžalovaného L. ze dne 17.02.2015 zaslal Ing. Radoslav M. ze společnosti SUDOP BRNO dne 17.02.2015 životopis Ing. Petra R. a tento životopis Ing. Petra R. byl dále dne 17.02.2015 přeposlán obžalovaným L. na adresu xxx.
86. V **počítači obžalovaného L.** byly v aplikaci kalendáře zajištěny záznamy na den 16.2.2015 (16:00 -16:30): „Salonek PK + AB Olšanka“ a na den 12.03.2015 (16:00 – 16:30): „VUŽ-tam“.
87. Z **počítače užívaného obžalovanou M.** bylo zjištěno, že na disku „D“ tohoto počítače byla nalezena složka „\old_PC\disk_5\pw-agenda\helenam.\dms36255“, která obsahuje řadu souborů vztahujících se k podávané nabídce do veřejné zakázky „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“ sdružením společností SUDOP Praha + ACRI + Metroprojekt, přičemž se jedná o podklady pro nabídku společnosti, plné moci pro otevírání obálek a podklady pro smlouvu mezi společnostmi SUDOP, ACRI a METROPROJEKT. Z výpisu historie USB zařízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

zapojených do počítače užívaného obžalovanou M. bylo zjištěno, že mezi takovými zařízeními byl i Disk General USB_Flash_Disk 1.00 sériového čísla: 0329800000010884&0 (s datem posledního použití 10.03.2015).

88. Identické USB zařízení pak bylo vloženo i do **notebooku zajištěného u obžalovaného K.** (jak vyplývá z historie notebooku tohoto obžalovaného, dne 07.03. a 21.3.2016). Z tohoto notebooku Petra K. zajištěného při prohlídce v místě jeho bydliště bylo dále zjištěno, že na disku označeném „E“ byla nalezena v kořenovém adresáři složka s názvem \VUZ\Agenda TŘ\Projekt SŽDC_SUDOP, která obsahuje soubory, jež jsou součástí podané nabídky, tedy osvědčení o zakázkách, životopisy, prohlášení uchazeče atd. Samotná složka Projekt SŽDC_SUDOP byla vytvořena dne 19.02.2015 11:23 hodin. Její podsložka „Nabídka“ pak dne 13.03.2015 v 9:35 hodin a podsložka „Projekt SŽDC“ pak dne 13.03.2015 v 9:35 hodin, tedy následující den po schůzce s obžalovaným Petrem L. (k níž mělo dojít dle záznamu o návštěvě v kalendáři obžalovaného Petra L.) a po podání nabídky (dne 25.2.2015). Mezi vykopírovanými soubory byl nalezen soubor „CV_VUZ_P..docx“, v jehož metadatech je v položce XML:PW_WorkDir záznam d:\pwwagenda\helena.M.\. Složka stejného jména se nachází na bitové kopii pevného disku zajištěného v počítači ve společnosti SUDOP. Soubor se ve zmíněné složce v notebooku obžalovaného Petra K. nachází celkem třikrát, a to ve složkách: 1)\VUZ\Agenda TŘ\Projekt SŽDC_SUDOP\Projekt SŽDC\, poslední zápis 19.02.2015 v 11:36 hodin, poslední změna 13.03.2015 v 9:35 hodin, 2)\VUZ\Agenda TŘ\Projekt SŽDC_SUDOP\, poslední zápis 19.02.2015 v 11:36 hodin, poslední změna 19.02.2015 v 11:36 hodin (oba s kontrolním součtem MD5: 834df93e4f2460d04fa8aed0cd594986). Dále mezi soubory byl v těchto adresářích nalezen soubor „\VUZ\Agenda TŘ\Projekt SŽDC_SUDOP\Nabídka\Životopis R..docx“ (poslední zápis 17.02.2015 v 16:58 hodin, s celkovou dobou editace 1,8 hodiny, poslední změna 13.03.2015 v 9:35 hodin, což je také datum a čas odpovídající vytvoření nadřazené složky „Nabídka“ v počítači Ing. K.).
89. Dále soud při zjišťování skutkového děje vycházel z poznatků získaných na základě sledování osob a věcí a rovněž odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu, kdy jako důkaz sloužily příslušné záznamy pořízené při sledování (v listinné, obrazové a audio podobě) a k nim připojené protokoly o sledování dle § 158d odst.7 tr. řádu a protokoly o záznamu odposlechu a telekomunikačního provozu dle § 88 odst.6 tr. řádu s připojenými audionahrávkami na DVD. Nutno podotknout, že procesní použitelnost těchto důkazů, resp. to, že nebyly opatřeny zákonným způsobem, někteří z obžalovaných v rámci své obhajoby před soudem zpochybňovali a soud se tak s jejich námitkami musel vypořádat, což vyžadovalo i určitou součinnost státního zástupce, který na výzvu soudu dodal další spisový materiál objasňující podmínky, za nichž byla operativně pátrací činnost a příslušné právní úkony orgánů činných v trestním řízení realizovány. Soud tak musí v této části rozsudku učinit určitý exkurs nad rámec merita kauzy.
90. Úvodem je třeba konstatovat, že trestní řízení bylo vedeno na základě záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu ze dne 24.11.2014, č. j. OKFK-4961-6/TČ-2014251101, kdy policejní orgán Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, zahájil úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, které mohly být spáchány v souvislosti se zadáním **veřejné zakázky „Rychlá spojení – studie proveditelnosti“**, zadavatele SŽDC, vyhlášené dne 29.05.2014. Jako osoby podezřelé z této trestné činnosti byly označeny osoby: Luděk S., Tomáš S., Petr L. a společnost SUDOP PRAHA a.s. Podle obsahu tohoto záznamu mělo být podezření o páčání trestné činnosti (spočívající stručně řečeno v tom, že za součinnosti shora uvedených osob mělo

dojít k nastavení technických a kvalifikačních podmínek veřejné zakázky „Rychlá spojení – studie proveditelnosti“ - zadavatele SŽDC tak, aby v této soutěži vyhrála projekční společnost SUDOP PRAHA a.s., se sídlem Olšanská 1a, Praha 3 nebo jiná s touto společností spřízněná firma) zjištěno z anonymního oznámení podaného poštou na Útvar odhalování korupce a finanční kriminality (viz. č.l. 2), dále poznatkem postoupeným Vrchním státním zastupitelstvím v Praze (viz. č.l. 1) a dále šetřením policejního orgánu, kdy se hovoří o vytěžení informačních zdrojů zájmového prostředí ČD a SŽDC (které potvrdily skutečnosti uvedené v trestním oznámení a poznatku VSZ), vytěžení otevřených zdrojů a policejních databází o šetření okolností výběrových řízení a k jednotlivým subjektům participujících na zakázkách. Když pak soud zjišťoval, jaké poznatky a informace spoluiniciovaly zahájení úkonů trestního řízení, pokud jsou zmíněny „informační zdroje zájmového prostředí ČD a SŽDC“, státní zástupce odkázal na úřední záznamy policejního orgánu ze dne 14.11.2014 a dvou ze dne 24.11.2014, které doložil ve spise tvořícím Pomocný materiál (stejně sp.zn.: NCOZ-1140-1705/TČ-2016, jako je tímto soudem projednávaná věc). Z úředního záznamu ze dne 14.11.2014 pak vyplývá, že se tohoto dne uskutečnilo jednání s tzv. informačním zdrojem hned z několika zájmových prostředí: Ministerstva dopravy, SUDOP PRAHA a.s., CEDOP a SŽDC (přičemž účastníci soudního řízení se jistě dovítí, kdo tímto informačním zdrojem byl, což vysvětluje i to, proč je zdroj dáván do spojitosti i s ČD). V tomto úředním záznamu jsou pak „zdrojem“ uvedeny okolnosti výběrového řízení na veřejnou zakázku „Rychlá spojení – studie proveditelnosti“, údajné diskriminační podmínky (na nichž se měl podílet Ing. S. z MD), vyjednávání mezi zástupci potenciálních uchazečů ze společnosti SUDOP (Ing. S. + Ing. L.) a CEDOP (Luděk V.) apod. a měly být získány telefonní čísla na některé zájmové osoby. Úřední záznam ze dne 24.11.2014 pak znovu deklaruje, že se uskutečnilo jednání s tzv. informačním zdrojem hned z několika zájmových prostředí: Ministerstva dopravy, SUDOP PRAHA a.s., CEDOP a SŽDC a bylo zjištěno, že ve vztahu k uvedenému výběrovému řízení byly s ohledem na dodatečné dotazy uchazečů k zakázce opakovaně odsouvány termíny pro podání nabídek a otevírání obálek, v čem společnost ADIF (jenž se chtěla o zakázku ucházet ve sdružení s CEDOP a TAKTICI.CZ) spatřuje zmanipulování zadávacího řízení a diskriminačních podmínek a že „zdrojem“ byla mimo jiné předána dokumentace vztahující se k hodnocení nabídek hodnotící komisí zadavatele. Další úřední záznam ze dne 24.11.2014 již jen dokládá, že operativně pátrací činností byla zjištěna telefonní čísla užívaná zájmovými osobami.

91. Jak soudu dodatečně doložil státní zástupce, již dne 28.11.2014 dozorující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal u Obvodního soudu pro Prahu 3 návrh k vydání příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu dle § 88a odst.1 tr. řádu u účastnických stanic (tel.č.) uživatelů : Luděk S., Tomáš S., Petr L. a Luděk V., kterému bylo téhož dne vyhověno a kterým byla rovněž založena ve smyslu § 26 odst.2 tr. řádu místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 3 k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení.
92. Jak vyplývá z podnětu policejního orgánu státnímu zástupci ze dne 19. 1. 2015 k povolení sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. řádu a následného návrhu státního zástupce z téhož dne, dne 19.1.2015 byl Obvodní soud pro Prahu 3 požádán o vydání povolení ke sledování osob : Petra Š., Tomáše S. a Marie V., včetně osob, s nimiž vejdou v kontakt na dobu šesti měsíců s velmi podrobným odůvodněním toho, proč je dáno podezření, že v rámci zadávacího a výběrového řízení na veřejnou zakázku „Rychlá spojení – studie proveditelnosti“ dochází k trestné činnosti shora uvedené kvalifikace, to vše ku prospěchu společnosti SUDOP, z jakých zdrojů policejní orgán vychází, i to, jaké konkrétní jednání (20.1.2015-11.00 hod. –kancelář v sídle ACRIplánovaná účast: M.V., T.S., P.Š.) zájmových osob je zapotřebí monitorovat a jaké poznatky důležité pro trestní řízení by bylo možné tímto zásahem do soukromí podezřelých získat, s tím, že takové poznatky nelze zajistit jinak a že se jedná se neodkladný úkon trestního řízení, když podstatná schůzka se má uskutečnit dne 20.1.2015 a hrozí tak nebezpečí ztráty a zmaření důkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Této žádosti státního zástupce bylo soudcem Obvodního soudu pro Prahu 3 bezodkladně vyhověno opatřením ze dne 19.1.2015 pod sp.zn. Nt 4002/2015 (na dobu od 19.1.2015 do 19.6.2015). Zdejší soud pak musí konstatovat, že odůvodnění písemné žádosti státního zástupce (ale i odůvodnění soudce) dalece přesahuje nezbytné náležitosti dané ustanovením § 158d odst.4 tr. řádu. Tento právní úkon rozhodně nebyl založen na svévůli některého z orgánů činných v trestním řízení, relevance podezření z trestné činnosti byla náležitě podložena a policejním orgánem analyzována a právě proto, že bylo potřeba dále a lépe verifikovat některé domněnky a obvinění, tentokrát pravděpodobně pocházející z jediného zdroje, jako jediný objektivní způsob se zcela logicky jevil právě tento operativně pátrací úkon. A byť nepřinesl dostatečné poznatky vztahující se k výběrovému řízení „Rychlá spojení – studie proveditelnosti“, přinesl určité indicie ke skutku pod bodem I. tohoto rozsudku, což de facto ve spojení s dalšími získanými poznatky vyústilo v další níže uvedenou etapu trestního řízení.

93. Dne 5.2.2015 došlo na základě doplňujícího záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu č. j. OKFK-4961-16/TC-2014-251101, policejním orgánem (Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV) k zahájení úkonů trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, který mohl být spáchán v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Technicko-provozní studie – technické řešení VRT“, zadavatele SŽDC, vyhlášené dne 15.07.2014 (skutek pod bodem I.), kdy za podezřelé osoby byli označeni: Tomáš S., Petr L., Marie V., SUDOP, sdružení ACRI a VÚŽ a podezření na tuto trestnou činnost mělo vycházet nejen ze zajištěného obsahu monitorované schůzky ze dne 20.1.2015 (M.V., T.S., P.Š.), ale rovněž v souvislosti s dalším zjištěním, že neustanovené osoby ze společnosti VÚŽ byly T.S. a P.L. při osobním jednání požádány, aby se VÚŽ účastnila výběrového řízení na veřejnou zakázku „Technicko-provozní studie – technické řešení VRT“ tak, že by podala tzv. krycí nabídku, kdy ke kontaktování zástupců mělo dojít ve 48.týdnu roku 2014 a dne 1. či 2.12.2014 se měl P.L. do sídla VÚŽ dostavit a jednat s neustanovenými osobami o této krycí nabídce. Jak státní zástupce doložil, tato zjištění byla policejním orgánem opět učiněna na základě poznatků získaných dne 22.1.2015 od informačního zdroje (viz. úřední záznam ze dne 26.1.2015 č.l. 52 Pomocného materiálu).
94. Za této situace pak došlo dne 5.2.2015 k podání podnětu k návrhu na postup dle § 88 odst.1 tr. řádu ze strany policejního orgánu, tedy za účelem vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu konkrétních telefonních stanic uživatelů Tomáše S., Petra L. a Marie V., dne 6.2.2015 návrh na vydání takového příkazu písemně vyhotovil a dne 6.2.2015 podal státní zástupce u Obvodního soudu pro Prahu 3, přičemž dne 6.2.2015 soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 3 takový příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dle § 88 odst.1,2 tr. řádu pod sp.zn. Nt 6004/2015 vydala, a to na dobu od 6.2.2015 do 6.6.2015 včetně. Následně došlo na základě podnětu policejního orgánu a návrhu státního zástupce k prodloužení doby trvání těchto odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu ve smyslu § 88 odst.4 tr. řádu příkazem soudkyně Městského soudu v Praze ze dne 4.6.2015 pod sp.zn. Nt 1172/2015 na dobu od 7.6.2015 do 6.10.2015 a opětovně i příkazem soudkyně Městského soudu v Praze ze dne 5.10.2015 pod sp.zn. Nt 1258/2015 na dobu od 7.10.2015 do 6.2.2016 a příkazem soudkyně Městského soudu v Praze ze dne 4.2.2016 pod sp.zn. Nt 1119/2016 na dobu od 7.2.2016 do 6.6.2016. Tyto příkazy pak dle závěrů zdejšího soudu nevykazují žádné formální vady a podstatné nedostatky, které by způsobovaly pochybnosti o možnosti a zákonnosti jejich důkazního využití. Proces, který jim předcházal, není zatížen žádnou vadou, po věcné stránce měl takový procesní úkon své opodstatnění a jeho potřeba byla náležitě zdůvodněna a podpořena indiciemi o skutkových okolnostech, které mohou naplňovat konkrétně vyjmenované trestné činy. Rozhodně se nejednalo o to, že policejní orgán neměl žádné relevantní informace o případné trestné činnosti a snažil se teprve odposlechy zjistit, zda se odposlouchávané osoby nedopouští nějakého protiprávního

jednání. Naopak policejní orgán měl kromě anonymního oznámení k dispozici poznatky od relativně přesvědčivého a spolehlivého tzv. informačního zdroje (dlouhodobě pohybujícího se na různých stranách a úrovních subjektů zabývajících se veřejnými zakázkami v oblasti železniční dráhy), jejich podstatu si ověřoval z jiných veřejně dostupných zdrojů (míněno poznatky o probíhajícím výběrovém řízení) či v rámci jiné operativně pátrací činnosti (sledování osob, údaje o telekomunikačním provozu) a zcela logicky dospěl k závěru, že zásadní důkazní materiál může obstarat pouze touto cestou a nejlépe právě v okamžiku bezprostředně před tím, kdy má vrcholit a má být dokonána (25.2.2015-podání a otevírání nabídek). Těžko pak lze namítat, že v daném případě by bylo možné podstatné okolnosti zjistit méně invazivním způsobem, jako jsou například výpovědi (resp. vysvětlení) osob, které o trestné činnosti mohly něco vědět, neboť takové osoby by se zjevně a logicky snažily pravdivé skutečnosti zastírat a od trestné činnosti zcela distancovat a navíc by takové procesní úkony vedly jedině k předčasnému vyzrazení, že je předmětná trestná činnost policejním orgánem šetřena. Je nutné mít na zřeteli, že na kvalitu zdrojů poznatků a jejich potenciální důkazní sílu je třeba nahlížet optikou příslušné fáze trestního řízení, že přípravné řízení bylo v tomto případě na samém počátku a pokud policejním orgán získal poznatky (a není zapotřebí, aby byly ve formě procesně bezvadných důkazů), na jejichž podkladě bylo možné učinit závěr o „podezření“ ze spáchání trestného činu, musel konat tak, aby odhalil skutečnosti svědčící o spáchání trestného činu a zjistil, kdo je jeho případným pachatelem. Naplněny pak byly i obecné zákonné podmínky pro vydání příkazu dle § 88 tr. řádu, když trestní stíhání bylo vedeno pro zločiny v uvedeném ustanovení dokonce taxativně vyjmenované, navíc oba zločiny naplňují i požadavek na horní hranici trestní sazby nejméně osm let. Byly splněny i další podmínky pro nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jako je důvodný předpoklad, že takovým odposlechem budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení a sledovaného účelu zároveň nebylo možno dosáhnout jinak, resp. bylo by jinak jeho dosažení podstatně sníženo, což bylo zcela konkrétně vyjádřeno v odůvodnění příkazu. Stejně tak bylo poukázáno na neodkladnost tohoto úkonu. Byly řádně specifikovány účastnické stanice a jejich uživatelé a vyjádřeny konkrétní skutkové okolnosti, které vydání příkazu odůvodňují. Určitý nedostatek lze spatřovat pouze v absenci zdůvodnění využití maximální možné doby pro trvání odposlechu, což lze konstatovat i v případě příkazů odposlechy prodlužujících, avšak dle názoru tohoto soudu tato dílčí formalistická vada nemůže způsobit nezákonnost, nepřípustnost a nepoužitelnost tohoto důkazu, obzvláště pokud se v průběhu přípravného řízení ukázalo, že i po dokonání činu byl na základě provedených odposlechů získán cenný důkazní materiál svědčící o projednávaném protiprávním jednání obžalovaných, účel příkazu byl naplněn a délka trvání odposlechu byla důvodná. Za řádnou pak lze považovat i procesní dokumentaci tohoto úkonu ve smyslu ustanovení § 88 odst.6 tr. řádu, které stanoví že, má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedení uvedeného záznamu, jakož i o orgánu, který záznam pořídil. Právě takovými protokoly byl důkaz u hlavního líčení proveden a paralelně byly přehrány i autentické záznamy na připojených DVD nosičích tvořící přílohu takového protokolu.

95. Dne 16.2.2015 v 16.00 hod. bylo zahájeno (na základě poznatků získaných dle § 88 odst.1,2 tr. řádu) sledování osob Petra L. a Antonína B. dle § 158d odst.5 tr. řádu, v rámci něhož byly pořizovány obrazové a zvukové záznamy a byla dokumentována schůzka v prostorách restaurace hotelu Olšanka, které se mimo shora uvedených účastníků další dvě tehdy neustanovené osoby (H., P.K.). Policejní orgán pak dne 17.2.2015 podal státnímu zástupci žádost dle § 158d odst.2,5 tr.řádu o dodatečné povolení sledování osob Petr L. a Antonín B., a to na dobu šesti měsíců. Státní zástupce svým opatřením datovaným dnem 17.2.2015, policejnímu orgánu doručeným dne 18.2.2015 (kdy státní zástupce zachování 48 lhůty doložil výzvou soudu i jiným způsobem), podle § 158d odst.2, odst.5 dodatečně povolil policejnímu orgánu sledování osob Petra L. a Antonína B. ze dne 16.2.2015 od 16.00 do 19.00 hod., včetně sledování osob, s nimiž vešly v kontakt, jakož i

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

provádění obrazové, zvukové a jiné dokumentace utajovaným způsobem a podle § 158d odst.2 tr. řádu pak povolil takové jejich sledování i pro období od 17.2.2015 do 16.8.2015, což odůvodnil nejen poznatky z dosavadního vyšetřování shora uvedených zločinů (včetně okolnosti, že Tomáš S. a Petr L. měli být dohodnuti s neustanovenými osobami z VÚŽ na podání „krycí nabídky“ v rámci výběrového řízení na veřejnou zakázku „Technicko-provozní studie – technické řešení VRT“), ale i poznatkem získaným dle § 88 odst.1,2 tr. řádu o plánovaném setkání dne 16.2.2015 v restauraci Olšanka, které se stalo předmětem sledování policejního orgánu bez povolení s ohledem na neodkladnost, kdy nebylo možné povolení státního zástupce včas zajistit. S ohledem na existenci důvodného podezření, že Petr L. z pozice místopředsedy představenstva společnosti SUDOP a Antonín B. z pozice předsedy představenstva VÚŽ na schůzkách domlouvají nezákonné ovlivnění veřejných zakázek ve prospěch společnosti SUDOP a je důvodný předpoklad, že vzhledem ke složitosti věci a probíhajícího zadávacího řízení bude prověřování věci probíhat delší dobu, bylo povoleno i sledování v následné době šesti měsíců, ač s tím, že podstatné schůzky se budou pravděpodobně odehrávat zejména před termínem podání nabídek dne 25.2.2015 a věc nesnese odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání.

96. Rovněž dne 23.2.2015 policejní orgán požádal státního zástupce o dodatečné povolení sledování dle § 158 odst.2 a 5 tr. řádu, tentokrát osoby Heleny M., které bylo zahájeno dne 23.2.2015 v 06.00 hod. (a to s pořízením obrazových záznamů) s odůvodněním, že toto sledování si vyžádaly poznatky zjištěné na základě odposlechů dle § 88 odst.1,2 tr. řádu krátce před zahájením sledování (pozn.soudu: odposloucháván byl mimo jiné telefon Ing. Petra L.), kdy důvodem pro sledování jejího příchodu do sídla společnosti SUDOP mělo být zadokumentování toho, že má mít u sebe soukromé přenosné PC Petra L., které jí bylo tímto dne 19.2.2015 zapůjčeno. Do budoucna pak žádost o sledování osoby H. byla odůvodněna tím, že tak může dojít k zadokumentování schůzek, které podezřelé osoby uskutečňují a ustanovení totožnosti dalších osob, v jejichž zájmu jednájí. Této žádosti pak státní zástupce zcela vyhověl opatřením datovaným dnem 24.2.2015, policejnímu orgánu doručeným dne 25.2.2015 (doba trvání sledování dle § 158d odst.2 tr. řádu -od 24.2.2015 do 23.8.2018), přičemž poněkud podrobněji a precizněji (oproti žádosti policejního orgánu) toto opatření odůvodnil, zejména pokud se jedná o do té doby zjištěnou roli a úlohu sledované Heleny M. a důvody pro její další sledování.
97. Pro úplnost soud konstatuje, že dne 22.7.2015 záznamem o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu č. j. OKFK-4961-40/TČ-2014-251101 policejní orgán Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, zahájil úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, který mohl být spáchán v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, zadavatele SŽDC, vyhlášené dne 17.04.2015, kdy jako podezřelí jsou označeny osoby: Petr L., Pavel S., Lukáš H., SUDOP, VALBEK, SUDOP Brno a PRODEX. Dne 15.11.2016 pak byly stejným policejním orgánem pod č. j. NCOZ-1140-1192/TČ-2016-412202 zahájeny také úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání trestných činů přijetí úplatku dle § 311 odst. 1 lineá první a alinea druhá, odst. 2 tr. zákoníku a podplacení dle § 332 odst. 1 alinea první a alinea druhá tr. zákoníku, v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, jichž se měly dopustit osoby Pavel S., Petr L. a SUDOP (obojí později zahrnující skutek pod bodem II.obžaloby). Na základě návrhů policejního orgánu státní zástupce opakovaně vyslovil souhlas s dočasným odložením zahájení trestního stíhání ve smyslu § 159a odst. 1 tr. řádu a následně byly skutky, ohledně nichž nebylo zahájeno trestní stíhání, usnesením policejního orgánu ze dne 31.03.2016 vyloučeny dle § 23 odst. 1 tr. řádu per analogiam ze společného řízení pod samostatné číslo jednací.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

98. Pokud se jedná o shora zmíněné námitky obžalovaných Ing. Antonína B., Ing. Petra L., Ing. Petra K., Heleny M. a společnosti SUDOP podané písemnou cestou prostřednictvím jejich obhájců k nezákonnosti a nepoužitelnosti záznamů zikaných v rámci sledování osob dle § 158d tr. řádu a odposlechů dle § 88 tr. řádu, soud je shledal za neopodstatněné.
99. Obžalovaný Ing. Petr K. brojil vadou spočívající v tom, že byla nesprávně (v rozporu s ustanovením § 18 tr. řádu) založena místní příslušnost okresního soudu (v daném případě Obvodního soudu pro Prahu 3) pro provádění úkonů v přípravném řízení, což podle něho zakládá nepřijatelnost a neúčinnost dalších (následných) důkazů zajištěných v přípravném řízení (tedy úkonů dle § 158d odst.3 a § 88 odst.1,2 tr. řádu). K tomu soud konstatuje, že v této trestní věci (která v přípravném řízení započala úkony vztahujícími se k zakázce „Rychlá spojení-studie příležitosti“) byla místní příslušnost uvedeného soudu založena již návrhem státního zástupce ze dne 28.11.2014 k vydání příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu dle § 88a odst.1 tr. řádu u účastnických stanic (tel.č.) uživatelů : Luděk S., Tomáš S., Petr L. a Luděk V.. Osobou podezřelou byla i společnost SUDOP Praha a.s., jenž v té době sídlila na území Prahy 3 a dalšími podezřelými byli i Tomáš S. (předseda představenstva uvedené společnosti), Petr L. (člen představenstva uvedené společnosti) a Luděk S. (bývalý zaměstnanec uvedené společnosti). Trestná činnost měla spočívat mimo jiné ve vzájemných osobních dohodách, eventuálně dohodách s jinými osobami související s uvedenou zakázkou, kdy právě zjištěná schůzka mezi Ing. S. a zástupcem CEDOPu za přítomnosti P.L. se měla odehrát přímo ve společnosti SUDOP. Nelze tedy státnímu zástupci vytýkat, pokud předpokládal, že k tehdy prošetřované trestné činnosti dochází právě (či také) v sídle společnosti SUDOP, tedy na území Prahy 3. Nejedná se tedy o žádnou libovůli státního zástupce při výběru soudu, s nímž bude muset v rámci přípravného řízení do budoucna spolupracovat, nýbrž o naprosto logické vyhodnocení tehdejší situace a rozhodně se pak nejedná o porušení ustanovení § 18 tr. řádu ve spojení s § 26 tr. řádu. Kromě toho, i pokud by místní příslušnost byla založena nesprávně a podle alternativ, resp. kritérií uvedených v ustanovení § 18 odst.2 tr. řádu a v souladu s tehdejší (28.11.2014) výkladem příslušnosti soudů pro přípravné řízení ve věcech dozorovaných krajskými a vrchními státními zastupitelstvími, nevztahoval by se na tuto věc Nález pléna Ústavního soudu ze dne 19.4.2016 sp.zn. Pl.ÚS 4/2014, který zamezil státnímu zástupci výběr libovolného soudu a na který odkazuje obžalovaný Ing. K., neboť takový nález nemůže mít dle § 71 zák.č. 181/1993 Sb. retroaktivní účinek a rovněž v samotném citovaném nálezu na to Ústavní soud upozorňuje. Nerozhodné pak je, že skutek, pro který byla místní příslušnost založena, byl později vyloučen k samostatnému projednání, obzvlášť pokud i skutek, pro který byl obžalovaný Ing. K. stíhán a zdejším soudem uznán vinným, byl páchan mimo jiné v obvodu Prahy 3 (salónek v hotelu Olšanka).
100. Pokud se jedná o vyjádření Ing. Petra L. v tom smyslu, že v této trestní věci policejní orgán jednal toliko na základě anonymního dopisu, že sám zjevně vytvořil legendu o možné trestné činnosti, na jejímž základě chtěl přesvědčit státního zástupce a soud, aby mu umožnil sledování osob k získání důkazů o tom, zda vůbec existuje podezření o možné trestné činnosti, což pak porovnával se situací, kterou se zabýval Nejvyšší soud ve svém tehdy velmi aktuálním a obhajobou hojně využívaným usnesením NS ze dne 27.5.2020 sp.zn. 4 Pzo 9/2019, které se v jiné kauze zabývá tím, že poznatek o protiprávním jednání musí předcházet příkazu k odposlechu, přičemž je třeba, aby byl validní, což znamená, že musí pocházet ze spolehlivého zdroje a musí být dostatečně přesvědčivý a v žádném případě se nemůže jednat o pouhou spekulativní konstrukci, byť v uvedenou tzv. užitečným záměrem. Dále obžalovaný namítá, že státním zástupcem tehdy byly dezinterpretovány schůzky mezi Š., V. a S. a sledováním osob a nařízenými odposlechy se orgány činné v trestním řízení nesnažily konkretizovat své poznatky o trestné činnosti, nýbrž se pokoušely namátkově zjistit, zda při jednání mezi danými osobami k trestné činnosti nedochází. Dále tento obžalovaný namítá, že původní příkaz ke sledování (ze dne 19.1.2015) se na něho vůbec

nevztahoval a poznatky, které vedly k rozšíření zahájení úkonů trestního řízení byly získány až na základě povoleného sledování jiných osob, které však nebylo vydáno v souladu se zákonem. Obžalovaný v opatřeních o sledování osob a vydaných příkazech k odposlechu pak rovněž postrádá řádné odůvodnění a veškeré jejich náležitosti. Jak vyplývá z již shora uvedených úvah soudu, tento dospěl naopak k závěru, že zákonné podmínky pro vydání napadených opatření byly splněny a příkazy obou forem byly dostatečně odůvodněny a byly způsobilé k tomu, aby přispěly k získání významných poznatků o trestné činnosti a ke ztotožnění a objasnění úlohy jednotlivých osob do trestné činnosti zapojených a aby splnily cíl potvrdit či vyvrátit prvotní podezření postavená na reálných základech. Strana obhajoby pak notně přeceňuje zákonné podmínky a nároky na odůvodnění postupu dle § 158d tr. řádu (byť soud nezastírá, že s ohledem na zásahy do soukromí osob by si tato problematika zasloužila určité úpravy ze strany zákonodárců) a tím pádem také ne zcela opodstatněně aplikuje i na podmínky povolení ke sledování usnesení NS sp.zn. 4 Pzo 9/2019. To, že těmito procesními postupy policejní orgán získal poznatky o další trestné činnosti, popř. o jejím pokračování v souvislosti s jinými veřejnými zakázkami, je okolnost celkem běžná a zákon s ní počítá, jak vyjadřuje text ustanovení § 158d odst.10 či § 88 odst. 6 věta třetí tr. řádu, které hovoří i o využití záznamů v jiné trestní věci.

101. Obdobným způsobem pak zákonnost příkazů napadá i obžalovaný Ing. Antotín B., který rovněž označil podklady předložené státním zástupcem na výzvu soudu k odůvodnění uvedeného postupu policejního orgánu a státního zástupce za nedostačující, a to i v souvislosti s tím, že skutkový popis údajných zjištění, které měl policejní orgán získat od blíže neurčené osoby, není způsobilý k tomu, aby mohlo dojít k přezkumu spolehlivosti a zdroje a přesvědčivosti jím uváděných skutečností, ač právě ověření důvěryhodnosti zdrojů je pro posouzení validity poznatků učiněných policejním orgánem a zákonnosti sledování a odposlechů nezbytné. Podle obžalovaného byla policejním orgánem použita pouze účelově formulace odkazující na „informační zdroj ze zájmového prostředí MD, SUDOP, CEDOP a SŽDC ve snaze dodat důvěryhodnost domněnkám založeným na jediném anonymním podání, které nebyly v daném okamžiku podloženy žádnými relevantními důkazy. I tento obžalovaný odkazuje na usnesení NS sp.zn. 4 Pzo 9/2019 a další rozhodnutí zabývající se podmínkami využití institutu podle § 88a či § 88 tr. řádu. Sám pak upozorňuje na to, že premisy vyplývající z judikatury zmíněné státním zástupcem, že každý případ je nutno posuzovat ad hoc na základě konkrétních okolností, kdy významnou roli může hrát i povaha trestné činnosti či na to, že nezbytné indicie nemusí orgány činné v trestním řízení získat ve formě procesně použitelného důkazu a za určitých okolností může stačit výpověď, byť jen jediné osoby, u které navíc existují pochybnosti o její pravdomluvnosti (motivaci). S těmito závěry obžalovaný částečně souhlasí, částečně polemizuje v souvislosti se situací danou v této věci v tom směru, že motivace informačního zdroje nebyla náležitě vyhodnocena (obžalovaný namítá vlastní zájem Petra Š. v rámci konkurenčního boje) a domnívá se, že i anonymní oznámení, které vyšetřování rozpoutalo, pocházelo od shodného informačního zdroje a při absenci jiných podkladů nelze podle obžalovaného vůbec hovořit o existenci indicie a jakkoli ji zohledňovat. K dostatečné spolehlivosti a přesvědčivosti zmíněného informačního zdroje pohybuje se právě na poli subjektů zabývajících se službami v oblasti železničních drah i ve státních organizacích se soud vyjádřil již shora. Stejně tak soud již shora poukázal na to, že policejní orgán neměl k dispozici jen tvrzené skutečnosti od tohoto zdroje (a jím předloženou listinnou dokumentaci), ale rovněž anonymní trestní oznámení (jehož autor tedy není znám), dále poznatek Vrchního státního zastupitelství v Praze a zejména pak informace z veřejně dostupných zdrojů týkající se veřejných zakázek zadavatele SŽDC, které podporovaly možnou pravdivost vznesených obvinění a umocňovaly podezření z páčání trestné činnosti. Tedy ani námitky obžalovaného Ing. B. před soudem neobstály.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

102. Obžalovaná Helena M. pak rovněž napadala především absenci podmínek pro využití uvedených operativně pátracích prostředků s tím, že před provedením těchto úkonů neexistovala žádná reálná, věrohodná a ověřená podezření, že by mělo docházet k páchání trestné činnosti, a to z její strany a správně poukazuje na to, že k její osobě se původní povolení a příkazy nevztahovaly. Nedůvodně se však domnívá, že zjištění o jejím protiprávním jednání učiněná na základě předešlých úkonů stojí na nezákonném příkazu k odposlechu ze dne 6.2.2015 a nezákonném povolení ke sledování ze dne 19.1.2015, jak soud již shora vysvětlil. Nutno konstatovat, že je opět zcela běžné, přípustné a dokonce záhodno a žádoucí, aby bylo v přípravném řízení náležitě zjištěno nejen to, zda se trestný čin stal, ale také to, kdo všechno se jej a jakým způsobem dopustil, což je také jedním z účelů postupu dle § 158d, § 88 a § 88a tr. řádu. Čili i ve vztahu k této obžalované lze postup orgánů činných v trestním řízení beze zbytku považovat za zákonný.
103. Společnost SUDOP pak znovu opakuje a rozvíjí polemiku nad tím, zda na základě shromážděného spisového materiálu a podkladů dodatečně poskytnutých státním zástupcem lze naznat zákonné, resp. materiální, podmínky pro vydání povolení ke sledování a příkazů dle § 88 tr. řádu, když původní prověřování zakázky „Rychlá spojení-studie příležitosti“ nepřinesla žádný pozitivní výsledek, což dle obžalované odporuje důvodnosti přikročení k dalším uvedeným operativně pátracím úkonům a jejich nezákonnost zakládá absolutní neúčinnost. K tomu je třeba znovu upozornit na to, že soud shledal dostatečný důvod a podklad pro to, aby byly zahájeny úkony trestního řízení, aby bylo počáteční důvodné podezření z trestné činnosti policejním orgánem šetřeno (ať již potvrzeno či vyvráceno), a s ohledem na charakter činu a způsoby jeho provádění bylo dle soudu zcela na místě využít institutu dle § 88a tr. řádu či podání vysvětlení určitých osob (u nichž bylo možné předpokládat, že mají poznatky o možné trestné činnosti a budou ochotny policii sdělit pravdivé informace), takto získané informace vyhodnotit a zvolit postup, jehož prostřednictvím by bylo možné získat objektivní poznatky o činech či úmyslech podezřelých, čemuž zcela odpovídá volba postupu dle § 158d odst.3 tr. řádu, na základě informací takto i jinak získaných (o další pochybné veřejné zakázce) pak zahájit další úkony trestního řízení a navazovat dalšími úkony způsobitelnými trestnou činností a pachatele odhalit, tedy postupem dle § 88 tr. řádu a na tímto postupem zjištěné poznatky navazující postupy dle § 158d odst.2,5 tr. řádu. Tedy ani výhrady k zákonitosti postupu orgánů činných v trestním řízení ze strany SUDOP soud neshledal důvodnými a opodstatněnými.
104. Soud tedy u hlavního líčení provedl dokazování záznamy pořízenými při sledování a k nim připojenými protokoly o sledování dle § 158d odst.7 tr. řádu a dále záznamy o odposlechu a telekomunikačním provozu a k nim připojenými protokoly o záznamu odposlechu a telekomunikačního provozu dle § 88 odst.6 tr. řádu.
105. Takto bylo ve vztahu ke skutku pod bodem I. rozsudku zjištěno, že obžalovaný Petr L. se s obžalovanými Petrem K. a Antonínem B. a s vědomím Heleny M. domluvil na podání tzv. „krycí nabídky“ ze strany společnosti VÚŽ, všichni obžalovaní společně připravovali podklady pro nabídku společnosti VÚŽ do zadávacího řízení předmětné veřejné zakázky, kdy Petr L. si schůzky většinou domlouval s Petrem K., Helena M. pak podle obsahu odposlechů na základě pokynů Petra L. vyhotovila nabídku společnosti VÚŽ včetně nabídkové ceny, která byla vyšší než nabídková cena společnosti SUDOP. Na den 16.2.2015 na 16.00 hod. pak obžalovaný L. domluvil prostřednictvím Petra K. schůzku v salónku hotelu Olšanka, ke které, jak vyplývá se záznamů sledování osob Petra L. a Antonína B., skutečně došlo, a to za účasti Petra K. i Heleny M.. Obžalovaný Petr L. pak s Marií V. ze společnosti ACRI řešil způsob podpisu nabídky ze strany zástupců společnosti VÚŽ, a to přesto, že se jednalo o konkurenční společnost v zadávacím řízení. Dále z výstupů sledování a odposlechu vyplývá, že obžalovaní Petr L., Helena M. a Jan V. se

dohodli na doručení obou nabídek k zadavateli tak, aby současné podání nabídek nevzbudilo podezření, kdy obě nabídky doručili zástupci společnosti SUDOP. Z hovorů zachycených po podání nabídek pak vyplývá, že po vypracování a doručení žádosti o doplnění ze strany zadavatele SŽDC vůči společnosti VÚŽ, obžalovaný Petr L. společně s Helenou M. zajistil odpověď společnosti VÚŽ na dodatečné dotazy zadavatele a zajistil pro společnost VÚŽ potřebné reference (osvědčení o zakázce) od společností OHL ŽS, a.s., Subterra a.s. a METROPROJEKT. Z odposlechů je zřejmé, že obžalovaní měli obavy z toho, že zadávací řízení bude napadat jako diskriminačně vyhlášené Petr Š. a jím zastupovaný spolek CEDOP, neboť se tak stalo již ohledně předchozí veřejné zakázky na studii k VRT a je tedy zjevné, že cílem dohody o vytvoření krycí nabídky byla také snaha vzbudit zdání, že zadání veřejné zakázky není diskriminační a že kvalifikační předpoklady může splnit více společností právě pro případ námitek vůči zadávacímu řízení u SŽDC či při přezkumu u ÚOHS. Kromě toho existence krycí nabídky zaručovala, že zadávací řízení nebude zrušeno z důvodu, že by se přihlásil jediný uchazeč.

106. Tuto situaci pak dokreslují a důvody pro krycí nabídku vysvětlují poznatky učiněné na základě sledování osob Petr Š., Tomáš S. a Marie V., k němuž došlo dne 20.01.2015, o kterém byl vyhotoven **protokol o sledování včetně CD se zvukovým záznamem**. Uvedeným sledováním byla zachycena schůzka v sídle ACRI na adrese Pobřežní 224/20, Praha 8, resp. příjezd osob na tuto schůzku (schůzka 10:54 - 12:05 hodin). Bylo zjištěno, že na schůzku se dostavil Tomáš S. ze společnosti SUDOP a Petr Š. ze spolku CEDOP. Před objektem již parkovalo vozidlo, jehož uživatelkou byla Marie V. ze společnosti ACRI. Schůzka se uskutečnila v kanceláři Marie V.. Obsah schůzky byl zvukově zadokumentován, kdy Tomáš S. nabízel zástupci CEDOP účast v konsorciu na veřejnou zakázku „Technicko provozní studie – Technická řešení VRT“. Petr Š. uváděl, že má problém spolupracovat s některými lidmi ze SUDOP. Marie V. sdělovala, že je potřeba spojit síly, kdyby s nimi chtěl jít, nabízí 2 mil. Kč, nakonec nabízela až 3,8 mil. Když Š. vyjadřuje pochybnosti o pracovnících ministerstva, S. jej uklidňuje, že Petr „umí zatukat na správné dveře“. Řešili, jakou část zakázky by kdo dělal. V. sdělila, že už to mají vykomunikované se zadavatelem a mají připravenou tabulku, kdy na dotaz Petra Š., zda je tabulka v zadávací dokumentaci, mu S. sděluje, že to mají samozřejmě legálně a ne aby zase nějakému novináři říkal, že komunikovali se zadavatelem. Petr Š. nakonec sdělil, že pokud by se měl rozhodnout tady a teď, tak říká ne. Marie V. potom Petra Š. požádala, aby do toho „neházel vidle“, jinak si může dělat, co chce. Sdělila mu, že pokud by měl nějaký problém a i tuto druhou veřejnou zakázku chtěl dát k ÚOHS, tak o tom mluvila R. (tehdejší náměstek ministra), že případně se mají za ním stavit i s Petrem Š. a nějak to probrat, aby se ty studie na VRT začaly pohybovat a posunul se rozvoj VRT v Č.á. Nakonec se Marie V. snaží zjistit, zda CEDOP bude tedy dávat nabídku extra. Dále je třeba dodat ve vztahu k obhajobě obžalovaných o tom, že původně mělo VÚŽ být součástí konsorcia, resp. společnosti jediného uchazeče společně s ACRI a SUDOPem, to, že Marie V. ještě dne 20.1.2015 hovoří o tom, že by bylo dobré spojení, pokud by se spojili oni tři (resp. SUDOP, ACRI a CEDOP), tedy o zapojení VÚŽ (dokonce ani METROPROJEKTU) nepadá jediného slova, a to ani v rámci možného rozdělování zakázky, načež T.S. sděluje, že jsou schopni to zajistit sami, což odpovídá nedůvodnosti pro zapojení VÚŽ, ale i METROPROJEKTU, který do hry vstupuje až na základě žádosti Vladimíra S. ze dne 17.2.2015 (jak vyplývá z rovněž zajištěného odposlechu).
107. Jak bylo již shora uvedeno, z **protokolu o sledování ze dne 16.02.2015** osoby Petr L. a Antonín B., dne 16.02.2015 v 16:05 hodin byl sledován Petr L. na adrese Táborská 23/1000, Praha 3, v salonku hotelu Olšanka. Na salonku byl popisek „*Jednání SUDOP -SUDOP PRAHA a.s.*“. Jednání s Petrem L. se účastnil Antonín B., ale rovněž Petr K. a Helena M. (jak je zřejmé z pořízené foto a video dokumentace i SMS H.).

108. K přípravě uvedené schůzky v salóнку hotelu Olšanka se pak zjevně vztahují následující hovory mezi obžalovanými Petrem L. a Petrem K.: Jedná se o **hovor ze dne 10.02.2015 v 13:36 hodin**, kde domlouvají schůzku v pondělí 16.02.2015 odpoledne s tím, že by přijeli na nějaké ty konzultace a bylo by dobré, kdyby u toho byl Tonda, aby to všichni věděli, dále **hovor ze dne 12.02.2015 v 19:20 hodin**, ve kterém Petr K. navrhuje, aby se radši sešli někde mimo, a sděluje, že mají všechny podklady, akorát si ještě nezašli pro výpis, načež mu Ing. L. **zaslal SMS z 9:27 hodin**, že na 16 h mají Salonek v hotelu Olšanka. V **hovoru ze dne 16.02.2015 v 12:19 hodin** pak Petr K. potvrzuje termín schůzky s tím, že dorazí i Tonda. V **SMS ze dne 16.02.2015 v 15:54 hodin** pak Helena M. potvrzuje Petru L., že již jsou uvnitř salóнку.
109. Skutečnost, že Petr L. a Helena M. připravovali podklady pro nabídku společnosti VÚŽ do zadávacího řízení dokládají následující hovory: Hovor mezi Petrem L. a Petrem K. **ze dne 19.02.2015 v 10:15 hodin**, ve kterém se Petr L. dotazuje, zda už pro to může poslat, a K. odpovídá, že asi ano, ale nějaký potvrzení, třeba od sociálky, ještě chybí. V **hovoru ze dne 19.02.2015 v 10:16 hodin** (po datu uzavření smlouvy o sdružení ze dne 17.2.2015) pak Petr L. sděluje Heleně M., že má Honza zajet na Novodvorskou, že mluvil s K. a již to mají, ale chybí jim nějaké potvrzení. Dále řeší podklady od paní V. s tím, že obě nabídky musí být na pondělí připravené. V **hovoru ze dne 19.02.2015 v 11:32 hodin** pak opět volá Petr L. Petru K., který se dotazuje „na nějaký ty věci že ty životopisy tam by měly být asi podepsaný originál od těch lidí jestli jsem to dobře pochopil“. V **hovoru ze dne 23.02.2015 v 10:38 hodin** se Helena M. dotazuje Marie V., zda má někde v PC editované životopisy a zda je může zaslat, což domlouvají. V hovoru ze dne 23.2.2015 hod. Petr L. se s M.V. domlouvá na setkání, protože má ještě něco na ověření, kvůli „těm“, protože dělají „varianty“. V **hovoru ze dne 24.02.2015 v 14:52 hodin** volá Petr L. Marie V., že: „je trošku časovej problém oni ty naši kamarádi nahoře tam v Praze 4 mají dozorčí radu tak ještě nabídka není podepsaná vytištěná“. L. se obává, aby to Tonda stihnul, ale že podpisy nemusí být ověřené a že všechno dělají na poslední chvíli, ale pak to stihnou. V **hovoru ze dne 24.02.2015 v 16:08 hodin** Helena M. sděluje Petru L., že to má dokořpletované, tiskne a jde balit, že už jsou ve finále.
110. Z **protokolu o sledování ze dne 12.03.2015** Petra L. vyplývá, že tento společně s Helenou M. v 15:57 hodin osobním automobilem registrační značky: xxx , který je registrován na společnost SUDOP, vjeli do areálu společnosti VÚŽ, na adrese Novodvorská, Praha, vstoupili do budovy VÚŽ a budovu opustili v 16:31 hodin. Jak je zřejmé z odposlechlů schůzku na VÚŽ Petr L. domlouval již dne 10.3.2015 s Antonínem B. a Petrem K..
111. Z **protokolu o sledování ze dne 23.02.2015** osoby Heleny M. vyplývá, že tato přišla v 09:06 hodin do zaměstnání v budově společnosti SUDOP. Na rameni nesla brašnu na notebook. Vzhledem k tomu, co bylo zjištěno z odposlechlů (uvedených níže), mohlo se jednat o notebook, na kterém vypracovala nabídku VÚŽ do zadávacího řízení.
112. Sledování Heleny M. dne 23.2.2015 totiž bylo iniciováno tím, že z odposlechlů vyplynulo, že Petr L. zajistil v době těsně předcházející podání nabídek do předmětné veřejné zakázky pro Helenu M. přenosný počítač od své dcery Adély L., evidentně z konspiračních důvodů. **Hovor ze dne 19.02.2015 v 15:57 hodin** mezi Petrem L. a jeho dcerou Adélou L. totiž dokládá, že Petr L. zjišťuje, kde je ten počítač, co nejde ani připojit na internet, zda je na něm Word a Excel a zda by si ho mohl půjčit pro jednu takovou delikátní záležitost na víkend. Adéla L. sděluje, že počítač má a není problém ho půjčit, protože na něm nikdo nepracuje, tedy ho večer přinese. Předání notebooku urguje ještě Petr L. u dcery **SMS ze dne 19.02.2015 v 18:29 hodin**. Přijetí notebooku a jeho funkčnost pak potvrzuje Petru L. Helena M. v **SMS ze dne 19.02.2015 v 18:49 hodin** („*Notebook mám a je plně funkční*“).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

113. Při **domovní prohlídce dne 22.3.2016 v bydlíšti Adély L.** byl sice zajištěn notebook značky Sony Vaio PCG-31311M a byl podroben znaleckému zkoumání (vytvoření bitové kopie pevného disku), bylo však z vlastností uložených v registru počítače zjištěno, že na počítač byl instalován dne 16.08.2015 nový operační systém Windows 7 a z doby před instalací nového operačního systému se tak nezachovala žádná data. Nebyly tedy nalezeny žádné dokumenty v elektronické podobě ke zpracovávání písemnosti se vztahem k veřejné zakázce „Technicko provozní studie – Technická řešení VRT“.
114. V **telefonických hovorech ze dne 19.02.2015** pak Petr L. řešil s Marií V. skutečnost, že do zadávacího řízení přišly dotazy k zadávací dokumentaci a sdělují si, že předpokládají, že ten, kdo napadl předchozí studii (pozn. soudu: CEDOP), může napadnout i tuto zadávací dokumentaci.
115. **Z protokolu o sledování ze dne 25.02.2015** osoby Petr L. (které bylo provedeno v souvislosti s doručováním nabídek na veřejnou zakázku „Technicko-provozní studie - Technická řešení VRT“ s datem doručení nabídek do data 25.02.2015 do 9:00 hodin na adrese SŽDC SSZ, Sokolovská 1955/278, Praha 9), vyplývá, že v 7:55 hodin byl zachycen Petr L., v pravé ruce nesl černou tašku, v levé ruce modrou tašku, který vstoupil do budovy na adrese Sokolovská 278. Z protokolu o sledování a pořízených fotografií vyplývá, že nebyla zachycena žádná osoba ze společnosti VÚŽ, kterou by bylo možno ustanovit jako osobu doručující nabídku VÚŽ.
116. K tomu je třeba dodat, že z již zmíněného Seznamu přijatých nabídek vyplývá přijetí nabídek do předmětné veřejné zakázky od uchazeče VÚŽ dne 25.02.2015 v 7:50 hodin a uchazeče SUDOP + ACRI+ METROPROJEKT dne 25.02.2015 v 08:55 hodin. Způsob doručování nabídek obou společností pak vyplývá z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, konkrétně z **hovoru ze dne 23.02.2015 v 16:30 hodin** mezi Petrem L. a Helenou M., kdy je domlouváno, že se nespolehnou, že to oni podají a vyřídí to oni sami, tak že nabídku odvezou, že jim dají „předávák“ s tím, že ho pak vrátí a Honza další den zjistí, jak to vypadá a půjde tak hodinu před L., určitě nepůjde těsně s ním. Dále pak z hovoru ze dne 24.02.2015 v 9:41 hodin mezi Petrem L. a Stanislavem V., kdy obžalovaný L. hlásí Stanislavu V., že dorazí na SŽDC SSZ dne 25.02.2015 po osmé hodině, kdy jde na otevírání obálek na tu studii. Dále pak ze SMS odeslaná Janem V. obžalovanému L. dne 25.02.2015 v 8:01 hodin ve znění: „Krom moji nabídky nikdo,pi pochopila co potřebujeme, deset minut před devatou jdu pro info,poté na schody.“ Tato SMS byla odeslána z buňka Podvinný mlýn, která odpovídá lokalitě SŽDC SSZ. Z uvedeného vyplývá, že nabídky za obě konkurující si společnosti do zadávacího řízení na tuto veřejnou zakázku doručily osoby ze společnosti SUDOP, a to Petr L. nabídku společnosti „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ a Jan V. nabídku společnosti VÚŽ.
117. Skutečnost, že Petr L. a Helena M. připravovali nabídku společnosti VÚŽ do zadávacího řízení, včetně toho, že určili nabídkovou cenu, přesně ve výši, v jaké byla v konečné nabídce obsažena, dokládá hovor mezi Helenou M. a Petrem L. ze dne 23.02.2015 v 16:54 hodin, kdy Helena M. uvádí: „Pane řediteli, já jsem hlava děravá, já jsem si tam nechala ten papírek a chtěla jsem se zeptat na to jedno číslo 19790?“, na což reaguje Petr L. slovy: „Třeba, třeba jo, to je dobrý to je jedno jo, jo prostě přes 19 to spojení jo“. M. pak říká: „Tak dáme třeba 19450, jo?“ a L.: „Třeba jo no dobrý jo nic se neděje“. K tomu je nutno připomenout, že nabídková cena VÚŽ činila 19.450.000 Kč.
118. V **hovorech ze dne 25.02.2015** mezi Peterem L. a Marií V. si pak tito sdělují, že byly do veřejné zakázky podány jen dvě nabídky a blboun nabídku nepodal, ale stejně asi může napadnout zadávací podmínky. V hovoru ze dne **05.03.2015 v 12:31 hodin** se Petr L. dotazoval Stanislava V., zda někdo

napadl tu zadávачku na studii, kdy V. toto potvrzuje s tím, že jde o obvyklého člověka a že se sejdou osobně. Petr L. toto obratem telefonicky sděluje v **hovoru z 12:47 hodin** Marii V., která mu odpovídá, že je v Istanbulu s generálem Ing. Pavlem S., a že mu to hned řekne. Petr L. dodává, že mají dobré styky se SŽDC, že ho roznesou.

119. Další hovory pak prokazují, že právě obžalovaný Petr L. zajistil odpověď společnosti VÚŽ na dodatečné dotazy zadavatele a zajistil pro VÚŽ chybějící, resp. správné reference (osvědčení o zakázce). Jedná se o **hovor ze dne 06.03.2015 v 17:50 hodin** mezi Petrem L. a Petrem K., ve kterém Petr L. ujišťuje volaného, že zakázka nebyla zrušena. Následně v **hovoru ze dne 09.03.2015 08:29 hodin** sděluje Petr L. Marii V. podrobnosti k napadení zadávací dokumentace a hlavně, že musí pohlídat „kluky v Bránice“, protože oni mají jeden dotaz, tak musí odpovědět. Hned na to v 9:18 hodin volá Petr L. Petra K. a zjišťuje, zda už dostali dotaz od zadavatele, aby to zjistil, že to mohou nějak udělat, ale musí vidět ten oficiální dopis, kdy Petr K. potvrzuje, že to zajistí a ať zkusí zavolat Tondou. Dne **10.03.2015 v 9:13 hodin** Petr L. sděluje Heleně M., že zavolá panu B., aby zjistil, s kým to tam můžou dotáhnout. Obratem pak volá Antonínu B., že tam pošle kolegyni, protože je potřeba odpovědět nějaké dotazy, přičemž domlouvají schůzku i s Petrem K.. V **hovoru ze dne 10.03.2015 v 10:59 hodin** Petr L. požádal Ing. Josefa R. ze společnosti OHL ŽS a.s. o poskytnutí referencí, že společně s VÚŽ pro ně dělali interoperabilitu na Přerov a domlouvají, kdy a kde to lze podepsat. Následně shodnou problematiku řeší Petr L. telefonicky s Ing. Romanem V.m ze společnosti OHL ŽS a.s. V hovoru ze dne **10.03.2015 v 15:57 hodin** pak domlouvají, že reference od této společnosti nemají být předávány přímo Petru K., ale do společnosti SUDOP, že to potřebují ještě „zkouknout“ a sehnat reference od stavebních firem. V **SMS ze dne 10.03.2015 v 11:22 hodin** Petr K. potvrzuje Petru L., že Roman A. a Lukas H. už pracují na přípravě odpovědi. Načež L. odpovídá, že oni také, a je domluvena schůzka ve čtvrtek v 16 hodin u nich i s Tondou. V dalších **hovorech ze dne 10.03.2015** pak Petr L. shání reference od společnosti Subterra a.s. na něco, kde dělali s VÚŽ interoperabilitu, kdy kontaktuje Oldřicha V. a snaží se sehnat Jířího T.. Rovněž téhož den řeší Petr L. telefonicky reference pro VÚŽ k nabídce na technickou studii od společnosti METROPROJEKT s Vladimírem S., předsedou představenstva společnosti.
120. Následně v **hovorech z 02.04.2015 a 20.04.2015** Petr L. s Marií V. opakovaně řešili skutečnost, že veřejná zakázka byla napadena u ÚOHS a že toto řešili s ředitelem Ing. S., který o tom mluvil i s Petrem Š.. Zároveň si sdělují, že lobují za to, aby náhodou ÚOHS nevydal předběžné opatření. Následně si sdělují, že ÚOHS nevydal předběžné opatření a zadavatel může zakázku podepsat, kdy ÚOHS si již netroufne to zrušit.
121. Z odposlechů doplněných státním zástupcem až v řízení před soudem (protokol o záznamu telekomunikačního provozu ze dne 6.8.2020) pak vyplývá, že až při **telefonickém hovoru dne 17.2.2015 v 10:59 hod.** se Vladimír S. (METROPROJEKT) dotazuje P.L., kdy se mají odevzdat nabídky na tu VRTku, na to technické řešení a ten odpovídá, že si vzpomněl dobře, ale pozdě. S. mu připomíná, že jsou domluveni půl roku a L. mu sděluje, že pokud chce do sdružení, tak to sice bude problém, ale nějak to zařídí, nabízí mu 10 %, protože tam bude jen formálně. Dne 19.2.2015 v 16.40 hodin si znovu telefonují s tím, že L. má smlouvu na to sdružení a tu plnou moc a že ho správní rada „vorvala ještě o procento, S. ho žádá, aby to nebral METROPROJEKTU, na což L. reaguje slovy, že to má od nich, on, „*kteřej všechno voběhal, kterej se s tím nadřel, kterej dělal dvě nabídky*“ a dále se dohadují, jaký bude mít podíl METROPROJEKT, přičemž L. si znovu stěžuje, že „*všichni na to prděj a on tři dny lítá jako vůl*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

122. K tomuto skutku pod bodem I.rozsudku soud u hlavního líčení vyslechl řadu svědků, jejichž jména již shora v souvislosti s uvedenými a provedenými důkazy padla, eventuálně přečetl jejich výpovědi učiněné v přípravném řízení.
123. Takto musel soud postupovat právě v případě tzv. administrátora zadávacího řízení a zároveň člena hodnotící komise, v SŽDC SSZ na pracovní pozici systémového specialisty, svědka **Ing. Marka Ch.** z důvodu, že dne xxx zemřel. Soud tedy v souladu s § 211 odst.2 písm.a) tr. řádu u hlavního líčení přečetl jeho výpověď učiněnou před policejním orgánem dne 5.5.2016. V této uvedl, že u veřejné zakázky „Technicko -provozní studie - Technická řešení VRT“ byl pověřen jako administrátor. Zpracovával potřebné podklady a prováděl veškeré úkony – např. uveřejnil veřejnou zakázku na profilu zadavatele a ve Věstníku. Byl rovněž uveden jako kontaktní osoba. V případě dodatečných dotazů ve spolupráci s GŘ SŽDC zpracovávali odpovědi. Odpovědi na dotazy zveřejňoval a rozesílal známým uchazečům. Poté byl jmenován jako člen hodnotící komise, která měla pět členů. Většinou v komisi píše protokoly. Po ukončení komise byly protokoly předány na investiční odbor GŘ, které vypracovalo rozhodnutí o přijetí nabídky. Na pracovním místě působí od roku 2012. Organizační jednotku vedl Ing. H. a jeho přímý nadřízený byl Ing. Stanislav V.. Dále svědek uvedl, že pokud zakázka překročí 30 mil. Kč, komisi sestavuje GŘ. U zakázky nad 30 mil. Kč se protokoly postupují na GŘ. U zakázky na VRT byla předpokládána hodnota sice jen 20 mil. Kč, ale byla to studie, kde měl ředitel dle podpisového řádu oprávnění podepisovat jen do výše 2 mil. Kč. Jednotlivé zakázky pracovníkům rozdělával Ing. Stanislav V.. Svědek uvedl, že oznámení o zakázce předchází práce na zadávací dokumentaci. Studie proveditelnosti u VRT asi zhotovena nebyla. Obecně uvedl, že nabídky se mohou doručovat poštou i osobně na podatelnu. Pracovnice podatelny je Marie D.. Po ukončení lhůty sám přijde na podatelnu, vezme doručené nabídky se seznamem a bere je do zasedací místnosti. Pokud jsou nabídky doručeny osobně, neví, zda jsou osoby identifikovány, ani zda doručení probíhá proti podpisu. V případě nedostatku si myslí, že uchazeč nemůže být rovnou vyloučen. Nikdy se s tím nesetkal. Téměř ve 100% veřejných zakázek dochází k hodnocení dle nabídkové ceny. Jen jednou se setkal s kritériem ekonomické výhodnosti. Předpokládanou hodnotu u předmětné veřejné zakázky stanovil odbor strategie GŘ, kdy proces jejího výpočtu nezná. Administraci veřejné zakázky mu přidělil Ing. V.. Při přidělení od něj žádné pokyny neobdržel. Ohledně této veřejné zakázky komunikoval s Martinem Š. z GŘ. Nabídku do předmětné veřejné zakázky podaly společnost VÚŽ a sdružení společností SUDOP, METROPROJEKT a ACRI. Kontakt zadavatele s uchazeči v zadávacím řízení probíhá jen v žádostech o dodatečné informace. Rovněž u vydání zadávací dokumentace. V žádných dalších případech neprobíhá. Není si vědom, že by v případě předmětné veřejné zakázky docházelo k telefonickému kontaktu se zástupci uchazečů. Když někdo volá, tak mu sdělí, aby poslal žádost emailem. Emailová komunikace je evidována ve spise. Vítěznou nabídku podalo výše uvedené sdružení, byla kolem 18 mil. Kč. S obviněným Petrem L. se setkal několikrát při otevírání obálek. Ze společnosti VÚŽ nikoho nezná. Ohledně uvedené veřejné zakázky nebyl v kontaktu se zástupci VÚŽ. Před otevíráním obálek nebyl v kontaktu s nikým z uchazečů. Zakázka byla hrazena z prostředků SFDI. Námitky byly vzneseny od společnosti CEDOP a byly zamítnuty. Podrobnosti si ale nepamatuje. Námitky jen přeposlal Mgr. P. a sám s nimi nic nedělal. Na důvody řízení u ÚOHS si rovněž nepamatuje. Svědek rovněž potvrdil, že sdělovat uchazeči počet aktuálně podaných nabídek není dovoleno.
124. **Svědék Ing. Martin Š.**, v předmětné době vedoucí skupiny koncepce, odboru strategie na GŘ SŽDC a zároveň další člen hodnotící komise, před soudem vypověděl, že na odboru strategie, jejímž ředitelem byl pan B., se připravovali technické části zadání studií, které souviselo i např. s vysokorychlostními tratěmi. Pokud se jedná o technicko-provozní studie- technické řešení VRT, na definici zadání se ještě nepodílel, protože v roce 2014 měl ještě jiné pracovní úkoly a vysokorychlostní tratě se začaly řešit až někdy v průběhu roku 2015. Ale byl členem hodnotící

komise této zakázky. Tato studie byla podle něho velmi potřebná a zhotovitel studie měl provést analýzu systému vysokorychlostních tratí v západní Evropě, a z hlediska toho provozu, techniky, stanovit technické návrhy provedení a návrhy na změny legislativy v ČR. Předpokládá, že studie byla projednána Ministerstvem dopravy, pokud se jedná o ten věcný rozsah, protože takto se standardně postupuje, potom v plánu investiční výstavby přípravy SŽ se to opět projednává s ministerstvem a se zástupci SFDI. Pokud ví, tak do výběrového řízení přišly dvě nabídky, které měly nabídkovou cenu pod předpokládanou hodnotu, jež byla asi 20 milionů. Jedna nabídka byla od vítězného sdružení, předpokládá, že to byl SUDOP + METROPROJEKT a ACRI a druhá nabídka byla, pokud ví od samotného VÚŽ. Jako komise vyhodnotili kvalifikační doklady účastníků, protože musely doložit zkušenost s technickými částmi vysokorychlostních tratí, a také s tvorbou norem a legislativy, která byla tou druhou důležitou součástí studie. Pak tam byli vyjmenováni i členové personálu, neví, jestli tam bylo nějaké doplňování a zda nějaká z nabídek vykazovala nějaké nedostatky a jaké, je to běžné, ale již si nevybavuje. Co se týká vysokorychlostních tratí, nevybavuje si takovou situaci, že by měli jen jednu nabídku. Pak byl výběr předpokládaného zhotovitele, té vítězné nabídky, levnější nabídky, to bylo to sdružení. Pamatuje si, že tam probíhalo nějaké řízení před ÚHOSem, že byla nějaká stížnost na kvalifikační podmínky, pokud ví, tak ÚHOS rozhodl, že to stanovili správně, a pak byla někdy na začátku nebo v průběhu

roku 2015 podepsána smlouva a rozběhlo se plnění technicko-provozní studie. Realizaci zakázky technicko-provozní studie měl od úplného začátku na starosti on, takže ví, že se velmi rychle rozjela pracovní jednání, kterých bylo desítky, bylo standardní, že to připomínají jednotlivé složky, SŽ, technické složky, provozní, byla tam zpětná vazba, co ten zpracovatel odevzdává, součástí byly i studijní cesty právě po evropských zemích, Rakousko, Německo, Španělsko, kam vždy jel tým zpracovatele na setkání se zástupci místních správ, na některá jednání jel i zadavatel. Akce byla dokončena, byla proplacena, byly tam snad tři fakturační termíny, bylo tam připomínkové řízení, běželo to celou dobu, jednou upomínali u toho prvního dílčího předání, aby doplnili nějaké podklady, ale bylo to stále v těch daných termínech řádně splněno. Byly tam tři jednotlivé kroky u proplácení. Myslí, že v tomto případě žádné dodatky ke smlouvě o dílo nebyly, ani časové ani finanční ohledně ceny a něco již bylo zapláceno podle původní smlouvy. K dotazu, jakým způsobem se stanovovala předpokládaná cena v případě takového unikátního projektu, svědek uvedl, že neví, neboť u toho ještě nebyl osobně. Ale pak se zabýval studii proveditelnosti, kde byly jednotlivé vzory, v poslední době využívají nástroj předběžné tržní konzultace, což znamená, že se sezevou v co nejširším rozsahu potencionální zhotovitelé, tzn. desítky firem, o kterých předpokládají, že by měli možnosti plnit takovou zakázku, představí se jim ten rozsah plnění a rozdají se dotazníky, které se jim vrátí, a podle toho mohou cenu upravovat. Nabídková cena u unikátních projektů se stanoví z analogie, protože na většinu zakázek SŽ je nějaký vzor, protože proběhly desítky takových zakázek. Směrnice se používají na dokumentace- územní rozhodnutí, což je další stupeň, kde z odhadů ze studie proveditelnosti mají investiční náklady. Podle svědka Technicko-provozní studii na VRT připravoval ředitel B., on potom přebíral tu agendu vysokorychlostních tratí od kolegy Š.. Pan Č. byl vedoucí oddělení odboru, který to měl v gesci, předpokládá, že by se mohl na té studii podílet, ale historie zadávací dokumentace je vždycky minimálně v řádech měsíců, předpokládá, že i pan Š. jakožto náměstek pro modernizaci, v tom mohl hrát roli, ale nebyl u toho. Technicko-provozní studie nebyla spolufinancována z evropských fondů, mělo by to být z národních zdrojů, tzn. ze SFDI. Nepřemýšlel o tom, u těchto dokumentací pro přípravu je to většinou standard, že na to nejsou čerpány ty dotační tituly. SFDI má badget na investiční přípravu, tedy zvláště tento stupeň je financován z národních financí. O změnách v předpokládané hodnotě zakázky ví, protože, když předávali dokumentaci policii, byly nějaké dotazy a on byl pověřen zpracováním těch podkladů. Neví, jestli viděl psaný dokument nebo o tom mluvil někdo ze starších pracovníků, ale předpokládaná hodnota byla asi dvakrát vyšší v tom prvním kole. Z obžalovaných zná pana L. z projednávání těch studií a z konferencí, pana B. taky z konference a projednání. Jedná se o letmá setkání. Helenu M. nezná, Ing. Pavla S. nezná. Pana P. a pana S. ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

SUDOPU zná z výrobních porad a konferencí. Nevybavuje si, jestli hovořil s někým ze SUDOPu o technicko-provozní studii VRT dříve, než byla vyhlášena veřejná zakázka, nebo před ukončením podání nabídek, předpokládá, že ne. Pan V. je šéf zakázkového oddělení na Stavební správě západ, která standardně vysokorychlostní soutěže administruje, zná ho, určitě s ním byl v komisích, komunikuje s ním, protože mu dává ty požadavky na vypracování jednotlivých studií nebo dokumentací. Komise byla podle svědka zhruba pětičlenná, pokryly to vždycky dvěma kolegy ze strategie, a ze Stavební správy by očekával tři lidi, z toho jednoho administrátora, který to vedl, většinou tam byl jeden právník- zaměstnanec stavební zprávy západ. Pokud se jedná o pana S., ten byl už v té době ředitel odboru strategie Ministerstva dopravy, oni standardně připomínkují zadávací dokumenty, technickou stránku „zadávaček“, u těch dalších studií, které měl na starosti, to rozhodně připomínkovali podle směrnice V2 o postupu investorů (jako je SŽDC) v souvislosti s tím zadáním, vždycky připomínkují z ministerstva, aby to bylo koncepčně správně, to je standardní postup. V tomto konkrétním případě neví, jaké byly připomínky, jak se spolupodíleli na tvorbě zadávací dokumentace, ale standardně odbor strategie a další odbory ministerstva to připomínkují a mají své požadavky do té technické stránky studií. Navíc tohle byla velmi zlomová zakázka, která budila velký zájem, velmi intenzivně se to projednávalo. Předpokládá, že se s panem S. bavil o tomto projektu rozhodně ve fázi zpracování. Do práce komise ale nikdo z ministerstva nezasahuje, pokud není členem, nevybavuje si, že by v tomto případě byl. Někdy jim ministerstvo někoho nominuje do komise. Úloha pana Š. v oblasti tohoto zadání byla ta, že, pokud ví, CEDOP, jehož on byl ředitelem, podal podnět na tu kvalifikaci k této zakázce. Nyní jim opět na to doputovaly některé dotazy podle zákona č. 106 o veřejném přístupu k informacím, a opět se dotazuje pan Š.. Předpokládá, že jako náměstek byl u prvotního zrodu zadání, protože, co já ví, tak byl velmi aktivní ve vysokorychlostních tratích. Dále svědek uvedl, že se podílel i na studii příležitostí u této veřejné zakázky, ohledně níž byly minimálně dva pokusy realizovat tu zakázku, ta první byla kolem roku 2015, prvotní zadání ale nepsal, byl možná také v komisi, zájemce byl jen jeden, to se zrušilo v té době, pak se vypsala podruhé studie příležitostí, tam už se podílel na aktualizaci zadávací dokumentace asi v roce 2016. Kvůli tomu, že jim policie zabavila dokumenty k probíhajícímu vyhodnocování té studie příležitostí, kde se soutěžilo na kvalitu, měla se hodnotit nějaká metodika, k vyhodnocení již nedošlo. Pokud se jedná o kvalifikační požadavek uchazeče na čtyřstupňový dopravní model, ten v prvním zadání byl, tedy, aby zhotovitel doložil, že ho má k dispozici. Podle svědka není možné plnění takovéto zakázky realizovat bez tohoto dopravního modelu. V současné době má tento dopravní model Ministerstvo dopravy v nějaké podobě a nyní je praxe taková, že zhotovitel si ho může zapůjčit od Ministerstva dopravy a potom, co s tím bude pracovat, tak ho vrací. Je na to „licenční smlouva“ s Ministerstvem dopravy. Neví, zda to tak bylo již v roce 2015.

125. **Svědék Marek B.**, tehdejší ředitel odboru strategie (GŘ SŽDC), u hlavního líčení uvedl, že náplní jeho práce bylo vedení celého odboru, který se zabýval koncepcí modernizace a rozvoje železniční sítě v ČR, ale i další činností týkající se odborných předpisů, vedení systému interních předpisů na SŽDC, které byly spojené s územní ochranou připravovaných staveb infrastruktury. Pokud se jedná o jeho přímé podřízené, kterých se týkala konkrétně zakázka technicko-provozní studie VRT, tak to byl v první řadě tehdejší vedoucí oddělení koncepce, Ing. Radek Č., a poté jeho přímý podřízený, který řešil agendu vysokorychlostních tratí, Jan Š., kterého pak nahradil Martin Š.. Hned od počátku jeho nástupu na SŽDC, tzn. od poloviny roku 2012, se začal řešit harmonogram přípravy výstavby vysokorychlostních tratí s tím, že bylo nutné sestavit nějakou strukturu studií, které jsou nutné k tomu, aby Ministerstvo dopravy mohlo rozhodnout o výstavbě této železniční infrastruktury. Takže se od počátku plánovaly, kromě studií proveditelnosti na jednotlivá ramena vysokorychlostních tratí, i dvě studie, které měly obecnou platnost pro celý systém vysokorychlostních tratí v ČR, ta jedna studie se tehdy nazývala Studie příležitostí vysokorychlostních tratí, ta druhá studie, která měla řešit technické aspekty národohospodářské, společenské a ekonomické aspekty a zaměřovala se na technologickou stránku systému

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

vysokorychlostních tratí, je právě ta technicko - provozní studie. Již v druhé polovině roku 2012 probíhaly interní diskuze v rámci SŽDC, v rámci komunikace s Ministerstvem dopravy o tom, co by tato studie měla obsahovat, aby se stala nějakým plnohodnotným nástrojem pro rozhodování Ministerstva dopravy pro to, zda a jakým způsobem vysokorychlostní tratě v ČR stavět a provozovat. Ta diskuse v té první fázi probíhala zejména s odborem drah, který vedl a doposud vede Jindřich K. a na základě této velmi aktivní komunikace pak připravovali zadání studie. Fyzicky ji připravoval kolega Radek Č., ještě spolu s přímým podřízeným Petra Š., což byl jeho odborný poradce- Tomáš Z.. Ti dva spolu tvořili konkrétní zadání té studie, včetně prvního návrhu kvalifikačních předpokladů uchazečů, zejména Radek Č. už měl v té době poměrně velké zkušenosti v oblasti normotvorby a služeb, čímž se tato studie měla také zabývat. Když měli první návrh zpracovaný, což bylo někdy na začátku roku 2013, začali jednat s odborem strategie Ministerstva dopravy, který zastupoval a stále zastupuje Luděk S.. Veškeré studie, které bylo nutné udělat proto, aby se mohlo v budoucnu přikročit k té samotné stavbě, tedy tu předprojektovou přípravu musel Luděk S. schválit do plánu přípravy, aby mohli ty zakázky vypsat a zadat. Co se týká nastavení ceny, tak ta původní představa, která šla od náměstka Petra Š., resp. jeho poradce Tomáše Z., byla 40 milionů korun za technicko-provozní studii a postupem času se částka snižovala, při každém projednávání plánu přípravy s ministerstvem byla částka vždy snížena, na 30 milionů, 25 milionů a nakonec na 20 milionů korun. Plán přípravy je velká excelová tabulka, do které se zapisují všechny položky, jak studie, tak i jednotlivé přípravy jednotlivých staveb, tak je tam vždy i ta cena, kterou může investor, v tomto případě SŽDC, použít k té konkrétní zakázce. V průběhu času se upravovalo i zadání, protože stále probíhala komunikace mezi SŽDC, ministerstvem, odborem drah a odborem strategie, kde každý z těch účastníků měl svůj vklad myšlenek, neustále se zadání upravovalo, včetně kvalifikačních předpokladů pro uchazeče. Osobně nebyl u těch konkrétních jednání, nechával to na svých podřízených, Radku Č. a Janu Š., později Martinovi Š., kteří jednání s ministerstvem na pracovní úrovni absolvovali. Pak tedy došlo v průběhu roku 2014 už konečně k odsouhlasení podoby zadání i těch kvalifikačních předpokladů, a ta zakázka byla vypsána s tím, že odbor strategie SŽDC do zakázky dával konkrétní technické zadání studie, věcnou část studie, plus návrh kvalifikačních předpokladů, a tu administraci zakázky včetně nějakého právního servisu, tzn. provozní záležitosti týkající se studie, zajišťoval odbor investiční, který byl v úseku modernizace dráhy, jehož ředitelem už v té době nebyl Petr Š., ale Mojmír N.. Investiční odbor zajišťoval smluvní zajištění a konkrétní stavební správa (SSZ), která je podřízenou organizační jednotkou odboru pro modernizaci, pak fyzicky v druhé polovině roku 2014 vypisovala tu zakázku. Začátkem roku 2015 ještě docházely nějaké dotazy od potencionálních uchazečů a nějakým způsobem se ještě zadání upravilo a myslí, že opakovaně. Ví, že něco řešili s ÚOHS, kdy v první polovině roku 2015 přišly dotazy od občanského sdružení CEDOP, které zastupuje Petr Š.. Domnívá se, že dotazy se týkaly kvalifikačních předpokladů a řešili to kolegové. Myslí si, že nedošlo ke správnému řízení na ÚOHS, protože tu smlouvu pak mohli podepsat, resp. žádné rozhodnutí ÚOHS nebránilo v uzavření smlouvy o dílo. Vítězným uchazečem byla společnost SUDOP Praha + ACRI s nabídkovou cenou 18 829 200 Kč. Dále svědek k dotazům uvedl, že si myslí, že při tvorbě zadávací dokumentace, kvalifikačních předpokladů a kalkulaci ceny nedocházelo ke konzultaci s tržními firmami. V té době nebyvalo ještě zvykem dělat tržní konzultace, jak se to dělá dnes, že se SŽDC obrátí na odborníky se žádostí o konzultaci, rady, tyto věci řešili hlavně s ministerstvem dopravy, aby nevznikly nějaké pozdější problémy. Vzpomínám si na policii předložený dokument, který v jeho zastoupení podepsal pan Martin K., kde se hovořilo o nějaké konzultační činnosti, tuší, že dopis byl adresován Stavební správě západ, ve kterém se odůvodňovala cena té zakázky, ale ten dopis byl formální, protože tu cenu měli už stanovenou z plánu přípravy od Ministerstva dopravy, takže nebylo o čem diskutovat, ale Stavební správa po nich občas chtěla nějaký formální dopis, který odůvodňoval předpokládanou hodnotu té zakázky. Z obžalovaných zná Petra L., Antonína B. a Petra K., tyto kolegy zná pracovní, kdy se setkávali při řešení konkrétních záležitostí týkajících se jednotlivých projektů, nejdéle zná asi Antonína B., z

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

období, kdy sám nastoupil na Generální ředitelství ČD v roce 2002, tehdy pracovali na stejném odboru. Příležitostně se s A.B. a P.K. vídají i mimopracovně, soukromě, tak jednou za rok. Jde o takové vzpomínání na staré časy. Tím, že v oboru již nepracuje, neřeší aktuální pracovní záležitosti. V té době let 2012 – 2015 se potkávali vyloženě pracovně při nějakých jednáních, kde bylo více lidí. Antonína B. vysokorychlostní tratě zajímají dlouhodobě, protože v té oblasti pracoval už výrazně dříve, než se tato záležitost řešila, už když se potkali v roce 2002 na GŘ ČD, tak se o této záležitosti bavili velmi intenzivně, přínosem byl i tím, že pracoval ve Výzkumném ústavu železničním, který má přímý kontakt se zahraničními firmami, z tohoto pohledu byl velmi cenným zdrojem informací a zkušeností. Pan Ing. K. byl na tom podobně. S Petrem L. řešili v minulosti jiné záležitosti než vysokorychlostní železnice, šlo o záležitost tzv. konvenční železnice, tzn. všechny tratě, které dnes existují v ČR. Pan L. je odborník přes zabezpečovací zařízení, takže komunikace byla mířená tímto směrem. Neví o tom, že byl nějak zaujat VRTkami. Na začátku byl harmonogram přípravy nastaven tak, že měly být dvě studie, které měly mít obecnou platnost pro celý systém vysokorychlostní železnice v ČR, tzn., že se to nedotýkalo konkrétních tratí, ale celého systému, který má být tvořen několika tratěmi v rámci ČR. Byla to právě studie příležitostí a technicko-provozní studie. Studie příležitostí se měla zaměřovat více na národohospodářské, ekonomické a společenské záležitosti. Původní předpoklad byl, že studie proveditelnosti měly být až poté, co bude studie příležitostí a technicko-provozní studie, protože studie proveditelnosti se už vztahují ke konkrétním trasám, tzn. Praha-Drážďany, Praha-Brno, kdežto předchozí dvě studie měly obecnou platnost pro celou republiku. Domnívá se, že studie příležitostí nebyla nakonec vůbec realizována. Neví přesně, z jakého důvodu. Některé studie proveditelnosti už byly zesmluvněny, už to bylo rozděleno na jednotlivé úseky, tedy některé úseky už proběhly výběrovým řízením. Pokud ví, tak jsou minimálně v nějakém stádiu rozpracovanosti. Vzhledem k tomu, že to bylo v době, kdy už na SŽDC nebyl, tak neví, ale myslí si, že to bylo rozděleno mezi více zhotovitelů, co ví z médií, tak něco zpracovává SUDOP Praha, něco právě CEDOP Petra Š.. Ze SUDOP Praha zná kromě pana L. ještě pana S., paní P., pana T. (šéf střediska koncepce dopravy), který už je v důchodu, s těmi komunikovali nejvíce, pokud byly nějaké zakázky, tak je většinou zpracovávalo právě to středisko koncepce dopravy. Komunikace probíhala v rámci realizace veřejné zakázky. Ing. P. zná spíše od vidění. S ním nic konkrétního neřešil. S ACRI se moc nestýkal, to byla doména pana Č.a, ten s nimi komunikoval poměrně čile, protože to je ta normotvorba. Od vidění znal paní V. z ACRI. Z METROPROJEKTU někdy jednal s panem ředitelem Davidem K., jeho jméno už neví, to bylo kvůli zakázce, kterou měli zesmluvněnou, řešili nějaké problémy týkající se té zakázky. A pak bych si vzpoměl na někoho z řadových projektantů. Z METROPROJEKTU, ze SUDOP Praha či z ACRI určitě s nikým nekomunikoval o zadávací dokumentaci či vyhlášení výběrového řízení na zakázku technicko - provozní studie. Nedomnívá se, že by se lidé z těchto společností na něho obrátili s žádostí o poskytnutí takových informací. Při projednávání plánu přípravy, tak tam ten partner Luďka S. byl pan Mojmir N., a u zakázek, které se týkaly odboru strategie, kterých v plánu přípravy bylo výrazně méně než těch zakázek, které se týkaly úseku modernizace, byl buď on (svědek) nebo někdo z jeho kolegů. Tím, že tato studie na VRT neměla žádného předchůdce, nebyla s ničím srovnatelná, tak snížení ceny nemělo žádný racionální výpočetní základ, bylo velmi těžké ji stanovit, proto to opravdu šlo odhadem, a i to snižování té ceny ze strany Luďka S. nebylo podle něho nijak podloženo, bylo to víceméně „střílení od boku“. Dále svědek k dotazu uvedl, že nyní pracuje na odbytu, plánování a rozvoji hlavního města Prahy, úplně mimo svůj obor, na SŽDC skončil k poslednímu dni roku 2018, byl vyloučen pro nadbytečnost. Pokud se jedná o kvalifikační podmínku čtyřstupňového dopravního modelu v ČR, svědek uvedl, že si nevzpomíná, kdo požadavek na tuto podmínku vznesl, ví, že hodně vedli diskuzi o tom, kdo by ten dopravní model mohl zpracovávat, protože v té době existovaly asi dvě firmy v ČR, které nějaký model měly k dispozici, jedna byla Walter Praha a druhá byla firma CITYPLAN. Diskutovali s ministerstvem nad tím, jestli by ten model mohlo mít ministerstvo jako takové, aby nemuseli řešit to, že model má jen omezený počet firem v republice. Neví o tom, že si ministerstvo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

nějakou formou tohoto dopravního modelu zajistilo na tu veřejnou zakázku. Co si vzpomíná, tak tu první kalkulaci dělal právě Tomáš Z. od Petra Š., a to bylo někdy začátkem roku 2013, v poznámkách má 4. 1. 2013- návrh zadání včetně kalkulace ceny 40 milionů Kč a tu kalkulaci dělal Tomáš Z., ale jakým způsobem ji dělal, jestli si to „vycucal“ z prstu nebo jestli zkusil navrhnout nějakou časovou náročnost, to nedokáže říct. Domnívá se, že z kilometráže spíš ten výpočet nevycházel, tam mohl být nějaký odhad časové náročnosti. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že kdyby kvalifikační předpoklady v něm vzbudily nějaké pochybnosti, kdyby byly nějakým způsobem diskriminační, tak by se asi ozval. Zakázka podle jeho názoru byla opravdu otevřená s těmi širšími okruhy subjektů, ideálně i těch zahraničních, protože chtěli vnést „nový vítr“ do této oblasti. Pravděpodobným cílem pana Š. bylo podle něho otevřít zadávací řízení zahraničním účastníkům a ve vztahu k tomu, co se týká soutěžení na cenu, respektive na další hodnotící kritéria, v té době vedli urputné interní diskuze s orgánem investičním, který byl tím faktickým zadavatelem, a tehdy bylo dost složité až nemožné si prosadit nějaký jiný způsob soutěžení než na nejnižší cenu. Domnívá se, že výsledný produkt studie naplnil cíl, který sledoval zadavatel, k té faktické studii se dostal až v době, kdy nebyl zainteresován vůbec v této oblasti, takže si to přečetl spíše ze zájmu. Antonín B. se určitě zúčastnil pracovních skupin mezinárodního charakteru díky znalosti VRT v rámci působení společnosti VÚŽ, protože byl zástupcem Českých drah v různých mezinárodních pracovních skupinách už v době, kdy se s ním poznal, se zahraničím měl velmi čilé styky a byl účasten v těch pracovních skupinách, on byl takovým velvyslancem v zahraničí a přes něj čerpali know-how v zahraničí, takže to je dost podle něho klíčový člověk. Z médií zaznamenal, že nějaký problém ve studii proveditelnosti byl, ale to jsou informace spíš z médií nebo neformálně od bývalých kolegů, že tam byla dlouhodobě nespokojenost se zpracováním, ale neví přesné detaily. Na dotaz, jaký dopad podle něho mělo toto trestní řízení na rozvoj vysokorychlostních tratí v ČR, svědek uvedl, že neví, jestli trestní řízení má vliv na zpoždění celého procesu přípravy vysokorychlostních tratí, spíše má dopad na to, jakým způsobem jednotliví obžalovaní skončili ve svých zaměstnáních a tím pádem přestali být nositeli know-how pro českou železnici obecně, protože pokud je nějaký odborník na nějakém místě, kde může ty své zkušenosti předávat dál do toho sektoru, a pak ten odborník tam chybí, má to dopad na ten sektor, na nějaké vzdělávání všech kolegů, kteří na tom jsou zainteresováni. K osobě Petra Š. svědek uvedl, že se znali v té době poměrně důkladně, byl přímým podřízeným P.Š. v letech 2012 – 2013, a jeho renomé je asi poznamenáno tím, že byl nejdříve velmi nadšen do té otázky vysokorychlostních železnic, snažil se pro to dělat opravdu maximum, odvedl poměrně velký kus práce v tom, že ještě předtím, než se stal náměstkem generálního ředitele SŽDC, tak udělal hodně v propagaci vysokorychlostní železnice, aktivně propagoval přes politiky, poslance, senátory. Problémem bylo, že v okamžiku, kdy se dostal na pozici náměstka generálního ředitele, tak chtěl všechny věci realizovat velmi rychle až zbrkle a tam začala taková kaskáda problémů, které se na to nabalovaly a asi byly tím skutečným důvodem k jeho odvolání z funkce náměstka generálního ředitele. Neodcházel úplně v dobrém, což se promítlo do jeho dalšího působení a myslí, že tam mohla být i nějaká touha po pomstě a zášť vůči některým dalším lidem ze sektoru.

126. **Svědék Stanislav V.** u hlavního líčení vypověděl, že na SŽDC pracuje již čtyřicet let, v letech 2014-2016 byl na pozici vedoucího oddělení veřejných zakázek, nadřízeným mu byl ekonomický náměstek Karel Š., ředitel Lubor H. a jeho podřízenými H., B., Š., T., D., Ch.. Náplní jeho práce bylo uveřejňovat veřejné zakázky, na což měl lidi. U přidružených zakázek dostávali požadavkové listy od technických a investičních náměstků. Od strategie a různých oblastí ředitelství dostávali zadávací dokumenty a požadavkové listy, ty si nezpracovávali, jen vycházeli z toho, co dostali. Tzv. zadávacíky zpracovávalo oblastní ředitelství, služebně-technický náměstek a jeho podřízení, nebo investiční náměstek a jeho podřízení. Oblastních ředitelství bylo mnoho, dostávali od nich podklady, z odboru strategie pak dostávali podklady ohledně vysokorychlostních tratí, bylo to kvůli financování. Z obžalovaných zná 30 let Petra L., v minulosti dělal přípravu staveb, spolupracovali

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

spolu v r. 1989 v Ústí, na službě 13, také na generálním ředitelství v r. 1993-1996. Dále zná paní M., ta vyzvedávala zadávací dokumenty a účastnila se otevírání, byl s ní i v osobním styku. Další obžalované nezná, ani podle jména, z VÚŽ vůbec nikoho, z Valbeku znal původní osazenstvo L., K., P.. Pokud se jedná o VRT, z odboru strategie dostali zadávací dokumentaci, tu předal ke zpracování Marku Ch., aby vypsál výběrové řízení z důvodu, že ty lidi znal, dělali spolu na drážním úřadu, on to udělal, předali to ke schválení do odboru 26, poslali k podpisu na odbor 7, když to bylo podepsané, tak to vše vyvěsili na profil zadavatele. Tenkrát zadávací dokumentace nebyla elektronicky, lidi si to chodili vyzvedávat k panu Ch. nebo jeho zastupujícímu referentovi. Řízení dál probíhalo, na dotazy odpovídal odbor strategie, oni komunikovali i s ministerstvem. Následovalo otevírání obálek. Byl členem hodnotící komise, nebo přisedící, záleží na tom, kolikačlenná komise byla, jako přisedící chodil na pokyn odboru 7, soutěží bylo moc na jedinou zasedací místnost. Zakázky určitě nehodnotil. Posuzují kvalifikaci, to si dělá „šestadvacítka“, což byl odbor strategie, ti to posuzovali, ono jich tam bylo většinou víc, byl tam právník, obvyklá sestava byla: dva ze strategie a jeden právník a oni dva (Ch., V.) ze stavební správy. Otevírání obálek se zúčastňovali zástupci SUDOP Praha, ti to podali, jestli to podával tenkrát CEDOP, neví, uchazečem bylo i nějaké ACRI sdružení, další už neví. Předsedou komise většinou bývá přípravař zadávací dokumentace. Nabídky se v té době podávaly v papírové podobě, zalepené v krabíčkách, nebo obálkách, schovávaly se do zamčené skříně na podatelnu. Nabídky měly chodit přes podatelnu. Nabídku nebylo možné předat přímo referentovi panu Ch., vše muselo jít přes podatelnu, která vypracovala seznam podaných nabídek, a předali to k otevírání obálek komisi. Členové komise museli kontrolovat veškeré požadavky, které se dali v pokynech zadavatele. Než komise zasedá, musí podepsat nepodjatost, že nejsou ve vztahu s účastníky soutěže. Když se zná s účastníkem, nemůže za to, podepisuje, že necítí podjatý. Zná i další lidi spoustu let, když dělal čtyřicet let na dráze, zná je pracovně, a přesto se necítí být podjatý. V případě vyhlášené veřejné zakázky se uchazeč nebo zájemce nemůže dozvědět, kdo další se o zakázku uchází, zájemcům to není sdělováno. Oddělení veřejných zakázek, ani on jako vedoucí, se předem nezajímal, kdo je uchazečem, nabídky chodily čtvrt až půl hodiny předem, málokdy se stávalo, že by nabídka přišla dříve. Nezajímal se o uchazeče před otevíráním obálek, tyto informace by se daly získat předem z podatelny, kde ty nabídky byly podány. Kdyby ho někdo požádal, aby mu zjistil, kdo je uchazečem u veřejné zakázky, nepodal by žádné informace, neboť je to protizákonné. Neví, jestli měli na SŽDC nějaký etický kodex, pravidla pro chování pracovníků zadavatele, myslí, že se něco vydalo až po tom zásahu. Na to, jak se chovat, byla příslušná směrnice č.53 a zákon. V letech 2010-2016 byl ve styku s Ing. L. pracovně, dělal přípravu staveb, byl sice na oddělení veřejných zakázek, ale zároveň to byla příprava staveb, vyřizoval projektové podmínky, zabýval se i realizační částí, tedy nejen přípravou veřejných zakázek, schvaloval přípravné dokumentace, projekty staveb a zároveň vypisovali i drobné zakázky na další stupeň. S Ing. L., když zpracovával dokumentaci, jednal o tom, co je v dokumentaci špatně, aby to opravili, to bylo v době, když dělal v Ústí a když dělal na odboru 13. Až od roku 2012 byl vedoucím veřejných zakázek, do té doby dělal normálního referenta na Stavební správě západ. Jako vedoucí veřejných zakázek s Ing. L. nic neřešil, ale on chodil na stavební správu, tak se vídali, zastavil se na kafe nebo zaskočili na jedno pivo, na SUDOPu byl svědek minimálně, chodil tam na jednání, někdy se tam u něj zastavil na kus řeči, pokud tam byl. Do zadávací dokumentace k VRTce vůbec nezasahoval, to už bylo připraveno, dělali jenom ty pokyny pro dodavatele a vyvěšovali, ostatní dostali přidělené, na to je vzor, tam se vyplňují údaje na základě požadavkového listu od odboru strategie, to také netvořili, jenom to překopírovali. Pokud se jedná o námítky k zadávacímu řízení, není schopný si vzpomenout na tuto konkrétní zakázku, vypisovali mnoho studií, námitek bývalo poměrně dost, většinou je podával CEDOP. Z CEDOPu zná pana Š., jako náměstka generálního ředitele na SŽDC, později ho viděl několikrát při otevírání obálek. Není příznivcem VRT, ani tomu nerozuměl, nečetl ty zvláštní technické podmínky. Pan L. ho nikdy nežádal o informace týkající se zakázek vysokorychlostních tratí, nikdy, ani po vyhlášení výběrového řízení, když to bylo vypsáno, tak to věděli všichni účastníci. S p. L. si

tyká. Netelefonují si od té doby, co zažil s policejním komandem, je to zbytečné. Zrušili osobní i pracovní záležitosti, občas se vídají na Olšanské, kde pracuje, a to náhodně. S Ing. L. v den otevírání obálek na technickoprovozní studii VRT nebyl v žádném telefonickém ani osobním kontaktu. Ví, že mu policie pouštěla telefonické nahrávky mezi L. a jeho osobou, které se týkaly té druhé zakázky ohledně propadu rychlosti u Žatce či Chomutova, v telefonátech s p. L. řešili, že se třeba sejdou. Nepamatuje si, zda všichni žadatelé o VRT splnili napoprvé kvalifikační podmínky. Nedostatky se sepíšou, dává se objasnění nabídky, vyzve se uchazeč k doplnění nabídky. Lhůta je dle charakteru dotazu, min. tři dny, obvykle týden až deset dní. Vytýkácí dopis sepisuje komise, podepisuje předseda komise, pokud je to právní věc, text vytvoří právník, pokud jsou technické kvalifikace, text vytvoří ten, kdo dělal zadávací dokumentaci. Nesděloval p. L. informace o nedostacích v nabídce jiného uchazeče. Kdyby byla podaná jenom jedna nabídka v únoru 2015, soutěž by museli zrušit a musela by se soutěž vypsat znovu. U VRTEk neví, ale na stavební správě se sepisovalo znovu se stejnými podmínkami, někdy se možná zmírnily technické kvalifikace. Z METROPROJEKTu zná ředitele Davida K. a Vladimíra S.. SUDOP Praha vlastní, co ví z doslechu, Holanďané. Ze spolku ACRI nikoho nezná. Z Výzkumného ústavu železničního nezná nikoho. VÚŽ uchazečem ve veřejné zakázce SŽDC SSZ možná byl, spíše ale ne, nespolupracoval s VÚŽ. Svě šedesáté narozeniny neslavil, plánoval oslavu pro padesát až šedesát osob, sháněl vhodné prostory, na VTS by to šlo. Na Vědeckotechnické společnosti sídlící na Novotného lávce se pořádali semináře a také se tam daly slavit narozeniny, tak to tam objednal. Dohodil mu to Petr L. přes staršího pána, jehož jméno si nepamatuje, který se ho ptal na datum a menu, tím to pro něho skončilo. Objednával to s ním osobně v Praze na Kapschi, kde pracoval, domluvili termín, obsah a způsob úhrady zálohou a zbytek že doplatí v ten den nebo den další. Tu zálohu nedal, měl ji připravenou, než ho toho 22. „sebrali“, měl u sebe přes 10.000 Kč na zálohu. Na oslavu byl pozván i Ing. Petr L., nikdo jiný z obžalovaných. Ze SUDOPu tam měl být Tomáš S. a Ch.. Z dalších společností ucházející se o veřejné zakázky u SŽDC byl pozván z METROPREJKTu pan Seidel. V roce 2015 užíval telefonní čísla stejná jako dnes: 603 822 855 a 724 729 465. Nikdy nebyl u pana L. doma, ani on u něho. Náklady na zpracování studie nezahrnovala žádost, nešlo to z dotací evropských fondů, bylo to hrazeno z národních peněz SFDI, kromě studií také přípravné dokumentace, 1. stupeň územní rozhodnutí- DURka, pak DSP- dokumentace pro stavební povolení. Tenkrát projekt stavby mohl být hrazen z národních peněz i z dotací evropských fondů, ale o tom nerozhodovali oni. Způsob financování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení byl napsán na požadavkových listech. Většinou to bylo všechno nadlimitní, postupovalo se podle zákona o veřejných zakázkách, to bylo nadřazené než podlimitní zakázky (do hranice limitu šesti milionů), to bylo hrazeno třeba z OPD. U nadlimitních se soutěžilo dle zákona o veřejných zakázkách a průběh soutěže byl jiný. Vycházeli z požadavkových listů, dává je připravář, podepisuje technický náměstek, nebo investiční náměstek, nebo ředitel OZT, anebo jsou z odboru strategie a podepisuje příslušný ředitel strategie. Z požadavkových listů, které mají k dispozici, vyčtou technické kvalifikace, základní kvalifikace i předpoklad spolufinancování. Požadavkový list je jejich interní dokument SŽDC, ministerstvo dopravy ho nemá. U projektové dokumentace ke stavbě u regionálních tratí se nespoufincovalo z EU fondů, domnívá se. Spolufinancovali se „TEN-T“. Jinak to bylo pak SFDI jako způsob financování. Regionální tratě byly lokálky s motoráky. Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, určitě není regionální trať. Pokud projekt stavby a stavbu připravovala přímo SSZ, požadavkový list byl také, potřebují dostat základní způsobilosti, profesní, autorizaci, živnostenské listy a hlavně technickou kvalifikaci. Přípraváře, zpracovatele požadavkového listi, dělal zaměstnanec na SSZ v pozici hlavního inženýra stavby, většinou i stavební dozor. Uchazeč mohl požádat o prodloužení lhůty (v případě výzvy zadavatele k doplnění) a většinou se mu vyhovělo. Ví, že existovala smlouva o financování mezi SŽDC a SFDI, byl tam seznam staveb, které se chystali je vypsat v určitém roce, asi tam bylo uvedeno, co má SŽDC financovat, když ji dostali. Pak si ji umístili do počítače a víc s ní nepracovali, od toho měli ekonomického náměstka. Zdroje financování se ve smlouvě asi neuvádí. Předpoklad spolufinancování byl napsán většinou v

pokynech. Když to bylo na požadavkovém listu, tak se uvádělo operační logo programu. Když v požadavku předpoklad spolufinancování nebyl uveden, tak nedávali loga. Formuláře měli s logem i bez loga. Markétu S. zná, dělala právničku na stavební správě západ, pak v SUDOPu, nesetkával se s ní. Jan V. byl její přítel, vozil nabídky do podatelny za SUDOP, často se účastnil i otvírání obálek. Dále svědek uvedl, že si myslí, že se účastnil zadávacího řízení vyhlášení otevírání obálek i veřejné zakázky i u studie příležitosti na VRT, soutěž se zrušila a pak se to vypsal ještě jednou, ale už neví, jak to dopadlo. Možná byl v komisi. Zrušilo se to možná proto, že přišla jenom jedna nabídka. S Ministerstvem dopravy ČR přímo nekomunikoval, vše šlo přes odbor strategie, požadavkové listy od ministerstva nedostávali, neúčastnil se jednání k žádosti o dotaci z EU.

127. K výpovědi tohoto svědka obžalovaný Ing. S. upřesnil, že trať Chlumec nad Cidlinou-Stará Paka-Trutnov je jednokolejná regionální trať a obžalovaný Ing. B. vysvětlil, že „TEN-T“ je angl. zkratka Trans-European Transport Network označující tzv. páteřní dopravní síť napříč Evropou.
128. K věrohodnosti těchto svědků (Ch., Š., B., V.) lze konstatovat, že i u nich byla určitým způsobem narušena, když se jedná o osoby, které měly na starosti předmětné zadávací řízení a mohly být v nějaké míře součinni či nakloněni tomu, aby zakázku získalo právě sdružení společnosti SUDOP. Nepochybně pak někdo z nich mohl Ing. L. informovat o nedostacích nabídky VÚŽ. Ing. V. byl v poměrně úzkém vztahu s obžalovaným L., v den otevírání obálek s ním byl zjevně i v osobním kontaktu, a dokonce jej později informoval o napadení zadávacího řízení ze strany spolku CEDOP. Ing. L. mu rovněž zabezpečoval jubilejní oslavu narozenin a nelze vyloučit, že tuto částečně měla hradit společnost SUDOP. Výpovědi svědků jsou však takového charakteru, že na jejich základě soud stejně svá rozhodnutí o vině či nevině nestaví a využívá je toliko k upřesnění obecných okolností činu.
129. Podle § 211 odst.1 tr.řádu se za souhlasu státního zástupce a obžalovaných byla u hlavního líčení přečtena výpověď **svědka Lubora H.**, ředitele organizační jednotky SZDC SSZ, kterou učinil v přípravném řízení. Před policejním orgánem uvedený svědek k veřejné zakázce „Technicko - provozní studie -Technická řešení VRT“ uvedl, že ji zčásti administrovali na jeho organizační jednotce. Šlo o formální vypsání zakázky, poskytnutí zázemí pro komisi, vedení spisu, služby podatelny a pokladny. Konkrétní náplň akce však neznal. Vystupuje v roli zadavatele, některé věci podepisuje, ale komisí se zásadně neúčastní. Komise vydá doporučení, on podepisuje. Smysl a zásady zadávacího řízení vyplývají ze zákona a z vnitřních směrnic. Není odborník na veřejné zakázky. Na porady ohledně veřejných zakázek chodil Ing. V.. Proces zadávání veřejných zakázek si svědek netroufl popsat. Uvedl, že neví, jaké podklady jsou zpracovávány, a jak probíhá proces určování předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Sám v některých případech schvaluje hodnotící komisi. Liší se to podle objemu. Schvaluje rozhodnutí zadavatele o vítězi, a pokud je to v jeho pravomoci, podepisuje smlouvu o dílo. Konkrétní průběh zadávacího řízení na tuto veřejnou zakázku si nevybavil. Uvedl, že neví, z jakých zdrojů byla financována a zda probíhalo jednání s MD. Běh konkrétních veřejných zakázek nesleduje. Neví, jací byli uchazeči a neznal členy komise. Je možné, že Ing. V. mu na poradě podal k veřejné zakázce základní informace. Žádné pokyny k tomu Ing. V. neuděloval. O řízení u ÚOHS neví. Neví, kdo tuto veřejnou zakázku získal. Společnost SUDOP zná, s nikým z této společnosti ale nebyl v kontaktu ohledně předmětné veřejné zakázky. Uvedl, že v průběhu zadávacího řízení je snad vyloučen kontakt s uchazeči.
130. **Svědčce Ing. Marta Š.**, tehdejší zástupkyně vedoucího oddělení veřejných zakázek SSZ SZDC, před soudem uvedla, že se zbývala především zadáváním nadlimitních (nad 150 milionů) veřejných zakázek vztahujících se k realizaci stavební činnosti. Projekty v podstatě nezadávala či velmi málo. Pokud se jednalo o výběr zhotovitele stavby, zakázku vypisovala, tedy ve spolupráci s technikou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

připravila zadávací podmínky a po kontrole generálního ředitele z oboru investičního, vyhlášovali veřejnou zakázku. Výběrovými řízeními na projektovou dokumentaci stavby se zabýval, pokud to byly nadlimitní zakázky, pan Ing. Ch., určitě dělal i VRTky. Vedoucí oddělení S.V. podle plánu investičních akcí určil, že mají zpracovat zadávací dokumentaci a vyhlásit výběrové řízení. Už v té době existoval předpoklad, zda **akce** bude financována z prostředků Evropské unie. Bylo jí řečeno, že **zakázka** bude hrazena z prostředků EU, protože v tom zadávacím řízení psali už do toho textu, že to bude spolufinancováno z prostředků EU a psali to vždy, když to bylo spolufinancováno. Spolufinancování z EU vyplynulo z plánu investičních akcí, který dostali z Generálního ředitelství. Tam bylo uvedeno, že se k financování použijí prostředky z národních zdrojů, nebo z evropských fondů, nebo obojí. Jestli bylo uvedeno i v jakém poměru, to si není jistá. Případy, pokud se vyhlášovala zakázka spolufinancovaná z EU nebo zakázka ryze z národních zdrojů, se odlišil tak, že na investičním odboru Generálního ředitelství udělali obecné podmínky, do kterých se zapisovala vždycky ta **akce**, o kterou šlo, tzn., že se tam doplnily určité věci, které se týkaly přesně té akce, ale jinak to bylo obecný vzor. Když věděli, že nedojde ke spolufinancování, že je to nevhodné pro žádost o poskytnutí dotace, také to zadávali jako „spolufinancované“, ačkoli je pravda, že projekty spolufinancovány nebyly. Tím myslí, že ty přípravné dokumentace spolufinancovány nebyly, pokud se jedná o projektovou dokumentaci, jak která. Kdo to určoval, neví, to přišlo s tím seznamem investičních akcí. Jejich **stavby** byly vždycky spolufinancovány, ale o proplácení se nestarala, ale dělala se jakási hlášení po určité době, jak se ta stavba se spolufinancováním vyvíjí a odbor zakázek tam doplňoval aktuální údaje, tím měla představu o tom, že se to spolufinancuje. Svědkyně neví o tom, že by existovaly různé sady formulářů na vyhlášení zadávacího řízení, zná jediné ty, které byly na spolufinancování, ty dělala. O tom, že by byl formální nebo neformální pokyn od odboru investic GŘ, že na všechny zakázky mají bez ohledu na plán investic uvádět, že budou spolufinancovány z evropských fondů, neví. O tom, že by v případě jimi vyhlášených zakázek došlo k nějakému podezření na nekalé jednání uchazečů, k nějakým nezákonným způsobům nebo nějakému rozhodnutí Úřadu pro hospodářskou soutěž o tom, že zadávací podmínky byly diskriminační, svědkyně neví. Technicko-provozní studii na VRT nedělala, dělal ji patrně pan Ch., nemá žádné konkrétní informace o průběhu výběrového řízení, kdo to vyhrál, proč to vyhrál. Za jejího působení byly nabídky na SŽDC doručovány v listinné formě, tzn. poštou nebo případně byly doručeny osobně na podatelnu. Kolik je uchazečů a kdo je uchazečem se dozvěděla v tom formuláři, který se uveřejňoval na systému veřejných zakázek, tam byl den, datum a hodina, do kdy jsou uchazeči povinni své nabídky předložit, a chodilo to na tu podatelnu, a když skončila ta hodina, tak jí podatelna zavolala, dostala seznam, protože oni zapisovali, kdo nabídku předložil, a tím se dozvěděla, které firmy nabídku předložily, a během pěti deseti minut potom otvírali, obálky s nabídkami přenesli do místnosti, kde se to otvíralo. I když to šlo poštou, tak to skončilo na té podatelně a ta dělala seznam i těch nabídek došlých poštou. Měla možnost předem zjistit, jestli už je nějaký uchazeč, jestli už někdo podal nabídku, kolik je uchazečů, pokud by se zeptala na podatelně, byla možnost komunikovat s tou podatelnou, i ona se zajímala, kolik je nabídek. Nesdělovala nikomu, kolik uchazečů podalo tu nabídku. Nikdo jiný, kromě vedoucího nebo pana ředitele, se jí na to neptal. Neví, jestli se někdy ptal vedoucí pan Ing. V.. Uchazeč se mohl dozvědět, kolik má konkurentů a jaké má konkurenty v ten okamžik, kdy začalo to jednání. Nejdříve zvolili předsedu komise, komise byla daná, a když účastníky pustila do té místnosti na to otvírání obálek, tak to zjistili. To byl první moment, kdy se legálně uchazeči mohou dozvědět, kdo je jejich konkurentem, s jakou nabídkou atd. S pracovníkem fondu EU z generálního ředitelství se pracovně setkala, zpočátku byl zástupce tohoto odboru většinou přítomen při soutěži, protože ty akce byly spolufinancovány, tak tam byl jako jeden člen komise, pak už to nebylo, komunikovala s nimi i e-mailem. Když zadávací řízení proběhlo, byly vypořádány bankovní záruky a zpracovávala závěrečnou zprávu podle zákona. Ta se zveřejňovala. Jedno paré dávala na odbor investiční SŽDC. Neví, jestli se v závěrečné zprávě uváděl předpoklad financování. Z obžalovaných zná pouze pana Ing. L., protože pracoval na SUDOPU, znají se řadu let, ještě z období, kdy byla na stavební správě

v Plzni. Než došlo k tomu sloučení, tak tam dělala vedoucí oddělení zakázek, a mimo jiné, participovala i na uzavírání smluv na realizaci i projekty, takže od té doby zná pana Ing. L., protože spolu konzultovali některé věci. Komunikovala s ním vždy ve fázi, kdy SUDOP Praha byl vítězem nějaké zakázky nebo autorským dozorem. V okamžicích vypsání nějakého výběrového řízení, jehož se SUDOP Praha jako uchazeč účastnil, s ním nekomunikovala, pouze v rámci realizace zakázky. Vykají si a mimo pracovní příležitosti se neschází. Jméno Ing. Pavla S. jí nic neříká. O Ing. Heleně M. asi slyšela, možná dostala nějaký e-mail. Asi bude ze SUDOPU, možná kvůli nějakému autorskému dozoru jí psala e-mail. Subjekt ACRI nezná, paní V. nezná. METROPROJEKT Praha a.s. je projekční organizace, tam nikoho nezná. David K. je zřejmě ředitel Metroprojektu, ale nikdy s ním nekomunikovala. Vladimír S. bude asi také nějaký šéf. Z Výzkumného ústavu železničního nikoho nezná. Markéta S. je právnička, která dříve pracovala na Stavební správě Praha a potom přešla na SUDOP, jako důchodce je s ní v kontaktu, čas od času si zavolají, ale už asi rok se neslyšely. Pan Ing. Stanislav V. je vedoucím oddělení, neví, zda nějakým způsobem pomáhal ohledně výběrového řízení nebo participoval na té zakázce technicko-provozní studie VRT s panem Ing. Ch..

131. Ke skutku pod bodem I. rozsudku pak byla u hlavního líčení vyslechnuta i **svědkyně Ing. Vladimíra H.**, technická pracovnice SŽDC SSZ (rovněž tzv. referent), která uvedla, že ve funkci inženýr železniční dopravy zpracovávala veřejné zakázky a jejich zadání. Nejprve dostane od přípravitelky stavby požadavek na vypsání zakázky a podle něho zpracuje do vzorových pokynů pro dodavatele technickou kvalifikaci, ekonomickou kvalifikaci, profesní kvalifikaci, případně určí např. termín otevírání obálek a v rámci vyhlášení soutěže potom odpovídají na dotazy jednotlivých uchazečů. Při výpisu výběrového řízení a zadávacích podmínek zpracovávají pokyny pro dodavatele, které jsou vzorové, stejné pro stavební správu Praha i Olomouc, tedy západ a východ, a do těchto vzorových pokynů zpracovávají údaje, které jsou uvedené v požadavkovém listu. Ty podklady a údaje jim poskytuje přípravitel stavby a schvaluje mu to jeho příslušný náměstek. Přípraváři jsou různí pracovníci stavební správy. Jejím přímým nadřízeným byl Ing. V., v pozici vedoucího oddělení veřejných zakázek. V případě té vysokorychlostní trati, měl zakázky na starost kolega pan Ch., který měl stejné postavení jako ona. Ona sama v souvislosti s touto zakázkou nic neprováděla, neshromažďovala, ani nezapisovala. V hodnotící komisi u této zakázky nebyla. V případě zakázek, které jsou stavební správy, členy hodnotící komise určují vedoucí pracovníci, náměstci anebo vedoucí oddělení. V případě této zakázky, která nebyla typickou zakázkou stavební správy, bylo zadáváno prostřednictvím generálního ředitelství pro ministerstvo dopravy. Zadávací řízení se podle svědkyně nelišilo podle toho, jestli je hrazeno z prostředků národního fondu anebo z fondů EU. U nadlimitních zakázek schvaluje pokyny pro dodavatele generální ředitelství, k tomu se zpracovává ještě oznámení o zakázce do věstníku zakázek a do evropského věstníku. Zda bylo z uveřejnění zadávacího řízení patrné, že zakázka může být spolufinancována ze zdrojů EU, svědkyně uvedla, že si není vědoma toho, jak by bylo možné to poznat. Logo EU tam mohlo být. U zakázek, které zadávala ona, bylo logo EU, ale neví, jak to bylo u ostatních. Logo tam měla přesto, že v té době zadávala zakázky, které nebyly podle ní spolufinancované z EU. Následně si svědkyně vzpomněla na zadání zakázky optimalizace Praha – Hostivař, která nebyla financovaná z operačního programu a logo EU tam nebylo. Nebyla však schopná odpovědět, za jakých okolností se tedy formulář s logem využíval k těm kterým zakázkám. Pokud se jedná o kontakt a komunikaci s uchazeči, svědkyně uvedla, že kontakt probíhal při vyzvedání zadávací dokumentace, a potom v podstatě už neprobíhal. Akorát mohl být při otevírání obálek; písemný kontakt mohl probíhat, když potenciaální uchazeči dávali dotazy k zadávací dokumentaci. Zda při komunikaci vycházela z nějakého předpisu, uvedla, že takový nezná. Pokud by se jí někdo na něco ptal telefonicky, asi by ho požádala o písemnou žádost. V případě, že docházelo k nějaké takové písemné komunikaci, ta se archivovala, byla to jejich povinnost, která podle ní vychází ze zákona. Protože když uchazeč dává dotazy, tak odpovídají na něj a rozesílají to, a pro případnou kontrolu musí mít doklad, že tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

učinila. Vycházela z běžné praxe. K určení předpokládané hodnoty zakázky svědkyně uvedla, že ji stanovuje připravář, který vychází ze souhrnného rozpočtu stavby, pokud je to zakázka na projekt nebo realizaci. V případě přípravy, neví. Rozpočet tvoří podle ní projektant, nebyla však schopna uvést, zda projektant SŽDC či externí s tím, že to není její starost. Nevěděla, jakým způsobem bývá přidělován připravář. Zadávací dokumentaci podle svědkyně schvaluje a podepisuje v případě podlimitních zakázek (do 30 mil. korun) ředitel stavební správy, u nadlimitních (od 30 mil.korun) náměstek modernizace generálního ředitelství. V předmětné době se nabídky uchazečů podávaly na podatelnu stavební správy (teď je to elektronicky), nebo přicházely poštou. Vždycky jen z obálky poznala, jestli bylo to bylo doručeno poštou nebo osobně. Příjem těch nabídek evidovala paní v podatelně. Ona pak měla k dispozici nějaký seznam, jak za sebou ty nabídky přišly, bylo tam vyznačeno i datum přijetí, hodina, čas. Která osoba předala nabídku, to vyznačeno neměla. V případě, že se uchazeči chtěli účastnit otevírání obálek, to že jsou přítomni, bylo součástí protokolu o otevírání obálek a evidoval to pracovník, který dělal zápis z toho otevírání. Zástupci uchazečů měli pověření nebo plnou moc, že se mohou zúčastnit otevírání obálek. Takže měli plnou moc uchazeče a tu jim předkládali. Není si vědoma toho, zda nějak ověřovala totožnost. Pokud se jedná o časový prostor od okamžiku ukončení doby pro podávání nabídek po okamžik otevírání obálek, svědkyně uvedla, že v současné době je to v podstatě obratem, nabídky naběhnou do elektronického systému a okamžitě se otevírají. V r. 2015 bylo mezi tím 15 minut. Pokud se jedná o hodnocení nabídek, v té době se dle svědkyně používala nejnižší nabídková cena, čili první se zkoumala nabídková cena. Otevřely se postupně všechny obálky, četla se hned cena a jméno. Potom, pokud tam byli přítomni uchazeči, už se dál nic nehodnotilo. Takže za přítomnosti uchazečů tímto tato fáze skončila. Dál obvykle komise svolávala další jednání ve věci k posouzení a hodnocení nabídek. Termíny se stanovovaly různě. V případě, že nabídka obsahovala nějaký nedostatek či nejasnost, zpracovával se dotaz na uchazeče, který podepisoval předseda komise, a zasílal se uchazeči. Pokud to byl takový nedostatek, který neumožňoval, aby ten uchazeč byl dál v soutěži, tak se rovnou vyloučil. Pokud umožňoval zákon, aby se mohli zeptat, tak to byl dotaz písemně. V případě, že nedostatky byly odstraněny, tak komise pokračovala dál a vybrala nejvhodnější nabídku, kterou potom v případě nadlimitních zakázek nad 30 miliónů schvaluje náměstek pro modernizaci, v případě zakázky pro stavební správy, paní Mgr. P., která pracuje na generálním ředitelství, vyhotoví rozhodnutí o výběru dodavatele. A když to není nad 30 miliónů, tak to dělají pracovníci stavební správy, konkrétně ten příslušný pracovník, který tu zakázku vypisuje, třeba i ona, a podepisuje to ředitel stavební správy. Po tom, co je vybrán nejvhodnější uchazeč, když je znám vítěz toho výběrového řízení, v případě nadlimitní zakázky má uchazeč právo se do 15 dnů odvolat a pak předkládá návrh smlouvy. A když to je zakázka pod 30 miliónů, tak tam nebylo možno se odvolat a mohl návrh smlouvy předložit i dříve. Po podpisu smlouvy o dílo se vyhotoví oznámení do věstníku a do evropského věstníku a vytvoří se písemná zpráva zadavatele a uveřejní se na profilu zadavatele. V případě, že jsou podány námitky proti zadávacímu řízení, to vyřizovalo naše generální ředitelství. V takovém případě se smlouva o dílo nepodepisovala. Hodnota jistoty za nabídku byla určena zákonem, má pocit, že v té době to bylo maximálně do 3 % předpokládané hodnoty. Skládá ji každý uchazeč, který podává nabídku, předem spolu s nabídkou. Po ukončení výběrového řízení, když komise stanovila pořadí účastníků, tak účastníkům na místě čtvrtém až dalším místě se vracela ihned, a po uplynutí lhůty pro námitky se vracela prvním, druhému i třetímu uchazeči. Není si vědoma toho, že by mohla nastat situace, kdy by se jistota uchazeči nevracela. Z obžalovaných zná pana Ing. L.. V podstatě, když si chodil přebírat zadávací dokumentaci k jednotlivým zakázkám, tak chodil i k nim osobně. Dále určitě spolu telefonovali ohledně pana ředitele Cyrila S., bývalého ředitele Stavební správy západ, v době, kdy byl vyhlášený jako osobnost roku na železnici. Soukromě se s panem Ing. L. nesetkává. Že by se s panem Ing. L. setkával pan Ing. V. v soukromé rovině, to neví. Paní Marii V. nezná, jméno jí nic neříká. Pan Vladimír S. je obchodní ředitel Metroprojektu. S ním byla v kontaktu pouze tehdy, když si vyzvedával zadávací dokumentaci. Pana Antonína B. a Petra K. nezná. Pavel S. je pracovník

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Stavební správy západ. Helenu M. zná, také si vyzvedávala zadávací dokumentaci za SUDOP. Kromě toho se SUDOPem a METROPROJEKTEM přicházela do styku v případě zpracování odpovědí na dotazy uchazečů, a to v případě zakázek na realizaci, když byli zpracovateli projektové dokumentace k příslušné zakázce za předpokladu, že byli zpracovateli projektové dokumentace, tedy v tom předstupní. Komunikoval pak s pracovníky, kteří to tam v té organizaci měli na starosti, kdy každou zakázku má na starosti někdo jiný. Například v případě zakázky třeba na tu Hostivař, to byl pan Ing. Š. ze SUDOPU. Byly dotazy, které se týkaly zadávací dokumentace, k výkresové části, soupisu prací, k té části dokumentace, kterou zpracovával projektant, pak ty dotazy přeposílala na pana Ing. Š.. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že si není vědoma toho, že by v předmětné době měli nějak upravena pravidla chování, že by měli nějaký etický kodex či nějak jako zaměstnanci SŽDC upraveno přijímání darů od jiných subjektů. Na oslavu šedesátin pana V. byla pozvána. K dotazu, kdo tu oslavu měl hradit, svědkyně uvedla, že ví o tom, že když tam přišla, tak protože pan Ing. V. byl zadržen, tak jí pán, který tam tu oslavu zajišťoval, požádal, jestli mu jsou schopní dát nějakou zálohu. Takže podle ní to měl hradit Ing. V..

132. Za souhlasu stran dle § 211 odst.1 tr. řádu pak byly přečteny u hlavního líčení také výpovědi svědků Aleny H. a Marcely D., podle § 211 odst.6 tr. řádu pak také úřední záznam o podaném vysvětlení Josefa P..

133. Svědkyně **Alena H.**, systémová specialista generálního ředitelství SŽDC, při výslechu před policejním orgánem dne 04.05.2016 vypověděla, že k předmětným veřejným zakázkám jí není nic známo. Nyní působí na odboru přípravy staveb, předtím působila jako vedoucí oddělení studie proveditelnosti. Přímo se nezabývá oblastí veřejných zakázek. Veřejné zakázky souvisí se studii proveditelnosti, dále souvisí s ekonomickým hodnocením. Připravovala proto předpokládané hodnoty veřejných zakázek u studií proveditelnosti. SŽDC dalo návrh ceny a ten schvalovalo MD ČR, celkem se na tom podílelo pět odborů ministerstva, které postupovaly dle směrnic V1 a V2.

Spolupracovaly i se SFDI. Ostatní akce se řídí směrnicí č. 20 z roku 2004. Jak byla určena předpokládaná hodnota veřejné zakázky u těchto veřejných zakázek, neví, nijak se na tom nepodílela. Ohledně uvedených veřejných zakázek nekomunikovala s Ing. N. ani s Ing. Lud'kem S., ani se zástupci uchazečů.

134. **Svědkyně Marcela D.**, tehdejší pracovnice podatelny SŽDC SSZ (samostatný technik), při výslechu dne 22.06.2016 uvedla, že zpracovává veškerou poštu ohledně veřejných zakázek. Dokumenty buď donesou osobně, nebo přijde poštou. Dokumenty orazítkuje datem a zapíše do počítače. Pokud je pošta napsána na určitou osobu, tak jí předá. Pokud ne, náměstek Stečinský ji rozdělí na úseky. Dále pracuje s fakturami, které však předává na ekonomické oddělení. Rovněž odesílá poštu, k čemuž využívá poštovní arch. Když přijde něco k veřejným zakázkám, zapíše a případně potvrdí předávací protokol. Orazítkuje, napíše čas. Pak došlou poštu zapíše do archu nabídek a uloží do zamčené skříně. V den otevírání nabídek napíše „ukončeno“, vše připraví a předá tomu, kdo to má na starost. Klíče od skříně má u sebe v zásuvce, kterou rovněž uzamyká. Kopie předávacího protokolu si nevytváří. V dalším kontaktu s uchazeči není. Doručující osoba není běžně nijak identifikována. Nabídku může doručit kdokoliv. Ze společnosti SUDOP chodí asi pan V., zná ještě paní M. a paní S.. Kniha návštěv podatelny se nevede, návštěvy by měly být zapsány na recepci u vchodu. Seznam doručených nabídek není veřejně přístupný. Má ho pouze v počítači. Pouze může informovat uchazeče, kolikátá v pořadí je jeho nabídka. Informace o konkrétních subjektech nepodává. Možná se stalo, že zástupce jednoho uchazeče doručil nabídku i jiného uchazeče. Na konkrétní případ si nepamatuje. Obviněného Petra L. nezná, ani zástupce společnosti VÚŽ. Svědkyni byla předložena k vyjádření listina „Seznam přijatých nabídek, název stavby Technicko - provozní studie - Technická řešení VRT, termín 25.2.2015, 9:00 hod.“ (na č.l. 1412), k čemuž svědkyně uvedla, že je zde její podpis a že převzala nabídku dne 25.02.2015 v 7:50

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

hodin od společnosti VÚŽ. Přinesli jí osobně. Pak převzala další nabídku dne 25.02.2015 v 8:55 hodin od uchazeče SUDOP, ACRI a METROPROJEKT. Ukončila to v 9:00 hodin dne 25.02.2015. Na konkrétní osoby, které doručení provedly, si nevzpomíná. Způsob doručení obálky s nabídkou ze dne 16.03.2015, čas přijetí je 8:10 hod. obsahující doplnění referencí společnosti VÚŽ (č.l. 1413), kdy tato obálka svědkyni rovněž byla předložena k vyjádření, nedokázala vysvětlit. V případě osobního doručení by jen zavolala Ing. Ch. a blíže by dále obálku nevidovala, protože se jedná jen o doplnění. V takovém případě by nevyplňovala čas doručení. Uzavřené obálky neotevívá.

135. **Mgr. Josef P.** se pak na úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 22.3.2016 v 16.20 hod. (v den, kdy se měla od 16.00 hod. konat oslava 60tých narozenin Stanislava V.) vyjádřil v tom smyslu, že se zná cca 20 let s Ing. L., s nímž pracoval na AŽD, a tento za ním přišel spolu s panem V. za účelem zajištění prostoru klubové restaurace a pohoštění pro 50-60 lidí v budově Českého vědeckotechnického svazu, v ul. Novotného lávka 5, Praha 1. V minulosti se s panem V. nikdy neviděli. Oslava mohla vyjít na 30-35.000 korun, o ceně se finálně dohadují až po rekalkulaci, kdy úhrada se provádí buď přímo obsluze či na fakturu. V tomto případě to nebylo finálně dohodnuté, tak potřeboval nějakou adresu pro tyto účely a pan L. mu dne 17.3.2016 v 10.20 hod. z e-mailové adresy xxx zaslal nadepsaný „FA“, který byl přeposlán od osoby Ing. Mgr. K. Eva (ze dne 17.3.2016 v 09.35), kdy obsahem e-mailu byla adresa SUDOP PRAHA a.s., se sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3-Žižkov, IČ: 25793349 a bankovní spojení 51-xxx/0100 s dovětkem „Posílám Petr“. Zaslání fakturační adresy chtěl proto, že kdyby všechno selhalo, čímž myslí úhradu konzumace a pronájmu, tak by adresu vzal a předal by ji k fakturaci restauraci. Zálohu v tomto případě nepožadoval a fakturace úhrady byla poslední možnost. Dále pan P. tehdy uvedl, že aktuálně je vše na oslavu připraveno, ale neví, zda už někdo přišel či nikoli a policejnímu orgánu předložil jednak pozvánku na tuto oslavu a výtisk s přílohou z uvedené e-mailové komunikace, tedy listinu nazvanou: „fakturační adresa“ s návrhem data : „24.3.2016“ a návrhem textu: „Občerstvení a pronájem místnosti“.
136. U shora uvedených osob (H., Š., H., H., D., P.) soud neshledal žádný důvod pro pochybnosti ohledně pravdivosti jejich výpovědi či upřímných úmyslech vypovědět vše, co vědí či co si myslí, pokud se nejednalo přímo o jejich agendu.
137. Soud u hlavního líčení vyslechl rovněž **svědkyni Adélu L.**, dceru obžalovaného Ing. Petra L., která v přípravném řízení využila svého práva odepřít výpověď. Před soudem však svého práva odmítnout výpověď nevyužila, výpověď učinila a uvedla, že neví, čím se její otec zabýval v letech 2014 – 2016, protože je úplně mimo jeho obor, takže vůbec nerozumí tomu, co dělá. O tom všem se dozvěděla až od policie. Vůbec ničemu nerozumí, a pokud se jedná o ten notebook, který po ní chtěla policie a který jí zabavila, tak ten byl její osobní a používala ho pouze ona a nikdo jiný. K dotazům pak uvedla, že notebook ani svému otci nepůjčovala, byl čistě pro její pracovní aktivity. Měla k dispozici ještě jeden novější notebook, ale ani ten nepůjčovala. I policie ho viděla a ten jí dokonce ani nezabavili. Nevzpomíná si, že by otec po ní někdy žádal zapůjčení notebooku. Nemá pocit, že by se to stalo. Paní Ing. Helenu M. nezná. Vůbec netuší, jestli otec měl nějaké svoje notebooky, ať již pracovní nebo domácí. Nežijí ve společné domácnosti, takže netuší. Otce viděla s notebookem, ale neví, jestli to byl jeho pracovní nebo soukromý notebook. Otec s ní nikdy nehovořil o funkčnosti jejích notebooků. Nevzpomíná si, že by mu vysvětlovala někdy, že jí něco nefunguje, nějaká aplikace. Myslí, že s otcem nikdy o notebookech nehovořili. Nebyl důvod. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že otec od ní pomoc s psaním knihy nežádal, pouze ji četla. O tom, že otec píše knížku, se dozvěděla, až když byla napsaná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

138. Výpověď této svědkyně soud považuje za nepravdivou, a to ve světle shora uvedených poznatků zajištěných prostřednictvím odposlechnů. Její verze zcela nekoresponduje ani s výpovědí jejího otce, obžalovaného Ing. L. o zapůjčení zcela jiného notobooku (ACER). Soud sice lidsky chápe její rozhodnutí hájit svého otce, ale proto jí byla poskytnuta možnost odmítnout výpověď pro přímý příbuzenský vztah, čehož svědkyně nevyužila a je otázkou, jak bude tuto její zcela zbytečnou chybu a snahu pomoci svému otci případně vyhodnocovat státní zástupce.
139. Dále soud ke skutku pod bodem I. rozsudku u hlavního líčení vyslechl **svědkyni Marii V.**, generální ředitelku společnosti ACRI, která vypověděla, že je již 16 let generální ředitelkou sdružení ACRI, což je asociace podniku českého železničního průmyslu, která funguje 29 let. Základnu tvoří 45 firem- výrobních podniků z oblasti železnice, dodávky kolových vozidel, zabezpečovacího zařízení, kolejí atd. Pro členské firmy dělají tři základní oblasti služeb. První je podpora exportu ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zahraničních věcí, kdy připravují oficiální projekt ekonomické diplomacie za účelem zvýšení exportního potenciálu členské základny, případně organizují ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu společné expozice na veletrzích, kterých se ty firmy účastní s tím, že expozici platí ministerstvo ze svých zdrojů. V další činnosti jsou centrem technické normalizace, v tomto oboru působí už přes 10 let a jsou součástí převodu evropských norem do soustavy ČSN, což je role technická. Dále se podílí na tvorbě evropských norem, vč. překladů a jejich převodů do soustavy ČSN. Zde spolupracují s externími spolupracovníky, kterých mají asi 40. Pokud se jedná o technicko provozní studii VRT, byli osloveni SUDOPem ke spolupráci týkající se této nabídky, protože tam od začátku vyplývalo, že bude třeba znalost technických norem, kterou ACRI mělo poměrně obsáhlou a dokázali jim know-how poskytnout. Dohodli se na tom, že budou na subdodávkách, vytvořili konsorcium za účelem přípravy a podání nabídky a zároveň, protože ACRI nikdy takovou zakázku nedělala, zmocnili SUDOP v přípravě a podání nabídky a ke konání veškerých úkonů s tím spojených. Podíl ACRI byla jedna třetina. Za tímto účelem založili konsorcium skládající ze SUDOP, ACRI a Metroprojekt. SUDOP je vždycky požádal, co je potřeba do nabídky dodat, dodávali části především technické, které byly nutné k podání nabídky. Nabídku kompletoval SUDOP. Podle seznamu prací, které měli detailně rozpracované, si určili, která společnost bude úkol přímo vykonávat. Role Metroprojektu byla především v oblast technické a infrastrukturní, to není jejich stránka. Realizace proběhla, byla tříletá, probíhaly tam kontrolní dny zadavatele, zadavatel byl spokojen, studie byla předána včas, přijal ji bez výhrad. Studie je používána dodnes jako základ pro strategické dokumenty, která tvoří ostatní ministerstva. Studie udělala krásný přehled o tom, co je třeba mít legislativně připraveno, než se pustit do vlastní výstavby VRT, což do té doby nebylo takto uceleně poskytnuto. Tlak Evropy na interoperabilitu jednotlivých železničních systému je velký. Plnění tedy bylo ukončeno a bylo jim zapláceno, patrně z národního zdroje. Existovala určitě jiná firma, která by mohla jejich roli v konsorciu zastoupit. Ta znalost je v jednotlivých podnicích, ACRI to jenom sdružuje, to nejsou jejich lidé, ti lidé jsou v jednotlivých podnicích. SUDOP by to mohl dát dohromady s někým jiným. Seznam jejich zpracovatelů je oficiálně na stránkách, tenkrát ho měl Úřad pro normalizaci, všechno je to otevřené. Kdy byla prvně ACRI oslovena k této spolupráci, neví. O studii se mluvilo dlouhou dobu, že má být vytvořena. Bylo to určitě ještě před vyhlášením výběrovým řízením. Tehdy hovořili o tom, že budou spolupracovat a asi to, jakou formou, řešili, až když to bylo aktuální. Určitě nehovořili o dalším členovi sdružení. Vždycky může jiná firma ten projekt něčím obohatit. S Metroprojektem se nepotkávala, obchodně si to řešil SUDOP. Oni tam dělali infrastrukturu, tunely, musela se spočítat průjezdnost tunelů, jestli v tunelu se budou vlaky moct míjet nebo budou dva tunely zvlášť. To ACRI nedělá. Jestli to mohl SUDOP udělat sám, neumí posoudit. SUDOP přišel s tím, že on je hlavní, že on si vybírá partnery a nabídl jim tu jejich část, ostatní neměla důvod řešit a bylo to na nich. Jednání, kde by byl zástupce SUDOPu, ACRI a Metroprojektu se neúčastnila. SUDOP o tom určitě hovořil, že to bude dělat Metroprojekt. Ve vztahu k datu ukončení podání nabídek neví, kdy se dozvěděla o Metroprojektu

Praha. Když se smlouva o konsorciu podepisovala, tak tam byl. Za SUDOP jednali s Ing. L., obchodním ředitelem a s generálním ředitelem panem S.. Činili kroky, aby našli ještě jiného partnera, jednou proběhlo jednání, u kterého byl přítomen pan ředitel S. a pan Š. z CEDOPu, jestli se on případně nechce zapojit, protože tam byla požadovaná i zkušenost ze zahraničí a on byl v té době brán jako experta právě na tuto oblast. Takže proběhlo krátké jednání, jehož výsledek byl výsledek nijaký, protože pan Š. nechtěl. Jednání proběhlo u nich na asociaci. Proběhlo po vyhlášení výběrového řízení, protože už měli právě seznam prací a už konkrétně i nabízeli, jakou část by mu nabídli s tím, že on to odmítl. Zakázka byla zisková pro ACRI, zisk byl asi 7-8 %. Byla to jejich první zakázka. Výběrových řízení se účastnili minimálně u Ministerstva dopravy do 2 mil. Kč. O výběrovém řízení ji informoval pan L.. O problémech v rámci výběrového řízení nebo s uzavíráním smlouvy o dílo, ji možná také informoval, byli v kontaktu. Bylo tam odvolání, přesně si nevybavuje, žádal nějaké doplnění. Odvolání podal asi pan Š., neví. Dalším uchazečem u této zakázky si myslí, že byl VÚŽ. Je to jejich členská firma, byla by určitě schopna poskytnout stejné služby jako ACRI. Jestli mohlo VÚŽ poskytnout stejné služby jako Metroprojekt Praha, to nedokáže posoudit. V této záležitosti se se zástupci VÚŽ určitě nesetkala. Z VÚŽ zná ředitele B. a ředitele K.. VÚŽ se chtěl o zakázku také ucházet, v té době to bylo v povědomí. Neví, odkud se o tom dozvěděla. Jestli to bylo před vyhlášením výběrového řízení, to neví. VÚŽ nehrálo roli přímo v této zakázce v rámci jejich části zakázky, shánění podkladů, certifikací, kvalifikací. Tohle se týkalo technické normalizace. Když jednali s Ing. L. o tomto projektu, scházeli se na SUDOPu nebo na ACRI. U schůzek mohl být někdo z jejich kolegů z kanceláře. Když to bylo v ACRI, tak tam byl pan ředitel sám, když to bylo na SUDOPu, tak tam byli lidé od nich. S Ing. M., právnickou SUDOPu, řešili smlouvu o konsorciu, musela se nechat schvalovat v rámci předsednictva ACRI a řešili věci s tím spojené, plné moci atd. S Ing. M. dělaly spíš po emailu. Je možné, že se viděly, ale nevybavila by si ji a nepoznává ji v jednacím síni. Markétu S. zná, ta se až teď stala obchodní ředitelkou a viděly se na několika akcích. Potkaly se u soudu, vypovídala před ní. V roce 2015 měla a má pořád stejné telefonní číslo 603 843 563. Kdo dal nejnižší nabídkovou cenu, jí volal pan L.. Jestli to bylo v den otevírání obálek, to neví. Říkal jí, že asi podali nejlepší nabídku, neví. Podklady si se SUDOPem předávali elektronicky, posílala to na vyžádání, buď to byl pan L., případně někoho určil. Obchodně si to řešil pan L.. Nevylučuje, že by něco posílala panu S.. Neví proč, když všechno řešila s Ing. L., jednání s panem Š. měli s panem S.. Asi se toho nemohl pan ředitel zúčastnit. Určitě se s panem L. bavili o tom, jak to dopadlo. Proč Ing. Š. do toho nechtěl jít s ACRI, jim napřímo neřekl. Přišlo jí, že se mu nelíbil podíl, nebo to, co vyčlenili nebo že to nebude on šéfovat, nikdy jim to nevysvětlil. Nabídku podalo jejich sdružení a VÚŽ, on nabídku asi nepodával. Nemyslí si, že zadávací podmínky v zadávací dokumentaci byly diskriminační vůči jiným účastníkům. Pasovalo to vždycky na toho, kdo dokáže danou věc dodat. Diskriminační by to malinko mohlo být vůči zahraničním firmám, protože spousta vyhlášek je v češtině.

140. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že neví, zda řešili možnou samostatnou účast SUDOPu. Jestli této veřejné zakázce předcházela jiná veřejná zakázka VRT, si nevzpomíná. Je možné, že v té době věděla, že ta zakázka nebo jiný subdodavatel byl předtím ohledně VRT napaden Úřadem na ochranu hospodářské soutěže, on napadal všechno. V té době taková zakázka byla, kterou on napadl, na název zakázky si nevzpomíná. Zda byl učiněn nějaký dotaz zadavatele vůči VÚŽ, to si nevybavuje. Kdo ze SUDOPu je informoval o podání námitek zadavateli SŽDC proti této veřejné zakázce, neví. V březnu 2015 byla v Istanbulu, byla to jedna z aktivit, kterou dělají pro své firmy. Ing. S., v té době generální ředitel SŽDC, na různé veletrhy jezdí i zástupci Českých drah, ministerstva se účastní jednání. Zadávací řízení, námítka učiněná zadavateli proti dokumentaci, obchodní stránku si řešil SUDOP, do toho ACRI nešla. Je možné, že pokud to v té době bylo aktuální, že o tom s panem generálním v rámci setkání, které tam proběhlo, pohovořili, ale neovlivňovali nikoho. Bylo to jenom informativní, jak to vypadá, vědělo se, že se to má podávat. Byli na veletrhu a generální ředitel této firmy se mohl zeptat, jak to vypadá. Veřejnou zakázku s

nikým z ministerstva dopravy neřešila. S náměstkem panem Rudolským se mohli setkat při nějaké příležitosti, ale jen v rámci oficialit, které probíhaly. Nic s ním neřešila ohledně této veřejné zakázky. Určitě je SUDOP informoval, že probíhalo nějaké řízení u Úřadu na ochranu hospodářské soutěže ohledně této veřejné zakázky. Vyjádření nezpracovávali, bylo to na SUDOPu. Sešli se a řekli svůj názor na danou věc, SUDOP asi zpracoval něco za konsorcium, protože byl delegovaný v této věci.

141. K dotazům obhajoby svědkyně uvedla, že občas do Café Imperial zašla, jestli se tam setkala s Ing. L., neví. Na dotaz, co znamená, že P.Š. napadal všechno, svědkyně uvedla, že bylo období, kdy cokoli bylo kolem vysokorychlostních tratí, tak Ing. Š. to měl zájem realizovat. Pokud to nebyl on, tak to byl prostě problém. S Ing. S. ze SŽDC se setkala i jinde, než v Istanbulu. Oba se zúčastňují konferencí, společenských akcí a výstav.
142. Výpověď této svědkyně byla v určitých momentech vyhýbavá, svědkyně předstírala, kterák neměla a nemohla mít žádné povědomí o tom, jakým způsobem zadávací řízení a výběrové řízení, resp. soutěž probíhala, ač ze sledování osob a odposlechů je zcela zřejmé, že informována byla dostatečně, ve věci se aktivně angažovala a jen díky tomu, že komunikaci se zástupci VÚŽ a zpracování její nabídky ponechala na Ing. L., sama na lavici obžalovaných nestanula.
143. Vyslechnut byl jako svědek před soudem rovněž **Ing. Petr Š.**, ředitel spolku CEDOP, který uvedl, že o technickoprovozní studii – technická řešení VRT se spol. Centrum pro efektivní dopravu (CEDOP) ucházela, chtěla se účastnit spolu s renomovaným zahraničním partnerem, který je v Evropě jedničkou v oblasti projektování, provozu stavby, provozu vysokorychlostních tratí. Jedná se o společnost ADIF, což je španělská obdoba Správy železniční dopravní cesty. Bohužel zadávací kritéria byla diskriminační, proto jednak podávali námitky proti zadávacím podmínkám k zadavateli, což je SŽDC, dále to i medializovali, protože to bylo opravdu „do nebe volající“. Chtěli se tam věci, které mohli splnit jen české firmy. Pak sice došlo k úpravě zadávacích podmínek, ale stejně se tam vyžadovalo kritérium, které nebylo pro realizaci zakázky potřeba. Následně podali podání k antimonopolnímu úřadu, které ovšem, jak bylo na antimonopolním úřadu běžné, skončilo tak, že zadavatel uzavřel smlouvu a antimonopolní úřad řízení zastavil pro bezpředmětnost. Jako poškozený se CEDOP připojil k trestnímu řízení proto, že si myslí, že vzhledem k tomu, co je mu veřejně známo o tom, kdo jsou obžalovaní a jakých údajných skutků se měli dopustit, tak může během řízení vyjít najevo, že mohlo dojít k trestnému činu zjednání výhody při veřejné zakázce, jejímž výsledkem bylo diskriminační nastavení zadávací dokumentace, které podle něho nebylo náhodné a tedy díky tomu jejich organizaci vznikla škoda tím, že se o tu zakázku nemohli ucházet, nemohli ji vyhrát, nemohla být s nimi uzavřena smlouva, nemohli následně plnit. Pokud se jedná o diskriminační podmínky, tak hlavní problém byl v tom, že se nejdříve požadovali do realizačního týmu experti se zkušeností s normalizační činností českých státních norem, kteří se zároveň podíleli v nějakých evropských normalizačních komisích. Tato činnost nebyla pro tu zakázku potřebná, protože její podstatou byl návrh technických řešení, nikoliv znalost normotvorného procesu. Diskriminační podmínka dále vyžadovala zapojení do tzv. Centra technické normalizace, což je entita, která má smluvní vztah s Úřadem pro metrologii, normalizaci a zkušebnictví a uchazeč nemá jistotu, že by během přípravy podávání nabídky na tuto zakázku tento statut získal, že by takovouto referenci měl. Domnívá se, že právě na základě jejich dotazů byly zadávací podmínky následně rozšířeny tak, že byla povolena i jakási zkušenost se zahraničními normami, s tvorbou zahraničních norem, nicméně tam stále zůstal požadavek na zkušenost s nějakými normami, které se nepoužívají ani v Evropě. Pro vlastní předmět té zakázky to bylo velmi vzdálené až irelevantní. Spol. ADIF, která ve své době byla, možná i teď je, jedničkou v Evropě v provozování vysokorychlostních tratí, takového experta neměla, byl problém ho sehnat. Předmětem zakázky však byl především návrh

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

technických řešení vysokorychlostních tratí, ale mohla to splnit například osoba, která měla zkušenost s tvorbou norem na multimediální televizní systém na palubě vlaku. Je to velmi vzdálené, nepřiléhavé, nebylo to kvalifikační, kdy by vybíralo mezi relevantními uchazeči. Dále zjistili, že část zadávací dokumentace v délce asi 31 slov po sobě jdoucích byla identická s textem webové stránky jednoho člena uchazeče, a to spol. ACRI – asociace českého železničního průmyslu. To také zmínili v námítkách a také to medializovali. Protože zjistili, že kritéria nesplní, tak nabídku nepodali. Jako partnery chtěli někoho, kdo má zkušenosti s reálnou výstavbou a provozem vysokorychlostních tratí, hledali partnery primárně v západní Evropě. Do té doby podání nabídky byli osloveni spol. SUDOP Praha s nabídkou na společnou účast v té zakázce, kde potom o tom jednali, ale nabídku neakceptoval. Nevzpomíná si, kdo nabídku učinil poprvé, která osoba. Ví, že měl jednu schůzku s paní Marií V., bylo to předchozí rok, než se zakázka podávala, a to v Café Imperial v centru Prahy, bylo asi již po vyhlášení zakázky. Chápal to tak, že ACRI do toho půjde se SUDOPem. Pak proběhla druhá schůzka v sídle v kancelářích spol. Asociace českého železničního průmyslu, kde na druhé straně stolu seděl pan Ing. S. ze SUDOPu Praha a paní Marie V.. Bylo to také před datem podáním nabídky. Na první schůzce nevyjádřil kategorické NE k nějaké budoucí spolupráci, pokud přišla následně nabídka na další jednání, ale závěr jednání mu přišel neslaný, nemastný, neurčitý. Na tom druhém jednání se už bavili poměrně věcně o tom, co by v případném společném konsorciu mohl dělat CEDOP, bavili se o nějakých finančních podílech. Z té schůzky vyplynulo, že členy sdružení by byl SUDOP Praha a ACRI. Nevzpomíná si, zda role CEDOP by byla jenom subdodavatel nebo třetí člen sdružení, ale nevzpomíná si, že by tam padla jména dalších právnických osob nebo firem. Úkolem CEDOP mělo být PR, nějaká propagace a možná i řešerše zahraničních informací, informace od zahraničních provozovatelů vysokorychlostních tratí. Rozešli se s tím, že se nedohodli. Na závěr tam padl jakýsi apel na to, aby to pokud možno nedával k antimonopolnímu úřadu, aby se zakázka nezdržovala. O nějaké roli VÚŽ se na schůzce nehovořilo. Spolek CEDOP založil spolu s dalšími dvěma kolegy z prostředí dopravy (Ing. Pavel Adámek a Bc. Marek B.) v roce 2009. CEDOP byl založen proto, aby komunikoval, loboval, propagoval záměr výstavby vysokorychlostních tratí, protože před 10 lety to nebylo oficiální politikou státu, jako je to nyní, bylo to označováno za něco, co ČR nepotřebuje, co je zbytečné. To byl jeden z cílů, dále spolek usiloval o zlepšení české dopravní politiky, vydali nějaké publikace a vedlejší činností spolku bylo poskytování konzultačních služeb a zpracování studií. Ke své profesní minulosti svědek uvedl, že v roce 2015 působil část roku na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, část roku v CEDOPu, v roce 2014 působil část roku v CEDOPu, část roku jako zaměstnanec SŽDC a poradce předsedy vlády, v roce 2013 působil na SŽDC, v roce 2012 část roku působil na SŽDC, část roku na VÚŽ. Předtím to byla pozice náměstka ministra dopravy, vrchního ředitele a ředitele odboru na MD. Na SŽDC byl od května 2012 do června 2013 na pozici náměstek generálního ředitele pro modernizaci dráhy a pak kratší dobu ředitel odboru přípravy staveb, nějakou dobu byl na překážkách na straně zaměstnavatele. Pracovní poměr na SŽDC ukončil dohodou poté, co pro někoho ty překážky trvaly již dlouho. Na Ministerstvu dopravy měl na starosti programový cíl, což byla příprava vysokorychlostních tratí. Co se týče VÚŽ, tak tam se této problematice věnoval okrajově, na pozadí jiné agendy, a co se týče SDŽC, tam se problematice vysokorychlostních tratí spolu ovšem s rozvojem standardní železniční sítě a ostatních tratí také věnoval. V rámci jeho působení na SDŽC připravovali a zadávali aktualizující územní ochranu tras pro vysokorychlostní tratě, byly to tzv. územně technické studie, která se zabývá zejména tím, kudy trať povede a kolik bude přibližně stát, jestli tam nejsou problémy s ochranou životního prostředí atd. Cena se tam určuje podle nějakých základních jednotkových cen. Předmětná zakázka nebo ta předmětná studie technicko-provozní studie již řešila podrobné fungování, jak se mají podrobně projektovat mosty, tunely, zabezpečovací zařízení, praktické problémy jako např. odlétávající šterk při vysokých rychlostech, problematika údržby vozidel apod. Výstupem územně technické studie je velmi zevrubný rámcový odhad, kolik ta trať bude stát, ale nemá to dopad na to, kolik bude stát technicko-provozní studie. To jsou dva paralelní procesy. Během působení na SŽDC kromě územně

technických studií připravovali ještě nejméně dvě další studie, jedna se jmenovala Studie příležitostí a ta byla na pokyn z Ministerstva dopravy zastavena a dále připravovali verzi technickoprovozní studie, míněno zadávací dokumentaci. Co si tak matně pamatuje, tu zakázku pojímali velkoryseji, chtěli, aby byla detailní, aby to byl mustr proto, jak ty tratě projektovat, protože dneska ty další stupně dokumentace pro stavební povolení trvají velmi dlouhou. Chtěli, aby byly unifikované typy mostů apod. Z pohledu svědka zakázka, která byla vypsána, byla trochu užší. Na tehdy určenou předpokládanou hodnotu zakázky si již nevzpomíná, ale určitě se podle něho o desítky milionů lišila. Na dotaz předsedkyně senátu, zda nějakým způsobem inicioval toto trestní řízení, svědek uvedl, že určitě ne vědomým způsobem. Záležitost této zakázky medializovali, myslí, že dělali nějakou tiskovou konferenci, která se týkala i té zakázky Studie příležitostí rychlých spojení, protože ta byla taktéž diskriminační a i u této zakázky měli značnou skepsi vůči tomu, jak funguje antimonopolní úřad, takže spíše spoléhali na mediální tlak. Sám se ale na policii neobrátil a nikoho tím nepověřil. CEDOP se ucházel a zvítězil někdy na přelomu roku 2016 a 2017 v zakázce Studie proveditelnosti na novostavby trati Praha-Drážďany. Pokud se jedná o Studii příležitostí-VRT, antimonopolní úřad rozhodl v jejich neprospěch, neshledal důvod pro nápravné opatření, ale zadávací řízení bylo ze strany SŽDC zrušeno, protože v zadávacím řízení zbyl jediný účastník, druhý byl vyloučen a bylo to v době platnosti zákona, kdy byly potřeba minimálně dvě nabídky. Byla tam dvě sdružení, v prvním byl SUDOP Praha, v tom druhém byla spol. AF City Plan společně s firmou Metroprojekt. Tam namítali i to, že druhou nabídku tvoří majetkově propojená společnost se SUDOP Praha. Pak tam byl třetí uchazeč, myslí, že firma EEC spojená s prof. Mejstříkem, která nabídku dodala pozdě, a proto nebyla otvírána. Kdyby zadávací řízení nebylo zrušeno, pak by vítězná nabídka byla od SUDOP Praha plus někoho. Zakázka byla vyhlášena i potřetí. Do ní se hlásili s francouzským partnerem, tedy nabídku podali a následně bylo zadávací řízení zrušeno s odvoláním na policejní zásah na SDŽC. Od té doby to znovu vyhlášeno nebylo a SŽDC a Ministerstvo dopravy se rozhodlo, že se bez té studie obejdou. Pokud se jedná o předpokládanou hodnotu veřejné zakázky na Technicko-provozní studie VRT, ta s ohledem na to, co se požadovalo za plnění, podle něho reálná byla. Jejich sdružení by dokonce dalo nižší nabídkovou cenu, než byla cena vítězného uchazeče, už proto, že měli zahraničního partnera- spol. ADIF, která si část díla sama už udělala, protože Španělsko bylo jednou z posledních zemí, která začala stavět vysokorychlostní tratě, a udělali si jakousi rešerši jednotlivých evropských zemí, co je kde dobré, co převzít atd. Byli ochotni za to chtít relativně malé peníze. V této souvislosti svědek zmínil to, že v letošním roce SŽDC uzavřela smlouvu na plnění, které je této zakázce podobné. Jedná se o nákup norem nebo nákup know-how od francouzských státních drah za částku 11 mil. Kč, takže dá se říci, že ta předchozí zakázka na technickoprovozní studii evidentně SŽDC nestačila, když nakupuje normy zvlášť. Z obžalovaných zná pana Ing. L., pana K., pana B.. Nevzpomíná si, že by s panem L. o předmětné veřejné zakázce hovořil, jednal, jen s Ing. S.. K dotazům státního zástupce se pak svědek vyjádřil i k tomu, v čem spatřoval diskriminační kvalifikační kritéria u veřejné zakázky u studie příležitostí –VRT, k námitkám vůči SŽDC i ÚOHS. V rámci loučení na schůzce v ACRI, kdy tam vysloven apel na to, aby to nedávali k ÚOHS, zazněl náznak, že paní V. se zná s Kamilem, kterého nějak nejmenovala, ale on pochopil, že tím myslí pana Kamila R., bývalého místopředsedu ÚOHS a tehdejšího náměstka ministra.

144. Dále se svědek Petr Š. na základě dotazů státního zástupce (které se dotýkaly spíše skutku pod bodem II.rozsudku) vyjádřil v tom směru, že jako uchazeč je schopen poznat, zda je dán předpoklad spolufinancování ze zdrojů EU , protože je standardní, možná dokonce povinná součást zadávací dokumentace zdroj financování, bývá to tam v těch zadávacích dokumentacích uvedeno. Bylo podle něho zažitou praxí na SŽDC, že všechny projekční zakázky nebo velká část projekčních zakázek byla financována z národních prostředků, tedy čistě z prostředků SFDI a stavební zakázky na realizaci děl byly výhradně ze zdrojů EU spolufinancované ČR. Pokud to byla zakázka na přípravu, tak to bylo financováno z globální položky typu příprava nebo globální

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

příprava, které byly z národních peněz. Myslí, že z typu té akce vyplynulo, z čeho bude financována. Za něho tam byly i akce typu sanace skal, zajištění proti padajícím kamenům apod., které se navrhovaly k profinancování z nějakého operačního programu životního prostředí. SŽDC měla plán investiční výstavby, který se aktualizoval každých x měsíců, dále měla schválený rozpočet SFDI, který je na rok- ta jeho závazná část, ve kterém se během roku dělají nějaká rozpočtová opatření, nějaké změny. Posléze Ministerstvo dopravy zavedlo, že chtělo schvalovat podrobně tzv. globální položky, tzn. balík peněz – miliarda na projektování, tedy, na jaké akce to půjde a tento tzv. rozpis přípravy se aktualizoval každých čtvrt roku. V rozpočtu SFDI bylo vymezeno, u jakých akcí je předpoklad spolufinancování ze zdrojů EU a z jakého případně operačního programu. Rozpočet je excelová tabulka, byl tam název sloupce příslušný nebo nějaká částka typu, že se jedná o předfinancování, že to půjde nejdříve z národního, pak se to zpětně proplatí z evropského. Ministerstvo dopravy je řídicí orgán operačního programu, takže SŽDC to může maximálně navrhnout a Ministerstvo dopravy využití toho operačního programu musí schválit. Dále svědek k činnosti VÚŽ uvedl, že se jedná o organizaci, která provádí různé schvalování, certifikace, testování, zkoušení výrobků, posuzování shody atd. Zda by byla tato společnost schopna splnit celou veřejnou zakázku technickoprovozní studie VRT sama, nebyl svědek schopen posoudit. K doplňujícím dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že rozpočet SFDI a plán investiční výstavby, zpravidla uváděl, na jaký typ akce, tzn. na jaký účel prostředky mají jít, vnímal to tak, že z důvodu jednoduššího zadávacího řízení, zejména nižší stupně, které jsou i levnější, se zadávaly z národních prostředků, aby kolem toho nebyly různé evropské procesní formality. Bylo z nich podle něho zřejmé, že se dotace nebudou čerpat na projekty, ale že se vyčerpají na realizaci stavby.

145. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že na tu studii Praha – Drážďany, kterou vyhráli, podle něho diskriminační kritéria pro získání té zakázky nebyly. U studie příležitostí, kde rovněž podali nabídku, byla kritéria obtížně splnitelná a úsměvná, pokud se jedná o požadavky na různé členy řešitelského týmu, což podrobně vysvětlil. K jejich námitkám SŽDC jako zadavatel několikrát nějakou námitku uznala nebo v rámci tzv. žádosti o dodatečné informace, několikrát zadávací podmínky změnila, tj. změkčila. Zadávací dokumentaci na tu zakázku na technickoprovozní studii VRT prostudovali, hledali způsob, jak ji splnit, hledali toho partnera, poté s těmi dotazy na SŽDC jako zadavatele snažili ta kritéria změnit, toto nazývá tím, že se ucházeli o zakázku, bere to v tomto širším smyslu. Domnívá se, že u této zakázky nebyl zákaz subdodavatelského plnění, což měl být pro ně právě ADIF, ale prostě se jim to nepodařilo. Zda podávali v této věci rozklad, si nepamatuje. Dále se svědek vyjádřil ke kontaktům s Policií ČR v této trestní věci a uvedl, že byl někdy v roce 2015 kontaktován někým, ani vlastně neví, jestli to policie byla, protože si nevzpomíná, zda se mu ti muži legitimovali, ale pokládaly mu otázky ohledně možné korupce na SŽDC, ale v naprostu v obecné rovině. Sešli se v nějaké restauraci poblíž sídla CEDOP na nám. Winstona Churchilla. Přičítal to tomu, že se dost často vyjadřuje do médií a obrací se na něho řada lidí.
146. Pokud se jedná o hodnocení výpovědi tohoto svědka, pak ačkoliv se obhajoba opakovaně snažila vzbudit dojem, že se jedná o svědka, z jehož výpovědi nelze vycházet, že se jedná o osobu s negativními povahovými rysy, o osobu tzv. zhrzenou a pomstychtivou, nešťutící se pro své vlastní neúspěchy a za účelem odstranění konkurence učinit kroky vedoucí k neoprávněné kriminalizaci jejich jednání, soud je zcela odlišného názoru. Výpověď svědka naopak podle soudu svědčí o tom, že je osobou dobře znalou prostředí projektů železničních dopravy, subjektů v ní se pohybujících, správně orientovanou po odborné, ale i etické stránce a není divu, že se odmítal smířit s tím, jak je situace v ČR nastavena, že se pokoušel zabezpečit tržní prostředí a hospodaření s veřejnými finančními prostředky odpovídající zákonu a celospolečenským hodnotám a právě z tohoto důvodu byl osobou pro zadavatele a soutěžitele (kteří si trh evidentně konsensuálně dělili) velmi nepohodlnou, hodnou vyřazení, pokud nechtěl sdílet běžně zavedenou praxi. Zajištěná podání spolku CEDOP (námitky vůči zadávací dokumentaci, návrhy na ÚOHS), s nimiž měl soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

možnost se seznámit, rozhodně nejsou dle soudu neopodstatněná a mají zcela konkrétní a pravdivý podklad. I jeho vypovídací verze má bezpečnou oporu v zajištěných důkazech. Soud se pak naprosto ztotožňuje s postupem orgánů činných v trestním řízení, pokud na základě informací získaných mimo jiné od tohoto svědka, zahájil úkony trestního řízení a považuje jej za zcela důvěryhodný zdroj informací a poznatků.

147. Dále soud provedl výslechy či přečetl výpovědi učiněné v přípravném řízení řady svědků ze společnosti Výzkumný ústav železniční a.s.
148. Výpověď **svědka Ing. Miloše K.**, člena představenstva společnosti VÚŽ, soud s ohledem na absenci jeho konkrétních znalostí o zpracování nabídky a průběhu zadávacího řízení u hlavního líčení za souhlasu státního zástupce a obžalovaných toliko dle § 211 odst.1 tr.řádu přečetl. V přípravném řízení svědek k věci uvedl jen to, že měl na starost i ekonomiku a kontrolní činnost (předseda škodní komise). K veřejné zakázce „Technicko -provozní studie – Technická řešení VRT“ uvedl, že ví pouze to, že se o ní ve firmě mluvilo. Společnost VÚŽ ve zkušebním centru Velim vlastní jedinou vysokorychlostní trať v ČR, tudíž zájem o zakázku považoval za přirozený. Společnost VÚŽ se veřejné zakázky jako uchazeč účastnila po 2 – 3 letech, kdy z celkového obratu jsou pro VÚŽ veřejné zakázky okrajová záležitost. Účast v zadávacím řízení nebyla v jeho pravomoci, ale v pravomoci ředitele Ing. Petra K.. Uvedl, že k zakázce nic neřešil, nic neměl v pravomoci, kdo tvořil cenu nebo nabídku, nevěděl. S obviněným K. tuto veřejnou zakázku neřešil, ani s nikým jiným. Předpokládá, že nabídku připravil útvar obviněného K., ale nikdy jí neviděl. Neví, kdo nabídku schválil. Svědek dále uvedl, že se nezná s obviněnými L. a M.. Ing. V. zná jako ředitelku společnosti ACRI, potkávají se na veletrzích. Svědek uvedl, že výsledek zadávacího řízení se dočetl až v usnesení o zahájení trestního stíhání.
149. K výpovědi tohoto svědka nutno připomenout, že Ing. Miloš K., jako člen představenstva, podepsal Čestné prohlášení dle § 53 odst.1, písm.a) a b) zákona o VZ týkající se jeho bezúhonnosti, které tvořilo součást nabídky VÚŽ.
150. **Svědka Roman A.** pak před soudem vypověděl, že na VÚŽ v roce 2015 pracoval jako vedoucí kanceláře (autorizované osoby), měl na starosti 35 zaměstnanců, co se týče technické způsobilosti. Věnovali se hlavně posudkům a certifikacím pod hlavičkou notifikované osoby, posuzovali technickou bezpečnost dle nařízení 402. Pokud se jedná o předmětnou zakázku, uvedl, že takové zakázky se u nich nevyskytovaly. Vyskytovaly se zakázky pro SŽDC, typu nová státní norma, korekce, studie, technická legislativa, ale takovýto rozměr ne. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že v roce 2015 bylo jeho úkolem dodat životopisy lidí, kteří měli být využiti na práci této studie. Byla tam spousta vyžádaných činností. Byla tam i projektová činnost a technické specifikace, které ani v autorizaci neměli. Další lidi neřešil. Pomáhal sehnat lidi z laboratoře. Měl dodat personální otázky a reference. Reference mají systému, protože byla spousta staveb, které dělali. Vyhotovil seznam akcí s kolegy – byl to pan S., T., P., V. Pokyn ke shromažďování podkladů dostal e-mailem od pana K.. Dělával nabídky do hodnoty 200 tis. Kč, vyšší nabídky dělalo vedení firmy. Odhaduje, že to dělalo představenstvo, tehdy byl v představenstvu v té době pan K. a B.. Neví, kdo si vzal na starost tuto zakázku. Pokyn dostal od svého nadřízeného- technického ředitele pana K.. Podklady asi předával do kanceláře ředitele v papírové podobě. Konečnou finální podobu nabídky zpracovával někdo z kanceláře technického ředitele, neví, kdo. Finální podobu si od pana K. půjčil před výslechem na policii v roce 2015 (pozn. soudu: výslech svědka před policejním orgánem proběhl dne 30.6.2016). Zajímalo ho to. Dával dohromady jen technickou způsobilost. Chtěl se připravit na výslech, bylo to z jeho vlastní iniciativy. Pan K. mu to předal osobně, byla to svázaná brožura, asi půl cm. Kde nabídku vzal, to neřešil. Neví, jestli to byl originál nebo kopie.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Kopie nabídek na VÚŽ se evidovaly, byla i směrnice na evidování. Měla být archivována asi v obchodním oddělení, které se zabývalo přípravou smluv a nabídek. Toto oddělení řídil pan S.. Měl tam ještě pana M., V. a D.. Tam se to evidovalo a archivovalo. K Ing. K. si šel pro nabídku proto, že je to přímý nadřízený. Chtěl se ho zeptat, jestli ji náhodou nemá. Neptal se ho, co je za problém. Už předtím se o tom mluvilo, byl členem dozorčí rady, mluvili o tom s kolegy. Rozebírali vzniklou situaci, když přišla policie a nemohli ráno jít do práce. Nevěděli nic. Snažili se bavit o tom, proč to mohlo vzniknout. Nedospěli k ničemu. První den, když tam byla policie, řekli mu, že má být připravený na výslech. Bylo to v červnu, když šel k Ing. K.. Obecně se o tom veřejně mluvilo ve firmě, proč přišla policie, že je problém s VRT, že VÚŽ podala nabídku. Nabídky VÚŽ do veřejné soutěže vozil řidič, jméno si nepamatuje. Vztah VÚŽ a SUDOP Praha v té době byl dobrý, spolupracovali na nabídkách a posuzovali jejich projekty, byl to jejich klient. VÚŽ nebyla schopná naplnit zadávací podmínky bez účasti jiného subjektu. Chtěla to udělat ve spolupráci, ve společnosti subjektů, neví, jakým způsobem. Jen za jeho oblast byl rozsah financí vyšší, nabídková cena mu připadala příliš nízká. Určitě by to rádi dělali, je to specifická věc, a kdyby se finančně nevešli, tak by to brali, že je to zajímavá. Reference a personální záležitosti v rámci systému akreditace měli na jednom místě. Pamatuje si, že doplňoval něco, co se týče životopisů. Šlo to o technickou způsobilost zaměstnanců, což nebyl problém doplnit. Proč to nebylo hned ze začátku, neví, asi to nezkontrolovali. Životopisy si dělali sami. Ohledně referencí si žádné nedostatky neuvědomuje. Po vytykáci výzvě nekomunikoval s nikým mimo oblast VÚŽ, z jiné firmy. Nikdo mu nenabízel pomoc s doplněním. Z obžalovaných zná pana L., B., K.. Pana L. zná jako klienta. Vídali se při příležitosti, když se bavili o interoperabilitě, na seminářích. V souvislosti s veřejnou zakázkou, s výběrovým řízením na studii VRT s ním nemluvil. Tehdy mluvili o jiné zakázce. Když se mu ozvou emailem, tak si zavolají i v průběhu zadávacího řízení, je to obchodní činnost, je potřeba stanovit rozsah požadavků, ta komunikace tam je. Nepamatuje si již, jestli po něm Ing. L. něco chtěl. Když mu policie pustila záznam (pozn. soudu: telefonický hovor ze dne 10.3.2015 v 11:57 hod., v němž Ing. L. svědkovi sděluje, že mu pomůže sehnat nějaké ty reference a ve čtvrtek se sejdou u nich i s oběma jednatelem a pak by šla ta odpověď na dotaz, načež svědek mu sděluje, že již mluvil s tím páнем odtamtud) myslel si tehdy, že to může být v té souvislosti. Používal v té době telefonní číslo xxx. VÚŽ se rozhodla, že podá nabídku do výběrového řízení, už v roce 2014 o tom VÚŽ uvažovalo. Rozhodovalo o tom asi vedení firmy. Dostal e-mail, na základě kterého usoudil, že do toho půjdou. Jak dlouhá doba byla od vyhlášení výběrového řízení do konce lhůty pro zpracování nabídky, to neví. Jeho práce začala tím zadáním a trvala asi čtvrt roku. Kdo sehnal dodavatele, neví. Na přípravě nabídek se podílí i právní oddělení VÚŽ. Je to závislé na tom, jaký rozsah to byl. Když byly malé nabídky, tak to právní oddělení odsouhlasilo. Když byly velké nabídky, tak to asi připravovali na to rozhodnutí nadřízeného orgánu. Neví, jestli to v tomto případě proběhlo. O této zakázce se on sám nebyl radit s právníčkou VÚŽ. Že by bylo výběrové řízení někým napadeno, o tom neví. Že se kvůli tomu vedlo řízení na Úřadu pro hospodářskou soutěž, ví. Dozvěděl se to asi na poradě vedení, tam bývala i právníčka. Že by se na poradě řešil zájem VÚŽ zúčastnit se veřejné zakázky, to si neuvědomuje. Životopis měl špatně Lukáš H.. Sháněl jenom ten životopis. Kdyby byly problémy i s referencemi, tak by to sháněl pan K., který měl spoustu zkušeností za sebou. Kdyby mu něco vytkl v souvislosti s referencemi, tak je by museli shánět v zahraničí. Nekomunikoval o této zakázce v průběhu výběrového řízení se zadavatelem. Výběrové řízení vyhrálo konsorcium ACRI. Proč nevyhrálo VÚŽ, neví. Nepamatuje si, s kým bylo ve sdružení ACRI. Když byl svědek konfrontován dle § 211 odst.3 tr. řádu se svým vyjádřením, že o doplnění technických kvalifikací komunikoval i s panem Ch.em ze SŽDC, svědek uvedl, že si na pana Ch. již nepamatuje, řešili si asi, co mají do referencí přesně uvést. Na dotaz státního zástupce, kdo mu uložil zpracovat ty podklady, svědek uvedl, že to přišlo asi e-mailem, ale již neví, od koho. Po připomenutí výpovědi z přípravného řízení, svědek připustil, že to byl Ing. K., pokud to uvedl policii. Pokud se jedná o nacenění, pokud přišla poptávka, tak to rozhodil po podřízených, za každý systém se udělala cena. Pak společně s obchodním oddělením stanovil cenu. K dotazům obhajoby

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

svědek uvedl, že když byl vyzván k přípravě životopisů, vybíral lidi, kteří byli pod ním a vyhovovali zadání, byl rád, když se mu ty lidi přihlásili.

151. V případě tohoto svědka je soud přesvědčen, že jeho výpověď před policejním orgánem i soudem byla ovlivněna minimálně ze strany obžalovaného Ing. K., u něhož si byl svědek již před výslechem na policii údajně k nahlédnutí vyzvednout předmětnou nabídku VÚŽ (resp. její kopii či obsah), ač svědek věděl, že nabídky jsou evidovány a archivovány na obchodním oddělení. Z odposlechů lze usuzovat, že svědek A. věděl, že nabídka byla zpracována tzv. „na oko“ a VÚŽ jednala na základě zadání a za součinnosti Ing. P.L., o čemž svědčí i okolnost zjištěná z telefonického hovoru ze dne 10.3.2015, že svědek se měl společně s Ing. K. a Ing. B. schůzky iniciované Ing. L. účastnit a byl instruován, aby dopředu nic neposílal, protože to radši nejprve skouknou.
152. Dále byla za souhlasu stran u hlavního líčení přečtena (dle § 211 odst.1 tr. řádu) výpověď z přípravného řízení **svědka Jaroslava B.**, který dne 9.11.2017 před policejním orgánem uvedl, že pracoval jako vedoucí kanceláře generálního ředitele (tehdy Ing. A.B.). O zakázce „Technicko - provozní studie – Technická řešení VRT“ se dozvěděl až při úkonu policie v sídle VÚŽ. Předtím o zakázce vůbec nevěděl. Řídil kancelář generálního ředitele, kde jeho podřízené byly administrativní pracovníce. Oblast veřejných zakázek nepatřila mezi jeho náplň práce. Jeho nadřízeným byl přímo obviněný B., od kterého dostával pokyny. Nevzpomíná si, že by se účastnil nějakého jednání ohledně veřejné zakázky, kde by figurovala VÚŽ jako uchazeč. Proces tvorby nabídky nezná. To spadalo do úseku ekonomického ředitele a představenstva. Operačně to zajišťoval i úsek technického ředitele. O účasti ve veřejné zakázce VRT ví jen z usnesení policejního orgánu. Všechny nabídky VÚŽ archivuje, neboť to vyplývá ze spisového řádu. Pokud by listiny k této veřejné zakázce předkládal generálnímu řediteli, tak by byly zapsány v knize došlé pošty. O této veřejné zakázce jednal s obviněnými B. a K. až po zahájení trestního stíhání. Hovořilo se o tom na poradách. Rovněž se dohledávaly nějaké části spisů. Jitka J. pracovala jako sekretářka obviněného K.. Ohledně této veřejné zakázky s ní nic neřešil. Společnost SUDOP zná jen z doslechu, kdy obviněné Petra L. ani Helenu M. nezná. Když byla svědkovi policejním orgánem předložena listina zajištěná ve společnosti VÚŽ, označená „Požadavky na doložení dokladů (Termín podání 18.12.2014)“, s uvedením autora M., tento uvedl, že listinu nikdy neviděl. Ručně psané poznámky by mohly být paní Š.. Nemůže uvést bližší informace, proč je tam ručně psané jeho jméno (*pozn.: „Po dohodě s JUDr. B. zasláno OE dne 25.11. k zajištění dvou bodů!“*). Na listině je uvedeno, že žadatelem byla M., kterou nezná, nikdy s ní nejednal. Jediný požadavek na logo VÚŽ si pamatuje z Českých drah, neboť se řešilo, proč logo neobsahuje logo Drah.
153. **Svědčce Michaela D.**, obchodní referentka společnosti VÚŽ, pak při výslechu před soudem uvedla, že před policejním orgánem odmítla vypovídat z obavy, co ji čeká, protože výslech ve výzkumáku byl dlouhý, byli tam téměř do 22:45 hod. a byli z toho vyplašení. S nikým z VÚŽ, ani s nikým jiným, se o své výslechu nebavila, je na mateřské dovolené, v práci nebyla dlouho. K věci pak vypověděla, že od roku 2012 pracovala ve VÚŽ na pozici obchodní referent, vedoucí odd. obchodu a její nadřízený byl Jaroslav S. a jeho zástupce Ondřej M.. Náplní její práce byla tvorba nabídek a zakázek, komunikace a korespondence s klienty ohledně obchodních případů, jednání a veletrhů, dále archivace dokumentů, obchodních smluv a nabídek, kopií faktur. Úkoly jí přiděloval p. S., nebo zástupce p. M.. Ředitelé p. K. a p. B. jí mohli přidělit práci, ale spíše zprostředkovaně přes Ing. S.. O výběrovém řízení na studii VRT slyšela, až když byli všichni vyslýcháni, když se hledala ta nabídka, kterou nenašli, a to ani evidovanou v elektronickém systému SAP. Odchod dokumentů se našel v poště, ale ne z jejich obchodního oddělení, nýbrž z kanceláře technického ředitele. S nabídkou ani dokumentací VÚŽ se před zásahem policie nesešla, nepřipravovala ji, ani nezajišťovala. Nevěděla, jestli kolegové se tím zabývali, ale přes její osobu to nešlo. VÚŽ se

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

výběrových řízení na veřejné zakázky zúčastňovala, dělali jako uchazeči veřejné zakázky. Osobně se s tím v období do roku 2015 nesetkala, do té doby veřejné zakázky nepřipravovala, dělala menší nabídky v rámci soukromoprávních vztahů, neměla tak velké obchodní případy. Nabídkami do veřejných zakázek na VÚŽ se zabýval šéf obchodního oddělení, jiné oddělení veřejných zakázek tam nebylo. Porady obchodního oddělení měli za p. S., i za p. M., pravidelně i nepravidelně. Nevzpomíná si, jestli se tam někdy hovořilo o zakázce technicko-provozní studie na vysokorychlostní tratě. Jednou měsíčně byla velká porada, které se účastnil šéf obchodního odd., té se neúčastnila. Pak měli ekonomické porady, kde byli přítomni ředitelé, těch se účastnila s p. vedoucím odd., ale také si nevzpomíná, že by se řešily vysokorychlostní tratě. Ona sama vkládala elektronické podklady od kolegů a ve spolupráci s právním oddělením do evidenčního systému SAP, kde se evidují nabídky a smlouvy a na základě tohoto systému přidělovala i evidenční číslo. Každý z obchodních referentů měl přístup a možnost zadávat do toho systému, v té době to pět osob. To se týkalo normálních nabídek. Tento informační systém si policie prohlédla. Pak tam byly i speciální smlouvy, ty také zkontrolovali. Ví, že se něco našlo v odešlé poště. Nabídky se archivovaly i fyzicky, každý obchoďák k nabídce, kterou má na starosti, udělá i papírový spis, vše měli v papírové formě i v elektronické, a daný obchodník měl vše založeno v košíčkách a připraveno jako podklad pro další smlouvu u sebe v kanceláři, každý u sebe archivoval, protože to ještě nebyl dokončený obchodní případ. Určitě policii řekla, že to může být ještě u obchodníků v kanceláři. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že u VÚŽ je stále zaměstnaná, slyšela, že se dohledala dokumentace ohledně e-mailů, protože část nabídky souvisela s kanceláří autorizované osoby. Kateřinu Š. zná, je asistentkou generálního ředitele, nevzpomíná si, že by se bavily o té veřejné nabídce VRT, obě se jen divily, že jsou opět předvolány. Zdeňku H. zná, je podnikový právník, v pozici obchodního referentka k ní jako všichni z obchodního odd. chodila. Veřejné zakázky v té době řešila jako právník pí. H.. JUDr. B. pracoval v kanceláři generálního ředitele, fungoval jako poradce, stýkala se s ním, pokud měla dotaz ohledně obchodního případu, smlouvy. K dotazům obhajoby svědkyně uvedla, že neví o existenci interního předpisu, který by upravoval kompletní nakládání s nabídkami do veřejných zakázek, nezkoumala to, protože je nedělala. Zajímala se o obchodní případy a řízení ohledně klasických nabídek a smluv. Na VÚŽ mají obrovský soubor s nařízeními a pokyny, tzv. vnitřní databázi. V té době se zajímala o obchodní případy a pravidla týkající se jí jako obchoďáka. V rámci prohlídky prostor VÚŽ jí přišlo zvláštní, že tam byla povolána jenom ona a nebyl přítomen ani vedoucí obchodního odd., ani zástupce vedoucího, ale byla to ona asi kvůli tomu, že měla ten archív. S policejním orgánem procházela jen svoji kancelář a zabralo to hodně času. VÚŽ se skládá ze čtyř oddělení: kancelář autorizované osoby posuzování, zkušební laboratoř, dynamický zkušební stav a železniční zkušební okruhy.

154. K výpovědi svědkyně obž. B. doplnil, že v předmětné době byl VÚŽ založen na obchodních případech v soukromě právní rovině, z 99,8% obchodní případy v rámci soukromoprávních subjektů. Ta veřejná zakázka, pokud by byla, kromě této, o které je řeč, by nešla standardně přes obchodní oddělení, ale šla by přes kancelář autorizované osoby, která patřila do úseku technického ředitele.
155. Pokud se jedná o výpovědi svědků B. a D., soud neshledal žádné důvody k pochybnostem o jejich pravdivosti.
156. U hlavního líčení byla jako svědkyně vyslechnuta rovněž **Jitka J.**, tehdejší asistentka ředitele VÚŽ, tedy obžalovaného Ing. P. K.. Ta před soudem popsala náplň své práce spočívající v administrativní a organizační činnosti a uvedla, že technicko-provozní studie VRT byla první veřejná zakázka, které se měli ve výběrovém řízení zúčastnit za tu dobu, co působila v oddělení technického ředitele (od roku 2010). V souvislosti se zakázkou se jí vybavuje to, že se měli doložit nějaké kvalifikační předpoklady, vybrat zaměstnance, kteří by se této zakázce zúčastnili, kteří by kvalifikačně splňovali

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

kritéria. Není si vědoma, kteří všichni to byli. V koordinaci s právním oddělením, které mělo zajistit výpis z rejstříku trestů, měla za úkol obstarat další dokumentaci ve spolupráci s dalším oddělením, dále pak životopisy. Bylo dáno datum, kdy se to muselo odevzdat. Neví, kdo se zpracováním nabídky zabýval. Jí dal pokyny pan ředitel Ing. K., který také ve spolupráci s vedoucími oddělení vybíral pracovníky, kterých se zakázka měla týkat. Shromážděné podklady pak měla dodat zase panu řediteli. Něco asi řešili osobně, něco možná, když pan ředitel nebyl přítomen, e-mailem. K tomu výběrovému řízení přišly nějaké podklady, co se musí všechno doložit. Vybavuje si nějaký tiskopis, kde byly nějaké body, a nad kterým s panem ředitelem konzultovali, o co ji požádá, aby ve spolupráci s jinými odděleními byla nápomocna. Neví, jestli ten tiskopis od někoho dostala nebo přišel e-mailem. Do toho tiskopisu si dělala poznámky na základě té konzultace s panem K.. Neví, jestli o této zakázce hovořil i někdo jiný než pan K., spíše ne. Od pana K. věděla, že se podklady týkají účasti ve výběrovém řízení na technickoprovozní studie VRT. Jakým způsobem byla nabídka podána u zadavatele, neví. Ani to, zda se někdo zúčastnil procesu otevírání obálek. Jak výběrové řízení dopadlo, se dozvěděla asi až z médií. Kdo byl dalším uchazečem o zakázku, neví. Nevybavuje si, zda zná někoho ze SUDOP Praha, ale VÚŽ s touto firmou určitě spolupracovalo. Rovněž byla nějaká spolupráce mezi VÚŽ a ACRI. Kdo dodával či odebíral a co, neví. V roce 2015 seděla v kanceláři pana K.. Při policejní prohlídce kanceláře s policií nijak nekooperovala. Byla ale požádána, ať ohledně té nabídky dokumentaci najde, jenže si vědoma této nabídky nebyla, nehledala ji vyloženě u nich, neboť předpokládá, že nabídku nikdy v ruce neměla a ta byla podle ní součástí výběrového řízení, tedy předpokládala, že je u zadavatele. U nich v kanceláři se ani kopie nabídek nearchivovaly. Nabídky do soukromých obchodních zakázek se archivují v obchodním oddělení. Vybavuje si, že přišel oficiální dopis ze SŽDC kvůli nedostatku u pana Ing. H.. Při rozdělení z podatelny ho obdržela jejich kancelář technického ředitele. Měly být doloženy ještě nějaké další doklady. S panem A. po výzvě k doplnění řešila kvalifikační listy, nevyklučuje, že i na začátku. Za panem Ing. K. z ACRI docházela paní M., schůzek se ale nezúčastňovala. Petra L., myslí, nezná. Pokud v přípravném řízení uváděla, že ve společnosti VÚŽ Petra L. potkala, je to možné, ale nevybavuje si ho. Na chodbě může potkat spoustu lidí. Osobně ho nezná a nevyklučuje, že ho potkala, nevybavuje si ho jako konkrétní osobu. Stejně tak nemůže vyloučit, že se někdy potkala s obžalovanou Helenu M. Po předložení listiny zajištěné na VÚŽ nazvané „Požadavky na doložení dokladů (Termín podání 18.12.2014)“ svědkyně uvedla, že se jedná o listinu (tiskopis), o které hovořila, že si na ni dělala poznámky. To, co je odškrtnuté, znamená zařízené. Poznámka OE znamená oddělení ekonomiky, otazník, že neví, zda bylo dodané, logo zřejmě ona nezajišťovala, neví, co to znamená.

157. Svědkyně **Kateřina Š.**, tehdejší asistentka generálního ředitele VÚŽ (Ing. B.) u hlavního líčení uvedla, že v přípravném řízení odmítla vypovídat proto, že jí to bylo doporučeno vedením společnosti. Ohrožena trestním stíháním se necítila a nepamatuje si, že by něco takového řekla. Před soudem po opakovaném poučení uvedla, že práva odepřít výpověď nevyužívá a vypověděla, že v předmětné době byla ve VÚŽ zaměstnána jako asistentka generálního ředitele pana dr. Antonína B. a její agenda byla spojená s chodem kanceláře generálního ředitele, od plánování jeho schůzek, domlouvání schůzek s jeho klienty, vedení dozorčích rad, představenstva, dělání zápisů z jednání porad vedení představenstva, vyřizování telefonických linek a celková koordinace kalendáře pana dr. B.. O předmětné zakázce nic neví. Slyšela o ní až po zásahu policie, když se začalo projednávat, co se to stalo. Na poradách se asi o zakázce na VRT mluvila, ale nevybavuje si, v jaké souvislosti. Veřejné zakázky, jejich vyhledávání, zpracování nabídek a účast u výběrových řízení spadalo do úseku technického ředitele pana dr. K.. Nevybavuje si, zda se VÚŽ nějakých výběrových řízení na veřejné zakázky zúčastňovalo. Pokud ano, tak to vždycky šlo klasicky nějakým výběrovým řízením, asi to bylo spojené s železniční dopravou nebo s tím, co se týkalo jejich společnosti. Vstup do výběrového řízení určitě muselo schvalovat představenstvo nebo dozorčí rada, u takového rozhodování nebyla. Nabídky do výběrového řízení zpracovalo nebo o shromáždění

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

dokumentace k výběrovému řízení se staralo obchodní oddělení, jehož vedoucím byl pan Jaroslav S.. Není si vědoma toho, že by nabídku zpracovalo jiné oddělení. Nabídky se doručovaly klasicky poštou doporučeně, to se zapisovalo u nich v recepci na podatelně, kde to bylo vypraveno. Mohlo to být posláno i messengerem, nebo na to byli využíváni řidiči osobní, kteří to třeba odváželi přímo na firmy. Nabídky si archivovalo konkrétní oddělení toho, kdo si to schvaloval, kdo to vypracovával, kdo byl kompetentní osobou k té nabídce, ten to měl u sebe nějakým způsobem archivované a uložené. Minimálně si dělali kopie, aby to bylo nějakým způsobem evidované. Asi na obchodním oddělení ve druhém patře. K dotazům státního zástupce svědkyně uvedla, že před výsledkem na policii dostala od vedení společnosti nabídku využít advokáta, aby nemusela vypovídat, tím míní pana B. a pana K.. Nevypovídat jí doporučil ten pan advokát, pan K.. Neví, zda mu dala plnou moc k zastupování (poz.soudu: na čl. 1911 vystupuje advokát JUDr. Adam K. jako právní zástupce svědkyně). Zda se při prohlídce na VÚŽ (kdy byla jako „pomocná ruka“ účastna) dohledala nějaká dokumentace k předmětné nabídce, neví. V předmětné době měli papírové referátníky, na kterých byly koloběhy dokumentace. K této veřejné zakázce si referátník nevybavuje. Nevybavuje si ani, že by viděla tu nabídku samotnou, myslí si, že nikoli. K dotazům obhajoby svědkyně uvedla, že jako asistentka Ing. B. předkládala denně řádově deset referátníků, když měl služební cestu nebo déle nebyl, tak jich mohlo být třeba i padesát.

158. Přečtena dle § 211 odst.1 tr. řádu pak před soudem byla i výpověď **svědkyně Zdeňky H.**, tehdejší podnikové právničky společnosti VÚŽ, která ve své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že v rámci náplně své práce vedla standardní právní agendu podniku (smluvní agendu, korporátní právo, pracovněprávní agendu). K účasti firmy na veřejných zakázkách uvedla, že se společnost VÚŽ vyjma zakázky „Technicko-provozní studie - Technická řešení VRT“ zadávacích řízení neúčastnila nebo jen jako subdodavatel. O případné účasti na zakázce by rozhodlo představenstvo (B., K., K.) na základě podkladů od obchodního oddělení (podřízené obviněnému K.) a kanceláře autorizované osoby. Svědkyně uvedla, že o účasti na této zakázce nic neví – ani, zda se společnost účastnila jako uchazeč. Nespolupracovala na tvorbě nabídky, nabídku sama nikdy neviděla. O veřejné zakázce se dozvěděla až na základě úkonů trestního řízení. Materiály k této veřejné zakázce pak byly dohledávány na obchodním oddělení nebo u obviněného K., ale neví, zda se něco našlo. Výsledek veřejné zakázky se dozvěděla až z usnesení o zahájení trestního stíhání. Ke svému odchodu z uvedené pracovní pozice uvedla jako důvody zhoršení pracovních vztahů na pracovišti po změně vedení, kdy potvrdila souvislost s trestním řízením. K odvolání obviněných K. a B. uvedla, že dle jejího osobního názoru byli odvoláni z vedoucích pozic ve společnosti VÚŽ v souvislosti s trestním řízením. Svědkyně uvedla, že společnost VÚŽ nikdy nikam nedodávala svoje logo, kategoricky tuto skutečnost vyloučila.
159. Výpovědi shora uvedených pracovníků VÚŽ (B., D., J., Š., H.) soud považuje za věrohodné, kdy s ohledem na okolnost, že účast VÚŽ ve výběrovém řízení k veřejné zakázce byla zcela ojedinělá a dozvěděli se o ní až díky zásahu policejního orgánu, není divu, že nebyli schopni ani relevantního vyjádření, kdo by se na zpracování takové nabídky podílel, kde by měla být archivována apod. Jedině svědkyně J. (které bylo doporučeno nevypovídat), díky svému postavení vůči Ing. K., měla povědomost o tom, že se nějaké podklady k nabídce shromažďují. Její finální verzi však neviděla a nebyla schopna uvést, kdo ji zpracoval a doručil zadavateli. S jistotou pak uvedla, že v jejich kanceláři archivována nebyla.
160. Za souhlasu stran pak byly u hlavního líčení přečteny výpovědi svědků Josefa R., Romana V. a Jiřího T., tedy zástupců společností, které dodatečně poskytovaly tzv. reference (Osvědčení o zakázce) společnosti VÚŽ. Ty totiž v původní nabídce poskytla SŽDC (podepsán Ing. Mojmir N.),

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

ač tato organizace nebyla objednavatelem služeb u VÚŽ, což bylo hodnotící komisí shledáno jako vadné.

161. **Svědék Josef R.**, člen statutárního orgánu společnosti OHL ŽS a.s., při výslechu před policejním orgánem dne 21.06.2016 uvedl, že pracuje jako výkonný ředitel závodu železnice společnosti OHL ŽS a.s., kdy jeho náplní práce je řídit veškerou výrobní, ekonomickou i obchodní činnost závodu. K veřejným zakázkám žádné úkoly neplní, ale odpovídá za vedení závodu. Uvedl, že společnost SUDOP zná. Jako její představitele, se kterými se zná osobně z běžného obchodního kontaktu, uvedl Ing. S., Ing. P. a Ing. L.. Ke společnosti VÚŽ uvedl, že se zná s Ing. B.. Svědek uvedl, že spolupracovali s VÚŽ na zakázce „Rekonstrukce žst. Přerov, 1. Stavba“, kdy jim VÚŽ zpracovávala tzv. interoperabilitu. Ohledně poskytnutí referencí pro VÚŽ uvedl, že o tom neví nebo si nepamatuje, neboť společnost zpracovává ročně zakázky za 4 miliardy Kč, takže si nepamatuje, s kým a o čem jednal. Když svědkovi byla předložena písemnost: „Osvědčení o zakázce ze dne 10.3.2015, název zakázky Rekonstrukce žst. Přerov, 1. stavba, objednatel OHL ŽS, zhotovitel Výzkumný Ústav Železniční a.s.“ svědek uvedl, že na listině se jedná o jeho podpis, a s VÚŽ na této stavbě pracovali, ale o poskytnutí takových referencí si již s odkazem na časový odstup nic nepamatuje. Uvedl, že kromě něj může takové reference potvrdit jeho kolega Roman V., který zároveň vede evidenci poskytnutých referencí. K textu na referenci uvedl, že jej zřejmě tvořila VÚŽ, ale že to není nic neobvyklého, že je běžnou praxí, že si žadatel o referenci vytvoří dokument a ten, kdo ho potvrzuje, jej pouze zkontroluje a podepíše. Svědek uvedl, že si nepamatuje, že by poskytnutí těchto referencí řešil s obviněným L.. Dále byl svědkovi předestřen telefonický hovor ze dne 10.03.2015 v 10:59 hodin mezi obviněným L. a svědkem, ve kterém obžalovaný L. žádal svědka o potvrzení referencí pro společnost VÚŽ a domlouvali podpis těchto referencí. Svědek k tomu uvedl, že si na tento hovor vůbec nepamatuje. Hovořil s obviněným L., kdy pravděpodobně mu volal on, protože se znají lépe než s někým z VÚŽ. Dále svědek uvedl, že pochybuje, že ten den tuto referenci podepsal, že předání podepsaných referencí probíhá osobně cestou sekretariátu nebo poštou, že on „z ruky do ruky“ takové listiny nepředává. Údaje na referenci označil za pravdivé.
162. **Svědék Ing. Roman V.**, obchodní náměstek závodu železnice OHL ŽS, a.s., při výslechu na policii dne 30.06.2016 uvedl, že jeho hlavní činností bylo sledovat pracovní příležitosti pro společnost na trhu českém, slovenském a polském. Společnost se účastní veřejných zakázek zadavatele SŽDC a stavebních zakázek, dále zakázek na zahraničním trhu. Jako nejčastějšího společníka do sdružení uvedl společnost Subterra a.s. Uvedl, že společnost SUDOP zná, a že s nimi spolupracují jako subdodavatelé na množství veřejných zakázek, osobně se zná s Ing. S., Ing. P. a Ing. L.. Jedná se o pracovní vztahy. Na dotaz, po nahlédnutí do svého mobilního telefonu, uvedl telefonní číslo obviněného L.. Ke společnosti VÚŽ uvedl, že společnost zná a spolupracují s ní v případě, že je zadavatelem veřejné zakázky v zadávacích podmínkách uveden požadavek interoperability. K osobní znalosti zástupců společnosti zmínil Antonína B.. Svědek uvedl, že společnost byla zhotovitelem zakázky SŽDC „Rekonstrukce žst. Přerov, 1. Stavba“, asi ve sdružení se společnostmi EUROVIA a Skanska. Zakázka se soutěžila někdy v roce 2009 a realizovala v letech 2009-2014. Dále byla svědkovi předložena listina „Osvědčení o zakázce ze dne 10.3.2015, název zakázky Rekonstrukce žst. Přerov, 1. stavba, objednatel OHL ŽS, zhotovitel Výzkumný Ústav Železniční a.s.“, kdy uvedl, že předmětnou listinu zřejmě nikdy neviděl, ale že by mohla sloužit pro VÚŽ jako reference, kdy je zde podpis jeho nadřízeného. Obecně není dán pro reference nějaký předepsaný formulář ze zákona nebo od zadavatele zakázky, musí mít jen určité náležitosti. Dále uvedl, že si nemyslí, že by společnost VÚŽ realizovalo zakázku za 2,5 milionu korun, ale je to možné. Reference poskytují, pokud byl završen nějaký proces, splnění nějaké subdodávky. Uvedl, že on se zástupci VÚŽ v kontaktu ohledně tohoto osvědčení o zakázce spíše nebyl. Když byl svědkovi přehrán hovor ze dne 10.03.2015 v 11:31 hodin mezi obviněným Ing. L. a svědkem, ve kterém

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

obžalovaný L. sděluje svědkovi, že řešil s Ing. R. nějakou referenci, kterou potřebují, a že to podepíše, až mu to připraví, kdyby se to nestihlo, tak to svědek má vzít se sebou. Svědek k tomu odpověděl, že kdyby se to nestihlo, tak to může další den podepsat i on. Svědek k tomu uvedl, že se jedná o rozhovor mezi ním a Ing. L., že šlo o to, že jej L. žádal, aby vzal s sebou z Brna „nějakou poštu“. Dále uvedl, že neví, o jaké reference mohlo jít, že je to již 15 měsíců. Dále na dotaz řekl, že u nich v podniku může reference podepisovat jak on, tak výrobní ředitel a výrobní náměstek.

163. **Svědék Ing. Jiří T.**, člen představenstva společnosti Subterra a.s., při výslechu před policejním orgánem dne 20.06.2016 uvedl, že ve společnosti má na starost koordinaci marketingu a obchodních aktivit jednotlivých divizí. Společnost Subterra a.s. se zabývá kompletním spektrem inženýrských staveb. Společnost se účastní desítek veřejných zakázek ročně a úzce spolupracuje se společností SUDOP. Ke společnosti VÚŽ uvedl, že se zná s Antonínem B.. Svědek potvrdil spolupráci na veřejných zakázkách jak se společností SUDOP, tak se společností VÚŽ. Dále svědek uvedl, že neví, zda byl v kontaktu s někým ze společností SUDOP či VÚŽ ohledně referencí či „Osvědčení o zakázce“ k veřejné zakázce „Optimalizace trati st. hr. SR - Mosty u Jablunkova - Bystřice n. Olší“. Svědkovi byla následně předložena k vyjádření listina s názvem „Osvědčení o zakázce, název zakázky Optimalizace trati st. hr. SR - Mosty u Jablunkova - Bystřice n. Olší“, k níž uvedl, že se jedná o osvědčení o zakázce pro společnost VÚŽ a potvrdil, že podpis na listině je jeho. To, kdy a kým byla listina vystavena a kdy a kde a kým byla předána, nebyl svědek schopen zodpovědět, uvedl, že si nepamatuje. Uvedl, že on má ze své funkce pravomoc takovou listinu potvrdit, a že zřejmě také mohli toto učinit ředitelé jednotlivých divizí. Když byl svědkovi přečten hovor ze dne 10.03.2015 v 12:42 hodin mezi obžalovaným L. a svědkem, ve kterém Ing. L. žádá svědka o referenci na zakázku, kterou dělali společně s VÚŽ – interoperabilitu, na což svědek odpovídal, ať přijde, že se podívá, Ing. T. k tomuto hovoru uvedl, že se týká referencí na práci mezi společnostmi SUDOP a VÚŽ k interoperabilitě. Na další otázky ohledně spolupráce mezi VÚŽ, SUDOP a Subterra a posuzováním interoperability odpověděl, že neví nebo že si nepamatuje. Že by se znal s Helenou M., popřel.

164. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl k jednoznačnému závěru, že v případě skutku pod bodem I. byla vina obžalovaných v plném rozsahu a bez jakýchkoliv pochybností prokázána. Provedené důkazy poskytují ucelený obraz o konkrétním protiprávním jednání obžalovaných, jsou ve vzájemném souladu, doplňují se a nevzbuzují žádné pochybnosti. Zejména na základě zajištěných odposlechů ve spojení s listinnými důkazy bylo možné bezpečně určit skutkový děj naplňující znaky trestné činnosti. Výpovědi svědků, kteří se z velké části ku prospěchu obžalovaných snažili okolnostem svědčících o trestné činnosti vyhýbat, byly dostatečně objektivizovány právě zajištěnými odposlechy, sledováním pachatelů a dokumentací zajištěnou v rámci prohlídek kanceláří (ať již v elektronické či listinné podobě). Verze obžalovaných a jejich obhajobu soud v kontextu ostatních důkazů nemůže posoudit jinak než jako účelovou, pečlivě připravenou s ohledem na shromážděné důkazy a učiněnou ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti. Přesto má jejich obhajoba řadu trhlin, a to nejen díky pečlivé dokumentaci trestné činnosti ze strany orgánů činných v trestním řízení. Pokud se jedná o stěžejní část obhajoby obžalovaných Ing. P. L., Ing. A.B. a Ing. P.K. v tom směru, že původně, dokonce až do 20.2.2015, bylo mezi zástupci SUDOP a VÚŽ domluveno, že se o předmětnou zakázku budou ucházet společně ve sdružení, a k tomu směřovaly jejich kroky a komunikace, tato byla ze strany všech obžalovaných poprvé vyjádřena a rozvinuta až v řízení před soudem, nepočítá-li soud velmi stručné vyjádření Ing. K. z přípravného řízení o původním oslovení společností SUDOP za účelem získání jejich kvalifikovaných pracovníků. Obhajoba obžalovaných je značně nelogická za situace, kdy daleko dříve měl SUDOP stejnou dohodu s asociací ACRI, které byly tzv. „na míru ušity“ kvalifikační podmínky v zadávací dokumentaci, a která byla schopna

mnohem lépe poskytnout obdobné plnění zakázky jako VÚŽ, kde se nedostávalo kvalifikace společnosti SUDOP. Kromě toho, jak uvedla svědkyně V. VÚŽ byla členská firma ACRI. Již na konci roku 2014 (ale i v lednu 2015 za účasti Ing. S.) pak společnost ACRI, resp. její zástupkyně M.V. vyjadřovala před Ing. Š. odhodlání se výběrového řízení účastnit ve spojení se společností SUDOP a ke spoluúčasti vyzývala i spolek CEDOP. Dokonce Ing. L. měl již vyhotovenou tabulku s podíly plnění těchto dvou společností. Že by tedy SUDOP paralelně a v utajení před ACRI vyjednával o tomtéž i se společností VÚŽ (která je členem asociace ACRI) je značně kontraproduktivní. Nepravdivé je to tím spíše, pokud z telefonických hovorů Ing. L. s M.V. je zřejmé, že tato o dohodě na krycí nabídce s VÚŽ věděla. Další zásadní okolností, která vyvrací verzi obžalovaných o přípravě společné nabídky a následné změně takového rozhodnutí ke dni 20.2.2015, je to, že nabídka VÚŽ obsahuje smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o dílo (tzv. subdodavatelské smlouvy) k předmětné zakázce uzavřené již dne 6.2.2015 se společností NDCON s.r.o. (činnosti spojené s výkonem vedoucího týmu) a dne 10.2.2015 se společností SUDOP BRNO, spol. s r.o. (činnosti spojené s výkonem specialisty na projektování dopravních staveb) a Příloha č.2 –Zadání části prací subdodavatelům je datována 12.2.2015. Smlouva o sdružení SUDOPu, ACRI a METROPROJEKTU a další dokumentace související s tímto složením sdružení jsou pak datovány již dnem 17.2.2015. Stejně pozoruhodné je pak to, že společnost VÚŽ se rozhodla ucházet o tuto veřejnou zakázku, ač to pro tuto společnost nebylo běžné, dokonce by podle svědka Romana A. nebylo poskytnutí předmětného plnění pro VÚŽ ekonomicky výhodné. Kromě toho je nepochybné, že předmětnou nabídku za VÚŽ zpracovával Ing. L. za pomoci Ing. M., dokonce zařídil i její osobní podání na podatelně SŽDC SSZ, jak vyplývá z odposlechů (kdy mimo jiného bylo zcela otevřeně V. S. řečeno, že dělá dvě nabídky, M.V., že jsou dvě varianty a H. M. po dohodě s ním určuje nabídkovou cenu VÚŽ, kdy průběh této komunikace pak rozhodně verzi obžalovaného o původním určení této ceny pro případ sdružení s VÚŽ vyvrací) a o vyhotovení nabídky svědčí i okolnost, že u elektronické verze nabídky VÚŽ byly odstraněny vlastnosti dokumentu, aby nebylo možné zjistit jeho autora. I následná aktivní činnost Ing. L. ve vztahu k zajišťování referencí jen podporuje závěry o tom, že celé zadávací řízení bylo vedeno „pod taktovkou“ obžalovaného Ing. L. a v zájmu uchazeče „Společnost SP+ACRI+MTP Technická řešení VRT“. Další okolností svědčící o nestandardnosti nabídky VÚŽ je pak to, že její zpracování a podání nebylo nikterak oproti zvyklostem ve společnosti evidováno a nikdo ze slyšených pracovníků ji neviděl. Soud tedy rozhodně verzi obžalovaných neuvěřil a má ji provedeným dokazováním za vyvrácenou.

165. Totéž pak soud musí konstatovat o velmi stručné obhajobě obžalované Heleny M., že si na předmětnou nabídku nepamatuje, protože jich zpracovávají velké množství a jen se snaží dělat svoji práci dobře. Pokud jí tato dublovaná nabídka dokončovaná den před termínem, na níž musela pracovat i o víkendu, neutkvěla v paměti a považuje za standardní, že dělá k jediné veřejné zakázce nabídky pro více uchazečů, pak je s podivem, že projednávané skutky jsou pouze dva. Jak již bylo shora uvedeno, to, že to byla ona, kdo nabídku VÚŽ zpracovával, shromažďoval pro ni podklady, účastnil se jednání se zástupci VÚŽ a dokonce určil přesnou nabídkovou cenu (samozřejmě se souhlasem Ing. L.) je naprosto zřejmé z odposlechů, sledování, elektronické dokumentace i listiny zajištěné ve VÚŽ, z níž je zřejmé, že si byla vědoma toho, že komunikaci a předávání dokumentů je třeba vést utajeným způsobem, tedy, že to na čem se podílí, není v souladu se zákonem. Ostatně to jistě pochopila i na základě školení, porad a integrovaného systému řízení častokrát zmíněných zástupci vedení a pracovníky SUDOP.
166. Shrne-li soud tedy poznatky učiněné na základě dokazování provedeného u hlavního líčení, pokud se jedná o veřejnou zakázku na služby „Technicko-provozní studie – Technická řešení VRT“, na základě záznamů o sledování, odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (kdy nelze mít na základě poznatků o aktuálním průběhu zadávacího řízení k této zakázce a časového zařazení

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

telefonické komunikace žádných pochyb o tom, že se hovory a SMS zprávy týkají právě předmětné zakázky), zajištěných listin a elektronických dat i výslechů svědků, lze naznat, že existovala dohoda obžalovaných o tom, že společnost VÚŽ formálně podá nabídku do zadávacího řízení, kterou zpracuje pracovnice SUDOP, jejímž smyslem nebude snaha o získání zakázky, nýbrž naopak podpora toho, aby zakázku získalo sdružení SUDOPu a ACRI a aby zadávací řízení nebylo zrušeno. Za tímto účelem byla také uzavřena dohoda o nabídkových cenách. Takový postup se běžně nazývá podání „krycí“ nabídky. Obžalovaná M. pak na základě pokynů svého nadřízeného Ing. L. instruovala zástupce společnosti VÚŽ, jaké podklady pro zpracování nabídky mají připravit (míněno seznam podkladů zajištěný v kanceláři Ing. K. nazvaný: „Požadavky na doložení dokladů (Termín podání 18.12.2014)“ a sama další potřebné dokumenty k nabídce VÚŽ shromažďovala (jak vyplývá např. e-mailové pošty Petra L. a Heleny M., v níž byly zajištěny životopisy, které byly součástí nabídky společnosti VÚŽ a komunikace obžalovaných o zajištění těchto životopisů od dalších subjektů -společností SUDOP BRNO a NDCOn s.r.o.). Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu pak také vyplývá, že kompletaci nabídky a zejména určení nabídkové ceny ve výši 19.450.000 Kč v nabídce společnosti VÚŽ již provedli obžalovaní Petr L. a Helena M. ve společnosti SUDOP, kdy Petr L. zajišťoval podpisy obžalovaných Petra K. a Antonína B.. Následně, jak rovněž vyplývá z odposlechlů, Petr L. zajistil podání obou nabídek tak, aby současné podání nabídek nebylo podezřelé, což bylo i následně realizováno, jak vyplývá z listinné dokumentace SŽDC SSZ. Když pak byl společnosti VÚŽ zaslán dodatečný dotaz (výzva) od zadavatele k doplnění kvalifikace (referenci), obžalovaný L., zajišťoval adekvátní odpověď a příslušné reference od zástupců společností OHL ŽS a.s. a Subterra a.s. (důvodně lze předpokládat, že i METROPROJEKTu), o čemž opět svědčí odposlechy, ale i výpovědi svědků. To, že se do zadávacího řízení přihlásily (podaly nabídku) toliko shora uvedené dva subjekty, že na základě nejnižší cenové nabídky zakázku získala „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, je pak doloženo dokumentací zajištěnou u zadavatele a rovněž uveřejněnou ve Věstníku veřejných zakázek.

167. Dříve než soud vyhodnotí motivaci obžalovaných, je třeba nejprve vymezit zákonný rámec, za něhož se trestná činnost odehrála. Podle právní úpravy zákona o VZ (zák.č. 137/2006 Sb.), který byl účinný do 5.3.2015, bylo ustanovením § 71 odst.6 zakotveno, že pokud zadavatel obdrží ve lhůtě pro podání nabídek pouze jednu nabídku, obálka se neotevívá a o této skutečnosti zadavatel bezodkladně vyrozumí uchazeče, což neplatí jen ve vymezených případech, jako jsou konkrétní případy jednacích řízení, dále zadání na základě rámcové smlouvy nebo dynamického nákupního systému, či specifické opakované zadání veřejné zakázky, kdy žádná z těchto podmínek nebyla v daném případě splněna. Podle § 84 odst.1 písm. e) byl zadavatel povinen zrušit bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud obdržel pouze jednu nabídku nebo po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka, což opět neplatí ve shora citovaných případech jiného typu zadávacího řízení. V tomto případě by tedy podání pouze jedné nabídky či hodnocení pouze jedné nabídky ze zákona vedlo ke zrušení zadávacího řízení. To byl také dle názoru soudu hlavní důvod pro vytvoření pouze krycí nabídky podané jménem společnosti VÚŽ pro zájmy a potřeby společnosti SUDOP (ale také ACRI). Dalším motivem tohoto jednání bylo předstírání transparentnosti zadávacího řízení a potvrzení absence diskriminačních kvalifikačních kritérií, zajištění hospodárnosti a rovnosti potenciálních soutěžitelů, tedy vzbudit dojem zákonného a řádně probíhajícího zadávacího řízení, což nepochybně bylo činěno preventivně jako obrana před podáními spolku CEDOP, s nimiž měl obžalovaný Ing. L. (a další zapojené osoby) zkušenosti, jak ukázala zajištěná konverzace mezi Ing. Š., Ing. S. a M.V. a telefonické hovory Ing. L. s M.V. a S.V.. Z toho měli všichni, včetně zástupců zadavatele (a zcela oprávněně), obavy. Soud se však neztotožnil s tvrzením státního zástupce, že motivem jednání byla i snaha zadání veřejné zakázky za co nejvyšší cenu. K takovému závěru soud při porovnání předpokládané hodnoty zakázky (20 mil.korun), nabídkové ceny „Společnosti SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“ (18.829.200

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Kč) a nabídkové ceny VÚŽ (19.450.000 Kč) nemůže dospět. Ing. L. mohl pro SUDOP a spol. rozhodně zajistit cenu daleko vyšší, což neučinil a není důvodu mu tyto úmysly přičítat. Každopádně prioritním cílem uvedeného jednání bylo logicky a nepochybně získání veřejné zakázky s tržbou ve výši 18.829.200 Kč, kdy soud si je samozřejmě vědom, že tato tržba s sebou zpětně nese ve velké části náklady, což soud rozvede níže. Kromě tržby a zajištění pracovní příležitosti pro pracovníky spřízněné s členy sdružení však s sebou výhra v soutěži a realizace této specifické zakázky nesla další důležitý bonus, a to zviditelnění se na poli projektování a normotvorného procesu při modernizaci železniční infrastruktury strategického a mezinárodního významu, tedy další rozvoj podniků a určitou pozitivní reklamu.

168. Pokud soud hodnotil jednání obžalovaných po právní stránce, musel vzít v potaz zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, podle jehož ustanovení dle § 3 jsou dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, zakázané a neplatné, nestanoví-li zákon či prováděcí předpis ÚOHS jinak, což soud v daném případě neshledal.
169. Takové dohody se podle § 5 rozdělují na dohody vertikální (jde o dohody uzavřené mezi soutěžiteli na různých úrovních trhu, např. dohoda mezi výrobcem a jeho distributorem) a dohody horizontální (jde o dohody uzavřené mezi soutěžiteli na stejných úrovních trhu, tj. mezi konkurenty). Z hlediska negativních dopadů na hospodářskou soutěž pak právě horizontální dohody patří mezi nejzávažnější, kdy jde zejména o dohody o přímém či nepřímém určení cen (dohoda o určení ceny), dohody o rozdělení trhu, dohody o omezení výroby, dohody o ovlivnění nabídek, uplatnění rozdílných podmínek apod., které jsou jako zakázané dohody uvedeny v demonstrativním výčtu § 3 odst.2.
170. Zdejší soud tedy naznal, že obžalovaní Ing.L., Ing. B. a Ing. K. jakožto statutární zástupci konkurentů (soutěžitelů) v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku služeb Technicko provozní studie –Technická řešení VRT uzavřeli dohodu o určení ceny, tedy dohodu narušující hospodářskou soutěž, přičemž takové jednání zakazuje ustanovení § 3 zákona o OHS. Pokud na základě takové dohody v zadávacím řízení zvítězila a zakázku se sjednanou cenou plnění ve výši 18.829.200 Kč, a to s předmětem plnění prestižního charakteru (jak bylo rozvedeno již shora), získala „Společnost SP + ACRI + MTP Technická řešení VRT“, kdy právě nejnižší nabídková cena byla kritériem pro zadání zakázky, pak lze konstatovat, že shora uvedení obžalovaní opatřili společností SUDOP, ACRI a METROPROJEKT ve větším rozsahu neoprávněné výhody. Pro určení míry tohoto rozsahu („větší“) pak nelze v případě tohoto typu trestné činnosti striktně uplatňovat výkladové pravidlo ustanovení § 138 odst.1 tr. zákoníku, neboť neoprávněná výhoda nezahrnuje jen výhody majetkového charakteru vyjádřitelného v penězích (a proto se soud přesnou výší zisku nezabýval, kdy s ohledem na vyčíslení předpokládané hodnoty zakázky soud nepředpokládá, že by ekonomický zisk, tedy prospěch, dosahoval rozsahu značného, což by mohlo zakládat důvod pro využití kvalifikované skutkové podstaty), ale i výhody imateriální, jako je rozvoj podniku, zajištění pracovních příležitostí pro zaměstnance, rozšíření sortimentu služeb, zlepšení postavení na trhu a jak soud již uváděl, v daném případě byl s ohledem na strategický rozměr a unikátnost projektu přínos i v posílení prestiže a zviditelnění společností. Zpracování takového projektu pak příslušné subjekty zvýhodňovalo i do budoucna v rámci dalších stupňů projektových služeb, jak vysvětlili někteří obžalovaní i svědci. Je tedy na místě správně a důsledně rozlišovat mezi objektivními znaky „prospěch“ a „výhoda“.
171. O tom, že si všichni shora uvedení obžalovaní, včetně Ing.M., byli vědomi toho, že jejich jednání je zakázané, že je v rozporu se zákonem, svědčí právě konspirativní způsob chování zřejmý jak z

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

odposlechů, tak manipulace s podklady a nabídkou VÚŽ. Obžalovaní se právě shora uvedeným jednáním snažili hospodářskou soutěž uzavřením vzájemné dohody a souladným postupem narušit a jednali tedy v úmyslu přímém.

172. Nutno však připomenout poněkud jinou situaci a pozici obžalované Ing. Heleny M., jakožto osoby, která nebyla v postavení stautárního orgánu společností SUDOP či VÚŽ, ani osobou pověřenou takové právnické osoby zastupovat. Byla zaměstnancem společnosti SUDOP, odbornou referentkou nabídek na obchodním úseku, v podřízeném postavení Ing. P.L., na základě jehož pokynů jednala. Ačkoliv pachatelem přečinu podle § 248 odst.2 aliny první (kdy se jedná o normu tzv. blanketní), může být kterákoliv fyzická osoba a nemusí jí být žádný konkrétní a speciální subjekt ve smyslu § 114 tr. zákoníku, musí se již z logiky věci v rámci popisu objektivní stránky jednat o osobu, která je z titulu své funkce, pracovního či funkčního zařazení a pozice odpovědná za plnění hospodářských úkolů, při nichž musí dodržet příslušné závazné pravidlo. Ing. M. však byla pouze osobou, která plnila požadavky svého nadřízeného a odpovědného pracovníka za obchodní činnost, a tedy i zajišťování zakázek, nebyla kompetentní k tomu za společnost SUDOP v tomto směru jednat, jakoukoli dohodu uzavírat, a nelze konstatovat, že by ji v rámci její pozice a náplně práce jakkoli zavazoval zákon o OHS. Na druhou stranu se účastnila jednání, podílela se na vytváření nabídky konkurenta, a to s vědomím, že se jedná o jednání nezákonné, úmyslně tedy usnadňovala trestnou činnost obžalovaného Ing. L. a dalších spoluobžalovaných u skutku pod bodem I. svou aktivní činností.
173. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaní Ing.L., Ing. B. a Ing. K. úmyslně v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavřeli dohodu o určení ceny a opatřili tím jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody, čímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 aliny první trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní, tak subjektivní. Obžalovaná Ing. M. se pak stejného přečinu dopustila ve formě pomoci dle § 24 odst.1 písm.c) tr. zákoníku.
174. Pokud se jedná o důkazní situaci **ke skutku pod bodem II. rozsudku**, pro který stanuli před soudem Ing. P.L., Ing. L.H., Ing. P.S. a právnická osoba SUDOP PRAHA a.s., soud provedl dokazování předložením listinných důkazů, které byly veřejně dostupné či opět v převážné většině pocházely z prohlídek jiných prostor, tedy kanceláří zadavatele (SŽDC SSV) a uchazečů (SUDOP, METROPROJEKT, PRODEX, VALBEK) či byly dodatečně vyžádány u SŽDC, SFDI, Ministerstva dopravy, tělovýchovných jednot apod. Při prohlídkách pak byla zajištěna i elektronická data (včetně e-mailové pošty), která byla součástí znaleckého zkoumání z oboru kybernetiky.
175. **Z oznámení o zakázce** vyplývá, že předmětná veřejná zakázka byla ve Věstníku veřejných zakázek evidována pod č. 511 560, s datem uveřejnění dne 14.04.2015. Kontaktním místem zadavatele byla SŽDC SSV, kontaktní osobou Jaromír S.. Přidělený název zakázky byl „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, jako druh zakázky byly označeny služby. Podle popisu zakázky se jednalo o zpracování projektu stavby (včetně vyhotovení dokladů pro stavební povolení), zpracování dokumentů (BOZP), zajištění certifikátu o shodě vydaný notifikovanou osobou a zajištění autorského dozoru. Jednalo se o otevřené řízení. Mezi kvalifikačními podmínkami, pokud se jedná o technickou způsobilost byl požadavek na prokázání, že uchazeč v posledních 3 letech poskytl alespoň dvě služby v oblasti projektování staveb drah představující rekonstrukci, modernizaci, optimalizaci nebo výstavbu železniční tratě ve stupni projekt (P), přičemž celkový součet cen projektových prací za poslední tři roky, za které byl dodavatel odpovědný (tj.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

podíl na zakázce) musí dosahovat minimálně 35 mil.Kč bez DPH, přičemž nejméně jedna služba musí dosahovat hodnoty nejméně 17 mil. Kč bez DPH. Kritériem pro zadání zakázky byla nejnižší nabídková cena. Přímou ve Věstníku veřejných zakázek byla uvedena i informace, že se jedná o zakázku nadlimitní a v oddílu doplňující informace pak také to, že zakázka se vztahuje **k projektu** anebo programu financovanému z prostředků EU a předpokládá se spolufinancování **této veřejné zakázky** z prostředků Evropské unie - Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014 - 2020. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky (resp. odhadovaná hodnota bez DPH) byla stanovena na částku 35.672.000 Kč. Zadavatel požadoval poskytnutí jistoty k zajištění plnění povinností vyplývajících z účasti v zadávacím řízení ve výši 700.000 Kč formou bankovní záruky nebo formou složení částky na účet zadavatele. Lhůta pro doručení nabídek byla stanovena na datum 18.06.2015 v 9:00 hodin. Otevírání obálek pak na datum 18.06.2015 v 9:00 hodin. Z obalu spisu také vyplývá, že zpracovatelem veřejné zakázky byl určen Jaromír S.. Zakázka pak byla uveřejněna i v Úředním věstníku EU.

176. **Zadávací dokumentace** (konkrétně Požadavky a podmínky pro zpracování nabídky /Pokyny pro dodavatele + Závazné vzory + Obchodní podmínky + Technické podmínky všeobecné/zvláštní) obsahuje mimo jiné vymezení kvalifikačních a dalších předpokladů na uchazeče, kdy na každé straně těchto podmínek bylo uvedeno logo Operačního programu Doprava a logo Evropské unie: Investice do vaší budoucnosti, Evropský fond pro regionální rozvoj, Fond soudržnosti. Jak vyplývá z této dokumentace, trať Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov je zařazena jako celostátní dráha ostatní, předmětem díla však měl být jen úsek Stará Paka-Trutnov (hlavní nádraží) dlouhý 51 km (jednokolejná trať). Zadání projektu stavby bylo označeno jako pokračování přípravy předmětné stavby dle projekčního stupně (Záměru projektu a Přípravné dokumentace). Projekt stavby měl být zpracován na základě dokumentů: Záměr projektu stavby „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ zpracovaný firmou SUDOP PRAHA a.s. z 02/2014, Přípravná dokumentace stavby „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ zpracovaná firmou SUDOP PRAHA a.s. z 02/2014, Posuzovací protokol přípravné dokumentace stavby č.j. 1192/2015-SSv-U1/Be ze dne 4.2.2015, Schvalovací protokol přípravné dokumentace č.j. 7835/2015-06, Zápis z 53.zasedání Centrální komise ze dne 27.5.2014 a Schvalovací doložka MD k ZP č.ISPROFOND 500 373 0006 ze dne 5.9.2014 ke stavbě „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ . Ke zdrojům financování bylo opět uvedeno, že se předpokládá spolufinancování **této veřejné zakázky** jak z prostředků České republiky - státního fondu dopravní infrastruktury, tak i z prostředků Evropské unie - Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava na léta 2014 – 2020“ a dále, že konečným příjemcem uvedených prostředků uvedených je SŽDC. V zadávací dokumentaci je za objednatele ve věcech smluvních a obchodních uvedena Lenka D. a ve věcech technických obžalovaný Pavel S.. Nutno tedy uvést, že předmětem plnění podle zadávací dokumentace nebylo zpracování projektové žádosti o finanční podporu z OPD.
177. A to přesto, že z tzv. požadavkového listu (jak dokument nazývali někteří svědci), tedy **Podkladů pro zpracování výzvy na projekt stavby ze dne 4.2.2015**, který zpracoval obžalovaný Ing. Pavel S. a podepsal Ing. Miroslav B., jakožto náměstek ředitele pro techniku, vyplývá, že původně bylo uvažováno, že předmětem zakázky bude : Zpracování projektu stavby a výkon autorského dozoru projektanta při realizaci stavby, zpracování projektové žádosti o finanční podporu z Operačního programu Doprava. Dle tohoto podkladu tedy součástí zpracování veřejné zakázky zhotovitelem mělo být i zpracování projektové žádosti o finanční podporu z OPD (tzv. benefitová žádost) včetně všech jejích příloh, a to vše v souladu dle platných pokynů pro žadatele OPD. Zhotovitel měl následně vypořádat a zapracovat požadavky a připomínky příslušných posuzovatelů žádosti (zejména zadavatele, MD ČR apod.) do projektové žádosti v rámci připomínkovacího řízení před finálním schválením žádosti, a to, v co nejkratším možném termínu včetně případné aktualizace žádosti dle jednotlivých stupňů pokročilosti projektu. Dále měl být zhotovitel objednateli

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

nápomocen při tzv. „monitoringu“ projektu, zejména pak v oblastech plnění indikátorů OPD a při vyplňování tabulky vykazování příjmů dle čl. 55 pro tzv. malé projekty. V tomto dokumentu je také návrh členů do komise (5 členů + 5 náhradníků), kdy na prvním místě je uveden Ing. Pavel S. a dále Viktor V., Karel O., Lenka S. a Lenka D. (+ 5 náhradníků).

178. Jak je dále zřejmé z dokumentace zajištěné na ŠZDC SSV, zadávací dokumentace byla zaslána zadavatelem na základě předchozí žádosti společností Valbek, AF Cityplan s.r.o., HABAU CZ s.r.o., PRAGOPROJEKT a.s., METROPROJEKT, SUDOP, Chládek & Tintěra a.s. a SUDOP BRNO (jako kontaktní osoba byl uveden Radoslav M.). Se zadavatelem za společnost Valbek emailem komunikovala Martina D. z obchodního oddělení, která na žádost zadavatele (pracovníka J.S.) sdělila, že kontaktní osobou pro poskytování dodatečných informací je jednatel Lukáš H. (viz. čl. 178 přílohového spisu č.1-položky 10-b). Za společnost SUDOP byla kontaktní osobou Helena M., jak vyplývá z e-mailové korespondence se zadavatelem, kdy tato ve vztahu k zadavateli vystupovala jako odborná referentka nabídek.
179. **Opravným formulářem** byl ve věstníku veřejných zakázek uveřejněn nový termín pro doručení nabídek a otevírání obálek, a to na datum 22.06.2015. Z další listiny nazvané **Jmenování hodnotící komise** je zřejmé, že dne 15.5.2015 Ing. Mojmír N. jmenoval hodnotící komisi v souladu se shora uvedeným návrhem Ing. S.. Členové komise pak dne 22.6.2015 podepsali prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti, stejně tak obžalovaný Pavel S. v tomto **prohlášení ze dne 22.06.2015** prohlásil, že není podjatý ve vztahu k uvedené veřejné zakázce, ve vztahu k uchazečům, nepodílel se na vypracování žádné z nabídek, se zřetelem k výsledku zadávacího řízení mu nevzniká osobní výhoda ani újma, nemá osobní zájem na zadání veřejné zakázky, a s žádným z uchazečů ho nespojuje osobní, pracovní ani jiný obdobný poměr. Dále potvrdil, že pokud důvod podjatosti vznikne v průběhu působení v komisi, oznámí tuto skutečnost bezodkladně zadavateli. Ze **seznamu doručených cenových nabídek** pak vyplývá, že nabídky k předmětné zakázce podaly uchazeči: 1.SUDOP BRNO, den doručení: 19.06.2015, hodina doručení 09:00 hod., 2. Sdružení PRODEX – VALBEK“, den doručení: 19.06.2015, hodina doručení: 13:15 hod. a 3. Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov, den doručení: 22.06.2015, hodina doručení: 8:30 hod.
180. Jak vyplývá z **prezenční listiny a plné moci** za uchazeče „Společnost SP+MTP_ChlumecTrutnov“ se otevírání obálek, k němuž došlo dne 22.06.2015 v 9:00 hodin, se účastnil Jan V., za PRODEX-VALBEK nikdo.
181. Z **protokolu č. 1 o otevírání obálek** ze dne 22.06.2015 vyplývá, že komise (ve složení S., H.náhradník, O., S. a D.) zasedala dne 22.06.2015 od 9:00 do 9:45 hodin. Po kontrole nabídek bylo zjištěno, že nabídková cena uchazeče SUDOP BRNO byla 35.448.000 Kč bez DPH, nabídková cena uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ byla 33.700.000 Kč bez DPH a uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ byla 34.407.100 Kč bez DPH a nabídky byly postoupeny k dalšímu posouzení kvalifikace, jehož termín byl určen a 22.6.2015 v 10.00 hod.
182. Dne 22.06.2015 od 10:00 do 12:00 hodin pak znovu měla zasedat hodnotící komise (ve stejném složení), kdy z **protokolu č. 2.1. o posouzení kvalifikace** vyplývá, že konstatovala, že nabídka uchazeče společnosti „Sdružení PRODEX – VALBEK“ neobsahuje všechny doklady prokazující splnění uchazeče z hlediska požadavků stanovených zadavatelem, konkrétně požadavky stanovené v bodě 9.7. Pokynů pro dodavatele, když uchazeč na str. 77-78 nabídky doložil seznam významných služeb, a z dokladů bylo zjištěno, že zakázky „Zvýšení trat'ové rychlosti v úseku Havlíčkův Brod – Okrouhlice“ a „Veřejný terminál intermodální prepravy Leopoldov“ jsou přípravnou dokumentací a nejsou tedy způsobilé k prokázání zakázek obdobného charakteru. Zakázka

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Rekonstrukce trati Liberec-Tanvald splňuje požadavky na zakázku obdobného charakteru i zakázku, jejíž hodnota činí nejméně 17 mil. Kč. U ostatních zakázek (k nimž doklady vydalo Generální ředitelství ŽSR), u kterých bylo uvedeno, že se jedná o vypracování PD, není patrné, zda se jednalo o přípravnou dokumentaci nebo projektovou dokumentaci, kdy komisi nebylo jasné ani to, jaký stupeň dokumentace je označen DSPRS. Z uvedených podkladů nebylo možno dle protokolu posoudit, zda se jedná o zakázky na projekční práce ve stupni projekt, tj. projektové dokumentace pro realizaci staveb drah. Dále komise zjistila, že na str. 94 nabídky byl na pozici koordinátora BOZP uveden Petr K., kdy příložený životopis nebyl dle vzoru opatřen podpisem osoby oprávněné jednat za uchazeče a nebyl doložen doklad o dosaženém vzdělání týmu. Z uvedených důvodů se komise rozhodla vyzvat uchazeče o doplnění a stanovila lhůtu pro doručení do 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti. Přílohou protokolu bylo posouzení kvalifikace v tabulce dle uchazečů. Posouzení kvalifikace uchazeče společnosti „Sdružení PRODEX – VALBEK“ pak obsahovalo nedostatek v prokázání kvalifikace, jak bylo uvedeno v protokolu a bylo označeno jako "V" (vyžádáno). Tuto přílohu podepsal obžalovaný Pavel S.. K této dokumentaci soud musí konstatovat, že má pochyby o její autentičnosti, zejména ve vztahu k dataci, a to s ohledem na poznatky vycházející ze zajištěných odposlechů a elektronických dat zajištěných v sídle SSV, jak bude rozvedeno níže.

183. Jak vyplývá ze **Žádosti o písemné objasnění informací a předložení dalších dokladů ze dne 26.6.2015**, uchazeč „Sdružení PRODEX – VALBEK“ byl dle § 59 odst. 4 zákona o VZ vyzván, aby formou dokladů doložil, o jaké služby se v případě sporných zakázek jednalo, resp., zda se jednalo o projektovou dokumentaci pro realizaci staveb drah a aby u člena vedoucího personálu dodavatele na pozici koordinátor BOZP Petra K. předložili profesní životopis opatřený podpisem osoby oprávněné jednat za uchazeče a doklad o dosaženém vzdělání tohoto člena týmu, to vše nejpozději do tří dnů od doručení žádosti. Tuto písemnost podepsal předseda hodnotící komise obžalovaný Pavel S.. Dle doručky bylo doručováno společnosti PRODEX s datem doručení dne 29.06.2015 (převzala Martina V.).
184. Další zasedání hodnotící komise se uskutečnilo dne 09.07.2015 od 9:00 hodin, kdy byl vyhotoven **protokol č. 2.2 o posouzení kvalifikace**. Komise konstatovala předchozí výzvu k doplnění kvalifikace uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ s tím, že nebylo odpovězeno, a vyřadila nabídku uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ ze zadávacího řízení pro nesplnění kvalifikačního požadavku zadavatele stanoveného v souladu s ustanovením § 59 zákona o VZ v zadávacích podmínkách uvedené veřejné zakázky a doporučila zadavateli vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení. Ostatní uchazeči (SUDOP BRNO a „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“) dle protokolu splnili kvalifikaci pro další účast v posouzení a hodnocení nabídek. Zasedání bylo ukončeno v 9:45 hodin. Dne 09.07.2015 od 9:45 hodin zasedala hodnotící komise za sepsání **protokolu č. 3 o posouzení a hodnocení nabídek**. Hodnoceny byly již jen nabídky uchazečů SUDOP BRNO a „Společnosti SP+MTP_Chlumec – Trutnov“. Jako nabídka s nejnižší cenou byla vybrána s nabídkovou cenou 34.407.100 Kč nabídka uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“. Společnost SUDOP BRNO se umístila jako druhý uchazeč v pořadí s nabídkovou cenou 35.448.000 Kč. Hodnotící komise poté zadavateli předložila **Zprávu hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 9.7.2015**, kde konstatovala vyřazení uchazeče „Sdružení PRODEX – VALBEK“ a doporučila zadavateli k přijetí nabídku uchazeče společnosti „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“. Zadavatel s doporučením komise souhlasil dne 24.07.2015 v zastoupení náměstka Ing. Mojžíra N..
185. Dne 20.07.2015 rozhodl zadavatel o **vyloučení uchazeče** společnosti „Sdružení PRODEX – VALBEK“ z další účasti v zadávacím řízení s odvoláním se na doporučení a důvody vyloučení

navrhovaného hodnotící komisí. Rozhodnutí bylo podepsáno náměstkem Mojžírem N. a obsahovalo poučení, že proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od doručení námítky. Vyloučenému uchazeči, resp. společnosti PRODEX, bylo rozhodnutí doručeno dne 22.09.2015 a převzala jej Martina V., jak vyplývá z doručenky. Námítky nebyly podány. Bankovní záruka byla vyloučenému uchazeči vrácena na základě rozhodnutí SŽDC s názvem **Vrácení bankovní záruky za nabídku** ze dne 23.7.2015, kdy bylo konstatováno, že originál záruky za nabídku do výše 700.000 Kč byl vrácena společnosti Valbek, neboť pominuly důvody, pro které byla vystavena.

186. Dne 24.07.2015 zadavatel zastoupený Mojžírem N. vydal **Rozhodnutí a oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky**, že jako nejvýhodnější nabídka byla vyhodnocena nabídka č.3 uchazeče „Společnost SP+MTP_Chlumec – Trutnov“ a rovněž to, že se u této zakázky předpokládá, že bude financována z prostředků České republiky SFDI a Evropské unie - Operačního programu Doprava. Společnostem PRODEX, SUDOP BRNO a SUDOP PRAHA bylo rozhodnutí doručeno dne 27.07.2015. Průběh a uvedený výsledek zadávacího řízení vyplynul rovněž z **Písemné zprávy zadavatele ze dne 28.8.2015. Oznámení o zadání zakázky** bylo dne 15.9.2015 uveřejněno ve věstníku veřejných zakázek.
187. Součástí zajištěné dokumentace byly rovněž nabídky všech uchazečů (viz. přílohový spis č. 1, položky 10c, 10d a 10e). V **nabídce společnosti „Sdružení PRODEX – VALBEK“** byl zařazen profesní životopis Petra K. a seznamy významných služeb. K tomuto nutno konstatovat, že předmětný životopis P.K. skutečně neobsahoval podpis osoby oprávněné jednat za uchazeče, ač k pokynech je vyžadována forma dle přílohy č.7 (na níž je i kolonka pro takový podpis) a skutečně není obsahem nabídky doložení středoškolského vzdělání této osoby. Pokud se však jedná o požadavky hodnotící komise na upřesnění stupně dokumentace, pak je soud toho názoru, že tak jako si z reference u zakázky „Veřejný terminál intermodální prepravy Leopoldov“ – zkratka „DÚR“ odvodil, že se jedná o přípravnou dokumentaci, mohl si z dalších referencí (obzvláště pokud stupně ve zkratkách jsou řazeny za sebou) odvodit, že zkratka DSPRS znamená: Dokumentace pro stavební povolení a realizaci stavby, tím spíše pokud v čele hodnotící komise byl Ing. Pavel S., který začal u železničních drah pracovat již v roce 1973 a nepochybně musel úzce spolupracovat i se slovenskými spolupracovníky a slovenskou dokumentací a dále paní S., která vystudovala v Žilině. Pokud se jedná o zkratky DÚR či DSPRS, tyto používá ve své nabídce i SUDOP BRNO (č.l. 40), čili jistě se nejedná o pojem v projektování železnic neznámý. Soud i při znalosti obsahu telefonických hovorů Ing. L. a Ing. S. nepochybuje, že tento kvalifikační nedostatek byl jen uměle vytvořenou překážkou uchazeči, který se omylem a nechtěně umístil jako vítěz. Dále za zmínku stojí to, že z dokumentace, která byla součástí nabídky, Ing. H. jakožto zástupce minoritního společníka Valbek spol. s r.o. nepodepsal žádný dokument, který by obsahoval logo evropského fondu či programu OPD (tyto znaky publicity v nabídce totiž vykazovala toliko smlouva o dílo převzatá z předepsaného vzoru zadávací dokumentace podepsaná Ing. L.), což platí i pro **čestné prohlášení společnosti Valbek ze dne 10.06.2015** podepsané obžalovaným Lukášem H., obsahující tvrzení, že společnost Valbek splnila podmínky dle § 68 odst. 3 písm. a) až c) zákona o VZ, tedy neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou. Součástí nabídky je pak **Záruční listina** Komerční banky ze dne 10.6.2015, z níž vyplývá, že banka poskytovala bankovní záruku za společnost Valbek a PRODEX jakožto uchazeče o předmětnou veřejnou zakázku s tím, že na příkaz Valbek s.r.o. se neodvolatelně zavazují, že v případě, že uchazeč v rozporu se zákonem o VZ nebo zadávacími podmínkami zruší nebo změní nabídku do zadávacího řízení či odmítne uzavřít smlouvu na realizaci veřejné zakázky, bude záruka až do celkové výše 700.000 Kč proplacena SŽDC. Naopak záruka zanikne, například v případě vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení.

188. **Nabídka uchazeče „Společnost SP+MTP Chlumeč – Trutnov“** pak také obsahovala požadované čestné prohlášení společnosti SUDOP ze dne 17.06.2015 podepsané obžalovaným Ing. Petrem L., Ing. Tomášem S. a Ing. Ivanem P. o splnění podmínek dle § 68 odst.3 písm.a) až c) zákona o VZ, tedy mimo jiné o tom, že dodavatel neuzavřel a neuzavře zakázanou dohodu podle zvláštního právního předpisu v souvislosti se zadávanou veřejnou zakázkou. Na rozdíl od nabídky „Sdružení PRODEX – VALBEK“ tato nabídka využívala vícero unifikovaných vzorů ze zadávací dokumentace, takže logo OPD a EU se objevuje hned na několika listinách, ovšem nikoli na shora uvedeném čestném prohlášení. Zajištěna pak byla i nabídka společnosti SUDOP BRNO.
189. Při prohlídce sídla SŽDC SSV v kanceláři Jaromíra S. byly dále nalezeny podklady z března roku 2016 k realizaci veřejné zakázky SŽDC malého rozsahu s názvem: **Provedení přepočtu EH stavby Revitalizace trati Chlumeč nad Cidlinou Trutnov**, které se týkaly přepočtení ceny díla bez návrhu rekonstrukce žst. Martinice v Krkonoších, kdy osloveny byly společnosti SUDOP, SUDOP BRNO a PRODIN a.s. Z veřejného zdroje registru smluv bylo zjištěno, že smlouva o dílo č. E617-S-2231/2016 byla uzavřena dne 29.07.2016 mezi SŽDC a společností SUDOP, s názvem díla: „Revitalizace trati Chlumeč nad Cidlinou Trutnov (zpracování technického průkazu)“, kdy v čl. IV. (předmět díla) bylo mimo jiné uvedeno, že bude proveden přepočet ekonomického hodnocení EH bez zahrnutí rekonstrukce žst. Martinice v Krkonoších, cena díla bez DPH byla 83.250 Kč.
190. Při prohlídce sídla SŽDC SSV v kanceláři obžalovaného Pavla S. byl dále nalezen formulář k posouzení kvalifikace u předmětné veřejné zakázky u společnosti SUDOP s ručně psanými poznámkami k jednotlivým kvalifikačním předpokladům, který zpracovával a podepsal právě uvedený obžalovaný. V kanceláři obžalovaného byl rovněž zajištěn aktualizovaný záměr projektu k předmětné veřejné zakázce, který rovněž připravovala společnost SUDOP, včetně rozpisu předpokládaných nákladů na přípravu a realizaci stavby. K tomu je třeba uvést, že součástí této dokumentace je i **vzor č.81-Bilance plánovaných investičních potřeb a zdrojů financování akce**, z něhož vyplývá, že souhrn investičních nákladů na akci: „Revitalizace trati Chlumeč nad Cidlinou-Trutnov“ č.500 373 0006, která jako celek v sobě zahrnuje nejen náklady přípravy a zabezpečení (např. projektová dokumentace, inženýrská činnost, výkupy nemovitosti), ale i všechny náklady na realizaci stavby, byl předpokládán v celkové výši 999.972.853 Kč. Pokud se soud zabýval v rámci této bilance (nutno dodat, že na roky 2013-2015) otázkou plánovaného financování, pak je z této tabulky patrný předpoklad nákladů na projektovou dokumentaci ve výši 35.280.050 Kč, a to již pro rok 2014, kdy tato částka je zahrnuta spolu s dalšími položkami v kolonce „Dotace poskytnuté ze státních fondů-SFDI“, zatímco další investiční náklady (s předpokladem pro rok 2015) spojené s realizací stavby jako takové (zejména náklady stavební části a technologické části stavby) jsou zahrnuty (kromě částky ve výši 180.243.790 Kč) co do výše 765.021.750 Kč do financování: „Dotace z kohezního fondu EU“ (pozn. soudu: pod pojem kohezní fond patří právě Fond soudržnosti). Na to soud upozorňuje z důvodu, že právě tento Záměr projektu měl být podkladem pro plnění předmětné zakázky a jedná se tedy o jednu z informací, které měli k dispozici uchazeči, SUDOP Praha pak rozhodně, pokud byl autorem tohoto záměru. K těmto plánům a předpokladům uváděným v záměru projektu třeba ještě dodat, že se průběh této akce SŽDC již v přípravné fázi opozdil.
191. Při prohlídce sídla společnosti METROPROJEKT byla rovněž zajištěna nabídka uchazeče SUDOP a METROPROJEKT a složka obsahující zadávací dokumentaci, komunikace se zadavatelem a se zástupci společnosti SUDOP.

192. Při prohlídce sídla společnosti SUDOP byly zajištěny dokumenty vztahující se k veřejné zakázce z roku 2013 na další z předchozích stupňů projektové dokumentace „Revitalizace trati Chlumec na Cidlinou Trutnov, studie souboru staveb“, kdy subdodavatelem společnosti SUDOP byly společnost SUDOP BRNO, SUDOP Energo, s.r.o., Fram Consult a.s. a taktici.cz, s.r.o., což v soudu poněkud evokuje domněnku, že SUDOP Brno, mohl být jen dalším předem domluveným „křovím“ v zadávacím řízení na předmětnou zakázku, kdy běžnou spoluprací na zakázkách s touto společností potvrdili i někteří slyšení svědci.
193. Při prohlídce sídla společnosti PRODEX byla rovněž zajištěna nabídka společnosti „Sdružení PRODEX – VALBEK“, jejíž součástí byl originál **předávacího protokolu ze dne 19.06.2015**, ze kterého vyplývá, že nabídku za zadavatele převzala dne 19.06.2015 ve 13:15 hodin L. a předával ji Ing. Radek V.. Dále byly zajištěny dokumenty vztahující se k předmětné veřejné zakázce, tedy „Požadavky a podmínky pro zpracování nabídky a pokyny pro dodavatele akce“, rozhodnutí a oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z další účasti v zadávacím řízení, oznámení SŽDC o vrácení bankovní záruky za nabídku, žádost o písemné objasnění informací SŽDC ze dne 26.06.2015 a společenská smlouva s Valbekem ze dne 10.06.2015. V počítači byla zajištěna rovněž e-mailová komunikace zaměstnanců společnosti, kdy z archivu pošty Marty V. byly zjištěny e-maily, z nichž je zřejmé, že dne 25.5.2015 posílá s předmětem : 2 ks dalších nabídek-CENA M.V. L.H. oznámení o dvou zakázkách, včetně zakázky předmětné, u nichž uvádí předpokládanou hodnotu, načež dne 1.6.2015 jí L.H. odpovídá, že na ten Trutnov vidí cenu tak 33.700.000 Kč bez DPH, dne 4.6.2015 M.V. žádá P.L. o rozpis ceny na tuto akci s tím, že Lukáš stanovil cenu 33.700.000 Kč, 15.6. M.V. P.L. upomíná s tím, že v pátek to musí jít. P.L. jí rozpis ceny dila posílá ještě téhož dne, ta mu vychází celkem na 33.700.000 Kč. 18.6. je tento rozpis přeposlán L.H.. Dále je zaznamenána komunikace ze dne 25.06.2015 v 8:15 hodin, v níž obžalovaný H. žádá Martinu V., aby mu dala vědět, kdyby přišel nějaký dopis ze SŽDC východ. Dále komunikovala Martina V. s Martinou D. ze společnosti Valbek v emailech ze dne 28.07.2015, kdy Martina D. se v emailu s předmětem „Rev. trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ dotazovala: „*Marti, vrátila se mi záruka na tuto akci. to jsme vybráli/probráli/? ?*“, kdy Martina V. odpověděla: „*Pobrali Marti.*“, „*Protože nás vyřadili. Bylo to potřeba :-D, Tak takový je asi postup při téhle variante, bych si myslela. M.*“, načež Martina D. odpověděla: „*Ok,tak já ji vrátím KB. Ani jsem nevěděla, že nás vyloučili nebo možná věděla a z hlavy mi to vypadlo.*“ Shodná komunikace pak byla zajištěna i v e-mailové schránce svědkyně Marty V. při prohlídkách v sídle společnosti Valbek.
194. Ze zajištěných počítačů při prohlídce sídla SŽDC SSV byly zajištěny soubory užívané svědkyní L. (zaloha_XXX.rar). Jedná se o **Posouzení kvalifikace Revital.Chlumec-Trutnov PRODEXVALBEK.doc**, kdy jako autor byl uveden SCHNEIDER, uložila D. Lenka, Mgr. Soubor byl vytvořen dne 22.06.2015 a změněn 25.06.2015, kdy počet revizí byl 58 a doba úprav 5,4 hodin. Přičemž v konečné verzi dokumentu z 25.06.2015 jsou jako nedoložené („V“) uvedeny právě reference a životopis, které následně byly po „Sdružení PRODEX-Valbek“ dodatečně vyžádány. Konečná verze dokumentu tedy evidentně vznikla až dne 25.06.2015, což odpovídá i zajištěné telefonické komunikaci obžalovaného L. s obžalovaným S. z téhož dne, kdy obžalovaný L. sděluje, že na tom seděli s L., že vše je domluvené, že jejich paní doktorka pošle dotaz. Dále se jedná o **Žádost o objasnění dokladů PRODEX-VALBEK.docx**, kdy jako autor byla uvedena opět D. Lenka, Mgr., uložila D. Lenka, Mgr., vytvořeno dne 25.06.2015, změněno dne 26.06.2015, počet revizí 17, doba úprav 1 hodina . Jedná se o koncept žádosti o doplnění adresovaný společnosti PRODEX, přičemž je zřejmé, že tento dokument byl vytvořen v konečné verzi až po 26.06.2015 svědkyní D. (přítelkyní právničky SUDOPu –Markéty S.). Dále bylo v elektronické podobě zajištěno **Rozhodnutí o vyloučení uchazeče Společnost VALBEK - PRODEX.docx**, kdy jako autor byla uvedena D. Lenka, Mgr., uložil S. Jaromír, Ing., vytvořeno dne 02.07.2015, změněno dne 07.07.2015, revizí 13, doba úprav 1,4 hodin. Ze zajištěných počítačů

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

při prohlídce sídla SŽDC SSV byl zajištěn také soubor užívaný svědkem S.: PROTOKOL O POSOUZENÍ KVALIF.

č.2.1_Revitalizace tr.Chlumec n.C.-Trutnov.doc. Autorem dokumentu byla D.a, a dokument uložil S. Jaromír Ing. Dokument byl vytvořen dne 22.06.2015, a změněn dne 08.07.2015, revizí 9, doba úprav 1,3 hodiny.

195. Jak vyplývá ze sdělení SŽDC ze dne 23.05.2016 předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky byla stanovena na základě záměru projektu a přípravné dokumentace zpracované společností SUDOP a na základě postupů dle směrnice č. 20/2004 SŽDC.
196. Dále byl v přípravném řízení zajištěn a u hlavního líčení proveden důkaz dokumentací vztahující se k jiným zakázkám zadavatele SŽDC z let 2015-2016, v nichž se uchazečem společnost PRODEX, čímž měla být prověřena důvodnost vyloučení a hodnocení kvalifikace „Sdružení PRODEX-VALBEK“. Takto bylo zjištěno, že se jednalo 43 zadávacích řízení, z toho 20 bylo administrováno u SŽDC SSV a v jediném případě byl vyloučen v souvislosti s naceněním služeb (25.4.2016-zakázka „Dokončení I.žel.koridoru v trat'.úseku Lanžhot –Kúty“). V případě veřejné zakázky „**Trat' 024 Ústí nad Orlicí-Lichkov, úsek Ústí nad Orlicí –Letohrad**“ na projekt stavby a výkon autorského dozoru vypsané SŽDC SSV, nebylo „Sdružení PRODEX- VALBEK“ vyzváno k doplnění či vyloučeno ze zadávacího řízení pro nesplnění kvalifikačních předpokladů, ačkoliv u této veřejné zakázky dokládalo splnění technických předpokladů, konkrétně v seznamu významných ukončených služeb obdobného charakteru (projekční práce ve stupni projekt) rovněž shodnými službami jako jsou „*Bratislavský tunel, modernizácia železničného zvršku v MŽZ kol. č. 1 – pevná jízdná dráha (PJD)*“ a „*ŽST Vrútky-Varín, kol.č.1 a 2, KRŽZ km 317,457-328,730 v délžke 2x 11,273 km-PD*“, což vyplývá z protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 04.03.2015, kdy v předmětném zadávacím řízení „Sdružení PRODEX-VALBEK“ podalo nejnižší nabídkovou cenu a uspělo, přičemž dalšími uchazeči byly společnosti SUDOP, METROPROJEKT a SUDOP BRNO.
197. K tomu soud musí konstatovat, že není zcela na místě přisvědčit obhajobě obžalovaného, že v případě veřejné zakázky z roku 2014 „Trat' 024 Ústí nad Orlicí-Lichkov, úsek Ústí nad Orlicí – Letohrad“ byly kvalifikační předpoklady splněny již jedinou zakázkou a jí odpovídající referencí na Rekonstrukci trati Liberec Tanvald v hodnotě 19.030.495 Kč. V zadávací dokumentaci bylo ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům vyžadováno doložení **alespoň tří služeb** ve stupni projekt (tj.projektová dokumentace pro realizaci staveb drah), kdy celkový součet projektových prací za poslední tři roky musel dosahovat minimálně 15 mil. Kč a nejméně jedna služba musela dosahovat hodnoty nejméně 7 mil. Kč. Pokud by tedy uchazeč „Sdružení PRODEX –VALBEK“ předložil jen jedinou bezvadnou referenci ve stupni projektové dokumentace pro realizaci stavby, podmínky by nesplnil. Přesto, jak vyplývá z protokolu o posouzení kvalifikace ze dne 4.3.2015 hodnotící komise evidentně zbylé dvě potřebné reference na „*Bratislavský tunel, modernizácia železničného zvršku v MŽZ kol. č. 1 – pevná jízdná dráha (PJD)*“ a „*ŽST Vrútky-Varín, kol.č.1 a 2, KRŽZ km 317,457-328,730 v délžke 2x 11,273 km-PD*“ tentokrát uznala a žádného doplnění se nedožadovala.
198. Stejně jako v případě skutku pod bodem I. měl soud k dispozici **odposlechy a záznamy o telekomunikačním provozu**, k jejichž použitelnosti se soud již shora obsírně vyjádřil. I v tomto případě soud na návrh státního zástupce velkou část telefonických hovorů a SMS zpráv u hlavního líčení přebral. Bylo tak zjištěno, že obžalovaný Ing. Pavel S. měl přátelský vztah s obžalovaným Ing. Petrem L., avšak při telefonickém kontaktu mu sděloval neveřejné informace o probíhajících zadávacích řízeních, o nichž by jakožto zástupce zadavatele mluvit s potenciálním uchazečem

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

neměl, například mu hlásil, kdo si vyzvedl zadávací dokumentaci, kdo podal nabídku a kdy. Ing. Petr L. takové záležitosti řešil i s ředitelem SŽDC SSV Miroslavem B. a dalšími zástupci vedení společnosti SUDOP. Ve vztahu k předmětné veřejné zakázce Pavel S. předem oznámil Petrovi L., že během několika dní bude zveřejněno vyhlášení zakázky a z hovoru vyplývá, že preferuje, aby tuto zakázku získala společnost SUDOP či dokonce obsah hovoru svědčí o tom, že je předem jasné, že veřejnou zakázku získá právě společnost SUDOP (ve sdružení), ačkoliv zadávací řízení ještě neproběhlo. I v tomto případě Pavel S. s Petrem L. opakovaně řešil, kdo si vyzvedl zadávací dokumentaci (z čehož lze dobře usuzovat, kdo je potenciálním konkurentem), kolik bylo podáno nabídek do zadávacího řízení, kdy Petra L. o těchto uchazečích zjevně již věděl a zarazil jej jen zájem společnosti Chládek a Tintěra, což označil za drzost. Rozhodně nebyl nijak znepokojen informací o podání nabídky ze strany společnosti SUDOP BRNO a byl si jistý, že dohoda bude naplněna. Pavel S. také projevoval obavy, když nabídka společnosti SUDOP nebyla v poslední den termínu doručení nabídek ještě doručena a kontroloval toto u Petra L.. Z komunikace po otevření obálek s nabídkami je zřejmé, že dohoda o nabídkových cenách nebyla ze strany „Sdružení PRODEX-VALBEK“ dodržena, což překvapilo nejen P.L., ale i P.S. a Ing. L. obratem telefonicky chybu v ceně řeší s obžalovaným Ing. H.. Ing. L. se rychle snaží něco vymyslet, střídavě o záležitosti komunikují L., H., S., S. a S.. Ze zachycené komunikace vyplývá, že obžalovanými a dalšími osobami byly činěny účelové kroky směřující k naplnění nezákonné dohody uchazečů a k vyloučení „Sdružení PRODEX-VALBEK“. Postup vymyslel Petr L. společně s právníčkou společností SUDOP Markétou S., ten byl následně na SSV SŽDC za součinnosti K.L., L.D.é a P.S. realizován a vedl k vyloučení „Sdružení PRODEX-VALBEK“.

199. Konkrétně lze poukázat na **hovor ze dne 18.03.2015 v 14:22 hodin** mezi Petrem L. a Pavlem S., ve kterém informuje Pavel S. volajícího o vypsané veřejné zakázce Týniště nad Orlicí, L. chce vědět, jak to vypadá a poslat „to, jak mu posílají“, poté mu P.S. sděluje mu, že se chystá během pár dnů ten Chlumeč - Trutnov, ta revitalizace, a budou to dělat tak, aby to dělali do půlky roku 2016, přičemž L. k tomu sděluje, že to je dobré, že až to vyjde, tak by se u něj stavil. Dále se domlouvají, že se uvidí na akci, kterou pořádá M. (SUDOP BRNO). Následně v **hovoru dne 14.05.2015 v 10:01 hodin** (tedy ještě dalece před ukončením zadávacího řízení), Pavel S. sděluje Petru L., že mu jde o ten Chlumeč - Trutnov, že by se měl L. domluvit s Mirkem, aby na tom začali „vyšívat“, ať mají víc času a dále mu sděluje, že se neobjevil nikdo jiný. L. sděluje, ať řekne Mirkovi (patrně B.), že o tom spolu mluvili, a že to probere s výrobním a generálním a jak budou mít volno, tak to rozjedou. Dále L. sděluje, že jeho kolega doveze S. tu smlouvu. V **hovoru ze dne 10.06.2015 v 8:52 hodin** Pavel S. sděluje L., že je to stejné, jako když spolu naposledy mluvili před 14 dny, neobjevil se nikdo nový, stále Metroprojekt, Valbek, AF CITY, Habau, Pragoprojekt, Sudop Praha a Chládek Tintěra Litoměřice, což L. komentuje, že je to drzost. Následně Pavel S. sděluje, že má 20. dětský turnaj a zda mu L. něco doveze, kdy domlouvají, že ve čtvrtek L. kolega něco S. doveze. S. říká, ať doveze, co uzná za vhodné. Následně **dne 19.06.2015 v 08:43 hod.** opět Petr L. ověřoval u Pavla S., zda se v této veřejné zakázce neobjevil někdo nový, kdy S. potvrzuje, že je všechno, jak se bavili. L. sděluje, že se ptá pro jistotu, že to tam v pondělí kolega dá a půjde na otevření. S. ho ujišťuje, že se s Mirkem domlouval, že tento by ho informoval. V den termínu doručení nabídek **dne 22.06.2015 v 8:27 hodin** Pavel S. sděluje Petru L., že jsou doručeny jen dvě nabídky a jejich ne, kdy L. ho uklidňuje, že: „*To je v pořádku, on chodí akorát, on je tam s L. domluvenej, on je domluvenej s kolegyněmi, neboj, neboj, jestli jsou dvě, neboj všechno klapne, neboj*“. (To znovu v soudu vzbuzuje dojem dohody i se SUDOPem Brno). V den termínu doručení nabídek **dne 22.06.2015 v 9:26 hodin** pak Jan V. SMS informuje Petra L. o nabídkách, konkrétně: „*Sudop Brno 35.448, Valbek-Prodex 33.700, Sudop Praha 34.407 Je to správně?*“, kdy L. odpovídá SMS: „*Není, zavorám*“. V následujícím hovoru pak Petr L. zjišťuje u V., kdo všechno byl na komisi, zda tam byl S., kdy V. si není jistý. L. sděluje, že něco vymyslí. Následuje **hovor ze dne 22.06.2015 v 09:37 hodin** mezi Petrem L. a Lukášem H., kdy Petr L. sděluje Lukáši H., že se to nepovedlo v té Olomouci, že si tam on si tam něco změnil, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

„objevilo se tam to původní“, že je to špatně. H. sděluje, že to zkusí prověřit, že se na to podívá. L. ho upozorňuje, že je to špatně. Načež H. téhož dne zasílá L. v **9:51 hodin** SMS: „Zítřka se u vás zastavím. Budete kolem jedenácté u sebe?“. Hned na to v **hovorech z 10:07 a 10:10** hodin Petr L. sděluje Vladimíru S. ze společnosti METROPROJEKT: „No, no, tak chybička se vloudila, Liberec to zporal nějak“ (pozn.soudu: společnost Valbek sídlí v Liberci), S. to komentuje slovy: „Ježíšmarjá“ a L. po něm chce, aby se někdy stavil, S. slibuje, že možná zítra. Následně Vladimír S. sděluje, že další den v jednu je u něj Lukáš, takže by se L. mohl zastavit, že by to s ním probrali. L. slibuje, že to nějak spojí, má být u S. kdyžtak v jednu. K tomu soud dodává, že v rámci prohlídky jiných prostor v kanceláři Vladimíra S. ve společnosti METROPROJEKT byl zajištěn **diář Vladimíra S.**, kdy na den 23.06.2015 v 13:00 hodin je zde uvedeno právě jméno obžalovaného H.

200. Následně v **hovoru ze dne 22.6.2015 v 15:03 hodin** mezi Petrem L. a Pavlem S. probíhá následující komunikace. L.: „No já vím, co se stalo, prosím tě, to kolegové nějak..“, S.: „No, můžeš mně říct, co se stalo..?“ L.: „No prostě oni to zblbli, on to i uznává, zejtra tam jede naše právnička a pokusíme se vymyslet dotaz, kterej oni neodpoví..jo?..rozumíme si, Pavle?“ S.: „Jo“, L.: „Jasný jo, není to válka, je to spíš nedorozumění, jo“, S.: „Ty a nešlo, že by to oni stáblí, že jako nepočítali s tím, že to vybrajou, že už mají těch soutěžů moc a že to stahují“, L.: „No to to už vidím, zejtra budu mít jednání, tamto druhý je čistší, protože oni nepřijdou o vadium, víš, jo..prosím tě zítřka mám klíčový jednání jo...“ S.: „Jasně, aboj“.
201. V hovoru stále **ze dne 22.6.2015 v 15:43** hodin si Petr L. domlouvá schůzku s Miroslavem B., ředitelem SŽDC SSV, na středu 24.06.2015 kolem 13:00 hodin na SŽDC SSV. Opětovně si pak schůzku potvrzují v hovoru ze dne 23.6.2015 v 11:16 hodin. Petr L. v **hovoru dne 23.06.2015 v 10:59 hodin** sděluje Pavlu S., který se dotazuje, jak to dopadlo, že to zatím řeší, že zítra jde za jeho šéfem a hlavně ať nic nikam neposílají dál, ať to nechají v tom stavu. Petr L. se pak ujistí, zda tomu Pavel S. rozumí a zda to tak udělá, kdy se mu dostává potvrzení. Dne **24.06.2015** pak je mobilní telefon obžalovaného L. zachycen na buňkách v Olomouci, kdy jsou realizovány následující hovory. V hovoru **v 10:38 hodin** Petr L. zjistí, zda už byla Markéta S. na SSV SŽDC s tím, že tam jede a bude tam tak kolem 12:00 hodin, kdy mu Markéta S. odpovídá, že míří na „stavebku“, že je tam domluvená, že si je před 11 vyzvedne. Následně **v hovoru z 12:09 hodin** L. sděluje, že již dorazil a půjde k B. a Markéta S. mu sděluje, že už vyběhla ven s Lenkou (pravděpodobně Lenka D., právnička SŽDC SSV) a jdou do Plánu B (restaurace na adrese Palackého náměstí 1, Olomouc). L. sděluje, že se pak za nimi staví. V hovoru **v 13:18 hodin** Petr L. již sděluje Tomáši S., že v Olomouci všechno klapne a S. tedy nic nemusí, že je to dobrý a je to i legitimní, kdy S. děkuje za zprávu a sděluje, že drží palce. Následně pak k **SMS dotazu z 13:53 hodin** ředitele střediska společnosti SUDOP Jiřího S.: „Aboj Petře. Podarilo se pondělní problém (Cb-T) vyřešit?“. Petr L. odpovídá **SMS z 20:28 hodin**: „Ano bude to chvíli trvat ale dopadne to zítřka ti reknou vice“. Následující den, tedy **25.06.2015 v hovoru z 10:01 hodin** opětovně Petr L. ujistí Pavla S., že je to vymyšlené, že jejich paní doktorka pošle dotaz, že s L. seděli, že se S. nemá bát, že L. říkala, že to bude chvíli trvat, tak dva tři dny, ale všechno dopadne.
202. Z **hovoru ze dne 14.07.2015 v 10:25 hodin** vyplývá, že Petr L. se dotazuje Miroslava B. na ten Chlumeck-Trutnov, zda už seděla komise, nebo ještě ne, že tam byl ten dotaz. Miroslav B. odpovídá, že mu to probere, že se na to podívá. Z **hovoru ze dne 15.7.2015 v 9:04 hodin** vyplývá, že Petr L. se dotazuje také Pavla S., zda již seděla ta komise na Chlumeck-Trutnov. S. sděluje, že jo a že tamti jsou vyloučení a L. se ujistí, zda tomu dobře rozumí, že bylo rozhodnuto a Mojmir (evidentně N.) bude podepisovat. V **SMS z 9:49 hodin** pak Petr L. Tomáši S. sděluje, že na Trutnov Chlumeck komise doporučila SUDOP.
203. V **hovoru ze dne 28.08.2015 v 08:52 hodin** se Pavel S. dotazuje Petra L., zda již byla podepsaná ze strany společnosti SUDOP smlouva na Chlumeck - Trutnov, kdy L. sděluje, že už šla podpisem,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

at' případně zavolá Jiřího S.. V hovoru ze dne 26.10.2015 v 13:09 hodin se pak Petr L. dotazuje Miroslava B., zda by bylo možné se potkat a dále, zda by se ten Chlumec dal rozdělit na dvě fakturace. Načež B. sděluje, že bohužel nedá, protože pak by posílal peníze dopředu a změnil by zadání a to právníci krátí. L. navrhuje, at' se jejich právníčky poradí a kdyby našli s jejich právníčkou nějaké řešení, tak to uzavřou definitivně. V hovoru z 02.03.2016 v 10:51 hodin Viktor V., náměstek ředitele SSV SŽDC, sděluje Petru L., že se domluvili s panem ředitelem že budou rychle vypisovat Chlumec -Trutnov, aktualizaci bez těch Martinic a Pavel S. na to bude připravovat výzvu třem... , kdy L. odpovídá, že se na tom s Pavlem nějak domluví. Dále V.tor V. sděluje, že udělali chybu ve výpočtu zastřešení podchodu Hradec Králové Srbová - Opatovice, kdy mají dvě varianty, buď to zrušit a dát nižší cenu, nebo to tak nechají a pak si to budou nějak vzájemně kompenzovat. L. k tomu sděluje, at' mu to napíše, klidně veřejně do emailu, a oni se pak nějak poradí, včetně toho Chlumce.

204. Dále byly zaznamenány hovory evidentně se vztahující ke smlouvám SUDOPu a FK TJ Bohdík. Například **hovor ze dne 11.06.2015 v 8:13 hodin**, ve kterém Petr L. sděluje Pavlu S., že kolega do Olomouce poveze nabídku 16., že by mu vzal ty věci a pokud tam nebude, tak mu dá do kanceláře tu bednu, nebo nechá bednu, tam co se dávají nabídky. Dále domlouvají způsob předání (patrně reklamních předmětů). **V hovoru ze dne 14.10.2015 v 9:36 hodin** se Petr L. dotazuje Pavla S. zda mluvil s B.em ohledně nějakého financování a následně probíhá hovor takto-S.: „*No a druhá věc vzpomínáš? Nic se zatím ne-to*“, L.: „*Ne, my to začneme připravovat ...Pavle, já měl toho hodně, neboj*“, S.: „*No a prosím tě ty si říkal, že byste to chtěli dát míň...vzpomeň si nebo uvědomte si, jak jsme bojovali vůbec o tady ten Chlumec*“, L.: „*No, dobrý, pomůžu ti nějak*“, S.: „*Nechte to na té výši, co byla*“, L.: „*Zopakuju ti to znovu, jo*“, S.: „*Děkuju, ano, měj se hezky, aboj*“. **V hovoru ze dne 22.10.2015 v 13:56** hodin sděluje Petr L. Pavlu S., že smlouva na fotbal už je připravená a zda jí má poslat S., který mu odpovídá, at' to pošle rovnou do Bohdíkova. Následně Petr L. zjišťuje, co vadí Mirkovi na Trutnovu, kdy S. mu sděluje, že mu vadí, že to dělá, že SUDOP odevzdá jenom něco. Což nelze a nebylo by to fér vůči ostatním, a kdyby přišla kontrola, tak by mohli narazit. Dále řeší, že S. prosil Jirka S. o posunutí termínu místo konce ledna do února. S. sděluje, že to všechno nezvládnou, tak at' neblbne. L. sděluje, že to probere s Mírou, jako že by jim věřili. **V hovoru ze dne 02.11.2015 v 12:15 hodin** se L. dotazuje S., zda dorazila ta smlouva, že to případně zkontroluje, kdy S. odpovídá, že neví. Následně ho L. žádá, at' mu ještě mrkne na ten Letohrad, kdo tam je, kdy S. to potvrzuje, že si to píše. **V hovoru ze dne 10.12.2015 v 9:25 hodin** L. sděluje, že se za S. stavoval, ale že ten tam nebyl a S. mu moc děkuje.

205. V průběhu dokazování před soudem pak státní zástupce doložil protokol a záznamy o další telefonické komunikaci Ing. L., z níž je ve spojení s další státním zástupcem předloženou dokumentací (vztahující se k níže uvedeným zakázkám) patrné, že v období března až srpna 2015 obžalovaný Ing. L. s obžalovaným Ing. S. komunikoval o zakázkách „Modernizace traťového úseku Ústí nad Orlicí-Chocení“ (vyhlášená dne 19.5.2015, předpokládaná hodnota 30 mil. Kč, uchazeči: „Sdružení PRODEX-VALBEK“, „METROPROJEKT, MORAVIA CONSULT

Olomouc, a SUDOP PRAHA, kdy vybraným uchazečem se stala právě SUDOP PRAHA) a „Revitalizace trestí Týniště n.O. –Broumov“ (vyhlášená dne 22.5.2015, předpokládaná hodnota 30.581.000 Kč, uchazeči: „Sdružení PRODEX-VALBEK“, „METROPROJEKT, SUDOP PRAHA, SUDOP BRNO a Mott MacDonald CT, která se stala vybraným uchazečem). Zakázku „Týniště nad Orlicí“ obžalovaný s Ing. S. řeší již v období předcházejícím vyhlášení zakázky, „Broumov“ by B. (Mott Mc Donald neboli-„Kačeři“) strčil možná celý, aby mu nerozštrílel tu „Chocení“, Ing. L. opět průběžně u Ing. S. zjišťuje, kdo se zajímal o zadávací dokumentaci, což mu Ing. S. ve vztahu k „Chocení-Ústí“ sděluje již dne 18.6.2015. Dne 13.7.2015 se Ing. L. opět dožaduje informací, zda se něco nového objevilo u „Ústí nad Orlicí-Chocení“ a „TýništěBroumov“, kdy následující den mu Ing. S. diktuje společnosti k oběma zakázkám. Dne 30.7.2015 na předešlý dotaz

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Ing. L., Ing. S. sděluje, že u zakázky „Modernizace traťového úseku Ústí nad Orlicí-Choceň“ se nic nového neudálo, že poslední je stále SUDOP BRNO. Když se pak dne 3.8.2015 Ing. S. dotazoval Ing. L., jak to, že veřejnou zakázku vyhráli „Kačeri“, Ing. L. mu řekl: „*to bylo tak nějak domluvený*“. Zachycena je i komunikace Ing. L. s M.B. ze září 2015, v níž se B. dotazuje na to, jak dopadla zakázka Ústí-Choceň (vítěz SUDOP PRAHA) a ten mu sděluje, že přišlo rozhodnutí a slibuje, že si příští týden sednou. Tato komunikace pak dle soudu dokresluje to, že jednání obžalovaných (zejména P.L. a P.S.) nebylo žádných excesem u předmětných zakázek, nýbrž zcela běžné, ale i to, že de facto žádné hospodářské soutěže neprobíhaly a trh byl předem, minimálně na úrovni několika uchazečů (konkurentů), po vzájemné dohodě rozdělen. To je pak také odpovědí na otázku obžalovaného Ing. H., proč by podávali nabídku, když by ve výběrovém řízení zvítězit nechtěli.

206. Dále soud provedl dokazování výslechy svědků, kteří byli nějakým způsobem spojeni se zakázkou „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, resp. se zadávacím řízením vztahujícím se k projektové dokumentaci.
207. **Svědék Miroslav B.**, ředitel SSV SŽDC, k věci uvedl, že v době, kdy byla zakázka Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov soutěžena na projektovou dokumentaci, na SŽDC dělal technického náměstka ředitele stavební správy, což znamená, že měl na starosti přípravu investičních akcí, které byly v rámci plánu SŽDC připravovány. Pan obž. Ing. S. byl jeho přímý podřízený jako investiční technik, který měl na starosti tuto zakázku, kterou mu přidělil. Stavební správa v té době měla řádově asi 20 – 25 investičních techniků, kteří se zabývali přípravou staveb a průběžně jim byly zakázky rozdělovány tak, jak přibývaly zakázky do plánu investiční přípravy, podle toho, jak byli vytíženi. To znamená, každý měl 3 – 4 stavby, které si úřadoval, chystal, administroval a všechno. Zakázka Chlumec nad Cidlinou – Trutnov byla jedna z mnoha zakázek (14), které se narychlo začaly připravovat, aby mohli postupně investovat do revitalizací těchto tratí, obvykle se jednalo o tratě regionální. Zakázka byla z jejich pohledu úplně normální, standardní, byl zadán jeden stupeň dokumentace, vysoutěžil se, získalo se územní rozhodnutí nebo dokončilo se, schválil se ten první stupeň a šlo se do soutěže s druhým stupněm. Ta příprava spočívala ve třech stupních: záměr projektu, dokumentace pro územní rozhodnutí (DUR) nebo-li přípravná dokumentace a dokumentace pro stavební povolení. Tu DURku, zpracovával, pokud ví, taky SUDOP Praha jako projekční kancelář na základě výběrového řízení. Zadávací dokumentace se podepisovala asi v Praze, pokud byla do 30 miliónů, podpisové pravomoce má ředitel stavební správy nebo technický náměstek, ale nad 30 miliónů podepisoval vždycky ředitel pro modernizaci, což tehdy byl asi Ing. N..
208. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že na stavební správě bylo oddělení veřejných zakázek, to jsou administrátoři, kteří pracují s těmi zakázkami, zveřejňují, administrují dotazy, dělají zápisy z toho otvírání, což je řádově asi 6 – 8 lidí a spadají pod ekonomického náměstka. Mezi těmito lidmi byla paní L. a pan S., ostatní se za ta léta vyměnili. Tuto zakázku měla podle něho na starosti paní L., podle toho, jak tu zakázku zná nebo co se kolem toho vyskytlo. Hodnotící komise je vždycky tvořena tím technikem, což zde byl pan S., obchodníkem a právníkem. Pravidla ohledně zadávání zakázek a komunikace s uchazeči určitě jsou, směrnic mají hodně, myslí, že to je Směrnice 21, která vychází ze zákona o veřejných zakázkách. To znamená, dělá limity těch jednotlivých zakázek, co je podlimitní, co je nadlimitní, kolik má být osloveno uchazečů, jestli se to zveřejňuje. Je k tomu vzorová dokumentace, takový mustr, do kterého se to podle hodnoty té zakázky doplní. Pokud se jedná o pravidla chování zaměstnanců ve vztahu k případnému uchazeči, způsobu komunikace a její archivace, domnívá se, že to není specifikované, jestli se mohou nebo nemohou osobně stýkat. Standardně tam je ta komunikace s těmi uchazeči postavena na tom, že komise vezme a otevře nabídky, v té době se otvíraly ještě ty tištěné, bylo to za účasti i těch uchazečů, ta

první veřejná část, kde se obálka rozlepi. Ale určitě to není nikde specifikované, jak se má ten člověk chovat. Neví, jestli to bylo přímo definované, že je přísný zákaz komunikace nebo něco. Samozřejmě ti uchazeči jsou ty firmy, které u nich působí na zakázkách, na těch zakázkách se pracuje intenzivně, jedna za druhou. Těch projekčních kanceláří není takové množství, takže si myslí, že se mohou se potkat i kvůli jiné zakázce. Myslí si, že etický kodex u SŽDC jako takový je, korupční rizika jsou tam definovaná. Ale neví, kdy to bylo zavedeno. Zaměstnanci s tím mohli být seznámeni nějakou e-mailovou poštou či v rámci nějakého jejich informačního systému. Žádná osobní školení k tomu nebyla. On sám vzorně ty zakázky sledoval, a to všechny z pozice technického náměstka, protože se chodili zpovídat na ministerstvo, jak plní a jestli bude dostatečné množství staveb jako takových. Vedení SŽDC do toho vždycky zasahuje tím způsobem, že víceméně kontroluje výkon nebo ty termíny a množství zakázek. Odbor investiční jako takový nebo ten úsek modernizace, když je to nadlimitní zakázka, má podpisovou pravomoc. To znamená, že podepisuje zadáváčku, podepisuje rozhodnutí, to, které komise doporučí, ten náměstek pro modernizaci podepisuje rozhodnutí a podepisuje smlouvy o dílo. Předpokládaná hodnota zakázky podle něho vychází v prvním stupni ze služeb, že se odhadnou investiční náklady, v druhém stupni už potom podle sestaveného rozpočtu, který stanoví náklady na přípravu stavby a náklady na tu vlastní realizaci, a vlastně ty náklady na tu zakázku vychází z investiční náročnosti, z toho objemu těch stavebních prací, které jsou plánované v rámci této zakázky realizovat. To znamená, mají na to Směrnici 20, která stanoví hodnotu projekčních prací. Hodnoty zakázky u nich nejsou stanovovány podle Uniky nebo nějakého ceníku projekčních kanceláří, ale mají na směrnice, kterou vydává odbor investiční jako generální ředitelství, kde jsou ty náklady stanovené. Jsou to technici, kteří stanoví na základě svých zkušeností hodnotu zakázky. To znamená, že se řekne, že zakázka je stavebně za jednu miliardu korun. A projekčně to už vychází z toho, že se vezme směrnice, která říká, zakázka nad - do 1 miliardy korun, dokumentace pro přípravu dokumentů pro územní rozpětí je v rozpětí 1 – 1,2 % procenta z té hodnoty, z té miliardy, z investičních nákladů celé stavby, na další stupeň dokumentace 3 % - 4 % . Samozřejmě, když je dokumentace pro územní rozhodnutí zpracovaná a jde na tzv. schvalování do centrální komise ministerstva dopravy, tak je tam vyslovený rozpočet, a ten rozpočet má ve své první části, část A, to jsou veškeré náklady na přípravu, tam jsou i náklady na inženýrskou činnost, to znamená na mzdové náklady nebo náklady pro stavební správu nebo pro SŽDC, jsou tam náklady na správní poplatky, na autorský dozor, jsou tam náklady na to DSP, na ten další stupeň. To znamená, že když to vychází na zakázku -dokumentace pro stavební povolení, tak už je to hodnota té zakázky podle toho vysloveného rozpočtu, který je schválený. Čili ten souhrnný rozpočet dělá zpracovatel té DURky. Zpracovatel prvního stupně té dokumentace pro územní rozhodnutí nakreslí technické řešení podle ceníku, který je daný Správou státního fondu dopravní infrastruktury, tedy ocení technické řešení a řekne tu investiční část, tzv. základní investiční náklady, to znamená to, za co by ten zhotovitel měl potom stavět, ta stavební firma a určí také cenu té projektové dokumentace, ta mu ale vzejde z té jejich Směrnice 20. Je to jejich zákazník a pracuje podle jejich pravidel. Je to pak víceméně povinnost pracovníků, aby dělali nějakou kontrolu těch dodavatelů. Někdo by si všiml, že zakázka je zbytečně drahá nebo předražená. Kontroluje se to. Pokud se jedná o financování této zakázky, v části projektové dokumentace, prioritně byli financováni ze SFDI a i ve finančním plánu, kde byly prostředky přidělovány, tak bylo to hrazeno ze SFDI. O financování z EU bylo v zásadě v té době uvažováno úplně se všemi projekty. I technická pomoc investorovi nebo geotechnický průzkum, v zásadě všechny zakázky, které v té době SŽDC vypisovalo, tak byly vypisovány s povinnou publicitou pro EU. Bylo to dané tím, protože v půlce OPD I bylo vyčerpáno řádově asi 10 % těch projektů a vědělo se, že nebude dostatečné množství staveb. Takže v určitém okamžiku přišlo nařízení z generálního ředitelství, že všechno se bude opatřovat logy a publicitou pro případné dodatečné uhrazení z EU, kdyby byl průšvih a chyběly by peníze. V zásadě ale ty projektové dokumentace nebyly ani potom z té EU proplaceny, protože těch peněz na realizaci staveb bylo vyčerpáno nakonec dostatečné množství. Tam nebyla jistota, kdy která stavba půjde do realizace. Konkrétně

tahle stavba v realizaci ještě ani není, takže nestihla ani OPD II. A ta Břeclav, další revitalizace, ta byla dokončena v loňském roce stavebně z těch peněz. Tenkrát, v době, kdy hrozilo, že nebudou vyčerpávány prostředky, se řeklo, budete to tam dávat, budete to soutěžit podle pravidel, tedy s povinnou publicitou, muselo to být i v evropském věstníku, aby se mohl přihlásit někdo ze zahraničí. O proplacení projektové dokumentace z evropských fondů se žádalo z nějaké projektu TEN-T, myslí, že to byly tratě mezi Brnem – Přerovem, nějaké přípravy dokumentace, které byly uhrazeny. Jestli to šlo z OPD II nebo z OPD I, z jiných evropských fondů, úplně přesně neví, protože ten systém byl takový, že pokud by to šlo dodatečně, tak z oddělení fondů EU. Ale to nesledoval. Primárně má tuhle povinnost sledovat oddělení fondu EU, které je na generálním ředitelství SŽDC, které komunikuje s ministerstvem dopravy, kteří průběžně monitorují nebo zjišťují, jaké jsou „plničky“. Dá se ta žádost na proplacení, a pokud ministerstvo tu žádost potom potvrdí, tak se to dodatečně vyúčtuje. Ale standardně to je u stavebních prací, kde jsou ty objemy úplně jiné nebo větší. To se nepodepisují smlouvy na dílo, dokud nejsou přiklepnuty z ministerstva, z OPD programu peníze. Dá se žádost dopředu, když se schválí, tak potom se podepíše smlouva, aby měli kryté peníze. Na těch službách, na těch přípravných dokumentacích, se primárně všechno vždycky platilo z toho SFDI, normálně z těch peněz národních, s tím, že kdyby někdo zjistil v r. 2016 nebo někdy, že mu chybí peníze, tak by se hledaly vhodné projekty, které by třeba mohly být dodatečně proplacené z Evropské unie. Ale nebylo to, že v té době dávali žádosti a dělali velkou administrativu kvůli takovéhle zakázce. Pokud se jedná o předmětnou revitalizaci, aktuálně je dokumentace nakreslená, ale ta trať je regionální, k realizaci stavby ještě nedošlo; chystá se. Projektová dokumentace se již proplatila, standardně podle smlouvy, z českých peněz ze SFDI. Žádost o dotaci podána nebyla. Ten program už skončil, to OPD I a OPD II. Požádat o dotaci se může v jakékoli fázi přípravy, na začátku i v průběhu toho zpracování projektu. Požádáno nebylo, když byl operační program OPD I, který se dočerpával až do roku 15. Od roku 13 do roku 20 je teď vlastně OPD II. Z OPD II už vůbec nechodí peníze na služby, to je všechno jenom na stavební práce. V rámci přípravné dokumentace byly udělané aktualizace, v průběhu toho, že se dělal dodatek na to, že se musí překreslit nějaké Martinice. Předmětnou zakázku vyhrál SUDOP Praha. Myslí, že tam nějaké vylučování bylo, což zjišťoval až po zásahu Policie ČR. Řeklo se, že komise má možná nějaké dotazy nebo nějaké vylučování bylo. Ale není to zase taková mimořádnost, že by někdo byl vyloučený. Jestli to s ním nějak řešil předem pan Ing. S., že někdo nespĺňuje nějaké předpoklady, to neví. Možnost spolufinancování z EU může uchazeč využit, když je to opatřeno těmi logy EU, SFDI, ministerstva dopravy a SŽDC, čtyři loga tam podle něho jsou. Ty hvězdičky tam byly také dané. To byla ta publicita, která v té zadávací dokumentaci byla vyžadována pro budoucí případné financování z EU. Ty normální stavby mají potom ty billboardy v rámci realizace. Zda byl v průběhu zadávacího řízení v kontaktu se zástupci uchazečů, si neuvědomuje.

Samozřejmě s těmi uchazeči v kontaktu je, protože pro ně pracují, a to všechny ty čtyři velké projekční kanceláře (SUDOP Praha, SUDOP Brno, Moravia Consult Olomouc, Metroprojekt Praha), tenkrát jich bylo míň. Ale neuvědomuje si, jestli to bylo konkrétně v průběhu toho výběrového řízení. Neuvědomuje si, že by s nimi hovořil v průběhu výběrového řízení, přímo o konkrétních vyhlášených zakázkách, ani to, jestli po něm někdo chtěl nějaké informace, které se mu nedostávaly ze zadávacího řízení, myslí, že nikoli. Ze SUDOPU PRAHA se znal s obchodním ředitelem Ing. L., také s generálním – dneska je to Ing. S., tehdy byl jako výrobní ředitel, s tím vedením. Jako technický náměstek měl na starosti především přípravu. Mimopracovně se nestýkali, potkali se někde na nějakém sezení nebo na nějaké konferenci, ale že by za nimi jezdil do Prahy na návštěvy, chodil s nimi na pivo, tak to ne. Valbek byla jedna z projekčních kanceláří, ale na Moravě nikdy moc nekreslil, možná pro ně dělal někdy nějakou menší zakázku, ale v zásadě ne. Prodex, myslí, v té době vznikal, dnes pro ně kreslí, s nimi mají určitě aspoň tři velké zakázky, na kterých dělají. Z Valbeku snad ani nikoho nezná. A z Prodexu znal pana L., byl to nějaký výrobní ředitel, on to víceméně zakládal. Ing. Lukáš H. byl asi ředitel Valbeku, jestli ho viděl, možná jednou dvakrát, že se potkali, ale kde, to si neuvědomuje, asi pracovně, netykají si. S panem L. a Ing. L. si tyká. U

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

zakázek nad 30 miliónů podepisuje rozhodnutí o vyloučení uchazeče náměstek generálního ředitele, a to na základě doporučení komise, která vyhotoví zápis z toho posouzení kvalifikace. Pokud se jedná o vztahy Ing. S. a Ing. L., svědek uvedl, že všichni pracovníci stavební správy, kteří měli co do činění se SUDOPem Praha, protože s dodavateli jednájí, se znají.

209. Když byla svědkovi předložena Bilance plánovaných investičních potřeb a zdrojů financování akce, název akce: Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov (vzor.č. 81) vyhotovená v rámci Záměru projektu, tento uvedl, že se jedná o ten souhrnný rozpočet nákladů, z něhož je zřejmé, že dotace z fondu EU má být ve výši 765 miliónů, přičemž ty celkové investiční náklady měly dosáhnout miliardy. Pokud se jedná o financování projektové části, to jsou náklady na přípravu a zabezpečení výstavby ve výši 43 919 000 korun, u nichž je uvedena dotace poskytnutá ze státních čili národních fondů, z evropských je potom ta část investiční. Toto rozvržení nákladů je podle svědka závazné a schvaluje to centrální komise, je to záměr. Není to dogma, můžou se změnit náklady v dalším stupni nebo něco takového, ale musí se to potom zase přeschválit centrální komisí. Ale takhle jsou daná pravidla, takhle se plánuje, z toho vycházejí rozpočty i toho SFDI, třikrát ročně se dělá kontrola přípravy a realizace, dělají se aktualizace plánu, žádají se dotace. Pokud tento záměr schválila Centrální komise MD, pak předpokládané náklady projektové činnosti jsou ze státního rozpočtu, ze státních fondů.
210. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že o spolufinancování z fondů EU nerozhodují projekční kanceláře nebo stavební firma. To oni jako žadatelé o finanční prostředky žádají svůj nadřízený orgán-ministerstvo dopravy, který má na starosti operační program Doprava. Když potřebuje zajistit zdroje, tak v první řadě hledají zdroje z evropských peněz, potom hledají zdroje na SFDI, či na OPŽP, například při nějakých sanacích skály nebo něco takového, a žádáme ty jednotlivé správce těch operačních programů, tedy zpracují nějakou žádost a požádají od nich nějaké peníze. To si určí SŽDC. Ta projekční kancelář neví, v jaké situaci se SŽDC nachází, jestli má dost vlastních zdrojů nebo SFDI peněz. Takže oni jim řeknou, z čeho to bude hrazeno. To znamená, že to nedělají bez jejich účasti, proto tam mají své odborníky, ty hlavní inženýry staveb, kteří mají zakázku na starosti. A ti řeknou, je to program revitalizací, který se plánuje z OPD, proto se tam do toho vzoru č.81 dá, že ty miliardy, ty stavební náklady budou hrazeny z OPD, jinak standardně se využije zdroj SFDI. V další fázi může dojít ke změně. To zase rozhodne SŽDC nebo ministerstvo dopravy. SŽDC má svůj rozpočet, investiční a na provozuschopnost. SFDI jako hlavní poskytovatel prostředků dopravní infrastruktury jim dává prostředky pro úsek investiční, to znamená modernizaci dráhy jako takové, tak pro stavební správy, to je řádově třeba v současné době 10 miliard ročně na provozuschopnost. SFDI ví o tom, že ty **projekty** budou financovány z evropských zdrojů, protože si musí udělat také nějaký svůj plán, oni jsou spolufinancovatelé, to znamená, že ten jejich podíl oni si tam musí naplánovat také. Oni to spolufinancování neurčují, jejich nadřízený orgán je také ministerstvo, to znamená, oni dostanou plán o tom, které stavby jdou z evropských peněz a které nejdou z evropských peněz. To ministerstvo odpovídá za vyčerpání evropských peněz v tomhle jeho programu, takže řeknou, že je potřeba čerpat, a hledají se vhodné projekty, které by se z toho mohly zaplatit. A to hledá SŽDC. Pro to financování jsou pravidla. V plánu SFDI jsou zaznamenány investiční akce a z toho je zřejmé, že na tu akci dávají 15 % a 85 % dá Evropská unie. Ta zakázka Chlumec-Trutnov tam v té době nebyla zařazená. SFDI to mělo plánováno ze svých peněz, protože SFDI má dva plány. Jeden plán je plán přípravy, to znamená, že má rozpočet na zajištění investiční přípravy, a potom ve chvíli, kdy se to překlápí do let realizace, tak to jde do tak zvaných jmenovitých staveb, to znamená, že to je už potom plán, kde už jsou stavby v realizaci, což je to gró vlastně, a tam to je určené, že to je evropských peněz. Ale plán přípravy je celý víceméně v tom rozpočtu toho SFDI udělaný, jako že bude financovaný v jejich plné výši. Oni mají dva plány, mají na movité stavby nebo stavby v realizaci a stavby v přípravě. Oni samostatně sledují přípravu a realizaci, to aby se vědělo, kolik jde do přípravy, kolik do

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

realizace, je to řádově poměr asi 1 miliarda do přípravy a 20 miliard do investic na stavbách. V roce 2015 SSV u všech zakázek uváděla předpoklad spolufinancování z fondů EU. Pokud se jedná o schůzku s Ing. L. domlouvanou na den 22.6.2015, svědek nebyl schopen sdělit její obsah s tím, že si to nepamatuje a není si vědom, že by řešili tuto zakázku. Dále svědek sdělil, že není možné odpovídat na dotazy uchazeče, kolik bylo podáno nabídek před otevíráním obálek. Na tuhle zakázku jim veškerou dokumentaci zabavila PČR, vrátila jim z toho počítače a něco v pytlech. Ale myslí, že dodneška ty originály spisů jsou asi součástí tady někde, takže s tou zakázkou v zásadě neměli co na ní hledat, kontrolovat, protože to bylo odvezené. Po zásahu police zadávací řízení k této zakázce nezkoumal, nevěděl, co by s tím mohl dělat, když je to zakázka uzavřená a dokumentace byla odvezená. Žádná věcná ani personální opatření v souvislosti s tímto zadávacím řízením nečinil.

211. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že na začátku toho programu OPD I nebylo vůbec zřejmé, co se z toho bude financovat. Po r. 2015, se to OPD I vyčerpalo a už se to neaplikovalo. Uvedení toho loga EU nemělo podle zásadní vypovídací hodnotu o tom, že skutečně zakázka bude spolufinancována z EU. Bylo tam jen konstatováno, že může být hrazeno z evropských peněz. Bylo to ve všem, co se soutěžilo. Pokud se jedná o charakteristiku Ing. S. jako zaměstnance, ten pracoval na stavební správě určitě od jejího založení, on sám nastoupil v r. 2001 a pan S. už v té době pracoval na pozici hlavního inženýra projektu. Pro svou zkušenost a praxi mu vždycky byly přidělovány významné zakázky typu modernizace Brno – Přerov na 200 kilometrů nebo s dvoukolejí této trati. Je to zkušený pracovník, dostával ty nejsložitější úkoly, na kterých se podílel a nikdy s ním žádný problém nebyl. Vždycky fungoval standardně ke spokojenosti vedoucích, ať už to byl on, nebo jeho předchůdce. Ví, že je vášnivý fotbalista.
212. Obž. Ing. L. pak výpověď tohoto svědka doplnil v tom smyslu, že jak formulář 81, který byl prezentován, tak souhrnný rozpočet stavby ve stupni DUR i v projektu pro stavební povolení, je závazný formulář včetně zamčených vzorců, který obdrží zhotovitel projektové dokumentace od zadavatele a pracuje s ním. Čili není to žádná lidová tvořivost. Alokaci zdrojů nikdy neřeší zhotovitel dokumentace DUR, ani pro stavební povolení, vždycky je to podklad, který obdrží od zadavatele čili v tomto případě od SŽDC.
213. **Svědék Jaromír S.**, tehdejší systémový specialista SSV SŽDC, u hlavního líčení k věci uvedl, že měl na starosti administraci zadávání veřejných zakázek, tedy připravit zadávací zařízení a zkompletovat dokumentaci pro vypsání výběrového řízení na danou zakázku. Podklady obdržel od kolegy, který měl danou stavbu na starosti, jsou to kolegové- inženýři staveb na úseku technickém. Měl seznam nějakých podkladů, jako např. obchodní podmínky, všeobecné technické podmínky, a potom ke konkrétní stavbě mohly být nějaké konkrétní, třeba zvláštní technické podmínky, které se vztahovaly k té konkrétní stavbě, byl tam např. i návrh smlouvy a ještě měl pokyny pro zadávání konkrétní zakázky. Hodnotící komise byla jmenována nadřízeným, návrh členů komise byl sepsán úsekem technickým, konkrétním inženýrem stavby, a ty měl sepsat a dát ke schválení podle schvalovacího řádu nadřízeným. Když měl hotovou zadávací dokumentaci, muselo k tomu proběhnout schvalování. Nevzpomíná si, zda zadávací dokumentace byla schvalována přímo ředitelem stavební správy nebo dalším nadřízeným v hierarchii struktury SŽDC. Když byla schválena a podepsána ta zadávací dokumentace, bylo jeho úkolem nechat uveřejnit veřejnou zakázku ve věstníku veřejných zakázek, vedle toho se zakázka uveřejňovala na profilu zadavatele. Pokud byla veřejná zakázka uveřejněna, tak tam byla určitá stanovená lhůta, do které mohly jednotlivé firmy podávat nabídky. V této lhůtě si mohly zájemci o výběrové řízení žádat o zadávací dokumentaci, neboť na profilu zadavatele byla uveřejněna jen textová část, nebyla kompletní. Dělo se tak písemnou formou, muselo to být zadokumentováno a zaevidováno. Dále mohl libovolný zájemce vznést dotaz k zadávací dokumentaci, opět písemnou formou. Po ukončení lhůty k podání

nabídek, jednotlivé nabídky vstupovaly do výběrového řízení. Jednotlivé nabídky shromáždil, a jakmile skončila lhůta pro podání nabídek, bylo zahájeno jednání komise, které předával ty doručené nabídky k jejímu jednání. Pak probíhalo jednání komise. Napřed došlo k otevírání obálek, byly zjištěny náležitosti, jestli nabídka splňuje všechny požadavky, jak byla sdělena nabídková cena, dále následovalo posuzování kvalifikací a hodnocení nabídek. Z jednotlivých jednání komise obdržel výstupy a z nich zpracovával protokoly z jednání komise. Tyto protokoly předával členům, kteří je kontrolovali a v případě, že byly z jejich pohledu v pořádku, tak je podepisovali. V případě průběhu jednání komise k jejímu konci, sepisoval zprávu o posouzení nabídek. Byl to jakýsi výsledný dokument z těch jednotlivých jednání komise. Zprávu předával k podpisu, musela být podepsána členy komise, a v případě, že byla podepsána, tak to doporučení nebo tu zprávu předával s protokoly ke schválení svým nadřízeným. O tom, s kým se podepíše smlouva o dílo, rozhodoval nadřízený, buď to byl ředitel stavební správy nebo jeho nadřízený z generálního ředitelství. V případě, že zpráva o protokolech byla schválená, měl administrativní úkol spočívající v přípravě rozhodnutí. Opět rozhodnutí o výběru uchazeče dával ke schválení nadřízeným. V případě, že došlo ke schválení, tak se rozhodnutí o výběru posílalo jednotlivým uchazečům, kteří tím výběrovým řízením prošli a účastnili se čili vítězi a všem uchazečům. Po odeslání rozhodnutí a po uplynutí určité lhůty následovaly další úkony, směřující k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem. Dál už mohla být podepsána smlouva v případě, že nedošlo k nějakému odvolání některého uchazeče, pokud nepodal námitky. Výsledek veřejného řízení byl zveřejňován písemnou zprávou zadavatele o průběhu zadávacího výběrového řízení, kde bylo uvedeno, kdo se přihlásil do tohoto výběrového řízení, s jakými výsledky. Tato zpráva musela být zveřejněna na profilu zadavatele. Kromě profilu zadavatele se zveřejňovala zpráva o zadání zakázky, která následovala až po písemné zprávě zadavatele, na věstníku veřejných zakázek. Pokud se jedná zakázku Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, tu administroval. Postupy, co které zmiňoval, byly obecné, a nevzpomíná si konkrétně na nic nestandardního. V případě této zakázky členem hodnotící komise nebyl, byl administrátorem, tudíž jen zapisoval údaje do protokolu. V tomto případě se mohl účastnit otevírání obálek někdo z firmy SUDOP Praha, kdo konkrétně si nevzpomíná. Byl by zapsán do do prezenční listiny. Pamatuje si jen uchazeče SUDOP Praha a Prodex – Valbek, na další uchazeče už si nevzpomíná. Nabídky bylo možno doručit poštou, tudíž dostaly se cestou přes podatelnu až ke konkrétnímu administrátorovi, tedy například v tomhle případě k němu. Další možností bylo, že nabídka byla doručena osobně, konkrétní uchazeč, zástupce od konkrétního uchazeče tedy donesl nabídku přímo k rukám administrátora. V případě, že by šla přímo k němu, tak by ji označil pořadovým číslem, dále by uvedl datum razítkem s uvedením času na přední stranu obálky. Musel by ověřit, jestli přes podatelnu nepřišla nějaká jiná nabídka. Nevzpomíná si, zda někoho o tom, že přišla nabídka, informoval a jestli se to někdo zajímal. Přípravářem této zakázky byl z úseku technického Ing. Pavel S.. Nevzpomíná si, že by se o potenciální uchazeče zajímal. V případě, že došly nějaké dotazy k zadávací dokumentaci, tak podle povahy toho dotazu, jestli byl technického rázu, což většinou byly technického rázu, tak se obracel na inženýra stavby, to znamená, že by obracel na Ing. Pavla S.. Po otevírání obálek, následuje posuzování kvalifikace, ale nevybavuje si, jestli u téhle zakázky kvalifikace byla posuzována v ten den, bezprostředně po otevírání obálek, nebo se komise usnesla, že bude jednat jiný den. Nevzpomíná si, zda komise shledala nějaké nedostatky u některého z uchazečů. Nevybavuje ani, zda zpracovával nějaký vyzývací dopis, ten by jen administroval, ale ten obsah by musel připravit někdo ze členů komise, obvykle to byl předseda komise a v komisi byl vždy někdo z právního oddělení, tehdy v komisi byla asi Mgr. Lenka D.. Nevzpomíná si, zda byl přítomen posuzování kvalifikačních předpokladů. Uveřejnění v evropském věstníku je povinné u nadlimitních veřejných zakázek. Nadlimitní veřejná zakázka je zakázka od určité peněžní hranice, tu hranici se přesně nevzpomínám, ale bylo to nad 10 až 11 miliónů korun, měnilo se to v průběhu času. Pamatuje si, že **zakázka** byla spolufinancována z fondu EU, ale neví, zda to má souvislost s vyvěšováním v evropském věstníku, domnívá se, že nikoli. Věděl, že v určité fázi zadávacího řízení musí zachovat mlčenlivost, nemůže

sdělovat nějaké informace o zakázkách mimo okruh té komise, čili ani kolegům nebo případně jiným firmám. Dozvěděl se to při svém zaměstnání. Byla to kombinace více informací, jako je směrnice o veřejných zakázkách, zákon o veřejných zakázkách, a z náplně práce. Nevzpomíná si, zda měla SŽDC nějaký Etický kodex, domnívá se, že ano. Myslí, že etický kodex byl doplněn souborem korupčních opatření, ale víc si nevzpomíná. Pokud se jedná o společnost Metroprojekt, to je firma, která také působí v oblasti projektování. Ale jestli s touto zakázkou měl Metroprojekt něco společného, si nepamatuje, Stejně tak SUDOP BRNO. Ing. L. byl zaměstnancem SUDOP Praha, ale neví, v jaké pozici. Nepamatuje si, že by spolu o něčem jednali. Paní Helenu M. zná z elektronické, případně telefonické komunikace. Na pozici administrátora veřejných zakázek s ní mohl jednat ohledně žádosti o zadávací dokumentaci za SUDOP Praha, pokud si dobře pamatuje. Pod jménem Jan V. se mu nic nevybavuje. Po konfrontaci s výpovědí s přípravného řízení svědek uvedl, že je možné, že při výslechu na policii si jej vybavoval. Kateřina L. je kolegyně ze Stavební správy východ, z úseku ekonomického oddělení veřejných zakázek, s touto zakázkou neměla nic společného. Osobu Markéta S. si nevybavuje. Pokud v přípravném řízení uvedl, že s ní mohl něco řešit, již si nevzpomíná, co. Na dotaz, zda mohl mít Ing. S. představu, kdy bude vyvěšeno oznámení o veřejné zakázce, svědek uvedl, že jen nějak rámcově v nějakých týdnech. Nebylo to stanovené přesně, kdy se to vyvěsí.

214. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že nemohl nikomu sdělovat ani to, kolik subjektů si vyzvedlo zadávací dokumentaci a nevybavuje si, že by to dělal. V zadávací dokumentaci se uvádělo, zda je zakázka financována z EU nebo ze Státního fondu dopravní infrastruktury, uvádělo se to v pokynech a ve zveřejněném oznámení o zadání k zakázce i v pokynech pro zadání výběrového řízení. Domnívá se, že i u této zakázky financování bylo uvedeno. Pokud bylo předpokládáno spolufinancování z EU, pak byla povinnost označovat logy EU dokumenty, které byly zveřejňovány, jinak tam uváděna nebyla. O tom, že to bude spolufinancováno ze zdrojů EU, se musel dozvědět z podkladů, které obdržel z úseku technického. V roce 2014-2015 si nevybavuje, zda byly všechny zakázky spolufinancovány z EU. Administroval nadlimitní i podlimitní, tak je možné, že tam byly i zakázky, které nebyly spolufinancované z EU, i financované z EU. Informaci o tom, zda zakázka byla spolufinancována z EU, si sám nemohl zadat, uložit si to do těch podkladů. Musel to konzultovat s příslušným inženýrem stavby, případně s ostatními kolegy ze stavební správy. Prvotně musel mít informaci v podkladech, zda je to či není financované z EU a ověřoval si to i z jiných zdrojů, u nich na stavební správě. Tím podkladem byl papír od úseku technického, kde byla specifikována konkrétní veřejná zakázka z technického oddělení stavební správy.
215. Stejně tak svědkyně **Kateřina L.**, další administrátor veřejných zakázek, popsal náplň práce veskrze shodně se svědkem S.. O revitalizaci Chlumeck nad Cidlinou- Trutnov údajně nic nevěděla s tím, že ji neadministrovala. S kolegou S. však seděla ve stejné kanceláři a připustila, že nabídky se nosily i k nim. Podle ní předsedou komise býval většinou hlavní inženýr stavby, který měl stavbu na starost, zatímco právník se stával místopředsedou. Posuzování nabídek podle svědkyně trvalo i několik dní. Protokoly z těch zasedání hodnotící komise vyhotovovala u sebe v kanceláři. Když přišla nabídka poštou, ležela na sekretariátu. Seznam nabídek ležel u nich v kanceláři. Vždy, když nabídka přišla, tak si ji zapsala, shromažďovaly se u administrátora. Obálka byla označena tak, že bylo zřejmé, kdo nabídku podává. Pokud se jedná o pravidla chování v rámci zadávacího řízení, měla nastudovaný zákon o veřejných zakázkách, tím se řídila. Byl i seznam těch uchazečů, kteří si o zadávací dokumentaci žádali. Když jí přišel doplňující dotaz, tak ihned ten dotaz přeposlala na HIS a na právníka, protože se řešilo, jestli se prodlouží lhůta pro podání nabídek, nebo ne. Odpověď toho textu od nich, překlápila do vzorového dokumentu a zaslala uchazečům tak, aby nebylo patrné, kdo se zeptal, tedy všem, kteří si do té doby zažádali o tu dokumentaci. Domnívá se, že nabídky od SUDOPu nosil muž, ve věku 40 – 50 let, střední podsadité postavy, pak chodil

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

ještě takový statný vysoký pán. Že by byl v SŽDC nějaký etický kodex, si nevzpomíná. Ve vyhlášení zakázky byla kolonka na zdroje financování, okénko evropské a státní. Pokud měla v pokladu tuhle informaci, tak z toho vycházela, to okénko zaškrtnula. I v pokynech pro dodavatele v rámci zadávací dokumentace byl článek „zdroj financování“, je to tam doposud. Veškeré informace jí donesla nadřízená, ten úsek technický jim dává veškeré podklady, dostane to napsané. Pokud se vyhlášovala zakázka spolufinancovaná z EU, v inzerátu se to zakliklo, v pokynech se to napsalo do textu v části zdroj financování, a ještě se dávaly na titulní strany loga EU a ty náležitosti, které měli. V případě, že by to nebylo spolufinancované z EU, tak se to tam dalo, i když se to z fondu EU neplatilo, nevadilo, že to bylo takto označené, spíše by to vadilo obráceně, děvčata, co jsou na fondech, by to nemohly pak použít, když by to nemělo ty náležitosti. Takže to tam mohlo být. Takže, když to neměla v pokynech, tak se označilo, že ze státních rozpočtů, z národních zdrojů. Bylo to případ od případu. Řešila to spíš s ekonomickou náměstkyní, ta měla přehled, ta věděla, když to bylo nejasné, z čeho bude financováno. Podle svých letitých zkušeností se domnívá, že s předpokladem financování z EU byly až **zakázky**, co šly **k realizaci stavby**, tedy to, co bylo po záměru a přípravné dokumentaci, a následně pak ta realizace. Neví, jak se to vybíralo, ona tu informaci, že to bude tahle a tahle ne, dostala. O tom, že by bylo vyloučeno spolufinancování z fondů EU u projektové dokumentace, neví.

216. **Svědék Martin H.** u hlavního líčení uvedl, že na Stavební správě východ působí jako systémový specialista a má na starosti přípravu staveb jako hlavní inženýr stavby. Byl jmenován do hodnotící komise u předmětné zakázky, ale domnívá se, že byl jen náhradník a nahrazoval Ing. V., již neví, proč. Nechce nic zamlčovat, ale upozorňuje, že dříve býval v komisi tak obden. Jako člen komise podepisuje prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti. Na otázku, k čemu se vztahuje mlčenlivost o té zakázce jako takové. Nemá to úplně nastudované, víceméně o tom nikde nemluví, takže se nemusí zabývat tím, co je mlčenlivost jako taková. Na účastníky té soutěže si nevzpomíná, neví, kdo to vyhrál, kdo dal nejnižší nabídku, ale když se to řeší, tak asi ten SUDOP. Asi dal nejnižší nabídku. Tuto zakázku administrovala asi paní L., kromě něho byl dalším členem komise určitě Ing. S., což usuzuje z toho, že je u soudu, jinak neví. Při posuzování kvalifikačních kritérií si to rozdělí na technickou část a na právní část. Někdy se to vyřeší rovnou třeba na té komisi nebo se to řeší dodatečně. Tedy dá se čas na prostudování, na přípravu, posouzení a pak se znovu komise svolá. Pokud se jedná o nedostatky, záleží na tom, o co se jedná, třeba že se vyzývá uchazeč k doplnění, to většinou říká právník, má to nastudované, jestli je to tak závažná chyba nebo není. A když je to závažná chyba, tak se rovnou vylučuje. Většina případů je, že se doplní, protože to jsou nějaké drobnosti, to vyzývají. A v případě, že by to bylo zásadního charakteru, kdy by nemohli tu nabídku přijmout, tak se vylučuje. Lhůta k odstranění nedostatků bývá tak 3 – 5 dnů, počítá se s tím, kolik tam může stačit času tomu uchazeči na to, aby to doplnění sehnal. Zažil, že problémem byly reference ze zahraničí. To samo o sobě není vada, ale musí splňovat dané podmínky. Představitel SUDOP Praha osobně nezná. Z obžalovaných zná jen pana Ing. S.. Jsou kolegové, ale ve stejné kanceláři nesedí. Po osobní stránce ho nedokáže hodnotit, protože v osobní rovině se neznají, po pracovní stránce ho hodnotí dobře. Dále uvedl, že protokoly vyhotovuje administrátor, členové komise je podepisují, vyhotovují se na té komisi, ale když je to obsáhlejší, tak tam čekají, až se to vyhotoví. K rozhodnutí o tom, zda budou vzneseny dotazy či uchazeč vyloučen, může dojít až na druhém či dalším zasedání komise. Někdy je ta zakázka uzavřena prvním zasedáním komise, a někdy probíhá třeba pět jednání té komise a z každého se vyhotovuje samostatný protokol. Je úplně jedno, z jakého státu přijdou reference, důležitá je, aby byly splněny vyhlášené požadavky. Těch referencí někdy ti uchazeči mají 20 a splní to třemi, které stačí, a tím je to vyřešené. Nevzpomíná si, že by se setkal s tím, že se řešila terminologie u slovenských referencí, označování těch jednotlivých projektových stupňů. On jako technik připravuje podklady k té technické části soutěže. Mají vzory, kterými se řídí, je to vždy odvislé od té veřejné zakázky, která se vypisuje. Vždycky záleží na rozsahu, jaké profese potřebují k tomu, aby splnily tu veřejnou zakázku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Kvalifikační předpoklady v podobě těch rereferencí vymezují v návrhu, který posílají dál na podpis, musí to jít přes náměstka a přes ředitele. Od něho to pak jde k administrátorovi. Pokud se jedná o zdroj financování, to je většinou dáno z plánu, že ty zdroje financované už jsou, anebo třeba ještě někdy se to vypisuje a je to z národních zdrojů, což pro ně znamená, že to není OPD nebo CEF a tyto programy. Když to vědí, tak to tam doplní. Vědí to z plánu investiční výstavby, a v podstatě se to řeší na SFDI. Podle toho, jak je to financované, zda se jedná o zakázku nadlimitní či podlimitní, zvolí vzor. Vzory mají nějaké odlišnosti, ale neví, jaké. Na dotaz, zda měli nějaký pokyn na SŽDC v tom smyslu, že u všech veřejných zakázek v tom období 2014 – 2016 mají uvádět spolufinancování ze zdrojů EU, svědek uvedl, že v té době dojížděl operační program Doprava 1, takže hodně věcí se financovalo tady z toho zdroje. Ale oni na technickém úseku vůbec nestanovují zdroje financování. To je v plánu SFDI. Když vědí, že je to třeba z OPD 1 nebo z něčeho, tak to tam napíší. A když nevědí, tak je to z národních zdrojů. Jako hlavní inženýr stavby s uchazeči o zakázku nekomunikuje. Jako komise s uchazeči komunikuje, pokud je nějaké doplnění, nebo něco takového. Plán investiční výstavby podle něho vydává Ministerstvo dopravy, pracuje s ním SŽDC a předpokládá, že i SFDI. Je to excelovská tabulka, v které jsou data. Když působil v komisích, tak jej nikdo nikdo neovlivňoval, jak má hlasovat.

217. **Svědék Karel O.**, další systémový specialista SSV SŽDC, u hlavního líčení vypověděl, že pracuje jako hlavní inženýr stavby na oddělení přípravy staveb. Když se ta příprava stavby dostane do takové fáze, že se soutěží nebo dělá se nějaké výběrové řízení, tak se účastní, kdy on i jeho kolegové jsou jmenováni jako hodnotící komise a jejich náhradníci. Většinou komise bývá složena z 5 členů, v předmětném případě bylo 5 členů. Šel se totiž do archivu podívat, aby si to osvěžil, viděl, že z toho mají nějakou část, mají tam 3 protokoly, mají je evidované v elektronické podobě. Výběrové řízení probíhá standardně tak, že první část je otevírání obálek. Přišly tři nabídky, v této první části se konstatuje, zda jsou v pořádku, to znamená, zda jsou obálky neporušené, zda splnily podmínky, že je nabídka v jazyce, v kterém požadovali a že je návrh smlouvy podepsán oprávněným zástupcem toho člověka, který může jednat za uchazeče. Nahlas se pak konstatuje nabídková cena. Takže to proběhlo v pořádku. A ještě, to je také standardní záležitost, ten den, pokud je všechno takhle jednoduché a v pořádku, tak probíhá další kolo, tedy posuzování kvalifikací. Může se říct termín, nebo může se pokračovat hned. V tomto případě to bylo, že se pokračovalo hned po nějaké krátké přestávce. Tam se zjistilo, že byly tři nabídky, byl to SUDOP Brno, spol. Prodex – Valbek a poslední společnost SUDOP Praha a Metroprojekt Praha. U spol. Prodex – Valbek komise zjistila nějaké nedostatky, kdo z té komise na to upozornil, to neví. Komise zjistila, že jsou tam nedostatky v tom, co požadovali, že některá kritéria nebyla splněna. Konkrétně tam byly dva základní body. Když se dokládají požadované referenční zakázky, tak u této společnosti něco chybělo, nebo měli splněnou část, polovinu, resp. jedna zakázka v té požadované hodnotě, která tam byla, tak tu doložili, a pak tam měli doloženy nějaké další zakázky, z kterých nebylo jasné, že se jedná o příslušný stupeň dokumentace, který požadovali. Bylo to nejasné, protože v tehdejší označení měli přípravnou dokumentaci, která má zkratku PD, takže nebylo zřejmé, jestli je to projektová dokumentace nebo přípravná dokumentace nebo co to je, tak požádali o upřesnění. Byl požadován projekt pro realizaci, což je ten následný stupeň, daleko podrobnější. A pak tam byl nějaký nedostatek u vedoucího personálu, myslí, že tam chyběl životopis podepsaný oprávněným zástupcem a ještě stupeň vzdělání, asi vysvědčení nebo diplom. V takových případech se komise shodne, že je potřeba požádat o doplnění informací, které nejsou kompletní. Myslí si, že tímto byla ta druhá část pozastavena, přerušena do dalšího doplnění. Potom v jejich záznamech nějaký protokol chybí, protože tam mají až poslední protokol, kdy už se hodnotilo jen ze dvou nabídek, a to SUDOP Brno a sdružení SUDOP Praha s Metroprojektem. Prodex – Valbek zřejmě nedoplnil ty informace. V archivaci nenašel ten protokol, kde je uvedeno, že je třeba vyloučit jednoho z uchazečů. Když se na to díval, tak měli začít ten den v 9 hodin, ale v tom posledním protokolu se píše, že se zahájilo, neví, přesně, zda za hodinu či ve 3/4 na 10, čili předtím asi proběhla nějaká část.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Členy komise byli pan Ing. Pavel S., Martin H., který byl tehdy jediný náhradník, pak on, kolegyně Ing. S. a právník Mgr. Lenka D.. Předsedou byl pan Ing. S., a je takové nepsané pravidlo, že ten, čí ta zakázka je, kdo ji připravuje, kdo se jí nejvíc věnuje, má ji na starosti, tak se stává předsedou. V době otevírání obálek nejnižší nabídkovou cenu měl Prodex – Valbek. Jestli to zaskočilo někoho z členů komise, to si neuvědomuje, ani jestli na to byla nějaká reakce mezi členy komise. Nevzpomíná si, kdo přišel na tyto nedostatky. Stává se, že hned ten první den (po otevírání obálek) nejdojde k žádnému vyhodnocení komise, může to být i z důvodu, že se to někomu z komise časově nehodí. Z obžalovaných zná Ing. Pavla S., se kterým sedí v kanceláři, jinak osobně nezná nikoho. Že by s Ing. S. nad rámec jednání v komisi probírali tuhle veřejnou zakázku, tohle výběrové řízení, si nevzpomíná. Pokud se jedná o opatření související s trestním stíháním Ing. S. či touto zakázkou, pamatuje si, že byla nějaká domluva s kolegy, s vedením, s panem ředitelem B. o tom, že se nebude zúčastňovat soutěží nějakou dobu, a potom se to zase vrátilo do normálu. Trvalo to řádově měsíce. Průběh posuzování nabídek byl různý, což bylo dáno i těmi právníky, kteří se účastnili. Domnívá se, že v té době zůstali v té místnosti, posuzovali to všichni, každý si vzal před sebe nějakou nabídku, právník si nechal taky a nějakou diskuzí se to dalo dohromady, četlo se, co chybí. Každý si vzal něco, právník se ptal a měli tam vyhodnocující tabulku a tam se zapisovalo, kdo co našel. Nebo někdo mu to psal a ptal se, zatímco oni hledali. Na SŽDC byli školeni o tom, že pokud by byli neformálně kontaktováni uchazečem-soutěžitelem, nemají jednat a mají to oznámit vedení, třeba řediteli. Že by Ing. S. komunikoval s nějakým uchazečem ve vztahu k otevřenému výběrovému řízení, nezaregistroval, určitě by ho to zarazilo.

218. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že to, co uváděl k této konkrétní zakázce, si nepamatoval, to se dočetl v protokolech. Jak to jednání probíhalo, si nepamatuje, ale utkvělo mu, že při tom otevírání obálek byla taková nepodstatná záležitost, kdy na jedné obálce, byl to asi zrovna ten Prodex – Valbek, správně název stavby, poznámka „neotevírat“, ale byl tam napsaný jiný stupeň, záměr projektu nebo něco takového. Pamatuje si, že tam byl kolem toho šum. Z toho zasedání si dělal stručné poznámky, a ty odeslal na žádost policejního orgánu. Kdo ty protokoly fyzicky zapisoval a kde, to si nepamatuje. Předpokládá, že je podepisoval v den, kdy byly vydané. Že by Ing. S. nosil do kanceláře někdo věci týkající se fotbalu, to nezaregistroval, ale ví, že je fandou fotbalu. V případě, kde je hlavním inženýrem stavby a připravuje veřejnou zakázku, pak zpracovává požadavky na dodání kvalifikace, tu technickou část, administrátor to vkládá do nějakého rastru, kde oni doplňují nějaké dílčí technické části. To jim pak potvrdí technický náměstek, potom to předají na obchodní oddělení, oni si to rozdělí a tam to dostane konkrétní člověk, který to má na starosti. Zdroje financování tam neuvádí, to je určené vždycky **u té stavby**, to kolikrát nevědí do poslední chvíle. Na to mají plánovače, ti dostanou informaci zase někde z Prahy. On tuhle část neřeší, někdo musí říct, z jakého to je programu, jestli to je z CEF nebo z OPD nebo z SFDI, a oni to potom na to konto připraví podle rastru, který je na ten který program, do toho to pak vkládají. Je to úplně jiný formulář, je to podrobnější, ale pro něho se konkrétně ty technické věci neliší. Žádný obecný pokyn, že všude mají uvádět spolufinancování z EU, nemají. Jaký formulář má použít zjistí u plánovačky, ta má zase ekonomický úsek, kde dostávají ty informace. Zjistí to, i když měl na elektronickém disku k dispozici investiční plán, tam může být chyba. Obracel se na paní Pospíšilovou. Informaci o tom, kdo si vyzvedl zadávací dokumentaci, nemá, to má zřejmě administrátor. Nebylo by podle něho v souladu se zákonem o veřejných zakázkách komunikovat před otevíráním obálek. Nic takového u Ing. S. nezaznamenal. K vylučování uchazeče docházelo, je to vždycky nepříjemná záležitost, všechno se prověřuje víc jak dvakrát, je to to poslední řešení, kdy si to ta komise přeje. Ale stává se to, ovšem málo. Že by byl vyloučen uchazeč s nejnižší nabídkovou cenou, si nikdy nevšiml. Ten, co nedodal, co se požadovalo, tak to mohlo být z nějakých důvodů, které nezkoumali, to by byla spekulace, ale stávalo se to. Neví, jestli měl takový uchazeč nejnižší nebo nejvyšší cenu. Pokud se jedná o ty slovenské reference, úplně si to Slovensko nevybavuje. Když je to v rámci České republiky, tak se ty informace dají zjistit lépe.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Dnes na to je systém „Cesta“, kde si spoustu informací o těch referenčních stavbách můžou zjistit. Kdežto, když je to v zahraničí, tak je to asi větší problém. V roce 2015 si asi mohl zjistit, jak se označují stupně projektové dokumentace na Slovensku. Zda to dělali v tomto případě, si nevzpomíná.

219. **Svědkyňe Mgr. Lenka D.**, podnikový právník SŽDC SSV, o níž právnička SUDOP PRAHA hovořila jako o osobě, s níž se na SSV vídala, v rámci své výpovědi před soudem uvedla, že náplní její pracovní činnosti je právní servis, včetně veřejných zakázek, následných smluv, smluv o dílo, veškerých smluv týkajících se staveb, přípravy staveb (dnes už i realizace) a účast v komisích ve výběrových řízeních. Z obžalovaných osobně zná Ing. L., dvakrát se potkali, zná Ing. S., s nímž spolupracovali. Pan L. byl zástupcem a jednatelem SUDOPU, setkali se na nějaké konferenci, potom také na chodbě v zaměstnání v Olomouci na stavební správě Východ, nikdy spolu nic neprojednávali, bylo to někdy v roce 2015. Pokud se jedná o zadávací řízení a veřejnou zakázku Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov v přípravné fázi, neproběhlo podle ní nic nestandardního, dostala dokumentaci ke kontrole, jestli tam je všechno v pořádku dle zákona a jestli právně sedí kvalifikace nastavené od techniků. V komisi se nejdříve otvíraly obálky za přítomnosti uchazečů, pokud některý chtěl být přítomen, přečetli se nabídkové ceny, do této fáze se mohli účastnit uchazeči. Ví, že nabídku podala spol. VALBEK-PRODEX jako sdružení, pak SUDOP Praha, ale neví, jestli ve sdružení, zřejmě také SUDOP Brno, ví, že byly tři nabídky. Nabídky se hodnotí dohromady, rozeberou si je po dvou (originál a kopie), vždy se na to podívají všichni, nezabývá se tím jen jeden, tím se zabývají ihned bezprostředně po otevření obálek. Bylo zjištěno, že uchazeč, který měl nejnižší nabídkovou cenu, tj. sdružení VALBEK-PRODEX, neprokázal technickou kvalifikaci z hlediska referenčních zakázek a nedoložil všechny doklady u koordinátora BOZP jako člena týmu, takže neprokázal technickou kvalifikaci. Tam nebylo zřejmé, jestli doložil všechny zakázky ve stupni projektu stavby, protože na zakázky na projekt nepřipouštěla předložit dokumentaci ve stupni přípravné dokumentace, tj. dokumentace pro územní řízení. U dvou zakázek bylo zjevné, který je to stupeň, jedna jim byla uznána, ve druhé bylo zjevné, že je to přípravná dokumentace, ten špatný stupeň a u těch dalších byl rozpor v označení dokumentace v různých částech nabídky. Na postupech se pak musí shodnout celá komise, tenkrát se hodnotily všechny nabídky, musely se zkontrolovat všechny nabídky a všechny, u kterých došlo k nějaké chybě, nebo nedostatku, nebo by chyběla nějaká část kvalifikace, by se musely vyzvat současně. Dnes už je ten postup trochu jiný. Pokud se na tom komise shodla, že takto to je, že tam něco chybí, tak ona jako právník sepsala ten obsah výzvy vůči tomu uchazeči, aby doplnil, doložil, objasnil, co chybí. Má pocit, že u nikoho dalšího nedostatky nebyly. To posuzování se dělo v den otevírání obálek. Pak vzala nabídku k sobě, jednání se přerušilo, musela napsat obsah výzvy, to pak dala administrátorovi, nebo tomu, kdo měl zakázku na starosti, ten to vypravil zhotoviteli, ona musela popsat, co má uchazeč doložit a objasnit, v čem spočívá nedostatek kvalifikace. Zpracování vytykáací výzvy trvalo jeden až dva dny, dle náročnosti. V jednodušších případech se poskytuje uchazeči lhůta na vyřešení nedostatků v délce třech pracovních dní. Je to na komisi, může být i delší, vnitřní předpis na délku lhůty není, je to na shodě s komisí, minimum tři pracovní dny. Pak se čeká na odpověď uchazeče a podle dodržení lhůty odpovědi, se svolá další jednání komise a posuzuje se odpověď. Jestli odpověď nepřijde ve lhůtě, tak dle právní úpravy se musí uchazeč vyloučit, nabídka se musela vyřadit. Tady došlo k vyloučení uchazeče, protože uchazeč neodpověděl na výzvu, zákon říkal, že komise je povinna ho vyloučit. Pro ostatní uchazeče to znamenalo, že postupují do hodnocení zakázky, takže jsme museli vybrat dalšího v pořadí, tady to bylo podle nabídkové ceny. V komisi byl s ní p. S., pí S., Ing. O., Ing. H.. Předsedu komise volí, je to hlavní inženýr stavby, v tomto případě to byl Ing. S.. Když připravovala vytykáací dopis, s nikým dalším to nekonzultovala. V den otevírání obálek přesně věděla, jaké jsou nedostatky, bylo to poměrně jednoznačné, navíc chyběl doklad u koordinátora BOZP o vzdělání, ten vůbec nebyl. Ona není schopna posuzovat kvalifikaci, i když má názor, je to na technících. Dle zákona je

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

dvoutřetinová účast techniků. Ti posuzují obsahy dokumentací, jestli je to přípravná dokumentace či projektu stavby. Tady to bylo zavádějící a reference byly zahraniční. Kdyby byla podaná jenom jediná nabídka, neprovádělo by se hodnocení, posouzení kvalifikace by se muselo provést, tam by žádný rozdíl nenastal. V té době už se jediný uchazeč mohl stát vítězem, ale, také ho mohli rovnou vyloučit, což se nestalo. Uvědomuje si tu změnu zákona, že stačila jediná nabídka, když hodnotili tento dokument. Obsahová část protokolů ke všem třem protokolům o posouzení kvalifikace všech tří uchazečů byla vyhotovena ihned první den, vypisují to ručně a pak se to přepisuje, minimálně v té ruční podobě si poznámky hned ten první den odnášela. V případě, že by uchazeč v krátké lhůtě nestihl doplnit, má možnost požádat o prodloužení nebo o prominutí zmeškání této lhůty. V běžné praxi, i když si termíny hlídali, se to někdy stávalo. Ze spol. SUDOP Praha a.s. zná osobně jejich právničku Mgr. S., která kdysi pracovala na Správě železnic, od té doby se znají, pracovala na Stavební správě západ, potkávaly se na poradách právníků. Když pracovala na SUDOPu Praha a.s., vídávaly se pracovně, projednávaly smlouvy, dodatky, nebo věci, které byly potřeba, protože to pokračuje, že po vyhodnocení a vydání rozhodnutí se uzavírají smlouvy, takže pokud bylo potřeba nějakých dokladů, někdy je posílali, někdy je dovezla osobně, nebo se účastnila komisí při otevírání obálek. Mimo budovu pracoviště zašly na kávu. V roce 2015 se vídaly tak jednou, dvakrát do roka. Paní S. se zná s paní S., zda i s paní L., neví. Ze SUDOPu Praha a.s. dále zná Ing. P., viděla ho jednou, nedokázala by ho už identifikovat. Také zná vedoucího projekčního střediska Ing. R. a vedoucího střediska v Hradci Králové- Ing. H. Vídají se při realizaci zakázek. S nikým ze SUDOPu Praha neřešila výběrové řízení a nebyla s nikým z nich v té době v kontaktu. Ze spol. PRODEX a VALBEK nezná osobně nikoho. Podle jména zná Ing. H. z VALBEKU a Ing. L., osobně je ale nikdy neviděla, zná je jen jejich jména ze smluv. Hovořila s nimi telefonicky, kvůli dodatkům ke smlouvám v rámci nějaké realizace. Nabídky na Stavební správu východ se nabídky v té době doručovaly na sekretariát u p. ředitele, případně administrátorovi, proti podpisu. Ze spol. SUDOP Brno zná Ing. Ch., Ing. M., JUDr. Z., Ing. M., Ing. H., Ing. P.. Helenu M. zná podle jména, ale nepotkaly se. Jan V. je manžel pí S., na policii si to nevybavila. Účastnil se za SUDOP Praha některých otvírání obálek. Způsob financování projektové dokumentace ke stavbě se určuje na ekonomickém oddělení v Praze, ona s financováním nemá nic společného. Ví, že může být kombinace EU a SFDI, anebo jen SFDI. V zadávací dokumentaci je vždy napsán předpoklad, z čeho se bude financovat. Museli to mít i ve smlouvě. Vždy se psal předpoklad, buď z EU a SFDI, nebo jenom ze SFDI. Sdělovalo se to pro EU, pokud byl předpoklad, že by se zakázka financovala z EU, tak to předpisy vyžadovaly a pak už bylo jedno, jestli se to nakonec z EU financovalo, nebo ne, ale pokud to tam nebylo, tak byl problém. Předpoklad se dával ve všech nadlimitních smlouvách. Pokud by vítězný uchazeč odmítl uzavřít smlouvu o dílo, záruka by mu propadla. Pokud uchazeč s nejnižší nabídkou neodpoví na vytykáací dokument, tak se mu vrací. Pokud se jedná o jejich zakázky, stupeň dokumentace si mohou zjistit sami, nyní mají centrální systémy a registr smluv. V té době se to vždy řešilo cestou výzvy, nikdy si to sami nezjišťovali. Vyzývají vždy, protože musí jednat s péčí řádnou hospodáře, takže musí vyzvat všechny uchazeče, který měl nedostatky v kvalifikaci. V případě výzev k doplnění referencí z jiných států vyzvala, a to k referenci z Ruska a Polska. Zda vylučovali kvůli referencím ze Slovenska, neví. Po technické stránce to má na starosti hlavní inženýr stavby, v této zakázce Ing. S. figuroval i po roce 2016, do konce zakázky. Pracoval na SSV do r. 2019. Kdy zakázka skončila, zjistí, až když má vrátit bankovní záruku za provedení díla nebo pokud se po ní chce vypracovat dodatek z důvodu prodloužení nebo změny díla, tak v tom okamžiku to řeší. V souvislosti s otevíráním obálek jí obžalovaný S. nesdělil, že by tu věc řešil s někým ze SUDOPu. Členové komise mají povinnost vyjadřovat se k podjatosti, podepisují prohlášení na začátku sezení před otvíráním obálek. Obsahem prohlášení je, že nejsou podjati k té zakázce, že nemají vztah k žádnému z uchazečů. Restauraci „Plán B“ zná, je pět až deset minut od Stavební správy Východ, chodí tam občas na obědy, někdy i s paní S., možná to bylo i 24. 6. 2015. Současně s pí. S. a s p. L. najednou se možná potkali na konferenci v Olomouci. Na zasedáních hodnotící komise v té době nebyl počítač, dnes už to zapisuje administrátor, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

jestli v té době, neví. Protokol vyhotovoval administrátor a ona dodala obsah jednání, třeba výzvy, nebo toho, co v tom bylo špatně, pokud tam nebylo nic nestandardního, tak jenom administrátor. Protokol o otvírání obálek podepisovali ten den, protokol o hodnocení nedokáže říci. Smlouva mezi SŽDC a SFDI na daný rok je jí známa, a to na každý rok. Obsahem smlouvy je objem finančních prostředků přidělovaných na daný rok pro jednotlivé stavební správy. Dále tam vyjmenované jmenovitě stavby, obsah, objem globálních financování. Jde to centrálně a je to věcí ekonomického oddělení. Pravidla pro financování programu stavebních prací z rozpočtu SFDI jí nejsou známa. Po jejich předložení (č.l. 12484-12502) svědkyně uvedla, že s těmito pravidly byla seznámená, pravidla byla závazná pro zaměstnance SŽDC, řídili se jimi při vypisování veřejných zakázek. Ale část financování nekontroluje, je to věcí ekonomického oddělení. Způsob financování ve vyhlašování veřejné zakázky zřejmě souvisel se smlouvou mezi SŽDC a SFDI a pravidly, ale neví, jak. Neví, zda je přímo ve výzvě, kterou posílají uchazeči, nějaké poučení o možnosti požádat o prodloužení stanovené lhůty. Ing. S. zná 23 let. Před svým odchodem do penze byl stále kolegiální a pracovitý zaměstnanec, v soukromí sportovec, zajímal se o kopanou, něco s dětským fotbalovým oddílem. Po zásahu policie nedošlo ke změně pracovního zařazení p. S., protože nebyl odsouzen, nebyl tedy důvod. Podjatostí člena komise se v té době rozuměl osobní vztah k uchazečům, osobní kontakt například na úrovni rodinných dovolených. Uchazeči byli všichni, kteří podali nabídku, právnické i fyzické osoby. Nevzpomíná si, že by někdy člen komise nepodepsal prohlášení o podjatosti. Nominanti nevěnovali moc pozornosti tomu, co podepisují.

220. Dále byla před soudem vyslechnuta **svědkyně Lenka S.**, která vypověděla, že v předmětné době pracovala jako přípravař staveb na Stavební správě východ. Náplní její činnosti byla příprava staveb, zahájení, zadávací podklady technického charakteru, účast na výběrových řízeních jako člen komise, dále jednání zaměřená na technická řešení, aby byla připravena k realizaci, od dokumentace pro územní řízení až po stavební povolení. Má vystudovanou vysokou školu v Žilině, obor Stavba, údržba a rekonstrukce tratí. Z obžalovaných zná p. S., jako kolegu ze Stavební správy východ, kam přišla v r. 2012. Zná p. L. ještě ze Stavební správy Praha, kde od r. 2003 pracovala na realizaci staveb. Mimopracovně ho viděla při publikaci jeho knížky o historii železnice. Ing. H. jí nic neříká. Byla jmenována do komise pro posuzování výběru zakázek na dokumentaci pro stavební povolení u akce Revitalitace tratí Chlumec n.C.-Trutnov. Začátek byl veřejný, protože tam byl někdo z firem, takže se otevíralo, kontrolovalo se, jestli nejsou poškozené obálky a přečetlo se. Pak byla neveřejná část, kde se zkontrolují všechny podmínky, které jsou dané ze zadání, tzn. zakázky, odborníci, specialisté na jednotlivé profese s odpovídajícím vzděláním a délkou praxe. Techniků je v komisi více, rozdělí se dle předpřipravené tabulky. Posuzování odpovídalo její kompetenci, neboť je také technik, takže i ona to dělala. Tehdy byli tři uchazeči, zjistilo se, že u té, která měla nejvýhodnější cenu, chyběl člen odborného personálu, nebyl doložený vůbec, což bylo zásadní, tak se to muselo doptat. Neví, kdo na to přišel, že to u jedné nabídky chybí, ale přišlo se na to ihned. Doptávala se jen jedna nabídka, ostatní uchazeči nedostatky neměli. Uchazeči bylo sdružení PRODEX, SUDOP PRAHA a SUDOP BRNO. Ten den se to ukončilo a závěr byl, že se musí obeslat firma k doplnění, to zařídilo právní oddělení. Lhůta tři nebo pět dní vychází ze směrnice. Pokud uchazeč odpoví opožděně, měl by se vyloučit, v tomto případě se tak stalo, nebyla dodána uspokojivá odpověď. Jak dlouho se čeká na vyloučení uchazeče po skončení lhůty, neví. Další jednání komise se svolává dopředu tak, aby tam byla nějaká rezerva. Pokud uchazeč neodpoví, neví, co se stane se zárukou. Před otvíráním obálek podepisují prohlášení, obsah si nevybaví, jen mlčenlivost, že nebude jinde o zakázce mluvit. Paní Markétu S. zná jako kolegyni, pracovala na Stavební správě Praha na právním oddělení. V současné době je na SUDOP, od r. 2010, občas si zavolají, tykají si, schází se na jednáních, jinak není čas se vidět mimopracovně. Od r. 2010 si nevzpomíná, že by spolu byly mimo SUDOP a Stavební správu. Určitě s ní nemluvila o téhle stavbě. Restauraci „Plán B“ nezná. Na stavební správě východ se sešly ve složení Markéta S., Lenka D., ale už neví, co řešily. Na otvírání obálek u této zakázky byl přítomen ze strany uchazečů pán, co chodí za SUDOP, dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

neví. Jestli byl někdo při otvírání obálek z přítomných překvapen nebo zaskočen, neví. Jan V., je ten pán, který chodil na otvírání obálek za SUDOP, je spřízněn s paní S.. Pokud v přípravném řízení uvedla, že neví, kdo to je, tak si to nejspíš tehdy nespojila. S Miroslavem B. ohledně této veřejné zakázky nic neřešila. Posuzování nabídek si tyto rozdělí tak, aby každý dělal jednu nabídku. Neví, kterou nabídku četla ona. Neví, jestli ona objevila nesrovnalosti, pouze si pamatuje, že se muselo vyzývat. Protokoly o jednání hodnotící komise se vyhotovovaly v letech 2014-2015 na místě a podepisovali je v zasedací místnosti ještě ten den. Když jsou nabídky většího rozsahu, nebo delší realizace, tak to trvá delší dobu, tak nelze za jeden den zjistit nesrovnalosti. V nabídkách na projektovou část je toho méně, ty nepovažuje za nabídky většího rozsahu. Nedostatek u uchazeče byl shledán hned, když se listovalo, hledalo, vyplňovalo, proto se vyzýval. Většina projekčních dokumentací je financována z jejich zdrojů, jenom výjimečně jsou projekty jako např. modernizace železničního uzlu Pardubice, které byly financovány z CEFu. Pokud se jedná o program CEF, na generálním ředitelství mají oddělení, kde vyberou zakázky, pak se žádá o financování, pokud má žádost kladný výsledek, tak se to promítne v dokumentaci pro stavební řízení, protože požadují, aby dokumentace na hlavičkách měla své označení a smlouvu. Nesetkala se s případem spolufinancování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení z fondu OPD I nebo OPD II, ona takovou stavbu neměla, měla jen z CEFu. Kolik uchazečů se přihlásilo, kolik si jich vyzvedlo zadávací dokumentaci k projektu stavby, který připravovala, nevěděla, až když se ty nabídky přinesly. Ani v případě projektu stavby, který připravovala, nevěděla, kdo a u koho si vyzvedl zadávací dokumentaci, je to práce obchodního oddělení, nesedí ani v Olomouci, sedí v České Třebové.

221. Pokud se jedná o posouzení věrohodnosti výpovědí shora uvedených svědků ze SSV, soud přihlížel k tomu, že svědci S., O. a H., kteří byli členy hodnotící komise, mohli záměrně zamlčovat okolnosti průběhu posuzování nabídek, aby si sami nepřivodili problémy. Nelze však vyloučit, že si skutečně průběh tohoto zadávacího řízení nevybavují, že při objemu pracovních povinností jen nevěnovali pozornost tomu, co a proč řeší a vymýšlí jejich kolegové v komisi, Ing. Pavel S. a Mgr. D., a jen dodatečně stvrdili svým podpisem protokolaci jim předloženou. Přesto nelze přehlédnout, že L.S. vystudovala vysokou školu v oboru stavby železnic v Žilině a dá se předpokládat, že byla způsobilá terminologii ve slovenských referencích v případě pochyb či neznalostí ostatních členů komise sama objasnit. Výpověď svědkyně L.D.é pak soud v části týkající se okolností tvorby vytýkácí výzvy považuje za nepravdivou, neboť, jak je zřejmé z elektronické dokumentace (tzv. vlastností dokumentu) a telefonické komunikace Ing. L., tato svědkyně na základě dohody Ing. L. a Mgr. S. (právničky ze SUDOPu) s vědomím Ing. S. účelově a na objednávku Ing. L. vyhledávala (za součinnosti K.L.) nedostatky v nabídce sružení PRODEX-VALBEK, kdy za tímto účelem se i osobně setkala s Mgr. S. a patrně i s Ing. L. a Kateřinou L., a následně sama vytvářela minimálně obsahovou část protokolu o posouzení nabídky a vytýkácí žádosti. Samo toto jednání bylo v rozporu minimálně se zákonem o veřejných zakázkách. Pokud se jedná o vytýkané nedostatky, tento postup lze sice z hlediska zákona hodnotit jako legální (či legitimní, jak ho označoval sám obžalovaný Ing. L. v hovoru s Ing. S.), avšak je otázkou, zda by takto precizně bylo postupováno, nebýt okolnosti, že cenová nabídka PRODEX-VALBEK byla nejnižší a zda lhůta tří dnů poskytnutá k odstranění nedostatků nebyla nepřiměřeně krátká. Pokud měl soud k dispozici žádost o odstranění nedostatků v případě technicko-provozní studie VRT, kdy nedostatky spočívaly rovněž v nutnosti zajištění řádných referencí a doplnění nedostatku v životopisu jednoho z pracovníků, pak taková lhůta byla ze strany SSZ volena jako desetidenní (6.3.-16.3.2015), a to se dokonce jednalo o uchazeče druhého v pořadí. Při absenci znalosti soudu obvyklé praxe zadavatele je sice obtížné hodnotit, zda reference ze SR bylo možno uznat bez dalšího objasňování, avšak dle subjektivního názoru soudu poskytovaly dostatečný podklad pro posouzení, o jaký stupeň projekčních prací se jednalo, pokud v předmětu zakázky je uvedena zkratka DSPRS ve škále stupňů: DÚR, DSP, DRS, DPRS, DVZ, AD. Pokud by totiž jedinou závadou nabídky byl absentující

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

doklad o dosaženém vzdělání člena vedoucího personálu dodavatele na pozici koordinátor BOZP Petra K. a podpis oprávněné osoby na jeho profesním životopisu, což byla mimo jiné záležitost právě Ing. H., neboť Petr K. byl pracovníkem Valbeku spol. s r.o., pak by se laxnost k doplnění takového nedostatku jevila jako podezřelá, a proto podle soudu bylo třeba nalézt závady vyžadující větší časovou náročnost a aktivitu uchazeče. Pokud se jedná o výpověď svědkyně Kateřiny L., která se vyjadřovala v tom směru, že předmětnou zakázku neadministrovala a nic o ní neví, pak je na místě upozornit na zjištění učiněná na základě odposlechů, tedy, že právě s ní měl být Jan V. dohodnut na předání nabídky SUDOPu a tato měla s ostatními (L., S., D.) sedět a vymýšlet dotazy pro PRODEX-VALBEK. Svědek H. a B. se dokonce domnívali, že ona tuto zakázku administrovala, tedy zjevně byla mnohem aktivnější při administraci této zakázky než pan S. (kdy její zásahy do administrace lze vyvodit i z poznatků učiněných na základě zkoumání výpočetní techniky). Stejně tak svědek S. (administrátor zakázky) si však musel být vědom nestandardnosti v průběhu zadávacího řízení, minimálně čtených dodatečných změn v protokolu o posouzení kvalifikace č.2.1 ze dne 22.6.2015 trvajících až do 8.7.2015. Soud pak rovněž neuvěřil svědku M.B. jeho odstup a neinformovanost o zadávacím řízení k této zakázce, neboť z odposlechů je zřejmé, že byl v souvislosti s touto zakázkou v průběhu zadávacího řízení Ing. L. opakovaně kontaktován, dotazován, ale i osobně navštíven (dne 24.6.2015).

222. Dále soud u hlavního líčení vyslechl svědky z řad zástupců a pracovníků neúspěšných uchazečů o tuto zakázku (eventuálně za souhlasu stran přečetl jejich výpověď z přípravného řízení). Ze společnosti Valbek spol. s r.o. se jedná o **svědkyni Martinu D.**, která před soudem vypověděla, že je zaměstnankyní uvedené společnosti, jejím přímým nadřízeným je Lukáš H., podílil se na tvorbě nabídek, dává je dohromady, je zodpovědná za správnost podání nabídky, že má všechny náležitosti, že splňuje všechna kvalifikační kritéria, referenční věci apod. Ohledně zakázky Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov si nepamatuje detaily, protože denně rozesílá 1 - 3 nabídky. Nepamatuje si, zda tato nabídka byla realizována. Rozhodnutí, jestli má připravovat nabídku, jí vždycky dá Lukáš H., a na základě jeho rozhodnutí, že do výběrového řízení půjdou, potom dává dohromady všechny potřebné dokumenty. Chodí jí do e-mailu různé souhrny výběrových řízení, zhruba to prochází a ta výběrová řízení, o kterých si myslí, že by je mohla zajímat, předá panu H.. Ona schraňuje podklady pro referenty, musí mít všechny dokumenty, jako výpisy z rejstříku trestů, výpisy z obchodního rejstříku, všechno musí mít platnost, u prohlášení zajišťuje podpisy, vytváří či vyplňuje formuláře, podle toho, jak je ta zadávací dokumentace stanovena. Smlouvy o dílo jsou většinou vzorem zadávací dokumentace, kde mají ve většině případů povinnost jen vyplnit určité iniciály, tam už se nesmí nic měnit. Jedná se o zakázky na projektovou dokumentaci, realizace staveb v činnosti Valbeku není. Stává se, že Valbek chodí do výběrových řízení v nějakém sdružení, když nemá osoby, které mají tu příslušnou kvalifikaci, což zase zjistí u kolegy H.. Pokud jsou účastníkem sdružení někoho jiného, kdo je vedoucím, dodávají mu potřebnou dokumentaci. Se společností PRODEX se také spolupracovalo při nabídkách. Z PRODEXU zná lidi z administrativy a vedoucího té organizační složky, protože jsou součástí holdingu. Bankovní záruku k výběrovému řízení poskytuje většinou vedoucí sdružení, ale stalo, že ačkoliv Valbek nebyl leaderem sdružení, přesto bankovní záruku poskytl. V době, kdy se ještě nabídky nepodávaly elektronicky, raději nespolehal na služby České pošty, ale nesli to osobně na podatelnu s předávacím protokolem. Jméno V. jí nic neříká, není si vědoma, že by pracoval pro Valbek, ani v souvislosti s PRODEXem jí to jméno nic neříká. To, co je v čestných prohlášeních, se odvíjí od zákona o veřejných zakázkách. Ve většině případů je formulář čestného prohlášení v zadávací dokumentaci. Netuší, jakým způsobem se stanovuje nabídková cena ve Valbeku, ona dostává cenu hotovou, a to od pana H. ve většině případů, nebo to může být od hlavních inženýrů v ateliéru. Nikoho ze spol. SUDOP Praha nezná, ze spol. METROPROJEKT Praha také ne. Jako pracovní e-mailovou adresu používala v roce 2015 asi: xxx Pokud se jedná o komunikaci ze dne 28. 7. 2015

mezi ní a paní V., kde jí oznamuje, že se jim vrátila bankovní záruka od zadavatele, svědkyně uvedla, že chtěla jen vědět ten proces vrácení do banky, tak potřebovala informace, co se stalo s tou zakázkou, jaký má uvádět důvod proto, že záruku vrací bance. Vůbec netuší, proč jí paní V. píše, že je vyřadili a že to bylo potřeba. Také si nevybavuje, zda se tato komunikace týká veřejné zakázky revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov. Je to možné, že Valbek či jejich partner používali nějaké reference ze Slovenské republiky. I u PRODEXU se s tím setkala. Nevybavuje si konkrétní případ, kdy společnost Valbek byla vyzvána k objasnění použitých referencí ze Slovenské republiky, k té terminologii, zkratkám, ale může se to stát. Je to celkem běžná praxe, určitě by podali vysvětlení s odkazem na nějaké zákony nebo celkový seznam zkratk k zadávací dokumentaci, která se v ČR může nazývat trošku jinak než na Slovensku. Ale v této věci na tom určitě neparticipovala. Běžně komunikují i se slovenským PRODEXem. Nevybavuje si, že by někdy byla společnost Valbek vyřazena z důvodu neuznání referencí ze Slovenské republiky. Nikdy nevolala ze své pozice zadavatelé, aby zjistila, kolik se přihlásilo uchazečů, kolik si jich vyzvedlo zadávací dokumentaci, kolik bylo podáno nabídek. To se nedělá. Je to v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Nikdy nekomunikovala se zástupci zadavatele, SŽDC, že by měl být nějaký uchazeč vyloučen z nějakých důvodů, není to možné. Nevybavuje si veřejnou zakázku zadavatele SŽDC na zvýšení traťové rychlosti v úseku Havlíčkův Brod-Okrouhlice, ani to, že by někdo sdělil, že zakázka Chlumec nad Cidlinou – Trutnov není prioritní, že je z hlediska firmy prioritní jiná zakázka. PRODEX se specializuje na projektování železniční dopravy a Valbek na projektování silnic, mostů, budov. V roce 2015 ohledně výše uvedené zakázky, by to připravoval PRODEX, který v té době řídil pan L., takže by nabídka byla v jeho kompetenci. Když přijde dotaz od zadavatele o upřesnění nabídky v případě železniční zakázky, kdy vedoucím sdružení by byl PRODEX, přišel by dotaz vedoucímu sdružení, tzn. PRODEXU a ten by to vyřizoval.

223. Dále byla za souhlasu stran u hlavního líčení přečtena výpověď **svědka Ladislava Š.**, dalšího z jednatele společnosti Valbek, který vypověděl, že měl na starosti výrobní stránku, zatímco obviněný H. obchodní stránku. Některé věci konzultovali s vlastníkem společnosti Ing. Romanem L.. Společnost se zabývala projekční a konzultační činností ohledně projektování staveb, kdy tato činnost generovala pravidelně zisk. Veřejné zakázky se podílí na objemu zakázek asi ze 70 %, kdy hlavním zákazníkem byla ŘSD. Cenové nabídky ve společnosti Valbek připravovaly různé osoby. Rozhodující pro ně byla efektivita zakázky, dále zda se jedná o strategickou zakázku s možným pokračováním, velikost zakázky, kapacita. Přesný schvalovací proces účasti v zadávacím řízení nebyl stanoven, kdy záleželo na velikosti veřejné zakázky. Nabídkovou cenu vytvářelo obchodní oddělení, kde působily Martina D. a Gábina M.. Kontrolu tvorby nabídkové ceny měl na starosti Ing. Lukáš H.. Společnost Valbek se většinou účastnila zadávacího řízení samostatně. Záleželo to na referencích a profesích, pokud je neměli, tak spolupracovali se sesterskou společností PRODEX, nebo se společností METROPROJEKT či společností SATRA. Nabídku vytvářela kolegyně Martina D., kdy nabídka se doručovala buď osobně, nebo poštou. Svědek uvedl, že o účasti ve veřejné zakázce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ mu není nic známo. Dočetl se o tom až v usnesení policejního orgánu. Uvedl, že je to ale běžné, že to jako jednatel neví. Jednalo se o železniční stavby, kterou Valbek ve výrobních kapacitách nemá. Valbek se zabývá jen tunely a mosty. Projektováním železničních staveb se zabývá sesterská společnost PRODEX. Proto byly ve sdružení. S žádnou činností, která souvisí s touto veřejnou zakázkou, se do kontaktu nedostal. Neměl o této veřejné zakázce žádné povědomí. Měl to na starosti obviněný H., kdy s ním žádné záležitosti ohledně zakázky neřešil. Svědek uvedl, že neví, zda v roce 2015 a 2016 řešili v jiném případě dodatečné doložení kvalifikace nebo vyloučení z veřejné zakázky pro nedoložení kvalifikace. Není mu známo, zda došlo ze strany Valbek k faktickému plnění této veřejné zakázky. Společnost SUDOP zná, kdy byl v kontaktu s členy představenstva. S Ing. L. se znají osobně, běžně se ale nepotkávají. Ohledně této veřejné zakázky s ním nic neřešil. Zda to řešil někdo jiný z Valbeku svědek nevěděl. K osobě obviněného S. uvedl, že ho nezná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

224. **Svědék Ing. Roman L.**, bývalý jednatel Valbek spol. s r.o., předseda představenstva a spolumajitel společnosti VALBEK-EU, a.s., do jejíhož holdingu patří společnosti Valbek spol. s r.o. i slovenský PRODEX se svou organizační složkou v ČR, o předmětné zakázce údajně neměl žádné poznatky, z obžalovaných znal jen Ing. H. s tím, že ho viděl jednou na silniční konferenci. Výběrová řízení a projektová dokumentace nespádají do jeho kompetence, neboť firma samostatně hospodaří jednotlivé celky, které jsou plně zodpovědné za naplněnost zakázek, za plánování a ekonomiku, jejíž průběh s kolegy jen sledují. Je v kompetenci jednatelů nebo statutárních orgánů rozhodnout, vybrat do jakého výběrového řízení se půjde, vyhledávat si tyto příležitosti. Ze strany vedení Valbeku nebo PRODEXU zakázka Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov nebyla nijak konzultována. Akcionář podle svědka reaguje na okolnost, že z důvodu nějakého pochybení zpracovatele nabídky nedojde k vítězství ve výběrovém řízení, určitě se to řeší, ale jenom informativně, čas od času se něco nepovede. Že by se něco nepovedlo u zakázky Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov, o tom informován nebyl. Nedostaly se k němu žádné informace, jakým způsobem toto výběrové řízení probíhalo.
225. **Svědék Peter L.**, vedoucí PRODEX spol. s r.o., organizační složky, před soudem uvedl, že uvedená společnost se věnuje čistě železničním a všemu, co s železnicemi souvisí. Když byla vypsána soutěž na zakázku Chlumec nad Cidlinou – Trutnov, podali nabídku, kde měli nejnižší cenu a byli vyzváni, aby doložili reference. Reference se jim nepodařilo sehnat, protože v té době byli začínající firmou, byli na trhu dva roky, a používali do soutěží reference vydané Slovenskem. Chtěli tam něco dovysvětlit s tou referencí, ví, že se kolegyně obrátily na dráhy na Slovensku, ale nestihlo se to doložit. A pak přišlo vyloučení. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že o této zakázce toho moc neví, ale stanovoval cenu, nabídky dělala kolegyně V.. Z obžalovaných zná Ing. L., protože byl 18 let (1995-2012) zaměstnancem SUDOPu Praha, zná samozřejmě i pana H.. PRODEX je totiž dceřinná společnost VALBEK EU, který zaměstnává pana H.. Ceny připravují spolu. S panem H. a s panem L. si sednou, pokud se jim nějaká zakázka líbí a domluví se na nabídkové ceně. Nabídku podávají ve sdružení s Valbekem spol. s r.o. Jen u menších akcí dávají nabídku sami za Prodex. Pan H. má na starosti koordinaci v rámci skupiny VALBEK EU. Zda má pan H. něco společného přímo s Valbek spol. s r.o., neví. Pokud se jedná o tvorbu nabídkové ceny, ta vychází z maximální ceny. Když se ta cena překročí, tak hrozí, že zakázka bude zrušena, takže se všechny firmy snaží dostat do této ceny. Mají předepsaný formulář, do kterého se vpisují položky, které jsou rozpoložkovány, je to součástí té nabídky, v zadávací dokumentaci je to samostatná příloha, jmenuje se rozpis ceny a ta cena se musí vepsat do určitých položek, který obsahuje ten rozpis ceny. Je to spíše kvalifikovaný odhad, protože přesná cena se stanovit nedá a mohou vzniknout i vícenáklady. Ing. H. se na této tvorbě podílel jen tak, že si řekli, jakou cenu musí dát, pokud to chtějí vyhrát. Dává se nižší cena. On tedy udělal rozpočet na tu stavbu a pak si řekli, že prostě dají takovou cenu. Čili cena vycházela z toho jeho výpočtu. Ing. H. do toho nezasahoval. Lídrem sdružení byl PRODEX, protože se věnují primárně těm železničním stavbám, takže, když jdou ve sdružení s Valbekem, je lídrem PRODEX. Podklady pro zpracování nabídky tehdy shromažďovala paní V., ta nabídku i vytvořila. Neví, kdo byl určen jako kontaktní osoba pro zadavatele, to neřeší. Pošta od zadavatele ale chodí na firmu-na lídra sdružení. Neví, kdy a jakým způsobem byla předmětná nabídka podávána, ani zda byla kolegyně na otevírání obálek. V té době sdružení Prodex- Valbek paralelně určitě podával i obdobné nabídky, protože v té době končil operační program Doprava II a neustále se říkalo o tom, že se nestíhá vyčerpávat ty eurofondy, tak těch zakázek bylo hodně. Tehdy podávali ročně více než deset nabídek, spíš až dvacet. Zda by měli kapacity na realizaci všech zakázek, jichž se účastnili, není schopen říct, ale neprobíhá to v jeden čas. Ale kdyby klaplo všechno, měli by velký problém a nemohli by to dělat. Jsou tam penále. Valbek o průběhu výběrového řízení neinformoval, to nedělá. Když vyhrají, to jim sdělí. O výzvě k odstranění nedostatků informuje Valbek jen, když to s nimi souvisí. Nikoli, když je nedostatek

na straně PRODEXu. Jak se dozvěděli o vyloučení, neví, možná s nimi komunikovala kolegyně V.. Ta měla získat tu referenci ze Slovenska. Z Valbeku paní V. komunikuje s příslušným projektantem, který se případně dává do té nabídky nebo s paní D.. Podíl Valbeku záleží na zakázce, objednávají se u nich například mostaři či pozemáci a podle toho se stanovuje to procento, odhadovaný procentuální podíl. Neví, jaký podíl Valbeku byl v případě Chlumce – Trutnov, ale pohybuje se to max. do 20% na těch zakázkách, víc ne. Pojem „krycí nabídka“ nezná. Pokud se jedná o ekonomickou výhodnost předmětné zakázky, svědek upozornil, že společnost byla na trhu nová, nabídky podávali i proto, aby se to naučili, zejména nová kolegyně, i proto, že se snažili dostat do povědomí. Věděli, že nebude každá nabídka úspěšná, ale zkoušeli to. Ziskovost se dopředu podle něho určit nedá. Když něco vytendruje, má na to nějaký balík a pak si objednává podle toho subdodavatele, kterým víc nemůže dát, aby nebyl ztrátový, takže musí najít firmu, která mu to udělá za tu cenu, kterou jí nabídne. Domnívá se, že tuto zakázku by dali dohromady bez subdodavatelů. Neví, jak kolegyně řešila a sháněla doplnění referencí ze Slovenska. Asi se obrátila na Slovensko. On sám to neřešil. Ta reference byla, jenom tam něco chybělo a potřebovali udělat tu referenci jinak a podepsat ji znovu. Kdyby ale takhle lítali (kdyby někdo pro upravené reference na Slovensko zajel), tak by nic neudělali. Práce v té době spousta a řešili i jiné problémy. V té době ještě byla vypsaná jedna soutěž Havlíčkův Brod – Okrouhlice a té se věnovali také, tu preferovali, protože tam dělali předešlý stupeň a měli digitální dokumentaci komplet k dispozici. Neví, zda byly vytýkány i jiné nesrovnalosti, ale později dokonce začali k těm referencím přidávat takovou „převodní tabulku“, protože ty stupně byly v té době na Slovensku trochu jiné než tady. Ale zadavateli to nestačilo, stejně si museli ty reference předělat. Neví, zda se dá požádat o prodloužení lhůty k odstranění nedostatků u zadavatele. Z jakých zdrojů měla být ta akce financována, to u soutěží nějak neřeší, jestli je to z EU nebo není. Když si přečetl obvinění, které podepisoval za firmu Prodex, tak asi tato zakázka měla být z EU. Zda to bylo patrné ze zadávací dokumentace, neví, mají obchodního ředitele a ten se dívá do zadávacích podmínek, on studuje projektovou dokumentaci a stanovuje cenu za projekční práce. Jejich obchodním ředitelem je pan K., ale pracuje u nich teprve dva roky. Bankovní záruku řeší rovněž kolegyně, která dělá zakázky a spolupracuje s tím Slovenskem. Podmínky vrácení záruky přesně nezná. Ze SUDOP Praha s nikým o této zakázce nejednal. Tehdy ani neměli žádné společné akce či jiné obchodní vztahy. Ani s nikým z METROPROJEKTU Praha, kde zná ředitele pana K. a obchodního ředitele. Nemá poznatek o tom, že by se zástupci SUDOPu či METROPROJEKTu v průběhu výběrového řízení byl v kontaktu či jednal pan Ing. H. či někdo jiný z VALBEKU. Ze SUDOP Brno zná pana M., ale ani s ním v průběhu výběrového řízení na tuto zakázku nejednal. Obžalovanou Helenu M. již zná, ale v době, kdy probíhala tahle soutěž, jí neznal. Později ji poznal, když připravovali jednu smlouvu na společnou práci se SUDOPem, když šli do nějaké veřejné soutěže společně, eventuálně to byla nějaká subdodávka, bylo to před dvěma, třemi roky. Nepamatuje si, jak Ing. H. reagoval na to, že soutěž prohráli v důsledku nějakých nedostatků na straně PRODEXu, děje se to pravidelně, to není podle něho nic hrozného. Té práce je tolik, že lidi spíš mají problémy s tím, že jsou absolutně vytížení, a proto od nich odchází. To, že zakázku nezískají, není žádná ohromná tragédie. Na dotaz, zda ví, co znamenají loga a vlaječky EU v zadávací dokumentaci, svědek uvedl, že když dělají dokumentaci, která je částečně financována z fondu EU, tak se na „to“ dávají ty vlaječky a zároveň se zpracovává i žádost do fondu EU přes stránky Benefit7, PRODEX žádost o dotaci v minulosti zpracovával, avšak nejednalo se o dotaci na záměr, přípravnou dokumentaci či na projektovou dokumentaci, nýbrž **jen na realizaci stavby**. Podle jeho názoru si žádost na projektovou dokumentaci dělá samo ŠZDC, což usuzuje z toho, že oni to nedělají. Aby tu žádost dělali jen na realizaci stavby, vychází ze smlouvy o dílo. Zkratka PD podle svědka znamená na Slovensku i ČR projektová dokumentace bez určení stupně (pozn. soudu: v zadávací dokumentaci ŠZDC se zkratka PD používá pro přípravnou dokumentaci).

226. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že neví, zda v roce 2015 měli ukončenou nějakou větší realizovanou zakázku na projektovou dokumentaci v hodnotě 35 mil., ale v té době se zpracovávala zakázka Klatovy – Železná Ruda a Liberec – Tanvald, což byly obdobně velké zakázky, ale to nebyla zakázka pro SŽDC, nýbrž pro zhotovitele. PRODEX, organizační složka měla v roce 2015 asi 12 zaměstnanců. Jaký obrat tenkrát měli, neví, ale nyní je to kolem 70 nebo 60 mil.korun. Tehdy to bylo méně. Zisk za rok 2018 před zdaněním byl 5,2 mil, za rok 2015 určitě méně. Při stanovování ceny nákladů na projekční práce marži zvláště neřešil, ta je započítaná již v Unice. V rámci byznys plánu na daný rok mají předpokládaný obrat a objem, nikoli zisk, ten se předem předpokládat nedá. Majitel samozřejmě požaduje, aby firma byla zisková. Zodpovídá se vedení v Bratislavě, mají porady, kde se baví o obchodech a veřejných zakázkách. Nepamatuje si, zda řešili i to, že u této veřejné zakázky neuspěli. Na právní oddělení se v souvislosti s výzvou SŽDC neobracel, usoudil, že z té reference nebylo poznat, o jaký stupeň se jedná a v těch soutěžích to je docela podstatná věc. Věděli, že mají správný požadovaný stupeň reference na tu zakázku. U zakázky Havlíčkův Brod – Okrouhlice byli úspěšní. Ale neví, jestli to předcházelo, bylo to v souběhu nebo to bylo těsně po předmětném zadávacím řízení. Ta stavba je už dokonce i postavena. Za situace, kdy dělali předchozí stupeň a všechno měli digitálně rozkreslené, to pro ně bylo výhodné, protože měli hotovou čtvrtinu práce.(pozn.soudu: Jak je zřejmé z dokumentace vyžádané u SŽDC-viz.DVD č.l. 9168, u veřejné zakázky na projekt stavby a autorský dozor „Zvýšení traťové rychlosti v úseku Havlíčkův Brod-Okrouhlice“ s předpokládanou hodnotou 21.692.000 Kč, jejíž zadání bylo vyhlášeno dne 3.6.2015 a mezi uchazeči byl i SUDOP Praha a METROPROJEKT, byl kvalifikační požadavek na dvě služby v oblasti projektování staveb drah ve stupni projekt, v minimální souhrnné hodnotě 21 milionů korun, z toho jedna zakázka nejméně za 10 mil. korun, přičemž vítězné sdružení PRODEX-VALBEK předložilo reference ze zakázky Rekonstrukce trati KlatovyŽelezná Ruda od společnosti Subterra - 22.910.000 Kč a Rekonstrukce trati Liberec-Tanvald od SŽDC, SSV - 19.030.495 Kč a je třeba předeslat, že i v tomto případě byla PRODEXu zaslána výzva k doplnění dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání koordinátora BOZP Petra K., a to ve lhůtě 3 dnů, což bylo doplněno). K dotazům obhajoby svědek uvedl, že se Ing. H. nijak nepodílel na rozhodnutí, že se SŽDC nebude nijak odpovídat, kdyby byli schopni odpovědět, udělali by to a dále, že, pokud jsou vyloučeni, nezjistí, kdo měl nejnižší nabídkovou cenu.
227. Vyslechnuta u hlavního líčení byla svědkyně **Martina V.**, tehdejší asistentka společnosti PRODEX. Ta k věci uvedla, že v roce 2015 ve firmě PRODEX pracovala jako obchodní asistentka, administrativní síla, která zaštiťovala i podávání cenových nabídek. Předmětnou zakázku připravovala, vázala ji. Její přímý nadřízený byl pan Ing. L., pod něhož spadala. Náplní její pracovní činnosti byla veškerá administrativa, vedení účetnictví, vedení mzdové agendy, a hlavně podávání cenových nabídek, tzn. svázat celou soutěž od A do Z, pokud vedení rozhodne, že budou soutěžit. Společnost PRODEX byla častým uchazečem o nějakou veřejnou zakázku. Snažili se jako firma soutěžit. V tu dobu vedení, Ing. L., vybíralo výběrová řízení, kterých se PRODEX bude účastnit. Potom, když se zadávací dokumentace stáhla, se na to s panem Ing. L. podívali, co se týká specifikací a všeho, ale většinou neměli úplně všechny kvalifikace, takže vždycky chodili do sdružení s firmou Valbek. Výběrová řízení vyhledávalo tou dobou vedení, buď na Valbeku Ing. H. a nebo na firmě PRODEX Ing. L.. Tou dobou nebylo náplní její práce vyhledávání výběrových řízení. Později, třeba dva roky na to, už se snažila „zadávačky“ z veřejných portálů stahovat. Ve firmě PRODEX pracovala od 1. 1. 2015 a předchozí zkušenosti s veřejnými zakázkami neměla. Víceméně začínala. Majitel společnosti PRODEX, kterým je matka- slovenská firma PRODEX, nezasahoval do rozhodování o tom, zda se budou ucházet o nějakou veřejnou zakázku či nikoliv, případně v jakém sdružení. Jméno Roman L. zná, to byl jednatelem společnosti PRODEX, ale nezasahoval do rozhodování o veřejných zakázkách. Pokud se Ing. L. s Ing. H. rozhodli, že se budou ucházet o nějakou veřejnou zakázku, musela zajistit to „tělo“. Kromě té ceny musela zajistit úplně všechno, sehnat doklady, kvalifikace, lidi, reference, bankovní záruku, všechno, co je požadavkem

na podání nabídky. Náplní její práce bylo rozmělnit cenu, zjistit, jestli vůbec mají reference a sehnat všechny ty lidi a kvalifikace. Vše konzultovala s panem L., co se týká technických záležitostí, když už věděli, že potřebují profese od firmy Valbek, tak to ladily zase na druhé straně s administrativní kolegyní, která má na starosti soutěže na Valbek, s paní D., i co se týká dotazů a všech věcí okolo. Když zazněly nějaké dotazy, když potřebovala poradit s nějakou kvalifikací či s něčím novým, z 90 % komunikovala s paní D., ale samozřejmě byly případy, kdy potřebovala konzultovat něco i s panem H.. Cenovou nabídku určilo vedení, neumí dnes říct, kdo konkrétně jí přinesl cenu, jestli pan L. nebo pan H., ale vedení, pan H. nebo pan L. byli ti lidé, kteří jí řekli, že se to bude podávat za tuto cenu. Nejdříve to byla souhrnná cena, kterou nějakým způsobem zapracovala do smlouvy, ale pak vždycky bylo nutné ještě udělat k té smlouvě o dílo rozpis ceny, to vždycky dostávala od pana Ing. L., protože to byly jen technické záležitosti. Tento rozpis ceny zapracovala zase do té nabídky. Připravovala i smluvní dokumentaci k té nabídce. Kdo jí zadal případ Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov, kde sháněla kvalifikace, reference, kdo jí určil cenu, kdo vyhotovil cenovou nabídku, na to neumí odpovědět, protože to byla doba, kdy se soutěžilo hodně a pro ni to bylo jako na běžícím pásu. Byla v práci dvanáct až čtrnáct hodin denně a snažila se vázat soutěže, neumí k tomuto konkrétnímu případu říct vůbec nic. Podnět ke zpracování podkladů k této zakázce vzešel určitě ze strany vedení, buď pana H. nebo pana L.. Neví, kdo jí řekl tu konečnou sumu. Pro ni to bylo nedůležité, nic nenormálního. Tak jako vždycky. Nabídky se podávaly písemně, buď je odnášela na poštu, nebo chodila přímo na otevírání obálek osobně. Nabídku odnesla na SŽDC, určitě na podatelnu, pak je otázka, jestli zůstávala na otevírání obálek. Jak to bylo v tomto případě, si nepamatuje. Je si jistá, že ona zajišťovala odevzdání nabídky v případě zakázky revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov. Reference shání tak, že se podívá do obsahu těch požadavků, určitě jsou reference, které firma PRODEX i Valbek mají k nahlédnutí, z toho se vychází, jestli ty reference ze staveb, které už proběhly, splňují ty požadavky. Výběr referencí byl na ní. Když si nebyla jistá, tak to s panem Ing. L. určitě konzultovala, jestli je to vhodné. Reference měli od investora, kterým byla SŽDC. Tak z 99 % to byly vždycky reference státní správy. Pak to ještě mohly být reference PRODEXu slovenského, jejich státní železnice. Na komplikace v případě poskytnutí referencí ze Slovenska u této zakázky si nevzpomíná, ale vzpomíná si, že se stávalo, že státní správa nebo SŽDC úplně nerozumělo obsahu referencí a museli dopisovat, co to znamená. Vzpomíná si, že tam byl rozkol zkratk, slovenská strana to měla jinak než česká, takže se dělal i nějaký překladač. Když byli vyzváni k vysvětlení některých zkratk ze Slovenska, buď stačilo zadavateli veřejné zakázky vysvětlení PRODEXU nebo Valbeku, nebo chtěli znovu potvrzení od slovenského objednatele. Určitě zažila obojí. Nestávalo se to pravidelně, ale stávalo se. Neví, jestli se to stalo při revitalizaci trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov. Pokud se vyskytly problémy v referencích a bylo potřeba je odstranit, určitě to oznamovala panu L., podívali se na to a začalo se to nějakým způsobem řešit. Nepamatuje si, jestli se to vždycky vyřešilo. Nevzpomíná si, jestli se stalo, že kvůli těmto rozporům se Slovenskem někdy firma PRODEX zakázku nezískala. Neví, jaký byl výsledek té veřejné zakázky revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou - Trutnov. Nemyslí si, že tuto zakázku vyhráli, protože pak vtrhla do budovy, kde pracovala, policie atd. Již si nepamatuje, jestli dostali informaci, že neuspěli nebo kdo uspěl. Nikoho ze společnosti SUDOP Praha nezná. Myslí si, že jako PRODEX se společností SUDOP spolupracovali. Pokud rozhodlo vedení, že půjdou do nějakého sdružení se spol. SUDOP, její povinnost byla spojit se s někým na druhé straně z administrativy a ladit podání cenové nabídky. Nevzpomíná si, koho ze SUDOPu kontaktovala. Nemyslí si, že to byl někdo z obžalovaných. Ze společnosti METROPROJEKT nikoho nezná a myslí, že s touto společností nespolečně pracovali. Pokud byl leadrem sdružení PRODEX, pak jako kontaktní osoba pro zadavatele byl uveden Ing. L. a PRODEX také podával bankovní záruku. Neuvědomuje si, že by bankovní záruku podával v případě minoritního podílu Valbek. Bankovní záruka podle ní slouží jako krytí nějakých peněz, když by nastal problém v případě realizace zakázky. Pokud uchazeč nevyhraje zakázku s bankovní zárukou, SŽDC vrátí záruku. Neví, co by se stalo s bankovní zárukou v případě, kdyby společnost PRODEX - VALBEK z nějakého důvodu odmítlo

uzavřít smlouvu o dílo. Nevzpomíná si, jestli byla spol. PRODEX vrácena záruka v případě revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou-Trutnov. V PRODEXU používala e-mailovou adresu: xxx. E-mailová adresa: xxx patří kolegyni ve firmě Valbek. K e-mailové komunikaci mezi ní a paní D. z července 2015, svědkyně uvedla, že se jedná o její reakci na to, že se Valbeku vrátila bankovní záruka a sděluje, že se ukázalo, že asi bylo potřeba vrátit bankovní záruku. Zadávací dokumentaci získávala na veřejných portálech, vždycky dostala nějaký link od vedení a odtamtud to všechno stahovala. Nikdy se jí nestalo, že by bylo potřeba žádat a vyzvednout si část zadávací dokumentace, např. projektovou dokumentaci, přímo od zadavatele zakázky. Nevzpomíná si, zda zajišťovala nějaké doplnění referencí na základě podnětu SŽDC. V předmětné době byl systém evidence zakázek, včetně evidence toho, v jakém stádiu se připravovaná zakázka zrovna nachází, bylo to k dispozici na serverech v nějakých složkách příprav, které sama připravovala, díky tomu věděla, v jakém stavu zakázka je, za jak dlouho budou podávat nabídku, kdy je ten „deadline“. Složky byly pojmenované podle názvu soutěže a v nich byl obsah připravených dokumentů pro svázání. Z téhle databáze bylo zřejmé, jestli v té zakázce uspěli či neuspěli. Tato databáze byla přístupná i lidem, kteří pracovali na té soutěži, mělo tam přístup vedení, i paní D. z firmy Valbek. Pokud je zadavatel, v tomto případě SŽDC, v rámci zadávacího řízení vyzval k doplnění, dostalo se to k ní. Ona za to odpovídala a dodávala doklady, ale to byly vždy technické záležitosti, takže to řešila vždy s panem Ing. L.. Obě firmy, PRODEX a Valbek, patřily pod holding. Měla možnost komunikovat s kanceláří PRODEXu na Slovensku. Názvosloví na Slovensku a v Č.ách spíše řešila s Ing. L., pak s „matkou“. Neví, jestli se setkala s tím, že společnost PRODEX byla vyloučena z nějakého výběrového řízení ze strany SŽDC právě proto, že nebyly uznány reference ze Slovenska z důvodu té terminologie. Neví o tom, že by spol. PRODEX podala nabídku do soutěže, ve které nechtěla uspět. Název zakázky „Zvýšení traťové rychlosti v úseku Havlíčkův Brod – Okrouhlice“, zná, ale nikdo, ani pan L., ani pan H. jí nesdělili, že by pro ně tato zakázka měla být prioritní. Ani neví, jaké tam byly reference.

228. Ve světle zajištěných důkazů soud považoval za ne zcela věrohodné výpovědi svědků L. a V., neboť tito byli evidentně seznámeni s tím, že předmětná zakázka má připadnout společnosti SUDOP Praha. Nepřesvědčivá jsou tvrzení Ing. L. o tom, že mu předmětná zakázka za 35 mil. korun nestála za to, aby se zajímal o to, zda podal nejnížší nabídkovou cenu a aby se staral o to, aby byly neprodleně odstraněny její nedostatky. Na druhou stranu jeho výpověď přinesla určité vysvětlení, proč byl PRODEX-VALBEK ochoten se této zakázce (ke prospěchu SUDOP Praha a METROPROJEKTu) vzdát, uváží-li soud, že dne 3.6.2015 byla vyhlášeno zadání veřejné zakázky „Zvýšení traťové rychlosti v úseku Havlíčkův Brod-Okrouhlice“, která pro ně byla poněkud zajímavější (s ohledem na realizaci předchozích stupňů projektové přípravy) a právě tuto zakázku PRODEX-VALBEK vysoutěžil v konkurenci SUDOP Praha, METROPROJEKT a MORAVIA CONSULT. Lze se tak celkem důvodně domnívat, že původním záměrem PRODEX-VALBEK bylo ucházet se o zakázku Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou-Trutnov s nabídkovou cenou 33.700.000 Kč, avšak následně došlo k dohodě Ing. L. se zástupci tohoto sdružení (minimálně s Ing. H., o čemž svědčí telefonáty Ing. L. ze dne 22.6.2015) o tom, že nabídku podají s nižší cenou než SUDOP (zjevně s příslibem výměnou pozic u zakázky „Havlíčkův Brod-Okrouhlice“), avšak kdosi opomněl původní nabídkovou cenu změnit, což opět zcela jasně plyne ze zajištěných odposlechů. To, že výsledek výběrového řízení byl ovlivněn vzájemnou dohodou, dokládá i emailová komunikace mezi svědkyní V. a D. o bankovní záruce. Svědkyně V. tedy věděla, že „bylo potřeba“ nezvítězit, zatímco svědkyně D. buď nebyla informována nebo na to zapoměla. To také vysvětluje značně vyhýbavou výpověď svědkyně V. ve vztahu k předmětné zakázce, o níž si zholala nicého „nepamatovala“.
229. U hlavního líčení byl vyslechnut rovněž **svědek Radoslav M.**, projektant společnosti SUDOP BRNO na pozici hlavního inženýra projektu, který k věci uvedl, že se zabývá i naceňováním

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

zakázek -projektů. Z obžalovaných zná pouze Petra L., pana S., a pana H., a to z obchodních vztahů. S firmou Valbek spolupracují na některých zakázkách, stejně tak s firmou SUDOP, protože zakázky na dráze jsou v některých případech kapacitně pro více společností, přičemž jedna společnost to nedokáže se svými pracovníky zvládnout sama, takže se musí obrátit na kooperanty, nebo se sdruží s jinými společnostmi, aby se obsáhlé zakázky vůbec zvládli v termínech odevzdat. Tedy v některých případech jsou konkurenty, v některých se pak raději spojí, aby to zvládli. Ač není obchodním ředitelem SUDOPu Brno, protože má představu o pracnosti zakázek, připravuje cenové rozborů těch nabídek, které jsou pak schváleny a jdou do výběrových řízení. Nelez říct, kdo rozhoduje o tom, do kterého výběrového řízení půjdou, protože mají několik skupin projekčních středisek, a každý vedoucí, jakmile se objeví nějaká zakázka, zkontroluje své kapacity, a podle toho buď podají nabídku či nikoli. Poslední slovo má jeden ze tří jednatelů, jsou to pan Ch., pan H. a pan M.. Jednateli v roce 2015 byli Jiří M., Karel P. a Josef N.. Prioritně se snaží jít do zakázek osamoceně, pouze pokud kapacitně či kvalifikačně na to nemají, musí někde získat spolupráci. Využívají rovněž subdodávek, mají seznam prověřených subdodavatelů, na které se pravidelně obrací a kteří pro ně dělají určité práce, většinou je to geologický průzkum, hloubková měření nebo práce tohoto typu. SUDOP Brno je pouze projekční firma, jejich činností není realizace staveb. Z 90% jsou jejich zakázky veřejné. Ty cenové nabídky se tvoří v SUDOPu Brno podle ceníku pro stanovení projekčních cen UNICA, který se vydává od 80. a 90. let. Při tvorbě nabídky nehledí na směrnici č. 20 od SZDC, neboť ta směrnice nedokáže obsáhnout podstatu té zakázky. Uchazeče o veřejnou zakázku zadávací dokumentace nezavazuje přihlížet k této směrnici. Ta se uplatňuje až ve fázi projekční činnosti, kdy pro investora zpracovávají tzv. souhrnný rozpočet, který se podle směrnice má udělat, tam jsou ohodnoceny spíše práce typu technický dozor investora, činnosti správy železnic a tyto položky, je procentuální hodnota z celkových nákladů stavby. Projekt stavby je v rámci toho souhrnného rozpočtu, kdy se v dokumentaci pro územní řízení podle směrnice č.20 zvolí procento podle kategorie té zakázky, na to jsou alokované prostředky, SZ to má jako předpokládanou hodnotu té zakázky k dalšímu stupni, tzn. pro stavební povolení. Se SUDOPem Praha byli ve sdružení ve spoustě zakázek. Většinou jsou však konkurenti. S Valbekem s.r.o je to stejné, ta spolupráce tam není tak častá. Profesně se znají v podstatě všichni, znají se i 20 let, protože na těch zakázkách spolupracují. V okamžiku, kdy spolupracují na nějaké zakázce, jsou schopni před sebou utajit, že se uchází o stejnou zakázku a za jakou nabídkovou cenu v jiném výběrovém řízení, to ani řadový projektant neví, nabídky připravují jiní pracovníci. Poprvé se uchazeč o veřejnou zakázku dozví, kdo je jeho konkurentem, až po otvírání obálek, což dneska už neplatí, protože nabídky se podávají elektronicky, tak až ve chvíli, kdy je rozhodnutí komise. Dříve se na otvírání obálek jezdilo, několikrát se jim stalo, že měli překvapivě o pár korun cenu vyšší a byli až druhí, takže pro jistotu podávali nabídky, pokud možno, na poslední chvíli. O tom, zda se SUDOP Brno účastnila otvírání obálek, rozhodovala lokalita, tedy když to bylo někde blízko, aby to nebylo časově a finančně náročné. Zájem o výběrové řízení se odvíjí od lokace i od znalosti té zakázky, pokud dělali předchozí stupeň, tak je velká pravděpodobnost účasti. V takovém případě tu zakázku detailně znají, ale znají i ta rizika, potřebu složitějšího technického řešení, pak se to nacení výš a to potom naopak znalost zakázky není ku prospěchu věci, není výhodou. Když někdo dělal zakázku na přípravnou dokumentaci, nedá se automaticky předpokládat, že bude v brzké době vypsáno výběrové řízení na projekt stavby, zakázky se mohou zastavit, přepracovávat apod. Běžně se ale dá počítat s tím, že když je dodělaná DURka, tak přijde vyhlášení výběrového řízení na projektovou dokumentaci, někdy to nastává třeba po roce, ale někdy je to opravdu pět až deset let.

V ČR mají podobné kvalifikační schopnosti jako SUDOP Brno projekční organizace SUDOP PRAHA, METROPROJEKT, Valbek, MORAVIA CONSULT Olomouc, AGASTA, ACRI, PRODEX. Ze SUDOP Praha se běžně potkává s jednateli, což je generální ředitel pan S., výrobní ředitel pan P., obchodní ředitel pan Ch. a dále s vedoucími středisek. Paní Helenu M. zná od vidění, když jde navštívit někoho na SUDOPu. Markétu S. zná, je to právnička SUDOPu Praha. Z METROPROJEKTU Praha zná pana ředitele K. a S. a hlavní inženýry projektu, protože s těmi

také spolupracují. S panem Ing. L. mluvil naposledy o Vánocích, když byl v SUDOPu, ten ale pracuje v jiné společnosti, XXX. Protože pana L. zná osobně, přispívali i do jeho knížek, považoval za slušnost mu popřát k Vánocům, když šel okolo jeho kanceláře. Určitě s panem L. nikdy nedomlouval žádný postup ohledně výběrového řízení, i když nebyli ve sdružení, ač v médiích to proběhlo. Spolupracovali na úrovni obchodní. Z bankovní záruky se podle něho může zadavatel hojit, pokud není poskytnuta součinnost pro podpis smlouvy. V případě vyloučení z výběrového řízení tu bankovní záruku zadavatel vrací. Ve spoustě případů je součástí díla i zajištění žádosti o financování stavby z OPD nebo z jiných zdrojů podle typu zakázky, kterou zadavatel vypíše, pokud je to stavba, kterou lze koofinancovat z evropských zdrojů, tak je to tam většinou automaticky. Tyto práce běžně poskytují. Zdroj financování projektové dokumentace je ani nezajímá, většinou je to tam někde v zadávací dokumentaci napsáno, z čeho bude realizace financována. Myslí, že jedinou zakázku měli v roce 2006-2009, která byla financována jako projekt z Evropské unie, to tam museli uvést na rozpisu. Byla to zakázka, kterou osobně vedl, modernizace trati Blažovice-Nezamyslice a modernizace trati Brno – Přerov, na té druhá stavbě Blažovice – Nezamyslice dokonce SUDOP Praha spolupracuje. Nepamatuje si, zda se účastnili výběrového řízení na Revitalizaci trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov, ale možné to určitě je. Myslí si, že nerealizovali tuto zakázku ve fázi projektové dokumentace stavby, v referencích to určitě nemají. S panem inženýrem S. se blíže poznal právě v době, kdy zpracovával dokumentaci modernizace trati Brno - Přerov, trasa Blažovice – Nezamyslice, protože to byla významná zakázka, první trať na 200 km/h v ČR, on tam byl hlavní inženýr stavby, tzn. zástupce zadavatele. Byl to běžný zaměstnanec Správy železnic, pracoval, komunikoval a rozhodoval, co bylo třeba, měl s ním dobrý vztah, i z pohledu následného období, kdy zpracovával i jiné zakázky, na kterých spolupracovali.

230. Tato výpověď svědka podle soudu jen dokresluje, nakolik se prolínaly vztahy konkurentů (na celkem úzkém trhu projekčních činností pro železnici) a paralelně spolupracovníků, ale i to, že se v tomto oboru všichni dobře znají i osobně a že je skutečně obtížné oddělovat záležitosti vztahující se k fázi zadávacího řízení a fázi realizace zakázky, kdy logicky a přirozeně dochází ke stykům mezi osobami v pozicích zástupce uchazeče-zástupce zhotovitele a zástupce zadavatele-zástupce objednatele, což není dostatečně eliminováno zákonem a již vůbec ne v rámci interních postupů u zadavatele, který sám podmínky těchto veřejným zakázkám a soutěžnímu prostředí neprospívajících vztahů a vazeb podporuje, například tím, že jako členy hodnotící komise jmenuje osoby, které se jednak podílí na tvorbě zadávacích podmínek a zejména pak mají realizaci zakázky na starost. Na druhé straně je otázkou, zda je vůbec v personálních možnostech zadavatele takovým situacím nějak účinně předcházet.
231. S vytvořením či upevněním takových osobních vazeb pak má přirozeně souvislost i další část žalovaného skutku vztahující se k údajnému korupčnímu jednání. K okolnostem uzavření smluv o reklamě s fotbalovými kluby soud provedl dokazování jednak již shora zmíněnými odposlechy, jednak výsledky svědků, jednak listinnými důkazy.
232. Bylo tak zjištěno, že nejprve SUDOP Praha (jako objednatel) uzavíral **smlouvy o dodávce reklamních služeb s TJ FK Ruda nad Moravou** (jako poskytovatel), které podepisovali Ing. Petr L. a Ing. Tomáš S. (za SUDOP) a Pavel S. (předseda FK) a Jan T. (hospodář FK). Předmětem těchto smluv bylo zajištění a provedení reklamních služeb společně s prezentací objednatele při přátelských a mistrovských utkáních. Smlouvy byly uzavřeny ve dnech 15.4.2013 (na částku 40.000 Kč), 15.9.2013 (na částku 30.000 Kč) a 28.2.2014 (na částku 40.000 Kč). Obdobné smlouvy byly později uzavírány s **TJ FK Bohdík**. Za SUDOP byly opětovně podepisovány Ing. S. a Ing. L., za tělovýchovnou jednotu předsedou Petrem J. a sekretářem Jiřím J.. První z nich na částku 40.000 Kč byla uzavřena dne 6.10.2014 a byla shodného provedení a znění jako smlouvy s TJ Ruda nad Moravou. Další pak byla uzavřena 16.3.2015 na částku 50.000 Kč jako smlouva o propagaci a

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

reklamě, kdy reklamní služby již měly obsahovat prezentaci firmy na reklamním panelu v místě konání utkání, umístění loga na pozvánkách na utkání a na pozvánkách na společenských akcích pořádaných poskytovatelem a poslední totožného obsahu na částku 50.000 Kč dne 16.10.2015. Doloženy pak k tomuto vzájemnému plnění byly výpisy z účtu stvrzující platby 50.000 Kč dne 27.5.2015 a 20.11.2015 a 40.000 Kč dne 24.10.2014, účtenky za vyhotovení cedule, fotodokumentace instalovaného panelu mimo jiné s logem SUDOP PRAHA a propagační letáky turnajů, přátelských a mistrovských utkání. Rovněž tak dokumentace vztahující se k dalším sponzorům a objednatelům reklamy u TJ FK Bohdík. Obsahem shromážděného spisového materiálu je pak také kopie části výtisku SUDOP REVUE z let 2011- 2014 a na webových stránkách SUDOPu zveřejněný článek „Sponzoring 2015“, z nichž je zřejmé, že SUDOP poskytoval finanční prostředky na podporu řady neziskových organizací (zdravotně postižení, opuštěné děti, osamělí senioři, studenti), pěveckého sboru, hospice, mateřské školky, táborové základny. Nutno však konstatovat, že podle obsahu článků je prezentován spíše čirý sponzoring ve smyslu poskytnutí příspěvku na činnost, nikoli sponzoring ve smyslu smluvně-závazkového vztahu o marketingu, reklamě a propagaci.

233. Z přečtených výpovědí svědků **Jana T.** (tehdejšího hospodáře FK Ruda nad Moravou) a **Libora Z.** (sekretáře FK Ruda nad Moravou) soud zjistil, že smlouvy se SUDOPem pro tento sportovní klub zajišťoval Ing. Pavel S., jakožto tehdejší předseda FK. Na hřišti pak měl SUDOP umístěnou nějakou ceduli či plakát.
234. Z výpovědí svědků **Jiřího J.**, jednatele TJ FK Bohdík a **Petra J.**, předsedy TJ FK Bohdík, kteří byli osobně slyšeni před soudem, pak vyplývá, že v jejich klubu dlouhodobě a bezplatně Ing. S. vypomáhal s mládežnickým mužstvem a angažoval se zejména při pořádání turnajů pro žáky. Když sháněli nějaké sponzory, pan S. jim přislíbil pomoc a následně opakovaně zajistil a přinesl smlouvy o reklamních službách se společností SUDOP a drobné reklamní předměty (propisky, tašky, bonbony) s logem SUDOP na oceňování v rámci turnaje. V rámci těch smluv zajistili firmě SUDOP reklamní plochu- tabuli, která tam visí dodnes. Na tu je vidět i ze železnice. Jiným způsobem ze smlouvy neplnili a byla jim vždy jednou za půl roku poskytnuta částka 50.000 Kč. Asi po dvou letech jim pan S. sdělil, že již nic nebude. Žádného příbuzného Ing. S. ve fotbalovém klubu podle svědků neměl.
235. V rozporu s tímto tvrzením však ve výpočetní technice společnosti SUDOP byla zajištěna emailová komunikace mezi obviněnými Petrem L. a Pavlem S. ohledně prostředků zasláných pro TJ FK Bohdík (předtím TJ FK Ruda na Moravě), kdy dne 12.09.2014 obžalovaný S. prosí o zaslání příspěvku na TJ FK Ruda nad Moravou (40.000 Kč jako na jaře) a zároveň sděluje, že jeho mladej přestoupil do sousední dědiny, kde hrají vyšší soutěž a kde se na něj obrátili, zda by mohl něco sehnat. Dotazuje se proto, zda by TJ FK Bohdík šlo poslat 50.000 Kč a pokud by to mělo být dohromady již mnoho, tak by preferoval Bohdík. Zároveň zasílá fakturační údaje, bankovní spojení a adresu pro komunikaci na TJ FK Bohdík. Obžalovaný Petr L. odpověděl dne 14.09.2014, že dva kluby by pro ně bylo opravdu moc a že připraví smlouvu na Bohdík, která musí projít poradou vedení. Následně Petr L. e-mailem obsah smlouvy řešil se zaměstnankyněmi společnosti SUDOP M.S., Terezou V. a Evou K. a dne 29.4.2015 Petr L. posledně jmenované přeposílá fotografie s jejich reklamou, které mu zaslal Pavel S..
236. Pokud se jedná o otázku možného spolufinancování předmětné zakázky z Fondu soudržnosti v rámci OPD II, soud vycházel z Pravidel pro žadatele a příjemce OPD 2014-2020 a dále provedl dokazování níže uvedenými sděleními příslušných orgánů a vyžádanými listinnými důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

237. Ve zprávě ze dne 02.09.2016 SFDI sdělil, že **akce**: „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov“ vedená pod pod ISPROFOND 5003730006 s celkovými náklady 999.973 tis. Kč (pozn.soudu: míněno tedy celá akce, nikoli jen dílčí plnění ve formě projektové dokumentace stavby) nebyla schválena ke spolufinancování z fondů EU OPD. Dále, že rozpočet SFDI pro rok 2016 (který byl sestaven na základě žádosti SŽDC o financování akce ze dne 25.6.2016) byl schválen usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 1001 ze dne 9.12.2015 a na základě projednání vládou a schváleného rozpočtu byla s příjemcem (tedy SŽDC) uzavřena „Smlouva č. 93/2016 o poskytnutí finančních prostředků SFDI na rok 2016“, kdy v rámci smlouvy **akce** „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ byla uvedena v příloze č. 1 – Akce spolufinancovaná z OPD II, přičemž následně byl změnovým řízením ze dne 15.3.2016 upraven rozpočet této akce a změna byla zesmluvněna dodatkem č. 93/2016/1 (akce uvedená v příloze č.1). Upozorněno však bylo rovněž na to, že se v letech 2014-2016 čerpaly finanční prostředky na tuto akci v rámci globální položky č. 3273214901-Příprava a zabezpečení staveb, kdy předmětná podakce v rámci globální položky byla zařazena do rozpočtu již v roce 2014 Dodatkem č. 93/2014/4 a na akci bylo v uvedených letech (ke dni 31.8.2016) v rámci globální položky čerpáno 27.397.312 Kč. Příjemce předložil seznam zakázek pro roky 2015 a 2016 **na realizaci staveb** s předpokládanou hodnotou nad 30 mil.Kč (viz.č.l. 7421-7430, kdy se jedná podle znění přípisu SŽDC o seznam veřejných zakázek, které hodlá SŽDC zadat v konkrétním roce na realizaci, přičemž akce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ je uvedena v předpokladu z roku 2015, nikoli však z roku 2016, což je vysvětleno na č.l. 7431 tím, že od prosince 2015 byly pozastaveny projekční práce z důvodu vyhlášení žst. Martinice za kulturní památku a zahájení realizace se předpokládá až v roce 2017). K tomuto sdělení SFDI pak byla předložena řada souvisejících příloh, mimo jiné právě usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 1001 ze dne 9.12.2015 a **rozpočet SFDI na rok 2016 a SDV** tak, jak byl navržen a schválen ve vztahu k uvedené akci (viz.č.l. 7041), z něhož vyplývá pro rok 2016 předpoklad financování z rozpočtu OPD II ve výši 69.510 tis. Kč a z rozpočtu spolufinancování OPD II-tedy SFDI ve výši 29.790 tis. Kč, pro rok 2017 předpoklad financování z rozpočtu OPD II ve výši 620.345 tis. Kč a z rozpočtu spolufinancování OPD II-tedy SFDI ve výši 265.862 tis. Kč. Je tedy zřejmé, že ani u celé akce předpoklad poměru 85% ku 15% , s nímž operuje obžaloba v rámci dílčí zakázky na projektovou dokumentaci stavby, zdaleka zachován není. Doložena pak byla i zmíněná **„Smlouva č. 93/2016 o poskytnutí finančních prostředků SFDI na rok 2016“** (č.l. 7077-7087) uzavřená dne 29.12.2015 mezi SFDI jako poskytovatelem (zastoupen ředitelem Ing. Zbyňkem H.) a SŽDC jako příjemcem, jejímž předmětem je kromě úpravy poskytování a čerpání finančních prostředků i zajišťování (v souladu s rozpočtem) včasných a plynulých plateb administrovaných prostřednictvím poskytovatele pro akce příjemce schválené ke spolufinancování z OPD a v návaznosti na Rámcové smlouvy pro tyto akce. Nutno dodat, že tato smlouva byla již od 18.3.2016 opakovaně upravována Dodatky, jejichž součástí byly mimo jiné přílohy s rozpisy financovaných akcí, jako je i Příloha - Akce spolufinancované z OPD II, kde je zahrnuta jmenovitá položka akce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ (v případě dodatku č.1 s již zmíněným předpokladem financování z rozpočtu OPD II ve výši 69.510 tis. Kč a z rozpočtu spolufinancování OPD II-tedy SFDI ve výši 29.790 tis. Kč-z toho příprava 0), či Příloha –Příprava a zabezpečení staveb ISPROFIN 327321 4091 (v níž je rovněž položka s ISPROFONDEM 5003730006-„Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ , u které je ve sloupci SFDI uvedena částka 35.000 tis.Kč), na základě nichž nelze učinit závěr o tom, že bylo v období jejich vzniku uvažováno o financování projektové dokumentace ke stavbě z fondů EU v rámci programu OPD II, z něhož měly být čerpány především náklady na samotnou realizaci stavby. Tento závěr je pak podporován i Dodatkem č.93/2016/9 uzavřeným dne 23.12.2016 (dodaným ze strany zástupkyně SUDOP), z jehož přílohy plyne, že stále ještě pod položkou Příprava a zabezpečení staveb (ISPROFIN 327321 4091) měla být k akci „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ alokována částka 24.100 tis.Kč ze zdroje SFDI, zatímco u zdrojů, jako OPD II, národní spolufinancování k OPD II, CEF

a národní spolufinancování k CEF je označena 0. Pokud se jedná o rok 2015, kdy zadávací řízení proběhlo, jak vyplývá ze **Smlouvy č.93/2015 a dodatků k této smlouvě na rok 2015**, tato akce ještě není uvedena jako akce spolufinancovaná z OPD II (ani OPD I), ale již je zmíněna v rámci Přípravy a zabezpečení staveb (zahrnuta tedy do souhrnných globálních položek), avšak jako akce se zdrojem financování ze SFDI (2015) s částkou 13 mil. Kč (později upraveno na 510 tis.Kč), jako celková (jmenovitá akce) pak není v roce 2015 uváděna v seznamu projektů k financování na základě uzavřených Rámcových smluv (souvisejících s případným schválením projektových žádostí). Tato smlouva z roku 2015 však také obsahuje sankce pro případ porušení rozpočtové kázně v důsledku porušení pravidel pro zadávání zakázek, kdy např. nezákonné vyjednávání o nabídkách a další jednání, které je předmětem tohoto trestního řízení, se mělo postihovat podle své závažnosti snížením v rozsahu 5-25%. Stejně tak již v roce 2014 se smluvně již řešilo poskytnutí finančních prostředků na akci „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, kdy je opět v části týkající se přípravy stavby uváděna částka 2.979 tis. Kč z rozpočtu SFDI.

238. K doplňující žádosti policejního orgánu SFDI ve zprávě ze dne 15.01.2018 sdělil, že předmětná veřejná zakázka s evidenčním číslem 511560 je financována v rámci jmenovité akce č. 5003730006 s názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, kdy tato může obsahovat další zakázky v rámci realizace uvedené stavby. SFDI doložilo přehledy plateb, z nichž podle jejich vyjádření vyplývá, že dosud veškeré financované výdaje byly hrazeny na přípravu akce (P-příprava). Ke spolufinancování akce z fondů EU dosud nedošlo, a to zejména z důvodu nevydaného Schvalovacího protokolu opravňujícího SFDI ke spolufinancování uvedené akce z Operačního programu Doprava II, resp. z důvodu, že nebyla dosud uzavřena Rámcová smlouva, vystavovaná na základě vydaného Schvalovacího protokolu. **Z přehledu čerpání finančních prostředků** ve vztahu k příjemci SŽDC (č.l. 7434) pak vyplývá, že v rámci položky Příprava a zabezpečení staveb (ISPROFIN 3273214901) byla v roce 2016 (podle upraveného rozpočtu 24.100.000 Kč) uvolněna částka 24.070.122 Kč, v rámci položky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ (ISPROFOND 5003730006) pak bylo uvolněna jen částka 222,40 Kč (z rozpočtovaných 100.000 Kč). Ve sloupci zdroje jsou pak uváděny toliko značky, jejichž význam soud zjistil řpi výslechu svědka Ing. H., kdy „1“ znamená SFDI, „Q“-fond EU a „8“ – spolufinancování ze strany SFDI. U všech položek vztahujících se k plnění SUDOPu je uvedena značka „1“, byť jsou v jiných případech využívány i další dvě značky. Podle **přehledu plateb a fakturace** k této akci ve vazbě ke společnosti SUDOP došlo k platbám (vše z položky Příprava a zabezpečení staveb ISPROFIN 3273214901) na účet příjemce (SŽDC) dne 2.4.2014 v účtované částce 2.979.000 Kč (výdaj označen za způsobilý), dne 19.4.2016 v částce 23.986.872 Kč (výdaj označen za nezpůsobilý) a dne 23.9.2016 v částce 83.250 Kč (výdaj označen za způsobilý).
239. V průběhu řízení před soudem byly spolu s celou Žádostí o zařazení akce k financování z rozpočtu SFDI na rok 2016 a SDV do roku 2018 (žadatel SŽDC) doloženy aktuální přehledy financování předmětné akce, z nichž vyplývá, že v roce 2017-2020 průběžně docházelo k vyúčtování a úhradám (až do 20.3.2020), kdy většina plateb již spadá pod ISPROFIN 5003730006 - „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, část však ještě pod ISPROFIN 3273214901- Příprava a zabezpečení staveb, u všech položek je uvedena jako zdroj značka „1“, tedy financování ze strany SFDI. Ze samotné a úplné **Žádosti o zařazení akce k financování z rozpočtu SFDI na rok 2016 a SDV do roku 2018** (z června 2015) pak vyplývá, že jsou v tomto rozpočtu zahrnuty mimo velkou řadu jiných položek i položka pod názvem Příprava a zabezpečení staveb - ISPROFIN 3273214901 (tzv. Globální položky), kam původně (ještě v době vyhlášení předmětné veřejné zakázky) spadala i veřejná zakázka na projektovou dokumentaci ke stavbě (u nichž požadavky a předpoklady čerpání z OPD II jsou po celé období 2015-2016 nulové) a položka pod názvem „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ ISPROFIN 5003730006 (u níž se již pro rok

2016 a 2017 objevuje označení požadavků na čerpání z OPD II a na spolufinancování k OPD II (tedy ze zdroje SFDI), a to v poměru, jak byl již shora uveden. Stavební náklady jsou pak vyčísleny na částku 899.976 Kč. Z tohoto plánu-rozpisu lze pak rovněž zjistit, že se v daném případě jedná o trať celostátní (c1), nikoli regionální, jak se snažili některé osoby prezentovat, ale i to, že se tato akce označovala jako „zásobník akcí“ (Z), tedy nikoli jako akce podle rozvrhu spadající do prioritní osy OPD a jednalo se o akci s předpokládaným zahájením v roce 2016 (R16), kdy pod příznakem „Z“ byla označena více než polovina všech rozpočtovaných akcí. U této akce je zmíněno i riziko průběhu přípravy akce. Jak vyplývá z přípisu SŽDC adresovaného SFDI (č.1.12366), návrh rozpočtu na rok 2016 a SDV (Žádost o zařazení ...) byl SFDI předložen dne 25.6.2015 s tím, že limity rozpočtu byly dodrženy a akce, které daný limit již překračují jsou označeny příznakem „Z“ (ve sloupci F).

240. Zadavatel SŽDC na dožádání policejního orgánu ve zprávě ze dne 28.04.2016 sdělil, že skutečnost, že veřejná zakázka může být spolufinancována z fondů Evropské unie se projeví tak, že v zadávací dokumentaci je uveden text ve znění *„Předpokládá se spolufinancování této veřejné zakázky jak z prostředků České republiky – SFDI, tak i z prostředků EU – Fondu soudržnosti v rámci Operačního programu Doprava“*, případně z jiného operačního programu. Dále je na dokumentech uvedeno logo operačního programu a v Obchodních podmínkách odkaz na směrnici č. 43, kdy dle této směrnice je také nutné následně fakturovat. SŽDC pro následné vyloučení pochybností a na základě zkušeností z financování v rámci OPD 1 **u všech zakázek, které se jeví, že by teoreticky mohly být v budoucnu financovány z některého operačního programu EU, avizuje tuto skutečnost v zadávací dokumentaci, a to bez ohledu na to, zda dojde k financování z EU zdroje či nikoli.** To, že je zakázka spolufinancována z fondů EU, nemá vliv na dokumenty vyhotovené v rámci zadávacího řízení, dokumenty jsou ze strany zadavatele shodné se zakázkou, která bude výhradně hrazená z národních zdrojů. Uvedení informace o „předpokladu financování z prostředků EU“ nebrání využít k financování akce **pouze národní zdroje.** Ze strany uchazeče nejsou vůbec žádné rozdíly v předložení dokumentů (nabídky), která se předpokládá hradit z EU zdrojů, proti dokumentaci, která se předpokládá hradit ryze z národních zdrojů. Pro uchazeče je podle SŽDC informace o pravidlech a principech spolufinancování z fondů EU irelevantní, a to až do momentu, kdy se z uchazeče stane vítěz, neboť pokud by nepostupoval při administraci podkladů dle postupů OPD, byly by mu ze strany zadavatele doklady vráceny k doplnění či přepracování. Nejčastějším zdrojem EU dotací byl v posledních letech OPD 1, kdy čerpání z tohoto zdroje bylo ukončeno ke dni 31.12.2015. Metodika pro další období financování se v těchto dnech (pozn. soudu: zpráva ze dne 28.4.2016) tvoří a nastavuje a příjemci budou následně upravovat své interní postupy, v případě potřeby i postupy vůči zhotovitelům. Z EU zdrojů jsou financovány výhradně „způsobilé výdaje“, které jsou specifikovány ve Schvalovacím protokolu OPD, který vydá MD ČR na základě žádosti SŽDC (tzv. Benefitová žádost OPD), kdy tok těchto finančních prostředků zajišťuje SFDI. Po vydání Schvalovacího protokolu OPD uzavře SŽDC a SFDI tzv. Rámcovou smlouvu o spolufinancování daného projektu mezi SFDI a SŽDC. Ta obsahuje přesné vymezení několika základních údajů (celkový objem způsobilých výdajů a nezpůsobilých výdajů, vlastní maximální míru podpory), stanovení % podpory, časovou způsobilost výdajů, transparentní účet atd. Po vydání Rámcové smlouvy je zpravidla již projekt rozestavěn (tj. probíhá samotná realizace akce), tedy výdaje, které jsou dle Rámcové smlouvy zahrnuté do způsobilých výdajů, se do doby vydání Rámcové smlouvy financují nejprve z národních zdrojů (které poskytne SFDI) a po vydání Rámcové smlouvy jsou na základě Žádosti o poskytnutí finančních prostředků typu „EX-POST“ zpětně vyžádány ze zdrojů OPD (dle stanoveného podílu), pouze však za podmínky, že příslušné výdaje byly uznány jako způsobilé v rámci benefitové žádosti a ukotveny ve Schvalovacím protokolu a příslušné rámcové smlouvě. Přeúčtování pak probíhá pouze v rámci SFDI. Následně čerpání ze zdrojů OPD probíhá již průběžně, nikoliv zpětně, a to na základě předložených věcně a časově způsobilých faktur, kdy se

již jedná o čerpání „EX-ANTE“. V této zprávě SŽDC uvedlo, že u veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ nebyla ze strany SŽDC předložena žádost o EU granty, tedy nebyla tato akce spolufinancována ze zdroje EU. Skutečnost, zda by mohla být v budoucnu tato **akce** hrazena z fondů EU nelze zatím potvrdit ani vyvrátit, až po skončení procesu přípravy bude možné uvažovat o případném zpracování žádosti o grant. Zatím se jedná v případě projektu stavby o rozpracovanou zakázku, na základě Smlouvy o dílo došlo zhotovitelem k vystavení 1. dílčí faktury, která byla uhrazena dne 22.04.2016 z národních zdrojů.

241. Ve zprávě ze dne 24.05.2016 SŽDC sdělila, že u akcí spolufinancovaných z OPD je nutné dle směrnice č. 43 SŽDC předkládat faktury ve formální podobě požadované EU, což vyplývá i ze zadávací dokumentace. Tento typ faktur je možné používat i v jiných případech. Ve zprávě ze dne 17.01.2018 pak SŽDC sdělilo, že přípravná fáze (zpracování dokumentace pro územní řízení, dokumentace pro stavební povolení) z finančních zdrojů EU hrazena nebyla a nebude. **U fáze realizační byl předpoklad**, že pokud příprava akce proběhne rychle a úspěšně, bude se žádat o její financování ze zdrojů EU 2007 – 2013 (OPD1). Vyskytly se ovšem okolnosti, které přípravu podstatným způsobem zpozdily – budova železniční stanice Martinice byla prohlášena za kulturní památku, což si vynutilo přepracování projekčního řešení. K 17.01.2018 probíhá zpracovávání projektu stavby. Předpokládaný termín dokončení je 16.05.2018. Ukončena byla 1. dílčí etapa. Za 1. dílčí etapu bylo uhrazeno k datu odpovědi na dožádání 29.583.808 Kč vč. DPH, a to na základě faktury společnosti SUDOP č. 216012002, která byla uhrazena na bankovní účet výstavce. Soupis provedených prací podepsal za objednatele SŽDC Pavel S.. Předložena byla uvedená **faktura k 1.dílčímu plnění** (čl.l. 8401), z níž však soud zjistil, že sice její forma odpovídá směrnici č.43, avšak neopovídá Obchodním podmínkám (které byly součástí zadávací dokumentace a smlouvy o dílo) v části 10. Platební podmínky, kde je u fakturace kromě využití vzoru dle směrnice SŽDC č.43 vyžadován speciální způsob číslování faktur, které se provádí samostatnou nepřetržitou číselnou řadou s desetimístním číslem, které má vycházet z čísla ISPROFOND akce a poslední tři číslice mají vyjadřovat pořadové číslo daňového dokladu.
242. Ve zprávě ze dne 7.4.2015 Ministerstvo dopravy ČR, Odbor fondů EU sdělil, veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“ a dokonce i „Technicko-provozní studie Technická řešení VRT“ jsou plánované ke spolufinancování z Operačního programu Doprava 1 či Operačního programu Doprava 2, což bylo sdělením ze dne 30.5.2016 upraveno tak, že s ohledem na konec programového období 2007-2013 zakázka „Technicko-provozní studie Technická řešení VRT“ nebude spolufinancována z OPD1 a prozatím nedisponují informací, že by ze strany SŽDC bylo uvažováno o jejím spolufinancování z OPD 2. Ve vztahu k **akci** „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“, je plánováno zařazení **realizací těchto staveb** ke spolufinancování z OPD 2. U předmětné veřejné zakázky již došlo k poskytnutí prostředků SFDI ve výši k datu odpovědi 27.397.312 Kč z národních zdrojů. Výše míry spolufinancování z Operačního programu Doprava 2 může být u této veřejné zakázky až do výše 85 % **způsobilých nákladů** (tzn. do výše 29.246.03 Kč). V případě nemožnosti spolufinancování uvedené veřejné zakázky z Evropských fondů z důvodu, že byl v průběhu zadávacího řízení spáchán trestný čin, bude nutné výdaje, které byly původně plánovány k spolufinancování z EU, pokryt z národních zdrojů, tedy z rozpočtu MD ČR. Ve sdělení ze dne 29.4.2016 Ministerstvo dopravy, Odbor fondů EU přitom uvedlo, že u veřejné zakázky č.511560 „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ je **zatím pouze uvažováno o zařazení realizace stavby** ke spolufinancování z Operačního programu Doprava 2. K proplacení zdrojů EU a certifikaci zatím nedošlo. U projektu nedošlo k předložení a schválení podkladů pro certifikaci výdajů. Kontrola zadávacího řízení ze strany MD nebyla provedena. Ke vztahu SŽDC a SFDI ministerstvo uvedlo, že finanční prostředky poskytuje SFDI jako zprostředkujícímu subjektu, který vykonává na základě Dohody mezi MD ČR a SFDI (viz. čl.l. 8459-8462) část pravomocí řídicího orgánu (MD ČR). SFDI

na základě Smlouvy o poskytnutí finančních prostředků z rozpočtu SFDI, kterou s příjemcem uzavírá pro akce, které byly pro daný rok schváleny Poslaneckou sněmovnou ČR v rozpočtu SFDI, poskytuje finanční prostředky pro SŽDC. V Příloze č. 1 (č.l. 8473) dodatku smlouvy byla jako **Akce spolufinancované z OPD II** uvedena i akce (tedy celá akce, včetně výstavby, nikoli jen veřejná zakázka projektovou dokumentací stavby, jak uvádí státní zástupce)- „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“, kdy příprava 2016 má vlastní sloupec s hodnotou 3.277 tis.Kč., jen podíl národního spolufinancování (tedy podíl SFDI) tvoří částka: 29.790 tis.Kč, která při rozpočtu OPD II : 69.510 tis.Kč rozhodně netvoří poměr podílů 85% ku 15%. Dále ve své zprávě ministerstvo dopravy popisuje způsob financování a to, že jedním z předpokladů financování ze strany SFDI je dodržení zákona o VZ. Vlastní platby probíhají dle smlouvy na základě elektronických žádostí příjemce, kdy u akcí spolufinancovaných z fondů EU jsou doplněny další náležitosti, tedy například faktury a zjišťovací protokoly. U veřejné zakázky „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ na ni SFDI uvolnil do data odpovědi částku 27.397.312 Kč z národních zdrojů. MD ČR uvedlo, že skutečnost, že veřejná zakázka je spolufinancována z fondů EU se v zadávacím řízení projeví tak, že uchazeč o veřejnou zakázku je o zdrojích možného spolufinancování z rozpočtu EU informován již v oznámení o zakázce ve Věstníku veřejných zakázek a pokynech pro dodavatele. Následně je tato informace uvedena v zadávací dokumentaci. Všichni účastníci zadávacího řízení jsou tedy informováni o financování veřejné zakázky z fondů EU již v průběhu zadávacího řízení. Dne 20.9.2016 pak Ministerstvo dopravy, Odbor fondů EU, znovu na žádost policejního orgánu upřesnilo, že **projekt** „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou – Trutnov“ (nikoli samotná předmětná veřejná zakázka, jak poněkud v odůvodnění obžaloby dezinterpretuje státní zástupce) byla prozatím pouze indikována na seznamu plánovaných projektů, které by měly být ze strany SŽDC předloženy jakožto žádosti o podporu z OPD 2014-2020, což se nestalo a žádné specifické podklady nebyly MD jako řídicímu orgánu předloženy. Skutečnost, že je **akce** uvedena ve Smlouvě mezi SŽDC a SFDI o poskytnutí finančních prostředků na rok 2016 (v Příloze č.1), znamená, že je pro danou akci zajištěno nezbytné spolufinancování národního podílu a předfinancování podílu EU pro případ, že bude daná **akce** schválena řídicím orgánem OPD na základě předložené žádosti o podporu. Ta však musí být v souladu s Výzvou a dle pravidel a podmínek výzvy.

243. Dále MD ČR poskytlo **Směrnici pro rozpis globálních složek na přípravu staveb V-1/2012**, z níž vyplývá mimo jiné to, že pod pojmem Globální položky se rozumí položky rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury určené výhradně na Přípravu staveb, a to rozpočtové položky s konkrétními evidenčními čísly ISPROFIN/ISPROFOND, mezi nimiž je v rámci celostátních a regionálních železničních drah jmenován i ISPROFIN 3273214901, pod který spadala mimo jiné i předmětná projektová dokumentace. Jako jmenovitá akce je pak definována investiční **akce/stavba** opatřená číslem ISPROFIN/ISPROFOND zařazená v rozpočtu SFDI a zároveň jmenovitě uvedená ve smlouvě mezi SŽDC a SFDI o poskytnutí finančních prostředků z rozpočtu SFDI, přičemž v okamžiku, kdy je akce/stavba zařazena jako jmenovitá akce do rozpočtu SFDI je již příprava stavby v běžném roce finančně hrazena z této položky, což je v daném případě od roku 2016 (rozpočet s touto jmenovitou akcí byl schválen usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 1001 ze dne 9.12.2015). Státní zástupce pak v průběhu řízení před soudem předložil (a soud provedl) i Pravidla pro financování programů, staveb a akcí z rozpočtu SFDI (účinná od 1.4.2014), které opět vysvětlují základní pojmy, jako je globální či jmenovitá položka, schvalovací protokol, rámcová smlouva, způsobilé výdaje, příprava (která končila uzavřením souboru smluvních dohod na realizaci akce) ale i **akce** (jakožto soubor aktivit, jenž jsou v souladu s účelem SFDI, jejichž realizací v určeném časovém rámci je dosaženo požadovaného cíle a jsou financovány z prostředků poskytovaných SFDI) a popisují způsob financování akcí dopravní infrastruktury i poskytování finančních příspěvků i spolufinancování a předfinancování akcí spolufinancovaných z fondů EU. Podle státního zástupce z pravidel vyplývá, že bylo od počátku při rozhodování o poskytnutí finančních prostředků ze strany SFDI pro příjemce SŽDC na konkrétní akci určeno, zda tato akce

má či nemá být spolufinancovaná ze zdrojů fondů EU a ze strany SFDI předfinancována. Za takovou akci označuje i „Revitalizaci trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“, která se skládala i z přípravy stavby, tedy nákladů na veřejné zakázky ve formě projekčních prací. S tímto výkladem článku 7. uvedených pravidel se soud zcela neztotožňuje, neboť smlouvě o poskytnutí finančních prostředků a schválenému rozpočtu SFDI nemůže být, na rozdíl od rámcové smlouvy vyhotovené na základě schvalovacího protokolu MD, přisouzena hodnota přiznání podpory, účinek právního aktu o poskytnutí podpory, jak to činí státní zástupce. Smlouva o poskytnutí finančních prostředků vycházející z rozpočtu upravuje toliko jakýsi příslib či připravenost do budoucna (ve vztahu ke konkrétnímu roku), je logicky nemožné, aby pod pojmem její závaznosti bylo myšleno dodržení všech stanovených finančních parametrů (neboť předem nelze vědět, zda a jaké prostředky se vůbec fakticky vyčerpají), jedná se o deklaraci zajištění plateb, pokud nastanou určité uvažované podmínky. Svědčí o tom i použitá terminologie pravidel: „mohou“, „mají být“, „může být“ či bod 7.6 o tom, že čerpání finančních prostředků pro předfinancování výdajů, která mají být kryta prostředky z fondů EU a pro které již byla uzavřena smlouva, je podmíněno doložením dokladů o schválení dotace z fondu EU, tj. předložením kopie příslušného právního aktu osvědčujícího spolufinancování akce z fondů EU. Z toho je tedy zřejmé, že ani k žádnému předfinancování prostředků z OPD, ani ke spolufinancování ze strany SFDI v daném případě (ať už je míněna předmětná veřejná zakázka či celá akce) nemohlo dojít. Financováno tedy muselo být z jiné položky. I tato pravidla SFDI pak obsahují sankce za neoprávněné použití poskytnutých prostředků (nezákonné vyjednávání o nabídkách je opět sankcionováno podle závažnosti toliko v rozsahu 5-25%). Čili soud nijak nerozporuje, že v rámci rozpočtování finančních prostředků v druhé polovině roku 2015 na údržbu železnice (pro rok 2016) bylo uvažováno, že akce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“ (míněno minimálně některé její součásti) bude vedle mnoha dalších v zásobě pro čerpání z OPD II, avšak již tehdy s vyznačeným rizikem problémů v průběhu přípravy akce.

244. Dále měl soud k dispozici znění **Operačního programu Doprava pro rok 2014-2020** popisující obsahující strategii, cíle a priority tohoto programu, z něhož vyplývá i možnost jeho využití rovněž pro modernizaci a rekonstrukci tratí a další infrastruktury související s modernizací v rámci železničních uzlů a mírou spolufinancování až 84,9999999840 %, ale i konkrétní rozdělení finančního plánu podle tzv. prioritní os. Z **Pokynů pro žadatele v rámci Operačního programu Doprava** (verze platné od srpna 2015) je pak zřejmé, že tyto definovaly základní používané pojmy, kdy v čl. 2.2.2. byly způsobilé výdaje popsány jako výdaje vynaložené na stanovený účel a poskytnuté v souladu s příslušnými předpisy ES a ČR a dalšími pravidly stanovenými řídicím orgánem OPD (tedy MD ČR) a pravidly stanovenými pro příslušné operační období Ministerstvem pro místní rozvoj. SFDI bylo ustanoveno jako zprostředkující subjekt, na který byly delegovány některé pravomoci řídicího orgánu. Ohledně projektů, které implementovalo SFDI, byla namísto Rozhodnutí o poskytnutí dotace (právní akt o poskytnutí podpory) ze strany řídicího orgánu, uzavírána rámcová smlouva o financování mezi SFDI a příjemcem (zde ŠZDC), kterou je však nutno rozlišovat od shora uvedené smlouvy o poskytnutí finančních prostředků. Příjemce byl povinen dle čl. 4 kromě jiného zadávat veřejné zakázky dle zákona o VZ a dle Závazného upřesňujícího pokynu k zadávání veřejných zakázek. Pod pojmem „projekt“ je míněna logicky uzavřená investiční nebo neinvestiční akce, která je spolufinancována z prostředků EU, což dle soudu může zahrnovat přípravnou i projektovou dokumentaci, případné výzkumy, výkupy pozemků, ale zejména pak samotnou realizaci stavby. Rovněž v **Pravidlech pro žadatele a příjemce Operačního programu Doprava 2014-2020** (vydaných až v listopadu 2015) byl definován pojem „způsobilost výdajů“ pro poskytnutí podpory z OPD s tím, že způsobilým výdajem je výdaj, který je a) je v souladu s právními předpisy (tj. zejména s legislativou ČR a EU), b) je v souladu s pravidly OPD a podmínkami podpory, c) je přiměřený (musí být dosaženo optimálního vztahu mezi hospodárností, účelností a efektivností), d) vznikl a byl uhrazen

příjemcem podpory v období od 01.01.2014 do 31.12.2023, e) má vazbu na podporovaný region a rovněž, f) je řádně identifikovatelný, prokazatelný a doložitelný. Uvedené podmínky musely být naplněny zásadně kumulativně, tedy všechny zároveň. Jestliže nebyla kterákoliv z uvedených podmínek naplněna, nebylo výdaj možné považovat za způsobilý. V čl. 15.1. byla stanovena povinnost postupovat v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Mezi prioritními osami programu je uvedena modernizace, obnova a výstavba tratí a zlepšování parametrů na síti TEN-T a mimo síť TEN-T a modernizace a rekonstrukce tratí a další infrastruktury související s modernizací železničních uzlů, ale i modernizace zabezpečovacích zařízení, kdy dle názoru soudu by předmětný **projekt/akce** (míněno jako celek) do těchto podporovaných aktivit spadal. Na základě pokynů, pravidel a z nich vyplývajících podmínek soud neshledal důvod, proč by obecně projektová dokumentace ke stavbě, kdy projektová příprava a autorský dozor je přímo vyjmenována mezi druhy způsobilých výdajů, nemohla být součástí podporovaného projektu. Na druhou stranu v konkrétních případech jsou další úskalí a limity pro žadatele dotace (a následně i řídicí orgán), který musí vážit i již zmíněnou hospodárnost, účelnost a efektivitu, priority konkrétních akcí, časová kritéria, rizika potřebných změn v průběhu realizace projektu, bezvadnost příslušných podkladů, což jsou faktory, které si soud netroufá ve vztahu k uvedené akci hodnotit. Je řada okolností, které mohou zavinit, že konkrétní výdaje se stanou nezpůsobilými, což se v daném případě ve větší části stalo.

245. Státní zástupce se pak vytrvale snažil v rámci výslechu svědků a předkládáním listinné dokumentace k jiným akcím prokázat, že požadavky SŽDC na poskytnutí dotace k projektové dokumentaci ke stavbě nebyly nijak ojedinělé, jak prezentovaly všichni svědci slyšení k této problematice. Doložil pak dokumentaci k některým akcím SŽDC (DVD č.l. 14420), kdy soud upozorňuje, že jen pro rok 2016 jich bylo žadatelem SŽDC do plánu investic zařazeno více než 200. Konkrétně se podle něho jednalo o 11 obdobných (údajně shodných) **veřejných zakázek**, přičemž soud by uváděl spíše pojem **projekt či akce**, neboť dokumentace vztahující se k žádostem o podporu se nevztahuje jen k veřejným zakázkám na projektovou dokumentaci, ale akci v celém rozsahu. U těchto akcí došlo k žádosti o podporu a jejímu schválení, ovšem další okolnosti byly poněkud rozdílné. Čtyři akce (částečně i pokud se jedná o přípravu stavby) byly spolufinancovány ex post z programu OPD I, jejich druhé fáze sice spadaly do OPD II, avšak buď nezahrnovaly projektovou dokumentaci (např. jen autorský dozor či výkup pozemků) či výdaje nebyly vůbec uplatněny či shledány nezpůsobilými. Pokud se jedná o zbylých sedm, v případě akce „Revitalizace trati Okřísky-Zastávka u Brna“ (což je zakázka skutečně velmi podobná předmětné zakázce co do objemu a plnění a její ISPROFIN je jen o číslo větší) k žádosti o podporu související s náklady na veřejnou zakázku na projektovou dokumentaci stavby vůbec nedošlo, u „Revitalizace trati K.Vary dolní nádraží-Johangeorgenstadt“ to ze žádosti o podporu vyčíst nelze, avšak ze sdělení MD ze dne 5.6.2020 je zřejmé, že došlo k žádosti o platbu za projektovou dokumentaci a autorský dozor, tedy, že byla předmětem dotace. Další údaje pak poskytuje Schvalovací protokol, z něhož je zřejmé, že výdaje na plány a projekty i autorský dozor jsou jako způsobilé vykazovány toliko co do výše 51%. Tyto výdaje fakturovala společnost SUDOP Praha (pro úplnost soud uvádí, že fakturu nevystavoval obž. Ing. L.), kdy jedna z předmětných faktur (č.l. 12.430) je opět vadná z důvodu neuvedení ISPROFINU v čísle dokladu, avšak není zřejmé, zda k tomu žadatel-příjemce nějak přihlížel. Další tři akce pak odpovídají tomu, že podpora byla požadována, schválena i proplacena z větší části ze zdrojů OPD II, kdy projektové dokumentace měly způsobilé výdaje do výše 66%, 74% a 87%. U akce Revitalizace trati Týniště nad Orlicí –Broumov byla žádost o podporu (i ve vztahu k přípravě) podána i schválena, avšak k žádosti o platbu ze strany SŽDC nedošlo. A konečně, pokud se jedná o zakázku Revitalizace trati Oldřichov u Duchcova –Litvínov, podle sdělení MD byly náklady na projekt stavby a autorský dozor shledány nezpůsobilými. Pokud se jedná o podíly spolufinancování z fondů EU-OPD II, tyto se pohybovaly v různých hodnotách od 79,68 % do 84,43 %.

246. Na návrh státního zástupce pak bylo dokazování doplněno výsledkem **svědka Ing. Mgr. Marka P.**, který vypověděl, že v r. 2015 pracoval jako ředitel odboru fondů EU na ministerstvu dopravy, které plní funkci řídicího orgánu operačního programu Doprava. Z prostředků Doprava je financována Správa železnic (v tehdejší době SŽDC), resp. některé z projektů Správy železnic. Řídicí orgán plní funkce, které jsou dány EU, jedná se o schvalování projektů, jejich kontrolu a proplácení žádostí o platby vůči příjemcům, dále má vztah vůči platebnímu orgánu, který je na ministerstvu financí, z jehož strany jsou naopak finanční prostředky požadovány a jsou příjmem rozpočtové kapitoly ministerstva dopravy. Předmětnou zakázku na projektové služby akce Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov si nevybavuje. Pokud je projekt schválen, pak přistupují ke kontrole všech nadlimitních zakázek a v nějakém vzorku i podlimitních zakázek, příp. zakázek malého rozsahu. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že v současnosti je nastavení systému trochu jiné s ohledem na vývoj legislativy a jednotného metodického prostředí stanoveného ministerstvem pro místní rozvoj. V minulosti bylo kontrolování zakázek u menšího vzorku, nyní kontrolují zakázky všechny. Změnil se i schvalovací proces. Jako odbor fondů EU kontrolují přijatelnost a základní formální náležitosti. V minulosti měli externího dodavatele, který hodnotil na základě jimi stanovené metodiky projektovou žádost a doporučení k financování. Svědek upozornil, že projektová žádost není žádost o poskytnutí dotace. Příjemce má možnost ve vyhlášených výzvách v rámci operačního programu pro určité oblasti hlásit se se svými projekty, které splňují podmínky výzvy. Projektová žádost je zhodnocena po formální stránce jako první reakce na výzvu. Od toho SŽ je to komplikovanější, protože je vazba na rozpočet z fondů, rozpočet na ministerstvo dopravy, tzn., že některé ty projekty vidí již dříve, například při sestavování rozpočtu, kde se občas objeví s přívlastkem, že se jedná o EU projekt, nicméně **to není dané, že to EU projektem bude**. Naopak u projektů, které jsou v rozpočtu označené jako financované z národního rozpočtu není úplně stoprocentní, že se nestanou projekty EU. Za odbor je první formální vazbou ve smyslu legislativy EU právě předložení projektové žádosti na základě výzvy. Že se o tu dotaci bude žádat, rozhoduje Správa železnic. Některé projekty jsou už při přípravě rozpočtu konzultovány dopředu, nemají tu přidanou hodnotu EU, což znamená, že neformální kritické myšlení na straně ministerstva dopravy už tomu předchází, ale v rámci formálních kroků je to SŽ, která ten projekt vkládá do monitorovacího systému k případnému schválení a zhodnocení. Maximální snahou je prostředky využít, aby nebylo nutné je vracet. K té situaci na konci minulého programového období došlo, zejména na základě časového skluzu některých projektů, zejména projektů Ředitelství silnic a dálnic, ale i některých větších projektů Správy železnic. Příjemci obecně všichni byli vyzváni k tomu, aby se pokusili předložit nějaké menší rychleji připravitelné projekty, aby bylo možné dočerpávat zbývající alokaci operačního programu OPD I, který končil na konci roku 2015. Programové období sice bylo 2007-2013, ale pak je tam pravidlo m+2 roky, tedy do konce roku 2015 bylo možné reálně využívat prostředky tohoto operačního programu. Projektová dokumentace stavby je poměrně často financována v rámci operačního programu. V naprosté většině případů k tomu dochází ex post, tzn. že je rozpočtově v globální položce SFDI. Pokud je pak projekt následně schválen, tak příjemce, pokud se jedná o větší finanční objemy, obvykle předkládá i některé další zakázky, nejenom tu hlavní stavební, do projektové žádosti, aby si do budoucna umožnil financování v rámci operačního programu. Globální položka na přípravu, kde menší akce, které nejsou zahajovány v konkrétním roce, kdy už mají svoji jmenovitou položku, tak **jsou hrazeny pod globální položkou, ale to je záležitost SFDI. V té chvíli se ještě neví, zda se jedná nebo nejedná o EU projekt**. Globální položka je čistě národní. Ve chvíli, kdy je vytvořena jmenovitá položka, např. **ta akce se zahajuje v tom konkrétním roce**, tak by se ta příprava měla přehodit z globálu k té jmenovité položce a ta jmenovitá položka už může být rozpočtově označena jako OPD, ale ještě se neví, zdali to bude OPD či CEF, jenom to jistým způsobem předurčuje, že je pravděpodobné, že žádost tohoto projektu bude předložena k hodnocení a ke schválení do operačního programu. Zásadní je dělení na tratě TEN-T a mimo TEN-T. Žádnou roli to nehraje, pokud se jedná o dotaci na projektovou

dokumentaci. Postup je stejný, ale mají oddělené balíky prostředků pro tratě na TEN-T a mimo TEN-T. Když se vyčerpají tratě mimo TEN-T, tak SŽ nemá už příliš možností žádat o další prostředky, protože tam nejsou a na tratích ještě ty prostředky k dispozici mohou být. Ještě je třeba u projektové žádosti rozdělit způsobilé a nezpůsobilé výdaje, jsou nějakým způsobem vymezeny ty nezpůsobilé výdaje a z těch způsobilých výdajů se potom počítá tzv. finanční mezera, takže jestliže projekt má nějaký finanční přínos, úspory na údržbě nebo se očekává zvýšení počtu vlaků, takže je větší poplatek za dopravní cestu, tak z toho se počítá finanční mezera a musí se to ponížít, zase se odečítá ze způsobilých výdajů. Teoreticky je možné financovat maximálně 85% způsobilých výdajů, ale musí to být ještě očištěno o tu finanční mezera. Ten výpočet je už v samotné projektové žádosti a jejich odbor zase kontroluje, zdali ve výpočtu není nějaká zásadní chyba, zda je to smysluplné. To si připravuje SŽDC samo. Ministerstvo poskytuje i fond národního spolufinancování, tedy těch dalších 15%, příp. více, pokud je tam finanční mezera (pokud je tam sníženo financování), příp. financuje i ty nezpůsobilé výdaje vůči EU, neboť SŽ má vlastní rozpočtové prostředky v marginálním množství. Nezpůsobilé výdaje se zjistí v různých okamžicích. Některé jsou jasné od začátku, např. výzisky (např. výměna starých kolejnic za nové, kdy však ty starší kolejnice jsou ještě ve stavu použitelném pro nějakou vedlejší trať, pak nelze ty nové financovat plně, musí se odečíst hodnota těch starých). Nebo když se to špatně zkoordinuje nebo dojde k nějaké nové skutečnosti, **např. starší projekt se mění a tím se část projektu se znehodnotí, pak nelze deklarovat výdaje jako způsobilé**, byť je to ex post v rámci toho jednoho konkrétního projektu propláceno. Výkupy pozemků zrovna u SŽDC nejsou zásadní položkou. Přímo v nařízení je jaké procento může jít na výkup pozemků, případně na investice do nemovitostí. Všechny veřejné zakázky, u nichž je při vyhlášení výběrového řízení deklarováno spolufinancování z fondů EU, nemusí být uplatněny v rámci finančního řízení OPD či CEF. Pokud hovořil o zahájení realizace, myslel tím **v zásadě předání staveniště, nicméně teoreticky je možné podávat projektovou žádost i v těch dřívějších fázích, ale v praxi to tak nebývá**. SŽDC podává projektovou žádost ve chvíli, kdy už to má projektově připraveno a chystá se k vyhlášení stavební zakázky, je to obvyklý okamžik, tedy těsně před vyhlášením zakázky na zhotovitele stavební části. Projektová dokumentace je proplácena ex post, protože před vyhotovením projektové dokumentace lze jen velmi matně tušit, zdali bude možné projektovou žádost předložit do operačního programu, aby se neztrácelo poměrně hodně úsilí jak na straně potenciálního příjemce, tak na straně jeho odboru. Ty projektové žádosti jim nejsou předkládány úplně v bodě nula, protože by se pak stalo, že by se ukázalo, že nejsou schopni ji financovat. Chyběl by vstup do hodnocení, např. velké projekty posuzuje Evropská komise a ta odmítala vydávat rozhodnutí ve vztahu k projektu předtím, než byly získány hlavní stavební povolení. Je to tedy předčasné a není to obvyklou praxí, protože by jim dávali poloprázdné projektové žádosti, kdy spousta skutečností v době předložení by bylo neznámých. V letech 2014–2015 se stávalo, že na základě pokynů SŽDC, kdy se snažili zařadit vše, co mají, prošly i ty starší projekty, které typem naplňovaly výzvy a byly prakticky zrealizované. Teď je však jiná legislativa, není už možné předložit projekt k přefinancování po dokončení, ale i tak ho lze předložit měsíc před dokončením. Mohlo však dojít ke krácení výdajů na publicitu. **Když se jednalo o malé částky, ne o samotnou stavební zakázku, nebyly ani předkládány k financování**. Pokud projekt není schválen a v rozpočtu by se s ním počítalo jako s EU projektem, SŽ by požadovalo logo EU a vlaječky a naplnily se pravidla publicity, **ani to neznamená na 100 %, že EU financování bude tím zdrojem**. A naopak, pokud vlaječka nebude, může se stát, že projektem EU se stane. Odlišnost předem není, zadavatel je stejný, u stavební zakázky může být oddělena fakturace 85/15 – evropské/ národní spolufinancování, což jsou dvě částky na jedné faktuře. Postupy u příprav práce se neliší, SŽDC, aby **předešlo problému s publicitou, tak požadovalo dávání vlaječky i na projekty, se kterými se vůbec nepočítalo jako s evropskými**. Takže nebylo nic, na základě čeho by se dalo jistě říct, že tohle bude evropské financování. SFDI proplácí faktury, po schválení projektu ministerstvo osloví jak příjemce, tak SFDI a SFDI následně uzavře

smlouvu o financování mezi dvěma stranami s upravenou fakturací, tedy požadovaným dělením 85/15.

247. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že **ke stavebnímu projektu** je jedna „benefitová“ žádost, jeden projekt, který splňuje parametry a ty další. **Pokud má projekt víc zakázek, pak příjemce má možnost do té benefitové žádosti zahrnout více zakázek, které by pak v budoucnu mohly být financovány**, pokud je žádost schválena. Náklady na projekt stavby, **pokud by vyhovovaly z hlediska časového**, tak to mohly být způsobilé výdaje. I výdaj na tvorbu projektových žádostí může být obecně způsobilý. Neví, v jakém okamžiku je požadováno vytváření benefitové žádosti, předpokládá, že až po vytvoření projektové dokumentace. Ve chvíli, kdy se dozví, že se připravuje benefitová žádost, mohl by očekávat, že se minimálně bude žádat o EU prostředky, ovšem pořád neví, jestli na projekt nebo i na tu zakázku, která je jenom malou částí toho projektu. Za situace, kdy je jedna veřejná zakázka, jedno zadání vypracovat projekt stavby, stavební povolení, zpracovat benefitovou žádost, autorský dozor, pak by se mohl domnívat, že EU financování bude požadováno. Benefitovou žádost podepisuje v systému SŽDC, resp. SŽ a nemusí být poznat, že to zpracovával externí subjekt. Název Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou Trutnov mu nic neříká, projektů bylo obrovské množství a je to dlouhá doba. Záleží na tom, kdy došlo k realizaci výdajů, jestli došlo v tomto programovém období, ten projekt navíc nemusel být ještě ukončen. Pokud již byl ukončen tak mu to nic neříká. Pokud ještě nebyl ukončen a výdaje byly realizovány v roce 2014 a dále, tak může být teoreticky projektová žádost ještě předložena. **Velkým projektem** v minulém období byly akce nad 50 milionů EUR celkových nákladů, nyní je to **od 75 milionů EUR způsobilých nákladů**. Na konci programového období OPD I byl pro účel dočerpání určité požadavek, aby to nebyl velký projekt. Kdyby to překročilo hranici 50 milionů EUR, tak by to bylo velkým projektem a ač by to byl bezproblémový projekt, velmi by to zkomplikovalo z hlediska časového dobu schvalování, protože se požadoval i vstup Evropské komise a odsouhlasení věcné části projektu. Jednání o **malých projektech do 1 miliardy** u SŽDC byla, požadavky byly jasné, musí to být malý projekt ve smyslu legislativy, **musí to být velmi rychle připravené a realizovatelné a musí se jednat o projekty se základem čerpání do konce r. 2015**. Stávalo se, že některé projekty byly částečně financované z operačního programu OPD I a částečně z OPD II, ale většinou se to netýkalo malých projektů, týkalo se to opravdu zásadních projektů s velkými objemy výdajů a ty projekty byly fázovány přes dvě operační období, není to tak jednoduché. Některé projekty, např. stanice Olomouc, nebo Rokycany-Plzeň jsou obrovské projekty, které byly schvalovány Evropskou komisí. U těch malých projektů spíše docházelo

ktomu, že pokud tam byla **nějaká menší část výdajů po r. 2015, pak ty výdaje po r. 2015 byly dofinancovány z národních zdrojů**. Zdrojů financování SŽDC je několik: státní rozpočet, nástroj CEF, operační program Doprava, některé z projektů byly financovány i z operačního programu životní prostředí. SFDI přefinancovává z národních zdrojů v naprosté většině. Způsobilost nákladů je dána dodržováním pravidel hospodářské soutěže a zákona o zadávání veřejných zakázek, porušení pravidel může způsobit nezpůsobilost některých výdajů, kontrolují to momentálně na 100 %, v minulosti jen u nadlimitních zakázek, u nižších zakázek bylo možné nějaké vzorkování. **Sankce jsou stanoveny guide-linem EU komise, jdou od nuly do 25 %**. K dotazům zmocněnce SŽ svědek upozornil, že existuje příručka ministerstva pro místní rozvoj, která vymezuje, které výdaje jsou způsobilé a které nezpůsobilé, jsou tam některé sporné otázky, které následně se SŽ řeší. Ta definice je univerzální, je možné definici zpřesnit či vymezit v konkrétní výzvě. Jestli je definice v konkrétních případech splněna, kontrolují všechny kontrolní orgány, které se k těm konkrétním výdajům dostanou, spadnou jim do nějakého vzorku a tam řeší, zdali byla splněna způsobilost výdajů. Důsledkem nesplnění by bylo porušení rozpočtové kázně, nebo ze strany ministerstva po kontrole je učiněna prostřednictvím SFDI výzva na SŽ k vrácení konkrétní částky, v případě nevrácení předání věci na finanční úřad. K dotazům obhajoby svědek upřesnil, že

projektů k dočerpání prostředků z operačního programu bylo kolem r. 2014 ze strany SŽDC předloženo kolem stovky. Skutečně schválena z předložených projektů do konce r. 2015 byla většina. Kolik jich bylo realizováno, tj. dokončeno stavebně, to neví. Dále svědek popsal rozdíl mezi benefitovou (projektovou) žádostí a žádostí o poskytnutí dotace tak, že příjemce na základě výzvy předloží žádost, která je dále doporučena hodnotící komisi k financování, ministr vydá schvalovací protokol, který jde na SFDI, případně na SFDI a SŽ (SŽDC) a na základě toho je uzavřena smlouva. Poté je příjemce vyzván k tomu, aby si požádal o poskytnutí dotace a následně je mu vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace. Celý tento proces v případě velkých projektů trvá více než rok, v případě malých projektů půl roku, záleží na kvalitě projektové žádosti a na nutnosti dopracování žádosti ze strany SŽ, vrací se k doplnění, přepracování a pak je to delší čas, přičemž ty projektové žádosti s menším předpokládaným finančním objemem vážly, protože priority byly podle finančních velikostí žádostí.

248. Dále byl k návrhu státního zástupce u hlavního líčení vyslechnut rovněž **svědek Ing. Zbyněk H.**, tehdejší náměstek a nyní ředitel SFDI, který k věci uvedl, že hlavním úkolem SFDI je financování dopravní infrastruktury, tedy silnice, železnice, významní dopravní vodní cesty, a poskytování příspěvků. K osobám obžalovaných uvedl, že některé z nich jsou veřejně známé, SFDI pak přišlo do styku se spol. SUDOP, což je to významný dodavatel, který má na starosti přípravu a v rámci některých oblastí realizoval zakázky i pro SFDI, např. ekonomické hodnocení jednotlivých projektů či metodiky, která byla zpracovávána dle požadavků Evropské komise. Ze SUDOPu Praha zná generálního ředitele p. S., určitě na jednáních zahlédl p. L., a zná i p. B. z VÚŽ. S předmětnými zakázkami nic společného neměl, SFDI uzavřel roční smlouvu se Správou železnic, na základě které financoval výdaje na tyto jmenované akce. VRT je položka financovaná z globální položky na přípravu, což jsou národní prostředky. Druhá jmenovaná **akce** (Revitalizace trati Chlumec n.C.-Trutnov) ve schváleném rozpočtu na r. 2016 byla uvedena **potenciálně** jako evropská akce, byla zařazena k financování z operačního programu Doprava, ale konkrétně EU prostředky použity nebyly. Ve schváleném rozpočtu SFDI, který prošel vládou a poslaneckou sněmovnou, je tato akce uvedena **až pro r. 2016**, že by měla být financována z EU zdrojů. Jestli se předtím o tom uvažovalo, to je možné, ale v jejich schválených rozpočtech figuruje až od r. 2016. Je možné, že byla uvedena ve střednědobém výhledu, SFDI stanovuje rozpočet na daný rok, resp. ten následující a na další dva roky. V r. 2014 byl schválen záměr projektu na globální položku předmětné akce a na ní je uvedeno, že **tato akce bude financovaná z veřejných zdrojů** a bylo tam uvedeno, že je možné ji i spolufinancovat z operačního programu Doprava. Na to, aby mohla být financována z operačního programu Doprava- z těch evropských zdrojů, **na to je potřeba dalších úkonů, tak, aby mohla vůbec být zařazena a mohla být financována**. Záleží na tom, zda příjemce (SŽ) požádá o vydání schvalovacího protokolu, pak v benefitové žádosti vymezí jednotlivé položky, které by chtěla financovat a **pokud tam zařadí i prostředky směřující k přípravě toho projektu** a řídicí orgán, což je ministerstvo dopravy, v rámci schvalovacího projektu určí i tyto oblasti, je možné je následně financovat. Podle jeho názoru ale schvalovací protokol k této akci vydán nebyl. SFDI schvalovací protokol nemá k dispozici, nedohledali ho. Projektová dokumentace ke stavbě byla hrazena z národních prostředků prostřednictvím SFDI na základě smlouvy, která je uzavřená mezi Fondem a Správou železnic. Pokud ta benefitová žádost byla zpracovaná a předložena ministerstvu dopravy, tak schvalovací proces realizuje ministerstvo dopravy. Rozpočet státního fondu je složen ze jmenovitých akcí, případně globálních položek. Jmenovitá akce je např. „trat' XYZ“. Pokud to je globální položka, tak jsou to položky na přípravu akcí, je to soubor akcí, u kterých je hrazena příprava s potřebou alokace, např. na 100 mil Kč v globální položce musí být podrobný rozpis, na co budou tyto finanční prostředky použity, příjemce je povinen jim předložit centrální komisí ministerstva dopravy schválený rozpis, na základě kterého SFDI uvolňuje finanční prostředky na jednotlivé akce. Globální položka pokrývá přípravu akce. **Projektová dokumentace je příprava, hradí se z globální položky, v případě, že projekt**

dospěje do fáze realizace, poté, co je vysoutěžená realizace stavby, pak se vyjme z globální položky a je uvedena jmenovitě, je tedy financovaná pod tou jmenovitou akcí, ale do té doby, než se ta akce připraví, než jsou k tomu projektové žádosti, příp. i stavební povolení, je vysoutěžen dodavatel, tak se hradí zejména z té globální položky na tu přípravu.

249. Po předložení Žádosti o zařazení akce k financování z rozpočtu SFDI na r. 2016 ze střednědobého výhledu do r. 2018- Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou-Trutnov, svědek vysvětlil, že tato žádost musí být předložena při sestavování návrhu rozpočtu, měly by v něm být uvedeny jmenovité akce, které budou financovány. Měl by zde být přímo řádek pro Chlumec. Pokud je ta akce uvedena jmenovitě, tak se předpokládalo, že v tom daném roce ta akce půjde do realizace, **tzv. část výdajů na její přípravu bude ještě dofinancována z té jmenovité akce v průběhu roku**, bude vysoutěžena a začne se fyzicky realizovat, proto zde byly naplánované výdaje na její realizaci- na její investiční činnost, což je přímá fyzická výstavba té tratě. Pokud je uvedena jmenovitě, tak bude hrazena z této položky. Pokud by zde uvedena jmenovitě nebyla, tak by byla v té globální položce. Pro případ, že by byla v tom daném roce uzavřena smlouva a financovali by tu přípravu, která tam je, tak předtím, než uvolní prostředky, musí mít od ministerstva dopravy -centrální komise schválený rozpis akcí, na co mohou použít ty finanční prostředky a v tom rozpisu by ta akce musela být uvedena. Jelikož je ta akce uvedena jmenovitě, předpokládalo se, že v r. 2016 bude financovaná jmenovitě přímo na to uvedené evidenční číslo. Akce byla ve stádiu přípravy, kdy se očekávalo, že bude i realizace, ale není nikde uvedeno, zda už je uhrazena příprava té akce a jaké veškeré projektové dokumentace, případně ty stupně už byly. Jsou uvedeny jednotlivé zdroje. Zdroje národní poskytuje SFDI, jsou uvedeny evropské prostředky z OPD II a pak předpoklad čerpání spolufinancování. Národní podíl, který musí ČR využít na spolufinancování je uveden u r. 2015. V návrhu rozpočtu pro r. 2016 se počítalo, že by mělo být z operačního programu Doprava II hrazeno, celkem 69 510 v evropských zdrojích a **29 790 korun na spolufinancování ze SFDI, to jsou národní prostředky, které jsou ve více sloupcích**. Protože ten projekt se skládá z několika částí, jsou tam uznatelné náklady, které je možné hradit z evropských zdrojů, a pak jsou tam neuznatelné náklady, ty jsou hrazeny z prostředků SFDI. U těch **uznatelných** je tam podíl, obecně to bývá 85% evropských a pak 15% národních, které platí SFDI. Pak jsou tam zdroje CEF a další zdroje, ale v tomto případě je to čistě OPD II. Předpoklad investora je odhad finančních prostředků, které bude potřebovat na zahájení výstavby. Pokud je v daném roce předpoklad fyzické realizace, tak se ta akce vyčlení jmenovitě a **pokud jsou tam ještě úkony směřující do přípravy, tak se dofinancová z národních prostředků, ale už to není z toho globálu přípravy**. Dále svědek vysvětlil použité zkratky: „1“ - to je národní zdroj, „Q“ - je operační program Doprava a „8“ - je 15% spolufinancování, které by případně bylo rozpočtováno. Dále svědek k tabulkám na č.l. 12371 vysvětlil, že akce „R16“ - znamená, že v tom roce by měla vstupovat do realizace, „R“ - je první kopnutí- skutečná realizace, kdy se ten projekt fyzicky realizuje. „Z“ - jsou způsobilé výdaje, „N“ - nezpůsobilé výdaje, „O“ - ostatní výdaje, „A“ - způsobilé výdaje. U druhu nákladů „P“ - znamená prostředky na přípravu, tedy ještě není kopnuto. K tabulce : Dodatek č.93/2016/9 na č.l. 12557-12558 svědek uvedl, že se jedná o ten rozpis globální položky na přípravu, u č. 3273214901 - příprava a zabezpečení staveb je rozepsáno, na které akce ty finanční prostředky mohou použít. Pokud by byl vydán schvalovací protokol a ministerstvo dopravy určilo, že jsou způsobilé výdaje i na přípravu, tak by tam potom spadnout mohly, **ale tady jsou označeny jako národní zdroje SFDI** a bylo to schváleno centrální komisí ministerstva dopravy. Na základě tohoto schválení SFDI uvolňuje prostředky pouze do té uvedené výše. Zesmlouvňují ty konkrétní akce, na které finanční prostředky mohou použít tak, aby nedocházelo k použití na jiné akce, je striktně dáno, že pouze to, co je v tom dodatku uvedeno. Ten dodatek je nedílná součást smlouvy spolu s tímto rozpisem.

250. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že připravovaný **projekt** je předkládán ke schválení do centrální komise ministerstva dopravy a SFDI je členem této centrální komise, má jeden hlas, dostává všechny materiály a dává svá stanoviska. Pokud je ten záměr projektu schválen, státní fond písemně obdrží informaci o schválení záměru projektu s tím, že je tam i schvalovací doložka, na základě které poté provádí financování toho projektu. V záměru projektu se uvádí, zda lze uvažovat o tom, že by ten **projekt** mohl být spolufinancován z evropských zdrojů, ale nezakládá to primárně, že to bude financováno z EU zdrojů, k tomu musí být vydán zmíněný schvalovací protokol. Když se sestavuje návrh o rozpočtu, tak jsou identifikovány **projekty**, které by měly být financovány z evropských zdrojů, účastní se i zástupci ministerstva dopravy, jednotlivé odbory jako řídicí orgán, nebo je to odbor strategie, příp. další a po odsouhlasení do návrhu rozpočtu se zařazuje tato akce i s tou identifikací, že se potenciálně jedná o evropský projekt, který bude spolufinancován z operačního programu Doprava. Po schválení rozpočtu poslaneckou sněmovnou SFDI uzavírá smlouvu o poskytování finančních prostředků z rozpočtu SFDI, která je závazná a na jejím základě jsou teprve uvolňovány finanční prostředky. SŽDC se musí řídit tou smlouvou tak, jak jsou uvedeny jednotlivé akce a v případě, že by mělo být financováno dále i z Evropských zdrojů, měl by tam ten údaj být uveden, protože tam jsou i požadavky na publicitu a další náležitosti, které jsou s tím spojené. Na benefitové žádosti se nijak nepodílí, ta je podána přímo řídicímu orgánu, což je ministerstvo dopravy, SFDI je pouze zprostředkující subjekt, který na základě schvalovacího protokolu uzavírá rámcovou smlouvu a poté probíhá to financování jednotlivých projektů. SFDI tedy nehraje žádnou roli při schvalování projektové žádosti, to je na ministerstvu dopravy. V rámci jejich rozpočtu jsou vymezeny prostředky, které dostávají z operačního programu Doprava. Předfinancování probíhá ze státního rozpočtu. Z ministerstva financí přes ministerstvo dopravy je vydáno rozhodnutí a na základě toho státní fond čerpá tyto finanční prostředky a vykazuje jejich čerpání na jednotlivé projekty. Příprava probíhá před vydáním schvalovacího protokolu, a pokud ministerstvo dopravy vydá schvalovací protokol a v rámci něho označí jako způsobilé prostředky i prostředky na přípravu daného projektu, tak je možné formou ex post hradit z prostředků operačního programu Doprava. Do té doby jsou hrazeny z národních zdrojů, tzn. ze SFDI. Dále svědek upozornil, že nelze zaměňovat schvalovací doložku ministerstva dopravy k záměru projektu investiční akce se schvalovacím protokolem na celou akci. Ke schvalovací doložce týkající se předmětné akce (č.l. 12368) svědek uvedl, že k této je i dopis, ve kterém jsou zmiňované jednotlivé skutečnosti, financování se předpokládá z rozpočtu SFDI a v rámci spolufinancování z prostředků OPD. To je stav, který se předpokládal v r. 2015. Ale pro evropské financování je podstatný schvalovací protokol od řídicího orgánu. U schvalovací doložky k záměru projektu se jedná jen o to, aby SFDI vědělo, že mohou pokračovat ve financování přípravy toho projektu, proto se zpracovává záměr projektu, ve kterém se ukáže, že je ekonomicky efektivní a pro stát dobré realizovat tento projekt, který má přínosy tak, aby se neefektivně nesmyslnost z ekonomického pohledu. SŽ předkládá záměr projektu, ve kterém určuje, že by ráda realizovala tuto akci, říká, kolik budou náklady, jaké jsou ekonomické benefity a uvádí tam i předpoklad, že by ho ráda spolufinancovala z evropských zdrojů, tedy že by ráda financovala celou akci Revitalizace trati Chlumec na Cidlinou-Trutnov, ty konkrétní věci, které se budou financovat, **co jsou způsobilé výdaje vymezí až ten schvalovací protokol, který vydán ale nebyl.**
251. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že pokud je financování -ex post, **dochází k přeúčtování těch zdrojů z národních do evropských** a jsou vykazány směrem k užití těchto zdrojů, není to hrazeno dvakrát, dochází jenom k přeúčtování, ten finanční tok tam neprobíhá, akorát se ty náklady nechají proplatit z EU z operačního programu Doprava, ale příjemcem je SŽ. Jak byl rozpočet realizován a kolik bylo reálně utraceno v roce 2016, si nevybaví, ale je to zveřejňováno na stránkách SFDI. Snahou je, aby příjemce finanční prostředky užil v daném roce na předmět, který je uveden ve smlouvě, ale v průběhu roku dochází k rozpočtovým opatřením a změnovým řízením, kde se ten rozpočet mění, například v r. 2016 je z podkladů vidět, že přestože tam byly plánovány evropské

prostředky, takže užity nebyly, takže ani jedna koruna EÚ zdrojů nebyla použita na tu předmětnou akci. Akce Chlumeck nad Cidlinou-Trutnov ještě nebyla stavebně realizovaná, nebylo ještě „kopnuto do země“. Pod pojmem „projekt“ se myslí celá jmenovitá akce, je to propojení od přípravy plus ta realizační část, kdy dojde k fyzickému prostavení akce, která se realizuje. Záměr projektu do toho také spadá, investor musí zpracovat záměr projektu, většinou dodavatelský, přebírá, kontroluje a předkládá dál centrální komisi ke schválení, čili je to první krok vedoucí ke konečné realizaci. Nejprve jsou hrazeny z globální položky národních zdrojů, tzn. když SŽ požádá o proplacení požadavků na projektovou dokumentaci, tak je zaplácena z národních zdrojů na jejich účty a odtud jsou odeslány dodavatelům, v případě vydání schvalovacího protokolu, ve kterém jsou způsobilé výdaje i na projektovou žádost, tak formou ex post požádá SŽ o přeúčtování těch dříve vynaložených národních zdrojů proti evropským prostředkům a de facto v systému, který je přes Ministerstvo pro místní rozvoj, se tyto finanční zdroje vyúčtují. Fakticky dojdou na účet SFDI a zůstanou v kapse národních zdrojů. Potom se uvolní a v rámci nějaké jiné akce se znovu přerozdělí, tedy vyrefundují si evropské zdroje proti národním, které nejdříve vynaložili. Na účtu je má SFDI. Tuto situaci zpětného refinancování může i po několika letech zjistit zhotovitel té akce z jejich web stránek, kde to je uvedené. Jestli SŽ o tom informuje toho dodavatele, to neví.

252. Nutno konstatovat, že po úmorné snaze od předešlých svědků zjistit, kdo či co a za jakých okolností rozhodovalo o tom, zda a která akce, resp. její konkrétní část, bude spolufinancována ze zdrojů EU a nakolik byl předpoklad o spolufinancování závazný a důvodný či vzdálen realitě a toliko preventivního charakteru, se soud konečně díky kvalifikované výpovědi dvou posledně uvedených svědků dozvěděl, jak se situace v období zadávacího řízení měla, byly vysvětleny postupy jednotlivých orgánů a zejména užívaná terminologie (globální položka, schvalovací doložka a schvalovací protokol, akce, projekt, zkratky apod.) či obvyklá praxe v rámci hodnocení účelnosti a ekonomičnosti případných žádostí o poskytnutí dotace či spíše již projektových žádostí (přesný termín: „žádost o podporu“). Kromě toho v případě těchto svědků soud neměl důvody k pochybnostem o jejich objektivitě a ke spekulacím o snaze zachránit obžalované.
253. Soud však s ohledem na obhajobu obžalovaných Ing. L. a SUDOP považoval za nutné provést dokazování rovněž podklady, na jejichž základě měl být projekt stavby zpracován. Záměrem projektu stavby „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ zpracovaným firmou SUDOP PRAHA a.s. z 02/2014 se soud zabýval již shora (pokud se jedná o vyčíslení investičních nákladů-formulář vz.č.81). Podoba a obsah přípravné dokumentace z 28.2.2014, rovněž zpracované sdružením, jehož vedoucím byla SUDOP PRAHA (vedoucí střediska : Ing. Jiří S., vypracoval: Ing. Vladislav Š.) je pak zřejmá ze zadávací dokumentace, neboť tvořila tzv. Komentář k zadávací dokumentaci a vyplývá z ní (viz.přůvodní zpráva na č.l. 8233-8234), že na požadavek investora je nutné **stavbu** zahájit a dokončit v roce 2015, aby mohla být hrazena z prostředků programu OPD 1, přičemž bude zahájena pokládkou kabelových tras a rekonstrukcí objektů již v lednu 2015, aby bylo možné koncem června 2015 zprovozňovat nové zabezpečovací zařízení s tím, že pro celkové investiční náklady je zadávací dokumentací stanovena limitní hodnota 1 mld.Kč a souhrnný rozpočet je zpracován v záměru projektu samostatně. Ke schválení byl záměr předložen Ministerstvu dopravy ČR dne 4.4.2014. Ze Zázpisu z 53.zasedání Centrální komise ze dne 27.5.2014 vyplývá, že Centrální komise Ministerstva Dopravy rozhodla, že záměr projektu předmětné investiční akce schvaluje bez připomínek (tedy s rozpisem nákladů v celkové výši 999 973 Kč bez DPH s tím, že se předpokládá realizace v letech 2014-2015). Schvalovací doložka MD k ZP č. ISPROFOND 500 373 0006 ze dne 5.9.2014 ke stavbě „Revitalizace trati Chlumeck nad Cidlinou – Trutnov“ deklaruje, že MD předmětný záměr projektu na investiční akci schvaluje s předpokládanými limitními investičními náklady 999.973 mil korun, a to v letech přípravy stavby a uvažované realizace 2015, a souhlasí s jeho registrací bez podmínek, kdy projekt je zaevidován pro ISPROFOND: 500 373 006. Při dalším financování přípravy a realizace této akce bude

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

postupováno dle schválených rozpočtů pro jednotlivé roky a z toho vyplývajících možností SFDI a fondů EU. Schvalovací protokol přípravné dokumentace č.j. 7835/2015-06 ze dne 23.2.2015 vystavený GR SŽDC pak rekapituluje schvalovací doložku a stanovisko ministerstva dopravy a schvaluje přípravnou dokumentaci, stanovuje celkové investiční náklady na 999.973 tis. Kč (jako limitní) a ukládá je respektovat s tím, že smlouvu na realizaci lze podepsat v návaznosti na zajištění finančních zdrojů. Z dopisu náměstka ministra –Mgr. Ference ze dne 1.9.2014 adresovaného SŽDC pak vyplývá, že oznamuje, že centrální komise rozhodla o schválení uvedeného projektu s tím, že celkové investiční náklady 999.973 tis. Kč je třeba považovat za limitní, **financování se předpokládá z rozpočtu SFDI (234,951 mil.Kč)** a v rámci spolufinancování z prostředků OPD (765,022 mil. Kč). Realizace stavby se předpokládá v roce 2015. Z hlediska ekonomické analýzy je projekt ekonomicky efektivní a stavba je v souladu s dopravní politikou státu. Ze shora uvedeného je dle soudu zřejmé, že v tomto období bylo patrně ještě uvažováno o dočerpávání finančních prostředků k úhradě nákladů na realizaci stavby z OPD I.

254. Dále vyšlo v průběhu řízení před soudem najevo, že smlouva o dílo k předmětné zakázce byla změněna několika dodatky, kdy **Dodatkem č.2 uzavřeným dne 12.10.2017** byl předmět plnění pozměněn mimo jiné v souvislosti s vypuštěním železniční stanice Martinice a nutnosti aktualizace propadlých vyjádření dotčených orgánů státní správy, zpracování nového záměru projektu, ale doplněn byl i požadavek na vypracování žádosti o spolufinancování **stavby** z fondů EU. Cena díla pak byla navýšena z původních 34.407.100 Kč na 41.969.850 Kč (bez DPH). Dodatkem č.3 ze dne 19.3.2018 pak došlo k dalším změnám ohledně vypuštění a úprav některých částí. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že v roce 2017 bylo uvažováno o **spolufinancování z fondů EU toliko ve vztahu k realizaci stavby**.
255. Soud provedl také dokazování listinnými důkazy vztahujícími se k činnosti společnosti SUDOP při zamezování páčání trestné činnosti osobami jednajícími za společnost, které byly vydány v přípravném řízení a předloženy v rámci výsledku zástupkyně SUDOP. Jedná se o dokumentaci ke compliance a protikorupčním programům, etický kodex a jak bylo již shora uvedeno, ve vztahu k předmětnému období zejména o směrnice (i v rámci integrovaného systému řízení), podklady ke školením, poradám a jiným opatřením umožňujícím pracovníkům SUDOPu podání anonymních dotazů a stížností. Jak již předdesílal státní zástupce v odůvodnění obžaloby, compliance program společnosti SUDOP, etický kodex a další možná účinná opatření společnosti byla vytvořena a zavedena až po spáchání žalovaného jednání či spíše po zahájení trestního stíhání společnosti SUDOP, vyjma např. školení a porad, o jejichž konkrétním obsahu se soud z listinné dokumentace příliš nedozvěděl a z výpovědí pracovníků SUDOPu ve vztahu k opatřením společnosti eliminujícím předmětné závadové jednání rovněž ne. Pokud se jedná o tvrzení zástupkyně obžalovaného SUDOPu, že obsah kodexu byl již dříve obsažen v jednotlivých věcných náplních směrnic ISO, pak soud při přezkumu obsahu předložených směrnic, žádné návody na konkrétní postupy, které by mohly trestné činnosti tohoto charakteru předcházet a této zamezovat nenalezl, směrnice nejsou a nebyly způsobilé nastavit konkrétní proces pro předcházení rizikům, detekci rizik a jejich následné řešení. Za takové opatření k zabránění protiprávního jednání nelze považovat ani zřízenou anonymní schránku důvěry pro zaměstnance či portál (whistleblowing) pro zaměstnance. Problematiky korupce a nezákonných zásahů do zadávání veřejných zakázek se netýkají ani předložené směrnice, když se zabývají nakládání s odpady, ochrany životního prostředí, zabezpečení požární ochrany, integrovaného systému řízení, pravidel pro používání výpočetní techniky, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci či řízení oběhu dokumentů. Ani pracovní řád z 01.08.2015, organizační řád ze dne 05.03.2013, příručka zaměstnance či řízení výrobního procesu ze dne 05.01.2015 žádná preventivní a nápravná opatření či pravidla ve vztahu k chování pracovníků při ucházení se o veřejnou zakázku či při účasti v hospodářské soutěži či ve vztahu k poskytování a přijímání darů zástupcům zadavatele a konkurentům neobsahovaly. Rovněž tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

audity neobsahovaly kontrolu problematiky korupce a nezákonných zásahů do zadávaných veřejných zakázek, jak dokládá Závěrečný protokol z interního auditu ISŘ ze dne 27.10.2015.

256. Dále byly společností SUDOP předloženy dokumenty ke školením, která absolvovali obžalovaní Petr L. (a Helena M.). Jedná se o zápisy ze školení řidičů, ze školení k bezpečnosti práce a k jednotlivým směrniciám integrovanému systému řízení, pracovnímu řádu apod. Jediné proškolení z období předcházejícího žalované trestné činnosti, které se vztahuje k dotčené problematice měl Petr L. dle zápisu z porady užšího vedení společnosti absolvovat dne 20.10.2014, kdy na této poradě Mgr. K. K. měla reprodukovat poznatky ze školení na téma „Kartelové dohody v hospodářské soutěži“ ze dne 17.09.2014. Má to však určitý nedostatek, a tím je to, že pouze účast Ing. Petra L. je dopisována ručně. Každopádně, ať již se obžalovaný této poradě účastnil či nikoli, jistě si byl vědom toho, stejně ostatní členové vedení společnosti, že kartelové dohody jsou zakázané a narušují hospodářskou soutěž. Školení na předpisy Compliance provedené zástupci advokátní kanceláře Gřivna a Šmerda proběhlo až dne 10.11.2016, tedy několik měsíců po zahájení trestního stíhání právnické osoby SUDOP. Paradoxně součástí tohoto školicího dne společnosti SUDOP byl i křest knihy Petra L. „Vojenské a válečné vlaky“. Zápisy z gremiálních porad společnosti za účasti obžalovaného Petra L. rovněž neobsahují jakékoliv záznamy svědčící o přijetí opatření k předcházení a zamezení trestné činnosti. Řeší se na nich provozní problémy, podstatná rozhodnutí při řízení společnosti, občasně se zmiňují novely zákonů.
257. Mezi opatřeními, která společnost SUDOP přijala po zahájení trestního stíhání patří změna stanov společnosti ze dne 25.07.2016, které nově obsahují větu: „*Společnost prohlašuje, že vyvíjí svoji činnost s vysokou mírou respektu ke právním předpisům a etickým zásadám a že disponuje Compliance programem za účelem předcházení trestné činnosti*“. Dále společnost poskytla prohlášení k zákonu o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim ze dne 15.07.2016, Etický kodex ze dne 15.04.2016 a doklad o zřízení etické komise (Jednací řád etické komise SUDOP ze dne 19.12.2016), nově upravené dokumenty: Příručka integrovaného systému řízení, vydání 14, ze dne 19.07.2016, Organizační řád, vydání 14, ze dne 01.07.2016, Směrnice - přezkoumání smlouvy ze dne 20.07.2016, Pracovní řád ze dne 01.08.2016 a Pravidla jednání souvisejících s účastí ve veřejných zakázkách, 1. vydání, ze dne 10.07.2016.
258. V souvislosti se zahájením trestního stíhání byla doložena také personální změna u obžalovaného Ing. Petra L.. Tento v den svého vzetí do vazby (24.3.2016) odstoupil z funkce místopředsedy představenstva společnosti SUDOP PRAHA a.s., rovněž odstoupil z funkce jednatele SUDOP EU s.r.o. (od 6.4.2016 figurující pod názvem XXX s.r.o.), se sídlem Praha 3, Olšanská 2643/1a, kterou vlastní společnost SUDOP PRAHA a.s., kdy však nadále je zaměstnancem této společnosti. Paralelně téhož dne byl obžalovaný Ing. L. odvolán z funkce člena představenstva SUDOP PRAHA a.s. dozorčí radou uvedené společnosti.
259. Dále byla společností SUDOP předložena dokumentace k pracovněprávnímu vztahu s obžalovanými Petrem L. a Helenou M., tedy k Petru L. pracovní smlouvy, manažerské smlouvy, mzdové výměry (i potvrzení o zaměstnání od roku 1980), doklady o vzdělání a absolvovaných kurzech v letech 1982-2015, osvědčení o zdravotní způsobilosti, doklady k pojistnému, rozhodnutí o odměnách a poděkování pro dlouholeté zaměstnance. K Heleně M. pak popis pracovní činnosti zaměstnance na pozici „obchodní referentka“ ze dne 03.10.2016 a dodatek k popisu pracovní činnosti ze dne 04.04.2016 (z něhož vyplývá, že veškeré činnosti vyplývající z její náplně práce a popisu pracovní činnosti budou vykonávány pod dohledem zaměstnankyně Ing. P. Hana, a to do ukončení trestní kauzy), dále mzdové výměry, doklady o vzdělání a pracovní smlouvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

260. Takto provedené dokazování ke skutku pod bodem II. považuje soud za vyčerpávající a dostačujícím způsobem komplexní pro řádné posouzení věci. Provedené důkazy poskytují ucelený obraz o jednání obžalovaných, doplňují se a nevzbuzují žádné pochybnosti. Výpovědi obžalovaných u hlavního líčení soud v kontextu ostatních důkazů nemůže posoudit jinak než jako účelové, učiněné ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti, stejně tak jako některá jejich vyjádření k provedeným důkazům, zejména pak ve vztahu k odposlechům, které dle názoru soud poskytly ve spojení s poznatky o aktuálním průběhu zadávacího řízení velmi výmluvný a výstižný důkazní materiál, mající dostatečnou vypovídací hodnotu objektivní povahy, kdy vysvětlení obžalovaných o obsahu a motivaci takové komunikace byla dosti nepřesvědčivá.
261. Pokud se jedná o problematiku nezákonné dohody (minimálně) mezi obžalovanými Ing. L. a Ing. H., o níž byl informován rovněž Ing. S. (a s velkou pravděpodobností i Ing. P. L. a V.S.), soud musí konstatovat, že dospěl k závěru, že se původně nejednalo o nabídku ryze krycí, neboť zajištěná e-mailová komunikace svědčí spíše o tom, že Prodex s Valbekem se snažily zadávacího řízení běžným způsobem zúčastnit a k dohodě o tom, že zakázku přenechají společnosti SUDOP (což dle názoru soudu bylo vázáno na dohodu o recipročním ústupu SUDOPu, resp. o dělání tzv. "křoví", u jiné zakázky), došlo až v období těsně před podáním nabídky. To by také vysvětlovalo, proč se s nabídkou vůbec obtěžovali, když po novelizaci zákona o VZ účinné k 5.3.2015 postačovala nabídka jediná. Na druhou stranu četnost nabídek zvyšuje i dojem transparentnosti a absenci diskriminace a může se jednat o preventivní postup pro případ napadení zadávacího řízení. Navíc pak svědek P.L. vysvětloval četné podávání nabídek i snahou o zviditelnění se. Jednalo se tedy spíše o dohodu o tom, že „Sdružení PRODEX-VALBEK“ zvýší nabídkovou cenu nad cenu „Společnosti SP+MTP_Chlumec-Trutnov“, aby byla minimálně zvýšena šance na vítězství tohoto uchazeče, ač soud velmi váhá, zda taková dohoda nepanovala i ve vztahu k třetímu uchazeči -SUDOP Brno. O tom, že na takové dohodě se podílel právě obžalovaný Ing. H. svědčí okolnost, že to byl právě on, koho za „Sdružení PRODEX-VALBEK“ kontaktoval Ing. L. po zjištění, že dohoda o nabídkové ceně uvedeného sdružení nebyla dodržena a nechali tam tu „původní“, že to byl on, s nímž se měl P.L. další den sejit u V.S. informovaného L. o vzniklé komplikaci, že to byl on, kdo u této zakázky určoval nabídkovou cenu (a do ní se pak P.L. toliko snažil napasovat rozpočet) a že to byl on, kdo byl panu Součkovi v e-mailové korespondenci prezentován jako kontaktní osoba, že právě on se u pí. V. předem dožadoval poskytnutí informace, kdyby přišel nějaký dopis ze SŽDC východ (podle časových souvislostí evidentně žádost o odstranění nedostatků). Jak Ing. L., tak Ing. H. si byli vědomi toho, že taková dohoda je zakázaná, narušuje soutěž v rámci zadávacího řízení a je v rozporu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže, o čemž, tak jako v případě skutku pod bodem I., svědčí konspirativnost komunikace, podepsané čestné prohlášení jako náležitost nabídky, ale soud doufá, že i běžné povědomí soutěžitelů. Právě potřeba uzavírání takových dohod pak obžalovaného Ing. L. vedla k tomu, aby si předem zjišťoval subjekty, které se zajímají o zadávací dokumentaci. Nerozhodné je pak to, kdo a proč předem dohodu o nabídkové ceně nenaplnil, nabídkovou cenu nezměnil, když naplnění dohody směřující k tomu, aby se vítězem stala společnost SUDOP, resp. „Společnosti SP+MTP_Chlumec-Trutnov“, bylo dodatečně zajištěno tím, že následovala dohoda o tom, že „Sdružení PRODEX-VALBEK“ nebude reagovat na žádost k odstranění nedostatků, na jejíž tvorbě se s vědomím Ing. S. a pod velením Ing. L. podílely právničky SUDOPu a SSV SŽDC společně s pracovníci L.. Obžalovaní se právě shora uvedeným jednáním snažili hospodářskou soutěž uzavřením vzájemné dohody a souladným postupem narušit a jednali tedy v úmyslu přímém.
262. Soud i v tomto případě musí zopakovat, že podle ustanovení § 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, jsou dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, zakázané a

neplatné, nestanoví-li zákon či prováděcí předpis ÚOHS jinak, což soud v daném případě neshledal. Horizontální dohody, mezi něž patří dohody o přímém či nepřímém určení cen (dohoda o určení ceny) a dohody o rozdělení trhu, jsou pak považovány za nejzávažnější a nejvýznamnější narušující soutěž. Bylo zjištěno, že obžalovaní Ing.L. a Ing. H. jakožto statutární zástupci konkurentů (soutěžitelů) v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku služeb „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“ takovou dohodu o určení ceny, tedy dohodu narušující hospodářskou soutěž, uzavřeli, ač takové jednání zakazuje ustanovení § 3 zákona o OHS. Pokud na základě takové dohody v zadávacím řízení zvítězila a zakázku se sjednanou cenou plnění ve výši 34.407.100 Kč získala „Společnost SP + MTP-Chlumec-Trutnov“, pak lze konstatovat, že shora uvedení obžalovaní opatřili tomuto uchazeči ve větším rozsahu neoprávněné výhody. Znovu soud musí poukázat na to, že pro určení míry tohoto rozsahu („větší“) nelze v případě tohoto typu trestné činnosti striktně uplatňovat výkladové pravidlo ustanovení § 138 odst.1 tr. zákoníku, neboť neoprávněná výhoda nezahrnuje jen výhody majetkového charakteru vyjádřitelného v penězích, ale i výhody imateriální, jako je rozvoj podniku, zajištění pracovních příležitostí pro zaměstnance a zlepšení postavení na trhu. Výhody tedy nespočívají jen ve výši samotného majetkového prospěchu. Na druhou stranu, ani v tomto případě soud na rozdíl od státního zástupce nenaznal, že by cílem jednání obžalovaných (zejména pak Ing. L.) byla i snaha o získání zakázky za co nejvyšší možnou cenu, když předpokládaná hodnota zakázky byla zadavatelem určena na 35.672.000 Kč, což je hodnota o více než milion a čtvrt vyšší než nabídková cena uchazeče „Společnost SP + MTP-Chlumec-Trutnov“. Státní zástupce sice může namítat, že i předpokládaná hodnota se odvíjela od ceny určené společností SUDOP v rámci záměru projektu, avšak, jak bylo zjištěno, určení ceny projektové dokumentace, z níž předpokládaná hodnota vychází, má svá jasně daná pravidla, kdy tato cena se určuje striktně daným procentuálním poměrem z předpokládaných nákladů na realizaci stavby a tyto náklady se opět počítají na základě unifikovaných sazebníků.

263. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaní Ing.L. a Ing. H. úmyslně v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavřeli dohodu o určení ceny a opatřili tím jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody, čímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst.2 alíneje první trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní, tak subjektivní.
264. Při posuzování jednání obžalovaného Ing. Pavla S., který se jako zástupce veřejného zadavatele (tedy státní organizace disponující s finančními prostředky našeho státu i EU), jako hlavní inženýr stavby připravující technické podklady k zadávacímu řízení k předmětné veřejné zakázce a rovněž jako člen –předseda hodnotící komise zadávacího řízení účastnil a který se tak dopustil daleko závažnější trestné činnosti z pohledu trestního zákoníku, soud vycházel ze zjištění, že poté, co v rámci své pracovní činnosti pro zadavatele zpracoval podklady pro zadávací řízení (v nichž svou osobu uvedl na prvním místě jako člena hodnotící komise) a tyto byly schváleny jeho nadřízeným Miroslavem B., informoval obžalovaného Ing. L. s časovým předstihem jednoho měsíce (což je při lhůtě dvou měsíců pro doručení nabídek poměrně významný předstih) o tom, že bude vyhlášena tato veřejná zakázka a v telefonátech dokonce hovořil tak, jakoby bylo předem jisté, že se bude jednat o zakázku právě společnosti SUDOP, což samo o sobě svědčí o tom, že uvedenou společnost již tehdy minimálně subjektivně upřednostňoval. Kromě toho Ing. L. průběžně poskytoval informace o tom, kdo se uchází o zadávací dokumentaci, z čehož lze velmi dobře vyvodit, kdo uvažuje o účasti v zadávacím řízení a kdo je potencionálním konkurentem SUDOPu. Dokonce již jako jmenovaný předseda komise obžalovanému Ing. L. v den podání nabídek sděloval, kdo všechno nabídku podal a ujišťoval se, zda je to tak v pořádku (což opět svědčí o upřednostňování SUDOPu), následně ještě stále jako předseda komise byl zjevně udiven nad tím, že společnost Prodex –Valbek nedodržela dohodu o nabídkové ceně, kdy sám zjišťoval u Ing. L., co se stalo (tedy musel předem vědět o předmětné dohodě) a dále s ním kooperoval na upravení

situace tak, aby smysl nezákonné dohody mezi soutěžiteli byl naplněn a aby se vítězem veřejné zakázky stal právě SUDOP. Věděl o tom, že do průběhu zadávacího řízení je zasahováno ze strany obž. Ing. L., že se na postupu domlouvají právníčky na jedné straně upřednostňovaného uchazeče, na druhé straně zadavatele, podepisoval dodatečně vytvořené protokoly apod. Předem také věděl, že je domluveno, že uchazeč s nejnižší cenovou nabídkou nebude vytýkané nedostatky odstraňovat. To vše činil s vědomím, že je zástupcem zadavatele, že je povinen dodržovat postupy a zásady zákona o veřejných zakázkách (mezi něž patří i zásada transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace) a jednal v rozporu s ustanovením § 148, které vymezuje pravidla komunikace zadavatele s dodavatelem ve vztahu k zajištění důvěrnosti nabídek a žádostí o účast, písemné evidenci takové komunikace a jako člen komise pak zamlčel přátelský vztah k zástupci uchazeče, existenci zakázané dohody a svou podjatost, což jsou vše okolnosti, které jednak hospodářskou soutěž narušily, jednak měly vést jak k vyloučení uchazeče „Společnost SP + MTPChlumec-Trutnov“, tak i k vyloučení obž. S. z hodnotící komise zadávacího řízení. Obžalovaný tak nepochybně v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou v úmyslu opatřit prospěch společnosti SUDOP zastoupené jeho přítelem Ing. L., této společnosti zjednával přednost na úkor jiných dodavatelů a činil tak i jako člen hodnotící komise. Jelikož však nejednal jako zástupce samotného dodavatele – soutěžitele, nemohl naplnit zákonné znaky trestné činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže.

265. Rozhodně však v souvislosti se zadáním veřejné zakázky jednal s úmyslem (chtěl) opatřit jinému prospěch, a to zjednáním jednomu z dodavatelů (SUDOP) přednost na úkor jiných možných dodavatelů, a to ve smyslu jednak časového předstihu (oznámení o přípravě vyhlášení zakázky) či poskytováním informací o průběhu zadávacího řízení a jeho ovlivňováním ku prospěchu SUDOP, kdy částečně se takového jednání dopouštěl jako člen hodnotící komise a po celou dobu s vědomím, že bude členem takové komise.
266. Soud však na druhou stranu na rozdíl od obžaloby neseznal, že by obžalovaný Ing. S. takto jednal v úmyslu způsobit škodu, když nabídková cena byla SUDOPu o jeden a čtvrt miliónu nižší než předpokládaná hodnota zakázky a soud se domnívá, že obžalovaný Ing. S. takto jednal spíše z důvodu nadstandardních vztahů k SUDOPu a jeho pracovníkům, s nimiž měl jistě dobré zkušenosti a lze si dobře představit, že i pro něho v pozici HIS taková spolupráce byla velmi komfortní a ověřená. Soud se rovněž musí bránit tomu, že byl naplněn další objektivní znak ve formě „výhodnějších podmínek“, neboť by za takovou výhodnější podmínku musel označit to, co je protiprávní, tedy že Ing. S. svým jednáním upřel šanci jiným uchazečům- dodavatelům eliminovat zájem případných konkurentů o zadávací řízení či uzavřít s konkurenty-jinými soutěžiteli nezákonnou dohodu, tedy že jim neumožnil jednat stejně jako Ing. L.. Komentář trestního zákoníku za takové „výhodnější podmínky“ navíc označuje výhodnější způsob podání nabídky, o což zde nešlo, sdělení nějakých bližších podmínek nebo realizačních a cenových nabídek jiných dodavatelů, o což se zde rovněž nejednalo, bližší údaje o předpokládaných podmínkách, za kterých bude stavba realizována, což opět v daném případě nebylo zjištěno a hlavně SUDOP poměrně dobře všechny podmínky znal, když vyhotovoval záměr projektu a přípravnou dokumentaci, na kterou byl odkaz přímo v zadávací dokumentaci a spolu se schvalovacími protokoly byla podkladem právě pro uvedenou zakázku v dalším stupni.
267. Soud tedy naznal, že obžalovaný Ing. Pavel S. svým shora popsáním jednáním naplnil všechny zákonné znaky zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a při veřejné dražbě podle § 256 odst.1,2 písm.a) tr. zákoníku, a to jak stránce objektivní, tak subjektivní, když jednal v úmyslu přímém.

268. Daleko složitější pro soud bylo právně posoudit to, zda se obžalovaní Ing. S., Ing. H. a Ing. L., potažmo tak i obžalovaná společnost SUDOP v jednočinném souběhu se shora uvedenými trestnými činy společně dopustili i zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie, resp. jeho pokusu, v tomto případě konkrétně podle ustanovení § 21 odst.1 tr. zákoníku k § 260 odst.1, odst.5 tr. zákoníku. K tomu bylo potřeba dle soudu seznámit se nejen s formálními podklady (oznámení o veřejné zakázce, zadávací dokumentace, rozpočet SFDI), operačním programem a jeho pravidly, ale rovněž s běžnou praxí SŽDC, MD, SFDI a okolnostmi, za nichž bylo o spolufinancování předmětné veřejné zakázky či celé akce/projektu uvažováno.
269. Obžalovaný Ing. L. a Ing. H. se hájili především tím, že je jako potencionální dodavatele způsob následného financování jejich zakázky vůbec nezajímá, když jsou jim služby na základě smlouvy o dílo vždy hrazeny objednatelem, tedy ze strany SŽDC (nyní SŽ). Rovněž poukázali na to, že zadávací dokumentaci nemají důvod studovat v plném svém rozsahu a jako obchodní ředitele je zajímá, zda mají dostatečné kvalifikační a personální kapacity, lhůty apod. Ing. H. pak odkazoval ve vztahu k předmětné zakázce i na to, že zadávací dokumentaci a podáním nabídky se zabývala společnost PRODEX, jako leader sdružení s ohledem na okolnost, že se jednalo o předmět její činnosti (železniční doprava). Ing. L. pak uvedl, že věděl, že vlastní projekt (zjevně míněno projekt stavby) Chlumec- Trutnov nebude financován ze zdrojů EU, neboť byla navržena projektová dokumentace k financování ze zdrojů SFDI, což vyplývá z interních dokumentů SŽDC, kde je uvedeno, z jakých zdrojů bude zakázka placena. Na to pak navázala obhajoba zástupkyně obžalované SUDOP, která takovou interní dokumentaci předložila (unifikovaný vzor č.81) a z ní je zřejmé, že projektová dokumentace (ale ani přípravná, záměr a další položky přípravy) nebyla zahrnuta do financování z fondů EU, to se týkalo investičních nákladů na realizaci stavby. Obžalovaní rovněž poukázali na to, že v takových případech bývá předmětem plnění (kromě projektové dokumentace a autorského dozoru) i zpracování podkladů pro žádost o podporu. Obžalovaný Ing. S. pak připustil, že se mohou inkasovat prostředky z fondu soudržnosti nebo EU i na projekty, ale upozornil, že v tomto případě, protože Chlumec-Trutnov byl 28. stavbou v pořadí, už bohužel od začátku (již před vyhlášením veřejné zakázky) věděli, že tato **stavba** z evropských peněz nepojede, resp. že na projektovou činnost peníze z EU nezbydou. Všechno jde do centrální komise a ta to schvaluje a až, když jsou tyto náklady schváleny, tak pak mohou vypsát soutěž na zpracovatele dalšího stupně.
270. Soud však musí upozornit také na časové souvislosti akce „Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov“. Tato totiž byla plánována již od roku 2014, jak vyplývá ze zajištěných listinných důkazů. Z výpovědí svědků i listin, jako jsou záměr projektu, přípravná dokumentace, schvalovací protokoly a přípisy příslušných organizací, je zřejmé, že původně se v souladu s jakýmsi politickým požadavkem na vyčerpání finančních prostředků alokovaných pro OPD v programovém období 2007-2013 (z důvodu zjištění, že se nepodaří prostředky z různých důvodů vyčerpat v rámci již schválených akcí) plánovalo, resp. uvažovalo o tom, že se budou v rámci SŽDC vybírat **akce/projekty**, které budou jednoduše a rychle realizovatelné do konce roku 2015 (podmínka proplácení v rámci OPD I), aby mohly být ještě zařazeny do programu OPD I a profinancovány. Takové akce pak měly tvořit jakýsi zásobník projektů pro případ zbylých financí ze zdrojů OPD I a mezi ně se řadila i tato akce. Ještě podle časového harmonogramu vyplývajícího ze záměru projektu, průvodní zprávy přípravy stavby a schvalovací doložky ze září 2014 tomu tak mělo být. Již v období, kdy Ing. S. v únoru 2015 vyhotovoval Podklady pro zpracování výzvy na projekt stavby už patrně bylo zřejmé, že tato akce nestihne být realizována a spolufinancována v rámci OPD I, přesto dál je uvažováno o možném spolufinancování z OPD, když předmětem zakázky mělo být i zpracování projektové žádosti o finanční podporu z OPD (bez identifikace, zda OPD I či II), což však zadáno nebylo (resp. bylo, ale daleko později v rámci dodatku ke smlouvě o dílo). K tomu nutno dodat, že akce byly vždy financovány v rámci OPD jako celek (tvořený vždy několika

veřejnými zakázkami), nikoli v rámci svých jednotlivých složek (jako je např. výkup pozemků, projektová dokumentace, přípravná dokumentace, geotechnologický průzkum, dozor apod.).

Zjevně tedy již při tvorbě zadávací dokumentace bylo uvažováno o zařazení akce do dalšího programového (OPD 2014-2020) i rozpočtového období (2016), což se pak muselo týkat i okamžiku zveřejnění-oznámení veřejné zakázky. Ovšem v tomto období vyhlášení zakázky ještě zdaleka nebyly známy podmínky možného čerpání dotace z programu OPD II, neboť metodika Ministerstva pro místní rozvoj pro přípravu programových dokumentů pro programové období 2014-2020 byla vydána až v březnu 2016, Pokyny pro žadatele v srpnu 2015, Pravidla pro žadatele a příjemce v listopadu 2015. Za těchto okolností těžko mohl kdokoli, cokoli relevantně předpokládat v době vyhlášení předmětné zakázky, když nebylo známo, jak budou pravidla nastavena a jaká plnění, za jakých podmínek budou moci být součástí podpory. To jen nasvědčuje výpovědi řady slyšených svědků, že se předpoklad spolufinancování v předmětném období u nadlimitních zakázek uváděl toliko z preventivních důvodů. Jak písemně uvedlo i samo SŽDC, na základě zkušeností z financování v rámci OPD I u všech zakázek, které se jeví tak, že by teoreticky mohly být v budoucnu financovány z některého operačního programu EU, avizuje se tato skutečnost v zadávací dokumentaci, a to bez ohledu na to, zda dojde k financování z EU zdroje či nikoli. Uvedení informace o „předpokladu financování z prostředků EU“ pak nebrání využít k financování akce pouze národní zdroje. Stejně tak příslušné dožádané orgány shodně ve vztahu k této akci (nikoli samotné zakázce) využívaly slovní terminologie, z níž vyplývá, že bylo předpokládáno maximálně využití spolufinancování z programu OPD ve vztahu k realizaci stavební zakázky. Právě z důvodu ne zcela správného pochopení a uchopení dotazů policejního orgánu, eventuálně státního zástupce, byla sdělení dožádaných orgánů po celou dobu trestního řízení poněkud zavádějící, protože ačkoliv dotaz směřoval výhradně k předmětné veřejné zakázce, odpovědi se obvykle týkaly akce/projektu jako celku, což způsobilo určitou dezinterpretaci, která se projevila až při výsleších svědků před soudem. Kromě toho, jak soud již uvedl, výdaje na projektovou dokumentaci jsou v přehledu plateb označeny jako nezpůsobilé. Zda je to v souvislosti s probíhajícím trestním řízením, či z jiných objektivních důvodů se soudu zjistit nepodařilo, ale je na místě poznamenat, že se podle zajištěné dokumentace k jiným akcím ve vztahu k přípravě stavby či projektové dokumentaci a autorskému dozoru nejedná o ojedinělý úkaz.

271. Důležitou vypovídací hodnotu pak měla i Žádost o zařazení akce k financování z rozpočtu SFDI na rok 2016, na základě níž byl de facto Poslaneckou sněmovnou rozpočet na konci roku 2015 schválen, což mělo za důsledek to, že náklady na tzv. přípravu stavby se přeskupily do nákladů na jmenovitou akci samotnou. Do té doby (tedy v období vyhlášení předmětné zakázky a podání nabídky), jak vyplývá ze smluv o poskytování finančních prostředků, ale i výpovědi svědka Ing. H., byly náklady na projektovou dokumentaci zahrnuty pod globálními položkami financovanými z rozpočtu SFDI, což je ve vztahu k posouzení trestné činnosti okolnost poměrně důležitá, neboť se vztahuje k okamžiku údajného spáchání činu.
272. Shora uvedené závěry soudu pak korespondují s obhajobou obžalovaných Ing. L. a SUDOP a zejména pak s okolnostmi, že podle pokynů vydaných v zadávacím řízení podkladem pro vyhotovení projektu stavby (předmětná veřejná zakázka) měla být dokumentace, z níž vyplývá, že předmětem spolufinancování ze zdrojů EU měla být jen realizační část stavby a nikoli část přípravná, kdy tuto dokumentaci vztahující se i k nákladům akce navíc SUDOP vyhotovil a předložil v rámci předchozí zakázky a v totožné podobě byla akce (tedy zejména její profinancování) schválena a posunuta do procesu dalšího stupně přípravy, tedy k vyhlášení předmětné zakázky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

273. Za takové situace, kdy soud nijak nepolemizuje s názorem státního zástupce, že nebylo v obecné rovině vyloučeno, aby do žádosti o podporu byla v budoucnu zahrnuta i veřejná zakázka na projektovou dokumentaci (což se vskutku stávalo velmi výjimečně), je velice obtížné a nelogické tvrdit, že obžalovaný Ing. Petr L. (a potažmo tak i společnost SUDOP) se chtěl pokusit umožnit předložením nepravdivého čestného prohlášení v nabídce (o tom, že společnost SUDOP neuzavřela a neuzavře zakázanou dohodu v souvislosti s poptávanou zakázkou) nesprávné použití finančních prostředků souhrnného rozpočtu Evropského unie. Nelze pak naznat takový úmysl ani ve formě nepřímé, tedy, že by věděl, že předložením uvedeného nepravdivého dokumentu může rozpočet EU shora uvedeným způsobem ohrozit, že s tím byl srozuměn a přesto tak učinil. Naopak soud se musí přiklonit k tomu, že byl přesvědčen, že předmětná veřejná zakázka nebude z fondů EU hrazena a tehdy zcela oprávněně, pokud vycházel z podkladů, které se financováním celé **akce** velmi podrobně zabývají. Totéž pak platí pro obžalovanou SUDOP, jejíž zaměstnanci předmětné celkové náklady na akci, včetně vymezení jejich zdrojů, vypracovávali. Pokud by v budoucnu došlo, což se nestane (jak vyplývá ze zpráv SŽDC), ke změně způsobu financování veřejné zakázky, nutno dodat, že by to již bylo bez jakéhokoliv projevu volní složky obžalovaných.
274. Obžalovaný Ing. H. se hájil tím, že vyhlášku veřejné zakázky, zadávací dokumentaci, ani samotnou nabídku neviděl, když věděl, že leaderem bude společnost PRODEX, která nabídku a podklady do ní zajišťovala a on pouze odhadoval vhodnou nabídkovou cenu. Za této okolnosti lze jen stěží klást mu za vinu, že mohl (byť mylně) předpokládat, že tato zakázka bude z valné většiny spolufinancována z fondů EU. Dokonce ani na předmětném čestném prohlášení společnosti Valbek, které podepsal, vztahující se k deklaraci skutečnosti, že Valbek neuzavřel žádnou zakázanou dohodu, není logo EU, příslušného fondu či programu OPD. Těžko mu lze tedy prokázat úmyslné škodní jednání vztahující se k rozpočtu EU ve formě pokusu. Absentuje u něho tedy potřebná subjektivní stránka případné trestné činnosti. Maximálně by se dalo (ovšem za poněkud jiných okolností činu) uvažovat o nedbalostním jednání, když připustil, že věděl, že na některé **akce** se dotace poskytují, ale nic si neověřil a bez přiměřených důvodů spoléhal, že zájem chráněný trestním zákoníkem (rozpočet EU) neohrozí a nenaruší.
275. I z logiky věci lze těžko předpokládat, že ve fázi zpracování a podání nabídky se obžalovaný Ing. H. a Ing.L. vůbec zamýšleli (v rovině vědomostní a volní složky) nad tím, zda se i nabídka obsahující jejich čestné prohlášení předkládá jako jeden z podkladů při podání žádosti o poskytnutí dotace a zda tak nemohou ohrozit finanční zájmy EU. Soud příliš nenapadá ani důvod, proč by se měli zajímat o to, z jakého zdroje může být zakázka financována, když již ze samotného návrhu smlouvy k zakázce (jež Ing. H. ani nepodepisoval), která tvoří součást nabídky, věděli, kdo bude případně jejich odběratelem a tedy, komu budou případně své služby fakturovat a nebyli nijak zavázáni k tomu, aby předkládali dokumentaci vztahující se dotačnímu financování.
276. Pokud se jedná o obžalovaného Ing. S., pak ve vztahu k povědomí o tom, že u předmětné zakázky byl předpoklad spolufinancování z fondů EU v rámci dotačního programu OPD, tento uvedl, že s takovou variantou se vůbec nedalo počítat, pokud byl projekt revitalizace jako takový až 28. v pořadí, i on pak hovořil o možnosti dotace na realizaci celé akce, nikoli samostatně jeho přípravné fáze. Při vědomosti toho, za jakých okolností se předpoklad spolufinancování z prostředků SFDI a EU generoval, lze těžko takovou obhajobu vyvrátit a konstatovat u něho naplnění subjektivní stránky předmětného trestného činu.
277. Avšak i v případě prokázání subjektivní stránky by soud musel váhat, zda by bylo vůbec možné hovořit o pokusu, tedy o jednání **bezprostředně** směřujícím ke spáchání trestného činu. Ač si je soud vědom toho, že se jedná o kvalifikaci předčasně dokonaného trestného činu a k dokonání

trestného činu postačuje vyhotovení nepravdivého dokladu, uvedení nepravdivých údajů v listinách či zatajení údajů, musí k takovému konání přistoupit i další znak ve formě úmyslného umožnění nesprávného použití finančních prostředků ze souhrnného rozpočtu EU. První znak by tedy bylo možno pokládat za naplněný, avšak pod pojmem „umožní“ je třeba vnímat vytvoření reálné možnosti. Je třeba si tak (za předpokladu, že by byla naplněna subjektivní stránka činu) položit otázku, zda právě vyhotovení a předložení předmětných čestných prohlášení mělo nějaký reálný dopad vliv na rozhodnutí o podání či nepodání žádosti o podporu. Podle názoru zdejšího soudu, i pro případ, že by bylo ze strany zadavatele skutečně a reálně uvažováno o zařazení projektu stavby a autorského dozoru do financování z programu OPD, tedy zdrojů EU, což nebylo dostatečně důkazně podpořeno, jednání obžalovaných (pokud by bylo úmyslné) ve formě umožnění nesprávného použití finančních prostředků EU bylo naplnění činu (umožnění nesprávnému použití) tak vzdálené, že lze těžko naznat bezprostřední směřování ke spáchání činu a maximálně by se mohlo jednat o přípravu, která však není v daném případě trestná.

278. Soud tedy dospěl k závěru, že jediným cílem předmětného skutku ze strany obžalovaných Ing. L., Ing. H. a Ing. S. bylo ryze ovlivnění hospodářské soutěže a zadávacího řízení, bez jakýchkoliv jiných postranních přímých či nepřímých úmyslů atakujících souhrnný rozpočet EU. A proto právní kvalifikaci skutku pod II. jako zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst.1, odst.5 ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 tr. zákoníku vypustil, stejně tak jako ve skutkové větě rozsudku vypustil popis okolností a jednání takový čin údajně naplňujících. Ve vztahu k obžalované právnické osobě se pak shora uvedené okolnosti a úvahy v souvislosti s další částí žalovaného jednání odrazily ve výroku zprošťujícím.
279. Pokud se jedná o další část jednání skutku pod bodem II., v němž státní zástupce mimo shora uvedené trestné činy spatřoval u Ing. L., a díky tomu tak i u právnické osoby SUDOP, přečin podplacení dle 332 odst.1 aliny první a druhé tr. zákoníku a u Ing. S. přečin přijetí úplatku dle § 331 odst.1 aliny první a druhé a rovněž zločin přijetí úplatku dle § 331 odst.2 tr. zákoníku, soud musí konstatovat, že provedené důkazy a zjištěné okolnosti činu jej bezpečně nepřesvědčily o tom, že finanční prostředky SUDOPem dvakrát převedené na základě smlouvy o propagaci na účet TJ FK Bohdíkovi měly příčinnou souvislost a tedy přímou spojitost právě se zadávacím řízením na projektovou dokumentaci k projektu Revitalizace trati Chlumec nad Cidlinou –Trutnov. Pokud soud vyhodnocoval okolnosti vztahující se k předmětným úplatkům ku prospěchu TJ FK Bohdíkovi, nemohl odhlédnout od okolnosti, že mezi obžalovaným Ing. L. a Ing. S. panovaly dlouhodobé vztahy nejen na bázi jejich pracovní činnosti, ale i vztahy přátelské. Obžalovaný Ing. S. byl obecně známým fandou fotbalu a to, že se snažil pro kluby, kde se nějakým způsobem angažoval, sehnat finanční prostředky a dary na podporu fotbalové mládeže, a to i prostřednictvím svého přítele Ing. L., o němž samozřejmě věděl, že pracuje pro poměrně známou a dobře obchodně a finančně zabezpečenou firmu, se jeví být celkem přirozené. Na druhou stranu se takové chování samozřejmě střetává s okolností, že právě pro svůj vlastní pracovní vztah k zadavateli veřejných zakázek a skutečnost, že firma, v níž Ing. L. pracoval, se účastní velké řady veřejných zakázek jako soutěžitel i dodavatel, si musel být vědom, že jeho požadavky vůči Ing. L. a ve skutečnosti vůči společnosti SUDOP musí překračovat určité morální či dokonce zákonné hranice. A rovněž je otázkou, zda obž. Ing. L. jakožto vrcholný představitel společnosti SUDOP tento zdánlivě bohubilý čin od SUDOPu zajišťoval jen na základě přátelství k obž. Ing. S. a snahy zlepšit materiální podmínky ve fotbalovém klubu či jeho důvody byly zjištěné a prospěšné společnosti SUDOP v rámci obchodní činnosti. Nutno předeslat, že soud rozhodně neuvěřil tomu, že smysl smluv a plateb spočíval v přínosu ve formě propagace společnosti, jak se snažili zástupci uvedené společnosti soudu předestírat.

280. Dále soud při hodnocení toho, zda se jednalo úplatek právě za přidělení zakázky Chlumeck-Trutnov, přihlížel k tomu, že již v předešlé době obdobné smlouvy a platby probíhaly ve vztahu k fotbalovému klubu Ruda nad Moravou, ale i již dne 16.10.2014 ve vztahu k TJ FK Bohdík, tedy zjevně bez jakékoliv časové či jiné souvislosti s předmětnou zakázkou. Dále soud přihlížel k tomu, že smlouva o propagaci s TJ FK Bohdík, která je předmětem obžaloby, byla uzavřena již dne 16.3.2015, ačkoliv až dne 18.3.2015 se obž. Ing. L. dostává od Ing. S. informace o tom, že v brzké době bude zakázka vyhlášena, ač na druhou stranu lze poukázat na to, že k převodu finančních prostředků došlo až dne 27.5.2015, což však stále spadá do období před ukončením lhůty pro podání nabídek a rozhodnutím o vítězném uchazeči. Určitou indicií o vazbě další smlouvy o propagaci ze dne 16.10.2015 s předmětnou zakázkou lze shledat v souvislosti s tím, že dne 14.10.2015 je zaznamenám hovor mezi obžalovanými týkající se mimo jiné evidentně i smlouvy o propagaci, resp. částky ku prospěchu FK, v němž Ing. S. evidentně smlouvu připomíná Ing. L. a žádá jej, aby to nechal na té výši, co byla a nesnižovali ji. Ing. L. se omlouvá, že toho měl moc a ať se nebojí, když mu Ing. S. připomíná, jak bojovali o Chlumeck, Ing. L. mu slibuje, že mu nějak pomůže. Na druhou stranu z načasování hovoru je zřejmé, že evidentně nastalo období, kdy se smlouvy s fotbalovými kluby celkem pravidelně uzavírali (FK Ruda n.M.: 15.4.2013, 15.9.2013, 28.2.2014, FK Bohdík: 6.10.2014, 16.3.2015, 16.10.2015), což musel Ing. S. evidentně Ing. L. tentokrát připomenout. Soud pak nemá žádné důkazy k tomu, že by se vždy jednalo o vztah k nějaké konkrétní zakázce a pomoci Ing. S.. Je zjevné, že se jednalo o platby dvakrát do roka, většinou na jaře a na podzim, tedy dvakrát ročně, jak o tom hovořil svědek J.. Kromě toho SUDOP prostřednictvím obž. Ing. L. evidentně občasně poskytoval uvedeným fotbalovým klubům drobné propagační předměty. Kromě toho je otázkou, proč by SUDOP uvažoval o snížení částky, když Ing. S. projevil dostatečnou angažovanost pro to, aby zakázku i přes určitý zádrhel tato společnost získala. Logičtější by tedy bylo naopak zvýšení částky, která měla tvořit odměnu. To, že tato forma sponzoringu nepokračovala v roce 2016, lze poměrně dobře vysvětlit tím, že Ing. L. byl v březnu zatčen, dokonce vzat do vazby a také odvolán z funkce a propuštěn ze společnosti SUDOP. Nebylo tedy již osoby, která by další smlouvy a platby zajišťovala a bez jeho iniciativy a iniciativy Ing. S. se to zjevně neobešlo. Patrně již také nebyl důvod si Ing. S. předcházet či spíše panovaly obavy obou stran, obzvláště po obvinění z úplatku.
281. Další okolností, která v soudu vzbudila pochybnosti o tom, že se jednalo úplatek za konkrétní pomoc při zajištění předmětné zakázky, je sám způsob provedení takového uplacení. Otázkou je, nakolik mohl mít SUDOP zájem, aby takový úplatek byl evidován v jejich účetnictví, když úplatky se obvykle poskytují skrytou formou. Třeba mít na mysli i to, že se jednalo o zakázku za cca 35 miliónů a že obž. Ing. S., pokud měl pocit, že nějak při získání zakázky napomohl, si mohl říct o daleko vyšší částku, a to do vlastní kapsy, což obsah telefonátu spíše vylučuje.
282. Soud se domnívá, že ta jediná věta, na které vlastně stojí obžaloba: „Vzpomeň si nebo uvědomte si, jak jsme bojovali o ten Chlumeck“, která zazněla při rozhovoru Ing. S. s Ing. L., nemá dostatečnou důkazní sílu k tomu, aby bylo možné konstatovat, že se jednalo o úplatky právě za zajištění předmětné zakázky. Spíše se jednalo o určitý psychický nátlak, aby klubu nebyly kráceny příjmy, o připomenutí jeho zásluh, ale zejména vztahu přízně a loyality k SUDOPu, který prostředky poskytoval. Právě tomu nasvědčuje to použité množné číslo, které vyjadřuje, že je na straně SUDOPu. Podle soudu tedy nelze bez pochyb vyvozovat, že se jednalo o odměnu právě za tuto konkrétní akci a činnost Ing. S.. Soud si je samozřejmě vědom toho, že obžalovaný Ing. S., jakožto pracovník SŽDC-tedy zadavatele veřejných zakázek, byl obecně podjatý při zadávacích řízeních, v nichž se o zakázky ucházel SUDOP, byl v přátelském vztahu k zástupci této společnosti a neměl by se vůbec takových zadávacích řízení účastnit. Nejen v tomto případě, jak vyplývá z odposlechů, stranil tomuto dodavateli a nezákonně mu poskytoval informace o zadávacích řízeních a jeho uchazečích, to vše s vědomím, že takové informace SUDOPu k získání zakázky mohou pomoci

soutěž ovlivnit. Tím si pak také evidentně vysloužil privilegium získávat sponzorské dary a platby související s jeho soukromými aktivitami. To se však týká obecně jeho vztahu k SUDOPu a podpory tohoto podniku, nikoli však jediné konkrétní zakázky a dvou smluv a plateb. Pokud je soud vázán obžalovací zásadou, nemůžou se tyto jeho závěry odrazit v odsuzujícím rozsudku. Naopak soud musel okolnosti vztahující se k platbám za propagaci FK Bohdíkovi a právní kvalifikaci přijetí úplatku a podplacení u obž. Ing. L. a Ing. S. rovněž vypustit, když nebyla dostatečně bezpečně a bez jakýchkoliv pochybností prokázána jejich přímá a jedinečná souvislost se žalovaným skutkem a takové jednání neshledal trestným.

283. Kromě toho je třeba poukázat na úskalí právní kvalifikace takového činu v tom směru, jak ji vymezil státní zástupce, když jednočinný souběh trestných činů dle § 331 odst.1 a dle § 331 odst.2 tr. zákoníku je vyloučen a když je vyloučen i jednočinný souběh trestných činů dle § 331 tr. zákoníku s trestným činem dle § 256 tr. zákoníku, který je ve vztahu k předešlému činu speciální. Čili kombinace všech posledně citovaných kvalifikací u Ing. S. v rámci jediného skutku-činu pod bodem II. je neudržitelná.
284. Pokud se jedná o obžalovanou právnickou osobu SUDOP Praha, jejíž jednání mělo spočívat jen (míněno nikoli dle § 248 tr. zákoníku) v trestných činech dle § 260 a § 332 tr. zákoníku páchaných v jejím zájmu a v rámci její činnosti prostřednictvím člena statutárního orgánu, tu musel soud obžaloby podle § 226 písm.b) tr. řádu zprostit, když nebylo prokázáno, že Ing. L., jako fyzická osoba za společnost jednající (ve smyslu sděleného obvinění a obžaloby) se ve smyslu § 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, dopustil protiprávního jednání ve formě trestného činu dle § 7 citovaného zákona, konkrétně, že jeho žalované jednání naplňovalo všechny zákonné znaky takových trestných činů. Pokud soud trestnost jednání neshledal v jednání Ing. L. (či jiných osob uvedených v ustanovení § 8 cit. zákona), pak nemohl vyvozovat ani trestní odpovědnost právnické osoby. Nad rámec toho (a svým způsobem již nadbytečně) je třeba konstatovat, že soud se v žádném případě nemohl ztotožnit s obhajobou SUDOPu v tom směru, že jí svědčí podmínky pro zproštění trestní odpovědnosti z důvodu uvedeného v ustanovení § 8 odst.5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tedy že tato právnická osoba již v období před spácháním činu vynaložila veškeré úsilí, které je možné po ní spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila. Naprosto nepřesvědčivý, nedostatečný ve vztahu k inkriminovanému jednání a především chaotický byl jejich integrovaný systém řízení, který měl ve spojení se školeními a poradami údajně představovat jakýsi compliance program. K vytvoření představy, jak fungoval a nakolik byl účinně vnímán, poměrně realisticky předvedli slyšení svědci, řadoví pracovníci společnosti.
285. Ostatní obžalovaní však svým společným jednáním porušili zájem státu a společnosti chráněný trestním zákoníkem, a to zájem na ochraně hospodářské soutěže, dodržování pravidel a podmínek tržního hospodářství a rovněž na nerušeném, řádném a zákonném hospodaření s finančními prostředky státu. Jednání obžalovaných nelze dle soudu nijak zlehčovat a bagatelizovat, odkazovat se na zásady ultima ratio a s tím související subsidiaritu trestní represe, neboť tuto činnost v celém svém obsahu je třeba označit za mnohem škodlivější, než je tomu v případě běžných obchodních soutěží, ač i ty podléhají ochraně trestním zákoníkem. Navíc právě proto, že horizontální dohody jsou považovány za nejzávažnější, kdy praktická kooperace mezi konkurenčními dodavateli nahrazuje nezávislé soutěžní jednání a zcela popírá smysl ochrany pro veřejnost a trh prospěšné hospodářské soutěže, měl zákonodárce potřebu zařadit takové jednání mezi skutkové podstaty trestných činů. Na závažnost jejich činu je třeba pohlížet i optikou toho, že se jedná v poslední době o velmi rozšířenou trestnou činnost, která paralyzuje nejen obchodně soutěžní prostředí, ale zasahuje i do veřejné sféry a vede k obecnému narušení společenských hodnot, ovlivňuje chování

podnikatelských subjektů, přičemž nedává prostoru slušným a zákonně se chovajícím subjektům trhu a už vůbec ne zdravému konkurenčnímu boji. Za těchto okolností a podmínek soud musí odmítnout obhajobu některých obžalovaných, která jejich prioritním cílem a smyslem jednání byla jen jakási láska k železnici či snaha o odstartování projektu vysokorychlostních tratí, byť o tom, že se jedná skutečně o zkušené a kvalifikované profesionály, kteří železnici obětovali celý svůj život, není pochyb. O to větší škodou je, že se v důsledku nedostatečných morálních zábran či nesprávného vyhodnocení škodlivosti jednání sami (minimálně na určitou dobu) v daném oboru diskvalifikovali.

286. Jelikož u obžalovaných (fyzických osob) nebyla zjištěna žádná okolnost, která by trestnost činu a jejich trestním odpovědnost vylučovala, byli uznáni vinnými shora uvedenými trestnými činy.
287. Při stanovení druhu a výměry trestu vycházel soud z ustanovení § 39 odst.1 tr. zákoníku, když přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem jejich nápravy a dále k chování obžalovaných po činu. Zároveň tak soud aplikoval i zásadu týkající se přiměřenosti trestních sankcí vyjádřenou v § 38 trestního zákoníku.
288. Pokud se jedná o povahu a závažnost činu, jichž se dopustili obžalovaní Ing. L., Ing. B., Ing. K., Ing. H. a Ing. M. (tato toliko ve formě pomoci), jak soud konstatoval již shora, tato je oproti obecné škodlivosti zvyšována okolností, že k jejich jednání docházelo ve vztahu k zákazkám hrazeným z veřejných prostředků, a to v objemu velkého rozsahu a jedná se tak o významné porušení zájmu na hospodaření se státními prostředky podle předem a zákonem stanovených pravidel. Daleko škodlivějším a nepřijatelnějším činem však bylo jednání obžalovaného Ing. Pavla S., který se činu dopustil jako zástupce zadavatele a člen hodnotící komise, jehož povinností bylo právě realizovat kontrolu a dohled nad tím, aby k diskriminačnímu a neekonomickému zacházení s takovými veřejnými prostředky nedocházelo. Na druhou stranu tuto skutečnost u něho nelze posuzovat jako konkrétní okolnost závažnost činu zvyšující, neboť sama skutková podstata trestného činu, pro který byl uznán vinným, právě tyto okolnosti předpokládá ve svých objektivních znacích a zohledňuje je právě v poměrně vysoké zákonné trestní sazbě v rozpětí dvou až osmi let. Zatímco ostatní obžalovaní byli ohroženi toliko trestem odnětí svobody v trvání až na tři léta.
289. Soud při zvažování druhu a výměry trestu u všech obžalovaných hodnotil jako významnou polehčující okolnost to, že doposud nebyli trestně stíháni a odsouzeni, ale i k tomu, že od spáchaní činu uplynula delší doba, což určitým způsobem a obzvláště za podmínek dalšího nezávadového chování oslabuje potřebu trestní represe. U všech obžalovaných (vyjma Ing. S., na něhož se toto ustanovení nevztahuje) bylo na místě aplikovat ustanovení § 55 odst.2 tr. zákoníku, tedy tresty odnětí svobody nebyly ukládány jako tresty nepodmíněné, nýbrž jako tresty podmíněné, když soud nenaznal, že by jen trest nepodmíněný s ohledem na poznatky k osobám mohl vést k jejich nápravě. Přesto k uložení nepodmíněného trestu soud nepřikročil ani v případě obžalovaného Ing. S., jak bude rozvedeno níže. Soud hodnotil také dosavadní způsob života obžalovaných, jejich osobní, rodinné a pracovní poměry, kdy shledal, že se jedná o osoby s příkladným rodinným zázemím (které však bylo přirozeně otřeseno a narušeno probíhajícím trestním řízením a zejména pak medializací kauzy), o osoby i ve společnosti dobře ukotvené, které mohou být a po profesní stránce určitě byly do spáchaní činu přínosem našemu státu, kdy někteří z nich jej reprezentovali i na úrovni mezinárodní, a zasadili se o rozvoj železniční dopravy. Při zvažování samotné výměry trestů jednotlivým obžalovaným soud pak přihlížel k míře jejich účasti na činu, k jejich postavení a pohybnostem, ale i k tomu, zda jejich trestná činnost byla ojedinělá či opakující se.

290. U obžalovaného **Ing. L.** soud totiž musel přihlížet k tomu, že byl iniciátorem a organizátorem trestné činnosti a že se dopustil hned dvou stejných trestných činů, tedy opakovaně, a bylo tak na místě ukládat mu trest úhrnný dle pravidel § 43 odst.1 tr. řádu. Jeho jednání evidentně nebylo v těchto dvou případech nijak excesivní, nýbrž celkem běžnou součástí jeho pracovní činnosti (pokud se jedná o zjišťování informací o zadávacích řízeních a ovlivňování případných konkurentů). Jeho trest je tedy nejvyšší při posuzování ve vztahu k ostatním osobám, kteří se dopustili shodných trestných činů. Za přiměřenou výměru trestu odnětí svobody soud považuje dobu 18 měsíců, tedy trest uložený v polovině zákonné trestní sazby. Zkušební dobu soud volil rovněž kolem poloviny maximální možné výměry, kdy na jedné straně přihlížel k jeho významnému podílu na trestné činnosti (i její iniciaci) a absenci dostatečné sebereflexe, na druhé straně pak ke skutečnosti, že od spáchání činu uplynula již delší doba, po kterou nebylo zjištěno, že by se další trestné činnosti dopustil. Jelikož se stále obdobnou pracovní činností zabývá, a to ve společnosti vlastněné společností SUDOP, nelze vyloučit jeho opětovné zařazení do některé z řídicích funkcí (a to jakékoliv společnosti, která se účastní hospodářských či veřejných soutěží) a mohlo by u něho hrozit opakování trestné činnosti, soud s ohledem na zajištění a podpoření preventivní složky trestu považoval za nezbytné tomuto obžalovanému uložit také trest vedlejší, a to trest zákazu činnosti ve formě zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu pokrývající dobu zkušební.
291. U obžalované **Ing. M.** soud ukládal trest naopak nejmírnější, odpovídající třetině trestu uloženého Ing. L., a to proto, že se trestné činnosti dopustila jediným skutkem, ve vzdálenější formě součinnosti (účastenství), toliko jako pomocnice, kdy jednala v podřízeném pracovním postavení a mimo rámec rozhodovacích a zastupujících pravomocí za svého zaměstnavatele, což však neznamená, že by neměla možnost se rozhodnout na trestné činnosti neparticipovat, naopak se takové pomoci i ve dnech pracovního volna aktivně věnovala. Za přiměřený a zcela dostatečný trest soud tedy považoval trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání jednoho roku, a to bez potřeby uložení jakéhokoliv jiného vedlejšího trestu.
292. U obžalovaných **Ing. B., Ing. K. a Ing. H.** soud shledal naprosto stejné faktory rozhodné pro uložení trestu. Proto také jejich trest uložený při čtvrtině zákonné trestné sazby je zcela shodný, jak ve výměře, tak v délce zkušební doby. Za přiměřený, odpovídající závažnosti činu, míře zavinění i způsobu provedení činu, za dostatečný i účinně vedoucí k jejich nápravě a eliminující podobné nezákonné jednání, soud považoval trest odnětí svobody ve výměře devíti měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. U žádného z těchto obžalovaných pak soud také neshledal za nezbytné ukládat jim i tresty zákazu činnosti, a to s ohledem na jimi provedený způsob trestného činu, kdy jen de facto posloužili zájmu jiného, kdy již samotné trestní řízení jim jistě pomohlo pochopit následky jejich počinání a kdy se navíc Ing. B. a Ing. K. významným způsobem již jen v důsledku trestního stíhání profesně degradovali natolik, že je v budoucnu bude stát mnoho sil, aby se vůbec mohli ještě někdy na poli své dřívější působnosti uplatnit. Ing. H. pak ve svém produktivním věku bude moci zase prokázat, že se jednalo jen o zbytečný exces, z něhož si vzal ponaučení pro další profesní dráhu, to vše (přes svůj odmítavý postoj k obvinění) pod hrozbou nařízení výkonu trestu a při vědomí toho, že by si měl vážit toho, že přes své rizikové jednání, které mohlo poškodit pověst společnosti Valbek, neztratil důvěru jejich vlastníků.
293. Pokud se jedná o obžalovaného **Ing. S.**, který se jako zástupce státní organizace dopustil nejzávažnější trestné činnosti, tento musel být samozřejmě sankcionován nejprísněji, a to v zákonné sazbě dvou až osmi let. Přesto soud při uvážení potřeby represe a prevence (jak generální, tak individuální) v jeho případě ukládal trest ještě výchovného a preventivního charakteru na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Uvážil totiž okolnost, že jako starobní důchodce v budoucnu těžko bude opakovat obdobnou trestnou činnost. Kromě toho již jen ze samotné jeho účasti na

tomto řízení před soudem, z projevů jeho chování a vyjádřeného postoje, zejména pak v závěrečné řeči, bylo zjevné, jak ostudně a ponížene se cítí a že jako jediný pochopil, nakolik nesprávné a neomluvitelné bylo jeho jednání. Soud je přesvědčen, že tato jeho zkušenost se soudním procesem a jakési „nastavení zrcadla“ v rámci provádění dokazování ho náležitě přiměly vyhodnotit své nevhodné a protiprávní chování, kdy jeho lítost nad tím, čeho se účastnil, byla podle soudu opravdu upřímná. Rozhodně pak soud s ohledem na jinak pozitivní poznatky k jeho osobě dospěl k závěru, že k působení na něho, aby vedl řádný život, není v současnosti potřeba výkonu trestu odnětí svobody a nejsou ani důvody se odchylovat od spodní hranice trestní sazby, když trest odnětí svobody v trvání dvou let soud považuje za naprosto dostatečný a odpovídající všem faktorům pro ukládání trestu individuálně váženým. Za přiměřenou zkušební dobu pak soud považoval výměru v trvání tří let, a to jak s ohledem na dobu, která od spáchání činu uplynula, tak na stupeň závažnosti činu. Z důvodu ukončení jeho pracovního poměru a odchodu do starobního důchodu v průběhu řízení před soudem pak soud ani u tohoto obžalovaného neseznal nutnost uložení trestu zákazu činnosti.

294. Pokud se jedná o návrhy státního zástupce na uložení peněžitých trestů, soud považuje takový trest za nadbytečný, obzvláště pokud nebylo zjištěno, že by obžalovaní sami měli z takové trestné činnosti nějaký soukromý finanční prospěch, když nebylo zjištěno, že by jejich chováním byla způsobena přímá faktická majetková škoda a nadstandardní finanční obohacení jimi zastupovaných společností a když tresty odnětí svobody samy o sobě dle soudu dostatečně reflektují stupeň závažnosti jejich jednání i ostatní okolnosti činu.
295. Pokud se jedná o adhezní výrok, soud konstatuje, že SŽDC, s.o. (nyní Správa železnic, s.o.) se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 50.000 Kč související se skutkem v obžalobě uvedeném pod bodem II. A), tedy s prvním údajným úplatkem, a to vůči obžalovaným Ing. L., Ing. S. a společnosti SUDOP PRAHA. Jelikož však v této části obžaloby došlo ke zproštění obžalované SUDOP Praha, a.s. a k vypuštění tzv. úplatkářských trestných činů u dalších dvou obžalovaných, soud v souladu s § 229 odst.3 tr. řádu poškozenou Správu železnic, s.o. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
296. S nárokem na náhradu škody ve výši 200.000 Kč se sice 6 minut před zahájením prvního hlavního líčení (a tedy včas před zahájením dokazování) připojilo také Centrum pro efektivní dopravu, z.s., prostřednictvím svého ředitele Ing. Petra Š., s tím, že škoda představuje náklady spočívající v právní pomoci při podávání námitek a řízení u ÚOHS, kdy byla znemožněna účast tohoto sdružení v zadávacím řízení v důsledku diskriminačních podmínek. Soud však musí konstatovat, že toto podání nelze považovat za řádný návrh na náhradu škody, pokud v něm není identifikována osoba obžalovaného či obžalovaných, vůči níž či nimž je škoda uplatňována. Proto se soud tímto návrhem nemohl dále zabývat a adhezní výrok chybí. Kromě toho z deklarovaných důvodů (které nejsou předmětem obžaloby) by se v tomto trestním řízení ani při dalších skutkových zjištěních a při změně právní kvalifikace uvedené sdružení nemohlo dostat do pozice poškozeného mající nárok na náhradu škody ze strany některého z obžalovaných, tedy ani pokud by se diskriminační kvalifikační podmínky podařilo prokázat, neboť případným pachatelem takového činu (kdy přichází v úvahu patrně toliko kvalifikace § 256 tr. zákoníku, tedy trestný čin zjednáni výhody při zadání veřejné zakázky) by musela být osoba, která zakázku zadávala a diskriminační podmínky nastavila či jinak se na tom úmyslně podílela.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Jirasová.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání je nutné předložit s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal soudu a ostatní mohly být doručeny všem osobám, jichž se odvolání dotýká. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Dále mohou podat ve prospěch obžalovaného odvolání osoby oprávněné podle § 247 odst. 2 tr. řádu, t.j. příbuzná obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, přičemž státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 17. prosince 2020

JUDr. Helena Kutzlerová v. r.

předsedkyně senátu